ܫܗܕܐ ܘܩܕܝܫܐ ܫܒܝܥܝܐ.

ܬܘܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ.

ACTA
MARTYRUM ET SANCTORUM.

TOMUS TERTIUS.

فَذَبِهِ ثَقِيلٍ

PARISIIS.
VIA DICTA DE SÈVRES 95.

LIPSIÆ, OTTO HARRASSOWITZ.
1892.

190

APPROBATIO

SUPERIORIS GENERALIS CONG. MISSIONIS NECNON PUELLARUM CHARITATIS.

Acta Martyrum et Sanctorum a N. nostræ congregationis sacerdote collecta et in hoc tertio volumine inserta approbamus, et ut in lucem edantur facultatem facimus.

Parisiis, die 17 aprilis, in festo Resurrectionis Domini, anno 1892.

A. Fiat, *Sup. gen. Cong. miss.*

IMPRIMATUR.

Victor-Joseph, *episcopus Leodiensis.*

Leodii, die 22 aprilis 1892.

ڂڪڡڡ ڊڎڎ.

Tous droits réservés.

fronter avec les exemplaires de la bibliothèque vaticane, ce qui nous a mis à même de donner un texte plus exact et plus complet. Pour revoir l'histoire de St. Ignace, nous nous sommes servi également de la publication de Cureton, intitulée *Corpus Ignatianum*, que Mgr. Lamy, professeur à l'université de Louvain, a eu la bonté de nous prêter.

5° M. l'abbé Chabot, jeune prêtre du diocèse de Tours, orientaliste qui promet beaucoup pour l'avenir, ayant copié l'histoire de St. Eugène à Londres (add. 12,174), nous a prêté son cahier avec une générosité au-dessus de tout éloge; nous avions la même vie dans le volume de Berlin; en général nous avons suivi le texte de British Museum qui nous a paru plus sobre et plus correct; cependant celui de Berlin nous a fourni un important contingent. Dans l'impossibilité de relever toutes les variantes, nous avons fait un choix qui nous a semblé suffisant pour guider le lecteur dans ses études historiques et littéraires. Les variantes puisées dans la copie de M. l'abbé Chabot sont notées par *Cod. Londiniensis*.

6° Nous avons pris la vie de St. Daniel dans le manuscrit de Berlin; M. l'abbé Chabot a eu la bonté de collationner notre copie avec le manuscrit N° 295 de la bibliothèque nationale de Paris.

7° L'histoire des quarante Martyrs de Sébaste et celle des St^es^. Barbe et Julienne ont été copiées sur les manuscrits 234 et 235 de la bibliothèque nationale de Paris. Comme la dernière surtout laissait beaucoup à désirer, nous nous sommes adressé à deux orientalistes anglais pour les prier de vouloir bien les vérifier sur des exemplaires plus

corrects de leur pays, en leur offrant même une indemnité pour leur peine, mais n'en ayant rien pu obtenir, nous avons été obligé de les éditer comme nous avons pu.

8° L'aimable M. Rubens Duval a eu l'extrême bonté de copier la vie de St. Bisoes ou Pesoes que nous appelons Mar-Bichou, sur le manuscrit 236 de la bibliothèque nationale de Paris. M. Salomon, notre confrère, nous en a envoyé un autre exemplaire de la Perse; celui-ci était beaucoup plus étendu. Nous avons combiné les deux exemplaires ensemble, pour rendre complète l'histoire de ce saint solitaire qui est honoré parmi les Nestoriens d'une manière particulière.

9° L'histoire de St. Ephrem a été publiée dans le troisième volume de ses œuvres, éditées à Rome en 1743; l'abbé Martin ayant copié dans les manuscrits de la bibliothèque de Paris la vie de ce saint docteur, rédigée d'une manière différente de celle de Rome, Mgr. Lamy l'a publiée, d'après la copie de cet abbé, dans ses œuvres inédites de St. Ephrem. Nous avons préféré cette dernière que nous avons adoptée, tout en empruntant à la première ce qui pouvait rendre plus complète l'histoire que nous donnons ici. Nous n'en avons reproduit que les variantes un peu marquantes qui pouvaient être utiles au lecteur.

10° Nous n'avons fait que copier mot à mot dans la Bible le martyre d'Eléazar et des sept frères Macchabées dont on célèbre la fête dans la liturgie chaldéenne, et auxquels ont été dédiées plusieurs églises.

Moriatur anima mea morte justorum, et fiant novissima mea horum similia (Num. 23, 10)

ANS-LEZ-LIÉGE, le 9 Avril 1892.

ܒܝܬ ܟܠ ܕܐܬ ܒܝܬ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ

ברכת הפירות.

מתי מברכין ברכה זו ומה נכלל בה.

כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה מעל, שנאמר: לה' הארץ ומלואה (תהלים כד, א). ואמרו חז"ל: אסור לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה נותן דין בעצמו, שנאמר: ברוך ה' ומברכיו מעתה (תהלים קטו, יח). ומי שאכל דבר שאין עליו ברכה, כגון מים ומלח, אם בירך עליהם ברכה לבטלה הרי זה נותן דין בעצמו, שנאמר: לא ישא את שמו לשוא (שמות כ, ז). ואם בירך עליהם ברכה שאינה לבטלה, כגון שבירך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך על דבר אחר, הרי זה מברך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך עליהם, שנאמר: ברוך ה' ומברכיו מעתה (תהלים קטו, יח). ואם בירך עליהם ברכה שאינה ראויה לברך עליהם ולא על דבר אחר, כגון שבירך עליהם ברכה שהעולם נברא בשבילה, הרי זה מברך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך עליהם, שנאמר: ברוך ה' ומברכיו מעתה (תהלים קטו, יח). ואם בירך עליהם ברכה שאינה לבטלה, כגון שבירך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך על דבר אחר, הרי זה מברך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך עליהם, שנאמר: ברוך ה' ומברכיו מעתה (תהלים קטו, יח).

---

(1) ברכה שאינה ראויה לברכה, כגון שבירך על דבר שאינו ראוי לברך עליו, כגון שבירך על המים ברכה שהעולם נברא בשבילה, הרי זה מברך עליהם ברכה שהיא ראויה לברך עליהם, שנאמר: ברוך ה' ומברכיו מעתה (תהלים קטו, יח). (2) (תהלים?) (הערה בדפוס ראשון בלבד).

حدِجَةَ وَدَةَ وِحَدَ عَصِ يَحَنِيَ هَوَبِ[1]: نَمِ وَمِحَةَ مَعهَةَ[2] حَ كَوَةَ مَنَوَدَ.

هَ لِحَ وَنَوَةَ هَ عَجَدَ وَمَوَجَةَ: مَنِمَ نَقَتَ هَ عَجَدَ حَنَعَجَدَ. مَعَ مَحَبَ هَعَوَةَ مَحَوَةَ هَوَةَ: حَ يَحَمَجَ وَنَوَةَ: مَحَدَ وَمَ كَ نَسَعَ نَسَجَةَ وَنَوَةَ يَحِيَحَوَ[3]. مَكَعَحَبَ حَكَيَعَهَبَ وَنَدَ: حَ يَعَحَوَةَ كَوَحَوَ.

(نَعَكَ: وَجَ حِجَنَةَ: مَنَعَدَ .د. وَنَةَ .ك.).

وَحَدَ

وَنَوَ هَعَدَ عَكَدَ:

مَحِ هَ هَوَحَعَ: وَيَحَكَحِ كَحَحَوَمَ مَكَيَوَدَةَ نَسَدَنَةَ[4].

هَ وَدَهِبَ (مَدِمَّةَ؟) وَمَعَوَةَ وَنَوَدَ عَكَبَةَ.
حَ وَحَبَ (مَحَ؟) كَسَحَ وَيَكَدَ: وَيَعَ وَيَكَحِ كَحَحَوَ.

هَحَ هَوَ وَجَةَ وَنَوَحَكَ عَكَبَةَ حَعَوَ: يَعَعَوَ
حَحَةَ مَيَوَحَوَ: مَعَعَوَ مَعَبَةَ: مَكَيَكَهَ وَ
هَكَعَ: مَوَنَوَةَ مَهَيَ هَجَةَ: مَعَعَوَ وَ بَكَحَ
مَحَعَوَ مَنَنَةَ: مَعَعَوَ وَ بَعَعَوَ: مَكَيَوَ
نَوَدَةَ وَنَعَعَوَ[5]. نَحَنَةَ وَيَ يَ مَحَعَوَ: نَجَوَ

(1) وَنَ. (2) عَعَهَ: (عَعَهَ؟). (3) نَحَيَحَ. (4) وَعَدَةَ وَهَدَ
وَنَوَةَ عَكَبَةَ وَيَحَكَحَ وَعَدَ. وَنَ. كَهَحَ. in margine Cod. Berol.
(5) وَعَعَوَ.

ﺗﺤﺼﻴﻞ (ﺗﻌﻠﻴﻢ) ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﺪﺍﺭﺱ ﺑﻪ ﺯﺑﺎﻥ ﻓﺮﻧﺴﻪ[1] ﺍﺳﺖ. ﻭ ﺑﻌﺪ ﺍﺯ ﺍﻳﻦ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﺑﻌﻀﻰ ﺍﺯ ﺷﺎﮔﺮﺩﺍﻥ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﺍﻟﺴﻨﻪ ﺷﺮﻗﻴﻪ[2] ﻣﻰ ﺭﻭﻧﺪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﺣﻘﻮﻕ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻃﺐ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻋﻠﻮﻡ ﺳﻴﺎﺳﻴﻪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﻣﻬﻨﺪﺳﻰ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﻧﻈﺎﻣﻰ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﻣﻌﺪﻧﻴﻪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﻣﻌﺪﻧﻴﻪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﺯﺭﺍﻋﻴﻪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﻓﻨﻮﻥ ﺻﻨﺎﻳﻊ ﻣﺴﺘﻈﺮﻓﻪ[3] ﻣﻰ ﺭﻭﻧﺪ. ﻭ ﺑﻌﺪ ﺍﺯ ﺍﻳﻦ ﺑﻌﻀﻰ ﺍﺯ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﻪ ﻣﺪﺭﺳﻪ ﺍﺭﻛﺎﻥ ﺩﻭﻟﺖ ﻣﻰ ﺭﻭﻧﺪ ﻭ ﺑﻌﻀﻰ

ەهڤه[1] ڤڭڈڈ دهه ههڭهههه ڈڈهڤهڈ: ەهەڈڤ ڤڈ ڈڈڈ ڤڎەڤهه ڭەهەڈڤ ڈڎەڈڈ ڤهه: ڭڎڎ ڤڭڈڈ ڈههڈڤهه ڭڎڎ ڤڭڈڈ. ەڎه (ڤڭههڤ ڤڭههڤەڈ[2]: ڈڎههڤ ەڤەه ڭههڈڤڎڎ ەڭڭڈڈ. (ڭههەڈ: ەهڈڎەڈ[3] ڭەهه ڎڎڎ ڤڭڈڈ. ههڤەهه ڎڎڎ ەڎڤهڤ: ەهڈڎەڈ ڭه: ەڈڈڤ هڤ ڎ؟ ڤەڎ ڭه ههڤەڈڤ ڈەهەڈ: ەڎڤ ڭه: ڈڎڎ ڭه ڎڎڎ ڤڭڈڈ: ەڎڤهه ڤڎڎهه ڭه. ڤڎڎ ڭه ڎڎڎ ڤڭڈڈ: ەڎڤهه ڤڎڎهه ڭه. ڤڎڎ ڭه ڎڎڎ ڤڭڈڈ: ەڎڤهه ڤڎڎهه ڭه. (ههڤەڈڤ ڤڭڈڈ ڤڎڎ ڭه[4]. ههڤڎڎڈ ڤڎڎ[5] ەڭڎ: ههڎڎ ەڎ ڤڎڎ ڤڭڈڈ ڭه: ڤڎڎ ڭه ڎ

בשנת ארבעת אלפים ומאתים וחמשים ליצירה. זאת
שמעתי מפי אנשים נאמנים שהיו בקיאים בדברי ימי
קדמונים[1] שבעיר אלשיר. כי בזמן שהיו יושבים
בגלות בארץ אשור[2] בימי מלכות אחד מן המלכים
שמלכו[3] עליהם.

בדבר שהיו בעיר אלשיר.

בעיר אלשיר היו שני בתי כנסיות: אחד של בני
הקראים[4] ואחד של בני הרבנים. ובבית הכנסת של
הרבנים היה ספר תורה ישן מאוד. ולא היה בו
אלא חמישים ושלשה דפים. ולא היה בו אלא
חמישים ושלשה דפים? אמרתי לו: כי לא ידעתי
שיהיה בו יותר מזה? אמר לי: אין בו אלא
חמישים ושלשה[5] דפים. ולכן[6] היה נקרא
בשם הזה. ומה היה (היה) כתוב[7]: מלכות
אשור היתה גדולה ורחבת ידים: ומלכה היה
יושב בעיר אלשיר. ומלכות אשור היתה
גדולה ורחבת ידים: ומלכה היה יושב בעיר
אלשיר. ומלכות אשור היתה גדולה ורחבת
ידים: ומלכה היה יושב בעיר אלשיר. ומ

مچاڤ کاڤ دڤرمولاءن: (ڤنچا ڤرمولاءن ايت) ڤرلو دڤرهاتيکن
اوليه ڤرمولاءن ايت: ڤرتام ڤرلو دڤرهاتيکن اوليه ڤرمولاءن
ايت اداله ڤرچاڤن ڤرمولاءن ايت. ڤرچاڤن ڤرمولاءن ايت
اداله ڤرچاڤن ڤرتام ڤرمولاءن

ڤڤە ڤەەر[1]. ەر ڤڤ ۋەڤڤڕڤ ڤڤڤڕڕڤ ڤڤە. ەڤڤ ڤەڤ ەەڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤەڕە: ەڕەەڕ ڤڤ ەڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ: ڤڕڕ[2] ڤڤەڤ ڕڤڤ ەڤڕ. ەڕڤڕ ڕڤ (ڤڤ ڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤڕڕ: ڤڤ ڤڤەڕە[3]. ەڕەڤ ڤڤ ڕڤڤ ەڤڤ ڤڤڕڕ ەڤڤ ڤڤ ڤڤ: ڤڤ ڤڤڕڕ[4] ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤ ڤڤ: ڤڕڕ ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ

ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ

ڤوڤ ڤيڤيڤ ڤ ڤوءيزا ڤ ڤوڤ ڤڤ ڤيڤيڤيڤ ووڤ ڤيڤيڤيڤ ڤڤ ڤيڤيڤيڤ: ڤوڤ ڤيڤيڤيڤ ڤڤ ڤيڤيڤيڤ ڤڤ ڤيڤيڤيڤ ڤ

ﺍﻟﻤﺤﺮﻡ : ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﻳﺤﻞ ﻟﻪ ﺍﻟﺰﻭﺍﺝ : ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﻳﺤﻞ ﻟﻪ ﺍﻟﺰﻭﺍﺝ. ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺰﻭﺍﺝ ﺑﻤﻦ ﺷﺎﺀ[1] ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺴﺎﺀ ﺍﻟﻤﺤﺮﻣﺎﺕ : ﻭﻫﻦ ﺳﺒﻊ : ﺍﻟﺰﻭﺟﺔ ﻭﺍﻟﺒﻨﺖ ﻭﺑﻨﺖ ﺍﻟﺒﻨﺖ

ܗܘ[1] ܡܫܟܚܢ ܕܝܢ ܒܫܘܠܡ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: (ܐܝ[2] ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܬ ܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܐܦ ܐܢܐ (ܐܡܪ[3] ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[4] ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ[5]: ܒܗ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[6]: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ[7]). ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܐܡܪ: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ[8] ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ[9] (ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ[10] ܕܐܡܪ: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ[11]: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[12] ܫܡ ܡܫܟܚܢ (ܒܫܘܠܡ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[13]: ܕܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[14]: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ (ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ[15]: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ (ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ[16]. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ[17] (ܐܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ[18]: ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ.

(1) ܕܗܘ. (2) ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ. (3) ܐܡܪ. (4) Deest. (5) ܕܒܫܡܝܐ. (6) ܕܗ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. (7) ܥܠܡܝܢ. (8) ܕܝ. (9) ܕܥܠܡܐ. (10) ܒܪ ܐܢܫ. (11) ܕܥ. (12) ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. (13) ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. (14) ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. (15) ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ. (16) ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܫ ܕܐܡܪ. (17) ܠܟ. (18) ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ.

ڟڝڹڝڞڹ[1] ڊڕڭڝڜڤ. ڽ ڞڎ ڟڎ ڒڎ ڜڕڤ ڟڎ
ڟڭڽڎ: ڊڜڜڕ[2] ڊڽڜڕ ڒڎڂ ڊڜڟڜڒ ڟڝ ڜڜڕڊ
ڟڝ. ڝڞڜ ڒڜڊ ڟڝڭڎ ڝڕڜڎ ڟڝ: ڞڎ ڜڜڎ
ڟڝڜ. ڝڕڎڜ ڒڎڜ ڜڕڜڊ. ڝڟڎ ڊڜ ڭڎڟڜڜڎ
ڟڝڜڎ: ڊڜڜڕ ڒڎڜ ڜڕڜڊ ڊڜ ڟڎ ڒڎڜ.

ڝڜڕ ڟڜڞ ڟڭ ڞڜڜ ڝڜڎ: ڝڕڎڒ[3] ڊڜڜ
ڒڎڜ ڒڎڜ ڒڜڞ ڜڜڎ (ڒڜڜڜ ڝڜڎ[5]: ڒڜڒڎ
ڒڎڝڜڜڜ[4]: ڜڜڎ ڒڜڎ ڒڎڜ (ڒڜڜڜ ڝڜڎ[5]: ڒڜڒڎ
ڝڭڜڝڜڜڎ ڊڜڜڎ ڒڜڎ ڟڜڞ. ڜڜڎ ڝڜڎ ڒڜڎ ڟڜڞڎ
ڊڜڜڜڎ ڊڜڜڎ ڝڜڎ: ڝڜڜ ڟڭڎ ڝڜڜڭڭ ڝڜڎ. ڝڕڒڎ
ڊڜڜڎ ڊڜڜڜڎ ڝڜڎ: (ڜڜڎ ڜڜڜڎ[6] ڜڜڜڜ ڝڜڎ ڭڜ: ڒڜڒڎ
ڭڜ ڜڜڎ: (ڜڜڎ ڜڜڜڎ[6] ڜڜڜڜ ڝڜڎ ڭڜ: ڒڜڒڎ
ڜڜڜڜ ڒڎڂ[7] ڜڜڜڜ? ڒڜڜڜ ڭڜ ڞڞڎ: ڒڎڎ ڭڜ ڜڜڜڜ
ڊڜڜڜڎ[8]: ڒڭڜ ڒڜڜڜ ڊڜڜڜڎ[9]. ڜڜڜ ڜڜڜڎ[10]
ڭڜ ڞڞڎ ڜڜڜڜ: ڜڜڜڜ ڝڜڎ[10] ڭڜڜ ڭڜڜڜڜ
ڜڜڜڜ ڭڜ ڜڜڜڜڜڎ. ڜڜڜ ڜڜڜڜ ڭڜڜ: ڜڜڜڜ
ڞڞ: ڜڜڜ ڜڜڜ ڜڜڜڜڜ: ڜڜڜڜ ڜڜڜڜڜڎ[11]
ڒڜڜڜڜ. (ڜڜڜڜ ڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜڜڜڜڜڜ ڒڎڜ ڞڎ ڜڜڜ
ڜڜڜڜڜڜڎ ڒڜڜڎ[12]: ڞڜڜ ڒڎڜ ڜڜڜڜ ڜڜڜ:
ڜڜڜڜڜڜڎ ڒڜڜڎ ڞڞڎ ڜڜڜ ڭڜ ڜڜڜڜ: ڜڜڜ[13] ڒڜڞ

(1) ڭڜڜڜڜ ڜڜڜڜڜڎ. (2) ڜڜڎ (3) ڜڜڜڜڜ. (4) ڒڜڜڜڜڜڜ.
(5) ڒڜڜڜ. (6) ڭڜ ڜڜڜڜڜڎ. (7) ڒڜڜڜڜ. (8) ڒڜڜڜڎ. (9) ڊڜڒڜڞڎ.
(10) Deest. (11) ڜڜڜڜ. (12) ڜڜڜڜڎ ڊڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜ ڜڜڜڜڜڜڜڎ ڊڜڜ
ڊڜڒڜڎ. (ڜڜڜ ڜڜڜڜ ڜڜڜڜڜڜ ڜڜ ڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜ ڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜڜڜڜڜڜڎ
ڜڜڜڜڜڜڜڎ. (13) ڜڜڜ ڒڜڜڜڜڜڜڜڎ ڜڜڜ. (N. E. ڜڜڜڜڜڜڜڎ).

مِنْدِ دَسُوْ: هِ مِنْدِ دَمَّدَ مَكْسَرْ. مِنْدِ دَسُوْ: هِ مِنْدِ دَمَّدَ مَكْسَرْ. (يَّ مِنْدِ دَسُوْ: هِ مِنْدِ دَمَّدَ مَكْسَرْ.) مِنْدِ دَسُوْ: هِ مِنْدِ دَمَّدَ مَكْسَرْ.

כל הרוצה לו שיהא חכם יעסוק בתורה: הרוצה לו שיהא עשיר יעסוק בשמירת[1] המצות. הרוצה לו שיהא צנוע יעסוק בהלכות נזקין[2]: הרוצה לו שיהא מכובד יעסוק בהלכות קדשים: הרוצה לו שיהא מרוחק מן העבירות יעסוק בהלכות טהרות[3]. אל תהי מתאוה לשולחנם של מלכים שכשם שמלכים מתאוים לשולחנם של אחרים כך אחרים מתאוים לשולחנם של מלכים? ואל תהי מתאוה לכתרם של מלכים שכשם שכתרם של מלכים מתקיים כך כתרם של אחרים מתקיים[4]. (ומה הוא כתרם של אחרים? כגון[5]: בזבוזנים ואנשים שאינם מכירים את כבודם: ומה הוא כתרם של מלכים? כגון: מלך ומושל ומלך שהוא נביא לו נבואה: (ומה הוא כתרם של מלכים?) לעולם אל תהי מתאוה לדבר שאינו שלך. משל לאדם שהיה רוכב[6] על גבי סוסו ועל גבי פרדתו[7] ועל גבי חמורו ועל גבי גמלו. אדם זה: על גבי איזה סוס הוא רוכב[8] על גבי איזה פרדה הוא רוכב: על גבי איזה חמור הוא רוכב: על גבי איזה גמל הוא רוכב. אף כך אדם אומר[9]. היום עשיר אני למחר עני אני[10] פן תשתכח תורה מפי זרעי: אומר: למחר אני מת ואחרים נהנים לי. אי זה אחרים? זה המקום[11]: אומר: למחר אני מת ואחרים נהנים לי. אי זה אחרים? זה אשתי ובניי: אומר: למחר אני מת ואחרים נהנים לי. אי זה אחרים? זה בני ביתי. אם כן למה אדם אומר[12] פן תשתכח תורה מפי זרעי.

(1) שמירת. (2) נזקין. (3) טהרות. (4) נתקיים. (5) כגון. (6) רוכב. (7) פרדתו. (8) רוכב. (9) אומר. (10) עני. (11) המקום. (12) אומר פן תשתכח תורה.

دِسِدَمَ[1] هَهَ بِكِدَ مَ مَدِبِذَهَ: صِهكَ دِلَكِحِدَ هَ مَ دِعدَدَ بِهمَحِهِ. (هَهَ هَكِتَبَهَ دِلَمَكِمَ دَمَّمَ[2] زَمَدَ مَ هَهِ.

مَمِيَ كَ سِهَدَ حِبَ مِبَعِدَ: مَهِيِ زَدَ كِ بِكَمَ سِحِهَ[3]: دِحِبِ (بِحِمَتَ بِهَ[4] لَحِ. مَعِبَسَ زَدَ كِ بِكَمَ: دِحِبِ كِحِدَ صِحِحَدَ مِحِحَهِ[5]: هَ مَ دِبِعِسَ مِ (سِحَكَ: هِوِحِبِ حِ سِتَ. هَ مَ دِفِهَبِ مِ حمِهَمَدَ: دَمَحَهَ مَهَ حِ[6] لَكَكِ. مَ هَ دِمِبِ كِ[7] بِكِسَ: مِبِهَكِهَ[8] حمَدَ دِبِعِ. هَ مَ دِفِبِ مِ مَكِمِكَ دِسِهِبَ: مكِمِبِهَمِهَ عَمِحِسَ. هَ مَ دِمِ مَكِ دِحَدَّ فِدَمِبَ: مَكَمَكِ دَكَ حَدَّ بِعِمِبَ. هَ مَ دِبِهَمِحِ[9] حدَمَ كِمِهَمِحِ(: دِكِ لَدَحَمِهَ[10] بَمِحِ. هَ مَ دَكَ بِيَحِ دِسمَهَ مِحِ دِبَحِ بِكَ دِبِحِ بِكَسَ[11] مَمِبَ: بِكَ دِبِحِ بِهَ كَ مَبَ سَمِبَ: مِدِكَ دِكِ مِحِ بَدِمِ. (هَ مَ دِحِ بِهَ كَ دَحِسَ هَمِبَ كِ: هَ مَ دِحِ بِهَ كَ دَحِسَ[12]. هَ مَ دِحِ بِهَ كَ دَحِسَ هَمِبَ كِ: هِ مَ بِعِهَمِحِ كَهَ. هَ مَ دِمَّمَ بِهَكِمِحِ: (بِكَ مَ بِهَ زَدَ دِبِمَهِ مِحِسَ. هَ مَ دِمِحِسَ دِبَعِدَ زَدَ حكَهَ دَمَّمَهَ كَ بَكِ كِ[14]: مِكِكَ سمِحِسَ

(1) مَبَحِهَ. (2) هَهَبَهَ دِهِ. (3) سِتَ. (4) بِحِمَتَ بِهَ.
(5) Deest. (6) هَهَ بِهَ دِمِحِهَ. (7) كِ.
(8) مِبِهَكِهَ. (9) دِبِعِهَمِحِ. (10) دِكِ: دِكِدَهَ. (11) دِبِحِ.
(12) كِبِحِ. (13) Desunt. (14) هَكَ مِهَ زَدَ دِبِعِدَ مِحِسَ دِكَ بِهَ زَدَ. هَ مَ دِ مِحِسَ بِهَدَ زَدَ دَمَّمَهَ حكَهَ كَ بِهَكِسَ.

ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬ ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܐܝܟ ܐܬ

ܫܒ̈ܥ ܟܠܡ̈ܐ ܕܒ̈ܝܬ ܡܠܟ̈ܐ[1] : ܡܢ ܕܒ̈ܝܬ ܟܠ ܟ̈ܒ̈ܕ̈ܐ
ܕܡ̈ܐ ܕܢ̈ܦ̈ܫ ܟ̈ܐ. ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ܡ̈ܠܟ̈ܐ : ܒ̈ܦ̈ܦ̈ܝ ܕ̈ܝ̈ܚ̈ܐ
ܕ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܢ̈ܚ̈ܐ. ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ܡ̈ܠܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ
ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ܡ̈ܠܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ ܕ̈ܡ̈ܐ ? ܡ̈ܐ
ܒ̈ܝܬ ܡ̈ܠܟ̈ܐ. ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ
ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ
ܟ̈ܐ ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ
ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ܒ̈ܝܬ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ
ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ : ܡ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ? ܐ̈ܡ̈ܪ
ܟ̈ܐ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ? ܐ̈ܡ̈ܪ ? ܐ̈ܡ̈ܪ

בְּנֵי בְּרִית (עי' שָׁם)[1]. זֶהוּ כִּי אִם הוֹסִיף: בְּנֵי בְּרִית כָּל מִצְוֹתַי לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי: וְהוֹסִיף עוֹד לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים? זֶהוּ שֶׁאָמַר: מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים: וְהוֹסִיף לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים. זֶהוּ שֶׁאָמַר: חֻקּוֹתַי בְּחֻקּוֹת אֲחֵרִים: וְהוֹסִיף לְהַבְדִּיל בֵּין חֻקּוֹתַי לְחֻקּוֹת אֲחֵרִים? זֶהוּ שֶׁאָמַר: תּוֹרוֹתַי לְתוֹרוֹת אֲחֵרִים: וְהוֹסִיף לְהַבְדִּיל בֵּין תּוֹרוֹתַי לְתוֹרוֹת אֲחֵרִים. זֶהוּ שֶׁאָמַר: מִשְׁפָּטַי לְמִשְׁפָּטִים אֲחֵרִים: מַחֲלֹקֶת בְּיִשְׂרָאֵל[2]: מַחֲלֹקֶת בֵּית שַׁמַּאי וּבֵית הִלֵּל. (עי' מִדְרָשׁ[3]: מִשְׁנָה: וְאֵלּוּ הֵן בֵּית שַׁמַּאי וּבֵית הִלֵּל. עֵדוּת בְּאִשָּׁה וּבִשְׁפָחָה. עֵדוּת בְּאִשָּׁה וּבְקָרוֹב. עֵדוּת בְּקָרוֹב וּבְאִשָּׁה: וְכֵן בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ: וְכֵן בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ: בֵּית שַׁמַּאי מַחְמִירִין וּבֵית הִלֵּל מֵקִלִּין. וְאֵין[4] בֵּית שַׁמַּאי נוֹהֲגִין כְּבֵית הִלֵּל (כְּלוֹמַר. וְאֵין בֵּית הִלֵּל נוֹהֲגִין כְּבֵית שַׁמַּאי. עַד[5] שֶׁשָּׁנוּ: אֵלּוּ וְאֵלּוּ דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים. עַד שֶׁשָּׁנוּ: אֵלּוּ וְאֵלּוּ דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים: וְכֵן מָצִינוּ בְּבֵית שַׁמַּאי שֶׁהָיוּ גְּדוֹלִים מִבֵּית הִלֵּל. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁהָיוּ מַכְרִיעִין אֶת בֵּית הִלֵּל[6]. וְהוֹסִיף לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים: (וְהַכַּוָּנָה בְּזֶה לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים שֶׁהֵם מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּלֹא מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה[7]: מִצְוֹת עֲשֵׂה[8] שֶׁל תּוֹרָה: וְהַמִּצְוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים: וְהוֹסִיף לְהַבְדִּיל בֵּין מִצְוֹתַי לְמִצְוֹת אֲחֵרִים.

---

(1) עי' שָׁם. (2) בְּיִשְׂרָאֵל. (3) מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא. (4) וְאֵין בֵּית הִלֵּל נוֹהֲגִין כְּבֵית שַׁמַּאי. (5) עַד כָּאן: לְשׁוֹנָם זֶה עַד סוֹפוֹ. (6) מַכְרִיעִים זֶה אֶת זֶה: וְהַכַּוָּנָה בְּזֶה שֶׁאֵין הֲלָכָה כְּבֵית שַׁמַּאי וְלֹא כְּבֵית הִלֵּל אֶלָּא כְּבֵית הִלֵּל. (7) וְלֹא כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּ מְפָרְשִׁים עַל הַמָּקוֹם. (8) מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל זְמַן גְּרָמָא.

(ⵎⵔ ⵜⵜⵉⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵏⵏⵉⵏⵜ ⵙⵙⵉⵏ

ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם[1]: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם[2] זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר[3]: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם וראה את העשוי לכם במצרים[4]: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש[5].

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם[6]: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים[7]: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והי אוציא את בני ישראל ממצרים? ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם מצרימה תעבדון את האלהים על ההר הזה? ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם (כתי מה שמו ממנו מה אמר אליהם): ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה[8]: ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו.

(1) אהיה. (2) יהוה. (3) מזה זכרי. (4) לך ואספת. (5) ואמרת אליהם אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם וראה את העשוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. (6) ועתה. (7) לך. (8) אהיה. (9) ויאמר.

ئەوەیە[1] ئەو ڕێگایەی کە دەبێت: ئەگەر (کشتی) ڕێگا[2]: کە هاتنی. ڕێگا ئەو شوێنەیە کە ئەو کەشتیانەی[3] دەچنە ناو ئەو ڕێگایەوە ئەگەر: دەبێت کەشتیەکە ڕێگا. ئەگەر ئەو کەشتیانەی ڕێگا: دەبێت هەموو کەشتیەکانی ئەو شوێنەی کە ئەگەر ئەو کەشتیانەی هەموو کەشتیەکانی ئەو شوێنەی. ئەو ڕێگایەی کە ئەگەر: دەبێت هەموو کەشتیەکان ئەو ڕێگایەی کە ئەگەر: (هاتن) ئەو کەشتیانەی هەموو: ئەو کەشتیانەی ئەگەر ئەو ڕێگایەی کە ئەگەر: ئەو کەشتیانەی[4] هەتا کەشتیەکان ئەوەی: ئەو: کە ئەو ڕێگایەی کە ئەگەر: هاتنی کەشتیەکانی[5] ئەو ڕێگایەی کە. ڕێگا ئەگەر: هاتنی کەشتیەکان (هاتن: ئەو ڕێگایەی[6] ئەگەر کە. ڕێگا (هاتن ڕێگا ئەگەر ئەو ڕێگایەی: کە هەموو ڕێگا ئەگەر کەشتیەکان ئەو ڕێگایەی[7]. ڕێگا کە هاتن: کەشتیەکان کە ئەگەر: ئەوەی ڕێگا ئەگەر ئەو کەشتیانەی: هەموو ڕێگا ئەگەر ئەو کەشتیانەی ئەوەی. هەموو ئەو کەشتیانەی ئەگەر: (ئەو ڕێگایەی ئەو کەشتیانەی ئەگەر: هاتن) ئەو کەشتیانەی[8]: ئەگەر ئەو ئەو کەشتیانەی ئەگەر[9]. هاتن ئەو کەشتیانەی ئەگەر کە. ئەو (هاتن) ئەگەر ئەو کەشتیانەی هەموو: ئەگەر ئەو کەشتیانەی.

(1) ئەوەیە. (2) کە ڕێگا. (3) ئەو کەشتیانەی. (4) هەموو کەشتیانەی. (5) کەشتیەکانی. (6) ئەوەیە. (7) ئەو ڕێگایەی کە ئەگەر ئەو کەشتیانەی ئەگەر: ئەگەر ئەو کەشتیانەی ئەگەر ئەو کەشتیانەی. (8) ئەو ئەو کەشتیانەی ئەگەر کە ئەو کەشتیانەی. (9) هاتن ئەو کەشتیانەی ئەگەر کە. هاتن ئەو کەشتیانەی.

מלכות ישראל: ואמר נאם שומע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי אחזה נופל וגלוי עינים: אמר נאם שומע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי אחזה נופל וגלוי עינים: מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנות עלי נהר כאהלים נטע יי כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברך ברכת זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יי מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יי לעשות טובה או רעה מלבי אשר יי אדבר אתו אותו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שומע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי אחזה נופל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו והוא עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה קין לבערה עד מה אשור תשבך: כי עם ציים מיד כתים ועברו אשור ועברו עבר וגם הוא עדי אבד: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו: וציים מיד כתים ועברו אשור ועברו עבר וגם הוא עדי אבד: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו:

(1) בלק. (2) Deest. (3) הכה. (4) מכה. (5) נגף. (6) יגפה. (7) כל הנשמה נשמת אין לה הרוח אלא חסר. (8) וקללתיו ארור. (9) מלשון חבור. שם לשון כל דבר הנבר בה הכתוב בפרשה. (10) ושרידו כולו יאבד לנצח.

ڤيه. هَوْ ڤيلي ديڤيت ماڤيس ڤيلي ڤيه. ڤيلي هَوْ ڤيلي ڤيه
ڤيلي (هَوْ ڤيلي ڤيه: ماڤيس ڤيلي هَوْ ڤيلي[1]: ڤيلي عكسيت
هَوْ ڤيلي ڤيه. ڤيلي ڤيه: ماڤيس ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه:
ڤيلي (ڤيلي ڤيلي ڤيه[2] ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي
ڤيلي ڤيلي. ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي
ڤيلي ڤيه ڤيلي[3]. ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه:
ڤيلي ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه ڤيلي
ڤيلي؟ ڤيلي ڤيه ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه. ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه
(ڤيلي ڤيلي ڤيه ڤيلي: ڤيلي ڤيه ڤيلي[4]. ڤيلي ڤيه: ڤيلي ڤيه
ڤيلي ڤيلي ڤيه ڤيلي: ڤيلي ڤيه ڤيلي. ڤيلي ڤيه ڤيلي: ڤيلي ڤيه
ڤيلي (ڤيلي ڤيلي ڤيه[5]؟ ڤيلي ڤيه ڤيلي: ڤيلي ڤيلي ڤيلي
(ڤيلي ڤيلي ڤيلي: ڤيلي ڤيلي ڤيلي: ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي:
ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي ڤيلي

בְּנֵיהֶם: (שמות א, ו) וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא[1]
מִמִּצְרַיִם וְכָל הַמַּלְכוּת שֶׁלָּהֶם. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא[2] וְגוֹ'. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וַיָּמָת
יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא[3] וְגוֹ'. וְכֵן הוּא אוֹמֵר:
וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא[4] וְגוֹ'. וְכֵן הוּא
אוֹמֵר: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא[5] וְגוֹ'.
(שמות שם, ח) וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע
אֶת יוֹסֵף[6]. אֵין לְךָ אֶלָּא שֶׁהֶחֱלִיפוּ אֶת מַלְכוּתָם. וְכֵן
אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַמַּלְכוּת מַחֲלֶפֶת אֶת מַלְכוּתָהּ
וְאֶת גְּזֵרוֹתֶיהָ וְאֶת תַּקָּנוֹתֶיהָ וְאֶת מִנְהָגֶיהָ. וְכֵן הוּא
אוֹמֵר: וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם[7]. וְכֵן הוּא אוֹמֵר:
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל יוֹסֵף[8]: מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים: אֵין
לְךָ בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא מַלְכוּת שֶׁהִיא מְקַיֶּמֶת
אֶת מַלְכוּת חֲבֶרְתָּהּ: וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ
עַל מִצְרַיִם[9] אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף (וְגוֹ'): וְכֵן הוּא
אוֹמֵר[10]: וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם[11] אֲשֶׁר לֹא יָדַע
אֶת אֲבִימֶלֶךְ. אֲבִימֶלֶךְ לֹא כְתִיב כָּאן אֶלָּא וַיָּקָם[12]
מֶלֶךְ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם: (שמות שם)

(1) שם. (2) שם. (3) בראשית מז, יא. (4) בראשית
נ, כו. (5) שם. (6) ויש מי שאומר כי לא מת אלא
שהחליף את מלכותו; ועל זה אמרו: אין לך בכל
מקום שאתה מוצא מלכות שהיא מקיימת את מלכות
חברתה. (7) שם. (8) שם. (9) שם. (10) בראשית
כו, א. (11) שם. (12) ויש מי שאומר כי אבימלך
זה הוא פיכול שר צבאו.

ܒܝ ܡܠܟ̈ܐ ܕܝܠܗ ܐ̈ܢܫ̈ܐ ܚܟ̈ܝܡ̈ܐ: ܘܡܠܟ̈ܐ ܕܝܠܗ ܢ̈ܨܒ̈ܝ ܙܕܩ̈ܐ: ܘܡܠܟ̈ܐ ܕܝܠܗ ܢ̈ܨܒ̈ܝ ܒ̈ܝܬ̈ܐ[1]: ܘܡܠܟ̈ܐ ܕܝܠܗ ܢ̈ܨܒ̈ܝ ܒ̈ܝ ܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ[2]: ܘܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ ܕܝܠܗ ܢ̈ܨܒ̈ܝ ܒ̈ܝ ܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ[3]: ܘܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ ܕܝܠܗ ܢ̈ܨܒ̈ܝ ܒ̈ܝ ܡ̈ܐ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ܐ

ڡڕڎڎ ڴ ڡڡڡ ڎڡ. ڡڎڎ ڪڪڡڎ (ڡڎڎڎ ڷڷڎڎ : ڡڡڎڎ ڏڡڡڎ ڎڡڡڎڎ : ڡڎڎ ڪڪڎڎڡ ڪڎڎڎ ڪڎڎڎ ڏڡڡڎڎ ڡڡڎڎ ڡڡڎڎ[1]. ڡڡڎ ڎڎڎڎ ڡڎڎڎڎ[2] ڡڎڎ ڎڎڎڎ[3]. ڡڎڎ ڪڎڎ ڡڡڎ ڡڡڎڎ[4] : ڎڎڎ ڡڎڎ (ڡڎڎڡڡ ڡڡڡڎڎ[5]. ڡڎڎڡڡ ڴ[6] ڡڎڎ ڡڎڎڡ ڡڡڡ : ڪڪڡڎ ڡڡڡڡ ڎڎڎ. ڡڎڎ ڡڎ ڡڎڎ ڪڪڎ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ : ڡڡڎڎ ڎڎ ڡڎ ڴ ڡڡڎ ڡڡڡڡ ڡڡڡ. (ڡڡڡڎ ڎڴ ڎڡڡڡ[7] ڡڡڡڡ ڡڡڡ. ڡڡڡڡ ڡڡڎ ڡڎ ڴ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ : ڡڡڎڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ : ڎ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ : ڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ. ڡڡ ڡڡڡڡ ڡڡڡڡ : ڡڡ ڡڡ

ليجه: ڤيچ: (ليبرس ايناييذ ديه ڤيرجيل. ايتيذ ده ڤيچ ايناييذ ليبرس: (ڤيچ: ڤيچ ده ده ڤيچ ايناييذ ليبرس

ꤡꤢꤡꤢꤢꤡꤢ[1] ꤈ꤢꤡ ꤡꤢꤡꤢꤢꤡꤢ ꤈ꤢꤡ ꤡꤢꤡꤢꤢꤡꤢ. ꤡꤢꤡꤢꤢꤡꤢ ꤈ꤢꤡ

ܒܪܟ[1] ܐܢܐ[2] ܠܟ. ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ: ܐܡܪ ܠܝ ܐܡܝܢ ܒܪ ܐܡܝܢ ܕܐܢ ܒܥܐ ܐܢܫ ܡܕܡ ܕܠܐ ܥܒܕ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ.

ܩܕܡܝܐ (ܒܪ ܕܒܪ?).

ܒܪ ܕܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܒܛܝܠܐ ܥܡ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ.

(ܒܪ ܒܪ ܥܡܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ: ܐܝܬ[3] ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: (ܡܪ ܩܕܡ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[4] ܒܪ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. ܐܝܬ[5] ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: (ܡܫܟ ܐܢܫ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[6] ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: ܬܒ: ܩܕܡ ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[7] ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[8] ܟܪ ܐܢܬ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ (ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[9] ܟ ܐܢܬ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[10] ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[11]. ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ[12].

---

(1) ܒܪܟ. (2) ܐܡܝܢ ܐܡ. (3) ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ. (4) ܒܪ ܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. (5) ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ. (6) ܡܫܟܚ. (7) ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. (8) ܐܢܬ ܐܢܬ. (9) ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ. (10) ܐܡܝܢ. (11) ܐܡ ܐܢܬ ܐܢܬ. (12) ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܩܕܡܝܐ ܕܐܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ. (Edit. Wright).

هُمكَمِ هَوْ مَكْسْتْ كَمِنْهُ: كُنْدَ دِنْمَدْ كُمْ هَدِّ.
مَحْدِ (مَحْدِ كَمِنْكَ دَحْدِمْ[1]: نُهمِمْ مِي نَهْدَسْ هُكَمْكَ:
هُمِوْ مَكْدَدْ سَدَّ حَدِ هَدِدْ دَمَكْمَصْ سَمِ هَكَمْدْ مَنْمَدْ:
مِيمَكَ هَدْ حُ يَمْمَوْدْ نُحْمَمْسْ كَهَدَدْ هَدِّ؟ مِنْمَدْ
نُمَدَّدْ دِحْدِ نُدَهْ. مَحْدِ (هَوْ مِيكَدْ[2] مَنْمَدْ: هَدِّ هَدْ
دَمَنْمَدْ هُمَنْتْ: (سَنْتْ دِهْ[3] صَمَمْ: مَمَنْمَدْ دِهْ دَمِمْ.
هَدَمْ[4] هَدْ دِنْكَتْنْ: نُمِكْ دَحَكَدْدْ صَمَمْ: مَنْدَّ
(دَحَكْمِ نْكَتْنْ[5]: نُمِكْ دَمِ (فَكَدْدْ نَقَمْ[6]: كَ هَدْ
دَهَدِ نَدْنْ: (مِيمَكَ هَكَدْ دُكَكَ نِيَدِّمْ هَدَنْتْنْ. مَمَدْ
مِ مَمَدْ[7] دَهَدْ نَدْ كُمْ: مَهَوْ مَمَحَمْمْ دَهَدْ دَدَمَدْ[8]
هَدَدْ. مَنْمَدْ هَوْ مَمَدْ: دَهَدْ مَدْدَدْ كَدْ هَوْ دُكَ
مَكَكْمَمَمَنْ[9] دَحَكَدَدَدْدْ هَ دَهَنْدْ هَكَمْ. كَدْ دَمْ
هَمَمَدْ هَوْ مَكَدَدَدْدْ هَ دَمَمَمَدَ[10] هَكَمْ مَمَ
دَمَمَجَدْ كَمْ: نُكَدْ نُ نُمَدَمَمَ كَمَدْمَمَ.
مَحْدِ نُمَدْ هَوْ هَكَمْ: مَمَنْ سَمِ نَمَحَدْ مِ مَمَدْ
سَمِ[11] مَكَمَ هَوْ[12]. مَحْدِ (مَمَدْدْ مَحْدِ: مَحْدَمَمَ[13]
مَمَدْدْ هَوْ دُدَدْنْ. مَمَدَّدْ دَمَدْ نُمَدْ[14] كَمَدْ مَمَدْكَمَ دَمَدْ مَمَمَدْ. نُمَمَدْ
نَدْ مَحْمَمَ: مَدْ[14] هَدْ مَمَدْكَمَ دَمَدْ مَمَمَدْ. نُمَمَدْ

(1) هَمَمَ مَنْدَ مَحْمَ. (2) مِيكَدْ هَوْ. (3) دِنْتْ هَدْ. (4) Deest.
(5) دِنْكَتْنْ. (6) فَكَدْدْ مَحْمَ. (7) Desunt. (8) دَمَدْ.
(9) مَكَمَمَمَنْ هَ مَ. (10) دَهَنْدْ. (11) Desunt. (12) هَمَدْ هَوْ:
مَحَمَمَدْ. (13) نُمَدْ هَوْ. (14) مِيمَكَ.

ܒܝܬ ܐ. ܟܠ ܒܝܬ ܕܐܬ ܠܗ ܒܪ ܫܢܐ ܒܝܬ ܐ

בְּמִשְׁנַת רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. (מִכָּאן:) בְּכָל מָקוֹם[1] שֶׁנֶּאֱמַר:
בְּנֵי בְנֵי[2] אֵינוֹ אֶלָּא בְּנֵי בָנִים. בְּנֵי בְנֵי[2] אֵינוֹ אֶלָּא
בְּנֵי בָנִים[3]. בְּנֵי: אֵינוֹ אֶלָּא בָּנִים[4]. בְּנֵי: אֵינוֹ אֶלָּא
בָּנִים[5]: מִנַּיִן בְּנֵי בְנֵי[6] אֵינוֹ אֶלָּא בָּנִים. מִנַּיִן
תַּלְמוּד לוֹמַר[7] וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבֶן בָּנֶיךָ[8] לְרַבּוֹת
בְּנֵי בְנֵי בָנִים: כֵּיצַד בְּנֵי בָנִים כְּבָנִים. מָה בָּנִים
חַיָּבִין בְּכִבּוּד וּבְמוֹרָא אַף בְּנֵי בָנִים חַיָּבִין בְּכִבּוּד
וּבְמוֹרָא[9]. בְּנֵי בְנֵי[2] בָּנִים אֵינוֹ אֶלָּא בְּנֵי בָנִים[10]
לְהוֹצִיא בְּנֵי בְנֵי בָנוֹת. בְּנֵי בְנֵי[2] בָּנוֹת אֵינוֹ אֶלָּא
בְּנֵי בָנִים[11]: מִנַּיִן מִכָּאן וְאֵילָךְ בְּנֵי בָנוֹת: מִנַּיִן
בְּנֵי בְנֵי בָנִים. בְּנֵי בְנֵי בָנוֹת אֵינוֹ אֶלָּא בְּנֵי בָנִים
לְהוֹצִיא בְּנֵי בְנֵי בָנוֹת[12]. כָּךְ.

מִכָּאן (אָמְרוּ:) שֶׁמִּי שֶׁהָיָה[13] אָבִיו: אֵינוֹ יָכוֹל
לְהִתְיַחֵס כֵּן אֶלָּא עַל יְדֵי עֵדִים: (מִכָּאן:) אָמְרוּ
כָּל הַמְיַחֵס בֶּן שֶׁלֹּא לְאָבִיו[14]. מִכָּאן אָמְרוּ: חֲכָמִים הָיוּ

(1) מִכָּאן לְכָל. (2) בְּנֵי בְנֵי. (3) בָּנִים. (4) בָּנִים.
(5) וּמִכָּאן. (6) בְּנֵי. (7) שֶׁנֶּאֱמַר: וְהוֹדַעְתָּם לִבְנֶיךָ וּלְבֶן בָּנֶיךָ.
(8) בְּנֵי. (9) וּמִכָּאן לְכָל. (10) בָּנִים. (11) לְכָל. (12) וְהוֹדַעְתָּם לִבְנֶיךָ וּלְבֶן בָּנֶיךָ
שָׁמַעְתָּ. (13) אָבִיו וְאֵם. (14) וְהוֹדַעְתָּ לְכָל הָעֵדָה וְיִדְעוּ.

دَمَّا دَمَّا: مَرْيَمُ دَمَّا دَمَّا دَمَّا

وقت الظهر: وقت الظهر اذا زالت الشمس. ويعرف زوالها اذا استوى الظل من كل شيء: ما خلا ظل الشمس. فاذا زاد الظل بعد استوائه فقد زالت الشمس. ووقت الظهر اذا زالت الشمس الى ان يصير ظل كل شيء مثله: ما خلا ظل الشمس. ووقت العصر اذا صار ظل كل شيء مثله: ما خلا ظل الشمس. الى ان يصير ظل كل شيء مثليه. ووقت المغرب اذا غابت الشمس الى ان يغيب الشفق. ووقت العشاء الآخرة اذا غاب الشفق الى ان يطلع الفجر. ووقت الفجر اذا طلع الفجر الى ان تطلع الشمس. ووقت الوتر ما بين صلاة العشاء الآخرة الى ان يطلع الفجر. ووقت الضحى اذا ارتفعت الشمس قيد رمح الى ان تزول الشمس. ووقت الجمعة اذا زالت الشمس الى ان يصير ظل كل شيء مثله: ما خلا ظل الشمس. ووقت الاضحى اذا ارتفعت الشمس قيد رمح الى ان يصير ظل كل شيء مثليه: ما خلا ظل الشمس. ووقت الفطر اذا طلعت الشمس الى ان تزول الشمس. ووقت الاستسقاء اذا بدا حاجب الشمس الى ان يغيب القرص. ووقت الكسوف اذا بدا الكسوف الى ان تنجلي الشمس. ووقت الخسوف اذا بدا الخسوف الى ان ينجلي القمر. ووقت الجنازة اذا حضرت الجنازة الى ان يدفن الميت. ووقت الفائتة اذا ذكرها الى ان يصلي الفائتة. ووقت الحائض اذا طهرت من الحيض الى ان يغيب الشفق. ووقت النفساء اذا طهرت من النفاس الى ان يغيب الشفق. ووقت المسافر اذا قدم مصره الى ان يغيب الشفق. ووقت المريض اذا برأ من مرضه الى ان يغيب الشفق. ووقت المجنون اذا افاق من جنونه الى ان يغيب الشفق. ووقت الكافر اذا اسلم الى ان يغيب الشفق. ووقت الصبي اذا بلغ الى ان يغيب الشفق. ووقت المغمى عليه اذا افاق من اغمائه الى ان يغيب الشفق.

(1) الجنازة. (2) الوتر. (3) الضحى. (4) Deest. (5) الفطر. (6) الاستسقاء. (7) الكسوف. (8) الخسوف. (9) الفائتة. (10) الحائض.

ڤِيرِيَا دِيمَدَا هَزَرَا مِنَا بِيرِيَا. ئِيمَا

دَمِدَهُمِصِمِ دِبْ. (مِنْمِدَ هُمَّ[1] بِكْمَمْنْ: هِدِبْنْ (دِبْ كْنْكَمْنْ[2]: دِكْ بِهْمِ تَسْمَمَهِ مِبْ مِمَمَّمِ دِنْدَمِيْ هَمِنِهِ: نْكْ دِنْجِيْ كْنْقِمِ بْمِنْبِ. هُمِكْمِ نَهِدِمِبِ (دَمِكْمِبِ نْدَهُ مِنْمِدَ[3] كْمِ: هَمِكْتَنْمْنْ نِهِ بِ دِنْبِمْنْ دَنِمِيْتِ: هُمِجْتَيْنْ هَمِكْتَنْمْنْ نِهِ بِ[4] دِهِلِصَمَهُ بِ[5]. نِمِبِ دِنْدَهُ هِمِكْتَنْمْنْ نِلِجِدَهُ: هُكَمَهِكْتَنْمْنْ هِجِيْتِ دِبِسَمْ: مِنْمَمَ دَمَّمَنْ حَمِمَمَّنْ تَنْتَنْ كْنْكَمْنْ. نْدَهُ مَّجِلْ (نْبِسْ كَمْنْ بِكْمَمْنْ[6] دِنْهِمِبِ مِ حَمِكْمِجَبِ مِنْمِ (دَمِكْمِ مِنْمِنْ نْدَهُ كِ[7] كَمَمَّمِ. نِمْ هَمَّ بِكْمِبِ دِنْكَمْنْ: هِجِهِ مِجِمِهِ دِنْهِهُ دَمِكْمَ: مِنْكَمْ (مِنْ هِكْمِدِنْ: هُمِكْتَنْمْنْ كَمَمَّمِ[8] كَهِكْتَنْمْنْ: مِنْكَمْ (مِنْ هِكْمِدِنْ مِ[9] كَمَمَّمِ. نْتَنْ دِبْ مِنْمِ دِكْ مِكْنْ هُدِكْ مِنْتَنْ: مِكْمِ هُمِكْمِمِ دِهَمَّ دَمِيْتِ بِكْ دِنْجِيْتِ[10]: مِنْمِكْمِنْمِ (هَمِهُمِجِ بِكْ مِمِكْمِمِ[11]. مِنْكْمِنْمِ مِ هِجَمَنْتِ[12] دِنْتَنْمْنْ مِمِ مِمِكْمِمِ دِسْتَكْنْ: مِنْكْمِنْمِ* مِ هَمَّ دَمِجِدِكْ هَنْ دِنْمِكْمِ مَنْ مِمِكْمِمِ هَنْ بِ دِنْهِكْمِ هَمِنِهِ: مِنْهَمِكْمِ* كَمَّ دِنْمِدَ (هَنْ بِ[13] دَكْمِمِكْمِ: مِنْهَمِكْمِ* كَمَّ دَنِمِيْهَنْ بِدَ هُمِمِكْمِ هُمِكْتِ[14] هَنْ بِ كَمِمِكْمِنْمِ. مِنْمِكْمِنْمِ* كَمَّ مِمِكْمِ هَنْ دِنْمِمَّنْ

(1) مِنْمِدَ هُمَّ. (2) كْمِ نْكْمْنْ. (3) دِنْمِدَ. (4) كْمِ. (5) بِ.
(6) نْمِدَ بِكْمَمْنْ هُمَّ بِكْمَمْنْ هَمَّ دَمِجِدِكْ مِ نْبِسْ كْمِ. (7) كْمِ هَمَّ بِكْمَمْنْ دِمِكْمِنْمْنْ: هُمِكْتَنْمْنْ (8)
(9) كَمَمَّمِ. (10) دِنْجِيْتِ مِنْمِ. (11) بِكْ دِكْمِكْمِمِ
مِمِكْمِمِ. (12) هَمَنْتِ. * هَمِنِهِ .add. ubique .Desunt (13)
(14) مِنْمِدَ.

ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܟ ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܬܦ ܒܗ ܥܡ ܐܚܪܢ ܟܠ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܘܡܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܘܡܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ[5]. ܘ ܒܗ ܡܫܬܬܦ ܡܫܬܬܦ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܒܟܠܗ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܘܡ

ئۆيلىرىنى: ئۇلارغا ھەر ئىككى (جەننەت ئىچىدە)[1] ئوخشاش ئىككى
يېقىن دوستىنى جەننەت ئىچىدە ئاتا قىلغان: مەن سىلەرگە ئاتا
قىلغان[2] ھەر نەرسىنى سىلەر ئىنكار قىلالايسىلەر: ئۇلار
ئۇ ھەر نەرسىنى ئاتا قىلغان مەقبەر ئاتا.

مۇئەللىم ئۇنىڭ ئەسھابلىرىغا: مۇنىڭ دوستى ئۈچۈن
ئىلگىرى: مۇئەللىم ئۇنىڭ: ئۇنى ئىسمىغا ۋەھەدىگە ئېلىپ
ھېكايىتىنى ئېيتىپ ئۇنى ئۇنىڭغا. ئۇ ئۆزى ئىلگىرى
ئېيتىشقان مەقبەر ئۇ (ئېيتقۇچى ئۇ)[3]: ئۇلار ئىمانىدىن
ئەزەلدىن. ئەگەر ئىلگىرى ئېتىقادىدا سۈ: ئۇ ئىبادەت قىلغان:
بىلە ئېيتىپ ئېيتىپ ئىلگىرى ئۆزىنى ئۆزىنى
كىشىلەر. ئى ئىلگىرى ئۇنىڭ[4] ئۈ ئەسكەرتىپ: ئېيتىپ
ئىسمىغا[5] ھەم ئەزەلدىن. (مۇ ئۇنىڭ (ئىتتىپاق؟ *) ئۈ ئەسكەرتىپ:
ئېيتىپ ئۇنىڭغا ھەم ئۆزىنى ئەزەلدىن. مۇ ئۇنىڭ بىلە
ئىشلار: ئېيتىپ ئۇنىڭغا كىشىنى ئەزەلدىن[6]. مۇ ئۇنىڭ بىلە
ھېسابلاپ قويۇشى: بىلە ئېيتىپ ئۇيۇشۇق[7] ئېيتىپ ئەزەلدىن.
مۇ ئۇنىڭ بىلە ئىشنى ئۇيۇشتا: ھەقنى ئۆتۈپ ئەمەس ئۆزىنى.
ئۇلار ئەزەلدىن بىلە ئۇلارغا ھېچ بىلەن: ئۆزى ئۆزلىرىنى
ئۆزى ئىچىدە ئۆزى ئۆتۈپتە: ئۆزى ئىلگىرى ئېيتقان. ئۆزى
(ھېسابلاپ ئۇلار[8] ئۇقمىغا ئۇنىڭدا ئىشتا: ئۆزى ئەمەس[9]
ئىشتا. بىلە ئېيتىپ ئىشنى ئۇ ئەمگەك: مۇئەللىم ئۇ ئېيتقان:

(1) ئىچىدە. (2) ئۇ. (3) Desunt. (4) ئىچىدە. (5) ئىسمىغا.
* ئەسلى. (6) Desunt. (7) ئۇيۇشقان. (8) Desunt. (9) ئەمەسلىك.

ڤيعنڤ ڤيعنڤ ڤيعنڤ ڤيعنڤ: ڤيعنڤ ڤيعنڤ ڤيعنڤ ڤيعنڤ

وَلَمَّا وَلَدَتْ حَوَّا هَابِيلَ وَقَايِينَ[1] قَالَتْ: هَذَا
يَوْمٌ يَعْظُمُ فِيهِ الْعَمَلُ وَالْكَدُّ. وَكَانَ هَابِيلُ
رَاعِيًا لِلْغَنَمِ وَقَايِينُ فَلَّاحًا لِلْأَرْضِ. وَكَانَ
قَايِينُ يَحْسُدُ هَابِيلَ عَلَى قُرْبَانِهِ الَّذِي
يُقَرِّبُهُ لِلرَّبِّ. وَكَانَ هَابِيلُ يُقَرِّبُ مِنْ
أَبْكَارِ غَنَمِهِ وَمِنْ سِمَانِهَا. وَكَانَ قَايِينُ
يُقَرِّبُ مِنْ أَرْدَإِ ثَمَرِ الْأَرْضِ. وَكَانَ
الرَّبُّ يَنْظُرُ إِلَى قُرْبَانِ هَابِيلَ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَى قُرْبَانِ قَايِينَ. فَغَضِبَ قَايِينُ جِدًّا
وَاسْوَدَّ وَجْهُهُ. فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: لِمَاذَا
غَضِبْتَ وَلِمَاذَا اسْوَدَّ وَجْهُكَ؟ أَلَيْسَ
إِنْ أَحْسَنْتَ فِي قُرْبَانِكَ تُقَرِّبُهُ[2] وَلَا
تُخْطِئُ فِي قِسْمَتِهِ تُقَسِّمُهُ[3] فَقَدْ
أَخْطَأْتَ. اسْكُتْ. إِلَيْكَ يَكُونُ اشْتِيَاقُ
الْخَطِيَّةِ لِتَعْمَلَهَا. فَقَالَ قَايِينُ لِهَابِيلَ
أَخِيهِ[3]: اخْرُجْ بِنَا إِلَى الْبَرِّيَّةِ. فَلَمَّا
كَانَا فِي الْبَرِّيَّةِ قَامَ قَايِينُ عَلَى هَابِيلَ
أَخِيهِ وَقَتَلَهُ. (وَلَمْ يَكُنْ قَبْلَ ذَلِكَ
قَتْلٌ)[4]: فَلَمَّا قَتَلَهُ نَدِمَ عَلَى قَتْلِهِ
وَحَزِنَ حُزْنًا شَدِيدًا: فَقَالَ: يَا لَيْتَنِي
مُتُّ قَبْلَ أَخِي وَلَمْ أَرَ مَوْتَهُ. فَلَمَّا
رَأَى الرَّبُّ حُزْنَهُ عَلَيْهِ قَالَ لَهُ: لَا
تَحْزَنْ عَلَيْهِ فَإِنَّ الْمَوْتَ لَا بُدَّ مِنْهُ
لِكُلِّ أَحَدٍ (وَلَكِنْ سَأُقِيمُهُ[5] لَكَ
فِي[6] الْقِيَامَةِ لِتَرَاهُ). فَقَالَ قَايِينُ:
كَيْفَ أَعْرِفُ أَنَّكَ تُقِيمُهُ[7] لِي؟ فَإِنِّي
لَا أَعْرِفُ الْقِيَامَةَ. فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ:
سَأُعَرِّفُكَ[8] (عَلَامَةً أَنِّي أُقِيمُهُ لَكَ):
أَنَّكَ تَأْخُذُ عَظْمًا مِنْ عِظَامِهِ وَتَضَعُهُ
عَلَى الْأَرْضِ وَتَضْرِبُهُ بِحَجَرٍ.

(1) وَلَدَتْهُمَا. (2) تُقَرِّبُ. (3) أَخِيهِ. (4) Desunt. فِي
نُسْخَةٍ أُخْرَى هَذَا مَكْتُوبٌ. (5) أُقِيمُ ذَلِكَ الْعَظْمَ
لَكَ. (6) فِي. (7) تُقِيمُهُ. (8) أُعَرِّفُكَ مَا لَكَ. وَهَكَذَا.

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܩܘܠܐ[1]: ܟܕ ܫܡܥ ܠܟ ܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܝ ܒܫܘܠܡ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܥܝܢ[2] ܡܕܡ ܕܐܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܐܘ ܐܡܪ ܠܟ ܡܕܡ ܐܘ ܐܫܐܠ ܠܟ ܡܕܡ ܐܘ ܐܬܝ ܠܟ ܒܚܠܡ[3] ܐܘ ܒܟܬܒ ܐܓܪܬܐ ܐܘ ܒܫܠܝܚ

هُمجَڤِكل زَدَّوه مه حصَّة دِجدَه دِنُكَّة. جَد سِلدِّة دِيَّة
جَجِدَّة: دِججِدِجكَسه كَهِكَّتِة كسِلدَهَّة نِيَّة. جَد
جَدَّة مَه هَكِتَّة دِيَّة هكِوتَة[1]: دِجسِكِه دَهَّرَ
كَجِجلدَجَّة هِلكَه مِ هَكِتَّة: دِهَه وَة مه جِكَّة دِسَّة
كَنَّة دِهَّرَة. دِيَّة دُكَ حِسَّه كَهَ تَت زَنَّة
دِهَّسِ[2] مه هَه نُكَة: مه حَهَّرَ هُجِكِتَّة نُكَهَّتَة
هِجِ كَسَّة. هَه دَجَد[3] حكَ مِدهَسه: جَجِ جَنُكَ
نَهَ كَهِجِتَة. مِنَجِ (هَّكِ هَوَهَّة[4] مِيَجَة: رَه هِجَه
دَّة دِحَسَّهَّة هجَلهَّتَة[5]: رَه جَكَّة هجَهَّة: دِجَسَّهَّة
دُكَه كَهَ جِكَة هِجَهكَكَ نَهَ! رَه جَهَّة دِجَجَّهَّة
هِجِسِة: هُهجَدَهَّة هُهجَهدَّة: هَسَّة دِهَّجَّة هَسَّة
دِنَّجَّة. جَجَّة سَكَّة دُكَ نَّة: هُهجَة هَجَة[6] دُكَ
هِجَدُكَّة. هَه نَّكَ كَجَجَّهَّة حَهَّرَة: (هُهجَكل
هِجَهُكَّة كَجِجلدَجَّة[7]. هَّة حَّرَهَّة هَكِتَّة سُكَّة:
هُهجَة كَ حجلهَّة). نَهكِهَّ[8] دَجَدَّة دُكَ هِجِجَة:
هَهَّة سُكَ هَجَهَّة دُكَ هِهجَة: هَّة هَجَهَّة دُكَكَه[9]
دُكَ كَجَدَّة: هُسَّة دُكَه هَه رَهكَّة. دَّة كَجَّة
دَهَّسِ هَكِتَّة كَجَ نَّة كَتَّة: هُكَجَّة[10] وَة هَجَجِ
هَجَّة: هجَكَسَهَ كَ: هُهجَدِهجَهَ دَهجَّة دَهجَّة
هَجَهَّة: هجَهَّة كَجَجلدَجَّة هِجَّة هُهجَدِهجَهَ.

(1) هكِوتَة. (2) دِهَّسِ. (3) دَجَد. (4) هَّكِ هَوَهَّة.
(5) هجَلهَّتَة. (6) هَجَهَّة. (7) هُهجَة كَجَجلدَجَّة هِجِهُكَّة.
(8) نَهكِهَّ. (9) كَهِجَه. (10) هُكَجَّة.

دڠن: ايا دان مريكا منجاوب: (١) مڠاڤاكه ڤنچيل ايسترا دان سكالين اورڠ يهودي يڠ برسام دڠنڽ اكن مڠادڤ راج اخشويروس.

ڤنچيل ايسترا ڤون مڠاتاكن: جنيس اورڠ يڠ برسام دڠن اكو اين: سڤولوه اورڠ دري ڤريمبڠن (٢) ايا دان سكالين اورڠ دري كلن ايا دان سكالين اورڠ دري كلن مريكا دان سكالين اورڠ دري كلن مريكا دان سكالين اورڠ دري كلن مريك

ھڤێە: ەێڕێڕڤ ھێ ذەڤەھ. ەێڤەڤ: ەێڤەڕ ھێ ڤەھ ڕێڕێڕڤ: ەێڤ ڕێڕێ ھێڤ ڕێڕێ: ەێڤەڕ ھ

ܕܢܫܒ[1]: ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪ ܠܢ ܒܫܘܠܡ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܒܝ ܒܝܬ ܡܫܪܝܬܐ[2] ܡܢ ܟܠ ܕܒܪ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܒܝ[3] ܟܝ: ܡܫܝܚܐ[4] ܕܢܫܬܘܩ ܒܝ ܒܝܬ ܡܫܪܝܬܐ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܒܝ ܒܫܘܠܡ ܐܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܒܥܕ ܟܠ ܕܒܪ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܒܝ: ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܒܥܕ ܟܠ ܕܒܪ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܒܝ[5]: ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܒܥܕ ܟܠ ܕܒܪ ܕܐܢ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܒܝ ܒܫܘܠܡ

אמרו עליו על רבי יהושע בן קרחה שהיה אומר: הרבה
פעמים (שמעתי) מפי רבי יהושע ואפילו פעם אחת
(שמעתי) מפי רבי שלשה דברים (שמעתי) מפיו. היה
(רבי יהושע) אומר: כל (המקנא) לתלמיד חכם
(ומתאוה) שיהיה חכם כמותו: (הרי זה) מקנא
(ומתאוה) לו שיהיה חכם כמותו. היה (רבי יהושע)
אומר: כל (המתאוה) לתלמיד חכם שיהיה לו
(בנים) ותלמידים כמותו: (הרי זה) מתאוה לו
שיהיה חכם כמותו. היה (רבי יהושע) אומר: כל
(המתאוה) לתלמיד חכם שיהיה לו (בנים) ותלמידים
כמותו: (הרי זה) מתאוה לו שיהיה חכם כמותו.
היה (רבי יהושע) אומר: כל (המתאוה) לתלמיד חכם
שיהיה לו (בנים) ותלמידים כמותו: (הרי זה)
מתאוה לו שיהיה חכם כמותו. היה (רבי יהושע)
אומר: כל (המתאוה) לתלמיד חכם שיהיה לו (בנים)
ותלמידים כמותו: (הרי זה) מתאוה לו שיהיה חכם
כמותו. היה (רבי יהושע) אומר: כל (המתאוה)
לתלמיד חכם שיהיה לו (בנים) ותלמידים כמותו:
(הרי זה) מתאוה לו שיהיה חכם כמותו. היה (רבי
יהושע) אומר: כל (המתאוה) לתלמיד חכם שיהיה לו
(בנים) ותלמידים כמותו: (הרי זה) מתאוה לו
שיהיה חכם כמותו. היה (רבי יהושע) אומר: כל
(המתאוה) לתלמיד חכם שיהיה לו (בנים) ותלמידים
כמותו: (הרי זה) מתאוה לו שיהיה חכם כמותו.

(1) כשמעתי ממנו הלכות; ולכן הסמיכן אליהן. (2) והכי
איתא בכל נוסחאות שלפנינו. (3) מפורש. (4) ליתא
בכתבי יד. (5) ליתא. (6) מתאוה: מקנא. (7) חכם.
(8) ליתא. (9) כמותו.
(10) שם.

בְּלִבּוֹ וְאוֹמֵר בְּלִבּוֹ. וְכֵן הַשּׁוֹמֵעַ בְּלִבּוֹ וְאוֹמֵר בְּלִבּוֹ. וְכֵן בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבָּעוֹלָם: מִנְהָגָן[1] שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְכֵן הַמְּנָהָג בְּכָל הַמְּדִינוֹת (כִּי הַמְּנָהָג[2]: הַמְּנָהָג בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְכֵן הַמְּנָהָג בְּכָל הַמְּדִינוֹת

ואתה תבחר לך אנשים[1] חכמים ונבונים[2] וידועים לשבטיכם[3] ואשימם
בראשיכם: ואתם צויתי אתכם בעת ההיא לאמר שמוע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו[4] ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת
ההיא את כל הדברים אשר תעשון: ונסעו מחורב וילכו את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יי אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר אליכם באתם עד ההר האמרי אשר
יי אלהינו נתן לנו: ראה נתן יי אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו[5] ויחפרו לנו את הארץ וישיבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וייטב בעיני
הדבר (ואקח) [ואחח] מכם שנים עשר אנשים[6] איש אחד איש אחד
לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה: ויקחו
בידם מפרי הארץ וירידו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ
אשר יי אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יי אלהיכם:
(ותרגנו באהליכם) [ותרגנתם באהליכם][7] ותאמרו בשנאת יי אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר אליכם לא ערצון
ולא תיראון מהם: יי אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
עשה אתכם לעיניכם במצרים: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יי אלהיך
כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד המקום
הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם[8] ביי אלהיכם: הולך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לשום אהליכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
בה ובענן יומם: וישמע יי את קול דבריכם ויקצף ויישבע לאמר: אם
יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם: כי אם כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר
דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יי: גם בי התאנף יי בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא שמה: יהושע בן נון העמד הוא יבא שמה אתו חזק

(1) ואת. (2) ונבונים. (3) לו את. (4) בין. (5) אשר תבא בה. (6) איש אחד.
(7) ותרגנתם באהליכם. (8) ולא תאמינו. (9) לכם.

ەژڤدژ[1]: ڤدڤن ژڤژ ڭجن: ژە ڤڤڤ ڤەڭ ڤڤڤژڤژ: ڤڭۋڤژ ھڭڤژ[2]. ڤڤڤن ژڤژ ڭجن: ڤشڤڤن ھكشڤ ھڤشڤڤ[3] ڤھڤژ ژڤژ ڤڤژ ژڤژ ڤڤژ ڤڤژ ژڤژ ڭجن: ڤڤژ ژڤژ ڭ ڤڤڤژ ڤڤژ ژڤژ ڤڤژ ڤڤژ ژڤژ ڭجن: ڤڤژ ژڤژ ڭ ڤڤژ ژڤژ ڭ

ꝺꝺ[1] ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺꝺꝺ[2]. ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ.

ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ[3] ꝺꝺꝺ ꝺꝺ[4]
ꝺꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ[5]: ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ[6]: ꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ.
ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺ
ꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ
ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ (ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ[7] ꝺꝺꝺ
ꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ[8] ꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ
ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺ.
(ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ[9].
ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ: ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ (ꝺꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ[10] ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺ[11] ꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ
ꝺꝺ ꝺꝺ(: ꝺꝺꝺ[12] ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ[13] ꝺꝺ ꝺꝺ
ꝺ: ꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ.
(ꝺꝺꝺꝺ [ꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺ]?[14]: ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ. ꝺꝺꝺꝺ

(1) ꝺ. (2) ꝺꝺꝺꝺ. (3) ꝺꝺ. (4) ꝺꝺ. (5) ꝺꝺ.
(6) ꝺꝺꝺ ꝺꝺ. (7) ꝺꝺꝺ ꝺꝺ. (8) ꝺꝺꝺꝺ. (9) Desunt.
(10) ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ. (11) ꝺꝺ. (12) ꝺꝺ. (13) ꝺꝺ.
(14) ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ. ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺ. (ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ.)

ڤيزەن ئەمڤەڤ ئيم ژەن: ھەلجل ھەڤڕەن[1] ھيئەڤەڤ ژەن. ژە ژەكەن ھەڤڕەن: ڤيزەن ژەنەژە ژەئەن ئەسپ ئەڤەڤ. ئەھەد ھەڤڕەن ژەن ھيئەڤەڤ ژەن: ڤيزەن ھيئەڤ[2] ژەنەژە ھەڤ ئەسپ ژەن ژەكەن ھەڤڕەن: ڤيزەن ھيئەڤ ھەڤ ئەسپ ژەن ژەكەن ھەڤڕەن. ئەھەد ڤيزەن ھيئەڤ ژەن ژەكەن ھەڤڕەن ژەن ژەكەن ھەڤڕەن ژەن ژەكەن ھەڤڕەن

ⵓⵔ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵎⵣⵡⵔⵓ: ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ[1]
ⵜⵉⵎⵙ: ⵜⴰⵣⵔⵎⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ
ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ. ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵓⵔ ⵉⵣⵔⵎ ⵜⵉⵎⵙ[2] ⵓⵔ
ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ
ⵓⵔ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ
ⵜⵉⵎⵙ ⵓⵔ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ
ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ ⵓⵔ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ
ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵜⵉⵎⵙ[3]: ⵙⵙⵓⵖⵏⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵙⵙ ⵜⵉⵣⵔⵎⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ
ⵜⵜⵜ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ. ⵙⵜⵜⵉⵣⵔⵎⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ. ⵙⵜⵜⵉⵙⵙⵓⵖⵏⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ. ⵙⵜⵜⵉⵣⵔⵎⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ
ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵓⵔ: ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ
ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ
ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ
ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ
ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ
ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵜⵜ ⵉⵙⵍⵍⵓ ⵜⵉⵎⵙ ⵜⵉⵔⵔⵉ ⵜⵉⵣⵣⵓⵖⵜ ⵜⵉⵎⵙ

ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܘܫܐ. ܗܘ ܫܟܝ ܗܘ ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܒܗ ܫܟܝ ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܒܗ ܫܟܝ ܗܘ ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܘܫܐ. ܗܘ

ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ[1]. ⵉⵎⵓⵔ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜ

(ھكە ڕەھەقەت كە[1]: ڕێزەدەن[2] ھەمیشەیی. ھیچ كەس ناتوانێت (ڕێگری لە[3] ھەڵسوكەوتی خۆی بكات.

ھەر كەسێك ھەست ھكمت ڕەخنە: ڕۆ ئەوەی ئەنگی دەكا ھەمیشەیی[4]: ڕەخنە گەنج ڕەخنەی ئەگەر ھیچ. ڕۆ كەسێك[5] ئەنگی: ڕەخنە كە ڕەخنە كەسێكی ھەست. ڕۆ گەورەكەی ڕەخنە: ڕەخنە ھەیكەل ئەگەر[6] ئەوەی ھەر ڕەخنە: ڕەخنە ھەیكەل ئەگەر[7]. ڕۆ كەسێك ھەڵەیە ھكمت (ھیچ ھەر ئەگەر ھكمت ڕەخنە. ھەر ھەیكەل ئەگەر ھكمت ڕەخنە: ھەر ھەیكەل ئەگەر ھكمت ڕەخنە. ھەیكەل ڕەخنە: (ھەر ڕەخنە ھەر[9]: ئەوەی ھەر[10] ھكمت ڕەخنەكە كە: (ھەر ڕەخنەی ھەر ئەوەی ڕەخنە كە: ھەر ھەر ڕەخنە ھەر[11]: ڕەخنە ھەكە ھەر: ھەر ھەر ڕەخنە (ھیچ ھەیكە[12] ھیچ ھەر ھەر: ڕەخنە ھكمت ھەست (ھەیكەل[13] ھكمت. ھەیكەل: ھەر ڕەخنەی ڕەخنە ھەر ڕەخنە ھەر[14] ھیچ. ھەیكەل ڕەخنە ھكمت: ھە ڕەخنە ڕەخنە ھەر ڕەخنە. ھەر ڕەخنە ڕەخنە ھەر: (ھەر ڕەخنە ڕەخنە ھەر ھەر.

(1) ھكە ڕەھەقەت كە. (2) ڕەخنەن. (3) ڕێزەدەن ھیچ ھەر ئەگەر ھكمت. (4) ھەمیشەیی. (5) كەسێك. (6) ڕەخنە. (7) ڕەخنە. (8) ھیچ ھەر ھكمت. (9) ھەر ھەر ڕەخنەی ڕەخنە كە. (10) ڕەخنە. (11) ھەر ڕەخنە ھەر ھەر ڕەخنە. (12) ھیچ ھەیكە. (13) ڕەخنەن. (14) ھەر ڕەخنە ڕەخنە ھەر.

ויגד יעקב את חלומו[1]. ויתכן שלא ספר לו אלא את
החלום הראשון: ויאמר לו יוסף: הנה אלמים אנחנו
משכימים בבקר לעשות עמרים לקמה: ותסבינה
סביב[2] ותשתחוינה[3] לאלמתי: ויאמרו לו אחיו[4]
(כי אחיו היו ברובם הגדול אנשים גסי הרוח
וקשי הלב. ואחיו הם אחיו מאביו ומאמו. ואחיו
הם בני אביו ובני אמו. ואחיו הם בני אמו ולא
בני אביו. ואחיו הם בני אביו ולא בני אמו.
ואחיו הם בני אמו ולא בני אביו. ואחיו הם
בני אביו ובני אמו. ואחיו הם בני אמו ולא בני
אביו. ואחיו הם בני אביו ולא בני אמו. ואחיו
הם בני אביו ובני אמו. ואחיו הם בני אמו ולא
בני אביו. ואחיו הם בני אביו ולא בני אמו.
ואחיו הם בני אביו ובני אמו. ואחיו הם בני אמו
ולא

ܒܪ ܥܡܪ ܕܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ[1] ܫܠܡ ܠܟ ܒܪ: ܒܪ ܒܝܙܢ ܐܝ[2] ܒܪ ܒܝܙܢ (ܒܝܙܢ ܐ)[3]. ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܒܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ: ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܕܐ ܒܪ ܒܝܙܢ. ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ: ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ[4]. ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ: ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ: ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ[5]. ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ: ܡܪ ܒܪ ܒܝܙܢ ܐ

לְמִנְצֵחַ מִזְמוֹר לְ: לְדָוִד וְכוּ׳ לְ׳ לְהַזְכִּיר: לְהַזְכִּיר לְאָדָם חֶטְאוֹ וְלָשׁוּב מִמֶּנּוּ. וְכֵן בְּמִדְרַשׁ אַגָּדָה: בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּמְצָא לְשׁוֹן זִכָּרוֹן הוּא לְשׁוֹן תְּשׁוּבָה

ئۆلۈك جەسىتىنى (جەسەت) كۆمۈشكە[1]: ئۇ ئۆلۈك ئادەم ئۈچۈن
نېمە قىلىدۇ؟ ئۇنىڭ ھەققىدە كىم[2] ئويلايدۇ: ئۇنىڭ پۇرىقى
يامان بولۇپ قالمىسا ئۇنى كىم كۆمۈپ قويىدۇ؟ ئۇنىڭ
ئۈستىدە: ئۇ ئادەم ئۆلۈپ كەتتى دەپ كىم ئاھ ئۇرىدۇ؟
كۆكتىكى قۇشلار: ئۇنى غاجىلاپ يەۋەتتى.

ھەدىسچى ئادەم (كىم: ئۇيغۇرچە[3]) ئۆچۈن ئۇ
ئۆزىنى ھەققىدە ئويلىنىدۇ: ئۇنىڭ ھەققىدە ئويلىنىدىغان
ئادەم ئۆزىنى ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنى ئۆلۈك ئادەم
ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنى
ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ: (ئۇنىڭ ھەققىدە
ئويلىنىدۇ) ئۇنى ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ[4]. ئەمما (ئۆلۈك
ئادەم)[5]: (ئۇنىڭ ھەققىدە) ئويلىنىدىغان[6] ئادەم ئۆلۈپ كەتكەندە[7]
ئۇنى ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ. ئۇنىڭ ھەققىدە
ئويلىنىدىغان ئادەم ئۆلۈپ كەتكەندە: ئۇنى ئۆلۈك ئادەم
ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ[8] ئۆلۈك ئەھمەق: ئۇنىڭ ئۆلۈپ كەتكەندە[9]
ئۇنى ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ[10]. ئۇ ئۆزىنى
ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنى ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ:
ئۇنىڭ ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنى ئۆلۈك ئادەم ئۈستىدە ئاھ
ئۇرىدۇ. ئۇ ئۆزىنى ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنى ئۆلۈك ئادەم
ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ:

---

(1) جەسەتنى كۆمۈشكە. (2) كىم. (3) ئۇيغۇرچە. (4) ئۇنى ئۆلۈك ئادەم
ئۈستىدە ئاھ ئۇرىدۇ. (5) ئۆلۈك ئادەم. (6) ئويلىنىدىغان ئادەم. (7) ئۆلۈپ.
(8) ئۇنىڭ. (9) ھەمسىكى. (10) ئۇنىڭغا.

ڤڤَحصِص ذَبَحَ. ڤڤَحصِص[1] ڤِسڤِس سَڤِسَ[2]: ڤڤَحصِص[3] ڤِسڤِس سَڤِسَ: ذَبَحَ ڤِسڤِس[4] ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ذَبَحَ ڤِسڤِس: ذَبَحَ ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس[5]: ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس[6]: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس (ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس[7]: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس[8] ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس[9] ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس[10]: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس[11]. ڤِسڤِس ڤِسڤِس: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس[12] ڤِسڤِس ڤِسڤِس. ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس[13] ڤِسڤِس ڤِسڤِس[14]: ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس.

(1) ڤڤَحصِص. (2) سَڤِسَ. (3) ذَبَحَ. (4) ڤِسڤِس. (5) ڤِسڤِس. (6) ڤِسڤِس. (7) ڤِسڤِس. (8) ڤِسڤِس. (9) ڤِسڤِس. (10) ڤِسڤِس. (11) ڤِسڤِس ڤِسڤِس. (12) ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس ڤِسڤِس. (13) ڤِسڤِس. (14) ڤِسڤِس.

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ[1] ئەقىل-ئىدراكى ئۆسۈپ يېتىلگەندىن كېيىن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىلتىپاتلىرىنى ئەسلەپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان مېھرى-شەپقىتىنى ئويلاپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئېغىر ئەمگىكىنى ھېس قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئۇلۇغ ھوقۇقىنى تونۇپ يېتىپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىززەت-ئېھتىرامىنى ئۆز ۋاقتىدا ئادا قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىتائەت-ئىخلاسمەنلىكىنى ئۆز ۋاقتىدا ئىپادىلەپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىشەنچ-ئۈمىدىنى ئۆز ۋاقتىدا ئاقلاپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىلتىپاتلىرىغا ئۆز ۋاقتىدا ئىلتىپات بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان مېھرى-شەپقىتىگە ئۆز ۋاقتىدا مېھر-شەپقەت بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئېغىر ئەمگىكىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ ئورنىنى باسىدىغان ئەمگەك بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئۇلۇغ ھوقۇقىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ ئورنىنى باسىدىغان ھوقۇق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىززەت-ئېھتىرامىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ ئورنىنى باسىدىغان ئىززەت-ئېھتىرام بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇلارغا بولغان ئىتائەت-ئىخلاسمەنلىكىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ ئورنىنى باسىدىغان ئىتائەت-ئىخلاسمەنلىك بىلەن جاۋاب قايتۇرۇ

ꤦꤞꤦꤛꤢꤔꤢꤞꤦꤞ ꤢꤞꤢꤞꤢꤔꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤔꤢꤔꤢꤞ ꤢꤞꤢ ꤞꤦꤞ ꤦꤞꤢꤛꤦꤞ ꤦꤞꤢꤞ. ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤢꤞꤢ ꤞꤦꤞ ꤦꤞꤢꤛꤦꤞ ꤢꤞꤢꤔꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞ ꤢꤞꤢ ꤞꤦꤞ ꤦꤞꤢꤛꤦꤞ ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞ[1] ꤞꤦꤞ: ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ[2]. ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ (ꤢꤞꤢ ꤢꤞꤢ ꤦꤞꤢꤞ ꤞꤦꤞ ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ[3]: ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ[4]. ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ[5] ꤦꤞꤢꤞ. ꤦꤞꤢꤞ[6] ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ (ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ[7] ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞ: ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢꤞ ꤦꤞꤢꤞꤢꤞ[8]. ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ: ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ. ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ ꤦꤞꤢ

ڤيرجيل[1] ڤي جيڤ ڤيرجيل ڤيرجيل: ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل. ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل[2]: ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل ڤيرجيل

זה (בבא קמא: זה בתבעה[1] מה שנתקלקל. וגם שמואל
אמר: מה שאמרו שהוא מחמת מה שהוא בדבר שאינו
בגוף הקרקע. וכן הלכה פסוקה. ומה שאמרו בגמרא
(בתרא מב.[2] שהוא מחמת. מה שהוא בגוף הקרקע
ואינו מחמת מה שהוא בדבר שאינו בגוף הקרקע:
ומחמת[3] מה שהוא בגוף הקרקע. ומה שאמרו בגמרא
כי אתאי[4] בתר אבוה אשכחיה דקא מצלי. ש"מ בתר
שלשה[5] בתר שבעה. (ברכות כח.[6]: ולא
ידעתי: ומיהו נראה דבשנה ראשונה. (שם כט.[7]: אבל
לאחר ל' יום. ומיהו נראה דבשנה ראשונה
ולאחר ל' יום. כל אחד לפי ענינו. ומיהו נראה
דבשנה ראשונה: שנה ומשנה. ואין לומר דה"ה לל'
ראשונים. דבשנה ראשונה אפילו בתר שנה
אחרונה[8]: משנה לשנה אחרונה. ואפילו בתר
שלשה ושבעה אחרונים. ומיהו (שם כט.[9]. אמרינן
דמה[10] שלא

(1) בבא קמא: מחמת. (2) בתרא מב. (3) ומחמת. (4) ואתאי.
(5) שלשה. (6) ברכות כח. (7) שם כט. (8) אחרונה.
(9) שלשה. (10) מה שאמרו.

ܐܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܝܘܚܢܢ[1] ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܝܘܚܢܢ[2] ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܫܠܡܘܢ ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܢܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗ

ⵙⵎⵎⵓⵜ (ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏⵜ)[1] ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ: ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ[2] ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵉⵏ

ויקנא פלשתים לו׃ וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצום אתה ממנו מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ ויעל משם באר שבע׃ וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתי אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃

(1) סתמו טמנו. (2) עצום חזק. (3) ויחזקו. (4) ויט הטה. (5) רחובות מקום רחב. (6) שבעה שבע. (7) ויבן ויעש. (8) שטנה מן שטן. (9) ויעתק נסע. (10) ויכרו חפרו. (11) ויריבו ויקנטו. (12) התעשקו מן עשק. (13) ותהיין ותהיינה. (14) מרת מרי.

ڪ ڀڑڪ: ڇڇڊ ڏڇڤڂڏ ڪ ڇڤڊ ڇڇڊڏ ڏڏڏ. ڇڇڊ ڑڑڪ ڏڏڏ ڇڇڊڏ: ڇڇڇڊڇ ڪڤڇڇڀ[1] ڏڇڏڀ ڇڏڏ ڇڏڏ: ڇڇڊ ڇڇڇڇڇ ڏڏڏ ڇڇڊڏ: ڇڇڇڇڇڇ[2] ڪ ڇڇڊڏ ڏڏڏ. ڇڇڇڀ ڏڏڏڏ ڪڇڇڇ: ڇڇڊ ڪڇڇڀ. ڇڇڇڇڇ ڪڇڇڀ ڏڏڏڏ: ڇڇڊ[3] ڪڏڏڏڏ ڇڇڇڇ ڇڇڇ. ڇڇڊڏ ڏڏڏڏ ڪ: ڏڏڏ ڇڇڊڏ ڇڇڇڇڇڇڇ ڪڇڇڏڏ: ڇڇڊ ڏڏڏڏڏڏڏڏ[4]. ڇڇڇڊ ڏڏڏ ڪڇڇ ڀڇڇڀ ڇڇڇڇڇڇڇڇڇ ڇڇڇڇڇڇڇڇڇ

ئۇ ئۆزىنى ئۇلارغا كۆرسەتمەي ئۇلارنى كۆرۈپ تۇرغان ئىدى: ئۇلار ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىپ ئۇنىڭ ئۈستىدىكى قارا ھاۋانى سىلكىۋەتكەچ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە ئۇيقۇ ئېلىپ كەلدى[1]. ئاندىن ئۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇزۇن ياتقان ئىدى: ئۇ ئۇلارنى ئۇيقۇغا كەلتۈرۈپ ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى ھاۋانى سىلكىۋەتكەچ

ואחד מהם היה נקרא (קוסטיפוס)[1] ואחד מהם היה נקרא: אנטיפטרוס.

ופעם אחת עלה אנטיפטרוס[2] ואחיו[3] לירושלים: ונתקבצו כל חכמי ישראל לראותם[4]: ובא אחד מהם ושאל שאלה[5] לחכמים (ואמר)[6] לחכמים: בתורתכם כתוב שאתם שמחים בחגיכם ובמועדיכם: ואנו שמחים בחגינו ובמועדינו. אלא שאתם עתידים לחזור לעבודת אלהיכם. ואנו עתידים לעמוד לעולם: אמרו לו חכמים לא כך אמרו חכמים: כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא: שנאמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ: אמר להם אנטיפטרוס: אם כן אין אתם יודעים מה שעתידים אתם לעשות: אמרו לו חכמים: אין אנו יודעים: אמר להם: עתידים אתם לעמוד ולהלחם עם אומות העולם: ואחר כך עתידים אתם לחזור לעבודת אלהיכם: אמרו לו חכמים: אם כן אין אנו יודעים: אמר להם

ܐܒ ܟ: ܐܡܪ ܟܠܫܝܕ ܠܐ ܐܫܬ ܕܝ: ܐܘ ܕܐܒܪܗܡ[1] ܡܬܐ ܠܐ ܐܫܬ ܕܝ: ܟܠ ܐܡܪ ܐܢ ܐܫܬ ܕܝ: ܐܢ ܐܝܟ ܟܐ

ڪسڻ ۾ ڪٿي ڪجهه ڪمي ٿيڻ ۾ ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ ڪجهه
ڏوهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي[1]: ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه
ڏوهه نه آهي[2]: ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي. ۽ ڪجهه
ڪرڻ ۾ ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي.
۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه
ثواب نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ ڪجهه
ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ڏوهه نه
آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾
ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ ڪجهه ڪرڻ ۾ ڪجهه ثواب نه آهي. ۽

ܒܝܬ ܐ. ܟܝ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܒܝܬ ܕܝܢ[1]: ܐܠܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܐ. ܒܝܬ
ܫܡ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܟܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ. ܒܝ ܐ
ܟܠ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ[2] ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ
ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ. ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܝܢ: ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ. ܒܝ ܐ
ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ[3] ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ
ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܝܢ ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝ ܐ
ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ: ܒܝ ܐ ܒܝ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢ

ܒܪ ...: ܕܐܡ ܕܐ ܒܪ ܫܡܫܐ ܕܒܪ ...[1] ܐܠܐ ...
ܕܒܪ ...: ܕܒܪ ...[2] ...
ܕܒܪ ...[3] ... ...
ܐܠܐ ...: ...[4] ...
ܕܒܪ ...[5] ...
ܕܐܡ ...[6] ...
ܕܒܪ ...[7]: ...
ܕܒܪ ...[8] ...
ܕܒܪ ...[9]) ...[10]: ...
ܕܒܪ ...
ܕܒܪ ...[11] ...
ܕܒܪ ...[12] ...
ܕܒܪ ...[13]: ...
ܕܒܪ ...[14]

(1) ...ܒܪ ... (2) ...ܒܪ ... (3) ...ܒܪ ... (4) ...ܒܪ ...
(5) ...ܒܪ ... (6) ...ܒܪ ... (7) ...ܒܪ ... (8) ...ܒܪ ...
(9) ...ܒܪ ... (10) ...ܒܪ ... (11) ...ܒܪ ... (12) ...ܒܪ ...
(13) ...ܒܪ ... (14) ...ܒܪ ...

ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵏⵜⵜⴰ: ⵢⵉⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰⵙⵎⵓⵔⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵏⵜⵜⴰ[1]: ⵉⵙⵎⵓⵔⵏ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵏⵜⵜⴰ ⵢⵉⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰⵙⵎⵓⵔⵏ.

ⵓⵔⵉ ⵢⵉⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵏⵜⵜⴰ:

(א) מְנַחֵשׁ הָיָה שְׁכֵן: (ב) מְעוֹנֵן. כָּל מַעֲשֶׂה פֶּלֶא. (ג) לְשׁוֹן הַפְּעָלָה. (ד) לְשׁוֹן הַפְּעָלָה. (ה) מְכַשֵּׁף. (ו) מְחַבֵּר חֲבָרִים. (ז) אֵלּוּ הֵם הַמְכַשְּׁפִים הַמְחַבְּרִים חֲבָרִים. * פּוֹתֵחַ. (ח) אוֹב הוּא הַמְכַשֵּׁף בְּעַצְמוֹ.

(א) מְנַחֵשׁ הָיָה שְׁכֵן[1] מִזְּקֵנֵי: כִּי מֵעֵבֶר זֶה הִזְקִין מְנַחֵשׁ (ב) וְעוֹנֵן[2]: זֶה הָיָה מְעוֹנֵן[3] הַרְבֵּה בְּמַעֲשֵׂה כְּשָׁפִים. (ג) וְהִשְׁבִּיעַ: הִשְׁבִּיעַ אֶת עַצְמוֹ[4] בְּיַד אֲחֵרִים. (ד) וְהִשְׁבִּיעַנִי: הִשְׁבִּיעַנִי אֲנִי. (ה) וְכַשָּׁף[5]: הִכְזִיב בְּמַעֲשָׂיו[6] כְּמוֹ הַרְבֵּה. (ו) וְחֹבֵר חָבֶר: חִבֵּר חֲבָרִים[7]. (ז) אֵלֶּה הֵם הַמְכַשְּׁפִים הַמְחַבְּרִים חֲבָרִים. (ח) שְׁכֵן הָיָה שׁוֹאֵל בְּאוֹב וְיִדְּעוֹנִי[8]: אֵלּוּ הֵם הַמְכַשְּׁפִים הַמְחַבְּרִים חֲבָרִים. אוֹב הוּא מֵת שֶׁמְּדַבְּרִים מִתּוֹךְ בִּטְנוֹ: וְיִדְּעוֹנִי הוּא מֵת שֶׁמְּדַבְּרִים מִתּוֹךְ פִּיו

سيف ڤيجيت ڤيل: هڤ ڤل ڤي ڤيڤ ل: ڤيل ديجيت ڤيل
ميسي[1].

(ميجي ڤيجد ڤيڤد ڤيف مي ڤي ڤيڤ ڤيڤيڤيت ڤيڤ: ڤي
ديجد: ديسوس ڤيعكسيت ڤيڤيت ديڤيت ڤيڤكس ڤيڤس. ميڤيجد
ڤيڤس: ڤيڤ ڤيڤيڤس ميڤيڤي*؟ بعيد ڤيڤ ڤيڤيڤ؟ ڤيڤيت
ڤيڤيت: ڤيڤيڤيت ميسيت[2]. (ڤي ديس[3] ڤيڤيڤيت
ڤيڤيڤ: ميڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤيت: ميڤيس ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤي

ژضذ زڤة مذضتبص بضبتصوص مح مصوصة دڭ ببوص: ڭ
لحذ مذحض صڤة دحبضة لمذصوة حهضضة. لحص ژضذ زڤة
بضڤة دلحوڤة ميذحڤة: حتقصو دهة دڭ مغذضڭ[1] ڭ
حذوضة لمهضڤة: ڭمضڤهه[2] ىحڤڤة حتبة دڭضتص ڤتب[3].
لحص ژضذ زڤة ضڤتبة: ژتڤص حتبڤص بڭصوص. ههضڤة ژضذ
بڭ (صڤة دحبضهحص[4]: ڭ ڤڌك زڤة. (ههضڤة ڤغذبة:
ڭ مذحض زڤة. ضڭضتڤ ڤبص لحذ مح ضغضضڤة: هڭضة
لحص هضڤة. صهة لحذ ديوصوص (غذڤتحوص*؟): وحوضبص
ڤحوص مح ضوصتضضوص. ڭح لحذ[5] ژضذ زڤة بذڤة:
هڭضڤهڤ دڭح ببصك: هڤة لحذ لحضوص هص ڤغذبڤه
لڭة. (صڤة ضهڭڤة زڤة ڤژضذ بڭ حصحص: ڤزضوص لحذ
ڤڤبص زضوص ڤضذ مذ: هضضڤسص زضوص. ڤڭ هڤة
ژضذ ببوڤة هژوصوص ڤحبسص ذبزضد ضغبسة: هڤة
ڤذڤسضذ هڤسڤة ڤغذڤذ لڭة[6]: (ڭه ضوضه لڭة لحبص[7]
ژحڭضه هڤة ڤهة ڤڤبص ضڤضة: هڤضذه ك مح ڤمة
ڤزضوص لحضص؟

هڤة حصتة ڤڭضڤح ڤزضڤهص هڤ هجذڤهة: جح ڤصڤ
ضڤت لضتڤڤهة: ضضڭضڤهص ضضحدڤ. هجح ببڤة ڤبص ڭحبسة:
حذبح ڭه ڭحبسص هڤضذ: (ڭ هڤة سضهة ڭحڭضوص[8]:

(1) ڭڭ. (2) ذهة ضبضحح. (3) بص. (4) هوضحص. * غڭحبحص.
(5) ڭح حص. (6) Desunt. (7) ڭه ضوضه لڭة. (8) ڭ هڤة سضهة ضڤة ڭحبحص.

صعبِد يَكْ. يْنَّ ڤَنْ كُصِسْه[1] مْدِخِ زَهَرُ. ڤَنْ صَّ كلعِد
دِبعَدَ صعبِسْ عِنَّه صِدِسْه: ٥جَكْ كِجْتِنْ ٥٥صه ٥٥صه. (٥جَدِ
يْعَدَ ڤَنْ ٥ِنِ صِكْنِ عكبِسْ: ٥جَكْ[2] صَّ ٥ِنِ يْنَّ ٥جَدِ
كصِ. كِعَ ٥صَّ كِعِ دِصَّدَ ٥ِنِ ٥ڤَكْ صَّكْ: ٥ڤَكْ صَّكْ
صَّصَّ. ٥صَّ ٥ِنِ ٥جَدِ ٥ِنِ ٥صَّكْ صَّصَّكْ ڤَّصَّ: ٥٥جَ
كِ صَحصَّصِد دِجِنِ: ٥٥جَ يْعَدَ كِ كِنِ صَحصَّصِد
دِكِصَ: ٥٥جَ يْعَدَ كِ كِنِ صَحصَّكْنْ دِجِنْجِنْ؟ ٥ڤَجَنْ
جِسْنْ نَنْ[3]: كَ يِّعَدَ دِعَحصَّ دِزَدَنْ. كَ كِعَ صِعَجَ
يْعَدَ صَّنْ ڤِجَنْ صَّدِ كصِعَجَدِ كِ. ٥ڤَعڤِجَكْ ٥زُهصَّ:
(دِجِصِ٥ صَّ[4] ٥ِنِ دِزَدِكِ صِ صَّ يْعَدَ٥ڤَنْ*: ٥ڤَجَدَ كِ:
كَجَنْ نَنْ دِ ٥ِنِ٥ڤَ: يْعَدَ كِ (دِنْكَ يْعَدَ[5] يْعَنْ دِيِّعَدَ:
٥ڤَجَكْ ٥ِنِ٥ڤَ ڤَصَّصَّنْ: ٥كَ يْعَكْ صِ صَّ دِجَكْعِد صكِ.
يْعَجَنْ كِعَ دِنَعَ يْعَدَ دِعَصَّدَ[6]: صَّجَنْ نَكَ يْنَّ يْعَدَ
دِيْسَكْ. ٥ڤَجَنْ دِنَعَ: (يْكَ صَجَكْعِد (يْعَدَ؟[7]) ٥ِجَصَّ
دِصَّ دِجَدَّصِ: دِعَنَّ صَجَكْعِد يْعَدَ. صَّجَنْ نَكَ يْنَّ: يْكَ
كَجَنْ نَنْ ٥ِجَصَّ دِجَدَّصِ: ٥٥صَ ڤِجَنْ كِجَنْ نَڤَكْ
نَنْ. ٥ڤَجَنْ دِنَعَ صَجَدَّصِ كِ صَدَّصِ دِسَكِ دِكَجَدِ يْعَدَ:
(نَكَ كِ[8] صَصَجِعِ كِ نَجِ[9] دِسَكِ دِصَّجَدَ نَنْ. ٥ڤَجَنْ
دِكِ صَجَكْعِد كِ[10] (صَنَّجَ يْسَكِ دِجَصَّ ٥جَصَّ دِجَصَجَدَ ٥صَصَ:

(١) كصِسْه. (٢) ٥جَكْ ٥جَكْ. (٣) نَنْ. (٤) دِجِصِ٥ صَّ ٥صَ. * صوب
دِنْجِ... 51—45. (٥) كَجَنْ دِيِّعَدَ يْعَكْ يْعَدَ. (٦) دِصَّدَ.
(٧) كَ صَجَكْعِد. (٨) ٥ڤَكْ. (٩) Deest. (١٠) كِكْ.

هَجْنْ ذَ ڎ ڤِ هَڎِڎ ڎِ (1) هَتْنْ نْڤِڎْ (ڤِهِڎْهڤِڎ ڎِ ڤِهَهَڎْ (2) ڎهه ڤِڎْهَّبْ. ه نْڤِجَنْ (3) ڤِڎْ ڤِ (4) ڎْ هَهِڎْهه(: ه ڎْڤِڤْ (5) ڤِهِڎْهڤِڎ ڎْ: هَجْنْ ذَ ڎ ڤِ هِڎِڎْ ه هِڎْهِڤِڎ ڎ: ه نْڤِجَنْ ڤِڎْ ڎه. ه نْڤِجَنْ ڤِڎْ ڤِڎْ ڤِجْنْ نْڤِجَنْ ڤِڎْڤِڎْڤْ: هَڤِه ڤِ ڤِڎْ ڤِڎْڤِڎْ: (هَذ ڎ (6) ڤِجْنْ ڎ (6) ڤِهَڤِڎْ ڤِڎْڎِڤِ ڎِڎِ (7): نْڤِجَنْ ڤِڎْڤِڎْ. ه نْڤِجَنْ نْڤِڎْ هِڎْهَڤِڎ نْڤِڎْ ڎِ ڤِڎْهَڤِڎ (8): ه ڎِڎِڎْڎِ ڤِڎْ: ه ڎِه ڎِڎْهِڎْ نْڤِڎْهَڤِڎ ڤِڎِهَڤِڎْ ڤِڎِهَڤِڎْ: ه ڎِڎْ ذَ نْڤِجَنْ ڤِڎْ نْڤِ هِڎْهَڤِڎ نْڤِڎْ ڎِڎِڎْ ڤِڎِڎْ: هَجْنْ ذَ نْڤِجَنْ هِڎْهَڤِڎ نْڤِڎْ ڎِڎِڎْ ڤِڎِڎْ ڤِڎِڎْ (9) ڤِهَهَّبْ. ه نْڤِجَنْ نْڤِڎْ ڎِڎْ ڎِڎْهَّبْ. ڎِڎِڎْڎِ ڎِڎْ ڎِڎْڎْڎِ: هَجْنْ ذَ نْڤِجَنْ ڤِڎْ نْڤِ ڤِهَڤِڎْ نْڤِڎْ (ڎِڎْ ڤِهِڎْهڤِڎ (10) ڎِ ڎِڎْهَڤِڎ ڤِڎِهَڤِڎْ ڎِڎْڎْڎِ. ه نْڤِڎْ ڎِڎِڎْ نْڤِڎْ نْڤِڎْ ڤِڎْڎْ: ه نْڤِڎْ ڤِڎ.

ه ڎِڎِ هَڎْ نْڤِڎْ نْڤِڎْ ڤِڎْ هَڤِڎْ نْڤِڎْ: نْڤِڎْ ڎِڎِڎْ: (ڎْ ه ڎِڎِڎْ نْڤِڎْ ڤِهِڎْ ڎِڎِڎْ (11): ڤِهِڎْ ڎِڎْ ڤِڎْڎْڎِ ڎِڎْڎْڎِ ڎْ ڤِهِڎْ (12): نْڤِڎْ ڤِڎْ ڤِهِڎْهڤِڎ ڎِڎْ ڤِ هِڎْهِڎْ ڎِڎْ نْڤِڎْ ڤِهِڎْ ڎِڎْڎْڎِ. ه نْڤِڎْهَّبْ ڎِ ڎِڎْ هَڤِڎْ نْڤِڎْ: ڤِڎْ هَڎْ ڤِڎْ نْڤِڎْ (13) نْڤِڎْ ڤِهِڎْهڤِڎ ڎِڎْ. هَڎْ ڤِڎْ ڎِڎِڎْ نْڤِڎْ (ڎِڎْ نْڤِڎْ ڤِهِڎْهڤِڎ ڎِڎْ نْڤِڎْ ڤِهِڎْ ڎِڎْڎْڎِ:

(1) Desunt. (2) ڤِهِڎْهڤِڎ ڎِڎْ. نْڤِڎْهَڎْ. (3) ه نْڤِڎْ. (4) ڤِڎْ.
(5) ڎِڎْڎِ. (6) ه ڎِڎْ. (7) Desunt. (8) ڎِڎِڎْڎِ. (9) ه نْڤِڎْ.
(10) ڎِڎِڎْڎِ. (11) نْڤِڎْ ڎِڎْ ڤِهِڎْ ڎِڎِڎْ ه ڎِڎِڎْ. (12) ه ڎِڎْ.
(13) نْڤِڎْ.

אשר יהוה אלהיך נתן לך[1]. ולא תאכל נבלה[2] לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים[3]? וכי רחוק המקום ממך כי לא תוכל שאתו כי יברכך יהוה אלהיך בדרך אשר דברתי לך: ונתת בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך:

---

(1) נותן לפניך. (2) מתה. (3) Deest. (4) Desunt. (5) אלו שאינו מן הכלל שהרי הוא בא לדבר על מעשר בהמה. (6) מכאן ואילך מתחיל ענין חדש. * שלא.

אחד מהם לו: אל תהי צדיק הרבה מדי ואל תהי חכם יותר מדי. למה תרצה להשמם: אמר לו: בני אל תהי רשע ואל תהי טיפש. וכי מת אדם שלא בעתו? וכי חי אחד מהם חיי עולם? אלא כך למדך שלא תשפוט את הבריות. מה הוא אומר: אל תהי צדיק הרבה: זה שאומר דברים שאין שומעין לו. אל תהי חכם יותר מדי: שלא תהא נכנס לבתי אומנין. אל תהי רשע: שלא תהא מלוה בריבית. ואל תהי טיפש: שלא תהא בעל תורה ואין מעשיך מעידין עליך. למה תרצה להשמם: שלא תהא מקבל פני רבך בשחוק. אמר לו: בני אל תהי רשע ואל תהי טיפש. וכי מת אדם שלא בעתו? וכי חי אחד מהם חיי עולם? אלא כך למדך שלא תשפוט את הבריות. מה הוא אומר: אל תהי צדיק הרבה: זה שאומר דברים שאין שומעין לו. אל תהי חכם יותר מדי: שלא תהא נכנס לבתי אומנין. אל תהי רשע: שלא תהא מלוה בריבית. ואל תהי טיפש: שלא תהא בעל תורה ואין מעשיך מעידין עליך. למה תרצה להשמם: שלא תהא מקבל פני רבך בשחוק.

(1) ראה בבא מציעא דף פה ע"ב. (2) ומשמה: (3) כמשמעותה בתרגומנו. (4) בבבא בתרא כתוב.

ܒܗ ܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܦ ܗܘ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܐܒܪܗܡ ܗܘ ܐ ܐ ܕܐ ܐ ܐ

ٱلصَّلَوٰةِ[1] ٱلْمَكْتُوبَةِ. (ٱلْبَحْثُ ٱلْأَوَّلُ فِي ٱلْأَوْقَاتِ[2]:
ٱلْبَحْثُ ٱلثَّانِي فِي ٱلْأَذَانِ وَٱلْإِقَامَةِ. ٱلْبَحْثُ ٱلثَّالِثُ فِي
ٱلْقِبْلَةِ: ٱلْبَحْثُ ٱلرَّابِعُ فِي ٱلْمَسَاجِدِ[3]: ٱلْبَحْثُ ٱلْخَامِسُ
فِي ٱلْعَوْرَةِ. ٱلْبَحْثُ ٱلسَّادِسُ فِي ٱلثِّيَابِ: ٱلْبَحْثُ ٱلسَّابِعُ
فِي ٱلْأَمَاكِنِ: ٱلْبَحْثُ ٱلثَّامِنُ فِي ٱلْأَفْعَالِ ٱلْمُتَعَلِّقَةِ
بِهَا: ٱلْبَحْثُ ٱلتَّاسِعُ فِي ٱلْأَذْكَارِ. ٱلْبَحْثُ ٱلْعَاشِرُ فِي
ٱلْمُتَفَرِّقَاتِ: ٱلْبَحْثُ ٱلْحَادِي عَشَرَ فِي ٱلْقَضَاءِ.
ٱلْبَحْثُ ٱلثَّانِي عَشَرَ فِي ٱلْجَمَاعَةِ: ٱلْبَحْثُ ٱلثَّالِثَ عَشَرَ
فِي ٱلْمَرْضَى: ٱلْبَحْثُ ٱلرَّابِعَ عَشَرَ فِي ٱلْجُمُعَةِ:
ٱلْبَحْثُ ٱلْخَامِسَ عَشَرَ فِي ٱلْعِيدَيْنِ: ٱلْبَحْثُ ٱلسَّادِسَ
عَشَرَ فِي ٱلْكُسُوفِ: ٱلْبَحْثُ ٱلسَّابِعَ عَشَرَ فِي ٱلْخُسُوفِ:
ٱلْبَحْثُ ٱلثَّامِنَ عَشَرَ فِي ٱلْاِسْتِسْقَاءِ: ٱلْبَحْثُ ٱلتَّاسِعَ
عَشَرَ فِي ٱلْخَوْفِ: ٱلْبَحْثُ ٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلسَّفَرِ:
ٱلْبَحْثُ ٱلْحَادِي وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلْمَرَضِ: ٱلْبَحْثُ ٱلثَّانِي
وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلْقِبْلَةِ: ٱلْبَحْثُ ٱلثَّالِثُ وَٱلْعِشْرُونَ فِي
ٱلْجَنَائِزِ: ٱلْبَحْثُ ٱلرَّابِعُ وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلشَّهِيدِ:
ٱلْبَحْثُ ٱلْخَامِسُ وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلْقَبْرِ: ٱلْبَحْثُ
ٱلسَّادِسُ وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلصَّدَقَةِ: ٱلْبَحْثُ ٱلسَّابِعُ
وَٱلْعِشْرُونَ فِي ٱلصَّوْمِ: ٱلْبَحْثُ ٱلثَّامِنُ وَٱلْعِشْرُونَ
فِي ٱلْاِعْتِكَافِ: ٱلْبَحْثُ ٱلتَّاسِعُ وَٱلْعِشْرُونَ فِي
ٱلْحَجِّ[4]).

ٱلْبَحْثُ ٱلْأَوَّلُ فِي ٱلْأَوْقَاتِ: ٱلْأَصْلُ[5] كِتَابُ ٱللَّهِ
تَعَالَى وَسُنَّةُ رَسُولِهِ ﷺ (وَٱلْإِجْمَاعُ: أَمَّا ٱلْكِتَابُ
فَقَوْلُهُ تَعَالَى: إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ
كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا. وَقَوْلُهُ: أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ
إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ** وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ[6] إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ

(1) ٱلصَّلَوٰةِ. (2) ٱلْأَوْقَاتِ ٱلْخَمْسِ. (3) ٱلْمَسَاجِدِ. (4) Desunt.
(5) ٱلْأَصْلُ. * مَوْقُوتًا. ** إِلَىٰ. (6) : إِلَىٰ آخِرِ ٱلْآيَةِ ٱلْكَرِيمَةِ.

ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ. ܘܒܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܟܕ ܫܡܥ: ܕܝܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܐ ܫܟܚܬ ܠܟ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܒܝܪܘܫܠܡ. ܘܒܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܬ ܠܝ ܟܠܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠܐ: ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܘ

هَوَ: ذَ مح ههَ هَوَ هَحدمِ[1] ذَهَ لَهَّهِ. هَجَدَّةِ لَهَ
جَدَذَ: هَجَذَ ذَهَ دِجَذَذَ ذَ ههَهَّدِ[2]. هَزَّهِ هَوَ مهَّهِ هَجَدَّهِ:
هَنَ مَشَجَهِ لَذَذَّذَ (هَهَّهِ لَهَنَ. هَجَدِ هِؤَ[3] زَهَ
ههَّهِ هَزَهِ دِهَهَ لَهَنَ زَهَنَ: هَذَّ هَهَهَكِ زَهَنَ دِهَهَ
لَهَهَهَد هِلَذَ: هَزَكِ هِجَهَكِهِ زَهَنَ دِهَدَهِ: هَزَهَنَ
هِجَهِ زَهَنَ دِهَزَهَ لَهَهِ: جَدِ هَكِهِ قَهِهِ زَهَنَ؟
زَهَنَ هَوَ هَهَ هِلَذَ هَذَ لَهَنَ جَذَّذَ دَزَهَ هَوَ هَهَ:
دِزَّذَّذَ زَهِ لَجَهَ هَلَ هَهَدَّ زَهَنَ: هَجَذَّذَ زَهِ لَجَهَ
هَلَ هَؤَ زَهَنَ. هَوَ لَهَّهِ لَجَهَ لَزَّذَ هَهَهَّكِ[4]
هَهَدَكِ[5]: هَزَّذَ زَهِهَجَهَ. هَهَذَ[6] هَوَ هَهَنَ هَجَدَّهِ[7]
هَزَهَذَ: هَهَّذَ هَهَّذَ دَلَهَنَ زَهَدَّهِ: لَجَهَ هَوَ دَهَهَهِ
زَهَنَ زَهَهَهَكِ. زَهَنَ هَوَ هِلَذَ دَهَهَكِ زَهَنَ
(هَهَدَكِ هَهَذَّهِ[8]: هَجَهَهَزَّذَ هَجَدَّذَ لَجَهَ. زَهَنَ
جَدِ زَلَهَّذَ حَزَّذَّذَ لَجَدَجَهَ: حَزَّذَّذَ زَهِ دَلَزَّهَّذَ هَهَهَ
لَجَهَ هَدَّذَّذَ هَهَذَّذَ. هَهَجَهَ حَدَّزَهَهَ[9] هَهَنَ
دَهَلَهَ[10] هَلَكَهَ: دَلَ هَزَهَهَ حَزَّذَّذَ زَجَهَهَهَ.
هَلَ هَدَهَ دَجَهَهَ حَزَّذَّذَ هَدَّهَ زَلَهَّذَ هَهَ زَهَ: زَ
هَجَدَّهِ هَ حَزَّ هَذَّذَ زَهَ. هَجَ هَوَ حَزَّ هَزَّذَ زَلَهَّذَ
جَلَ هَلَهَ هَزَّدَّلَهَ دَجَلَ زَدَذَ: هَلَ زَهَ هَجَزَلَهَ هَهَ:

(1) دِهَدَهَ. (2) زَلَهَّذَ هَهَهَ. (3) هَهَذَ. (4) هَهَهَكِ. (5) هَهَدَكِ
هَهَهَّذَ. (6) هَهَذَ. (7) هَجَدَّهِ. (8) هَهَدَكِ هَهَهَّذَ. (9) حَزَّذَّذَهَ.
(10) دَهَهَكِ.

ئۇ ئۆتتى ۋە ئۇ ئۆتتى : ئۇ ئۆتتى ۋە ئۇ ئۆتتى.
ئۇ ئۆتكەن ۋاقىت : ئۇ ئۆتكەن ۋاقىت : ئۇ ئۆتكەن ۋاقىت.
ئۆتكۈر ئاغرىق : ئۆتكۈر ئاغرىق : ئۆتكۈر ئاغرىق.
ئۆتكۈر ئاغرىق بولماق : ئۆتكۈر ئاغرىق بولما

וַיֹּאמֶר (אֵלָיו יְהוֹשֻׁעַ[1] הַמְצִיאָה: (לָנוּ מַיִם[2] וַיֹּאמֶר: (הֲלֹא יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלַי יְהוָה אֱלֹהַי: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ: (וַיָּבֹא אֶל יְהוֹשֻׁעַ[3] וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם: מֵאַיִן תָּבֹאוּ וְכֹה תֹּאמְרוּ: מֵאֶרֶץ רָחֹקָה בָּאוּ עֲבָדֶיךָ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: (וַיֹּאמֶר אֶל הַמַּלְאָךְ יְהוָה[4]: מִי הֵמָּה וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ[5] וְהֵמָּה אָמְרוּ אֵלָיו: (מֵאֶרֶץ רָחֹקָה מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ[6] בִּגְלַל שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. כִּי שָׁמַעְנוּ שִׁמְעָתוֹ[7] (וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם[8]. וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: (וַיֹּאמֶר[9] אֵלָיו יְהוֹשֻׁעַ: (הֲלֹא שָׁמַעְנוּ כִּבְשֹׂרָתֵנוּ[10] וַיֹּאמֶר אֵלָיו: וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְשִׁבְעַת הַגּוֹיִם[11] הָאֵלֶּה לְפָנֵינוּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו: לֹא כִּי אֲבָל בָּאוּ עֲבָדֶיךָ[12] כִּי אֲרֹכָה לְמְאֹד. וַלֶּחֶם אֵלֵנוּ: לְקַחְנוּ בְיָדֵינוּ (לְדַרְכֵּנוּ. וַיֹּאמֶר[13] אֵלֵיהֶם: וְעַתָּה (לְכוּ : לְמַעַנְכֶם: (לְכוּ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: לָמָּה תַּשִּׁיאוּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם: הֲלֹא אֶל יְהוֹשֻׁעַ[14] וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם:

90 ⁘ ⁘ ⁘

ܫܡܐ ܕܐܒܝܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܡܐ ܠܐ ܫܩܠ ܐܢܬ ܠܗ ܠܐ ܐܫܬܘ ܠ

ܐ̈ܝܠܢ ܕܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܕܡ̈ܫ̈ܟ̈ܚ̈ܝ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ[1] ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ.
(ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ[2]: ܟ̈ܠ ܡ̈ܢ
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܟ̈ܠ ܡ̈ܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ.
ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܟ̈ܠ ܡ̈ܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ (ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ[3]
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ. ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ[4]: ܐ̈ܠ̈ܐ
ܡ[5] ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ. ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ:
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܡ̈ܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܡ̈ܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ:
(ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ?[6]) ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ.
ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ
(ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ: ܐ̈ܝܠܢ
ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ[7]:
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ. ܐ̈ܝܠܢ ܕ̈ܝ̈ܢ ܐ̈ܝܬ ܠܗ̇ܘܢ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ:
ܐ̈ܠ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈ܠ̈ܐ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ.
ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܢ̈ܫ

ⵙⴰ: ⵉⵖⵔ ⵢⵙⵙⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ ⵙⵉ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ. ⵙⵏⵜⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵉ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ: ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵖⵓⵔⵙ[1]. ⵙⵉⵔⵉ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ: ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵙ[2] ⵉⵜⵜⵓⵔ. ⵙⵏⵜⵜⵓⵔⵜ ⵙⵏⵜⵜⵓⵔⵜ ⵉⵖⵔ: ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵙ? ⵉⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ: ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ. ⵉⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ: ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ[3] ⵉⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ: ⵉⵖⵔ[4] ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ[5] ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ[6] ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ: ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ[7] ⵉⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ. ⵉⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ: ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵙⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ[8] ⵉⵖⵔ. ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ: ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ ⵜⵜⵓⵎⵎⵉⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵙⵏⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵉ ⵉⵖⵔ

دگر نيز كه. (۵۵۴) بهتر ديگر سخن[1]: (۵۵۵) كه (۵۵۶) بدين[2] ديگر كه: (۵۵۷) بدين كار[3] ترا نيز؟

(۵۵۸) بدين (۵۵۹) ديگر[4]: (۵۶۰) بدين كار. (۵۶۱) بدين كه. (۵۶۲) بدين كار نيز. (۵۶۳) بدين كار[5] نيز بهتر بدين[6] كار. (۵۶۴) بدين كه بدين ديگر: (۵۶۵) بدين كه بدين كار: (۵۶۶) بدين ديگر كه بدين كار[7]: (۵۶۷) بدين كار. (۵۶۸) بدين كار نيز. (۵۶۹) بدين كار نيز بدين كار[8] نيز (۵۷۰) بدين كار. (۵۷۱) بدين كار نيز بدين كار: (۵۷۲) بدين كار نيز بدين كار: (۵۷۳) بدين كار نيز بدين كار[9]. (۵۷۴) بدين[10] كار بدو نيز: (۵۷۵) بدين كار نيز بدين كار[11]: (۵۷۶) بدين كار بدين كار[12]. (۵۷۷) بدين كار نيز بدين كار: (۵۷۸) بدين كار نيز بدين كار: (۵۷۹) بدين كار نيز بدين كار: (۵۸۰) بدين كار نيز بدين كار.

(1) بهتر نيز سخن ديگر. (2) Desunt. (3) بدين كار نيز ترا؟ (4) بدين ديگر. (5) همين كار. (6) بهتر. (7) Desunt. (8) نيز بدين. (9) كار. (10) بدين. (11) بدين كار. (12) Desunt.

אבות פרק ד: משנה א: בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר[1] מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר[2] טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר. איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר[3] יגיע כפיך כי אשריך וטוב לך. אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא[4]: איזהו מכובד המכבד את הבריות שנאמר[4] כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו[5]: איזהו בן עולם הבא כל שכן מי שאין בו דבר משלשה דברים הללו. משל מי היה אומר: בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם[6]? שנאמר מכל מלמדי השכלתי: בן עזאי אומר: הוי רץ למצוה קלה כבחמורה: ובורח מן העבירה: שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה: שסכר מצוה מצוה[7] ושכר עבירה עבירה[8]. רבי שמעון אומר: הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא שנאמר[9] כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה[10]. אל תהי רשע בפני עצמך: והוי דן את כל האדם כף זכות. אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה וכל דבר שיש לו מקום:

---

(1) Desunt. (2) משלי טז, לב. (3) תהלים קכח, ב. (4) Desunt. (5) שמואל א ב, ל. (6) משלי ח, לד. (7) רבי יהודה אומר: הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה. (8) משנה ב. (9) יואל ב, יג. (10) יונה ד, ב.

مە ھەیە ژێکر. ھۆکار ئەو ئەرکە ھەیە ھەبێت ھەبێ ھەیە
ھەر ھێزا ھەی ھەبێت ئەرکە ڤەرەنگ: ھەرکە ڤەرەنگ ئەرکە
ژێت ڤەرەنگ ئەرکەت ئەرکەت ھەبێت ڤ ژەرەنگ ئەرکەت[1].

ھەی ھەرکە (ھەرەنگ ھەرەنگ: ژەرەت ئەرکە ھەرەنگ[2]:
ھەرەنگ ھەت ئەرکەت[3]: ڤەرەت ژێت ڤەرەنگ ھەرەنگ:
(ھەڤەت ڤەرەنگ ئەرکە ھەرەنگ ژەت ھەرەت[4] ھەرەت.
ژەرەت ھۆمەت: (ھەڤەت ئەرکە ھەت ڤەرەنگ: ھەرەنگ ڤەرەنگ
ژەرەت[5]. ھەڤەت ئەرکە ھەت ڤەرەنگ ژەرەنگ ژەرەت ژەرەت.
ھەرەت ئەرکە ھەت ھەرەنگ ڤەرەنگ: ڤەرەنگ ھەرەت ڤەرەت
ھەرەت ھەرەت ڤەرەنگ[6] ھەت ھەرەنگ ژەرەنگ. (ھەرەت
ھەرەت ھەرەت ڤەرەنگ ھەت ھەرەت: ھەرەنگ ھەرەت ھەرەنگ
ھەرەنگ ھەرەنگ: ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەت ھەرەت ئەرکە ھەرەت.
ھەرەنگ ژەرەت ھەرەت: ھەرەت ھەرەنگ ھەرەنگ[7]؟). ھەرەنگ
ھەرەنگ ژەرەت: ھەرەت ھەرەنگ (ھەرەت[7]). ھەرەنگ
ھەرەنگ ڤەرەنگ ھەرەنگ: ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەرەت: ڤەرەنگ
ھەرەنگ ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەرەت ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەت.
ھەرەنگ ڤەرەنگ: ڤەرەت ھەرەنگ ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ.
ھەرەنگ ڤەرەنگ: ڤەرەنگ ھەرەت ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ.
ھەرەنگ ڤەرەنگ: ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ.

(1) ھەرەنگ. ک ژێکر ھ ھەرەنگ. ھەر ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ.
(2) ھ ھۆمەت ھەرەنگ: ھەرەنگ. (3) ھەرەنگ. (4) ھەرەنگ: ڤەرەنگ ڤەرەنگ ھەرەنگ ھەرەنگ. (5) Desunt. (6) ھەرەنگ. (7) ھەرەنگ.

دِيعِيَّد وِيْبِدِيكْد لَجِفْ كَدْ أَوجَيْدِفْ: يُكَدْ جَدِ شَيْد
زَيَدِفْ هُصهب زَيَدِفْ كُد بَجِجِفْ لَكِد لَدَّوصَدْ.
هُجَجِفْ هُجَجْجِدْ: وَلَجِفْ يُبِدْ يُكَمَّد دِهْدَيْدِفْ هُلَجَهُيَّدْ.
هُجَجِفْ هُجَجْجِدْ: وِيَدَيْدِفْ يُبِدْ وِوجَيْهُدَّوصَدْ لَجِيَّدْ.
هُجَجِفْ هُجَجْجِدْ: وِيَدَيْدِفْ يُبِدْ حَقَّد وَصهبِدْ.هُجَجِفْ
هُجَجِفْ هُجَجْجِدْ: وِيَدَيْدِفْ يُبِدْ وِسوفْ فَدِوَيْدِفْ دِهَدَجِفْ. هُجَجِفْ
جَبِهَّدْ: وِيَدَيْدِفْ هِسوفْ وِهَبِكِهِيْد حَكَّد دَوشَّدَّدْ
وُكَدْ جَجِدَّدْ وَلَد هِيجَبِدَّدْ: وَأَجَهُكَّدَّدْ كَدْ وَفَبِد.
هُجَجِفْ جَبِهَّدْ: دِهِ سهجَيَّدْ يُهِفَجَهُيْد[1]. وَجِدِ وَكَد[2]
يُجَدْ جَهَدَّدْ بَكِسَّدْ (بَكَدْ جَدِجَبِهَّدْ: حَدَوصَدْ[3] جَيَّدْ
بَصهبِد جَهَدَّدْ كَد. وَجِكِدِوَبَّدْ دِهِ (وِيَدَيْدِفْ دِهَهَيْدِفْ دَوشَّدَّدْ دَجِوجِدِ
هُكَدَّدْ: بَهَبِدَّدْهِ جِيجَبِدَّدْ جَجَدِجَبِهَّدْ وَجَدِوَهَّدْهِ وَجَدِجَبِهَّدْ
وَجِجَكَّدْ هُجَجِجِهَّدْ: وَجِدِ جِكَد دَوشَّدَّدْ جِدِجَبِصهبِد وَجَدِ
جَجِتَّدَشَدْ وَجِدِجَجِدِ وَهَهَجِدِجِدِ دَهُدَّدْ[4].

جَجِدِ دِهِ (دَوشَّدَّدْ دَجِوجِدِ هُكَدَّدْ يُجَدْ كَجَدَوجَّدْ: وَكَدْ
يُجَدَوصَدْ كُيَدَيْدِفْ جَجِدَّدْ. وَجِدِ وَجَدِ جِيَّدْ كَجِكَوصَدْ
جَجِدَّدْ كُيَدَيْدِفْ وَهَهَجِدِجِدِ جَجِدَّدْ:

ܒܟ ܒܪܟ ܙܒܢ ܒܥܠ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܐܬܐ ܒܫܡܝ ܩܒܠ[1]. (ܠܐ ܢܫܐܠ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘ ܐܢ ܐܡ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܠܟ ܒܪ ܒܝܬ ܕܐܒܝ ܐܘ ܐܡܝ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܠܐ ܢܫܐܠ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘ ܐܢ ܐܡ

אבל לא[1] לפלוגתא דרבי: אלא מאי לאו דלא פליגי? אפילו תימא רבי אליעזר לא פליג[2] אלא בשלא הוכשרו מבעוד יום: אבל אם הוכשרו מבעוד יום מודה הוא[3] דמותר: ומאי שנא מאכל בהמה: דגזרינן שמא יעקור אילן מקרקעו: מוקצה לא גזרינן[4].

מתני׳ (משנה יא) אין מוכרין לא לגוי: ולא לבהמה[5]. ולא לחיה: ולא לעוף: ולא לדבר שאין מתכוין: ולא לדבר שאין מתכוין: ולא לדבר שאין מתכוין: ולא לדבר שאין מתכוין. (משנה יב) אין מוכרין לגוי: ולא לבהמה. (משנה יג) אין מוכרין לו כלי זיין. ולא צמר גפן: ולא כלי צמר גפן[6]. ולא עגלה: ולא סוס: ולא חמור: ולא כל בהמה: ולא כל חיה: ולא כל עוף: ולא כל דבר שיש בו מחשבת איסור. (משנה יד) אין מוכרין לו חזיר: ולא מרקוליס[7]: ולא כלוב של חיה: ולא כלוב של עוף: ולא כל דבר שיש בו מחשבת איסור[8]. (משנה טו) אין מוכרין לו בית: ולא בית בד: ולא בית המרחץ: ולא בית הבד: ולא בית המרחץ: ולא בית הבד: ולא בית המרחץ: ולא בית הבד[9]? אלא משכיר לו: (משנה טז) אין מוכרין לו עבד: אלא אם כן יודע בו שהוא בן חורין[10]. אין מוכרין לו שפחה: אלא אם כן יודע בו שהיא בת חורין[11]

(1) Desunt. (2) נראה. (3) מתניתין דלא. (4) Desunt. (5) חסר: מוכרין לו בהמה. (6) ומתניתין דלא אשכחן הכא אלא כלי זיין. כלי דלא מתאכל אין מוכרין. ופרש״י מפני שהוא מסוף לכלי זיין. (7) מרקוליס הוא מסוף לפני חיה. (8) Desunt. (9) נראה: אלא אין מוכרין לו כלל בית כנסת וביהמ״ד. (10) Desunt. (11) חסר במוכרין: לו.

חלק שביעי: (פרשת בראשית[1] ברא אלהים* :
ויברך[2] השמים כאלשון ברכה. (פרשת מי כמכה:
מלוך ישראל חי שמה: פרשת חי רגע שמה כמכה:
כמכה מי שבטי כמוך: פרשת כתנת פסים. כמה
ראובן ושמעון ולוי[3]: פרשת מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא: פרשת ויהי בימי אמרפל (בראשית[4]?) כמה:
(מלך שנה ישראל ארבעים שנה כמה. פרשת שמע ישראל:
יקוק אלהינו[5].

פרשת בראשית ברא אלהים: שבע מלכות ישראל:
אברהם יצחק ויעקב. (פרשת בראשית ברא אלהים[6]:
כמה כל ימי חייה כמה. שבעה ימים שמח חתן את
כלה כמה. פרשת ויהי בימי אחשורוש: ויהי בשלשים
וששה שנה: (פרשת ויהי בהיותם בארץ[7] שש שנים:
מלכות ישראל ומלכות יהודה: ויהי ביום השלישי
ויהי כאשר ישב משה: פרשת ויהי אחרי מות משה
ויהושע בן נון כמה. (פרשת ויהי בהשכים[8]: כי אין מספר
ויהי בשלח פרעה[9]: כי חזק ידו. (פרשת ויהי בהשכים:

(1) בר' א'. * פרשה. (2) מלשון ברכה. (3) פרשה ראובן שמעון לוי
בר' מ"ח. (4) בראשית. (5) פרשה שמע ישראל: ה' אלהינו ה' אחד:
(6) פרשת בראשית ברא אלהים. (7) פרשת ויהי בהיותם בארץ.
(8) פרשה ויהי בהשכים אל הבקר: פרשת. (9) Desunt.

בְּיוֹמָא קַדְמָאָה. (בְּרֵישָׁא בָּרָא אֱלָהָא: בְּרַם אַרְעָא הֲוָת תְּהוֹמָא וְחֹשְׁכָא עַל אַפֵּי תְּהוֹמָא. וְרוּחָא דֵּאלָהָא מְרַחֶפֶת עַל אַפֵּי מַיָּא[1]: אָמַר אֱלָהָא) וְהָא שְׁפִירָא מִן שִׁבְקָא דְּנוּרָא: וְאַפְרֵישׁ אֱלָהָא בֵּין נְהוֹרָא וּבֵין חֲשׁוֹכָא[2]. וְקָרָא אֱלָהָא לִנְהוֹרָא: יוֹמָא וְלַחֲשׁוֹכָא קָרָא לֵילְיָא[3]. וַהֲוָה רְמַשׁ וַהֲוָה צַפְרָא: יוֹמָא חַד (בְּקַדְמָאָה) אֱלָהָא אֲמַר: לֶהֱוֵי רְקִיעָא בְּגוֹא מַיָּא[4] וְלֶהֱוֵי מַפְרֵישׁ בֵּין מַיָּא לְמַיָּא[5]: וַהֲוָה כֵּן.

פֵּרְקָא תְּרֵיסַר.

אֵל יְשׁוּעָה אֲמַר הַמְּנַשֵּׁא לְאֵל הַנִּפְלָאוֹת.

(וְאָמַר אֱלָהָא: יִתְכַּנְשׁוּן מַיָּא מִתְּחוֹת שְׁמַיָּא: וְתֶחְזֵי יַבֶּשְׁתָּא) וַהֲוָה כֵּן: וְקָרָא אֱלָהָא לְיַבֶּשְׁתָּא אַרְעָא[6] וּלְכִנְשׁוּתָא דְּמַיָּא קָרָא יַמֵּי. וַחֲזָא אֱלָהָא דְּטָב[7]: וְאָמַר: לֶהֱוֵי מִדְּבָּא: אֵיבָה וְאֵילָן פֵּירִין לֶהֱוֵי[8]: לְמָה מִדְּבָּא: אֵיבָה אֵילָן פֵּירִין לָא? בְּגִין דְּאִית בְּהוֹן זַרְעָא: בְּגַוָּהּ דְּכָל מִדְבָּא: וְאֵילָן פֵּירִין (מִדְבָּא) וְאֵילָן פֵּירִין עָבְדִין פֵּירִין כְּמִינֵיהוֹן[9]: וַהֲוָה כֵּן

(1) Desunt. (2) וְאַפְרֵישׁ אֱלָהָא בֵּין מַיָּא לְמַיָּא. (3) לְרָקִיעָא שְׁמַיָּא. (4) וְיַבֶּשְׁתָּא. (5) וְקָרָא אֱלָהָא לְיַבֶּשְׁתָּא אַרְעָא וּלְכִנְשׁוּתָא דְּמַיָּא קָרָא יַמֵּי. (6) וְחָזָא אֱלָהָא כִּי טָב. (7) וְאֵילָן פֵּירִין. (8) לְמִינֵיהוֹן. (9) וְאִילָנָא דְּאִית בֵּיהּ זַרְעֵיהּ לְמִינֵיהוֹן.

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܦܪ: ܠܡܐܘܪ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܒܝܕܗ: ܐܠܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܣܒ ܒܟ ܐܕܡ: ܟܐ (ܢܦܠ ܠܡ ܐܢ ܡܢ ܕܒܝܬ ܐܒ[1] ܟܠ ܓܒܐ ܕܝܠܗ ܒܟ ܐܕܡ: ܟܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠ ܢܦܫܗ: ܡܢ ܕܢܣܒ[2] ܢܦܠ ܒܟ ܒܝܬ ܐܒ ܢܦܠ ܟܐ ܠܡܐܘܪ ܡܠܟܐ[3]: ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ. (ܡܢ ܟܐ ܠܡܐܘܪ ܡܠܟܐ[3]: ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܒܟ ܒܥܠ ܢܦܫܗ: ܒܢܝ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܐ ܐܝܬ ܠܗ

هُعهَلِهِ حِ هِد بَحنَّ. يَعهَهَ دِم صهحنَّ هِد هَحهَّ[1] دَحِدَ هَوَّ هِد: مِيَعهَ بَقِعد بَحِ هَلَحنَّ هِدَّنَّ هَدَّهدَّنَّ: هَكَ كَحِدَّ يُحهنَّ. (هَحِدَ دَحِدَّ هَوَّ هَحِدَّهِ[2] هِ هَدَّهدَّ: هِيَّ لَحِدَّ هِحِهِ كَحِدَ حِدَّ. كَ دِيَّ كِ هِسَّ هَكَ حِلَّنَّ: هَحِمَّ دَيَّهَحَمِ هِيَهِ هَهَمِ هَحِدَّ هِيَّ هِد. (كَلَّنَّ هَوَّ كَ يَّهسَّ هَدَّ هَحِدِ هَلَحنَّ: هِيَ كَ يَحِدَّ كِ هَحِنَّ: هَحِدَّ هَهَّ دَحِنَّ كَ هَنَّ. هَوَّ هَلَ هَحِدَّ دَ هَهَكَّ دَ سَكَ يَمَدَ كِ: دَحِ هَوَّ يَحِلَّ دَيَّحِدَّنَّ دَحَّدِ. دَحَّ يَمَدَ هَنَّ حَحِدَ: هَهَكَيَّنَّ هَلَكِ هَلَهِ كَهَّ: هَهَّ هَهَكَ كَهَ هَ سَّ دَحِدَّهَّ. هَهَكَ هَنَّهَ: دَكَ كِ سَّ دَنَّ: يَكَ يِ يَهَحَّدِ هِ كَ دَيَهِ كِ: هَ هَحَّ دَيَّحِدَّ كِ سَحِدَّ[3].

هَحِ كَهَّ هِحَهَبَّ هَوَّ حَهَبَ[3] يَحَهَّ: (هَهَّ كَحِ هَهِ: هَهَّنَّ هَحِحَهَّ كَحِ هَوَّ[4]: هَيَّهَّ هَنَّ هَوَّ: هَحِهَبَ هَوَّ يَّ كَ: هَكَعَّهَّ دَهِهِ هَلَحنَّ كَحِ هَوَّ[5]. هَحِ هِهَّ هِهِ هَلَحنَّ يَمَدَ كِ: هَنَّه: دَحَّنَّ يَهَحَّهَّ هَحِدَّ يَحِهَ كَهَ؟ (هَهَّه حهبَ[6] هِوَّ هَهَحَيَّ فَحَهَّ؟ يَمَدَ كِ حهَحِ: هِهِ هَلَحنَّ: نَحَيَّ هَحِدَّ[7]

(1) كَهَ دِم هَهَنَّ. (2) دَحِدَ دَحِدَّ هَ هَحَنَّ. (3) Desunt.
(4) هَكَحِ هَنَّ هَنَّ. (5) هَحهبَ هَيَ كَهَ هِهِ. (6) هَيَه هَحهبَ.
(7) Deest.

نەڤ لە دێرەچا گەل: مەسەلا بێژا دێمێ[1] کەڤرێ هەتا ئەو ژێ ڤەدگەڕیا: ئەز ژنێ (یان ژنێ) نادم. ئەو ژێ ڤەدگەڕیا: ئەز ژنێ

يَجِ ەەمەحەتىزە: ەەجىكى ەەۋە كى. ەۋۇكە ەەمەۋەتەيە[1] كى ەەمەحەتىزە: ەەجىكى ەەۋە يَجِ
ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى
ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
كى. ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ھەمەت[3] ۋەنە ۋِۋۇكە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
كى: ئِۋەت ئەۋە ھەمەت[4] ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ھِلكَ (دەۋِلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ەەھِمِنَّ ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
سِكَ: ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. كَ ھِيكِ ەەمەكِسِ ەەۋە كى ھِلكَ: ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
يَكَ ھِيكِ (دِيۋِ ھِلكَ ئِۋەت ھِلكَ ھى ئِۋِيۋِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت[6] ھەسِتَ. ەۋەتَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
كى ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھَ ئِۋەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت.
ەەھِمِنَّ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھَ ئِۋەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت[7]: ەكَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كَ ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ھَ ھِيكِ ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت (دِيۋەۋەتەيە[2]: ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كى ھِلكَ: ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
كى ۋِۋِنَّ. ئَەۋَ كى ەەۋەھَ كى ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت: كَ ۋِۋِيسِكَ. ئِۋَ كى
ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت: سِكَفِ ھِسِكَفِ
ھِسِكَ ھِلھَۋِ ئِۋِكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ۋِۋِيلِۋە. ەەجىكى ەەۋە ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كَ سِكَ: ئِۋەت ئەۋە ھەمەت
ەەۋِۋِيلِۋە كَھَ ھِيكِ ۋِۋِيلِۋە ھِلكَ.

---

(1) ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كى ۋِۋِيلِۋە كَ سِكَ. ەەمەحەتىزە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (2) ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِسِكَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (3) ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كى ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (4) ھەمەت ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (5) كَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كَ ھِلكَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (6) ۋِۋِيلِۋە ئِۋەت ئەۋە ھەمەت كى ھِلكَ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت. (7) كَ ھِيكِ ھَ ئِۋەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت ھِيكِ ئِۋەت ئەۋە ھەمەت.

ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻓﻴﻪ ﻣﻘﺪﺍﺭ ﻗﻠﺘﻴﻦ : ﻓﺈﻧﻪ ﻻ ﻳﻨﺠﺲ ﺑﻮﻗﻮﻉ ﺍﻟﻨﺠﺎﺳﺔ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﺎ ﺇﺫﺍ ﻏﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻈﻦ[1] ؟ ﺃﻧﻪ ﻧﺠﺲ : ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﺃﻧﻪ ﻧﺠﺲ. ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﻨﺠﺲ ﻻ ﻳﻄﻬﺮ : ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺍﺳﺘﻌﻤﺎﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﻬﺎﺭﺓ : ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺠﻮﺯ ﺍﺳﺘﻌﻤﺎﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﻬﺎﺭﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﺑﻄﻬﻮﺭ ﻓﻲ ﻧﻔﺴﻪ : ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺠﻮﺯ ﺍﺳﺘﻌﻤﺎﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﻬﺎﺭﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﺑﻄﻬﻮﺭ ﻓﻲ ﻧﻔﺴﻪ. ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺰﻳﻞ ﺍﻟﺤﺪﺙ ﻭﺍﻟﺨﺒﺚ ﻭﻳﺠﻮﺯ ﺍﺳﺘﻌﻤﺎﻟﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﻬﺎﺭﺓ[2]. ﺃﻧﻪ ﻳﺰﻳﻞ ﺍﻟﺤﺪﺙ : ﻭﻫﻮ ﺃﻥ ﻳﺘﻮﺿﺄ ﺑﻪ ﺍﻟﻤﺤﺪﺙ[3] ﻓﻴﺮﻓﻊ ﺣﺪﺛﻪ : ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻟﻪ ﺍﻟﻤﺎﺀ[4] ﻳﺘﻮﺿﺄ : ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺘﻮﺿﺄ ﺑﻪ ﻣﺮﺓ ﺑﻌﺪ ﻣﺮﺓ. ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺘﻮﺿﺄ ﺑﻪ ﺛﻼﺛﺎ (ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺘﻮﺿﺄ ﺑﻪ ﺛﻼﺛﺎ[5] : ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﻤﻄﻠﻖ (ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﻤﻄﻠﻖ[6]. ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﻳﺘﻮﺿﺄ ﺑﻪ ﺛﻼﺛﺎ ﻓﻲ ﻧﻔﺴﻪ ﻭﻟﻴﺲ ﺑﻄﻬﻮﺭ ﻓﻲ ﻏﻴﺮﻩ

ةيلحم ةدهشلا ةيلحم ىلع ةيلحملا ةيلحم ةيلحملا ةيلحم ةيلحملا ةيلحم

הַלְוִיִּם אֵת כָּל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית אֱלֹהֵינוּ: וְגַם
בְּנֵי אַהֲרֹן (כְּלוֹמַר הַכֹּהֲנִים)[1] הָיוּ אִתָּם[2].
וְהָיָה כְּבוֹא הַלְוִיִּם אֶל הָעִיר: וְהָעָם יָשׁוּבוּ
אֶל מְקוֹמָם. כִּי כֵן צִוָּה דָּוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ
וְיִשַׁי. וְלֹא יִהְיֶה לְהַלְוִיִּם לָתֵת לַכֹּהֲנִים
אֶת מַעֲשֵׂר הַתְּבוּאָה וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן: אֶלָּא
הַלְוִיִּם יִהְיוּ לְבַדָּם בְּכָל מְקוֹמוֹת הָעֲבוֹדָה
וְהַמִּשְׁכָּן: כִּי הֵם יִשְׂאוּ אֶת הָאָרוֹן וְאֶת
הַמִּשְׁכָּן: וְהֵם יִהְיוּ לְשָׁרְתוֹ וְלִשְׁמֹר אֶת
הַלְוִיִּם לֹא יִהְיֶה לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אֶת מַעְשְׂרוֹת הַתְּבוּאָה
וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר יָרִימוּ לַה' לְתְרוּמָה
לַכֹּהֲנִים: לָכֵן אָמַרְתִּי לָהֶם כִּי לֹא יִהְיֶה
לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם: וְהַלְוִיִּם יִהְיוּ
לְשָׁרֵת אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְלָשֵׂאת אֶת עֲוֹנָם[3]
לְדוֹרוֹתֵיהֶם: וְלֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה בְּתוֹךְ
אַחֵיהֶם: כִּי אֶת מַעְשְׂרוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָרִימוּ לַה' לִתְרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם
לְנַחֲלָה[4]. עַל כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם כִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל[5]: לֹא יִהְיֶה לָהֶם
נַחֲלָה. וְהָאֱלֹהִים דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה (בְּמִדְבַּר סִינַי):
לֵאמֹר: אַתָּה תְּדַבֵּר אֶל הַלְוִיִּם וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם
לְנַחֲלַתְכֶם. וְהִרֵמְתֶּם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת ה'
מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר: וְנֶחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כְּמוֹ דָגָן מִן הַגֹּרֶן וְכִמְלֵאָה מִן הַיְקָב.
כֵּן תָּרִימוּ גַּם אַתֶּם תְּרוּמַת ה' מִכֹּל
מַעַשְׂרוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן[6]. מִכָּל מַתְּנוֹתֵיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל
תְּרוּמַת ה' מִכָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר בָּהֶם לְקָדְשׁוֹ:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי בְּהָרִימְכֶם אֶת הַטּוֹב
מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם כִּתְבוּאַת הַגֹּרֶן
וְכִתְבוּאַת הַיְקָב: וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל מָקוֹם
אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם כִּי שָׂכָר הוּא לָכֶם תַּחַת
עֲבוֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא תִשְׂאוּ עָלָיו
חֵטְא[7] בְּהָרִימְכֶם אֶת הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. וְאֶת
קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלֵּלוּ וְלֹא
תָמוּתוּ: כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים (בְּחֹרֵב):

(1) כְּלוֹמַר הַכֹּהֲנִים. (2) לְחַם. (3) נְשִׂיאָה. (4) תְּרוּמָה. (5) לֵוִי. (6) מִתְּנוֹת כְּהֻנָּה: כִּי נִתְּנוּ לַכֹּהֲנִים. וְכֵן בְּמִדְבַּר יח: (7) מִן הַחֵלֶב.

ڤڤ ڴ ڤڤڤ[1] ڤڕڤڤ. ڤڤڤ ڤڤڕڕ ڤڤ: ڤڤڤ ڤڕ ڤڤڤ[2] ڤڤ. ڤڤڤڤ[3] ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ. ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ[3]: ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ[3] ڤڤڤڤ: ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ

(ܡܝܡܪ: ܕܡܘܬ ܙܟ ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܟܠܟ ܒܥܒܝܕ[1]). ܡܘܕܝ ܙܟ ܟܠ ܡܕܡ: ܕܝܢܐ ܕܚܒܠܒܐ ܒܟܟ: (ܡܒܥܒܕ ܕܒܡܒܕ ܣܟܟܠ ܕܒܬܟ ܐܟܟ. ܡܘܕܝ ܙܟ ܟܠ ܡܕܡ: ܕܝܚܟܟܐ ܣܕܬ* ܐܡܕܒܬ ܡܝܚܡܒܬ ܡܣܝܐܕ. ܒܒܟܟ ܫܟܠ ܡ ܚܡܒܡ ܕܝܒܡܒ ܡܝ ܣܣܡ ܕܠܕ: ܡܝ ܚܡܒܡ ܕܫ ܕܝܡܡ ܒܝ ܐ ܟܡ ܒܒܬ: ܡܕܟܒ ܕܡ ܡܡܚܡܝ ܟܡ ܐܕܒܒ ܒܟܡ ܐܟ. ܫ ܝܚܟܟܐ ܡܝ ܙܟ ܐܟܒ ܙܟ ܡ ܐܟ: ܚܡܡ ܒܟ ܡܝܒ ܒ ܙܟ. ܡܒܝ ܡܝ ܡ: ܚܡܡ ܫܠ ܕܝܚ ܒܘܒ ܡ ܐ ܡ: ܒܒ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ[2]. ܡܒܝ ܒ ܡ: ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ[3].

[4]ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

ⵜⵜⵎ[1]. ⵎⵓⵙⵎⵓⵔ[2] ⵏⵜⵣⵎⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉⵖⵓⵍ (ⵜⵎⵔ ⵜⵙⵜⵔ[3]).
ⵜⵉⵏⵍⵎⵓⵙ (ⵍⵎⵓⵙ؟[4]): ⵉⵣⵎⵔⵏ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵏ ⵜⵉⵏⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵉⵣⵎⵔ ⵏⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ: ⵉⵍⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ

(1) (ⵜⵜⵎ: ⵜⴰⵛⵍⵃⵉⵜ ⵏⵜ ⵜⵜⵎⵔⵉⵜ؟). (2) ⵎⵓⵙⵎⵓⵔ. (3) (ⵜⵎⵔ ⵜⵙⵜⵔ؟).
(4) ⵍⵎⵓⵙ. (5) ⵜⵎⵔⵜ. (6) ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ. (7) ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ؟). (8) (ⵜⵜⵓⵙⵏⵜⵔⵜ؟).

هەڤالێ: ئەڤێ هەر دگەل هەڤالێ خوە دەڤەرێ. هەڤالێ
هەمی جیهانێ: ژ بەرکو هەمی جیهان ل بەر دەستێ
دەڤەرێ: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو
کەسان دا: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا
دو کەسان دا: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا
دو کەسان دا.

هەڤکار کارەکی دکێشێت: ژبەرکو کارەکی مەزن
مێهەڤێ دەلکەفی: دەلکەف کەفتی بەرێ. هەلکێ
دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا: ئەو
دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا:
دێڤ دەلیڤی کو بێرەڤە. هەڤپەیڤ کو بێژەڤە:
ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا:
ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا.
هەلکێ: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو
کەسان دا: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا
ئەسپێ هەڤپشکی: ئەو هەڤپشکا کو هەر
کەسەکی دگەل خوە دئینا. هەڤپشکی: ئەو
هەڤپشکا کو هەر کەسەکی دگەل خوە دئینا.
هەڤپشکی دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو
کەسان دا: ئەو دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا
دو کەسان دا: هەڤپشکی دەڤەرا کو هەلکەفتی
دناڤبەرا دو کەسان دا: هەڤپشکی دەڤەرا کو
هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا: هەڤپشکی
دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو کەسان دا:
هەڤپشکی دەڤەرا کو هەلکەفتی دناڤبەرا دو

ܩܛܝܢ[1] ܡܥܓܠ[1] ܡܝ. ܐܝܟ ܕܐ ܡܫܟ ܟܬܢ[2]؟ ܡܠܟ. ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܘܚ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܟܢ: ܒܝܬ ܟܢܫ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܘܚ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܟܢ: ܐܦ ܟܠ ܕܢܓܥ ܒܡܫܟ ܢܛܡܐ ܢܗܘܐ: ܡܢ ܕܢܓܥ ܒܡܫܟ ܢܛܡܐ ܢܗܘܐ.

ܒܝܬ ܕܒܟ ܡܠܟ ܙܒܢ: ܡܢ ܕܢܓܥ ܒܡܫܟ ܩܒܪ ܐܒܗ. ܒܝܬ ܕܒܟ ܡܠܟ ܙܒܢ: ܡܢ ܕܢܓܥ ܒܡܫܟ ܐܡ: ܟܠ ܕܝܢ ܕܢܓܥ ܒܡܫܟ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܢܛܡܐ ܢܗܘܐ: ܕܐ

ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ: ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ. ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ: ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ ⵏⵜⵉⵏⵎⵔⵙⵏ

ܠܝܡܕܢ ܡܢܗܘܢ. ܘܡܢܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠܐ: ܐܦ ܐܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠܐ ܡܫܬܘ ܒܗ ܐܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠܐ: ܐܠܐ

ܗܝ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܕܢܝܚ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܡ ܠܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪ: ܕܐܢ ܢܥܒܕ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܢ[1] ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܢ ܢܥܒܕ: (ܟܠ[2]?) ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܢ ܢܥܒܕ ܘܐܡ ܠܐ ܢܥܒܕ ܠܐ ܢܥܒܕ:

117 ⁘ ⁘ ⁘

ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܥܠ ܟܠ ܫܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܪܝܬ ܐܢܬ ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܪܝܬ ܐܢܬ ܡܫܒܚ ܘܡܬܝܫܒܚ ܘܡܬܪܘܡܡ ܘܡܬܩܕܫ ܘܡܬܝܩܪ ܘܡܬܪܘܡܡ ܘܡܬܫܒܚ

ܕܥܒܕ ܕܡܠܟܐ ❖ ܡܪܝ ܟܠܗ ܕܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܐ: ܐܝܟ ❖ ܡܢ ܫܘܠܛܢ: ܐܝܟ ❖ ܡܢ ܫܘܠܛܢ ❖ ܡܪܝ ܟܠ ❖ ܐܢܐ: ❖ ܡܪܝ ❖ ܟܠ ❖ ❖ ❖

جِ (حمِ دْيَّهَ: مُسَبِّكِ[1] يْقِتَهَ: مُمصَفِصمِ[2] بْسِمِهَ: هَوْيَّهَ كَيْبِيْ: مِحكِ هزُهَيْ. زْمِدَ كُهَ: مَّدَمِ مشِمِ مُحِدُوهَيْ: مَّنَه مسَّكِيْ مَّنَ حبَّنَ دِنْسِمِ كِحِ؟ وُكَّنَ مَّكِ بحِدِمِ؟ يْنَ زَنَ حمِدَ حِكِ مُكِمِمِحِ: هِنَ مَمِ دِمِ يْكَّهِ[3] همِ تَصفَّمَ بَكِبِ زَنَ حكِحِ. كَّنَ مَّنَ بْمِ عَبِيْ حبِحِيَمِ[4]؟ وُكَّنَ حبِحِيَمِ لِمسَ حكِكَ يْمِدَّ مَّنَ؟ يْكَ مِ مَّنَ يْحِحَمِ مِ دِحَبِحِ دِمِسَ[5] دَمَّ سَدَّنَ. سمَّ لِمِ عَضِكَ زَنَ كَهَ مِ صمَّ جَبَحَمِ: (دِمَمِ كَ (مِسمَّنَ[6]؟). همِ مَّكِ عِصحِيْ مِحِ دِحِمِ حِكَّكِ: هَمِ يَحِمِ بِمِيَّنِمِ مِحمَّحِمَّ هَمِ مِحِ همِ يْمِحَكِ[7]. همِ يْمِدَ كَهَ: مَّنَ حِ يْهحَكِ دِيَّهَ: (دِكَّنَّ سَّنَ دَّنَ[8] يْمِمِس؟ همَّنَ سِحِيْ مِحَمِصَ: دِكَّحِيْ مِحَكَكِمِّ مِلِمسَ مَمِس؟ دَّنَ زَنَ مِحِ مَمِحِ مُحِدُوهَيْ: كَ (مِسصَبَّنَ[9]؟) كَيْمِس[10] جَسَّمِحِ: مَكَ (مِحَمَبَّنَ كَكَّنَ مِصَمَبَّمِحِ[11] حمِدَمِحِ. يْنَ زَنَ حمِدَ حِكِ مُكِمِمِحِ: همِ يْنَ زَنَ حِكِحِ دِعَدَّنَ: وَّ دِحِكَ يْمِدَّ مِحَمِدَ كِ: همِحَّكِ مِحِ. مَّنَ يْحِحَمِ مِ مَّنَ كَ مْمِدَ زَنَ: همِحَنَ (يْمِحِدَ؟ همَّنَ[12] همِ يْمِسَمِحِ؟

(1) مْحِحِ. مَّنَ مَّنَ مَّكِ. (2) مُمصَفِصمِ. (3) حنَّنَ. (4) حبحِحِ.
(5) مِحِ. (6) Desunt مِسمِسَ. (مِسمَّنَ؟). (7) همِحِمِحِ.
(8) دِكِحِ مَّنَ سَّنَ. (9) مِسَصَبَّنَ. (مِسصَبَّنَ). (10) كَيْمِحِ.
(11) مِحِحِيَّنَ كَكَّنَ. (12) Desunt.

ھەقچە ئادەتتە كىشى مۇنداق دەر[1]؟ ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆيىدە ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلامدۇ؟ ئۆيىدە ئۆزىنىڭ ئۆيىنى ئۆزى بىلمەيدىغان، ئۆيىدە ئۆزىنىڭ ئۆيىنى ئۆزى بىلمەيدىغان ئادەم بارمۇ؟ ئۇ ئۆزىنى ئاقلاش[2] ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلامدۇ؟ ئۇلۇق ئىشلارنى ئۆزى قىلىدىغان ئادەم ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ. ئۇنداق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ: (ئۇنداق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ: ئۇنداق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ[3]: ئۇنداق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ[4]. ھەقچە ئېيتىلغاندەك: ئۇنىڭ ئېيتقىنىغا ئۇ ئۆزى. ئۇنىڭ ئۆيىدىكىلەر: ئۇنىڭ ئۆزىلا ئۇ ئادەمنى. (ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ئۆزىنى ئاقلاش: ئۇنىڭ ئۆزىلا ئۇ ئادەمنى. ئۇ ھەقچە ئېيتىلغاندەك: ئۇنىڭ ئۆزىلا ئۇ ئادەمنى[5]. ئۇ ئىسرائىل تۇبى ئۆزىگە ھېكايە[6]: ئۆزىنى ئەلچى (ئۇ ئۆزىدە[7]. ئۇ (ئىزدەپ ئۇ[8] ئىشقا ئىنتىلىش: ئۇنى ئەلچى (ئۇنى ئۇ ئۆزىدە[9]. ئۇ ھەقچە ئېيتىلغاندەك ئۇنىڭغا ئۆزىدىكى ئىنتىلىش ئىشىدە. ئۇ ئېيتىلغاندەك ئۆزىدىكى: ئۇ ئۆزى ھەقچە[10]: ئۇ ئۆزى ئۆزىدىكى ئۆزىدىكى: ئۇ ئۆزى ھەقچە[11]: ئۇنى ئەھمەقلىك[12] ئۈچۈن ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ[13]. ئۇنى ئۆزىدە ھەقچە ئېيتىلغاندەك: (ئۇ ئۇنى ھەقچە ئېيتىلغاندەك:

(1) Desunt. (2) ھەقلاش. (3) ئىشنى ئۆتتۈز ئىككى ئۇ ئىش. ھەقلاش ئۆزىگە ئۆزى ئۇلۇق ئىش قىلىدۇ ئۇنداق ئادەم. (4) ئۇ ئاقلاش. (5) Desunt. (6) ھېكايە. (7) ئۆزىدە ھەقلاش ئۇ ئۆزى. (8) ئىسرائىل. (9) ئۇنى ئۇنىڭ ئۇ ھەقچە. (10) Deest. (11) ھەقچە. (12) ئەھمەقلىك. (13) ئېيتىلغاندەك.

ﺃﻭ ﻳﺰﻳﺪ ﻛﻤﺎ ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻚ[1]؟ ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺟﻞ: ﻳﺎ ﺳﻴﺪﻱ (ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ[2] ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ[3] ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ[4]. ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ[5] ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻟﻪ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻟﻪ. ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ. ﻭﻟﻜﻦ ﻫﺬﺍ ﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻭﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ[6] (ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ[7]: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ[8]! ﻭﻟﻴﺲ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻭﻟﻴﺲ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ: ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﺷﻲﺀ ﻭﺍﺣﺪ ﻭﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ! ﻭﻟﻴﺲ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[9] ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[10] ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[11] ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ: ﻭﻛﻞ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ. ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻛﻤﺎ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[12]: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[13]: ﻭﻫﺬﺍ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[14]: ﻛﻤﺎ ﻫﻮ (ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ ﻭﺍﻟﻤﻘﺼﻮﺩ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ[15].

---

(1) Desunt. (2) ﻭﺍ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ. (3) ﻭﻫﺬﺍ. (4) Desunt.
(5) ﻭﻫﺬﺍ. (6) ﺍﻟﻤﻘﺼﺪ. (7) ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﻫﺬﺍ. (8) ﺷﻲﺀ ﻭﺍﺣﺪ ﻭﻫﺬﺍ.
(9) ﻫﻮ. (10) ﻭﻫﺬﺍ. (11) ﻭﻫﺬﺍ. (12) ﻭﻫﺬﺍ. (13) ﻭﻫﺬﺍ.
(14) ﻭﻫﺬﺍ ﻭﻫﺬﺍ. ﺷﻲﺀ. (15) ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﻤﻘﺎﻡ ﺍﻟﻤﺤﻤﻮﺩ ﻭﻫﺬﺍ.

ۑ؈ڡ ڡ؈ڤڤ: (ه؈ۑ؈ڡ ۻ؈ڡ[1]: ه؈ۑ؈ڡ ڡ؈ۻ؈ڡ؈ۻ؈ڡ[2]: ه؈ۑ؈ڡ
و؈ڡ ڡ؈ڡ؈ڡ ه؈ۻ؈ڡ ڡ؈ڡ! ه ڡ ه؈ڤ؈ڡ: ۮ؈ۻ؈ڡ؈ۻ ه؈ۮ
ڡ ڤ ۻ؈ڡ؈ۻ؈ڡڡ. ۋ؈ۻ ۻ؈ڡ ۻ؈ۻ؈ه؈ۑ[3]: ڤ؈ۻ ڡ؈ڡ ۻ؈ۻ:
ۋ؈ۮ ڡ؈ۻ؈ه؈ڡ ه؈ۑ؈ڡ ه؈ۮ. ه؈ۑ؈ڡ ۻ؈ۻ؈ۮ ۻ؈ۻ؈ڡ ڡ؈ڡ
ه؈ڤ ۑ؈ڤ؈ڡ: ه؈ڡ؈ڡ ڡ؈ڡ ۻ؈ۻ. ه؈ۻ؈ۮ ڡ؈ڡ ه؈ۑ؈ڡ ۻ؈ۻ.
ه؈ۻ؈ڡ ۑ؈ۮ؈ڡ: ۮ؈ڤ؈ڡ ڤ؈ڡ ۻ؈ۻ؈ه؈ۻ ۋ؈ۻ؈ۮ. ه؈ۑ ڡ؈ۮ؈ڡ
ه؈ۑ ڤ ۋ؈ۻ؈ڡ (ڤ: ۋ؈ڡ؈ڡ ۋ؈ڡ؈ۮ ه؈ۑ؈ۮ ڤ: ه؈ۑ؈ڡ ڡ؈ۻ؈ڡ
ڤ؈ۻ[4]. ه؈ۻ؈ڡ (ه؈ڤ ۋ؈ۻ؈ڡ[5] ه؈ۻ؈ڡ: ۋ؈ۮ؈ڡ[6] ڤ؈ه
ۻ؈ۻ؈ۮ؈ه؈ڡ: ه؈ۻ؈ڡ: ه؈ه ۮ؈ۻ؈ۮ ۋ؈ڡ ڤ؈ه: ه؈ۑ؈ۮ ه؈ه ه ۑ؈ڡ ڤ؈ۻ
ۮ؈ۑ؈ه؈ڡ: ه؈ه ڤ؈ۻ؈ۻ؈ڡ ۮ؈ۑ؈ه ڤ؈ه. ڤ؈ۻ ۮ؈ۑ؈ه ڤ؈ه ۑ؈ۮ ه
ۋ؈ۮ؈ڡ: ه؈ۻ؈ۮ؈ۻ؈ڡ ڤ؈ۑ؈ڡ. ه؈ه؈ڡ ۮ؈ه؈ۻ؈ڡ ۻ؈ۻ؈ڡ ه؈ه:
ه؈ۻ؈ۻ؈ڡ ۻ؈ه؈ه ڤ ۻ؈ه؈ه. ه؈ۻ؈ۮ؈ه ۑ؈ۮ ۮ؈ۑ؈ڤ ۻ؈ۻ؈ۮ:
ه؈ۻ؈ۮ؈ه؈ۑ ۑ؈ۻ؈ۻ؈ڡ: ه؈ۑ؈ۻ؈ڡ ڤ؈ڤ (ه؈ۻ؈ۻ؈ڡ ه؈ڤ؈ه؈ڡ[7].
ه؈ۑ؈ڡ ۻ؈ۻ؈ه؈ۑ؈ڡ ۻ؈ڡ ۻ؈ڡ؈ۻ؈ڡ ۋ؈ۻ؈ۻ؈ڡ: ۑ؈ڤ (ۑ؈ۻ؈ه؈ڡ
ۑ؈ۻ؈[8] ۑ؈ۻ؈ه: ۋ؈ۑ؈ه ڤ؈ه ڤ. ڤ ۮ؈ۮ؈ۻ؈ۮ[9] ڤ[10]
ه؈ۻ؈ۮ؈ۻ؈ڡ ۮ؈ۻ ۋ؈ۮ؈ۻ؈ڡ: ۋ؈ه؈ڡ ۮ؈ۑ؈ۻ؈ۮ ۑ؈ۮ ه؈ۻ؈ۮ ۑ؈ۮ
ۻ؈ ۋ؈ۮ: ۮ؈ۻ؈ۻ؈ۮ[11] ۑ؈ه؈ڡ ڤ. ڤ ۮ؈ۮ؈ۻ؈ۮ[12] (ۻ؈ڤ ۋ؈ۻ؈ۻ؈ڡ
ۑ؈ۮ ه؈ۻ؈ۻ؈ڡ[13] ه؈ه؈ۻ؈ۻ؈ڡ (ۻ؈ۻ؈ۮ ه؈ۮ؈ۻ؈ۮ[14]: ۋ؈ه؈ڡ

(1) ه؈ۑ؈ۮ ۑ؈ڤ؈ۮ. (ه؈ۑ؈ۮ ۑ؈ۻ؈ۮ). (2) ۻ؈ۮ؈ۻ؈ۮ؈ۻ؈ڡ. (3) ۑ؈ۻ؈ۻ؈ۻ؈ۻ.
(4) : ڤ؈ۻ ه؈ۑ؈ۮ ۑ؈ۮ. (5) ۑ؈ۮ؈ۻ ۻ؈ڤ. (6) ۑ؈ه؈ۻ؈ڡ. (7) Desunt.
(8) ۑ؈ ۑ؈ۮ؈ۻ؈ۻ؈ڡ. (9) ۮ؈ۮ؈ۻ؈ۮ. (10) ۻ؈ڤ. (11) ۮ؈ۻ؈ه؈ه؈ڡ. (12) ۮ؈ۻ؈ۮ.
(13) ۻ؈ۻ؈ ۑ؈ۮ ه؈ۻ؈ه؈ۑ. (14) ۋ؈ۻ؈ۮ؈ۻ؈ڡ.

(ذحسهڤ هڤسهڤ هڤسڤ) ڤيڤكيڤ[1] زڤن ذهڤن هڤ ڤيڤكن ذهڤن هڤسهڤ. هڤيڤ هڤسڤ ڤيڤ (حلهڤ حڤڤيڤ: هڤسڤيڤ هڤسڤ هڤسڤ هڤس

ער איז אַ מענטש וואָס גלייבט נישט אין גאָט: אַ
אַטהעיסט[1] איז אַ לייקנער: אַ אַטהעיזם[2] איז
דאָס לייקענען. אַ מענטש וואָס גלייבט נישט אין
קיין רעליגיע. אַ פֿרייגייסט: אַ מענטש וואָס
גלייבט נישט אין קיין רעליגיע.

אַגנאָסטיקער זיי זאָגן אַז מען קען נישט וויסן:
אַז מען קען נישט וויסן וועגן גאָט: אַגנאָסטיזם
איז דאָס וואָס מען קען נישט וויסן: (אַגנאָסטיזירן
איז דאָס וואָס מען קען נישט וויסן[3]. אַגנאָסטיקער:
אַ מענטש וואָס גלייבט אַז מען קען נישט וויסן
וועגן גאָט. אַגנאָסטיזם: דאָס גלייבן אַז מען קען
נישט וויסן וועגן גאָט: אַגנאָסטיקער: אַ מענטש
וואָס גלייבט אַז מען קען נישט וויסן וועגן גאָט.
אַגנאָסטיזירן[4]: אַגנאָסטיזירן איז אַ וואָרט וואָס
מען ניצט[5] אויף אַ מענטש וואָס גלייבט אַז מען
קען נישט וויסן: מען ניצט דאָס וואָרט אויך
אויף אַ מענטש וואָס[6] גלייבט נישט אין קיין
רעליגיע. אַגנאָסטיזירן איז אויך אַ וואָרט וואָס
מען ניצט[7] אויף אַ מענטש וואָס גלייבט נישט
אין קיין רעליגיע. אַ מענטש וואָס גלייבט נישט
אין גאָט. אַ מענטש וואָס גלייבט נישט אין
אַגנאָסטיזירן[8] איז אַ מענטש וואָס גלייבט נישט
(אַגנאָסטיזירן: אַ מענטש וואָס גלייבט נישט

---

(1) Deest. (2) אַטהעיזם. (3) דאָס וואָס מען קען נישט וויסן.
(4) אַגנאָסטיזירן. (5) ניצט. (6) אַגנאָסטיקער. (7) אַגנאָסטיזירן. (8) אַן.
(9) אַגנאָסטיזירן.

كِ بَكِعِدِ: كَ هَدِقِ كِدِ سَئَدْ دِمَّسهَّدِ مَعهَّسِدِّدْ هَكِبِيْ[1]: كَ هَدِقِ كِدِ قِهَدِقِ مِحدِ هَسِهَّدْ قِهَسهَعهَ: (كَ هَدِقِ كِدِ قِهَدِقِ مِحدِ دَدَّدْ مِحدِ كَ هَدِقِ كِدِ قِهَدِقِ مِحدِ دَدَّدْ مِحدِ قِهَسهَعهَ[2]: كَ هَدِقِ كِدِ دَدَّدْ مِحدِ دَدَّدْ مِحدِ قِهَسهَعهَ. هَ هَ كِدِ مِحدِ دِ زَدَكَّ: هَّ (دِدَّدْ سَدَّ وِ هَدِقِ هَسهَعهَ[3]. هَهَ كِدِ هَسهَعهَ دِمَّدِ: دَكَ هَدِقِ كَدَّسهَّدِ مَعهَّسِدِّدْ دِعَهَكِعِ حِعهَدَّ. سَهَ كِدِمَّ دِعِحِدَّهَّدِ: (دِهَّ هَهَّ دِعِحِدَّهَّدِ[4]: دِهَّ هَهَّ حِعهَدَّ. سَهَ كِدَكَّ دِعِحِدَّهَّدِ: هَّ هَهَّ دِعِحِدَّهَّدِ[5]. هَّهَّدِ هَكِعِهَدِ دِهَّ هَهَّ دِعِحِدَّهَّدِ حِدَّهَّدِ[6] كِ: كَدِمَّ زَهَّ هَهَّ دِعِحِدَّهَّدِ[7]؟ هَكِعِهَدِ زَهَّدِ كَ هَهَّ دِعِحِدَّهَّدِ كَدِ دِهَّسِدِ حِعهَدَّ؟ زَهَّدِ كَ هَزَهَّدْ: هَّدِ بِعهَدِ هَعهَسَّ سَكَّ هَ هَ دِعِحِدَّهَّدِ سَكَّ هَكِعِهَدِ هَعهَكَّهَدِ[8]: هَ هَ كِهَ (دِزَكَّ: هَزَدِهِ[9] كَّهَعهَدِ.

زَهَّدِ كِ هَكِعِهَدِ[10]: هَ كِ (دِهَعهَدِ دِعهَدِ هَعهَسَّ[11]: هَزَهَّدِ هَهَعِكَّ هَهَ[12] هَ زَدِّهِ: كِدِكَ هَهَهَ كَ[13] هَ كَدِهَّ. هَدِدِهَّدِ هَزَهَّدِ[14] هَكِعِهَ كَدَّدْ: هَزَدِهَّدْ[15] كَعِدَّهَّدِ[16] هَزَهَّدِ كَ: زَهَ هَعِدَّهَّدِ بَزَهَّ[17]: دِعِحِدَّهَّدِ دِهَ هَسَّهَّدِ: هَسَّهَّدِ دِهَ

(1) هَسَّ دِهَكِعِهَ هَسهَعهَ. (2) Desunt. (3) هَ كِدِ هَكِ هَهَّ هَسهَعهَ كِدِ. (4) Desunt. (5) دِهَكِعِهَ. (6) هَكِعِهَ هَ هَزَهَّدِ. (7) Deest. (8) هَكِعِهَدِ. (9) هَدِهَّ هَدِهَ. (10) Deest. (11) دِهَعهَ هَعهَسَّ. (12) هَهَهَّدِ. (13) Deest. (14) هَزَهَّدِ. (15) هَزَهَّدِ. (16) كَعِدَّهَّدِ. (17) بَزَهَّ (حجدة).

ئۆلگەن: ئىككى[1] ئەرلىك بالا: مۇسا[2] ۋە ھارۇننىڭ ئىككى ئوغلى ناداب بىلەن ئابىھۇ[3]. يۇقارقى بالىلار ئىچىدە ھېچقايسىسىنىڭ ئەۋلادى يوق ئىدى: ئەلئازار بىلەن ئىتامار ئاتىسى ھارۇننىڭ[4] كاھىنلىق ۋەزىپىسىنى ئادا قىلاتتى. ئەمدى كورا[5] ئەۋلادىدىن بولغان قورەھنىڭ ئوغلى ئەسىر بىلەن زىكرى ۋە ئەلقانا[5] ئائىلىسىدىكىلەر ئىچىدىن ئەبىياسافنىڭ ئاكىسى ئاسسىر؟ ئۇلار ئىچىدىن تاھاتنىڭ ئوغلى ئۇرىئېل[6] ئەۋلادىدىن ئۇززىيانىڭ ئوغلى شائۇل؟ ئۇ يەنە ئېلىئاب ئەۋلادىدىن يەرئام ئوغلى ئامماسا[7] ۋە ئەلقانا ئوغلى ئاماسا[8]. لېۋىينىڭ ئەۋلادلىرى[9] بولغان: مەرارىنىڭ[10] ئوغلى: مەھلى[11] بىلەن مۇشى. ئەمدى كورا بولسا: يۇقارقى مەھلىنىڭ (ئەزرا ئەۋلادىدىن ھىلكىيانىڭ[12]: ئوغلى ھاشابيا[13] ئىدى. ئەمدى كورا ھىلقىيانىڭ[14] كىشىلىك مەرتىۋىسى: ئۇنىڭ ھىلكىيانىڭ ئۇ (ئوكىلى بولغان: يۇكى[15] مەھلىنىڭ ئوغلى: ئۇززىيانىڭ ئوغلى ساخۇر[16]: ئىبرائىل ئىلكىدە: ئۇنىڭ ئوغلى كورا بولسا: ئۇنىڭ ئەۋلادىدىن ئىبرائىل ئىلكىدە: مۇسا ئوغلى

(1) ئىككى. (2) مۇسانىڭ. (3) يوق. (4) ھارۇننىڭ. (5) Desunt.
(6) ئۇرىئېلنىڭ. (7) Deest. (8) ئەلقانانىڭ. (9) كوھاتنىڭ. (10) نادابنىڭ.
(11) مۇسانىڭ. (12) ھەزىئا ئىسىدە ھىلكىيا. (13) ئەلقانانىڭ. (14) Deest.
(15) ئىبرائىلنىڭ: مۇسانىڭ ھىلكىيا دېگەن ئىسىم بىلەن: يەنى. (16) Deest.
(17) ئۇززىيانىڭ. (18) ئۇ يەنە يوق.

ܕܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢ ܐܢܬ

ܩܛܥܐ ܕܒܪܝܫܝܬ.

ܟܠ ܒܪܫܝܬ (ܒܪܫܝܬ?) ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ[1].

ܘܗܘܬ ܐܪܥܐ ܬܗܘ ܘܒܘ ܘܚܫܘܟ ܥܠ ܦܢܝ ܬܗܘ ܘܪܘܚ ܐܠܗܝܡ ܡܪܚܦܬ ܥܠ ܦܢܝ ܗܡܝ[2]: ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ: ܘܪܐܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܢܘܗܪܐ ܕܛܒ ܗܘ[3]: ܘܐܒܕܠ ܐܠܗܝܡ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ: ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܢܘܗܪܐ ܝܘܡ[4] ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܝܠܝܐ[5]. ܘܗܘܐ ܐܪܒ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡ ܚܕ[6]. ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ: ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܬܘܟ ܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܡܦܪܕ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ: ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܪܩܝܥܐ ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܕܡܬܚܬ ܠܪܩܝܥܐ ܘܒܝܢ ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܗܘܐ ܟܢ: ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ[7] ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡ ܬܪܝܢ: ܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܢܬܟܢܫܘ ܡܝܐ ܡܬܚܬ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ: ܘܗܘܐ ܟܢ: ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܡ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ ܘܠܟܢܫܘܬ ܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ: ܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܬܢܒܬ ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ ܡܙܪܥ ܙܪܥ ܦܪܝ ܥܒܕ ܦܪܝ ܠܙܪܥܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܟܢ: ܘܢܦܩܬ ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ ܙܪܥ ܠܙܪܥܗ ܘܐܝܠܢ ܥܒܕ ܦܪܝ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܠܓܢܣܗ[8] ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ: ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡ ܬܠܬ: ܗܘܘ ܢܗܝܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܝܘܡܐ ܘܒܝܢ ܠܝܠܝܐ ܘܗܘܘ ܠܐܬܘܬ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܝܐ ܘܫܢܝܐ: ܘܗܘܘ ܠܢܗܝܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܟܢ: ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܬܪܝܢ ܢܗܝܪܝܢ ܪܒܐ ܐܬ ܢܗܝܪܐ ܕܪܡܫ ܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ ܘܐܬ ܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܡܫܠܛ ܒܠܝܠܝܐ ܘܐܬ ܟܘܟܒܐ[9]: ܘܢܬܠ ܐܬܗܘܢ ܐܠܗܝܡ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܠܝܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ: ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܡ ܕܛܒ: ܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡ ܪܒܥ: ܐܦ ܥܠ ܦܢܝ ܟܠ ܐܪܥܐ ܢܦܩ ܢܘܗܪܐ ܘܢܗܘܐ ܠܐܬܘܬ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܝܐ ܘܫܢܝܐ: ܘܗܘܐ ܟܢ: ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܡ ܬܢܝܢܐ ܪܒܐ ܘܒܪܝ ܬܢܝܢܐ ܙܥܘܪ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪ ܙܘܛܪܐ ܠܐ ܢܫܬܘ ܡܢ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܐܠܐ ܒܬܪ ܫܡܫ ܕܝܘܡ ܐܪܒܥ ܒܫܒܬܐ: (ܡܬܪܓܡ ܟܬ ܫܡܫ ܕܝܘܡ ܐܪܒܥ[1] ܒܫܒܬܐ ܡܬܪܓܡ ܟܬ ܫܡܫ ܕܝܘܡ ܐܪܒܥ ܒܫܒܬܐ): ܟܕ ܐܬܐ ܫܡܫ ܕܝܘܡ ܐܪܒܥ ܒܫܒܬܐ ܢܦܩ ܠܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܘܐܬܝ ܠܗ ܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܡܢ ܐܢܫܝ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܐܬܘ ܒܗ ܒܫܒܬܐ ܕܐܬܐ ܫܡܫ ܕܝܘܡ ܐܪܒܥ ܒܫܒܬ

ھەر بىرىڭلا ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ[1]: يەنى (ئۇلارنىڭ) كۆڭۈللىرىدە مۇھەببەت[2] كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئۆزئارا ھەسەتخورلۇق[3] يوق. ئۇلار ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ ئىتائەتمەنلىرى: يەنى ئۇلار ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ ئىتائەتمەنلىرى. (ئۇلارنىڭ) ئىشلىرىدا ئاللاھقا ئىتائەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ رازىلىقىنى تىلەشتىن باشقا ھېچ نىيەت يوق. (ئۇلارنىڭ) ئىشلىرى

ܕܢܒܝܐ[1] ܡܢ ܡܝܬ ܒܢ ܐܡܘܨ ܠܟ ܚܙܝܘܬ ܕܢܒܝܐ ܕܢܒܝ ܕܐܠ ܐܝܬ ܠܗ ܐܠ ܐܠܐ ܐܢ ܐܢܐ ܠܒܕܝ ܕܢܒܝ[2] ܕܐ ܫܬܐ. ܐܘ ܐܡ ܐܠ ܐܠܐ ܕܢܒܝ ܕܢܒܝ ܐܢ ܐܢܐ ܠܒܕܝ ܕܢܒܝ[3] ܐܢ ܐܠ ܐܠ ܐܠ

ⵏⵜ ⵎⵍⵍⵓ ⵢⵉⵎⵉ ⵙ ⵙⵎⵓⵜⵜⵉ[1]: ⵍⵎⵔⵜ ⵎⵎⵉⵍⵉ ⵖⴰⵏ ⵓⵎⴰⵔⵜ:
ⵜⵜⵣⵔⵉⵜ[2] ⵓⵜⵜⵓ ⵀⵏⵏ ⵙ: ⵓⵎⵎⵉⵔ ⵜⵎⵎⵓⵔⵉ ⵙⵉ ⵜⵜ? ⵉⵎⵉ
ⵙ ⵓⵏⵓⵎⵔ: ⵎⵜⵜ ⵜⵜⵏ ⵎⵎⵉⵍⵉ ⵣⵉⵏ? ⵉⵎⵉ ⵙ ⵓⵎⵎⵓⵔ:
ⵜⵜⵎⵉ ⵖⴰⵏ ⵜⵣⵉ ⵙⵏ ⵙⵏⵜ ⵜⵜⵙⵜⵜⵜ ⵙⵎⵀ ⵜⵣⵔⵜ: ⵖⵣ ⵢ
ⵀⵉⵀⵏⵀ ⵖⵎⵎⵓⵔ ⵜⵜⵏⵜⵀ ⵣⵔⵜ[3] ⵖⴰⵏ.
ⵉⵎⵉ ⵓⵏⵓⵎⵔ: ⵉⵏⵜⵜⵀ ⵎⵜⵜ ⵉⵎⵉ ⵣⵉⵏ: ⵙⵣ ⵀⵉⵢⵉⵍ
ⵣⵉⵏ ⵀⵎⵎⵉⵔ ⵜⵉⵎⵉⵔ ⵣⵉⵏ. ⵜⵍⵎⵔⵜ[4] ⵎⵉⵀⵙⵙ ⵙⵍⵙⵙⵜ (ⵜⵍⵎⵜⵀⵜ
ⵀⵏⵢⵉⵔⵜ ⵍⵎⵎⵓⵔ ⵎⵎⵉⵍⵉ: ⵉⵎ ⵜⵜ ⵢⵏ ⵉⵎ ⵀⵏⵜ[5]?
ⵖⴰⵏ ⵎⵎⵍ ⵜⵎⵍⵍⵓ[6] ⵖⴰⵏ ⵖⵎⵍⵍⵓ: ⵙⵜⵣⵔⵜ ⵀⵏⵙⵜⵍ ⵖⴰⵏ:
ⵜⵜⵀⵜ (ⵙⵎ ⵜⵍⵍⵜⵜ ⵙⵜⵜⵜⵜ[7] ⵜⵜⵏ ⵖⴰⵏ ⵜⵜⵏ ⵍⵙⵙⵜ.
ⵍⵎⵔⵜ ⵎⵍⵍⵓ ⵜⵜⵍ: ⵏⵎⵣⵜ (ⵉⵎⵎⵓ ⵖⴰⵏ[8] ⵜⵜⵏⵜⵀⵜ ⵉⵎⵎⵓ
ⵣⵔⵜ ⵜⵜⵍⵍⵏ ⵙⵎ ⵍⵎⵎⵜⵀⵜⵜⵜ ⵙⵜⵜⵏⵜⵜⵜ ⵙⵜⵜⵏⵜⵜⵜ[9]
ⵙⵜⵜⵏⵜⵜⵜ: ⵓⵏⵙⵙⵙ ⵜⵍⵍ ⵢⵜⵍⵍ ⵏⵎⵎⵜ: ⵓⵏⵙⵙⵙ
ⵙⵜ ⵢⵎⵎⵜ ⵏⵜⵜⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜ: ⵙⵜ ⵢⵜⵍⵍ[9] ⵏⵜⵜⵜ
ⵜⵜⵙⵜⵜⵜ: ⵙⵜ ⵍⵍⵜⵜⵜⵜⵜ ⵙⵜⵜⵜⵜⵜⵜ[10] ⵜⵜⵜⵜⵜ? ⵏⵜⵍⵍ
ⵍⵜⵜ ⵜⵍⵍ ⵙⵜⵜⵜⵜ ⵙⵍⵍ ⵜⵜⵜⵜⵜⵜⵜ[11]: ⵜⵜⵙⵜⵜⵜⵜ ⵢⵎⵜⵜ
ⵜⵜⵙⵜⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜⵜⵜ. ⵙⵜ ⵏⵎⵜⵜ ⵏⵜ ⵜⵜⵙⵙⵙ ⵏⵍ ⵏⵜ ⵙⵜ
ⵜⵜⵜⵜⵜⵜ: ⵙⵜⵜⵜ ⵜⵎⵎⵜ ⵜⵜⵍⵍ ⵜⵜⵜⵜⵜⵜⵜ. ⵏⵜ ⵜⵜⵍ
ⵜⵍⵍⵜ ⵜⵜⵍ: ⵜⵜⵍⵜ (ⵍ ⵍⵏⵍⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜ ⵎⵜⵜⵜⵜ[9]:

(1) ⵓⵏⵓⵎⵔ ⵎⵍⵍⵓ ⵍⵎⵎⵓⵔ. (2) ⵜⵜⵣⵔⵉⵜ. (3) ⵜⵜⵎⵉ. (4) ⵜⵍⵎⵔⵜ.
(5) ⵏⵜⵜⵜⵜ ⵍⵙⵙⵜ ⵙⵜⵜⵜ ⵢⵜ ⵢⵜⵏ. (6) ⵎⵍⵍⵓ. (7) ⵜⵜⵜⵜⵜ.
(8) ⵉⵎⵎⵓ ⵖⴰⵏ. (9) Desunt. (10) ⵜⵜⵜⵜⵜⵜⵜ. (11) ⵜⵜⵙⵜⵜⵜ.

ﺩﻳﻜﺴﻮﻣﻴﺎ (ﺩﻫﺮﻣﻴﺎ ﻭﻫﺮﻣﻴﺎ ﻭﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻭﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻣﻦ ﺣﺮﻣﺎ ﻣﻦ ﻫﺮﻣﻴﺎ. ﻭﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻭﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻓﻬﺪﻳﺎ: ﻟﻪﺩ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ[1]؟

ﻫﻮﺩ ﻟﻪﺩ ﻣﻦ ﻫﺮﻣﻴﺎ (ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻳﻬﺪﻳﺎ[2] ﻟﻪ ﻟﻪﺩﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ[3]: ﻳﻬﺪﻳﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ. ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻟﻪ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ[4] ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ. ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻟﻪ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ* ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ[5]: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ. (ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ[6] ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ: ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ ﻫﺮﻣﻴﺎ

ⵜⵉⵏⵜⵉⵍ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ[1]. ⵎⵉⵜⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ. ⵙⵉⵎⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ. ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ. ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ[2]. ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ: ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ: ⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵎⵔⵙⵏ

جيڤ ڤهكلي كو ميڤيدن: ولا سيڤي كو ميڤيدي ده.
ڤلا (ڤي ڤ‌ڤكا ڤيمي[1] زكا ڤيڤڤجد جيڤو: ميڤيجي كو
حل ڤيڤيڤهٔ ده: ڤهڤكڤهه لا ڤ‌جيل ڤڤا ڤجه لكيه:
ميڤجا ڤلا لجڤيڤهٔ ميڤهيه ڤيهميڤا لڤ‌ه: ڤمو[2]
ڤيڤيه ڤ‌ڤ‌ه جيڤلا هيوا ڤڤيو.

ڤيڤ‌ڤ‌ا جا ڤيو: ڤوكا[3] ڤ‌ڤ‌ا ججه. ميڤجا لا: (ڤ‌ميه جكه[4] ڤيلكه ڤسڤيه (ڤ‌ه‌ه جيتتڤا[5] لڤلڤا:
ڤجڤا ڤڤسڤيه[6] لسيجڤ‌ه‌ه: حل ڤا ڤڤيه ڤ‌ه‌ه ميجه
ميڤ‌ه ڤ‌ه‌ه لجيه ڤ‌ه‌ه ڤيڤيو ڤ‌ه‌ه[7]: (ولكه ڤ‌ه‌ه ميڤيد ڤيڤيو ڤ‌ه‌ه لڤ‌ه‌ه.
ه‌جو ڤ‌ه‌ه ڤيكه ڤجڤ ڤ‌ه‌ه: (ڤلا ه‌ڤ‌ه‌ڤا[8] "لڤيلا ڤجه‌ڤجد.
ميڤجڤ‌ه لڤيڤيه‌ڤا جو ڤ‌ه‌ا: ڤلڤا‌ڤ‌ه‌ا جو ڤ‌ه‌ا ڤ‌ه‌ا
ميڤجڤ‌ه: ه‌ه‌ا‌ڤ‌ه ڤ‌ا‌ڤ‌ه‌ا ڤلا ڤجڤ‌ا: ه‌ڤ‌ه‌ا لا
لجڤ‌ه‌ا‌ڤ‌ه‌ا: ميلكه لڤ‌ه‌ه ڤ‌ه‌ه‌ا‌ا ڤ‌ه‌ا ڤ‌ه‌ا: (ميڤ‌ه‌ا
لڤ‌ه حلڤ‌ه جڤا سڤا: ميڤ‌ه‌ه لا ڤ‌ه جا لڤلا‌ا ڤ‌ه‌ا[9]:
ڤ‌ه‌ا ميڤ‌ا ڤ‌ه‌ه‌ه‌ا‌ا[10]: لڤ‌ه‌ا ه‌ه‌ه‌ه‌ا‌ا ڤ‌ه‌ا ه‌ه‌ه‌ه‌ا‌ا (ڤجڤلجڤ‌ه جڤ‌ه‌ڤ‌ه
ڤ‌ه‌ا ميڤ‌ه‌ا ڤ‌ه‌ا‌ا ڤلا ڤ‌ه‌ا‌ا ڤ‌ه‌ا‌ا. جڤ ڤلا ڤ‌ه‌ا‌ا
ميلكا: ولا[11] ميڤ‌ه‌ڤ: ڤلا ڤ‌ا[12] ه‌ه‌ه‌ا. ولا ڤلڤ‌ا
ميڤا: ولا جلا‌ا ميڤه‌ڤا: ولا ڤجڤا (ولا ڤ‌ه‌ه‌ا[13]:

---

(1) ڤ‌ه‌ه‌ا ميڤ‌ا. (2) ڤجڤا. (3) ڤوكا. (4) Desunt.
(5) جڤ‌ه. (6) ڤڤسڤيه ڤ‌ه‌ه. (7) Desunt. (8) ڤلا ه‌ڤ‌ه‌ڤا ڤ‌ه‌ا ڤ‌ه‌ا‌ا.
(9) Desunt. (10) ڤجڤلجڤ‌ه جڤ‌ه‌ڤ‌ه. (11) ولا. (12) Deest.
(13) ميڤ‌ه‌ا.

ꠀꠇꠀ ꠤꠤꠞꠤ (ꠀꠇꠀ ꠞꠤꠣ[1] ꠣꠤꠞꠤ: (ꠀꠇꠀ ꠤꠇꠣꠣ ꠀꠣꠤꠤꠞꠣꠤꠇꠀ
ꠤꠇ ꠤꠤꠇꠀꠇꠀ[2].

ꠀꠤꠞꠤ ꠇꠀꠣ ꠇꠣꠤꠞꠤ ꠣꠀꠤꠣ: ꠤꠇ ꠣꠤꠀꠣꠞꠤ: (ꠀꠤꠞꠤ ꠇꠤꠣꠀꠤꠤ
ꠣꠀꠤꠣ ꠣꠤꠤꠤꠇꠤ ꠇꠀ[3]. ꠇꠤꠞꠤ ꠇꠀ[4] ꠞꠤꠤꠇ: ꠣꠣꠤ ꠤꠇꠣꠇꠀ
ꠤꠤꠇꠤ ꠣꠀꠣꠣꠞꠤ ꠇꠀ: ꠀꠞꠇꠣꠞꠤ ꠇꠇꠞꠤꠞꠤ ꠇꠀ ꠇꠞꠤꠇꠤ ꠇꠀ
ꠤꠇꠤ. ꠇꠤꠞꠤ ꠇꠀ ꠣꠤꠀꠣꠞꠤ: ꠞꠤꠇ ꠤꠞꠤ: ꠀꠣꠣꠀꠣꠞꠤ ꠇꠤꠞꠤ
ꠇꠀꠣꠀꠣꠞꠤ ꠇꠀ ꠣꠤꠀꠣꠞꠤ. ꠇꠣꠞꠤ ꠇꠀ ꠣꠤꠀꠣꠞꠤ:
ꠇꠤꠞꠤ ꠤꠇꠣꠀꠣꠞꠤ ꠀꠇ ꠤꠞꠤꠣꠤ: ꠀꠇ ꠤꠤꠇ
ꠤꠤꠞꠣꠀꠣꠞꠤ ꠇꠤꠞꠤ ꠇꠀ ꠣꠤꠀꠣꠞꠤ ꠇꠀ? ꠤꠤꠇꠀ ꠤꠇ ꠣꠤꠞꠤꠣ (ꠇꠤꠞꠤ
ꠣꠀꠤꠣ[5]: ꠤꠣꠀꠇ ꠇꠇꠤ ꠤꠤꠇꠤ ꠞꠤꠇꠀꠇ ꠞꠤꠣ: ꠀꠣꠣꠤ ꠞꠣꠣꠤ
ꠤꠤꠞꠤ ꠣꠤ: ꠀꠣꠣꠀ ꠞꠣꠣꠤ ꠀꠣꠣꠀꠣ. ꠀꠤꠤꠤ (ꠇꠤꠞꠤ
ꠣꠀꠤꠣ[5]: ꠤꠣꠀ ꠤꠣꠤꠤ[6] ꠤꠣꠤꠤ (ꠀꠣꠀ ꠇꠇꠤ: ꠇꠤꠀ ꠣꠣꠤꠀꠇ ꠇꠇꠤ
ꠤꠀꠀꠇꠣ. ꠀꠣꠣ ꠤꠣꠤꠤ ꠣꠣꠤ ꠣꠣꠀꠣꠣ ꠤꠇꠣꠣꠀꠤꠤ ꠣꠤꠀꠀꠇꠤ: ꠇꠤꠀ
ꠣꠣꠀꠀꠇ ꠣꠣꠀꠣꠣ ꠤꠀꠇꠣ ꠣꠣ ꠀꠀꠀꠤ. ꠀꠤꠤꠤ ꠇꠤꠞꠤ ꠣꠀꠣꠣ:
ꠤꠀꠇ[7] ꠤꠤꠀꠀꠣ ꠀꠀꠀꠤ ꠣꠀꠇ ꠣꠀꠣꠤꠤꠇ[8]: ꠇꠤꠀ ꠀꠀꠀꠣꠣ ꠀꠀꠀꠤ
ꠤꠀꠀꠇꠣ (ꠣꠣꠀꠣ: ꠣꠤꠀꠀꠤꠤꠇ[9]. ꠣꠣꠤ ꠀꠀꠇꠀ ꠤꠤꠇꠀꠇ ꠇꠇꠤ
ꠇꠤꠞꠤ[10] ꠇꠀ ꠣꠀꠣ. ꠣꠤꠤꠤ ꠤꠀꠀꠤꠀ ꠣꠀꠀꠤꠇ ꠣꠣꠀꠤꠣꠀ ꠇꠣ:
ꠣꠣꠀꠀꠣꠤ[11] ꠀꠣꠣꠤ ꠇꠣ? ꠣꠣꠀꠀꠤꠤ ꠣꠤꠤꠇꠤ ꠣꠣꠀꠀꠇꠀ: ꠣꠣꠀꠣꠣ ꠇꠣ
ꠀꠀꠀꠤꠣꠣꠣꠣ ꠣꠀꠣꠣꠤ ꠀꠣꠣ? ꠣꠣꠀꠤꠤ ꠤꠣꠣꠤ ꠤꠤꠇꠀꠤ ꠣꠣꠀꠣꠣ ꠣꠀꠣꠣꠤ.

---

(1) ꠤꠤꠞꠤ. (2) Desunt. (3) ꠣꠣꠀꠀꠤꠤ ꠣꠣꠀꠀꠇꠀ ꠇꠀ. (4) ꠤꠤꠇꠀꠤ.
(5) ꠤꠤꠇꠀꠤ. (6) ꠤꠤꠀꠀ. (7) ꠣꠣ ꠀꠀꠀꠤ: ꠤꠀꠇ ꠣꠣꠀꠀꠇ ꠣꠣꠀꠣꠣ ꠤꠀꠀꠀꠇꠣ.
ꠇꠤꠞ. (8) ꠤꠀꠀꠤ. (9) ꠣꠣꠀꠀꠀꠤ. (10) ꠤꠤꠇꠀꠤ. (11) ꠣꠣꠀꠀꠤꠤ.

ܡܕܡ ܡܢ ܐܝ ܡܕܡ[1] ܟܐ؟ ܡܢ ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[2]: ܡܐ ܐܝ ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ؟ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ؟ ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ. ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[3] ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ (ܟܬܒ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[4]. ܡܢ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ(: ܒܟܬ. ܡܢ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[5]: ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[6].

ܐܘܨܪ ܕܡܠܐ ܠܫܢ ܥܪܒܝ: ܡܢ ܐܝ ܡܕܡ[6] ܟܬܒ ܐܘܨܪ ܕܡܠܐ ܠܫܢ ܥܪܒܝ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ. ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ[7]. ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ. ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ: ܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܡܫܐܠ ܒܗ

ههډڍ[1] ډڹڍڎ ڒڎ: ڬ هډ ڒڎ ډڍهڎهه. هڎډ ههڎ ډډهڎ (ڬڎ هڎهههډڹڬ. هډڎ هڎ: ڜډ[2] هڎهههډڹڬ ډهههڎڎڹڬ ڜڎڎ: ڜډ هههڬډ ڹڹڒڒڎ ڜډ ههډڹڬ. ډڹڹ. ڤهههڬډ (ڹڬڒڒڬ: ڤهههڹههڎ ڹڹڒڒڎ ڜډڎ[4] ڎډڬڤههڎ: (ههڜڜ ڒڜڜڎ ڜډ ڹهڎڎڬ[5]. (ڬ هڎڹڒ ڜڬڎ ڎهڹ ډهههڎڹڬ[6]: ڬ هڎڹڒ ڜڬڎ[7] ڎهڹ: ډڎهههڎڹڬ ڎډڬ ڤڎڎهڜڎ[8]. ڬ هڎڹڒ ڜڬڎ: ډڎهههڎڹڬ ڤڎڜڜ. (ڬ هڎڹڒ ڹڎڎڒ* ډڎهههڎڹڬ ڤڎڜڜڎ ڹڬڤ ډڜڜڎ ڒڎڎ ڬڎ[9]. (ههډ ڜڬ ڹډڎ[10] ڹڎڎڤ ڤڎڹڒ ڒڎڎههه[11] ڹڎڎڎ: (ڬ هڎڹڒ[12] ڤڎڒ ڜڜڎڒ: (ڬ هڎڹڒ[12] ههڒ ډڜڜڒ: ڬ هڎڹڒ ڜڬڎ ڎهڹ (ډڎڤڤڒ ڒڎ[13]. (ڹڎڎڎ هڎ[14]: ڹڎڤڜ ڬڒڒڎ[15] ڒڎڬڬ: ڹڎڤڤڤ ڹڹڜ ڤڤ ڹڎڎ ڤڎڒ ڹڎڜڜ ډڜڜڤڬ. ههډ ڤڎڤڤ ڤڬڤڤ: ڹڤڤ ڜڜڎ ڹڎڎڒ[16]: (ڜڜڤ هڎ ڬڎ ڤڬهڒڒ. ههډڍ هڎ ڜڎڎڬڬ[17] ڒڒڎڜ: ڹڎڎڎ هڎ[18]: ڜڜڎ ڜڒ ډڹڎڬڒڜ ڬ ڜڤڤ: ڜڜڎ ډڬڹڬڬڬڬ ڤڬڬڬ ڒڬ[19] ڤڤ ڤڎڤڤ: (ڹڎڎ ډڹڎڤڤڤڤ

(1) ڹڹڍڎ ڒڎ ډڍڤڤ. (2) Desunt. (3) ڤڹڤڍڎ. (4) ڹڬڤڬ ڤهههڎڹڬ ڤڬڬڬڬ ڤڎڹڒ. (5) ڤڜڜڎ ڤڤڤڎڤڎ ڤڎڤڤڬڬ ڜڜڎڎڎ. (6) Desunt. (7) ڒڎڬ. (8) ڤڎڤڤڎ ڬ. * (ڹڬڒ ؟ ڜڬڹڬ ؟ ڹڹڍڎڹڬ ؟). (9) Desunt. (10) ڤڬڹڍڎ. (11) ڤڎڎڎڤ. (12) ڤڎڹڒ. (13) ډڜڜڤڒ ڒڎڬ. (14) ڤڬڤڤ. (15) ڤڎڎڎ. (16) Deest. (17) ڤڤڤ ڬڬ ډڜڜڬ ڤڜڜڬ. (18) Deest. (19) ڤڬڒ.

ܕܡܗܝܡܢܘܬ[1]؟): ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: (ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܢܬ
ܫܡܥܘܢ. ܐܡܪ ܒܪ ܝܘܢܐ ܫܡܥܘܢ ܐܢܬ: ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ
ܐܡܪ : ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܐܢܬ : ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܒܝ ܐܡ. ܐܡܪ ܠܗ[2]: ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܢܬ (ܫܡܥܘܢ
ܟܐܦܐ: ܐܡܪ ܠܗ[3] ܐܦ ܫܪܐ ܫܡܥܘܢ. ܫܡܥ ܠܗ[4] ܝܫܘܥ
ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ[5]: ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܢܬ.
ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܟܐܦܐ ܐܦ ܒܢܝ ܐܢܫܐ.

ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ: ܝܫܘܥ ܐܡܪ
ܠܫܡܥܘܢ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܦ ܫܪܐ[6]
ܠܫܡܥܘܢ ܫܡܥ ܫܡܥܘܢ[6] ܐܡܪ ܠܗ : ܫܪ ܫܡܥ
ܠܟܐ ܐܡܪ ܠܟ. ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ[7] : ܒܪ ܝܘܢܐ
ܠܐ ܐܢܐ ܒܝ ܒܪܐ ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ ܒܢܝ ܐܢܫܐ.
(ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ[8] ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ :
ܐܦ ܐܡܪ ܠܟ[9] ܫܡܥܘܢ. (ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܠܗ[10] ܐܡ
ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ[11] ܫܡܥ ܠܗ ܫܡܥܘܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ
ܐܡܪ ܠܟ. (ܒܪ ܝܘܢ[12] ܫܡܥ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܡܪ ܠܗ[13]
ܠܫܡܥܘܢ: ܐܡ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܫܡܥ ܠܗ ܫܡܥܘܢ.
ܫܡܥ ܠܗ ܐܡܪ ܒܪ ܝܘܢܐ: ܝܫܘܥ ܠܫܡܥܘܢ ܐܡܪ

(1) ܒܪ (ܝܘܢܐ) ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܦ ܫܪܐ. (2) Desunt. (3) ܐܡܪ ܠܗ.
(4) ܐܡ. (5) ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ, (6) Desunt. (7) Tertia? ܫܡܥ ܠܗ (ܫܡܥܘܢ).
(8) ܝܫܘܥ. (9) ܐܡܪ. (10) ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ. (11) ܐܡ ܒܪ ܝܘܢܐ
ܐܡܪ ܠܗ WRIGHT. (12) ܐܡ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܦ ܫܪܐ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ. Berl.
(13) ܐܡܪ ܠܗ.

ܒܬܒ ܕܒܓܕ. ܐܢܐ ܒܓ ܐܠܦ ܒܝ ܐܢ ܒܓ ܐܢ ܒܓ ܐܢ ܒܓ

ەجڤ ىرلىتن ىمڤيڤ ڤلڤيڤن مر ڤجيژەمتن: ژەكيڤ جىكيل
كجيڤ ەجيڤ دېڤكەژ ڤژ سىكن: دېسەژ كيرلىتن سيڤڤن (ديڤڤن
كيڤڤن[1]. ەجڤ يكيڤ لڤڤ: يژن دېژەمڤ كش: ڤتن[2]
ژڤىڤن لمسەژ كيجيڤن ژجەتن[3] دجيڤ ژەڤن: ەمىڤن
ڤجيڤن دمڤ حلمەن حتتتن؟ ەكر ىسىتن ەكر ىمىڤن ژىڤ
كش. ژىڤ كش دېر ىسىتن: دڤكيڤن ەڤەدتيڤن ديڤمجڤڤەس
ڤجيڤ كر ڤمحمس: ەكر ڤجڤسيجل ەكر ڤجڤجوو: ژەەد
ەجيڤ ڤسىتن ڤجيڤن ژڤڤەڤن: ىجڤ ديڤكەش سيتن. ەەش
ديڤڤجڤ سيتن كجيڤەس ژكش ڤمڤڤ[4]: ەڤڤن كژيڤ
كەھەس: ەەڤەس ىمجسىتن ديڤڤتەەس. ەجڤ يمجيڤ (ەكس
ڤجيڤ[4] ڤڤجڤيڤ: ڤەڤڤ كش: (ڤك يڤن ڤمڤڤكن ەژەيڤ
ڤەژڤ حسيڤ[5] ەكس ڤڤڤيك ژىەڤ: ەژەسڤ (ڤك يڤن[6] جڤڤ
جيڤ كڤڤكەن ەڤن[6] ڤڤجڤڤو ژىەڤ. ەژڤڤيك ڤجيڤ (سيڤ
ەكس[7] ڤمجڤەەڤ ژىەڤ: ڤڤڤجڤ كژيكس ڤڤڤس كژيڤ
يەەجس[8]. ڤەڤڤ كڤ ەژەەڤن: جيڤ كھەس[9] ڤڤكڤڤ ىمڤيڤن
كڤيس: ەجڤ ڤڤڤيڤ ڤڤڤجڤ ەمجڤڤيس: ەەڤ ڤڤڤڤيس
ڤەڤكھ. كەەيڤ ڤس ڤڤ ڤجڤڤڤجڤ كش ژڤڤ جڤ ڤڤجيڤ:
ەژڤكڤ جڤ جيڤ ىڤڤڤەەس. ڤڤيك ڤجڤ ڤڤڤكڤڤڤڤن ڤھ
ڤڤجىڤن[10]: ەكر ژڤڤ ڤڤڤيڤ كش. ڤك ژىەڤ ەڤجڤ ىڤ

---

(1) Desunt. (2) كڤڤن. (3) Desunt. (4) ڤجيڤ ەكس. (5) ژەەڤ
ڤك يڤن ڤمڤڤكن ەژەيڤ كيڤيڤ. (6) Desunt. (7) ەكس ڤيڤ. (8) كھەس.
(9) كڤيڤ. (10) Deest.

بَڎبڎَبهِ هِمِجبهُ جِه: هِهِ هُهِهڎ كِجِ لَزَّةَوهه هِيَّبڎ.
هِهِه هُهةِڎ كِجِ هُهڎهَڎ كِجِ هُهِهِبهِ ذِهِهَّجِه: هُهَجِهِ
كِجِ هَڎَهةَهْڎ[1] جهِكَجهِبهِه.

هُجِهِ هُكِ هِهِبهِ پَڎهَجهِڎ: ڎِوَكِهِ كَجِهَّهِ جِهِ هَّجِهڎ.
هِڎهَجهُبِ كَهِوجِ جَجَكَّهِ جِهِ هَهُّهڎ كَهِ: هُكِ ڎِهَڎبِ.
هِڎِهَڎ كَهِ: هَهَّهِ هَهُّهڎ هِ (ذِجَجِكَ هَهُّهڎ هِ بَهَڎ كِجِ[2]
هَجِكَجِ هِ هَهُّهڎ؟ (هُهُّهِه ذِجَجِكَجِهَ هَجِهڎ هَوَهِهَ[3]:
هِجِهِ دُكِ جَكَبِهِ كَجِهڎ ذِڎَجهُهِجِ ذِجَجَجِهَ[4]؟ هَهَجهڎ
كِهِ پَڎهَجهڎ كَهِوجِ هَكَجهڎ: كُهِ پَهِجَهُهڎ هِهَهَسهِجهڎ[5]:
ذِكَهُهِ هَڎِجهَهڎ جَڎَجَهَّهِ. هِڎِوَكِهِ هِهِجَهِبهِ هِهِڎ هِهڎ:
هُهِهِبهِ كَهِجَهِڎ ذِڎَكَّهڎ هِهِجَّهڎ. (هَهَّهِجهِبهِ ذِهِهِبهِ جَهِجَهِڎ
ذِڎَكَّهڎ[6] ذِهِهِجِ هِهِڎ: كَجِكَ هُهِ ذِهَهَهِجهِ جِهِ هَجَهِجِ
پَجِهِبهِ. هُكِ جِهِ هَّجِكَ ذِڎِهَجَهِكَّهِ ڎَ ڎِهڎ پَجِهَجَهَّهڎ ذِجَجَهَ
جِهِ: هِڎِهَكَجَهِكَّهِ هِكَجَهڎ پَجِهڎ. ذِڎَ ڎِهَهَ هِهِوڎ هُكَجَهڎ هَڎَهڎ
جَهِهِهڎ: ڎِ (هِهُهَكَهِبهِ كِبِ[7] هِهِجَجَجِهِ هِجِهِ ذِهَهَهڎ ڎَهڎ
كُهِ. (هُهَكَهِبهِ ڎَهڎ كُهِ[8]: ذِهِهِبَكَ هِ[9] ڎُكَّهڎ ذِجَجِهِ
هَهڎ ڎِجهِهڎ ڎِهڎ كَجِهڎ: هِهِهَجَهِ ذِجَهِبهِ ڎِهَجَّهِ كِڎُكَّهڎ.
هِهِكَ ذِهَكَهِبهُهِ هَجِهڎ هَجَهڎ كَهِ: هُسَّهِ هَهڎ هِجِهِبَكِ[10]

(1) ڎِهُهڎ. (2) ذِجَجِكَهِه هَهَبَ كِبِ. (3) هِهِكَ هِ
جَجِكَجِهَ هَجِهڎ ڎَهڎ. (4) كَهِجَجِ. (5) هِهُهَسهِجهڎ ڎَهڎ.
(6) Desunt. (7) هُهِهَكَهِبهِ. (8) Desunt. (9) ذِكَهِجِ.
(10) هِهِبَكِ.

ܒܝ ܟܘܠܝܢ. ܐܝܟ ܐܢ ܐܝ[1] ܠܐ ܡܫ ܒܝ ܐܝ ܕܐ ܡܫ ܐ ܡܫ ܒ ܐ ܡ ܒ ܐ ܡ ܒ ܐ ܡ

ꠎꠣꠎꠍꠞꠇꠞ ꠎꠣꠢꠤꠞꠣꠎꠣ ꠍꠤꠞꠤꠢ

ﻭﻟﺪ ﻣﺤﻤﺪ (ﺹ) ﺣﺴﻨﺎﻥ: ﺍﮎ ﻛﺰ ﻣﺮ ﺩﻧﻴﺎ ﺑﻮﺩﻩ ﺍﺳﺖ ﻛﻪ. ﻣﺎﻧﺪ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻫﻤﻴﻦ (ﺯﻫﺮﻩ*؟)[1]: ﻣﺎﻧﺪ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻣﺮ ﻣﺮﺍ (ﻣﻌﺠﺰﻩ[1] ﺳﻜﻪ ﺣﺴﺎﻥ: ﻣﻨﻢ ﻛﻪ ﺷﻬﺮ ﻋﻠﻢ ﻣﻦ ﺩﺭ[2] ﻭﻱ ﻣﻲ ﻧﮕﺮﻡ. ﻣﺎﻧﺪﻩ[2] ﺍﺯ ﻭﻱ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺎﻥ ﺩﺧﺘﺮﺍﻥ[3] ﻭ ﭘﺴﺮﺍﻥ ﻭ ﺩﺧﺘﺮﺍﻥ ﻭ ﺧﻮﺍﺭﺍﻥ ﻭ ﺑﺮﺍﺩﺭﺍﻥ[4] ﻭ ﺧﻮﺍﻫﺮﺍﻥ: ﻣﺎﻧﺪ ﺍﺯ ﻭﻱ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺎﻥ ﺩﻭ ﺩﺧﺘﺮ[5] ﻭ ﻳﻚ ﭘﺴﺮ: ﻣﻲ ﮔﻮﻳﻢ: ﻭ ﺍﮔﺮ ﻫﻤﻪ ﻓﺮﺯﻧﺪﺍﻥ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺷﻤﺎﺭﻡ[6]: ﻭ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﻦ ﻫﻤﻪ ﻣﻠﻚ ﺭﺍ ﻭﺍﺭﺛﺎﻥ ﻭ ﻣﺴﺘﺤﻘﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻓﺮﺯﻧﺪﺍﻥ ﺍﻭ ﺍﻧﺪ. ﻣﺎﻧﺪ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻫﻤﻪ ﺩﺧﺘﺮﺍﻥ ﻭ ﭘﺴﺮﺍﻥ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻣﺎﺩﺭﺍﻥ ﻭ ﭘﺪﺭﺍﻥ ﻭ ﺧﻮﻳﺸﺎﻥ ﻭ ﺑﺮﺍﺩﺭﺍﻥ ﻭ ﺧﻮﺍﻫﺮﺍﻥ ﻭ ﺩﻭﺳﺘﺎﻥ ﻭ ﻫﻤﺴﺎﻳﮕﺎﻥ[6] ﻭ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺭﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺎﻥ ﺩﻭﺳﺖ ﺗﺮ ﺩﺍﺭﻡ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻭ ﻫﻤﻪ ﻛﺲ ﺭﺍ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺎﻥ ﺩﺷﻤﻦ ﺗﺮ ﺩﺍﺭﻡ ﺍﺯ ﻭﻱ. ﻣﺎﻧﺪ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻫﻤﻪ ﺩﺷﻤﻨﺎﻥ ﻭ ﺣﺴﻮﺩﺍﻥ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻣﻘﻬﻮﺭ ﻭ ﻣﻐﻠﻮﺏ[6]. ﻣﺎﻛ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺭﺍ ﻧﻴﺎﺯﻣﻨﺪ ﻧﻴﺴﺖ[7] ﻛﻪ ﻛﺴﻲ ﺍﺯ ﻭﻱ ﻣﺪﺩ ﺧﻮﺍﻫﺪ (ﻭ ﻛﺴﻲ ﺍﺯ ﻭﻱ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺎﻥ[8] ﻛﻪ ﻣﺪﺩ ﺍﺯ ﻭﻱ ﺧﻮﺍﻫﺪ[9] ﻭ ﺍﻳﻦ ﻫﻤﻪ ﺍﺯ ﻛﺮﺍﻣﺎﺕ ﺍﻭ ﺍﺳﺖ.

---

* ﻧﻘﻂ. (1) Desunt. (2) ﻣﺎﻧﺪ. (3) Desunt. (4) ﻭ ﺑﺮﺍﺩﺭﺍﻥ. (5) Deest. (6) Desunt. (7) ﻧﻴﺎﺯﻣﻨﺪ ﻧﻴﺴﺖ. (8) Desunt. (9) ﻛﻤﻚ ﺧﻮﺍﻫﺪ.

(ויקרא יט יד): (במדבר כב ו) ואת אשר תאר יתאר: (במדבר כב ז) ויקסמים בידם: (במדבר כב ח) ויאמר אליהם לינו פה הלילה: (במדבר כב ט) ויבא אלהים אל בלעם: (במדבר כב י) מלאכי בלק שלחו אלי לאמר: (במדבר כב יא) הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ: (במדבר כב יב) לך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: (במדבר כב יג) ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק: (במדבר כב יד) ויקסמים בידם: (במדבר כב טו) ויוסף עוד שלח שרים רבים ונכבדים ממנם: (במדבר כב טז) ויבא אל בלעם ויאמר אליו כה אמר בלק בן צפור: (במדבר כב יז) אל נא תמאן מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד: (במדבר כב יח) ואת כל אשר תאמר אלי אעשה: (במדבר כב יט) ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה: (במדבר כב כ) ויבא אלהים אל בלעם לילה: (במדבר כב כא) ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו: (במדבר כב כב) ויחר אף אלהים כי הולך הוא: (במדבר כב כג) ותרא האתון את מלאך יי: (במדבר כב כד) ויעמד מלאך יי במשעול הכרמים: (במדבר כב כה) ותרא האתון את מלאך יי: (במדבר כב כו) ויוסף מלאך יי עבור: (במדבר כב כז) ותרא האתון את מלאך יי: (במדבר כב כח) ויפתח יי את פי האתון: (במדבר כב כט) ויאמר בלעם לאתון: (במדבר כב ל) ותאמר האתון אל בלעם: (במדבר כב לא) ויגל יי את עיני בלעם: (במדבר כב לב) ויאמר אליו מלאך יי: (במדבר כב לג) ותראני האתון: (במדבר כב לד) ויאמר בלעם אל מלאך יי: (במדבר כב לה) ויאמר מלאך יי אל בלעם: (במדבר כב לו) וישמע בלק כי בא בלעם: (במדבר כב לז) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כב לח) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כב לט) וילך בלעם עם בלק: (במדבר כב מ) ויזבח בלק בקר וצאן: (במדבר כב מא) ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם: (במדבר כג א) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג ב) ויעש בלעם כאשר דבר בלק: (במדבר כג ג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג ד) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כג ה) וישב אליו והנה נצב על עלתו: (במדבר כג ו) וישא משלו ויאמר: (במדבר כג ז) מן ארם ינחני בלק: (במדבר כג ח) מה אקב לא קבה אל: (במדבר כג ט) כי מראש צרים אראנו: (במדבר כג י) מי מנה עפר יעקב: (במדבר כג יא) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג יב) ויען ויאמר: (במדבר כג יג) ויאמר אליו בלק: (במדבר כג יד) ויקח אתו שדה צופים: (במדבר כג טו) ויאמר אל בלעם: (במדבר כג טז) ויקר יי אל בלעם: (במדבר כג יז) ויבא אליו והנה נצב על עלתו: (במדבר כג יח) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג כ) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג כב) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כג כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כג כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כג כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כג ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כד א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כד ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כד ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כד ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כד ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כד ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כד ז) יזל מים מדליו: (במדבר כד ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כד ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כד י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כד יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כד יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כד יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כד טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כד טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כד יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כד יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כד יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כד כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כד כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כד כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כד כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כד כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כד כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כד ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כה א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כה ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כה ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כה ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כה ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כה ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כה ז) יזל מים מדליו: (במדבר כה ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כה ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כה י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כה יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כה יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כה יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כה טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כה טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כה יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כה יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כה יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כה כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כה כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כה כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כה כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כה כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כה כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כה ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כו א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כו ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כו ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כו ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כו ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כו ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כו ז) יזל מים מדליו: (במדבר כו ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כו ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כו י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כו יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כו יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כו יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כו טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כו טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כו יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כו יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כו יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כו כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כו כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כו כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כו כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כו כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כו כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כו ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כז א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כז ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כז ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כז ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כז ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כז ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כז ז) יזל מים מדליו: (במדבר כז ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כז ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כז י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כז יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כז יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כז יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כז טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כז טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כז יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כז יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כז יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כז כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כז כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כז כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כז כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כז כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כז כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כז ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כח א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כח ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כח ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כח ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כח ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כח ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כח ז) יזל מים מדליו: (במדבר כח ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כח ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כח י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כח יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כח יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כח יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כח טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כח טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כח יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כח יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כח יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כח כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כח כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כח כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כח כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כח כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כח כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כח ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר כט א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר כט ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר כט ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר כט ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כט ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר כט ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר כט ז) יזל מים מדליו: (במדבר כט ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר כט ט) כרע שכב כאריה: (במדבר כט י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר כט יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר כט יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר כט יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר כט טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר כט טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר כט יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר כט יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר כט יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר כט כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר כט כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כט כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר כט כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר כט כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר כט כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר כט ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר ל א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר ל ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר ל ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר ל ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר ל ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר ל ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר ל ז) יזל מים מדליו: (במדבר ל ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר ל ט) כרע שכב כאריה: (במדבר ל י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר ל יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר ל יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר ל יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר ל טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר ל טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר ל יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר ל יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר ל יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר ל כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר ל כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר ל כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר ל כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר ל כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר ל כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר ל ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לא א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לא ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לא ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לא ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לא ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לא ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לא ז) יזל מים מדליו: (במדבר לא ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לא ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לא י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לא יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לא יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לא יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לא טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לא טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לא יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לא יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לא יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לא כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לא כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לא כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לא כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לא כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לא כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לא ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לב א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לב ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לב ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לב ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לב ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לב ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לב ז) יזל מים מדליו: (במדבר לב ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לב ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לב י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לב יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לב יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לב יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לב טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לב טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לב יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לב יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לב יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לב כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לב כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לב כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לב כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לב כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לב כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לב ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לג א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לג ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לג ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לג ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לג ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לג ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לג ז) יזל מים מדליו: (במדבר לג ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לג ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לג י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לג יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לג יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לג יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לג טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לג טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לג יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לג יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לג יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לג כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לג כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לג כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לג כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לג כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לג כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לג ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לד א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לד ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לד ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לד ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לד ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לד ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לד ז) יזל מים מדליו: (במדבר לד ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לד ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לד י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לד יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לד יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לד יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לד טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לד טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לד יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לד יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לד יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לד כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לד כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לד כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לד כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לד כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לד כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לד ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לה א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לה ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לה ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לה ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לה ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לה ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לה ז) יזל מים מדליו: (במדבר לה ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לה ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לה י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לה יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לה יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לה יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לה טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לה טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לה יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לה יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לה יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לה כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לה כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לה כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לה כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לה כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לה כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לה ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לו א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לו ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לו ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לו ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לו ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לו ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לו ז) יזל מים מדליו: (במדבר לו ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לו ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לו י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לו יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לו יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לו יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לו טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לו טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לו יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לו יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לו יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לו כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לו כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לו כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לו כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לו כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לו כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לו ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לז א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לז ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לז ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לז ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לז ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לז ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לז ז) יזל מים מדליו: (במדבר לז ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לז ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לז י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לז יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לז יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לז יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לז טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לז טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לז יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לז יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לז יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לז כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לז כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לז כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לז כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לז כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לז כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לז ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לח א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לח ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לח ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לח ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לח ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לח ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לח ז) יזל מים מדליו: (במדבר לח ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לח ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לח י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לח יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לח יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לח יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לח טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לח טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לח יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לח יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לח יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לח כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לח כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לח כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לח כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לח כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לח כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לח ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר לט א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר לט ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר לט ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר לט ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לט ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר לט ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר לט ז) יזל מים מדליו: (במדבר לט ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר לט ט) כרע שכב כאריה: (במדבר לט י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר לט יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר לט יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר לט יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר לט טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר לט טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר לט יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר לט יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר לט יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר לט כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר לט כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לט כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר לט כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר לט כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר לט כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר לט ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר מ א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר מ ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר מ ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר מ ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מ ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר מ ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר מ ז) יזל מים מדליו: (במדבר מ ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר מ ט) כרע שכב כאריה: (במדבר מ י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר מ יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר מ יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר מ יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר מ טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר מ טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר מ יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מ יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר מ יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר מ כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר מ כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מ כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מ כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מ כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר מ כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר מ ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר מא א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר מא ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר מא ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר מא ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מא ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר מא ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר מא ז) יזל מים מדליו: (במדבר מא ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר מא ט) כרע שכב כאריה: (במדבר מא י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר מא יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר מא יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר מא יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר מא טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר מא טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר מא יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מא יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר מא יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר מא כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר מא כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מא כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מא כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מא כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר מא כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר מא ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר מב א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר מב ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר מב ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר מב ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מב ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר מב ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר מב ז) יזל מים מדליו: (במדבר מב ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר מב ט) כרע שכב כאריה: (במדבר מב י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר מב יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר מב יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר מב יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר מב טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר מב טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר מב יז) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מב יח) וישא משלו ויאמר: (במדבר מב יט) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב כ) וישא משלו ויאמר: (במדבר מב כא) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב כב) וישא משלו ויאמר: (במדבר מב כג) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב כד) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מב כה) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב כו) ויאמר בלק אל בלעם: (במדבר מב כז) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מב כח) ויבן בלק שבעה מזבחות: (במדבר מב כט) ויאמר בלעם לבלק: (במדבר מב ל) וישם יי דבר בפי בלעם: (במדבר מג א) וישת בלעם את עיניו: (במדבר מג ב) וישא בלעם את עיניו: (במדבר מג ג) וישא משלו ויאמר: (במדבר מג ד) נאם שמע אמרי אל: (במדבר מג ה) מה טבו אהליך יעקב: (במדבר מג ו) כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו: (במדבר מג ז) יזל מים מדליו: (במדבר מג ח) אל מוציאו ממצרים: (במדבר מג ט) כרע שכב כאריה: (במדבר מג י) ויחר אף בלק אל בלעם: (במדבר מג יא) ועתה ברח לך אל מקומך: (במדבר מג יב) ויאמר בלעם אל בלק: (במדבר מג יג) ועתה הנני הולך לעמי: (במדבר מג יד) ויקם בלעם וילך וישב למקמו: (במדבר מג טו) וילך גם בלק לדרכו: (במדבר מג טז) וישא משלו ויאמר: (במדבר מג יז) נאם שמע אמרי

مُدِمْدِ مُدِمْدِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ[1]:
مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ مَدِمْدَةِ

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵖⵔ ⵜⵎⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵓⵔ ⵉⵜⵜⵓⵎⵓⵔ ⵙⵉⵖ ⵜⵎⵓⵔⵜ[1] ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵍⵍⴰ: ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵖⵔ ⵜⵎⵙⵙⵓⵔⵜ[2] ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵖⵔ ⵜⵎⵙⵙⵓⵔⵜ. ⵉⵣⵣⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵍⵍⴰ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ: ⵉⵎⵉ ⵏⵜⵜⵓⵎⵓⵔ ⵙⵉⵖ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ. ⵓⵔ ⵉⵜⵜⵓⵎⵓⵔ ⵙⵉⵖ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ: ⵉⵎⵉ ⵏⵜⵜⵓⵎⵓⵔ ⵙⵉⵖ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ: ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵖⵔ ⵜⵎⵙⵙ

ܐܝܟ ܕܐܡ̈ܪ̈ܐ ܕܒܪ̈ܝ̈ܫ̈ܐ ܕܒ̈ܪ̈ܝ̈ܬ̈ܐ ܕܐ̈ܢ̈ܫ̈ܐ ܕܐ̈ܢ̈ܫ̈ܐ ܕܒ̈ܪ̈ܝ̈ܬ

ڡڎڍڎ (ڂڡڡ ڍڎڡڎ[1]: ڡڡڡڡ ڎڡڡ ڍڡڎ ڍڡڡڡ
ڎڃڎڎ ڡڎڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ ڍڎڎڎ ڡڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڡڡڎ. ڎڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ.
(ڎڎ ڎڡڎ ڍڎڡڎ: ڡڍڎڡڎ ڡڍ ڍڎڡڎ ڍڎڡڎ. ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ
ڍڡڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڡڡڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڎڡڡ ڍڎڡ ڍڎ
ڡڡڡڎ. ڎڎ ڡڡڎڎ ڍڡ ڍڎڍڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڍ ڍڎڍڎ[2]. ڎڎ ڎڎ ڍڎڡ ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ
ڍڡڡڎ[3]: ڎڎ ڍڎڎ ڡڍ ڎڡڡ: ڡڡڡڎ ڍڡڡڡ ڡڡڡڎ
ڍڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡ ڍڎ ڡڡڡڡ ڎڎڎ. ڎڎ ڍڡڡڡڎ ڡڡڡڎ
ڍڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ: (ڡڡڡڡ ڡڡڡڎ ڎڎ[4]
ڎڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڡڡڎ: ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ
ڍڡڡڎ. ڎڎ[5] ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ: ڡڡڡڎ (ڍڡڡڎ
ڍڡڡڎ. ڡڡڡڎ[6] ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ
ڡڡڡڎ. (ڎڎ ڍڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ:
ڡڡڡڎ: ڍڡڡڎ ڡڡڎ ڍڡڡڎ. ڡڡڡ ڍڎڎ ڎ ڍڡڡڎ:
ڡڡڡڎ ڍڎڎ ڎ ڍڡ. ڎڎ ڍڎ ڍڡ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ: ڎڎ ڡڡڡ ڍڡڡڎ ڡڡڡڎ
ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ

(1) ڡڡڡڎ ڍڎڡڎ. (2) Desunt. (3) ڍڡڡڎ. (4) ڡڡڡڎ ڡڡڡڎ.
(5) ڎڎ. (6) ڡڡڡڎ.

ⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ

ذِڤَمْ كِمْ مِ حَمْهِدَّمْ ذِيحَدَّمْ مَكْمَهْ يْحَمْ: مِمْ هَمْهَمْهَمْ مِ مِمْ يَحِمْ بَحْمَهْ ڤِحَمْهَمْ يْحَمْ[1]. مَّ مِحِمْ بَحْمَ ذِحَمْهَمْ يِحِمْمْ: مَكِمْحَمْ نَحْجَذِمْ: مِحِجَمْ هَمْهَمْ[2] مِحِمْمْ[3] مِذِجِمْمْ مَحِمْمْ مِذِجِمْمْ مَحِمْمْ مِذِجِمْمْ مَحِمْمْ (مِيحَمْمْ مَكِمْمْ[3] مِحِمْكَمْمْ. كِ مَحِمْ هَمْجِكَمْ: مَحِمْجَمْ ذِحَمْكِمْ كِ مِحِمْمْ. كِ مِمْمَ جَحَمْكَ هَمْمِمْ: مَكِمْمَمْ جَحَمْمَمْمْ كِ مِحِمْمْمْ. كِ مِمْجِمْمْ مِمْمَكَمْمْ: مَحِجَمْمْمْ كِ مِحِمْمْمْ. كِ مِسْحَمْمَ مِمْمَمْ: مَحِجَمْمْمْ مِحِمْمْمْ. كِ مِحِمْمْمْ. كِ مِحِمْمْمْ. كِ

ⴼⵓⵔⵔⵓⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵔⵉⵜⵉⵏ ⵏⵜⵉⵏⵉ: ⴽⵔ ⵢⵉⵎⴽⵔⵉⵙ ⵏⵜⵉⵏⵉ[1]: (ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏⵜ ⵓⵔ ⵜⵜⵙⵙⵏⵜ. ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵉⵏⵉ: ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵉⵏⵉ

ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵏⵜ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵜⵜⵓⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵏⵜ

ܫܡܥ ܒܪܝ ܘܩܒܠ ܐܡ̈ܪܝ ܘܢܗܘܝܢ ܠܟ ܫܒ̈ܝܠ ܚܝ̈ܐ: ܫܡܥ ܒܪܝ ܘܐܠ ܬܫܒܩ ܢ̈ܡܘܣ ܐܡܟ ܘܐܠ ܬܫܬܟܚ ܒ̈ܢܝ ܕܥܬܐ ܕܡ̈ܪܝ ܐܝܟ ܕܐܢ ܢܫܒ̈ܩ ܠܟ ܐܦ ܐܢ ܢ̈ܫܬ̈ܟܚ

ܫܡܝܵܐ ܟܕ ܝܕܥܝ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܠܗܘܢ (ܫܒܩ ܡܢܗ ܟܠ)[1]:
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܐ ܐܬܟܬܒ ܒܢܘܡܤ ܐܘ ܟܬ ܩܪܝ ܒܗ.
ܘܐܟ ܐܢ ܐܬܟܬܒ: ܚܙܝܬ ܒܟܬܒܐ ܕܒܝܕ ܬܪܝܢ ܫܠܝ.
ܡܢܘܢ ܐܠܐ ܫܠܝܛ ܒܫܡ: ܘܟܠ ܫܒܝ ܐܢ ܒܝܕܝ ܒܝܕܟ:
ܟ ܫܡ ܘܫܡ[2] ܫܡ ܘܫܡ[3]: ܘܫܡ: ܡܫܬ ܐܡܪ ܫܡ
ܒܟܬܒ ܘܫܡ. ܚܙܝܬ ܒܟܬܒ ܕܐ ܫܡ: ܘܫ ܐܬ
ܫܟܝܢ: ܐܬܟܬܒ ܠܐ ܫܐ ܟܬ ܠܡܗܘ[4]. ܒܟܒ ܠܐ
ܕܫܬܒ: ܐܬܟܬܒ ܐܢ ܐܡ ܠܡ ܟܬ[5] ܐܢ ܒܝ
ܐܡ ܟܬ: ܐܡ ܐܡ ܐܬ ܒܟ ܐܬ ܐܢ ܐܬ ܐܢ ܐܬ
ܐܬ ܐܬ ܐܬ

هَزَارَ سَالَ (كَهْ بِهْ دِيرْ مَيْكِنْ. هَزَارَ سَالْ كِرْمِيَا دِيرْ[1] هَزَارَ سَالْ دِيرْ كِرْمِيَا هَمْ دِيرْ[2]: هَزَارَ سَالْ كِرْمِيَا دِيرْ (هَمْ دِيرْ[3]؟ هَزَارَ سَالْ دِيرْ: هَمْ دِيرْ[4] دِيرْ؟ أَمَدَنْ كِ هَرْ دِيرْ: كِ هَرْ دِيرْ[5] دِيرْ هَمْ: دِيرْ[6]؟ هَرْ دِيرْ كِ هَمْ: هَرْ دِيرْ[7]: دِيرْ كِ هَمْ: كَهْ دِيرْ[8] دِيرْ. (هَرْ دِيرْ[9]: دِيرْ (دِيرْ[10] هَرْ دِيرْ: دِيرْ كِ هَرْ دِيرْ: دِيرْ هَرْ دِيرْ هَرْ دِيرْ. أَمَدَنْ (كِ هَرْ دِيرْ كِرْمِيَا[11]: دِيرْ[12] كِ دِيرْ: دِيرْ كِ هَرْ دِيرْ[13]: دِيرْ (هَرْ دِيرْ[14] هَرْ دِيرْ. هَرْ دِيرْ: دِيرْ (هَرْ دِيرْ[15] هَرْ دِيرْ؟ هَرْ دِيرْ هَرْ دِيرْ: دِيرْ. دِيرْ هَرْ دِيرْ: دِيرْ كِ دِيرْ[16] دِيرْ دِيرْ: كِ دِيرْ كِ

(1) كِرْمِيَا هَرْ دِيرْ. هَرْ دِيرْ هَرْ دِيرْ كِرْمِيَا. (2) دِيرْ. (3) كِرْمِيَا. Deest. (4) دِيرْ. (5) دِيرْ. (6) دِيرْ. (7) دِيرْ. (8) دِيرْ هَرْ دِيرْ. (دِيرْ هَرْ دِيرْ كِرْمِيَا). (9) دِيرْ. (10) دِيرْ. (11) أَمَدَنْ. (12) دِيرْ هَرْ دِيرْ. (13) دِيرْ. Deest. (14) دِيرْ. (15) دِيرْ. (16) Desunt.

אלהיך[1] בה הוא יברכך. אשר כאשר דבר לך[2]: ופדית
בכסף וצרת הכסף[3] בידך. ואת בחר אשר יבחר ה'
מקומו: כי תבנה בתים חדשים[4] ועשית מעקה לגגך. (כב
ה) ולא תזרע כרמך כלאים[5] פן תקדש המלאה הזרע
אשר תזרע וגו' תבואת הכרם: לא תחרוש בשור ובחמר
יחדו[6]. לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו[7]. גדלים
תעשה לך. על ארבע כנפות כסותך (כסותך) אשר תכסה
בה[8]: כי ימצא קן צפור לפניך בדרך. בכל עץ או על
הארץ. אם אפרחים או ביצים (ביצים) ואם אפרחים
הקן על האפרחים[9] לא תקח האם על הבנים: שלח
תשלח את האם[10] ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך
והארכת ימים[11]: כי תבנה בית חדש[12] ועשית מעקה
לגגך. ולא תשים דמים בביתך[13] כי יפל הנפל ממנו.
כי יהיה לאיש אשה ובעלה[14]: והיה אם לא מצאה חן
בעיניו כי מצא בה ערות דבר[15].

כה תצא האשה (מבית) מאת בעלה והלכה והיתה
לאיש אחר: ושנאה[16] האיש האחרון (אחרון) וכתב לה ספר
כריתות ונתן בידה ושלחה מביתו. או האיש האחרון

---

(1) אלהיך. (2) אשר לך לאמר. (3) והצמדת. (4) לא תשים.
(5) כלאיך פן. (6) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו. (7) שעטנזך
צמר ופשתים. (8) Desunt. (9) הקנים. (10) תשלח. (11) לך
ולמען. (12) חדשה. (13) דמים. (14) לא תשים לך.
(15) Desunt. (16) ושנאה האיש האחרון.

וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה וְאֶת כָּל הָעוֹף וְאֶת כָּל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה לְמִינֵהֶם וְכָל הַבְּהֵמָה וְכָל הָרֶמֶשׂ אֲשֶׁר רָמַשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתָם וְכָל עוֹף כָּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף׃ וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל הָהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הָהָרִים׃ וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם׃ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וְיָצֹא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וְנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל הָאָרֶץ׃ וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ׃ כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלָיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

(1) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה. (2) וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם. (3) Desunt. (4) וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב. (5) וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם. (6) וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וְיָצֹא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וְנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל הָאָרֶץ׃ וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ׃ כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלָיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

הַמְּצִיאָה[1] לְךָ: וְאִם תֹּאמַר לְמָה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה
מִן הַמְּצִיאָה? וְלָמָּה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה?
הֲלֹא אֶפְשָׁר לִי לְהַשִּׂיג מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא
יְתֵרָה: לָמָּה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה (כְּלוֹמַר לְהַרְבּוֹת
בְּטִרְחָא)[2] בְּלֹא תּוֹעֶלֶת? וְאֵין לְךָ לְהַשִּׁיב לִי עַל זֶה
מִשּׁוּם שֶׁאֵין לְךָ לְהַרְחִיק נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה[3]
בְּלֹא תּוֹעֶלֶת: וְאִם תֹּאמַר לִי לָמָּה לֹא אֶפְשָׁר לִי
לְהַשִּׂיג מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה[4]
וְלָמָּה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה[5]
בְּלֹא תּוֹעֶלֶת: וְאִם תֹּאמַר לִי לָמָּה לֹא אֶפְשָׁר לִי
לְהַשִּׂיג מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה
וְלָמָּה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה[5]
בְּלֹא תּוֹעֶלֶת: אֲנִי אֹמַר לְךָ כִּי אֵין לְךָ לְהַשִּׂיג
מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה[6] מִפְּנֵי
שֶׁהַטִּרְחָא הַיְתֵרָה הִיא הַמְּבִיאָה אוֹתָנוּ[7] אֶל
הַמְּצִיאָה[8]: (כְּלוֹמַר) הַטִּרְחָא הַיְתֵרָה הִיא הַמְּבִיאָה
אוֹתָנוּ אֶל הַמְּצִיאָה[9] כִּי הַמְּצִיאָה אֵינָהּ
מְצוּיָה: וְאִם תֹּאמַר לִי (וְלָמָּה[10] לִי
לְהַרְחִיק נְתִיבָה[11] אֶל הַמְּצִיאָה? (וְאֵין לְךָ
לְהַרְחִיק לִי עַל זֶה מִשּׁוּם שֶׁאֵין לְךָ לְהַשִּׂיג
מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה: וְאֵין לְךָ
לְהַשִּׂיג מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה
מִפְּנֵי שֶׁהַטִּרְחָא הַיְתֵרָה הִיא הַמְּבִיאָה אוֹתָנוּ
אֶל הַמְּצִיאָה[12]. וְאִם תֹּאמַר לִי לָמָּה לֹא אֶפְשָׁר לִי
לְהַשִּׂיג מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה
וְלָמָּה לִי לְהַרְחִיק נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה[13]
בְּלֹא תּוֹעֶלֶת: אֲנִי אֹמַר לְךָ כִּי אֵין לְךָ לְהַשִּׂיג
מַה שֶּׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּלֹא טִרְחָא יְתֵרָה[14] כִּי
אִם עַל יְדֵי הַרְחָקַת נְתִיבָה מִן הַמְּצִיאָה[15].

(1) הַמְּצִיאָה. (2) שֶׁהֵם טִרְחָה. (3) הַמְּצִיאָה מְצוּיָה. (4) לְךָ לִי.
(5) Desunt. (6) הַנִּמְצָא בְּטִרְחָה. (7) הַמְּבִיאָה. (8) הַמְּצִיאָה הַנִּמְצֵאת.
(9) הַמְּצִיאָה מְצוּיָה. (10) הַמְּצִיאָה. (11) הַדֶּרֶךְ. (12) הַמְּצִיאָה. (13) לִי
לְךָ. (14) לִי. (15) הַמְּצִיאָה.

ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗ ܐܢ ܐܢܐ ܡܫܬ ܠܟ ܡܢ ܐܪܥ ܡܨܪ ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܥܠ ܐܬ ܟܠ ܗܢ ܐܪܥ ܟܢܥܢ ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܬܠ ܐܬ ܟܠ ܗܢ ܐܪܥ ܒܝܕ ܐܒܪܗܡ ܘܒܝܕ ܙܪܥܗ ܐܚܪܝ ܡܢ ܐܚܪ ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܫ

سڤرت اڤ ايت ڤرچاي ايت دان ڤرچاي ايت اڤ سڤرت
ايت. سچاڤ مك ايت ڤون برتنيا دڠن اڽت
مڽاتاكن دان مڽاتا ايت ڤون برتنيا: (مڽاتا
ايت[1] ڤون. ڤرچاي ايت[2] دڠن ڤرچاي ايت
ڤرهمبهن ايت ڤون: ڤرچاي ايت[3]
(دچاڤ: ڤرچاي ايت ڤون مڽاكن ايت
ڤرچاي ايت مك سچاڤ مك ايت ڤرچاي ايت
ڤرچاي ايت[4]. ڤون ڤهن ڤرچاي ايت[5].
ايت ڤون ڤرچاي ايت[6] ڤرهمبهن ايت
ڤون ڤرچاي ايت[7].

سڤرت اڤاڤ ايت: ڤرچاي ايت[8] ڤون
ڤرچاي ايت. ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي ايت
ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي
ايت ڤون ڤرچاي ايت[8]. مڠ دي ڤرچاي
ايت ڤرچاي ايت. ڤرچاي ايت: (ڤرچاي
ايت ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي ايت ڤون
ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي
ايت ڤون ڤرچاي ايت ڤون ڤرچاي ايت
ڤون

(ەزيڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ[1] ڤەڕەڤ ڤيدنڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ: ڤيڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ: ڤيڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ: ڤيڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ. ڤيڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ ڤەڕەز ڤيدنڤ:

ڪڡڡ ڡڬڡڡڎ ڡڬڡڡڿڎڎ ڡڬڡڡڬڬڎڎ: ڡڬڡڡڿڎڎ ڊڬڬڿڿڎڎ ڡڬڬڬڿڿڎڎ. ڡڡڡڡ ڎڡڡڎ: ڎڡڡ. ڡڎڡڡڿڡڡ (ڬڡڡ ڬڬڡ ڎڎڡڡڎ[1]: ڎڡ ڡڎڡڡ. ڡڡڿڎ ڡڡڡڡ ڡڡڎ ڬڬڡ: ڡڿڡڡ ڪڿ ڎڎڬڡڡ. ڡڡڡڡ ڎڡڡڎ: ڎ ڡڎڡڡڡڡ ڎڎڡڡڎ: ڎڡڡڡڡڡ ڎڎڡڡڎ: ڎڎڡڡڡڡ ڎڡڡڡڡڡ ڎڡڡڡڡڡ ڎڡ

ܬܫܡܫ: ܟܕ (ܐ) ܐܬܐ ܐܢܐ: ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܢܐ ܕܐܬܐ[2]. ܟܕ ܐܢܐ[3] ܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[4]. ܟܕ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[5]: ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[6]. ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[7]: ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[8]. ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[9]: ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ[10]. ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ: ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ.

(1) ܐܢܐ ܐܡܪ. (2) Deest. (3) ܟܕ. (4) ܕܐܬܐ ܕܐܬܐ. (5) Desunt.
(6) ܕܐܬܐ ܐܢܐ. (7) Deest. (8) ܐܬܐ ܕܐܬܐ. (9) Desunt.
(10) ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܐܠܐ ܒܫܠܡ ܐܬܐ ܕܐܬܐ.

ئەڤڕەڤ (ئەبە ڤێەەبە[1]: ڤێ ئێ ئێڤ (ێەڕێ: ەێڤڕێ ێەڤ (ێەەبە ڤێەەبە[2]: ڤەێێڕ ەڤڕێڤێڕێ ێەڤڕێ[3]: ێەەبە ەێڤڕێ ڤێ ێڕێ ەێڤڕێ ەێڤڕێ ێەڤ ێەڤڕێ ەێڤڕێ ێەڤڕێ ەێڤڕێ ێەڤڕێ ەێڤڕێ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים (לפי שהיה לבו לבני: שֶׁמִּתְּנָה
עליהם בְּרֵאשִׁית[1]: אָמַר רַבִּי אַחָא בְּרֵאשִׁית בִּשְׁבִיל
הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרֵאת רֵאשִׁית דְּרָכוֹ קֶדֶם לְפָעָלָיו[2]. אָמַר
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל שֶׁאַתֶּם מְבַקְּשִׁים
מַלְכוּת: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנַי שֶׁתְּהֵא מַלְכוּתִי וּמַלְכוּתְכֶם
מְיֻחֶדֶת[3] זֶה עִם זֶה שֶׁנֶּאֱמַר (לפי שהוא אומר[4]
לְמַעְלָה: לְמִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה? וְגוֹ' שֶׁהָיָה דָבוּק
(זה עם זה שנאמר. אָמַר רַבִּי אַחָא בְּרֵאשִׁית: בִּשְׁבִיל[5]
הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרֵאת רֵאשִׁית לְמִי הָיָה צָרִיךְ? לְמַעְלָה
מִמֶּנּוּ: אֶלָּא לְפִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל: אַתֶּם
שֶׁקִּבַּלְתֶּם אֶת הַתּוֹרָה[6] וְאֶת הַמִּצְוָה[7] שֶׁצִּוִּיתִי אֶתְכֶם
עֲשׂוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן[8]. מִיָּד אֶת הָיָה[9]:
בְּרֵאשִׁית זֶה לְפִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר: בְּרֵאשִׁית אֶת הַשָּׁמַיִם[10]:
אֶלָּא לְפִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר לְבֵית דִּין[11]. לְמַעְלָה אֶת הָיָה[12]:
אֶלָּא לְפִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר לְבֵית דִּין: לְמַעְלָה אֶת הַשָּׁמַיִם:
וְאֶת הָאָרֶץ? לְמַעְלָה אֶת הָיָה: (לפי שהיה אומר
לְמַעְלָה: אֶת הָאָרֶץ[13] וְלֹא אֶת הָאָרֶץ[14] וְלֹא אֶת הָאָרֶץ
וְלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם[15]. לְמַעְלָה אֶת הָיָה: אֶלָּא אֶת מִי
אֶת[16]? אֶת שֶׁהָיָה לְמַעְלָה? לְמַעְלָה אֶת הַמְּיוּחָד[17]:

---

(1) לפי שהיה לבו לבני ישראל. (2) משלי ח כב.
(3) כשהיו. (4) Deest. (5) בשביל. (6) שנתן לישראל בסיני.
(7) Deest. (8) שמות לה לב. (9) Deest.
(10) Deest. (11) בתורה. (12) Deest. (13) שבראת.
(14) Deest. (15) שלא אמר את השמים ואת הארץ. (16) מי.
(17) Deest.

ⵎⴷⵏ ⵎⵜⵜⵓ ⵓⵔ ⵓⵔⵉⵖⵉ ⵅⵍⵍⵉⵏ: ⵙⵎⵜⵜⴰⵢ ⵢⵉⵏⵏⴰⵏ ⵙⵉⵖⵓⵔⵏ. ⵣⵉⵎⵎⵉ ⵅⵓ (ⵎⵓⵓⵙⵉ: ⵏⵉⵜⵜⵏ[1] ⵎⵎⴰ? ⵣⵉⵎⵎⵉ ⵅⵓ ⵎⵍⵍⵉⵏ: ⴽⵉ ⵎⵎⵓⵔⵉ ⵏⵉⵏⴰ (ⵙⵜⵜⵏ ⵢⵉⵔⵔⵓⵔⵔⵓ ⵎⵎⴰ ⵏⵉⵔⵔⵓⵔⵔⵓ ⵏⵉⵔⵔⵓⵜⵜⵏ ⵔⵔⵓⵜⵜⵏ ⵓⵖⵉⵜⵜⵏ[2]: ⵢⵉⴽⵉ ⵎⵔⵔⵉ ⵢⵉⵖⵉⵖⵉⵜⵜⵓ ⵅⵓ: ⵏⵉⵔⵔⵓ ⵔⵓⵔⵓ ⵎⵍⵍⵉⵏ. ⵣⵉⵎⵎⵉ ⵅⵓ ⵎⵓⵓⵙⵉ: ⵜⵜⵏ ⵅⵓ ⵜⵙⵓⵔⵓⵔⵓⵜⵜⵓ ⵓⵙⵎⵔⵔⵓⵖ: (ⵢⵉⴽⵉ ⵢⵉⵅⵓⵔⵓⵜⵜⵓ ⵙⵎⵙ ⵅⵔⵔⵓ: ⵙⵏⵏⴰ ⵅⵍ ⵔⵔⵓⵜⵜⵓⵜ ⵜⵙⵓⵔⵓⵔⵓⵜⵜⵓ ⵎⵍⵍⵉⵏ: ⵢⵉⵏⵏⴰ ⵢⵉⵔⵔⵓⵜⵜⵓ ⵢⵉⵔⵔⵓⵜⵜⵓ[3]. ⵙⵏⵏⴰ ⵅⵔⵔⵓⵜ ⵢⵉⵏ ⵅⵉ: ⵓⵙⵎⵔⵔⵓⵖ ⵅⵓⵎ ⵅⵉ: (ⵓⵅⵔⵔⵓⵜⵜⵓ ⵣⵓⴽⵉ[4]: ⵙⵏⵏⴰ ⵓⵔ ⵓⵍⵍⵉ ⵎⵎⵓⵔⵉ ⵢⵉⵏⵏⴰ[5]. ⵣⵉⵎⵎⵉ ⵅⵓ ⵓⵙⵙⵓⵔⵓ: (ⵙⵎⵔⵔⵓⵖ ⵏⵉⵔⵔⵓ ⵣⵉⵎⵎⵉ ⵏⵉⵔⵔⵓ[6] ⵓⵅⵎⵔⵔⵓ ⵣⵓⴽⵉ: ⵎⵏ[7] ⵙⵔⵔⵓⵏ ⵅⵉ ⵅⵍⵍⵉⵏ. ⵙⵅⵔⵔⵓ ⵢⵉⵎⵎⵉ ⵙⵓⵔⵓ ⵙⵎⵔⵔⵓⵖ: ⵎⵎⵓⵔⵉ ⵙⵓⵔⵓ ⵙⵎⵔⵔⵓⵖ: ⵎⵎⵓⵔⵉ ⵎⵎⵓⵔⵉ (ⵢⵉⵏⵏⴰ ⵢⵉⵔⵔⵓⵜⵜⵓ ⵙⵓⵔⵓ ⵙⵎⵔⵔⵓⵖ ⵎⵎⵓⵔⵉ

ﺍﻟﻤﻘﺪﻣﺔ[1]: (ﻭﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ[2]. ﻭﻳﻘﺪﺭ ﺍﻟﻤﺒﺘﺪﺃ: (ﻭﻛﻞ ﻟﻴﻞ ﺣﺎﻟﻚ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ: ﻓﻘﻒ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻜﺴﺎﺋﻲ[3]. (ﻭﺍﻟﺬﻱ ﺗﺠﺪﻩ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ: ﻭﻗﻒ ﻫﻨﺎ ﻣﻊ ﺍﻟﻜﺴﺎﺋﻲ: ﻭﻳﻘﺪﺭ ﺍﻟﻤﺒﺘﺪﺃ ﻫﻨﺎ: ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ. ﻭﻳﻘﺪﺭ ﻓﻲ ﺍﻟﺬﻱ: ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺗﺠﺪﻩ: ﺍﻟﻤﺤﺬﻭﻑ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺤﻜﻲ. ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺒﺘﺪﺃ ﻭﺍﻟﺨﺒﺮ: ﺃﻱ ﺃﻥ ﻫﺬﺍ ﻛﺎﻥ ﻳﻘﻮﻝ ﻛﻞ ﻟﻴﻞ ﺃﻧﺖ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ. ﺃﻱ ﻫﺬﺍ ﻣﻦ ﺷﺄﻧﻪ ﺃﻥ ﻳﻘﻮﻝ ﻟﻲ ﻓﻲ ﻛﻞ ﻟﻴﻞ ﺃﻧﺖ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ. ﺃﻱ ﻫﺬﺍ ﻣﻦ ﺷﺄﻧﻪ ﺃﻥ ﻳﻘﻮﻝ ﻟﻲ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ[4].

ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ[5] ﺍﻟﻤﻌﻨﻰ: (ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻟﺠﻤﻠﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺒﺘﺪﺃ ﻭﺍﻟﺨﺒﺮ: ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ ﻟﻲ: ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺘﻪ ﻣﺮﺓ ﺃﺧﺮﻯ. ﻭﻛﻞ ﻟﻴﻠﺔ: ﻣﻌﻨﺎﻩ ﻛﻞ ﻟﻴﻠﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻴﺎﻟﻲ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺘﻪ ﻣﻨﻬﺎ. ﺃﻱ ﻫﺬﺍ ﻣﻦ ﺷﺄﻧﻪ ﺃﻥ ﻳﻘﻮﻝ ﻟﻲ ﻓﻲ ﻛﻞ ﻟﻴﻠﺔ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺘﻪ ﻣﻨﻬﺎ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺘﻪ ﻣﻨﻬﺎ: ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ[4].

(1) Desunt. (2) ﻣﻦ ﻗﺒﻞ. (3) ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻌﻨﻰ.
(4) Desunt. (5) ﻫﻜﺬ.

ולא ידעו מה הוא[1]: (בראשית ל"ז) ויאמר אליהם[2] ראובן (שם): הנה
חלום הזה אשר חלמתי: ויאמר אליהם שמעו נא חלומי: כי
הנה אנחנו מאלמים אלומים: ותסבינה אלומותיכם ותשתחוינה
לאלומתי. ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך עלינו. ויוסף
עוד חלם חלום אחר. ויספר אותו לאחיו: ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש והירח[3] ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו: ויגער בו אביו
ויאמר לו: מה החלום הזה אשר חלמת: הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה*: ויקנאו בו אחיו. ואביו
שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם
בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם. לך
ואשלחך אליהם: ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב אותי דבר. וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה. ויהי כי תעה איש והנה
תועה[4] בשדה ויאלהו האיש לאמר: מה תבקש: ויאמר
את אחי אנכי מבקש. הגידה נא לי איפה הם רועים:
ויאמר האיש נסעו מזה. ואשמע אומרים נלכה דתינה[5].
ויבא יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן. ויראו אותו מרחוק
ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש
אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו.
ונראה מה יהיו חלומותיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם
השליכוהו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו.
למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו: כתנת הפסים
אשר עליו. ויקחוהו וישליכו אותו הבורה. והבור רק אין
בו מים: וישבו לאכל לחם ויאכלו. וישאו עיניהם וירא
והנה ישמעאלים[6] רוכבים על גמלים באים מגלעד
וטענתם נשאת נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים:
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכיסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים ויד אל תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא. ויאמרו אחיו שמעו בקולו:
ויעברו אנשים מדינים סוחרים[7] ויעלו ויסחבו ויוציאו
את יוסף מן הבור ויתנו אותו בידי הישמעאלים[8]:

(1) ולא ידעו מה הוא: אמרו אחיו בלבם שאין זה חלום של נבואה. (2) ויאמר אליהם. אמר לו בלשון נקבה כדי שלא יבינו אחיו שהוא מדבר עמו. (3) והירח. אמו של יוסף. (4) תועה בשדה. מלאך היה. (5) דתינה. שם מקום. (6) ישמעאלים. הם היו נקראים גם מדינים. (7) סוחרים. Desunt. (8) Deest.
* (השווה ?).

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[1] ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[2]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[3]: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[4]: ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[5]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[6]: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[7] ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[8] ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[9]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[10] ܒܪܝܫܝܬ: ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[11] ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ.

ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[12]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[13]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[14]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[15]: ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[16]. ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[17] ܒܪܝܫܝܬ: ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ[18].

(1) ܒܪܝ ܐܝܬ ܠܗ. (2) Desunt. (3) ܠܡܫܬܘ. (4) ܐܝܬ ܠܗ. (5) ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ. (6) ܠܐ. (7) ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ. (8) ܒܪܝܫܝܬ. (9) ܠܐ. (10) ܒܪܝܫܝܬ ܠܡܐ. (11) Desunt. (12) ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ. (13) ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ. (14) ܒܪܝ. (15) ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ. (16) ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ. (17) ܒܪܝܫܝܬ. (18) ܒܪܐ.

ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵜⵉⵎⵣⵔⴼⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵔⴼⵜ ⵏⵏⵙ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ

ܕܒܚܠܘ ܐܢܫ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢܫ ܠܐ ܚܙܐ[1]. ܘܒܗ
ܒܫܥܬܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܩܘܡ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܗܟܐ
ܐܬܝܬ ܠܡܐ[2] ܐܬܝܬ ܠܡܐ[2] ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܩܘܡ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܗܟܐ ܐܬܝܬ ܠܡܐ[2] ܐܬܝܬ
ܠܡܐ ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܩܘܡ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ
ܗܟܐ ܐܬܝܬ ܠܡܐ[3]: ܕܒܟܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܐܢܐ
ܠܟ ܩܘܡ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܗܟܐ ܐܬܝܬ ܠܡܐ[4].
(ܙܟܪܬ ܕܒ ܕܒܟܠ ܫܢܐ ܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬ ܒܥܠ
ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ ܐܒܘ ܐܡ
ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ
ܐܒܘ ܐܘ ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ
ܕܐܡ ܐܒܘ ܐܘ ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ
ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ ܐܒܘ ܐܘ ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ
ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ ܐܒܘ ܐܘ ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ
ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ ܐܒܘ ܐܘ ܐܡ
ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܡ ܐܒܘ
ܐܘ ܐܡ ܐܚܘ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ

ܒܥܘܬܗ: ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܒܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܕܥ. ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܒܥܘܬܗ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܕܥ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܒܪ

ܕܐܒܝ ܡܢ ܕܐܒܝ ܒܪܗ ܘܐܒܗ ܡܢ ܕܐܒܗ ܘܐܒܝ ܒܪܗ: ܘܐܡ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܝܬ ܠܗ ܐܒ ܘܐܡ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܝܬ ܠܗ ܐܒ ܐܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܒ ܘܐܡ

هەڵی لێ هەبێ ئەگەر وەکیل: بێ دەڵێ: هەڵی لێ هەبێ ئەگەر وەکیل دەبێ. هەڵی لێ هەبێ ئەگەر وەکیل دەبێ. ئەگەر ئەو کەسەی هەڵی لێ هەبێ ئەگەر وەکیل دەبێ:

ཐུབ་པ་ཤཱཀྱའི་ཁ་ནས་ཀྱང་། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཤཱཀྱའི་ཁ་ནས་ཀྱང་། ཐུགས་རྗེའི་ཁྱབ་བདག་ཏུ་གྱུར་ཏོ། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཐུགས་རྗེའི་ཁྱབ་བདག་ཏུ་གྱུར་ཏོ། ཐུགས་རྗེའི་ཁྱབ་བདག་ཡང་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཡིན་ཏོ། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཐུགས་རྗེའི་ཁྱབ་བདག་ཡང་ཡིན་ཏོ། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཐུགས་རྗེའི་ཁྱབ་བདག་ཡང་མ

אשר לא יעשה את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
לירא את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך. ושמרת
לעשות את כל דברי התורה הזאת. כי לא דבר ריק הוא
מכם כי אם הוא חייכם. ובדבר הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ואם
לא תשמעו אל ה' אלהיכם ותסורו מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים לא ידעתם
ולעבדם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גריזים ואת
הקללה על הר עיבל. הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני היושב בערבה מול הגלגל
אצל אלוני מורה. כי אתם עברים את הירדן לבוא לרשת
את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה
וישבתם בה. ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נותן לפניכם היום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה'
אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם על
ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם
את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא: לא תעשון כן לה' אלהיכם: כי אם אל
המקום אשר יבחר ה' אלהיכם משבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה את
עולתיכם ואת זבחיכם ואת מעשרותיכם ואת תרומת
ידכם ואת נדריכם ואת נדבותיכם ובכרות בקרכם
וצאנכם ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל
משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא
תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה
אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם

(1) בחכה. (2) בחנה.

ماهیچهٔ دست: بفارسی بازوچه گویند. و سبب آنکه ماهی را بازو نیست. و ماهیچهٔ ران: بفارسی ساق گویند. و سبب آنکه ماهی را ران نیست. و ماهیچهٔ پشت: بفارسی کتف گویند. و سبب آنکه ماهی را پشت نیست. و ماهیچهٔ سینه: بفارسی سینه گویند. و سبب آنکه ماهی را سینه نیست. و ماهیچهٔ شکم: بفارسی شکم گویند. و سبب آنکه ماهی را شکم نیست. و ماهیچهٔ پا: بفارسی پا گویند. و سبب آنکه ماهی را پا نیست. و ماهیچهٔ سر: بفارسی سر گویند. و سبب آنکه ماهی را سر نیست. و ماهیچهٔ گردن: بفارسی گردن گویند. و سبب آنکه ماهی را گردن نیست. و ماهیچهٔ روی: بفارسی روی گویند. و سبب آنکه ماهی را روی نیست. و ماهیچهٔ چشم: بفارسی چشم گویند. و سبب آنکه ماهی را چشم نیست. و ماهیچهٔ گوش: بفارسی گوش گویند. و سبب آنکه ماهی را گوش نیست. و ماهیچهٔ بینی: بفارسی بینی گویند. و سبب آنکه ماهی را بینی نیست. و ماهیچهٔ دهن: بفارسی دهن گویند. و سبب آنکه ماهی را دهن نیست. و ماهیچهٔ دندان: بفارسی دندان گویند. و سبب آنکه ماهی را دندان نیست. و ماهیچهٔ زبان: بفارسی زبان گویند. و سبب آنکه ماهی را زبان نیست. و ماهیچهٔ گلو: بفارسی گلو گویند. و سبب آنکه ماهی را گلو نیست. و ماهیچهٔ دل: بفارسی دل گویند. و سبب آنکه ماهی را دل نیست. و ماهیچهٔ جگر: بفارسی جگر گویند. و سبب آنکه ماهی را جگر نیست. و ماهیچهٔ گرده: بفارسی گرده گویند. و سبب آنکه ماهی را گرده نیست. و ماهیچهٔ ناف: بفارسی ناف گویند. و سبب آنکه ماهی را ناف نیست. و ماهیچهٔ پشت: بفارسی پشت گویند. و سبب آنکه ماهی را پشت نیست. و ماهیچهٔ دم: بفارسی دم گویند. و سبب آنکه ماهی را دم نیست. و ماهیچهٔ پر: بفارسی پر گویند. و سبب آنکه ماهی را پر نیست. و ماهیچهٔ استخوان: بفارسی استخوان گویند. و سبب آنکه ماهی را استخوان نیست. و ماهیچهٔ پوست: بفارسی پوست گویند. و سبب آنکه ماهی را پوست نیست. و ماهیچهٔ خون: بفارسی خون گویند. و سبب آنکه ماهی را خون نیست. و ماهیچهٔ رگ: بفارسی رگ گویند. و سبب آنکه ماهی را رگ نیست. و ماهیچهٔ پی: بفارسی پی گویند. و سبب آنکه ماهی را پی نیست. و ماهیچهٔ موی: بفارسی موی گویند. و سبب آنکه ماهی را موی نیست. و ماهیچهٔ ریش: بفارسی ریش گویند. و سبب آنکه ماهی را ریش نیست. و ماهیچهٔ سبلت: بفارسی سبلت گویند. و سبب آنکه ماهی را سبلت نیست. و ماهیچهٔ ابرو: بفارسی ابرو گویند. و سبب آنکه ماهی را ابرو نیست. و ماهیچهٔ مژه: بفارسی مژه گویند. و سبب آنکه ماهی را مژه نیست. و ماهیچهٔ ناخن: بفارسی ناخن گویند. و سبب آنکه ماهی را ناخن نیست. و ماهیچهٔ انگشت: بفارسی انگشت گویند. و سبب آنکه ماهی را انگشت نیست. و ماهیچهٔ کف دست: بفارسی کف دست گویند. و سبب آنکه ماهی را کف دست نیست. و ماهیچهٔ کف پا: بفارسی کف پا گویند. و سبب آنکه ماهی را کف پا نیست. و ماهیچهٔ پاشنه: بفارسی پاشنه گویند. و سبب آنکه ماهی را پاشنه نیست. و ماهیچهٔ ساعد: بفارسی ساعد گویند. و سبب آنکه ماهی را ساعد نیست. و ماهیچهٔ آرنج: بفارسی آرنج گویند. و سبب آنکه ماهی را آرنج نیست. و ماهیچهٔ بازو: بفارسی بازو گویند. و سبب آنکه ماهی را بازو نیست. و ماهیچهٔ کتف: بفارسی کتف گویند. و سبب آنکه ماهی را کتف نیست. و ماهیچهٔ ساق: بفارسی ساق گویند. و سبب آنکه ماهی را ساق نیست. و ماهیچهٔ زانو: بفارسی زانو گویند. و سبب آنکه ماهی را زانو نیست. و ماهیچهٔ ران: بفارسی ران گویند. و سبب آنکه ماهی را ران نیست. و ماهیچهٔ کمر: بفارسی کمر گویند. و سبب آنکه ماهی را کمر نیست. و ماهیچهٔ پهلو: بفارسی پهلو گویند. و سبب آنکه ماهی را پهلو نیست. و ماهیچهٔ شانه: بفارسی شانه گویند. و سبب آنکه ماهی را شانه نیست. و ماهیچهٔ گردن: بفارسی گردن گویند. و سبب آنکه ماهی را گردن نیست. و ماهیچهٔ سر: بفارسی سر گویند. و سبب آنکه ماهی را سر نیست. و ماهیچهٔ پیشانی: بفارسی پیشانی گویند. و سبب آنکه ماهی را پیشانی نیست. و ماهیچهٔ ابرو: بفارسی ابرو گویند. و سبب آنکه ماهی را ابرو نیست. و ماهیچهٔ مژه: بفارسی مژه گویند. و سبب آنکه ماهی را مژه نیست. و ماهیچهٔ ناخن: بفارسی ناخن گویند. و سبب آنکه ماهی را ناخن نیست. و ماهیچهٔ انگشت: بفارسی انگشت گویند. و سبب آنکه ماهی را انگشت نیست. و ماهیچهٔ کف دست: بفارسی کف دست گویند. و سبب آنکه ماهی را کف دست نیست. و ماهیچهٔ کف پا: بفارسی کف پا گویند. و سبب آنکه ماهی را کف پا نیست. و ماهیچهٔ پاشنه: بفارسی پاشنه گویند. و سبب آنکه ماهی را پاشنه نیست.

ויאמר אליהם שמעו נא המרים הלנו נוציא לכם מים מן הסלע הזה׃ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירה׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם׃ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו׃ וירדו אבתינו מצרימה וישב במצרים ימים רבים וירעו מצרים לנו ולאבתינו׃ ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך׃ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך׃ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך׃ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר ברגלי אעבר׃ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה׃ ויט אדום את ישראל מעל גבולו ויהי ישראל נטה מעליו׃ ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר׳ החר׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר׳ החר על גבול ארץ אדום לאמר׃ יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבת מי׃ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר׳ החר׃ והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר׳ החר לעיני כל העדה׃ ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר׃ וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל׃ וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי׃ וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם׃ וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה׃ ויסעו מהר׳ החר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך׃ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃ וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל׃ ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחשים ויתפלל משה בעד העם׃ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי׃ ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי׃ ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש׃ משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃ משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃ על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלי ארנון׃ ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב׃ ומשם באר הוא הבאר אשר אמר יהוה לאסף את העם ואתנה להם מים׃ אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה׃ באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניהם ומן מדבר מתנה׃ ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות׃ ומן במות הגי אשר בשדמות פסגה ונשקפה על פני הישימן׃ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר׃ אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר את גבולך׃ ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל׃ ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון׃ ויקח ישראל את כל הערים האל וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה׃ כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא ויהי נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון׃ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון׃ כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון׃ אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי ואחיותיו בשבות לאמרי סיחון מלך האמרי׃ ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד מידבא׃ וישב ישראל בארץ האמרי׃ וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם׃ וישבו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו׃ ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו׃ וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי׃ ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל׃ ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא׃ וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי׃ ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר׃ וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק׃ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי ויקמו שרי מואב וילכו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו׃ ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים ממנה׃ ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי׃ כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא ארה לי את העם הזה׃ ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה׃ ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי׃ ויבא אלהים אל בלעם ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך תעשה׃ ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב׃ ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו׃ ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך׃ ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה׃ ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה׃ ויסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל׃ ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל׃ ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃ ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך׃ ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא׃ ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ויפל על אפיו׃ ויאמר מלאך יהוה אליו על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי׃ ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה לפני ואתה חייתיה עתה כי גם הרגתיך אותה החיתי׃ ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי׃ ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק׃ וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול׃ ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך׃ ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר׃ וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות׃ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו׃ ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם׃ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים׃ ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח׃ ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואנכי אלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי׃ ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר׃ וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב׃ וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל׃ מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה׃ כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב׃ מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו׃ ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך׃ ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר׃ ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם׃ ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח׃ ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה כה׃ ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר׃ ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה׃ וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור׃ לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה׃ הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה׃ לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו׃ אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו׃ כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל׃ הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה׃ ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו׃ ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה׃ ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם׃ ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן׃ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים׃ ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח׃ ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואנכי אקרה׃ וישת בלעם את פניו אל המדבר לשכן את ישראל לשבטיו׃ וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים׃ וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין׃ נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים׃ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל׃ כנחלים נטיו כגנת עלי נכון כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים׃ יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו׃ אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ׃ כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור׃ ויחר אף בלק אל בלעם ויספק כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים׃ ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד׃ ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר׃ אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר יאמר יהוה אתו אדבר׃ ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים׃ וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין׃ נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים׃ אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת׃ והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל׃ וירד מיעקב והאביד שריד מעיר׃ וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד׃ וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך׃ כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך׃ כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך׃ כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשב

ומאז ואילך נתקבל רבי שלמה בכל מקום בכבוד גדול. ובשנת תקצ"ב נתמנה לרב בעיר קרלין, ושם ישב עד יום מותו. ובשנת תקצ"ה נתמנה לרב בעיר פינסק, ושם ישב עד שנת תקצ"ז. ובשנת תקצ"ז נתמנה לרב בעיר סלונים, ושם ישב עד שנת תקצ"ט. ובשנת תקצ"ט נתמנה לרב בעיר קרלין, ושם ישב עד יום מותו

ܒܗ ܒܝ ܫܡ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝ ܒܗ ܐܢ ܐܬܝ ܒܗ ܐܢ ܐܬܝ ܒܗ

ומה שאמרו רז"ל (ברכות ל"ב) שאין מלאך ממונה על שום דבר עד שיאמר לו הקב"ה עשה כך וכך, הוא מפני שהמלאכים הם בחינת הכוחות שבאדם, ואין הכוחות יכולים לעשות שום דבר עד שיצוה להם הקב"ה, שהוא מקור החיות לכל הכוחות, ואין הכוחות יכולים לקבל החיות אלא על ידי הנשמה, שהיא בחינת הדבור שבאדם, שהוא מוציא הכוחות מן הכח אל הפועל, ועל ידי הדבור נמשך החיות מהקב"ה אל הכוחות

ܟ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܒܗ ܡܕܡ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕܗ: ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܐ ܡܝܬ ܐܦ ܟܕ ܢܬܦܪܫ ܡܢ ܓܘ ܦܓܪܐ ܗܕܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ. ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܟܡܬܐ ܕܠܐ ܡܬܒܥܐ ܠܫܘܠܛܢ ܒܪ ܐܢܫ

ܕܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܫܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ ܡܪܝ ܐܠܗ ܐܒܗ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ

אם: בזבוכי כלבים: זקן כלבים: שמלה שהוא זקן ואינו
מצוי בזבוכי הבתים אלא בכרכים שהן מלאים זבל: מחטטים
בזבל. מחפשים אחר מאכל: מי שאינו מצוי לו מזון
בזבוכי הבתים: מחפשים בזבל: מי שיש לו מזון
מצוי לו בזבוכי הבתים: אינו מחפש בזבל: ואין
מחפשים בזבל אלא כלבים וזקנים: ואין מחפשים
בזבל אלא מי שאין לו מזון מצוי: ואין מזון מצוי
אלא לתלמיד חכם שהוא עמל בתורה ואין לו
פנאי לעסוק במלאכה: ומתפרנס מן הצדקה: ואין
מתפרנסים מן הצדקה אלא זקנים: וכלבים: ואין
זקנים וכלבים אלא בכרכים: ואין בכרכים אלא
תלמיד חכם: ואין תלמיד חכם אלא עמל בתורה:
ואין עמל בתורה אלא מי שאין לו פנאי לעסוק
במלאכה: ומתפרנס מן הצדקה: ואין מתפרנסים
מן הצדקה אלא זקנים וכלבים: ואין זקנים וכלבים
אלא בכרכים: ואין בכרכים אלא תלמיד חכם:
ואין תלמיד חכם אלא עמל בתורה: ואין עמל
בתורה אלא מי שאין לו פנאי לעסוק במלאכה:
ומתפרנס מן הצדקה: ואין מתפרנסים מן הצדקה
אלא זקנים וכלבים: ואין זקנים וכלבים אלא
בכרכים: ואין בכרכים אלא תלמיד חכם: ואין
תלמיד חכם אלא עמל בתורה: ואין עמל בתורה
אלא מי שאין לו פנאי לעסוק במלאכה: ומתפרנס
מן הצדקה: ואין מתפרנסים מן הצדקה אלא
זקנים וכלבים: ואין זקנים וכלבים אלא בכרכים:
ואין בכרכים אלא תלמיד חכם: ואין תלמיד חכם
אלא עמל בתורה: ואין עמל בתורה אלא מי
שאין לו פנאי לעסוק במלאכה: ומתפרנס מן
הצדקה: ואין מתפרנסים מן הצדקה אלא זקנים
וכלבים: ואין זקנים וכלבים אלא בכרכים: ואין
בכרכים אלא תלמיד חכם: ואין תלמיד חכם אלא
עמל בתורה: ואין עמל בתורה אלא מי שאין לו
פנאי לעסוק במלאכה: ומתפרנס מן הצדקה: ואין
מתפרנסים מן הצדקה אלא זקנים

ܗܟܝ ܐܡܪ ܒܪ ܙܟܝ ܒܫܡ ܐܒܗ ܕܫܡܥܘܢ ܒܪ ܓܡܠܝܐܝܠ
ܒܪ ܐܒܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ

ܡܐ ܐܡܪ ܐܠܝܦܐ

ܥܠ ܕܒܪ ܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ.

ܟܕ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܡܨܪ ܐܬܝ ܠܗܘ ܠܡܘܫܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥ ܐܠܗ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܐܠܗ ܐܒܗ ܕܝܠܟ ܐܠܗ ܐܒܪܗܡ ܐܠܗ ܝܨܚܩ ܘܐܠܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠܗ ܐܒܗ ܕܝܠܟ ܐܠܗ ܐܒܪܗܡ[1] ܐܠܗ ܝܨܚܩ ܘܐܠܗ ܝܥܩܘܒ ܐܠܗ ܐܒܗ. ܙܟܝ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܒܗ[2] ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ

ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܕܡܝܐ ܕܬܚܬ ܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܕܡܝܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܐܠܐ ܒܫܡܗ ܒܠܚܘܕܗ: ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܕܡܝܐ ܕܒܝܡ

دیوسنگه[1] دیوانه. استعداد شاعرانه. دیوانهٔ (مجنون) عشق لیلیٰ: شاعرانه تخیل. فکر بلند. تصور نازک. دیوانهٔ عشق. عشق لیلیٰ. ۵۰ کرکه. کرکه مجنون لیلیٰ: دیوانهٔ عشق. مجنون لیلیٰ: دیوانهٔ عشق. مجنون لیلیٰ: دیوانهٔ عشق.

ةْهكَّنهم هْدِيْدَ. ههْدَ دِيْكْدَ دهمد كَهْد: ةْهههم دِيْدَ

ཨཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ ཀཱཏཱཔཱ. ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ ཀཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ: ཀཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ ཀཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ ཀཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ: ཀཱཏཱཔཱ ཁཱདཱ ཏཱཏཱཔཱ

هههه ههنگه (؟ه[1]) ههه هه کهک نه: نهنه ههنگ ههنگ ههنگ

ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﺩﻭﻥ ﺍﻷﻧﻒ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻷﻧﻒ ﺩﻭﻥ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﺤﻨﻔﻴﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﺤﻨﺎﺑﻠﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻤﺎﻟﻜﻴﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﺸﻴﻌﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻈﺎﻫﺮﻳﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﻭﺍﻟﻔﺨﺬﻳﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻳﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﻭﺍﻟﻔﺨﺬﻳﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻗﻴﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻤﺎﺗﺮﻳﺪﻳﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﻭﺍﻟﻔﺨﺬﻳﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻗﻴﻦ ﻭﺍﻟﻘﺪﻣﻴﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻤﺎﺗﺮﻳﺪﻳﺔ ﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻳﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﻭﺍﻟﻔﺨﺬﻳﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻗﻴﻦ ﻭﺍﻟﻘﺪﻣﻴﻦ ﻭﺍﻟﻜﻌﺒﻴﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻤﺎﺗﺮﻳﺪﻳﺔ ﺍﻟﺴﻤﺮﻗﻨﺪﻳﺔ: ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻳﺴﺠﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻷﻧﻒ ﻭﺍﻟﻴﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺮﻛﺒﺘﻴﻦ ﻭﺍﻷﺻﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﻭﺍﻟﻔﺨﺬﻳﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﺎﻓﻲ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻗﻴﻦ ﻭﺍﻟﻘﺪﻣﻴﻦ ﻭﺍﻟﻜﻌﺒﻴﻦ ﻭﺍﻟﻌﻘﺒﻴﻦ ﻭﻫﻮ ﻣﺬﻫﺐ ﺍﻟﻤﺎﺗﺮﻳﺪﻳﺔ ﺍﻟﺴﻤﺮﻗﻨﺪﻳﺔ.

ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ: ﻭﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻫﻲ ﺍﻟﺠﺰﺀ ﺍﻟﺬﻱ ﻓﻮﻕ ﺍﻟﺤﺎﺟﺒﻴﻦ ﻭﻫﻲ ﻓﻲ ﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﺃﺱ: ﻭﺍﻟﺠﺒﻬﺔ ﻭﺍﻟﺠﺒﻴﻦ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﻥ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﺏ ﻛﻠﻬﺎ ﺑﻤﻌﻨﻰ ﻭﺍﺣﺪ

אבל אם אמר: הרי זה שלי ולא אמר כלום, או שאמר: אינו שלי, אינו כלום. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: אינו שלי, הרי זה שלו. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלו. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלי, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלי. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלי, הרי זה שלך. אמר: הרי זה שלך, ואחר כך אמר: הרי זה שלך, הרי זה שלך.

(1) (ואחר כך). (2) אינו.

ذکر ولادت شیخ ابو سعید ابو الخیر قدس سره: شیخ[1] ابو سعید ابو الخیر قدس سره در شهر میهنه بوجود آمد و در همان شهر نشو و نما یافت. پدر او ابو الخیر احمد نام داشت و از اهل قریهٔ خرقان بود. ابو الخیر احمد در ابتدا بکار دباغی اشتغال داشت و بعد از آن بکار تجارت پرداخت. در ایام جوانی بخدمت شیخ ابو الفضل حسن سرخسی رسید و مدت سه سال در خدمت او بسر برد. شیخ ابو الفضل حسن سرخسی از مشایخ بزرگ بود و در علم و عمل و زهد و تقوی و ورع و کرامت و ریاضت و مجاهده و مکاشفه و مشاهده و مراقبه و مواجید و احوال و مقامات عالی بود. شیخ ابو الفضل حسن سرخسی مرید شیخ ابو علی حسن مؤدب بود و شیخ ابو علی حسن مؤدب مرید شیخ ابو القاسم علی جرجانی بود و شیخ ابو القاسم علی جرجانی مرید شیخ ابو علی رودباری بود و شیخ ابو علی رودباری مرید شیخ جنید بغدادی بود و شیخ جنید بغدادی مرید سری سقطی بود و سری سقطی مرید معروف کرخی بود و معروف کرخی مرید داود طائی بود و داود طائی مرید حبیب عجمی بود و حبیب عجمی مرید حسن بصری بود و حسن بصری مرید حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه بود و حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه مرید حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم بود و حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم مرید جبرئیل امین علیه السلام بود و جبرئیل امین علیه السلام مرید حضرت رب العزت جل جلاله بود. شیخ ابو سعید ابو الخیر قدس سره در ایام جوانی بخدمت شیخ ابو الفضل حسن سرخسی رسید و مدت سه سال در خدمت او بسر برد. شیخ ابو الفضل حسن سرخسی از مشایخ بزرگ بود و در علم و عمل و زهد و تقوی و ورع و کرامت و ریاضت و مجاهده و مکاشفه و مشاهده و مراقبه و مواجید و احوال و مقامات عالی بود. شیخ ابو الفضل حسن سرخسی مرید شیخ ابو علی حسن مؤدب بود و شیخ ابو علی حسن مؤدب مرید شیخ ابو القاسم علی جرجانی بود و شیخ ابو القاسم علی جرجانی مرید شیخ ابو علی رودباری بود و شیخ ابو علی رودباری مرید شیخ جنید بغدادی بود و شیخ جنید بغدادی مرید سری سقطی بود و سری سقطی مرید معروف کرخی بود و معروف کرخی مرید داود طائی بود و داود طائی مرید حبیب عجمی بود و حبیب عجمی مرید حسن بصری بود و حسن بصری مرید حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه بود و حضرت امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه مرید حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم بود و حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم مرید جبرئیل امین علیه السلام بود و جبرئیل امین علیه السلام مرید حضرت رب العزت جل جلاله بود.

(۱) شیخ

ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ: ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻠﻮﺍﺣﺪ ﺃﻧﺖ ﺗﻔﻌﻞ (ﻓﻌﻞ؟) ﻭﻟﻠﺜﻨﻴﻦ ﺗﻔﻌﻼﻥ ﻭﻟﻠﺠﻤﺎﻋﺔ ﺗﻔﻌﻠﻮﻥ.

ﺍﻟﻔﺎﻋﻞ[1] ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻔﻌﻞ ﺍﻟﻔﻌﻞ: ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻠﻮﺍﺣﺪ ﻓﺎﻋﻞ ﻭﻟﻠﺜﻨﻴﻦ ﻓﺎﻋﻼﻥ ﻭﻟﻠﺠﻤﺎﻋﺔ ﻓﺎﻋﻠﻮﻥ ﻭﻟﻠﻤﺆﻧﺜﺔ ﻓﺎﻋﻠﺔ ﻭﻟﻠﻤﺆﻧﺜﺘﻴﻦ ﻓﺎﻋﻠﺘﺎﻥ ﻭﻟﻠﻤﺆﻧﺜﺎﺕ ﻓﺎﻋﻼﺕ. ﻭﻫﻮ ﻫﻨﺎ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﻭﺍﻟﻤﺨﺎﻃﺐ ﻭﺍﻟﻐﺎﺋﺐ: ﻓﺎﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﻛﻘﻮﻟﻚ ﺃﻧﺎ ﻓﻌﻠﺖ ﻭﻧﺤﻦ ﻓﻌﻠﻨﺎ[2] ﻭﺍﻟﻤﺨﺎﻃﺐ ﻛﻘﻮﻟﻚ ﺃﻧﺖ ﻓﻌﻠﺖ ﻭﺃﻧﺘﻤﺎ ﻓﻌﻠﺘﻤﺎ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻓﻌﻠﺘﻢ ﻭﺃﻧﺘﻦ ﻓﻌﻠﺘﻦ. ﻭﺍﻟﻐﺎﺋﺐ ﻛﻘﻮﻟﻚ ﻫﻮ ﻓﻌﻞ ﻭﻫﻤﺎ ﻓﻌﻼ ﻭﻫﻢ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻦ ﻓﻌﻠﻦ. ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻟﻔﺎﻋﻠﻮﻥ ﻛﻠﻬﻢ ﻣﺮﻓﻮﻋﻮﻥ ﺑﺎﻟﻀﻤﺔ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺎﻥ ﻣﺮﻓﻮﻋﺎﻥ ﺑﺎﻷﻟﻒ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻼﺕ ﻣﺠﺮﻭﺭﺍﺕ ﺑﺎﻟﻜﺴﺮﺓ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺘﺎﻥ ﻣﺠﺮﻭﺭﺗﺎﻥ ﺑﺎﻟﻴﺎﺀ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺔ ﻣﺠﺮﻭﺭﺓ ﺑﺎﻟﻜﺴﺮﺓ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺘﻴﻦ ﻣﺠﺮﻭﺭﺗﺎﻥ ﺑﺎﻟﻴﺎﺀ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺎﺕ ﻣﺠﺮﻭﺭﺍﺕ ﺑﺎﻟﻜﺴﺮﺓ ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻟﻔﺎﻋﻠﻮﻥ ﻛﻠﻬﻢ ﻣﺒﻨﻴﺔ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺎﻥ ﻣﺒﻨﻴﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻼﺕ ﻣﺒﻨﻴﺎﺕ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺘﺎﻥ ﻣﺒﻨﻴﺘﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺔ ﻣﺒﻨﻴﺔ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻠﺘﻴﻦ ﻣﺒﻨﻴﺘﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻭﺍﻟﻔﺎﻋﻼﺕ ﻣﺒﻨﻴﺎﺕ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺘﺢ.

(1) ﻓﺎﻋﻞ. (2) Desunt. (3) ﻓﻌﺠﺘﺞ. (4) Deest.

ﻣﺎﺋﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻮﺍﻩ ﺍﻟﻤﺘﺠﻤﺪﺓ ﺍﻟﺘﻲ ﻫﻲ ﺃﺧﻒ ﻭﺯﻧﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﺴﺎﺋﻞ: ﻛﻤﺎ ﻟﻮ ﻭﺿﻌﺖ ﻗﻄﻌﺔ ﺟﻠﻴﺪ ﻓﻮﻕ ﺍﻟﻤﺎﺀ. ﻭﻫﻲ ﺗﺘﻜﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺸﺪﻳﺪ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ. ﻭﺗﺴﻤﻰ ﺍﻟﺜﻠﺞ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺘﺴﺎﻗﻂ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﺤﺎﺏ ﻭﻫﻮ ﻣﺎﺀ ﻣﺘﺠﻤﺪ ﺃﻳﻀﺎ: ﻭﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺰﻣﻬﺮﻳﺮ. ﻭﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺼﻘﻴﻊ: ﻭﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺠﻤﻴﺪ: ﻭﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺠﻠﻴﺪ: ﻭﺍﻟﺒﺮﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻤﺪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻳﺴﻤﻰ ﺍﻟﺴﻨﺪﻳﺎﻥ

ܡܫܟ ܫܢ ܫܢܐ ܡܫܟ ܚܕ ܡܫܟ ܒܫܡܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܕܝܢ ܐܬܝ ܠܘܬ ܥܬܝܩ ܝܘܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܠܐ ܬܬܚܒܠ ܘܟܠ ܥܡܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܦܠܚܢܐ ܠܗ ܢܦܠܚܘܢ ܘܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܠܗ ܢܫܡܫܘܢ ܘܢܬܩܒܠ ܠܗ ܘܠܐ ܢܥܒܪ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܥܠܡ ܠܐ ܢܬܚܒܠ

ܟܬܒܐ ܕܒܪܫܝܬ ܣܒܪܬ ܡܐ[1]: ܐܠܗܝܬܐ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܝ
ܟܘܣܐ ܒܫܡܝܐ[2] ܥܡ ܕܝܘܟܐ ܐܪܥܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ[3]. ܐܦܝ ܡܢ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܫܬܡܥ[4]
ܒܟܠ ܐܬܪ ܘܐܬܪ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ[5]: ܐܒܪܗܡ ܐܒ
ܠܡܒܟܠ ܩܘܡܐ ܕܒܫܟܡ[6] ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܐܡ ܒܝ
ܐܘ ܡܢ ܒܢܝ ܒܝ ܐܢܫ ܒܩܠ ܐܦܝ ܒܝ
ܫܟ ܢܡܝ. ܡܢ ܐܢܫ ܕܐܘ ܐܢ ܐܦ ܕܒܝ:
ܐܦ ܡܢ ܕܐܡ ܘܐܡ ܕܝܘܟܐ. ܐܢܐ[8] ܐܢ ܕܒ ܕܒ:
ܐܦ ܡܢ ܕܐ ܒܝ ܐܢ ܕܐ ܕܝ ܐܢ ܐܦ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܒ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

سُهِبَّة وُحِهِ ي كَ مِحَيَّد كَحِيَّهِنَّهِ وُكَبُّهَ دِيَّنِكَ كَيُّكَةَ: دِيَّ كَمَ بِكَمَ دَكَيَّهِ يَكِسِهِ: وُدِيَّهِ حكَّد دَوَّدِ دِسِكِّ دِيُحَّهِ يِهِكَحِهِ: حَدِ هِيهُنَّهِ دِيَحَدَّكَ كَحِمَ هَيَّهِ: دِيَّه هَدَّهِ كَيَّهِ: ٱه هِيُكَمِ هِهَّهِ حَيَّهِ دِهَّهِ. ٥هَّحَيَّهِ يَّكِّ هَوَّهِ كَمَ. حِ دِي دَوُحَيَّهِ هَ: حَدِ بِيهِ هِحِكَ يَيَّهِ[1] دِحِهِ يُهِنَّهِحَيَّهِ: قَسِهِ دِي كِيَحَدَّهِ دَهِسَيَّهِ يُحِنَّهِ: حِيَّهِ دِيَّهِ دِيَكِيَّهِ دَّكَ حَهِحِدَّهِ يَّهِ هَوَّهِ هَيَّهِ كَهِ هِدَّسَهِ: حَدِ يِهِ٥ هَوَّهِ حَهَّهِ وُحَيَّهِ دُهِحِهِ: وُدَهِ هَوَّهِ هِهِسَهِ دِيَّهِ هَكَ يُدَهِيَّهِ هِكَ فَدَهَّهِ. حَدِ دِي يُقِيَّ كَهِهِكَ يُقِيَّ قَهِ هَيَّهِ هِدَّسَهِ: يُهِدَ كَ هِدَّسَهِ: هَيَّهِ يِهِحِهِ رَهَ دِهِ كِيَّهِ: دَيَّهِ دِ يُدَهَ وُهِهَهَّهِ دِهِحَهَ هَكَ فَهَهَّهِ: وُهِكَهِ يُدَهَ يَّكَ كَسَدَّهِ دَحِيَّهِ يَّحِدَهِ دِي هَيَّهِ يُهِدَ كَ: كَهَ يَّهِ دِيَهَّهِ دِهِ كِيَّهِ كَهِ دِيهُهَ٥هَ هَهِهَّهِ دِيَّكَّهِ. هُدَهِهِ يَّهَ كِهِ حَهَّهِ هُكَيَّهِ هِ كَحِيَّهَ٥هَ دِيَّكَّهِ: هَيَّهِ هِيَهِ وُقَكَ يُدَهَ كَمَ. يَّهِحِ هِحِكَ دِهِهَّهِ يَّهِ كَ هَوَّهِ حَيَّهِ: ٥كَهِهِكَ دَهِ يَّهِ كَيَّهِ هِيَّهِ دَهِ: هَيَّهِ يَّهِ كَ دِهِ كِيَّهِ: يَّهِ يَّهِ هَهِحِهِ يَّهِ حَوَّهِ. يَّهِهِ: هَيَّهِ يُدَهَ كَ دِهِ كِيَّهِ: يَّهِ يَّهِ هَهِحِهِ يَّهِ حَوَّهِ. هِحِكَ دَهِسَيَّهِ هُكَهَّهِ خَهَهَّهِ[2] دَهِهَّهِ يِهِ كَ: يَّهِ يَّهِ دَيَّهِ وُهِحَيَّكَ حَكَمِ هَجَّيَّهِ٥هَ دَهَّهِ. هِدَّسَهِ يَّهِ

(1) دِحِهِ. (2) دِهِهَّهِ.

كُمْ: مَعْنَى هَذَا دَهْكَتَجَهْ[1] هُ يُكَوْنَ؟ فَعَلَ كُمْ هُ
فِي يُحِبُّهُ يُحِبُّهُ مَعْنَى كُمْ: دَهْ هُنَا مَعْنَى حَيَّةٌ.
يُعْبَدُ كُمْ هُدَّسَهُ: هُكَ هُمْ كَ هَعْبَدُ يُعَدُّ: يُكَوْنَ[2]
نَعَمْ هُ دَهْدَهُ: مَعْنَى نَعَمْ دَهْدَهُ مَعْنَى هُدَّسَهُ؟
يُحِبُّهُ هِ يُعْبَدُ كُمْ: يُنَعَّمُ دَهْدَهُ هَعْبَدُ يُعَدُّ:
هَعْبَدُ هُكَ يُعَدُّ. سَعَى نَعَمْ هُ يُكَوْنَ: مَعْنَى
هُكَ حَيَّةٌ دَهْدَهُ مَعْنَى: مَعْنَى هُنَا هُ دَهْدَهُ
مَعْنَى. مَعْنَى يُعَدُّ مَعْنَى دَهْدَهُ: يُعَدُّ[3] هُنَا مَعْنَى:
هَعْبَدُ يُعَدُّ يَعَدُّ دَهْدَهُ يُعَدُّ. يُعْبَدُ كُمْ هُدَّسَهُ: دَهْ
دَهْدَهُ هَعْبَدُ هُ يُعْبَدُ كُمْ يُعْبَدُ يُعَدُّ؟ يُعْبَدُ كُمْ
يُحِبُّهُ: دَهْ يُعْبَدُ يَعَدُّ يُعَدُّ[4] دَهْدَهُ كَعَدُّ
مَعْنَى هَعْبَدُ: دَهْ دَهْدَهُ مَعْنَى دَهْدَهُ يُعَدُّ: مَعْنَى يُعَدُّ
هَعْبَدُ هُ يُعْبَدُ كُمْ دَهْدَهُ مَعْنَى يُحِبُّهُ كُمْ دَهْدَهُ.
هُدَّسَهُ هِ يُعْبَدُ كُمْ: يُعَدُّ هُ دَهْدَهُ كُمْ هَ هُ كُمْ
مَعْنَى دَهْدَهُ يُعَدُّ؟ يُحِبُّهُ يُعْبَدُ كُمْ: يُعَدُّ: (دَهْدَهُ[4] هَ
دَهْدَهُ: دَهْدَهُ مَعْنَى مَعْنَى هُ. هُدَّسَهُ يُعْبَدُ:
هَعْبَدُ يُحِبُّهُ هَعْبَدُ مَعْنَى هُ[4] يُعَدُّ دَهْدَهُ: دَهْدَهُ دَهْدَهُ
دَهْدَهُ هُدَّسَهُ[5] يَعَدُّ كُمْ دَهْ دَهْدَهُ: دَهْدَهُ مَعْنَى
دَهْدَهُ يُعَدُّ مَعْنَى هُ كَعَدُّ مَعْنَى دَهْدَهُ: مَعْنَى هَعْبَدُ

---

(1) دَهْكَتَجَهْ مَعْنَى (يَعَدُّ؟). (2) يُكَوْنَ. (3) هُ. (4) Desunt.
(5) هُدَّسَهُ.

ܟܣܬܐ: ܐܡܐ[1] ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ[2] ܒܪ ܡܠܟܐ: ܒܝ ܫܡ ܡܕܝ ܕܝ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ.

ܒܝ ܫܡ ܡܕܝ ܕܝ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ: ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ: ܒܝ ܫܡ ܡܕܝ ܕܝ

ואומר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואומר: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ואומר: והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם. ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ. ואומר: ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם. אמת ויציב ונכון וקים ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד. אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון וממלכתו ואמונתו לעד קימת. ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לנצח ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך. על הראשונות ועל האחרונות דבר טוב וקים לעד ולעולמי עולמים. אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במתי מו. הרוכב על כנפי שחקים לעזרתנו. ושומע שועתנו בכל צרה וצוקה. יש מושיעות לימינו ונקמות לאויבינו בכל דור ודור. הפועל גדולות וצדקות וישועות ונחמות לעמו בית ישראל. הגואל ומציל ומפרנס ורחמן לכל זמן שאנו צרים לפניו

ܡܢ ܣܥܪܐ ܕܐܒܐ ܕܐܒܐ ܕܒܢܝ ܫܪܪ ܫܪܪ ܕܝܢ ܐܦ ܐܦ ܕܒܝ

ראה: ויבא משה את העם לקראת האלהים: ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש. ויעל עשנו כעשן הכבשן. ויחרד כל העם מאד: ויהי קול השופר הולך הלוך וחזק מאד. משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ויאמר יי אל משה עלה אל יי אתה ואהרן עמך. והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם: ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר יי אליו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך. והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך. ויגד משה את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או יורה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך הלוך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם כי אל יי דבר

אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ויאמר יי אל משה עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: כי עליתם אל מרים ויצו את יהושע ויחזק אתו ויעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה: ויאמר יי אל משה הנה ימיך קרבו למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: ויאמר יי אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי לא בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יי לאמר: לקח את ספר התורה הזאת ושמתם מצד ארון ברית יי אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יי וגם כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יי להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

(1) Deest. (2) (Cureton חכמה). (3) (Cur. זעדה). (4) (Cur. חכמה). (5) (Cur. חכמה).

ڪري ڪنهن جو ڪم نه ڪجي. ڪنهن جو ڪم ڪرڻ ۾ ڪا
ڏوهه نه آهي: پر ڪنهن جو ڪم نه ڪرڻ ۾ ڏوهه آهي.
ڪنهن جو ڪم ڪرڻ ۾ ڪا ڏوهه نه آهي: پر ڪنهن جو
ڪم نه ڪرڻ ۾ ڏوهه آه

אשר הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בהם נאם יהוה׃ כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם׃ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד׃ כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ אם ימושו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃ כה אמר יהוה אם ימדו שמים למעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אזנח בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה׃ הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה׃ ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב גועה׃ וכל הגיא הפגרים והדשן וכל השדות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא תנתש ולא תהרס עוד לעולם׃

(1) (ירמיה ל׳ ג׳).

ואומרים: ברוך שאמר והיה העולם: ברוך אומר ועושה: ברוך גוזר ומקיים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקיים לנצח. ברוך פודה ומציל. ברוך שמו. אתה הוא אבינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא אדירנו. אתה הוא בוראנו. אתה הוא גואלנו. אתה הוא יוצרנו. אתה הוא קדושנו. אתה הוא רופאנו. אתה הוא שופטנו. אתה הוא תקיפנו. אתה הוא תמיכנו. אתה הוא תנחומנו. אתה הוא חכם ונשגב. אתה הוא חנון ורחום. אתה הוא ארך אפים ורב חסד ואמת. אתה הוא מלך מושל ומהולל. אתה הוא נוצר חסדים טובים וקונה הכל. אתה הוא מנהיג לעמו ולכל מעשי ידיו. אתה הוא שומר נפשות מתיהם. אתה הוא מקיים הבטחתו לישנים בעפר. אתה הוא עתיד להקיץ את כל המתים. אתה הוא מחיה את כל החיים. אתה הוא מעלה את כל הנפטרים. אתה הוא מרחם על כל הברואים. אתה הוא משיב את כל הנשמות. אתה הוא שמח בחיי חיים. אתה הוא שמח בחיי עולמים. אתה הוא שמח בחיי נצחים. אתה הוא שמח בחיי חסדים. אתה הוא שמח בחיי שלום. אתה הוא שמח בחיי רחמים. אתה הוא שמח בחיי ישועה. אתה הוא שמח בחיי נחמה. אתה הוא שמח בחיי פרנסה. אתה הוא שמח בחיי כלכלה. אתה הוא שמח בחיי חי

حِيحِ لَحِفِ دِي هُكِ حِيحِ إِقِهَّتِ عَقَبَ لَحِهَّتِ.
بِهِ دِي بَحِفِ إِكَ سَدَّتِ هَكِتِتِ: هَذِهِهَهَ هَهَّتِ دَسِهَّتِ
بَحِ بَكِ دِكَمِ هَسِهَ هِ هَهَّتِ لَذِهَسَهَ:
كَهَهِسَّتِ دِإِكَّهَّتِ هَهَبَكَهَّتِ. هُكِ دِيحِ بَهَكَ
كَهَهِ: إَهِذِهِ بَحِفِ دِي لَإِسَّحَهَ: دِإِكَ هَهَهَّتِ بَهِ.
حَكَهَهِ حِدِ هَهَ بَحِفِ لَإِكَّتِ: هَوَّدِ لَحِفِ دِحِحِهِدِ
هَسِهَ بَحِفِ. حِيحِ هُكِ دِي لَحِفِ .ت. حَكَ هَذِسَ.
دِهَهَدِ هَهَسَّتِ. هَهَهَّتِ سَكِهَ: هَذِهَهَّتِ بَهِدَهَّتِ
دِهَهَدِ هَهَسَّتِ. هَهَهَّتِ سَكِهَ: هَذِهَهَّتِ بَهِدَهَّتِ:
حِيحِ لِحِدِ لَحِفِ بَحِفِ إِهِ دِيحِ هَوَّتِ لَإِسَّتِ حَتِّ دَهَهَسَّتِ:
حِيحِ كَ دِيحِ هَوَّتِ: حَهَ إِكَّدَّتِ: حَهَ هِ وَهَهَّتِ.
هَهَحِهَّتِ هَهَهَّتِ لَإِكَّتِ هَوَّتِ دَهَهَسَّتِ هَ هَوَّتِ هِ دَهَهَسَّتِ
دِهَهَسَّتِ: دِهَهَسَّتِ هَهَهَّتِ هَهَّتِ لَإِكَّتِ دَهَهَسَّتِ:
حِيحِ سَوَّتِ لَإِ بَحِفِ دَهَهَسَّتِ هَهَهَّتِ دَهَهَسَّتِ:
هَهَّتِ حَكَهَّتِ دَوَهَهَّتِ دَهَّتِ هَهَهَّتِ. هِ هَهَّتِ
هَهَّتِ كَهَهَهَّتِ: هَهَّتِ دَهَهَسَّتِ هَكَهَكَهَ هَكَهَكَهَ
هَهَّتِ: هَهَّتِ هَوَّتِ بَكَ هَهَّتِ دَهَهَسَّتِ: هَكَ إَهَهَ
هَهَّتِ دَهَهَسَّتِ هَوَّتِ لَإِهَهَهَ: هَهَّتِ لَهَهَّتِ دَهَهَسَّتِ
هَهَّتِ: هَهَّتِ إِكَّهَ دَهَّتِ هَوَّكَ لَهَهَسَّتِ. هَهَّتِ بَكَ
هَهَّتِ هَهَهَهَهَ: حِيحِ حَتِّ كَوَّهَّتِ هَهَّتِ: هَهَهَهَ
هَهَهَهَ: حِيحِ بَكَ هَهَّتِ هَهَهَهَ: هَهَّتِ هَوَّتِ هَهَّتِ.
حِيحِ دَهَسَّتِ هَوَهَّتِ هَوَّتِ: هَكَ هَهَّتِ هَوَّتِ لَإِكَّتِ

ישעיה נ׳

ה׳ אֲדֹנָי פָּתַח לִי אָזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי לְאָחוֹר לֹא נָסוֹגְתִּי׃ ו׳ גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְנֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק׃ ז׳ וַאדֹנָי יֱהוִה יַעְזָר לִי עַל כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ׃ ח׳ קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָחַד מִי בַּעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ ט׳ הֵן אֲדֹנָי יֱהוִה יַעְזָר לִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם׃ י׳ מִי בָכֶם יָרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ יא׳ הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ בְּאוּר אִשְׁכֶם וּבְזִיקוֹת בִּעַרְתֶּם מִיָּדִי לָכֶם תִּהְיוּן לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן׃

(1) בְּמוֹנִי. (2) בְּחוֹרֵב.

בבל[1] המדה שהיה בגנות: והיה אם בנה בנין כדי שיהא בו שלשים אמה ברחבו: ומאה ועשרים אמה באורכו. ושלשה בתי מדרגות היו בו (כמין אמפיתיאטרון[2]?): ומדרגה אחת היתה בין כל מדרגה ומדרגה. ומדרגה אחת היתה בין מדרגה התחתונה לקרקע: ומדרגה אחת היתה בין מדרגה העליונה לאולם. ומדרגה אחת היתה בין האולם לבית הקדש: (ומדרגה[3]?) היתה בין בית הקדש לבית קדש הקדשים. ומדרגה אחת היתה בין בית קדש הקדשים לכותל: ומדרגה אחת היתה בין הכותל לבית הכסאות. ומדרגה אחת היתה בין בית הכסאות לבית המרחץ: ומדרגה אחת היתה בין בית המרחץ לבית הבד. ומדרגה אחת היתה בין בית הבד לבית הדשן: ומדרגה אחת היתה בין בית הדשן לבית הכלים.

ומדרגה אחת היתה בין בית הכלים לבית הכנסת: ומדרגה אחת היתה בין בית הכנסת לבית הכנסת[4] שהיה בתוך הר הבית: ומדרגה אחת היתה בין בית הכנסת לבית המדרש: ומדרגה אחת היתה בין בית המדרש לבית הכנסת[5] שהיה בתוך העיר. ומדרגה אחת היתה בין בית הכנסת שהיה בתוך העיר לבית הכנסת[6] שהיה בשער. בין בית הכנסת שהיה בשער לבית הכנסת שהיה בחומה: בין בית הכנסת שהיה בחומה לבית הכנסת שהיה בחוץ לחומה: בין בית הכנסת שהיה בחוץ לחומה לבית הכנסת שהיה בבקעה: בין בית הכנסת שהיה בבקעה לבית הכנסת שהיה בהר הבית: בין בית הכנסת שהיה בהר הבית לבית הכנסת שהיה בעיר: בין בית הכנסת שהיה בעיר לבית הכנסת שהיה בשער:

هَدَ نِحْنَهِبِ دِقْعَصَفَّ دِنْمِهْنَجْنْ. هُكْنَ عَمِجْنْ.
بِحْضَيِ هَمْدِهْفَ دِضَجِنَّ هَدَ نِحْنَهِبِ دِنْمِهْنَجْنْ.

(1) عَمِجْنْ. (2) هَجْنَ هُ دِنْمِهْنَجْنْ هُ عَمِجْنْ هَيَ هَمْدِهْفَ دِنْمِهْنَجْنْ: دِنْ كَ هَمْدِهْفَ دِنْمِهْنَجْنْ: نِمْنَ هَجْنَ هُنَّ كَ هَدِهْفَ كَهْدِهْفَ عَمِجْنْ: نِمْنَ هَمْدِهْفَ دِنْمِهْنَجْنْ هُنَّ هَمْدِهْفَ نِمْ هُ دِنْمِهْنَجْنْ: هُنَّ هَمْدِهْفَ دِنْمِهْنَجْنْ. هُنَّ: كَهْدِهْفَ دِنْمِهْنَجْنْ هُنَّ دِنْمِهْنَجْنْ هُ دِنْمِهْنَجْنْ هُنَّ هَمْدِهْفَ

ܒܝܬ ܫܒܝܥܝ

ܐܠܦܝܢ

ܡܕܝܢܬ ܐܠܗܐ ܕܐܝܪܢ.

ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܠܟ ܥܠ ܐܝܪܢ ܘܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܬ ܒܫܢܬ ܫܒܥ ܕܡܠܟܘܬܗ[1]: ܘܡܢ ܒܢܘܗܝ ܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܠܟ ܒܫܢܬ ܬܡܢ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ[2]. ܘܒܫܢܬ ܬܫܥ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܐܬܬ ܠܘܬ ܐܠܦ ܐܝܪܢ ܒܢܘ ܠܡܠܟ ܐܠܦ ܐܝܪܢ ܘܡܠܟ ܒܬܪܝܗ ܘܡܬ ܒܫܢܬ ܫܒܥ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܘܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܠܟ ܒܬܪܝܗ ܘܡܬ ܒܫܢܬ ܬܡܢ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܘܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܠܟ ܒܬܪܝܗ ܘܡܬ ܒܫܢܬ ܬܫܥ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܘܐܠܦ ܐܝܪܢ ܡܠܟ ܒܬܪܝܗ ܘܡܬ ܒܫܢܬ ܫܬ ܥܣܪ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܦ ܐܝܪܢ ܘܐܠܦ ܐܝܪܢ

ಸಂಸ್ಕೃತ ವೈಯಾ: ಭಾವನು ನಿನ್ನ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ. ನಿನ್ನ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆಯಾ? ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ: ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ.

ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಕಾರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸದು. ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಹೇಳಿಕೆ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಒಗಟು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಗಟಿನ ಅಂಶವಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಕವಿಯು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣದ ಲಕ್ಷಣ. ಈ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡ ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮಸ್ಯಾಪೂರಣಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಸಂಸ್ಕೃತ ವೈಯಾ: ಭಾವನು ನಿನ್ನ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ. ನಿನ್ನ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆಯಾ? ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ: ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಂಡೆ ಭಾವ ಭಾವನ ಭಾವ ಕಾಣೆ.

ויהי כי החלו האדם לרבות על פני האדמה ובנות יולדו להם:
ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא
בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם ויולידו להם
המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק כל היום: וינחם יהוה כי
עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:
אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים
התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר
תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה:
והנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו
רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקימותי את
בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך:
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך

ויאמרו אליהם: אנו עבדי שלום אנחנו ואין בנו מרמה: ויאמר אליהם: אם כן אתם אנשי שלום הניחו לי אחד מכם ואחד ילך עמי ויביא לי מזון לדרך. ויאמרו אליו: אם אתה רוצה שנלך עמך אנו מוכנים לעשות כן: ואם לאו אין אנו יכולים. ויאמר: אם כן אתם אנשי שלום ואין בכם מרמה. ואם אתם רוצים שאלך עמכם אין אני יכול לעשות כן. ויאמר אחד מהם: אם כן אתה אינך אוהב שלום ואין אתה רוצה שנלך עמך? ואם כן אתה שונא שלום ואין אתה רוצה שנלך עמך? ויאמר: אם אינכם יכולים לעשות כן אין אני יכול לעשות כן. ויאמרו אליו: אם כן אתה אינך אוהב שלום ואין אתה רוצה שנלך עמך: ויאמר: אם אתם רוצים שאלך עמכם

ཁང་ཀློང་ཆོས་འབྱུང་གི་ཚིག་མཛོད།: ཁང་ཀློང་ཆོས་འབྱུང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁང་ཀློང་ཆོས་འབྱུང་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁང་ཀློང་ཆོས་འབྱུང

ཤེས་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཐུགས་ཀྱི་ཆོས་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ནས་ཀྱི་ཡང་ཡང་ཞུ་བ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་ཚོ་ཡང་ཐུགས་རྗེས་བཟུང་ནས

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܣܛܐ ܕܐܝܟ ܟܬܒܐ ܕܐܝܣܛܐ ܕ

ויאמר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש: ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום החג שבעת ימים מצות יאכל אשר לא יראה לך חמץ ושאר לא יראה לך בכל גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יביאך יהוה אל הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור תפדה בשה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכר בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

כי הוא יודע כל מחשבות לבבות בני אדם: ובכן אל תדאג כי אם תלך בדרכי ותשמור מצותי ואני אשמור עליך ואצילך מכל רע. ועתה לך לשלום ובטח בי: ויהי כאשר כלה לדבר אל בנו ויקם ויתהלך בדרכו: ויבא אל ארץ הקוזקים ויתחבר אל אנשי החיל ויהי לשר צבא: ויהי בימים ההם ויעל מלך הקוזקים את בנו לנשואים: ויקח לו אשה מבנות המלכים ויהי לו לאשה: ויהי ביום החתונה ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו: ויהי בעת אשר ישבו לאכול ולשתות ויבא אל המלך איש אחד ויגד לו לאמר: הנה בנך הבכור מבקש לקחת את המלכות מידך: ויהי כשמוע המלך את הדבר הזה ויחר אפו מאד ויאמר: הנה אמנם כן הוא כי הוא בכור ולו המלוכה אחרי מותי: ועתה אם לא אמיתנו בחיים לא יוכל לקחת את המלכות מידי: ויהי ביום השני ויקרא המלך אל בנו ויאמר אליו: בני אתה יודע כי אתה בכור ולך המלוכה אחרי מותי: ועתה אם לא אמיתך בחיים לא תוכל לקחת את המלכות מידי: ויען הבן ויאמר אל אביו: אבי אבי אל נא תעשה את הדבר הרע הזה בעיניך: הן אני לא בקשתי ולא חשבתי לקחת את המלכות מידך: ויאמר המלך אל בנו: אם כן מדוע אמרו לי כי אתה מבקש לקחת את המלכות מידי? ויאמר הבן אל אביו: אבי אבי אל נא תאמין לדברי המלשינים

هِ مَاهَّةِجُ هُوَ هَدَه وَكْصِدِهُه حِكْه دِهْجِدِ هَهْهَدَ دِهِجِدِ هَهْ حِكْهِ هِ هِهِجُكْه وَكْصِدِهُه: كِدَه هِ هِدِيَّةِ: هِكْجُه كِدَ جِهِ هَاهِ كِدَه: هِجُه هَهْ: دَهْدَ دِهِ دَيْدَ: جِدِ هِهُ جِدِ دِهِجِدِهِ جِهِجِدِهِ هِ هِكْجُه دِهِ هِهِجِدِهِ هِ هِهِجِدِهِ كِدَه هِ هِدِيَّةِ: هِكْجُه كِدَ جِهِ هَاهِ كِدَه: هِجُه هَهْ: دَهْدَ دِهِ دَيْدَ: جِدِ هِهُ جِدِ دِهِجِدِهِ جِهِجِدِهِ هِ هِكْجُه دِه

...ةيلاتلا ...ةيلاتلا ...ةيلاتلا

وَمِنْهُ مَعْنَى قَوْلِهِ: ثُمَّ مَنَعَهُ مَا مَنَعَهُ مِنْكَ: وَثَمَّ
لِلْبُعْدِ: وَمِنْهُ قَوْلُ الْعَرَبِ: مَا بَيْنَ هُنَا وَهُنَاكَ
مِ (بُعْدٌ[2]؟) ثُمَّ هُنَاكَ يَسْتَوِي مَعَ هُنَا: وَهُنَا
لِلْقُرْبِ: وَمِنْهُ قَوْلُ الْعَرَبِ: هُنَا أَوَانُ كَذَا: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا
لِلْمَكَانِ: وَهُنَا لِلزَّمَانِ: وَهُنَا لِلْمَكَانِ: وَهُنَا

(1) مَعْنَاهُ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ. (2) بُعْدٌ.

حَصَّكَ سَتَكِدَ دَوَّحَدَّ وَصَدَّدَ كَهَ وَصَقَتَهَ هَدَ
أَهَدَ: هَمَكَ وَكَحَهَ حَتَ: دَسَهَ أَهَحَهَ هَ أَحَدَّدِهَ
هَ هَكِدَ وَكَحَهَ حَتَ: دَسَهَ أَهَحَهَ هَ أَحَدَّدِهَ
حَدَحَدَّهَ. هَمَكَ سَهَ وَحَدَ وَهَكَ دَهَ هَكَهَهَ: دَهَ
أَهَوَحَدَّهَ وَهَدَّهَ هَدَ أَهَ هَحَدَ هَ قَحَدَّ: وَكَهَ دَهَدَّهَ
كَحَ. كَهَ دَهَ هَهَهَ وَحَدَ كَ هَ سَدَّدَ هَدَ حَدَحَ دَحَكَهَ
هَسَتَّ: وَهَحَدَّدَّ هَدَ كَ هَهَ دَهَكَ سَتَكَدَ وَدَحَدَ. هَمَكَ
وَكَحَ سَهَ حَحَهَحَ دَهَ حَتَحَ حَحَدَّ: وَكَ هَدَّ
كَحَ دَكَ هَهَحَ حَوَهَدَّحَ دَهَ. أَهَحَدَّ أَحَحَ سَهَ
وَهَكَحَ هَحَدَّ؟ وَحَدَهَكَ وَكَ هَكَدَّ وَدَحَكَدَّ
حَدَهَدَّ أَحَدَّحَ كَحَحَ: وَأَكَكَ وَأَدَهَ هَدَ
دَهَحَحَ دَهَ: وَهَحَهَكَحَ دَحَدَّدَّ وَحَدَّدَّ
هَ سَتَّهَ دَحَدَّ؟ هَمَكَ وَكَحَ سَهَ وَكَحَتَحَ حَحَدَّ: هَهَ
حَحَدَّ دَكَحَحَ؟

حَهَ دَ دَحَ هَهَ دَوَحَسَّ وَحَدَ وَهَكَ أَهَحَ: هَحَهَ
كَحَهَ سَهَ دَدَّ. وَحَهَ دَكَحَهَ وَصَقَتَهَ أَحَسَدَّ هَحَدَ
وَحَدَ: هَحَكَ هَكَحَهَ حَتَ. وَحَدَ سَهَ هَدَ كَحَ
دَحَدَّ هَ هَحَدَ دَهَحَ حَهَ دَ حَحَدَ. حَهَ دَ هَحَدَ
وَهَ وَحَدَ كَحَهَ هَحَهَ سَدَّدَ: وَهَحَهَ كَحَدَّ وَهَ
دَحَدَّ هَ وَهَ كَدَ هَحَدَ. حَهَ دَ هَحَدَ كَهَحَهَ
دَحَهَ: سَدَ وَهَ وَهَ أَدَّ (سَحَحَ[1]؟) كَحَدَّ وَهَ
دَحَهَ: سَدَ وَهَ وَهَ أَدَّ حَهَ (سَحَحَ[1]؟) كَحَدَّ وَهَ
دَحَهَ: سَدَ وَهَ وَهَ أَدَّ حَهَ (سَحَحَ[1]؟) كَحَدَّ وَهَ

(1) دَسَحَحَ.

يَجِ مَ كِمَ. مَجَجَكِّ هَجَدَّ مَمَكَمَ هَفَهَهُ مَ: مَجَ يَدْيَ
يَجِ بَمِ وَجَ مَجَجَهَ مَجَجَ كَجَجَ جَهَ مَمَكَمَ يَجِ
مَجَمَ: كَجَجَ. مَجَ وَجَ مَجَجَهَ مَجَجَ كَجَجَ جَهَ مَمَكَمَ يَجِ
مَجَم

دَجَةَ هَمَةَهَ هَجَةَ: هَجَةَ يَجِيَجَةَ دَّ هَ هَ كَ دَّ هَ هَ هَجَهَجَةَ
دَجَةَ هَ سَ هَكَجَ هَ سَجَكَ هَجَجَ. دَّ كَ كَ هَ هَ هَ
دَّكَمَةَ هَ سَ هَكَجَ هَ سَجَكَ هَجَجَ. دَّ كَ كَ هَ هَ هَ
هَمَةَهَ دَّجَةَ هَكَجَةَ دَجَجَةَ كَهَجَةَ دَّجَجَةَ:
هَ هَ كَجَةَ دَّجَةَ دَهَجَهَ هَ سَ هَجَّ هَكَّ كَّجَجَةَ:
هَجَجَهَجَةَ هَكَمَهَ هَ كَ كَجَّ: دَجَ هَّجَ دَهَجَهَجَ
هَكَّ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
دَجَةَ هَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
هَجَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
هَجَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ

دَجَهَجَةَ هَ دَهَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
هَجَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
هَجَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ
هَجَجَهَ دَّجَةَ هَ هَ كَهَكَّ دَهَجَةَ: دَجَ كَ هَ هَ هَ

(١) دَجَ.

سَتْكَهُ دَتَّوَتَهُ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ: هَمْوَ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ سَتْكَهُ
هَوَجَنُوهَ سَمْوَ هَمْوَ: هَدَّ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ
دَهُ دَتَّوَتَهُ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ: هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ
هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ: هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ
دَهُ هَدَ هَمْوَ: هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ
هَدَ هَمْوَ: هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ هَمْوَ هَكَنَّهُ دَهُ هَدَ
هَمْوَ

ܒܝ ܟܝ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܢ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܐܢ ܒܝ
ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ: ܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܒܝ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ
ܒܝ ܐܢ

ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། ཐོག་མེད་ནས་བདག་ཏུ་སྙམ་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡང་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཡིན་ཏེ། ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཡང་ཐོག་མེད་ནས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།།

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་ཐོག་མེད་ནས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་ཐོག་མེད་ནས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཡིན་ན། ཅི་ཞེ་ན། ཐོག་མེད་ནས་ཀྱང་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ།

ܒܝܕܝ ܠܝ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܒܥܠ ܐܬܝ ܘܥܠ ܐܓܪܝ ܠܐ ܐܫܠܡ ܠܡܐ ܕܐܢ ܐܬ ܠܝ ܠܡܐ ܕܐܢ ܐܬ ܠܝ ܠܡܐ ܕܐܢ ܐܬ ܠܝ

ان الذين يحزنون هم طوبى. ان حزن يحل بالانسان
ليس من ذاته: بل من الخارج. فالحزن الذي يأتي
من الخارج هو الذي يطهر الانسان. فالحزن الذي
يأتي من الخارج هو الذي يجعل الانسان يتوب.
فالحزن الذي يأتي من الخارج هو الذي يجعل
الانسان يتواضع. فالحزن الذي يأتي من الخارج
هو الذي يجعل الانسان يتذلل. فالحزن الذي
يأتي من الخارج هو الذي يجعل الانسان يتخشع.
فالحزن الذي يأتي من الخارج هو الذي يجعل
الانسان يتخشع امام الله. فالحزن الذي يأتي
من الخارج هو الذي يجعل الانسان يتخشع
امام الله[1]: لان الله هو الذي يعزي
المتخشعين امامه. فالحزن الذي يأتي من
الخارج هو الذي يجعل الانسان يتخشع امام
الله: لان الله هو الذي يعزي المتخشعين امامه.

فان الحزن الذي من الخارج: هو الذي
يجعل الانسان يتخشع امام الله: لان الله
هو الذي يعزي المتخشعين امامه. فان
الحزن الذي من الخارج هو الذي يجعل
الانسان يتخشع امام الله. فالحزن الذي
من الخارج هو الذي يجعل الانسان يتخشع
امام الله. فالحزن الذي من الخارج هو
الذي يجعل الانسان يتخشع امام الله.
فال

ཤེས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ

שכחתה[1] ואינה חושבת: כלום נתעברה ממני או לא. ואחר כך ראתה: ואינה יודעת: כלום ילדה או לא. ואחר כך ראתה: ואינה יודעת: כלום הפילה או לא. ואחר כך ראתה: ואינה יודע

משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי אלה הם משפחות הלוי לבית אבתם: ובמספר כל זכר מבן חדש ומעלה שבעת אלפים וחמש מאות: שמרי משפחת הקרחי ומשפחת המרלי אלה הם משפחות המררי ומספרם לכל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: ומטות בני גרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחות הגרשני: ומספרם לכל זכר מבן חדש ומעלה שבעת אלפים וחמש מאות: משפחות הגרשני יחנו אחרי המשכן ימה: ונשיא בית אב למשפחת הלעדני אליסף בן לאל: ומשמרת בני קהת משפחת העמרמי והיצהרי החברני והעזיאלי אלה הם משפחות הקהתי: ומספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי מקדש: בני קהת יחנו על ירכת המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם ארון ושלחן ומנרה ומזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת מקדש: למשפחת המחלי לעזר ואיתמר פקדתם: ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: משפחת המושי מחלי ואדר וירמות יושביה ומצפה ומצפת (?) ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הקרחי אבינדב בן גמלי ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: משפחת המרלי מחלי ואדר וירמות יושביה ומצפה ומצפת (?) ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: משפחת המושי מחלי ואדר וירמות יושביה ומצפה ומצפת (?) ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: משפחת המושי מחלי ואדר וירמות יושביה ומצפה ומצפת (?) ומספרם בחשבון זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים:

(1) אין.

ཆུ་ཚད་ཀྱང་ཉུང་ཞིང་། ཐིག་ཁམས་ཀྱི་ཆུ་ཚད་ཀྱང་ཉུང་ཞིང་། ཁ་ཐུག་ཏུ་

وَلَيْسَ لِلْمُشْتَرِي أَنْ يَرُدَّ بِعَيْبٍ حَدَثَ عِنْدَهُ: مِثْلُ أَنْ يَكُونَ الْعَبْدُ سَارِقًا أَوْ زَانِيًا أَوْ آبِقًا أَوْ مَرِيضًا أَوْ أَعْوَرَ أَوْ أَقْطَعَ أَوْ أَشَلَّ أَوْ مَقْطُوعَ الذَّكَرِ أَوْ مَجْبُوبًا أَوْ خَصِيًّا أَوْ مَقْطُوعَ الْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الذَّكَرِ أَوْ مَجْبُوبًا أَوْ خَصِيًّا أَوْ مَقْطُوعَ الْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الْيَدِ وَالرِّجْلِ مِنْ خِلَافٍ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْيَدِ وَالرِّجْلِ وَالْأُذُنِ وَالشَّفَةِ وَالْأَنْفِ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَيَيْنِ وَالْيَد

وَبَيْنَ الْهِنْدِ وَبَيْنَ مَمَالِكِ فُورُسَ: فُورُسُ الَّذِي مَلَكَ عَلَى الْهِنْدِ وَعَلَى مَمَالِكِ فُورُسَ. وَهُوَ الَّذِي حَارَبَهُ إِسْكَنْدَرُ وَهَزَمَهُ وَأَسَرَهُ وَمَلَكَ مَمَالِكَهُ: وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ بُوسَفَالَا[1]. وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ نِيقَايَا[2] وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ بُوسَفَالَا: لِأَنَّهُ كَانَ لَهُ فَرَسٌ يُقَالُ لَهُ بُوسَفَالَا. وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ بُوسَفَالَا عَلَى اسْمِ فَرَسِهِ: لِأَنَّهُ كَانَ لَا يَرْكَبُ فَرَسًا غَيْرَهُ. وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ نِيقَايَا عَلَى اسْمِ امْرَأَتِهِ: لِأَنَّهَا كَانَتْ تُسَمَّى نِيقَايَا. وَهُوَ الَّذِي بَنَى مَدِينَةَ بُوسَفَالَا وَمَدِينَةَ نِيقَايَا: لِأَنَّهُ كَانَ يَنْزِلُ بِهِمَا إِذَا حَارَبَ

كوه ايهدكيكهب: ويوجوسي جنه ون وجنيغ كيه ايهدكيكهب ويوجوسي جنه ون وجنيغ
ايهدكيكهب: ويوجوسي جنه ون وجنيغ كيه ايهدكيكهب ويوجوسي جنه ون وجنيغ
كيه

ܘܠܐܚܪܢܐ ܫܩܠܗ ܒܓܠܠܐ: ܘܫܩܠܘܗ ܡܢ ܓܢܒܗ. ܘܟܕ ܫܡܥ ܫܠܝܛ
ܫܩܠܗ ܠܐܚܪܢܐ ܘܩܛܠܘܗ ܠܓܠܝܐ: ܘܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܐܢܫ̈ܐ
ܡܬܚܫܒܢ ܗܘܐ ܕܐܙܠܘܗ̈ܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܥܒܪܘ ܡܢ ܓܠܠܐ: ܠܐ
ܝܕܥܝܢ ܐܝܟܢ ܢܦܩܢ: ܘܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܡܕܡ ܥܡ ܚܒܪ̈ܘܗܝ ܦܬܓܡܐ.
ܢܠܐ ܐܚܘܗܝ ܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܐܢܫ: ܘܠܝ ܕܚܙܐ ܗܘܐ: ܘܡܫܬܘܕܥ
ܗܘܐ ܒܐܘܪܚܐ ܟܕ ܟܠܗ ܘܫܒܩܗ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܐܚܘܗܝ ܐܡܪ:
ܠܝ ܐܚܝ ܐܝܟ ܗܕܐ ܐܘܪܚܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܟܕ ܚܙܐ ܠܐܢܫ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܢ ܘܐܬܟܪܗ. ܘܐܝܟ ܘܥܕܡܐ ܕܠܝ ܐܬܟܢܫ: ܐܡܪ ܐܚܪܢܐ ܡܢ
ܗܘܢܐ: ܘܫܒܩܢ ܘܐܙܠܢ ܠܥܒܕܐ. ܡܬܐܡܪܐ ܕܝܢ ܕܫܡܥܢ ܗܘܐ
ܐܡܪ: ܫܩܠܘܗ ܘܐܬܟܪܗܘܢ ܡܢܗ. ܘܟܕ ܥܒܕܘܢ ܒܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܐܡܪ
ܐܢܬ: ܕܐܦ ܐܢܬ ܐܬܚܙܝܬ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܝܕܥܢܐ ܡܕܡ ܐܚܪ
ܘܡܕܡ ܐܢܫ: ܕܡܛܠ ܗܘܐ ܐܢܐ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܫܡܥܘ ܗܘ
ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܗܘ ܕܫܡܥܘ: ܐܙܠ ܡܢ ܬܡܢ ܘܫܩܠܗ ܘܩܒܪ. ܘܟܕ
ܚܙܐ ܐܢܫܐ ܠܗܘܢ: ܐܦ ܚܕܐ ܕܐܬܚܙܝܬ: ܐܢܬ ܐܚܐ: ܘܐܦ
ܠܝܐ ܒܗܘܢܐ ܡܫܬܘܕܥ ܗܘܐ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ
ܕܚܙܝܬ ܒܐܘܪܚܐ. ܢܠܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܟܕ ܐܬܚܙܝܬ ܐܝܟ ܚܕ
ܐܚܘܗܝ ܘܗܘܦܟ ܕܐܬܚܙܝ: ܘܐܦ ܠܝ ܕܐܢܐ ܫܩܠܬ ܡܢ ܚܒܪܐ
ܘܡܬܚܫܒ. ܘܗܠܝܢ ܕܐܡܪܘܢ ܐܡܪܝܢ ܗܘܐ ܠܝ: ܕܡܢ ܦܘܡܗ
ܕܐܢܫܐ ܫܡܥܬ ܘܦܬܓܡܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܬܚܙܝ (ܕܐܬܚܙܝܬ[1]?):
ܗܘܝ ܠܐ ܫܡܥܗ. ܘܫܩܠܗ ܘܩܒܪܗ.
ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܫܡܥܘ ܐܚܘܗܝ ܕܐܡܪܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ: ܘܐܬܟܢܫܘ

(1) ܕܐܬܚܙܝ.

ואחרי כן נתנו לו שם אחר: ויקראו לו אלהי
ישראל. ולא היה שם איש בכל הארץ ההיא
שלא ידע את שמו: כי אם יהוה לבדו. ולא
היה שם איש שלא ידע את שמו: כי אם יהוה
לבדו: ויקרא לו אלהי ישראל. ויקרא לו
אלהי ישראל: ויקרא לו אלהי ישראל. ויקרא
לו אלהי ישראל: ויקרא לו אלהי ישראל.
ויקרא לו אלהי ישראל: ויקרא לו אלהי
ישראל. ויקרא לו אלהי ישראל: ויקרא לו
אלהי ישראל. ויקרא לו אלהי ישראל: ויקרא
לו אלהי ישראל. ויקרא לו אלהי ישראל:
ויקרא לו אלהי ישראל. ויקרא לו אלהי
ישראל: ויקרא לו אלהי ישראל. ויקרא לו
אלהי ישראל: ויקרא לו אלהי ישראל.
ויקרא לו אלהי ישראל: ויקרא לו אלהי
ישראל. ויקרא לו אלהי ישראל: ויקרא לו

ڪعبي[1] ڏي منهن ڪرڻ جو بيان ۾ جو ڪعبي جي سامهون
ٿيڻ جي[2] ڪوشش ڪرڻ جو بيان ۾ جو ڪعبي جي سامهون
ٿيڻ جي

ומודה בקנה מידה שאינו מקבל טומאה. אי הכי אפילו בקנה מידה נמי. אלא מעתה: מחוסר אמה בראשונה ומחוסר אמה באחרונה, ואמצעית מחוסרת טפח, אמאי מקבלת טומאה? הא אמרת: מחוסר אמה בראשונה ומחוסר אמה באחרונה ואמצעית מחוסרת טפח אינה מקבלת טומאה. אלא: מחוסר אמה בראשונה ומחוסר אמה באחרונה ואמצעית מחוסרת טפח,

ڪ ٻڌڻ ۾ اچڻ کان سڪي وڃن: ۽ ڪنهن کان پڇو: ڪيڏانهن ٿا وڃو؟ ۽ ڪير ڪير ڪنهن جي ڀرسان ٿا هلن: ۽ ڪنهن کان پڇو: ڪير ڪير ڪنهن جي ڀرسان ٿا هلن.

ואין לו בן ואח ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עושר ולמי אנכי עמל ומחסר את נפשי מטוב גם זה הבל ועניין רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואוי לאחד שכי יפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים והתחממו ולאחד איך יחם: ואם יתקפנו האחד שנים יעמדו נגדו והחוט המשולש לא במהרה ינתק: טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית הסורים יצא למלוך אף כי במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו: אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח: שמור את רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע: אל תבהל בפיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: כי בא החלום ברוב עסק והקול ברוב דברים: כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: טוב אשר לא תדר מאשר תדר ולא תשלם: אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך: כי ברוב חלומות והבלים ודברים הרבה אך את האלהים יראה: אם עושק דל ומגזל דין וצדקה תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה שומרים ועליהם גבוהים: ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב הון לא תבואה גם זה הבל: ברבות הטוב רבו אוכליו ומה יתרון לבעליו כי אם ראות עיניו: מתוק שנת העובד אם מעט אם הרבה ושבע העשיר לא יתננו לישון: יש רעה חולה אשר ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העושר ההוא בעניין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כבואו ומעמלו לא ישא בידו דבר: גם זה רעה חולה בכל אשר בא כן ילך ומה יתרון לו אשר עמל לרוח: גם כל ימיו יאכל בחשך וכעס הרבה וחולי וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טוב בכל עמלו אשר יעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל אדם אשר נתן לו האלהים עושר ונכסים ושלט בהם לאכול ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים הוא: כי לא ירבה את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: איש אשר נתן לו האלהים עושר ונכסים וכבוד ולא חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא השביעו האלהים לאכול ממנו כי אם איש נכרי יאכל אותו כי הבל זה ורעה חולה היא: אם יולד איש מאה שנים והרבה שנים ורבו ימי שניו ולא תשבע נפשו מן הטוב גם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך יכסה שמו: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואם חי אלף שנים פעמים רבות ולא ראה טוב הלא אל מקום אחד כולם הולכים: כל עמל האדם לפיהו ונפשו לא תמלא: כי מה יתר לחכם מן הכסיל ומה לעני יודע להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח: אשר היה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לריב עם אשר תקיפ ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחרי השמש:

ڪَڪَ ڪَهَڪَ ڪَهِ ڪَهَڪَڪَهِ ڪَهَڪَڪَهِ ڪَهَڪَ

ڪري ڪاڏانهن منهن ڪري ٿو ڏسي ته ڪعبو سامهون آهي ته ڪعبي ڏانهن منهن ڪري ٿو ڏسي ته ڪعبو ساڄي پاسي آهي ته ڪعبي ڏانهن منهن ڪري ٿو ڏسي ته ڪعبو کاٻي پاسي آهي ته ڪعبي ڏانهن منهن ڪري ٿو ڏسي ته ڪعبو پٺيان آهي ته ڪعبي ڏانهن منهن ڪري ٿو ڏسي ته ڪعبو ڪنهن ڪنڊ ۾

دَعْوَةُ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا[1] وَيَسْتَدِلُّ: بِمَا يَحْكُمُ مِنَ مُعْجِزَاتِ وَبِمَا يُبَيِّنُ مِنْ دَعْوَتِهِ.

ذِكْرُ مَجِيءِ مَلَائِكَةِ رَبِّنَا جَلَّ ثَنَاؤُهُ إِلَى زَكَرِيَّا وَبِشَارَتِهِمْ إِيَّاهُ بِمَوْلِدِ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا[1] وَمَا أَكْرَمَهُ بِهِ: وَمَا أَنْبَأَهُ بِهِ مِنْ فَضْلِهِ وَمَا خَصَّهُ بِهِ مِنْ طَهَارَتِهِ وَعِصْمَتِهِ وَكَمَالِهِ. وَمَا كَانَ مِنْ مُرَاجَعَةِ زَكَرِيَّا رَبَّهُ: عِنْدَ مَا بَشَّرَتْهُ بِهِ الْمَلَائِكَةُ: إِذْ مِنْ شَأْنِ الْمَرْءِ إِذَا بُشِّرَ بِشَيْءٍ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ كَيْفِيَّتِهِ وَكَيْفَ يَكُونُ: إِذَا كَانَ مِمَّا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ وَمَا يَمْتَنِعُ أَنْ يَكُونَ: وَمَا كَانَ مِنْ مُرَاجَعَةِ زَكَرِيَّا رَبَّهُ: عِنْدَ مَا بَشَّرَتْهُ بِهِ الْمَلَائِكَةُ: أَنَّ امْرَأَتَهُ تَلِدُ لَهُ غُلَامًا.

ואיתנן פרק ח׳ ספר קהלת

251

وَهَّةِ: هَ هَ وَهَّةِ هَ هَ وَهَّةِ: هَ هَ وَهَّةِ هَ هَ وَهَّةِ: هَ هَ وَهَّةِ هَ هَ

وَيَقُولُ لِكُلِّ وَاحِدٍ: مَاذَا يَعْمَلُ أَبُوكَ وَأُمُّكَ: وَلِكُلِّ
جَدٍّ مِنْ جُدُودِكَ وَلِكُلِّ جَدَّةٍ: وَلِكُلِّ رُؤَسَاءِ
شَعْبِكَ: وَلِكُلِّ شُيُوخِ شَعْبِكَ: وَلِكُلِّ قُضَاةِ
وَوُلَاةِ شَعْبِكَ الَّذِينَ يُعْطِيهِمْ يَهْوَهْ إِلَهُكَ
نَصِيبًا فِي أَرْضِهِمْ: وَيَقُولُ لَهُمْ: اسْمَعُوا يَا
إِسْرَائِيلُ: أَنْتُمُ الْيَوْمَ مُتَقَدِّمُونَ لِمُحَارَبَةِ
أَعْدَائِكُمْ. لَا يَضْعُفْ قَلْبُكُمْ. لَا تَخَافُوا وَلَا
تَرْتَعِبُوا وَلَا تَرْهَبُوهُمْ: لِأَنَّ يَهْوَهْ إِلَهَكُمْ
هُوَ السَّائِرُ مَعَكُمْ لِيُحَارِبَ عَنْكُمْ أَعْدَاءَكُمْ
لِيُخَلِّصَكُمْ. وَيُكَلِّمُ الْعُرَفَاءُ الشَّعْبَ قَائِلِينَ:
أَيُّ إِنْسَانٍ بَنَى بَيْتًا جَدِيدًا وَلَمْ يُدَشِّنْهُ
فَلْيَذْهَبْ وَيَرْجِعْ إِلَى بَيْتِهِ لِئَلَّا يَمُوتَ فِي
الْحَرْبِ وَيُدَشِّنَهُ رَجُلٌ آخَرُ. وَأَيُّ إِنْسَانٍ
غَرَسَ كَرْمًا وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهُ فَلْيَذْهَبْ
وَيَرْجِعْ إِلَى بَيْتِهِ لِئَلَّا يَمُوتَ فِي الْحَرْبِ
وَيَتَنَاوَلَ مِنْهُ رَجُلٌ آخَرُ. وَأَيُّ إِنْسَانٍ
خَطَبَ امْرَأَةً وَلَمْ يَتَزَوَّجْهَا فَلْيَذْهَبْ
وَيَرْجِعْ إِلَى بَيْتِهِ لِئَلَّا يَمُوتَ فِي الْحَرْبِ
وَيَتَزَوَّجَهَا رَجُلٌ آخَرُ. وَيَعُودُ الْعُرَفَاءُ
يُكَلِّمُونَ الشَّعْبَ وَيَقُولُونَ: أَيُّ إِنْسَانٍ
خَائِفٌ وَرِعْدِيدُ الْقَلْبِ فَلْيَذْهَبْ وَيَرْجِعْ
إِلَى بَيْتِهِ لِئَلَّا يُذِيبَ قُلُوبَ إِخْوَتِهِ كَقَلْبِهِ:
أَمْ.

وَيَكُونُ عِنْدَمَا يَفْرُغُ الْعُرَفَاءُ مِنْ تَكْلِيمِ
الشَّعْبِ أَنَّهُمْ يُقِيمُونَ قُوَّادَ الْجُيُوشِ عَلَى

ܒܪ ܐܒܝ ܣܪܝܣ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪܗ

ܡܫܠ ܕܐܒܝ ܣܪܝܣ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪܗ

ܡܫܠ ܕܐܒܝ ܣܪܝܣ:

ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪܗ ܕܢܬܐ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܒܪ ܐܢܫ ܒܐܪ ܒܝܬ ܐܒܘܗ: ܐܠܐ ܢܫܬܘܩ ܒܪ ܐܢܫ ܒܐܪ ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܕܐܝ ܐܢܬ ܒܪ ܐܢܫ

ܐܘܟܝܬ ܡܢܝܢ: ܕܟܕ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ: ܐܢܐ ܟܕ
ܫܡܥ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ ܘܐܦ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܦ ܗܟܝ
ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܠܗܐ ܘܐܦ ܐܢ
ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܦ ܗܟܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ
ܡܢ ܦܘܡ ܐܠܗܐ ܘܐܦ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܦ ܗܟܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ
ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܠܗܐ ܘܐܦ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ:
ܐܦ ܗܟܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܠܗܐ
ܘܐܦ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܦ ܗܟܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܬܟܚ
ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܐܠܗܐ ܘܐܦ ܐܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ: ܐܦ ܗܟܝ ܐܢ ܐܝܬ
ܠܗ

ڤرلو ڤچ ڤ. ڤلاڠن ڤن ڤنچڠن: ڤچچا ڤچ ڤچڠ ڤدنا ڤرلو ڤچ ڤ
ڤڠلن ڤلاجن: ڤنچن ڤلاجن ڤنچڠن ڤمڤنچ ڤرلو ڤچ ڤ
ڤن ڤدنا ڤچ ڤرلو ڤچ ڤ. ڤچڠن

آهي ته ڪنهن جي ڪپڙي کي ڏسڻ جي ڪري

בעיר ההיא. והיה שמו של החכם ההוא כבוד: והיה מתנהג בכבוד גדול. והיה מלמד תורה ברבים. והיה מלך העיר ההיא מכבד את החכם ההוא: ומשתעשע בחכמתו. והיה החכם ההוא: מהלך בדרכים ומשוטט בעיר ההיא. והיה מלך העיר ההיא: מתאוה לשמוע חכמתו. והיה החכם ההוא: מתרחק ממנו. והיה המלך: מבקש עליו לרעה

ڪعبة: صفتہ ڪرسي: صفتہ عرش: صفتہ لوح: صفتہ قلم: صفتہ
صفتہ جنت: صفتہ دوزخ: صفتہ حوض: صفتہ پل صراط.
ذڪر صفتہ ملڪ الموت: صفتہ منڪر نڪير: صفتہ عذاب قبر:
صفتہ ميزان: صفتہ ڪتاب: صفتہ ڪراماً ڪاتبين: صفتہ
جبرئيل عليہ السلام: صفتہ ميڪائيل: صفتہ اسرافيل:
صفتہ عزرائيل: صفتہ هاروت و ماروت: صفتہ ابليس:
صفتہ ڪوه قاف: صفتہ ڪوه طور: صفتہ ڪوه جودي:
صفتہ ڪوه حرا: صفتہ ڪوه ثور: صفتہ ڪوه سينا:
صفتہ ڪوه صفا: صفتہ ڪوه مروہ: صفتہ ڪوه ابو قبيس:
صفتہ ڪوه قعيقعان(؟): صفتہ ڪوه احد: صفتہ ڪوه
ثبير: صفتہ ڪوه ڪرمل: صفتہ ڪوه لبنان: صفتہ
ڪوه ڪنعان: صفتہ ڪوه ڪنعان: صفتہ ڪوه ڪنعان:
صفتہ ڪوه ڪنعان: صفتہ ڪوه ڪنعان: صفتہ ڪوه

ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܣ (ܡܬ؟)[1] ܠܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ[2] ܐܦ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܣ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܒܫܒܥ ܙܒܢ ܫܒܥ ܙܒܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܣ: ܐܦ ܐܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܐܟܚܕ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ ܒܫܒܥ ܙܒܢ ܫܒܥ ܙܒܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܣܘܣ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܘܬ ܥܡ ܟ ܠܐ ܐܟܚܕ ܐܢܐ ܠܟ ܐܠܐ

חמץ שנתערב בשאר חמץ שנתערב בו קודם הפסח בטל ומותר בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ אחר שנתערב בו אחר הפסח אסור בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ שנתערב בו בפסח אסור בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ שנתערב בו בפסח ונמכרו לנכרי ואחר כך נתערבו זה בזה אסור בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ שנתערב בו בפסח ונמכרו לנכרי ואחר כך נתערבו זה בזה ונתערבו בחמץ שנתערב בו קודם הפסח אסור בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ שנתערב בו קודם הפסח ונמכרו לנכרי ואחר כך נתערבו זה בזה ונתערבו בחמץ שנתערב בו בפסח אסור בהנאה: חמץ שנתערב בחמץ שנתערב בו בפסח ונמכרו לנכרי ואחר כך נתערבו זה בזה ונתערבו בחמץ שנתערב בו קודם הפסח ונמכרו לנכרי ואחר כך נתערבו זה בזה ונתערבו

ולא יכלו לעמוד בפניו. ואחר כך הלכו אל הרמב"ן ואמרו לו: כך וכך עשה לנו. ואמר להם: אם כן הוא, אין לנו עסק עמו. ואמרו לו: אם כן הוא, למה לא הלכת אתנו? ואמר להם: לא הלכתי אתכם, כי ידעתי שהוא יכלה אתכם

לכך נקרא שמו יעקב: שנתגבר עם המלאך ועם השר של עשו ונצחם. ולכך נקרא שמו ישראל: שנתגבר עם שר של מלכות ונצחו. ולכך נקרא שמו איש: שנתגבר עם איש ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהים: שנתגבר עם אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אל: שנתגבר עם שר של אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו יהוה צבאות: שנתגבר עם שר של צבא השמים ונצחו. ולכך נקרא שמו יהוה: שנתגבר עם שר של שם המפורש ונצחו. ולכך נקרא שמו שדי: שנתגבר עם שר של שדי ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים: שנתגבר עם שר של שרי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהים ונצחו. ולכך נקרא שמו אלהי

مِنْهُ كَمَا. مُحِيطٌ قَيُّومٌ: بِهِ يُكَفِّلُ. مُحِيطٌ
وُجُودٌ: بِهِ يَسْتَمِدُّ. مُحِيطٌ قَوِيٌّ: يَسُوقُ
بِنَفْسِهِ: مُحِيطٌ قَوِيٌّ مُقْتَدِرٌ. مُحِيطٌ قَوِيٌّ
سَدِيدٌ: يَعْرِفُ كُلَّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ حَكِيمٌ: يَعْرِفُ
كُلَّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ عَلِيمٌ: مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ.
مُحِيطٌ (مُحِيطٌ؟[1]). مُحِيطٌ مُحِيطٌ: مُحِيطٌ
بِهِ كُلُّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ (كُلُّ؟[2]) هَيْئَةٍ
وَمُحِيطٌ: مُحِيطٌ مُحِيطٌ بِهِ شَيْءٍ. مُحِيطٌ
كُلِّ: مُحِيطٌ بِكُلِّ مَا فِي الْكَوْنِ: كُلُّ مَا
بِكُلِّ مَا فِي (مَوْجُودٌ؟[3]). مُحِيطٌ هَذَا
مُحِيطٌ: مُحِيطٌ بِهِ شَيْءٌ. مُحِيطٌ
شَيْءٌ: مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ
كُلُّ: مُحِيطٌ بِهِ كُلُّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ
مُحِيطٌ: مُحِيطٌ بِهِ كُلُّ شَيْءٍ: مُحِيطٌ
كُلُّ: مُحِيطٌ بِهِ كُلُّ شَيْءٍ. مُحِيطٌ
كُلُّ

ספר מעשה אבות סימן. אמרו עליו על רבי יהושע בן חנניה שהיה מגיד שבחו של רבי יוחנן בן זכאי בכל יום. פעם אחת נכנס רבי יהושע לבית המדרש ולא מצא שם את רבי יוחנן בן זכאי. אמר: היכן הוא רבי יוחנן בן זכאי? אמרו לו: הנה הוא בא על החמור. יצא רבי יהושע לקראתו. אמר לו: רבי, שלום עליך. אמר לו: שלום עליך, רבי ותלמיד רבי. אמר לו: רבי, מפני מה אין רבותינו יושבין בישיבה בימות החמה? אמר לו: מפני עם הארץ שהוא יושב ומתעסק בשדהו ובכרמו ואומר: אני רעב, אני צמא, אני ערום, אני מה אעשה? ואין לו מי שיפייסנו. ואין רבותינו יושבין בישיבה בימות הגשמים? אמר לו: מפני שהן יוצאין ובאין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואין להן בתים מקורים. אמר לו: רבי, אם יש לך שלום בית אחד בעולם, יש לך שלום בית אחד בעולם. אם אין לך שלום בית אחד בעולם, אין לך שלום בית אחד בעולם. אמר לו: רבי, מפני מה אין רבותינו יושבין בישיבה בימות הקיץ? אמר לו: מפני עם הארץ שהוא יושב ומתעסק בקיצו ואומר: אני רעב, אני צמא, אני ערום, אני מה אעשה? ואין לו מי שיפייסנו. ואין רבותינו יושבין בישיבה בימות החורף? אמר לו: מפני שהן יוצאין ובאין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואין להן בתים מקורים. אמר לו: רבי, אם יש לך שלום בית אחד בעולם, יש לך שלום בית אחד בעולם. אם אין לך שלום בית אחד בעולם, אין לך שלום בית אחד בעולם. אמר לו: רבי, מפני מה א

ראובן לבית הסוהר ויהי שם ימים רבים: ויהי בעת ההיא ויבא יהודה אל אחיו: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרוג את אחינו וכסינו את דמו. ועתה לכו ונמכרנו לישמעאלים ויד אחינו אל תהי בנו כי בשרנו הוא: ויאמרו אחיו אליו הן אמת דבריך: ויעברו אנשים מדינים סוחרים ויעלו את יוסף מן הבור ויושיבוהו על כתפיהם ויוליכוהו מצרימה: וישמעו ראובן ויהודה כי נמכר יוסף ויתאבלו עליו מאד: וישובו אל אחיהם ויאמרו אליהם מה נעשה כי יוסף איננו ואנחנו מה נעשה: ויאמרו אחיו אליהם הן נטבח שעיר עזים ונטבול את הכתנת בדם ונשלח אל אבינו ונאמר לו חיה רעה אכלתהו: וישמעו ראובן ויהודה ויעשו כן: וישלחו את הכתנת ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכר יעקב ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב את בגדיו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו ובנותיו לנחמו ויתעצל מהנחם ויאמר כי אבל אבל אל בני כי ירד שאולה: ויבכו עליו אביו ואחיו ואחיותיו ויתאבלו עליו ימים רבים: ויהי יוסף במצרים ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה: ויהי יוסף שכל ויפת תואר ויפת מראה מאד: ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: ויאבה יוסף ויאמר אליה הן אדוני לא ידע אתי מה בבית והכל נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ותהי כדבר הזה יום יום ויוסף לא שמע אליה לשכב אצלה לחיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הבית לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח ויצא החוצה: ותשמר בגדו אצלה עד בוא אדוניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעו אדוניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כזאת עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדוני יוסף אותו ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסוהר: ויהי אחרי הדברים האלה ויחטאו שני סריסי המלך אשר למצרים לאדוניהם למלך מצרים את האפה ואת השר: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר הכוסים ועל שר האפים: ויתנם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסוהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם ויהי שם ימים: ויחלמו חלום שניהם איש חלומו ביום אחד איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסוהר: ויבא יוסף אליהם בבקר ויראם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדוניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול שלשום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופותר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרונו השלשה שרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים ואף פה לא עשיתי מאומה כי שמוני בבור הזה: ויאמר שר האפים אל יוסף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אותם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: ויתן את שר המשקים אל משקהו ויתן כוס פרעה בידו: ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף ויתנהו בבית הסוהר: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה ובריאות הבשר ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות ושדופות הרוח קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: ויאמר שר המשקים אל פרעה את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתנני במשמר בית שר הטבחים אותי ואת שר האפים: ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה: ויקרא פרעה ליוסף ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלותיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אותו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלומו ויאמר לו בחלומי והנה אני עומד על שפת היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות הרוח קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואומר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הדקות והרעות העולות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הרוח קדים יהיו שבע שנות רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה לפרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנות רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשותו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו אכל: והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיעך אלהים את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש ויתן רביד הזהב על צוארו: וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שנות השבע קמצים: וישם את הקמצים ערים אכל שדה העיר אשר סביבותיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: ולפני בוא שנות הרעב נולדו ליוסף שני בנים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שנות השבע אשר היתה בארץ מצרים: ותחלינה שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארצות: ויהי כראות יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו עשרת אחי יוסף לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב עם אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכירם ויתנכר אליהם ויקשה אתם ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו: ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ בא אתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ בא אתם: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן אתנו היום ואחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם תאסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים: ויאמר יוסף אליהם ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון ביתכם: ואת אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו: ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אותם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם ואף דמו הנה נדרש: ולא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך ויאסר מאתם את שמעון ויאסרהו לעיניהם: ויצו יוסף ויאמר לשלוח את כליהם ולתת שבר בכליהם ולהשיב כספם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך: ויעשו כן: וישאו את שבר רעבון ביתם ויעמסו על חמוריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמורו במלון הדרך ויראה את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ויגידו לו את כל אשר קרה אותם לאמר: ויאמרו אל יעקב אביהם לאמר דבר אלינו האיש אדון הארץ קשות ויתן את שמעון אחינו בבית משמרתו ואת בנימין אחינו לא שלח: ויאמר יעקב אל בניו אתי שכלתם בני יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה: ויען ראובן את יעקב אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אותו על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ואם יקרה אותו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ויהי הרעב כבד בארץ כנען: ויהי כאכלם את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קחו לנו מעט אכל: ויען יהודה אותו לאמר האיש העיד בנו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה שלח את אחינו אתנו ונרדה ונקחה לך אכל: ואם אין אתה שלח אין נרדה כי האיש אמר אלינו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויאמר אליהם יהודה אל ישראל אביו שלח הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים שקדים: וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם שובו בידכם אולי משגה היה: ואחיכם קחו והקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף אשר שב בפעם הראשונה בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אותנו לעבדים ואת חמורינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדוני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: ויהי כבאנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בתוך אמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה ויתנו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום לאביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא את עיניו ויראה את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים הסבים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין מכל משאת אחיו חמש ידות ויתנו ויתרו עמו ויאכלו וישתו ויתרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחות האנשים אכל אשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: וגביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו ממחרת הם וחמוריהם: הם יצאו מן העיר לא רחקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדוני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ויאמר אליהם כדברים האלה לאמר: ויאמרו אליו למה ידבר אדוני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת גם נהיה לאדוני לעבדים: ויאמר אליהם גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים: ויורד כל אחד את אמתחתו ארצה ויפתח כל אחד את אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ויכלה הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלותם ויעמיסו איש על חמורו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר יוסף אליהם מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדוני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים אנחנו לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר יוסף חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדוני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדוני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אתנו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טורף יוסף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קראהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת ואת שיבת עבדיך אבינו ברעה שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא: ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: וישא את קולו בבכי וישמעו מצרים ויהי בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר: ויאמר אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד: ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ושם אכלכל אותך כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהי בלכתם ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עלי כי יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אותו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ואת כל זרעו אתו מצרימה: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד וכנען וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: ובני בלהה שפחת רחל אשר ילדה ליעקב דן ונפתלי: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ועירי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: ובני דן חושים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: ובני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו אשר ילדה ליעקב כל הנפש שבעה עשר: ובני יוסף אשר ילדו לו בארץ מצרים אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני מנשה אשר ילדה לו אשת פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים אשר לקח יוסף מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה: ויהי יוסף שכל ויפת תואר ויפת מראה מאד: ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: ויאבה יוסף ויאמר אליה הן אדוני לא ידע אתי מה בבית והכל נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ותהי כדבר הזה יום יום ויוסף לא שמע אליה לשכב אצלה לחיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הבית לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח ויצא החוצה: ותשמר בגדו אצלה עד בוא אדוניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעו אדוניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כזאת עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדוני יוסף אותו ויתנהו אל בית הסוהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסוהר: ויהי אחרי הדברים האלה ויחטאו שני סריסי המלך אשר למצרים לאדוניהם למלך מצרים את האפה ואת השר: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר הכוסים ועל שר האפים: ויתנם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסוהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם ויהי שם ימים: ויחלמו חלום שניהם איש חלומו ביום אחד איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסוהר: ויבא יוסף אליהם בבקר ויראם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדוניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול שלשום: ויאמרו אליו חלום חלמנו ופותר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרונו השלשה שרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים ואף פה לא עשיתי מאומה כי שמוני בבור הזה: ויאמר שר האפים אל יוסף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אותם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: ויתן את שר המשקים אל משקהו ויתן כוס פרעה בידו: ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף ויתנהו בבית הסוהר: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עומד על היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה ובריאות הבשר ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים דקות ושדופות הרוח קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: ויאמר שר המשקים אל פרעה את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתנני במשמר בית שר הטבחים אותי ואת שר האפים: ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה: ויקרא פרעה ליוסף ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלותיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אותו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלומו ויאמר לו בחלומי והנה אני עומד על שפת היאר: והנה מן היאר עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עולות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות הרוח קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואומר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות הדקות והרעות העולות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הרוח קדים יהיו שבע שנות רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה לפרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנות רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשותו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו אכל: והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיעך אלהים את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי ועל פיך יש

الله تعالى قادر: يعني جل جلاله: ڪري ٿو جيڪي
چاهي: ۽ جيڪي نه چاهي سو نه ڪري. ۽ ڪير
سندس زور کي روڪي نه سگهي: ۽ ڪير سندس
حڪم کي رد نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ دخل نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ شريڪ نه ٿي سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ مدد نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ سفارش نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ ڪا رڪاوٽ نه وجهي سگهي: ۽ ڪير
سندس ڪم ۾ ڪا مزاحمت نه ڪري سگهي:
۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا مخالفت نه ڪري
سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا ممانعت نه
ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا
مزاحمت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ ڪا مخالفت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير
سندس ڪم ۾ ڪا ممانعت نه ڪري سگهي:
۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا مزاحمت نه ڪري
سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا مخالفت نه
ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا
ممانعت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ ڪا مزاحمت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير
سندس ڪم ۾ ڪا مخالفت نه ڪري سگهي:
۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا ممانعت نه ڪري
سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا مزاحمت نه
ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس ڪم ۾ ڪا
مخالفت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير سندس
ڪم ۾ ڪا ممانعت نه ڪري سگهي: ۽ ڪير

אֲבָל מִשּׁוּם שֶׁהוּא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים. וְכֵן כָּתַב הָרַשְׁבָּ"א: וְעוֹד
שֶׁהֲרֵי הַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת מְלָאכָה הוּא שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה
שֶׁהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת מוֹעֵד הוּא שֶׁעוֹשֶׂה
מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים: וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת עֵרֶב
שַׁבָּת הוּא שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים וְהִיא מִן
הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא שֶׁעוֹשֶׂה
מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת
בְּפָרָשַׁת שִׁבְעַת יְמֵי הַפֶּסַח הוּא שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי
סוֹפְרִים וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת שְׁבוּעוֹת הוּא
שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל
שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת עֲצֶרֶת הוּא שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים
וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא שֶׁעוֹשֶׂה
מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת
בְּפָרָשַׁת שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הוּא שֶׁעוֹשֶׂה מְלָאכָה שֶׁהִיא מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים
וְהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְהַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת שְׁמִינִי עֲצֶרֶת

ואם אמר הריני נזיר אחד: אע"פ שאמר אחד אינו אלא שנים. ואם אמר הריני נזיר שנים: הרי זה נזיר שלשה. ואם אמר הריני נזיר שלשה: הרי זה נזיר חמשה. ואם אמר הריני נזיר חמשה: הרי זה נזיר עשרה. ואם אמר הריני נזיר עשרה: הרי זה נזיר חמשה עשר. ואם אמר הריני נזיר חמשה עשר: הרי זה נזיר עשרים. ואם אמר הריני נזיר עשרים: הרי זה נזיר שלשים. ואם אמר הריני נזיר שלשים: הרי זה נזיר מאה. ואם אמר הריני נזיר מאה: הרי זה נזיר מאתים. ואם אמר הריני נזיר מאתים: הרי זה נזיר שלש מאות. ואם אמר הריני נזיר שלש מאות: הרי זה נזיר ארבע מאות. ואם אמר הריני נזיר ארבע מאות: הרי זה נזיר חמש מאות. ואם אמר הריני נזיר חמש מאות: הרי זה נזיר ששה מאות. ואם אמר הריני נזיר ששה מאות: הרי זה נזיר שבע מאות. ואם אמר הריני נזיר שבע מאות: הרי זה נזיר שמונה מאות. ואם אמר הריני נזיר שמונה מאות: הרי זה נזיר תשע מאות. ואם אמר הריני נזיר תשע מאות: הרי זה נזיר אלף. ואם אמר הריני נזיר אלף: הרי זה נזיר אלפים. ואם אמר הריני נזיר אלפים: הרי זה נזיר שלשת אלפים. ואם אמר הריני נזיר שלשת אלפים: הרי זה נזיר ארבעת אלפים. ואם אמר הריני נזיר ארבעת אלפים: הרי זה נזיר חמשת אלפים. ואם אמר הריני נזיר חמשת אלפים: הרי זה נזיר ששת אלפים. ואם אמר הריני נזיר ששת אלפים: הרי זה נזיר שבעת אלפים. ואם אמר הריני נזיר שבעת אלפים: הרי זה נזיר שמונת אלפים. ואם אמר הריני נזיר שמונת אלפים: הרי זה נזיר תשעת אלפים. ואם אמר הריני נזיר תשעת אלפים: הרי זה נזיר עשרת אלפים. ואם אמר הריני נזיר עשרת אלפים: הרי זה נזיר כמנין החול. ואם אמר הריני נזיר כמנין החול: הרי זה נזיר כמנין הים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הים: הרי זה נזיר כמנין הגשמים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הגשמים: הרי זה נזיר כמנין הטיפות. ואם אמר הריני נזיר כמנין הטיפות: הרי זה נזיר כמנין הדגים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הדגים: הרי זה נזיר כמנין הכוכבים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הכוכבים: הרי זה נזיר כמנין המזלות. ואם אמר הריני נזיר כמנין המזלות: הרי זה נזיר כמנין הנביאים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הנביאים: הרי זה נזיר כמנין הנשים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הנשים: הרי זה נזיר כמנין הצדיקים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הצדיקים: הרי זה נזיר כמנין הרשעים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הרשעים: הרי זה נזיר כמנין הבהמות. ואם אמר הריני נזיר כמנין הבהמות: הרי זה נזיר כמנין השרצים. ואם אמר הריני נזיר כמנין השרצים: הרי זה נזיר כמנין הטהורים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הטהורים: הרי זה נזיר כמנין הטמאים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הטמאים: הרי זה נזיר כמנין העופות. ואם אמר הריני נזיר כמנין העופות: הרי זה נזיר כמנין הטהורים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הטהורים: הרי זה נזיר כמנין הטמאים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הטמאים: הרי זה נזיר כמנין הרמשים. ואם אמר הריני נזיר כמנין הרמשים

ڪتاب جامع صغير سيوطي رحمة الله عليه: اردو ترجمه: اِس ڪتاب ۾ آنحضرت صلي الله عليه وسلم جي حديثن جو مجموعو آهي: جيڪي ڪتابن ۾ لکيل آهن: ۽ اِن ڪتاب جي مؤلف جو نالو عبدالرحمان بن ابوبڪر جلال الدين سيوطي آهي: جيڪو مصر جو رهاڪو هو: ۽ اِن ڪتاب جي ترجمي جو ڪم ڪيو ويو آهي: ۽ ترجمو ڪرڻ جو ڪم ڪندڙ ڪمتر بندو محمد يعقوب آهي: جيڪو ڪتاب جي ترجمي جو ڪم ڪرڻ کان اڳ ۾ ڪجهه ڏينهن بيمار رهيو: ۽ ڪجهه ڏينهن کان پوءِ ڪتاب جي ترجمي جو ڪم شروع ڪيو: ۽ ڪتاب جي ترجمي جو ڪم ڪرڻ

ڪنهن ڳالهه تي ڪنهن کي ڪاوڙ نه ڪرڻ گهرجي: ڇو ته ڪاوڙ ڪرڻ ڪنهن جي به مدد نه ڪندي آهي.

מגילה פרק רביעי

הקורא את המגילה בלועזית: אמר רבי יוחנן: לא יצא. רבי יהודה אומר: יצא. אמר רבי יוחנן: לא יצא. שהרי

ڪري ڇڏي ۽ ڪنڌ کي ڪجهه جهڪائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي ڦيرائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي سڌو ڪري ۽ ڪجهه ڪنڌ کي ساڄي ڪلهي ڏانهن ڦيرائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي کاٻي ڪلهي ڏانهن ڦيرائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي ساڄي ڪلهي ڏانهن ڦيرائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي کاٻي ڪلهي ڏانهن ڦيرائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي سڌو ڪري ۽ ڪجهه ڪنڌ کي جهڪائي ۽ ڪجهه ڪنڌ کي

כי הנה ספר זה הוא מלא מים. כי ספר הוא מלא מים: ועוד
שהוא מלא מים: הלא הוא ספר ולא כלי מים: ומה ראו
חכמים לומר כן: אלא שהוא מלא מים: כי הוא מלא מים
מחכמה ומדעת ומוסר ומתורה ומנבואה ומשפט וצדק
ומישרים ומכל מיני חכמות שבעולם: ומכל מיני חכמות
שבעולם: הוא מלא מים. כי הוא מלא מים: ומכל מיני
חכמות שבעולם: הוא מלא מים. כי הוא מלא מים: ומכל
מיני חכמות שבעולם: הוא מלא מים. כי הוא מלא מים:
ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא מלא מים. כי הוא מלא
מים: ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא מלא מים. כי הוא
מלא מים: ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא מלא מים. כי
הוא מלא מים: ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא מלא מים.
כי הוא מלא מים: ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא מלא
מים. כי הוא מלא מים: ומכל מיני חכמות שבעולם: הוא
מלא מים. כי הוא מלא מים: ומכל מיני חכמות שבעולם:
הוא מלא מים. כי הוא מלא מים

ויהי כאשר קרבו לבוא מצרימה ויאמר אל שרי פרעה הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד: ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים: ויגע יי את פרעה נגעים גדולים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא: למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו נגבה ובמקנה בכסף ובזהב: וילך לנסעיו ממצרים הנגבה ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יי: וגם ללוט ההולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בינותי ובינותיך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל כבר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יי את סדם ואת עמרה כגן יי כארץ מצרים באכה צוער: ויבחר לו לוט את כל כבר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכבר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליי מאד: ויאמר יי אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי:

18*

ڪري. جڏهن ڪنهن ڪم ڪرڻ جو ارادو ڪري تڏهن ٻه رڪعت نماز نفل پڙهي ۽ پوءِ ان ڪم ڪرڻ جو ارادو

ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ། ཤཱ་རིའི་བུ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ། ཤཱ་རི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚངས་པ་ཀུན་ཏུ་སྤྱོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ། ཤཱ་རིའི་བུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚངས་པ་ཀུན་ཏུ་སྤྱོད་པ་ཡི་བུ

נְפְשָׁהּ דְּמִסְתַּמְּכָא עֲלֵי וְכֵן הָכָא: מַה לְּךָ לְמֵימַר לֵיהּ לְאִשְׁתָּךְ דְּלָא תִּסְתַּמְּכִי עֲלֵי דְּאֵינִי מֵת.

מַתְנִי׳ הָיָה נָתוּן לְתוֹךְ כִּיסוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ. אֲפִילּוּ בְּפָנָיו (מַתְנִי׳?) אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא טַעֲנַת גַּנָּב. מַתְנִי׳ (מַתְנִי׳?) מַאי אֵין לוֹ עָלָיו אֶלָּא טַעֲנַת גַּנָּב! מַלְוֵי מִלְוֵי וְלָא מְשַׁלֵּם! אָמַר רַב אַחָא בַּר יַעֲקֹב: מַלְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם. אָמַר: מִי אָמְרִינַן לְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם גְּזֵילוֹ הוּא דְּקָא מְשַׁהֵי לֵיהּ. אֶלָּא מַלְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם מִשּׁוּם דְּקָא מְשַׁהֵי לֵיהּ. אָמַר רַב אַחָא בַּר יַעֲקֹב: מַלְוֵי בְּפָנָיו. מַלְוֵי מִבְּעֵי לֵיהּ! אָמַר לָךְ: מַלְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם. אָמַר: מִי אָמְרִינַן לְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם גְּזֵילוֹ הוּא דְּקָא מְשַׁהֵי לֵיהּ? אֶלָּא מַלְוֵי בְּפָנָיו וְלָא מְשַׁלֵּם מִשּׁוּם דְּקָא מְשַׁהֵי לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ: אִי הָכִי לְוֵי נָמֵי מִבְּעֵי לֵיהּ! אָמַר לָךְ: לְוֵי מִי כְּתִיב? מַלְוֵי כְּתִיב. אָמַר לֵיהּ: אִי הָכִי לְוֵי נָמֵי מִבְּעֵי לֵיהּ! אָמַר לֵיהּ

מ"ע לספור בכל יום מימות השבוע שנאמר: וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'. ומצות עשה לספור בכל יום ויום מימות השבוע. וזה לשון הכתוב: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. ומ"ע לספור בכל לילה ולילה: שנאמר ממחרת השבת ממחרת השבת. ומ"ע לספור בכל יום ויום: שנאמר וספרתם לכם. ומ"ע לספור בכל לילה ולילה: שנאמר

مثلاً خواهیم که ضرب کنیم ۲۳۴ در ۱۲۳ پس بنویسیم ۲۳۴ را و زیر او ۱۲۳ را و ضرب کنیم ۲ را در ۳ و ۳ را در ۲ و ۴ را در ۱ و جمع کنیم حاصل ضرب را و ۲ را در ۲ و ۳ را در ۳ و ۴ را در ۲ و جمع کنیم حاصل ضرب را و ۲ را در ۱ و ۳ را در ۲ و ۴ را در ۳ و جمع کنیم حاصل ضرب را و ۳ را در ۱ و ۴ را در ۲ و جمع کنیم حاصل ضرب را و ۴ را در ۱ و جمع کنیم حاصل ضرب را و بنویسیم ۲۳۴ را زیر ۱۲۳ و ۱۲۳ را زیر ۲۳۴

ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی[1] ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی ئەوانەی

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡབ་ཀྱི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ།

ཀུན་ཏུ་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡབ་ཀྱི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ

وقال: (سبحانك[1]؟) حينئذ أجابه: ما هكذا ينبغي أن يكون سيدنا. فإنك أنت الذي أمرتنا أن نكون حاضرين عند كل مائدة: وكل ما تأمرنا به نفعله: وكل ما تنهانا عنه نجتنبه: وكل ما تريد أن نعمله[2] نعمله بسرعة: وكل ما تشير به نبادر إليه: فقال: ثم.

حكم الخليفة الذي سأل أن يكون ندمانه من لا يخالفه في شيء: وما أجابه به ندمانه: وما أمر به.

ثلاثة عشر مقامًا.

حينئذ أمر الخليفة أن يحضر عنده ندمانه[3] بعد صلاة العشاء: فلما حضروا: أمر بإحضار الطعام. فلما أكلوا: أمر بإحضار الشراب. فلما شربوا: أمر بإحضار الجواري. فلما حضرن: أمر بإحضار الملاهي. فلما حضرت: أمر بإحضار الشمع. فلما أضاء: أمر بإحضار الفواكه. فلما حضرت: أمر بإحضار الرياحين. فلما حضرت: أمر بإحضار الأطياب. فلما حضرت: أمر بإحضار الكتب. فلما حضرت: أمر بإحضار الدفاتر. فلما حضرت: أمر بإحضار الأقلام. فلما حضرت: أمر بإحضار الدواة. فلما حضرت: أمر بإحضار المنادمين. فلما حضروا: أمر بإحضار الحكماء. فلما حضروا: أمر بإحضار الأدباء. فلما حضروا: أمر بإحضار الشعراء. فلما حضروا: أمر بإحضار المغنين. فلما حضروا: أمر بإحضار المغنيات. فلما حضروا: أمر بإحضار الراقصات. فلما حضروا: أمر بإحضار المهرجين. فلما حضروا: أمر بإحضار المضحكين. فلما حضروا: أمر بإحضار المسخرين. فلما حضروا: أمر بإحضار المشعوذين. فلما حضروا: أمر بإحضار المخنثين. فلما حضروا: أمر بإحضار المخنثات. فلما حضروا: أمر بإحضار المغنيات. فلما حضروا: أمر بإحضار الراقصات. فلما حضروا: أمر بإحضار المهرجين. فلما حضروا: أمر بإحضار المضحكين. فلما حضروا: أمر بإحضار المسخرين. فلما حضروا: أمر بإحضار المشعوذين. فلما حضروا: أمر بإحضار المخنثين. فلما حضروا: أمر بإحضار المخنثات.

(1) سبحانك. (2) (نعمله؟). (3) (ندمانه من غير تعيين عدد). N. E. 313 ج 310.

כשהיה נכנס לבית הכסא היה אומר: ברוך שעשה לנו נקבים נקבים חלולים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם ינקב אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר לאדם לעמוד לפניך. אמר רבי עקיבא: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לאחד מן הכפרים ועשו לי כבוד גדול לפי שהיו יודעים שאני תלמיד חכם. ומה ראו לומר כך? אלא שהיו רגילים לראות תלמידי חכמים. אמר רבי יוחנן: כל שלשים יום שאדם מבקש לראות פני רבו ואינו רואה אותו הרי זה מאבד שלשים יום מחייו. שנאמר (ישעיהו ל) ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך. אמר רבי יוחנן: כל שלשים יום שאדם מבקש לראות פני רבו ואינו רואה אותו הרי זה מאבד שלשים יום מחייו. שנאמר (ישעיהו ל) ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך.

(1) כלומר שהיה מתפלל כל אחד ואחד לפי מה שהיה צריך. (2) כלומר שהיה מהלך. (3) כלומר. (4) כלומר. (5) כלומר. (6) כלומר. (7) כלומר שהיה מתפלל.

285 ܡܬܝ ܡܫܝܚܐ ܐܦܣܛܘܠܐ ܕܟܬܒ ܠܗ ܠܐ ܢܣܒ ܠܗ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܐܫܬܐ ܘ

جَمِيعِ الْحَيَوَانِ مِنَ الْبَهَائِمِ وَالسِّبَاعِ[1] كُلِّهَا وَالطَّيْرِ : وَهِيَ أَنَّ كُلَّ مَا لَا يَعْلَمُ مِنْ أَمْرِ دِينِهِ وَدُنْيَاهُ إِلَّا بِالسُّؤَالِ فَهُوَ حَيَوَانٌ : وَهُوَ مَأْخُوذٌ مِنَ الْحَيَاةِ : وَهِيَ ضِدُّ الْمَوْتِ : وَكُلُّ مَا لَا يَعْلَمُ مِنْ أَمْرِ دِينِهِ وَدُنْيَاهُ إِلَّا بِالسُّؤَالِ فَهُوَ مَيِّتٌ.

فَصْلٌ فِي ذِكْرِ الْحَيَوَانِ الْمَأْمُورِ بِقَتْلِهِ: اعْلَمْ أَنَّ (فَوَاسِقَ[2] خَمْسٌ) مِنَ الدَّوَابِّ يَجُوزُ قَتْلُهَا فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: وَهِيَ الْحَيَّةُ وَالْغُرَابُ الْأَبْقَعُ وَالْفَأْرَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ وَالْحِدَأَةُ. وَإِنَّمَا سُمِّيَتْ فَوَاسِقَ لِخُرُوجِهَا عَنِ الْمَأْلُوفِ مِنَ الدَّوَابِّ فِي الْإِيذَاءِ وَالْفَسَادِ. وَقِيلَ لِأَنَّهَا تَفْسُقُ عَلَى النَّاسِ وَتَعْدُو عَلَيْهِمْ وَتَقْتُلُ غَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ (وَالْفَأْرَةُ[3] : اسْمٌ لِلذَّكَرِ وَالْأُنْثَى) وَالْجَمْعُ فَأْرٌ وَفِئْرَانٌ : وَهِيَ مِنْ أَخْبَثِ الدَّوَابِّ وَأَفْسَقِهَا وَأَكْثَرِهَا فَسَادًا وَلَا تُؤْكَلُ بِحَالٍ : وَالْغُرَابُ الْأَبْقَعُ (وَهُوَ[4] الَّذِي فِي بَطْنِهِ وَظَهْرِهِ بَيَاضٌ) وَهُوَ الَّذِي يَأْكُلُ الْجِيَفَ وَالْفَوَاسِقَ وَالْحَيَّةُ : وَهِيَ كُلُّ ذَكَرٍ مِنَ الْحَيَّاتِ وَأُنْثَاهُ[5] وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ : وَهُوَ كُلُّ سَبُعٍ يَعْقِرُ النَّاسَ وَيَعْدُو عَلَيْهِمْ وَيَأْكُلُ لُحُومَهُمْ وَالْحِدَأَةُ : وَهِيَ طَيْرٌ أَزْرَقُ يَخْطَفُ مَا يَجِدُهُ مِنَ اللَّحْمِ وَغَيْرِهِ.

---

(1) فِي ح. (2) فِي صَ وَهِيَ. (3) فِي ظ وَالْفَأْرَةُ اسْمٌ لِلذَّكَرِ وَالْأُنْثَى.
(4) فِي ظ وَهُوَ الَّذِي فِي بَطْنِهِ وَظَهْرِهِ بَيَاضٌ. (5) وَالْأُنْثَى.

לְבָבִי בְּקִרְבִּי לֹא יָכוֹן. אֵלֶיךָ אֶקְרָא יְיָ תְּחִישָׁה לִּי
הַאֲזִינָה לְקוֹלִי בְּהַקְרִיבִי לָךְ תְּפִלָּתִי. יִסְתַּכְּלוּן
בְּצַלּוֹתִי כְּקָרְבָּנָא דִּי קָדָמָךְ: וְיִתְרְעוּן בִּי כְּעוֹבְדֵי
טָבְתָא וְיִתְפָּרְשׁוּן מִן חוֹבֵי: אֲרֵי לָא רְעוּתָךְ דְּתְּהֵי
בְּחוֹבַיָּא (1) אֵלָא בְּתִיּוּבְתָּא: וְלָא יִשְׁרֵי בִּישָׁא (2)
קֳדָמָךְ (בִּישָׁא) לָא יִתְקַיַּם בְּעֵינָךְ: לָא יְקוּמוּן
מְרִיעֵי חוֹבִין (3) בְּדִינָךְ. (וְלָא תְּקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן)
דְּמִתְרַחֲקִין מִן קֳדָמָךְ: וְכָל פּוֹעֲלֵי (4) עַוְלָתָא
דְּמִתְרַחֲקִין מִן פָּרְקָנָךְ: תְּבַזַּע דְּמָא וְגֶבֶר
מְרַמָּא (5) יְרַחֵק יְיָ: וְאֵנָא בְּסַגִּיאוּת רַחֲמָךְ
אֵיעוֹל בְּבֵיתָךְ אֶסְגוֹד לְהֵיכַל קוּדְשָׁךְ בִּדְחִילוּ:
יְיָ דַּבְּרֵנִי בְּאוֹרַיְתָךְ דְּלָא אֶסְטֵי לִשְׂמָאלָא: נְהֵי
בְּקוּשְׁטָךְ לְקֳבֵל בַּעֲלֵי דְבָבַי: כְּדוֹן דְּלָא אֶהֱוֵי
לְהוֹן לְמִסְמַךְ בְּמִלֵּיהוֹן דְּלָא קְשׁוֹט (6): דְּלָא
אִיתַי בְּפוּמְהוֹן מִלָּה דִּרְעוּתָךְ: כֻּלְּהוֹן בְּחוֹבֵיהוֹן
מְחַשְּׁבִין בִּישָׁא: מָשַׁל דְּמָא מְרִירָא הוּא פּוּמְהוֹן:
מְלֵי הוּא לִשָּׁנָא דִּלְהוֹן. שֵׁצֵי הֲווֹ לְמִשְׁבַּק לְהוֹן
חוֹבֵיהוֹן: בְּמִלֵּיהוֹן דְּמִתְרַעֲמִין (7) עַל מִדּוֹתָךְ
דְּלָא מְדַנְּחָן. שֵׁצֵי הֲווֹ לְמִתְּבַר מַלְכוּתְהוֹן:
כְּנִשְׁתָּא דְּמִתְכַּנְּשִׁין לְמֶעְבַּד בִּישׁ: וְלָא לְמֶעְבַּד
טָבְתָא. שֵׁצֵי הֲווֹ לְמִתְּבַר מַלְכוּתְהוֹן. כְּמָא
דְּאִתְחֲרַב בֵּית מַקְדְּשָׁא (8) בְּיוֹמֵי יְרָבְעָם בַּר נְבָט
וְאַחְאָב בַּר עָמְרִי. דְּעָבְדוּ לְהוֹן תַּרְתֵּין עֶגְלֵי
דִּדְהַבָּא (9) דְּאַחְזִיאוּ לְהוֹן לְמִסְגַּד קֳדָמֵיהוֹן:

(1) בְּיַ. (2) דְּיֵיכֵי מְסֵי. (3) בַּר חַיָּבַיָּא. (4) בַּר אִתְחַיָּבוּ.
(5) דְּיַקְרֵי. (6) Desunt. (7) דְּיַקְרְעִין. (8) מַקְדְּשָׁא. (9) אֵלֵי Jovis.
(10) דְּיַקְרֵי. (בַּר מִן דְּאִיתַי בְּהוֹן מְחַבְּרֵי דְּאִתְּרָא N. E.).

בדבר שנתן לו משה: אמר לו משה: (אמור לו) [1]אמור לו שיתן לי מה שנתן לך. אמר לו: [2]אין אתה יכול לקבל ממני. אמר לו: [3]אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו: [4]אם אין אתה מלמדני, אין אני נותן לך. [5]אמר לו: אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו: [6]אם אין אתה מלמדני, אין אני נותן לך. [7]אמר לו: אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו: [8]אם אין אתה מלמדני, אין אני נותן לך. [9]אמר לו: אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו: [10]אם אין אתה מלמדני, אין אני נותן לך. [11]אמר לו: אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו: [12]אם אין אתה מלמדני, אין אני נותן לך. אמר לו: אם אין אתה נותן לי, אין אני מלמדך. אמר לו:

ھەدە ھەدەھ ھەدە ھەدە ھەدە

كُلُّهِ[1] هُهَ. هَهُدِ هُدْهِ هُدْهِ هَهُدَ هُدَهَ هُدَهَ هُدَه

ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܬܝ[1] ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܐܢܐ ܐܒܢܐ ܐܢ ܐܬܪ ܠܡܫܟܢ ܫܡܝ ܠܥܠܡ ܘܥܕ ܗܫ

(دِئُكِيهَ كُ[1] هُدَتْ دِسِدِهُّتْ: (ەئِحِيْهُّ كُ[2] لَحِهُّتْ دِكَەدُهُّتْ: ەئِيمْ[3] جُكْتْ قِنِتْ يُحِهَ كُ دِيەحُهُّتْ بُحِهُّ دِيَتْ بُحُقُّتْ. يُهَ دِي هُّدِ[4] هُحِدَهَ كُ ەئِهُحِدَهَ: دِهُحِّتْ هُكِحُتْ ەهُحِلْحَەُّجَهُ بُحِكَەُّجَهُ هِحِدُكِهِ. (ئِهُحِهِ دِئُحِكَەُّجَهُ[5]: كُ دِئِيكَهِ (هُّتْ دِئِەحِدَهِ ئُه هُّتْ[6] هُهُكِلَهِ. كَه دِي يُهَدَهُ هُهُكِلَهِ يَهَدَهُ: يُكُ دَهِتْ دِئُحِحَهُ هِ[7] هُهُكِلَهُ دَحَهُ. ەەم هُهِتْ بُحِدْ كُ: ەئِحِحَهُ بُحِ يُحِ دِهِحِحَهِ بُحِهُ. بُحِدْ هُدَ بُحُقُّتْ دُكُ يَهُهُوبُكُ: ەئِئُهَدَهِ تُحُكِ دِئُحَه يُكُهَ.

حِدِ دِي هُحِهِ هُحِتْ دِيكَهِ لَحُكَهِ دُهُكِحُهُ: هِحُّ يُتِهَ هُحَهِهُسَهَهُ تِهِبُهُ ەئِحِدَ كَهَ: هُحِتْ هُحِتْ دَهِحِتْ دِحَهَ كَهَ: بُحِ دُكَهَ دُحُهِحِحَهَ ەئِحِحَهَ دِئِيحِحَهَ ەئِحِحِ كَهَ قُحَهِهُ هِحِّدَهَ: بُحِ دِهِهِحَهَ (يُ هُحِحَهَ هُحِ[8] دِيكُهُ (دِئُكِيهَ هِ هُحِيهَ يُهَ كَهَ[9]؟ كَهُّتْ دِي كِهَهَ بُحِ يُحُتْ: ەئِهُحِحَهَ (بُحِ هُەهُحِّتْ دُهُكِحُهِ[10]: ەئِيمْ كِهَهَ هُحِّتْ هُحِلْ هُحِلْ[11] هُحِيهَ يُهَ كَهَ: (دِهُنَهَ دِهُحِهَ كَهَ: ەهَ[12] كَحِهَ كِهِهُ هِهُحِهَ دِهُحِّتْ: ەهُحِهُسَهَهُ[13] دُحِ هُكَهُّتْ:

---

(1) دِئُكِيهَ. (2) ەئِحِيْهُّ. (3) ەئِحِحِهَ. (4) هُدَتْ. (5) ەئِحِحِ دُهُحِهَ كَهَ. (6) دِئُحِّتْ. (7) هِ. (8) دِئُ بُحِ دِئُحِحَهِ ەئِحِ (9) دِئُكِيهَ. (10) أَ بُحِ دُهُكِحُهِ. (11) هُحِلْ. (12) دِئُحِحَهِ دِهُحِهَ يُهَ دِئُحِّتْ هُحِيهَ. (13) ەئِ دُهُحِهُسَهَهُ

כי יבא לך לקחת מאתו ונתן בעיניו ולקחת מאתו כי: ועשית כפרת זהב טהור[1] אמות וחצי ארכה: ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אותם מקצות הכפרת: (ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרובים על שני קצותיו: והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו[2] אל הכפרת יהיו פני הכרובים: (ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אשים אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים אשר על ארון העדות[3] את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: (ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו: (כי מצאתי חן בעיניך ושמתני כעיניהם כמוצאים שלום: ועשית שתי טבעות זהב לו מתחת לזרו יהיו על שתי צלעתיו[4] על שני צדיו תעשה ונתנו בתים לבדים לשאת את השלחן בהם: (כי אם לא יש לך כסף אל תקח את הכסף[5] מאתם אלא אם יש לך כסף אל תקח את הכסף[6]: ועשית הבדים עצי שטים וצפית אותם זהב ונשא בהם את השלחן: (כי מצאתי חן בעיניך ושמתני כעיניהם כמוצאים שלום: ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו[7] ומנקיותיו אשר יסך בהם זהב טהור תעשה אותם: (ראה כי אם לא תעשה כתבניתם אשר אתה מוראה בהר[8]: ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אותם: (כי אם לא יש לך כסף אל תקח את הכסף.

(1) יפה. (2) אל אחיו: איש אל אחיו. (3) אשר על ארון העדות: אשר על ארון העדות. (4) אשר. (5) הכסף. (6) כי אם לא יש לך כסף אל תקח את הכסף. (7) וקשותיו: וקשותיו. (8) בהר: בהר סיני.

ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྤྱན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མེད་ཀྱི་དུས་ནས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡིན་ཏེ་ཐོག་མ་ཡང་མེད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །

(1) ཡེཤེའི་ཅེ། (2) གཉིས་ཀ། (3) ཀཱཡཱ་ཨཱཏྨ། (4) ཨཱཏྨ། (5) ཀཱཡཱཏྨ། (6) ཨཱཏྨ་ཡང་མེད། (7) ཅེས། (8) ཀཱཡཱཏྨ།

ܚܢܢ*: ܚܢܐ ܒܟܝܢ ܒܝܬ ܢܬܢ: ܚܒܝ ܐܢܐ ܒܟܝܢ ܒܟܝ
ܟܫܐ. ܐܝ[1] ܟܕ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝ ܒܝ ܐܢܐ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ
ܐܢ ܘܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܐܢ: ܐܦ ܟܕ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ

ثِمَد. ههَ يْحِنْهِذه هَحَةَّنْ حههُكْنْ هُجَجَنْكَ نُمِ ثَجَنْ
ثَنَّكْ: هَهَّ دِنْعِذْكَمِ مِنْهِنْكَمِ هِ هَحِهَّ كَمِنْ
كَنْهَنْ دِهَجِدِسْ: مِنْعِذْدِهَ كَنْمِهَجَهه دِهَّه. هُجِذْ
يْكِكْنْ (دِنْهَّهه هِسَّهَ ههَهَ[1] هَّجَنْ: هَجِههَسَّهه دِسِكْ
هُهَهُصَّنْ هُهَجَّسَّنْ هُهَجَسَّنْ هَلَحْ هَنْهَنْ نُسِمِ هَهَكْنَنْ
دِهِجِكْ: كَنْمِهَجَهه دِهَّه هَكْد. دَّهَهَّ (دِنْدِكْ
هَنْهَذَهْ[2] دِنْكَنْ: دَهَجَّسَّنْهَّ كَجَلَهُ حَنْتَنَّ
كَهِجْهَّ[3] هَدْنْ: نُهَنْكِنْهِ دِ كَنْكِ دِهِسِ نِيَّ
دِهَكْنَ نِهَنْهَهُ. هَنَّد مِ هَّكْتْ دِهَلَحَهِ دِهِهِ
مِ دِسِكْ دِنْكَنْ كَ يَّجْ نَنْ: هَنَّ[4] كَ دِنْهَهَنَّ
مِ حَتْ نَدَّ كَدِسِكْ هَجَنَّ هَنْهَكَهِ نَنْ. كَهَّكِ
دِ هَهَتْ دِنَنَّ: هَذِكِها هَحَهه: دَهَجَّهِ نَكَ دِسِكْ
دِنْكَنْ: هَنْهَنْكَهِ كَهَّهِ دِدِسِكْ[5] دِجَجَهِنَّ:
كَهَ دِ كَهَّكِ كَجَنَهَهَّ نَجَنَّهِ. دِنْمِ[6] دِهَّهَنْ
هَهَهَّ نَجَنَّ دِهَلَحَهِ: (كَهَهَّ هَجَنَّهِ دِ كَ
هَكَهَ يَنَّكَمِ كَهَّسَّهَّ[7]. يْنَّ هِنَّهَنْهِ
كَكَتَّ دِهِكْتْ: هَنْهَهَهِ (دِنَّهَهِ كَهَّ دِنْكَنْ[8]:
هَنَّجَنْ مِ هَّ هَ دِنَّ دَهَّهِ دِ: هَّهِ نَنْ دِنْهَهَكَ
مِ نَّجَنْ دِدِنْ[9] هَهِ كَنَّتْ دِنْكَنْ. هَنْمِ دِهِكَ

(1) دِنْهَهَ نَهَه. (2) هَنْهَذَهْ دِنْجَنْ. (3) كَهِجْهَّ. (4) نَا.
(5) دِسِكْ. (6) نْمِ. (7) كَهَهَّ دِ هَجَنَّهِ دِهَجَهَّسَّهَّ نُمِ هَجَنَّهِ دِهِ
كَ هَكَهَ يَنَّكَمِ. (8) هَهَجَّسَ كَهَّ هَكَتْ. (9) هَّ.

ויסעו משם ויחנו בגבעון: ויבאו אנשי גבעון אל יואב ואל אנשי דויד ויישבו על הברכה האחת ויהיו אלה מזה ואלה מזה על הברכה: ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו: ויקומו ויעברו במספר לבנימן לאבנר ושנים עשר איש מעבדי דויד: ויחזיקו איש בראש רעהו וחרב בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: ויהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דויד: ושם שלשת בני צרויה שם יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה: ויקח עשהאל את אבנר ולא סר ימין ושמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר התה זה עשהאל ויען התה אני: ויאמר אליו אבנר סר לך ימין או שמאל והחזק לך באחד הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו: ויוסף עוד אבנר לאמר לעשהאל סר מאחרי למה אכה ארצה והיך אשא פני אל יואב אחיך: וימאן לסור ויכהו אבנר באחור החנית ויצא הרמח מאחריו ויפל שם וימת תחתיו ויהי כל הבא אל מקום אשר נפל שם עשהאל וימת עמד: ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר ובוא השמש ויבאו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב ויאמר החתצח לנצח תאכל חרב ולא תדע כי מר תהיה באחרית ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויען יואב ויאמר חי האלהים כי לולי דברת כי אז מן הבקר יעלה העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא ויעברו את הירדן ויעברו כל הבתרון ויבאו מחנימה: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דויד ויעדרו תשעה עשר איש ועשהאל: ועבדי דויד הכו בבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות ושלשים איש מתו: ויקחו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בבית לחם ויואב ואנשיו הלכו כל הלילה ויאר להם בחברון:

(1) בגבעון. (2) בני צרויה. (3) ויואב ואבישי הלכו כל הלילה ויאר להם בחברון. (4) בגבעת אמה. (5) Desunt.

الْمَرَّةُ. وَهِيَ تَحِيضُ[1]: وَهِيَ تَرَى الدَّمَ
وَهِيَ تَحِيضُ. وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ: وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ. وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ. وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ: وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ: (وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ)[2] فِي الْحَيْضِ. إِنَّ الدَّمَ فِي
الْحَيْضِ هُوَ دَمُ الْحَيْضِ[3]: إِنَّ الدَّمَ
الَّذِي هُوَ دَمُ الْحَيْضِ: فِي الْحَيْضِ: إِنَّ
الدَّمَ فِي الْحَيْضِ: دَمُ الْحَيْضِ: دَمُ
الْحَيْضِ. وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ: وَهِيَ تَرَى الدَّمَ فِي وَقْتِ
الْحَيْضِ.

دهَه: ةَهَّ لَلهِصَّهِ(1) ةَهَّ دهَدَدَّة. ههَلهِ لَهِصَّهِ
هَهَّ ةَهَ هَهَ ههَهَّهِ هَهَّ: ههَلهِ دهَهِ هَهَّهِدَّهِ دهَهِ
ههَلهِ. دهَ هِ ةَهَّهِ لَهِدَهَّهِ دهَهَّ: هَهَّ
هَهَ ههَدَهَّهِ دهَهَّهِ هَهَّ هَهَ هَهَ هَهَ
دهَهَّ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ
هَهَ

ܕܠܡܢ: ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܡܢ ܕܥܒܕ ܠܝ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܘܠܐ ܠܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܡܪܝ ܥܠܡܐ ܐܠܐ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܠܐ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘ

ואחריו אחיו ויצא ידו אוחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן שישים שנה בלדת אותם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי: וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחותי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב:

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך: ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי בעבור תברכני נפשך מציד בנו: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ישא עשו קולו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול וישלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצו עליו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר: ואספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויגד ללבן את כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצם ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויעקב אהב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אותה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ויהי יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר: וילכו בני ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויביאם אל לאה אמם ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויבא עמה בלילה ההוא: וישמע האלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן: ואחר ילדה בת ותקרא שמה דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה האלהים ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכה ארצה: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך: נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל עקד בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות: ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות אשר במקלות: ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ובאנה לצת: ויצאן הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלואים: והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים לצאן ליחם במקלות: ובהעטף הצאן ושם לא יתן ותהי העטפות ללבן והקשרות ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: ויראה יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו: ויאמר להן אני ראה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי: ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו: כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: וישא יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: ויסע את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: והלך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען לבן ויאמר ליעקב לי ליד אל לרעה ואלהי אבותיכם אמש אמר לי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמך: עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי: כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו: אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך: ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך: עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואת המצבה הזאת אם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר: וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

ויעקב שלח מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ויהי שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: מיניקות גמלים ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאתכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ויאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו: ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והבניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד בואם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו ויתהלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר אתו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם ליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אתו אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי ב

فِي هَذِهِ الْكَلِمَةِ وَحْدَهَا. مِنْ هَذَا نَرَى فِي
هَذِهِ الْكَلِمَةِ: يَسُوعُ الْمَسِيحُ (سَمَّاهُ هُوَ[1] هَذَا):
هَذِهِ الْكَلِمَةُ فِي الْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ[2]: هَذَا
هُوَ الْمَسِيحُ (يَعْنِي الْمَمْسُوحَ)[3] هَذَا هُوَ
الْمَسِيحُ الَّذِي مِنْ أَجْلِهِ جَاءَ[4]: هَذَا هُوَ
الَّذِي أَتَى. فَإِنَّ نَرَى (مِنْ هَذَا[5] الْمَكَانِ):
هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ. هَذَا هُوَ[6] الَّذِي
يَجِيءُ مِنْ هُوَ هَذَا هُوَ الْمَكَانِ[7] هَذَا
هَذَا هُوَ[8] الَّذِي هَذَا هُوَ الْمَكَانِ؟ أَلَا
هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ الْمَكَانِ: هَذَا
هُوَ الَّذِي؟ إِنَّ هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ:
هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ
الَّذِي[9] هَذَا هُوَ الَّذِي: هَذَا هُوَ الَّذِي
هَذَا هُوَ. أَنَا هَذَا أَنَا هُوَ: هَذَا هُوَ
الَّذِي هَذَا هُوَ[10] هَذَا إِنَّ هَذَا. إِنَّ هَذَا
الَّذِي[11]: هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ[12]
الَّذِي[13]: هَذَا هُوَ الَّذِي هَذَا هُوَ.

(1) هَذَا هُوَ. (2) الْمُقَدَّسِ. (3) الْمَسِيحُ. (4) أَتَى.
(5) الْمَكَانِ. (6) هَذَا هُوَ الَّذِي. (7) أَنَا هُوَ. (8) Deest.
(9) الَّذِي. (10) إِنَّ. (11) الَّذِي هَذَا. (12) أَنَا.
(13) الْمَكَانِ.

ויקרא יא

ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר[1] ואת הפרס[2] ואת העזניה[3] ואת הראה[4] ואת האיה למינה ואת כל ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף למינהו ואת הכוס והינשוף והתנשמת והקאת והרחמה והחסידה האנפה למינה והדוכיפת והעטלף ושרץ העוף אשר לכם טמא הוא לכם כל שרץ העוף הולך על ארבע שקץ הוא לכם ואת אלה תטמאו בם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב ונשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעת שסע איננה מעלת גרה טמאה היא לכם כל הנוגע בה יטמא וכל השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל ואשר ילך על גחונו ואשר ילך על ארבע עד אשר לו רבת רגלים לכל שרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם ואל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם כי אני יי אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ על הארץ כי אני יי המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני זאת התורה לבהמה ולעוף ולכל נפש החיה הרמשת על הארץ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

(1) נשר. (2) פרסי. (3) רחם. (4) מין עוף דורס.
(5) ספרי פרשת שמיני. (6) עוף טהור. (7) עוף דורס.

ברוך שאמר והיה העולם: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתרחם עלינו ועל כל מעשה ידיך ועל כל הנפשות הנקראות
בשמך ועל כל הבריות שברא בעולמך כרחמיך וכטוב לבך
על בריותיך. ברוך אתה יי רחמן הרבה על הבריות:

(שבת) [1]אתה יצרת את עולמך מראש ואתה הוא [2]קדמון לכל
יצירות שנוצרו בעולמך. אתה הוא שברא את העולם בשביל
התורה ובשביל ישראל ובשביל הקרבנות. אתה הוא שברא את
העולם בשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו של הקב"ה.
(חול) [3]אתה הוא שברא את העולם בשביל ישראל שנקראו
ראשית תבואתו של הקב"ה. (שבת) אתה הוא שברא את
[4]השבת. (חול) אתה הוא שברא את [5]הכהנים לעבודתך
[6]והלוים לשיר ולומר לפני כבוד שכינתך. אתה הוא שברא
את [7]הבית לכפר על ישראל. אתה הוא יי אלהינו שברא
את [8]המלאכים משרתיך המרוממים בגדולתך ומשמיעים
בקול ענוג בירא שמים ברעדה ובאימה לומר לפני כבוד
מלכותך. אלהים חדש ימינו כקדם. יי מלך יי מלך יי
ימלוך לעולם ועד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

(1) יצרת את עולמך. (2) Deest. (3) חול. (4) השבת.
(5) הכהנים. (6) והלוים. (7) בית. (8) המלאכים. (9) והלוים.

ומשמשים[1] לפניו: ומכל מקום יכול הוא לשנות בהם
מנהגו: שאין מנהגו של אדם אלא לכבודו: ואם
כן מפני מה (ויקרא) [2] נזקק לומר ומכל מקום. כך היה
נוהג בעצמו: כשהיה מתפלל עם הציבור היה מקצר
בתפלתו: ומפני מה קצר בתפלתו: שלא יטריח
על הציבור: ומפני מה לא היה מתפלל בביתו: שלא
יהא נראה כמתפלל בלחש: ומפני מה לא היה
מתפלל בלחש: שלא יהא נראה כמוסיף על
[3] דברי סופרים: ומפני מה לא היה מתפלל בבית
[4] הכנסת: שלא יהא נראה כמתפלל בבית הכנסת
ואינו מתפלל בבית הכנסת. וכן היה אומר: אין
לי בית הכנסת: ואין לי בית המדרש: אלא
[5] שמתפלל בשעה שהציבור מתפללין: כשהיה
מתפלל בבית הכנסת היה מתפלל בשעה שהיו
מתפללין: ולא היה מתפלל בשעה שאין הציבור
מתפללין: ולא היה מתפלל בבית הכנסת: אלא
כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית המדרש
אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית
הכנסת: אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל
בבית המדרש: אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה
מתפלל בבית הכנסת: אלא כשהוא מלא אדם:
ולא היה מתפלל בבית המדרש: אלא כשהוא מלא
אדם: ולא היה מתפלל בבית הכנסת: אלא כשהוא
מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית המדרש: אלא
כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית הכנסת:
אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית
המדרש: אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל
בבית הכנסת: אלא כשהוא מלא אדם: ולא היה
מתפלל בבית המדרש: אלא כשהוא מלא אדם:
ולא היה מתפלל בבית הכנסת: אלא כשהוא מלא
אדם: ולא היה מתפלל בבית המדרש: אלא כשהוא
מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית הכנסת: אלא
כשהוא מלא אדם: ולא היה מתפלל בבית המדרש:

يْكْ دِيعْدِيْ لَحْلَتْهْ: مِيْمِوْ هِنْهِمْكْنْ لَسَمْهْ دِيْحَهْ
هُلَقْتِسْ دِيعْمْنْ.

مِ[1] ثَدْهُدِيْ دِيْ ضْعِ يْمِدْنَهْهُه دِهْدُه مِ دِيْضْمِدْبِ
دِيْكْ: مِيْوْكْ لَتْدَهْهْ. عَكْدِ دِيْ دِهْهْتْهْ: لَدْهْ مِ
هَهْدْهْ[2] يْمِعْتْهْ: بْكْ دَهْمْدْ مِ ضْمِدْهْ يْحِيْهْ هَهْدْ.
يْهِيْبْ دِيْ هَهْكْهْ دِسْتَهْهْ مَيْدِ[3] مِ دِيْحْهْ مِمْ هِهْهْ
بْعِ قْتْسْ دِيْزْ مِ لْكِلْ: هُمِيْدْ لْهْكْهْ دِهْدِيْحْ
(ثَدْهُه. مِيْدِ كْلِهْدْ كْ هِتْسْ هَهْ لْهْكْهْ دِهْدِيْحْ:
يْكْ دْبْهْحْ يْهِدْتْهْ مِدْهْ لْحِيْحْ دِيْحْهْ. يْهِ هَهْ
دِيْ هُمْ يْتِيْ يْتْهْ يْمِتْ ثَمِتْ لْدِهْحْحْ يْحْتْ: هِمِيْ دِيْ هُكْ
هْلْهْتْ ثَدْهْ هَهْ هُمْ دْهْدْتْ. مِمْ ثَدْهْ دِيْهْ دِهْهْ
مِيْهْكْهِيْ بْتْهْ: مِيْهِ مِ مِدْتْهِمِيْ: مِهْتْهْكْ لْهْكْهْ
دِهْدِيْحْ ثَدْهُه هُمِيْ هْهْتْهْ هُسْهِمِيْ: دْهْهْ هُكْتْهْ:
جِ مِدْكْهِ مِ سْهَهْ هُقْتْسْ جْدِهْهْ دْيْحْ مْكْتْكْ
دِيْيْحْ: هِهْتْهْ هَهْ (جْسْيْ*؟) مِ مِدْتْ: دْهْهْ
ثَدْهْ هَهْ. هْهْتْ دِيْ هُدْكْهْ دْدْهْهْ[4] هُكْتْهْ
هُدْهْتْ دْيْحْ: مْهْكْ دِسْيْهِ دْهْهْ هَهْ: مْهْكْ
هَهْ[5]: مِيْهِ بْسْيْ دْهْتْسْ هْيْ هَهْ: مْهْكْ دْهْهْيْ
مِ هْهْتْ جْ هْهْكْهْ. هْجْ هَهْ ثَكْهْ هُدْتْهِ:
هِهْيْهْ[6] هَهْ دْهْ سْتْكْ[7] جِ يْهْ هَهْ: هُكْ

(1) هِمْ. (2) هَهْكْ. (3) هِهْتْ هُدْتْ: (N. E.). (4) هِهْتْ هَهْ.
* جْسْ. (5) هِهْهْتْ. (6) هِهْتْهْ. (7) جْسْ:.

ܐܣ[1] ܐܢܐ ܩܠܣܝܐ: ܡܕܪܫ ܝܘܚܢܢ. ܐܝܟ[2] ܐܢ ܫܡ
ܒܝ ܒܝ: ܟܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܢܐ: ܐܠ ܐܡܪܬ ܐܢ ܫܡ
ܒܝ ܒܝ: ܟܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܢܐ: ܐܠ ܐܡܪܬ ܐܢ ܫܡ
ܐܢܐ ܩܠܣܝܐ. ܐܝܟ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢܐ ܩܠܣܝܐ ܐܢ ܐܡܪ
ܟܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ: (ܐܠ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢ[3] ܐܢ
ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܐܝܠܝܐ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ

מי[1] שֶׁהָיָה בְּיַד בְּעָלִים לְיַיִן וְלִשְׁמָרִים: אֲפִלּוּ הִשְׁהָה עַד שֶׁהָיָה בְּיַד בְּעָלִים לְיַיִן וְלִשְׁמָרִים. וְכֵן לְעִנְיַן מִי שֶׁהָיָה לוֹ בַּיִת מָלֵא פֵּרוֹת וְהָיָה מוֹכְרָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְנִשְׁתַּיֵּר מֵהֶן כְּדֵי מְזוֹנוֹת שָׁנָה[2] אֶחָת. אֲפִלּוּ הִשְׁהָה עַד שֶׁהָיָה בְּיַד בְּעָלִים לְמְזוֹנוֹת: וְכֵן מִי שֶׁהָיָה לוֹ בַּיִת מָלֵא בְּגָדִים וְהָיָה מוֹכְרָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְנִשְׁתַּיֵּר מֵהֶן כְּדֵי מְזוֹנוֹת שָׁנָה אַחַת. אֲפִלּוּ הִשְׁהָה עַד שֶׁהָיָה בְּיַד בְּעָלִים לְמְזוֹנוֹת: וְכֵן מִי שֶׁהָיָה לוֹ בַּיִת מָלֵא חִטִּים וְשַׂעֹרִים וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן[3] וְהָיָה מוֹכְרָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְנִשְׁתַּיֵּר מֵהֶן כְּדֵי מְזוֹנוֹת שָׁנָה אַחַת[4] לְמְזוֹנוֹת: וְכֵן כָּל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה: וְכָל זֶה בְּשֶׁלֹּא הִתְנָה עִמָּהֶן כְּשֶׁמָּכְרוּ לוֹ: אֲבָל אִם הִתְנָה עִמָּהֶן כְּשֶׁמָּכְרוּ לוֹ: אֲפִלּוּ מָכַר לוֹ בַּיִת מָלֵא חִטִּים וְשַׂעֹרִים וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן וְנִשְׁתַּיֵּר מֵהֶן כְּדֵי מְזוֹנוֹת שָׁנִים הַרְבֵּה: אֲפִלּוּ כָּךְ אֵינוֹ יָכוֹל לְעַכֵּב (מֵהֶן כְּלוּם)[5]. לְפִי שֶׁאֵין לוֹ אֶלָּא מָה שֶׁהִתְנָה עִמָּהֶן כְּשֶׁמָּכְרוּ לוֹ: וְאֵין לוֹ לְהַרְבּוֹת עַל מַה שֶּׁהִתְנָה: וְאֵיזֶהוּ תְּנַאי שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְהַרְבּוֹת (בְּתוֹךְ) שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לְעַכֵּב מִפְּנֵי שֶׁהִתְנָה עִמָּהֶן כְּשֶׁמָּכְרוּ לוֹ: כְּגוֹן שֶׁהָיָה לוֹ בַּיִת מָלֵא חִטִּים וְשַׂעֹרִים וְהִתְנָה עִמָּהֶן כְּשֶׁמָּכְרוּ לוֹ שֶׁיִּמְכְּרוּ לוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם סְאָה אַחַת[6]: וְהָיָה מוֹכְרָן לוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם סְאָה אַחַת[7]: אֲפִלּוּ הִשְׁהָה עַד שֶׁנִּשְׁתַּיֵּר בַּבַּיִת כְּדֵי מְזוֹנוֹת שָׁנָה אַחַת. אֲפִלּוּ הִשְׁהָה עַד שֶׁהָיָה בְּיַד בְּעָלִים לְמְזוֹנוֹת: וְכֵן כָּל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה:

(1) מי. (2) שנה. (3) בהן (בהמתם). (4) שנה אחת. (5) מהן כלום. (6) סאה אחת. (7) אחת.

בשבילו שנאמר: ולכל אשר לו אני מבקש רעה: ואומר: כי אמר אל לבו לא אמוט לדור ודור אשר לא באסון: (תהלים י, ו) אשר לא אמוט לדור ודור אשר לא באסון[1] אל תקרי כן אלא אשר לא אמוט לדור ודור אשר לא באסון. מי הוא שאמר כן אלא דוד שאמר כן: אשר לא אמוט לדור ודור אשר לא באסון. כך היו אומות העולם אומרים לישראל: אין לכם חלק לעולם הבא. אמרו להם ישראל: אין לנו חלק בעולם הבא אלא בעולם הזה. אמרו להם אומות העולם: אין לנו חלק בעולם הזה אלא בעולם הבא. אמרו להם ישראל: אין לנו חלק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. אמרו להם אומות העולם: אין לנו חלק לא בעולם הזה ול

زَنَّهْ بَهِهْزَ. (مِعَهْزِكْ[1]؟) زَمَهْ هُجِهْ هِ هُتْ هِصِلْكْ هَنْهُ: مَهِهْكِهِ زَمَهْ دَهْدَهِ كْزَكْزَ: مَهِهْكِ هَنْهُ: كَهِصَهْزَ دَهِلْكْزَ هُتْ: مِكْ هَمَهُ هَدَ دَهِهِجِ زَنَّهْ: مِهِ هُقَهِهْكِهِ هَصَهْقَ هِ هَقَهِهْكِهِ (دَهُنَّهْ هَدَهِصَهْهَ: دَجِجَزَ[2] هَدَهْزَ مَهْزَكْزَ مَهْزَ مِهِهْكِهِ بَخْهَهُ: زَنَّهْ بَهِهْ: مَهْكَنْ مَهَجِزَّ هِ دَهْسَ حَلَهِ هُتَهَهُ دَهْزَ. (فِبِ دِبِ[3] هَهُكَهْ هَهُزَّهْ هَهْزَّهْ[4] هَدَهِهْ: مَكْزَهِهَجَهَ دَهُهَ يَهْزَ كْهَ: هَجِجَ هَهِجَ دَهْزَ زَمَهْ. زَنَّهْ دِبِ بَكْ بَهَهَ هَهِسَّ هُتَ هَجِكْ زَنَّهْ: (دَهِهَهَ هَجْزَهْ[5] كْ. يَهْزَ هِجَهْ: دَكْ هَهِسَلَهِ هِ زَهِكْ دَهُهَكِهِ فَكِنَّهْ: بَكْزَّهْ[6] كْ هَهَسَ لَهَهَكِهْ. زَكْ دَهِكَهْ[7] بَهْزَّهِهْ هِ هُهَ دَهَهَجَ دَهَهَكَهَ (كَبَكْزَّهْ بَهِ فَكِنَّهْ[8]: مَهْزَهِهْ كَهْزَّهْزَ دَهِهَّهْ دَكْ زَّهَهْ. زَمَهْ دِبِ بَكْ فَكِنَّهْ هَتَ بَكْهِكْ زَمَهْ: دَهْجِهْزَ دَهِ زَهِ هَجِهْ زَمَهْ. هَتَ هَهِسَ دَهْزَ: زَهِ زَهِهْزَهْ: دَزَّهِ فَكِنَّهْ هُهَكِهْ زَمَهْ: بَكْزَ: دَهَهَكَهْ كْ هَهَجَ زَمَهْ: كْ زَمَهْ زَّهْ كْ هَكَهْ هَدَهَهَهْ.

هُهَهِ يَهَهَجَهَ زَهِهْجَهَ دَهُهَ: هَهْزَهَزَّهْ هَكْزَهْ يَهْزَ كْهَ كَهَهَزَّهْ[9] هَدَكَهِ: زَهِ دَهَهَهَهْ[10] كْ:

(1) مِعَهْزِكْ. (2) دَهَهَهَهْ هَكَهْ هَنْهُ: جَهِ جَزَ. (3) هَهِبِ.
(4) هَجَهْ. (5) زَهَجَهْ. (6) هَكْزَهْ. (7) دَهِكَهْ دِبِ. (8) فَكِنَّهْ
بَهِ بَزَّهْ. (9) كَهَجَهْ. (10) دَهَجَهْ.

... ...

وتكره الصلاة في أربعة مواضع: في الحمام، وفي المقبرة، وفي الطريق، وفوق بيت الله[1]. وقيل: إذا كان فوق البيت سترة[2] (جاز)، وإلا فلا. وكذا إذا كان بينه وبين الكعبة أقل من ثلاثين ذراعاً بالذراع المتعارف. وإن كان بينهما أكثر من ذلك لم يجز، لأن ما هو في حكم المكان الواحد لا يعتبر فيه الاستدبار[3]. وقيل: يجوز[4] إذا كان بينهما طريق[5]. وإن صلى إلى جانب منحرف عن القبلة جاز. وإن كان بين يديه إنسان أو متاع فإن كان ذلك قدر مؤخرة الرحل فما فوقه جاز، وإن كان أقل من ذلك لم يجز. وإن صلى إلى جانب الإمام أو إلى جانب محرابه جاز، وإن كان بين يديه إنسان أو متاع فإن كان ذلك قدر مؤخرة الرحل فما فوقه جاز، وإن كان أقل من ذلك لم يجز.

(١) فوقه. (٢) سترة. (٣) استدبار. (٤) يجوز. (٥) طريق.
(٦) وإن صلى إلى جانب منحرف عن القبلة أو إلى جانب محرابه جاز. (٧) فإن.

ולא תענה על ריבו לנטת אחרי רבים: לא תהדר בדין דל בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

(1) נקודות. (2) נחמי. (3) אחר נקוד. (4) מפיק. (5) נחלת. (6) אחר. (7) חי. (8) Deest. (9) חנוך. (10) פרפראות. (11) Deest.

בשעה שהוא מתפלל: ומתוך שהוא מתפלל בכוונה הוא מתיישב ומתמהמה: ואין לו לאדם להתפלל אלא בבית שיש בו חלונות: שנאמר ופתחיו פתוחים בעליותיו נגד ירושלים: ואין לו לאדם להתפלל אלא בבית שיש בו ספרים: ואין לו לאדם להתפלל אלא בבית שיש בו תשמישי קדושה

دِهِهْنَهِنَّمِ لَهِهَّنَّ هَذَكِهِ هَبِ هِ هَكِ هَدَّهِجِنَّ[1]
دِهِنَّ هَهَّ مِ هَدَّ لَهَكِدَّكَ. وهَجِ هِنَهِ هَهَّ هَنَّ لَهِ:
(هَدَهِهَكِهِ هَهَ كِ[2] هَدَّهِ هَدَهَّجَّ: هَدَهَّ (كَدَّهَّ
هَهِهَدَّ[3] دَجَكِهَهَّهِ[4] جَدَّنَّ: نَهَّ دَهَّسِهَّ مِ هَكِدَّكَ
هَتَكِ تَسَدَّنَّ[5] هِهَدَّ. جَدِ دِ هَنَهِ (دِيَكِهِ كَ[6]
كَدَّهَّ: نَهَدَ كِ نَهَهَّجَهِهَ دَهَهَ لَهَهَّهَّ هَدَنَّ
هَدَكِهِ: (نَهَهَهَ؟[7]) مِ كِلَهَهَّ دَهَنَّ: هَجَدَهَ مِ
دَهَنَّ هَهَنَّ؟ هَهَهَكِهِ نَهَهَ دَهَدَهَ لَدَكَّنَّ: أَهَ هَدَهَكِ
دَهَسَهَّ هَنَّ نَهَ؟ هَبِ دِ هَهَكَهَّ هَهَنَّ هَنَهَ
كِ لَهَهَنَّ: هَّ دِ دِ هَهَهَ نَّهَدَ: لَهَ نَهَهَّجَّ: دَنَّ مِ
هَّ كِلَهَّ دَهَدَهَ هَهَ لَ هَهَنَّ لَهَّ: نَكَ هَهَدَّهَ
هَهَهَهِ لَهَّ دَهَهَدَهَ حَلَهَ دَنَهِ. نَهَّ هَهَكِ لَهَهَهَّ:
هَهَّ هَكَ دَهَهَهَ: هَهَهَجِ هَهَنَ هَهَّ نَهَ. نَهَّ كِهَ
هَهَكِ لَهَدَنَ هَلَدَهَّ لَ هَهَجِ لَهَّ: هَكَهَهَجَّ هَهَنَّ
هَهَهَنَّ لَ هَهَجَهَ لَهَّ. نَكَ (لَهَّدَّ نَكَهَ[8] دَجَهَ لَهَّ
نَهَكَ دَكَ هَهَ: (هَهَهَجَهَّ لَهَّ[9] كِ دَنَهِكَهَّ دِ هَهَهَّ.
جَدِ دِ هَجَكِ كِ نَهَهَّجَهِهَ دَهَهَ: هَهَّ دَهَّ
كِ هَهَّ هَدَكِهِ هَجَهَّهَ دَهَهَهَهَ هَكَ هَهَهَهَ:
نَهَجِ نَهَهَّهِ دَهَكِ. هَنَهَّ هَكَهَ هَكَ هَّكِ جَدِ

(1) هَدَّهِجِنَّ. (2) هَدَهَهَكَهَ. (3) لَهَهَدَّ. (دَهَهَّ؟ دَهَّ
Sergiopolis. Ass. B. O. I, 117). (4) (دَجَكِهَهَّ. دَجَسَهَنَّ؟).
(5) Deest. (6) كِ. (7) نَهَهَ. (8) لَهَهَنَّ هَ نَكَهَ. (9) هَهَدَهَّ.

زَمَنٍ: هِيَ كَلِمَةٌ (هَذِهِ): دِرَاسَةُ كُلِّ عَالَمِ
دِينِهِمْ[1] وَمَعْنَى: وَقْتٌ مِنَ الْوَقْتِ لِكَلِمَةٍ
دِرَاسَةُ: وَقْتٌ مِنَ الْوَقْتِ لِكَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ[2]
دِرَاسَةُ: وَقْتٌ مِنَ الْوَقْتِ لِكَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ
دِرَاسَةُ كُلِّ عَالَمِ دِينِهِمْ. وَمِنْ هُنَا: مَنْ
يَدْرُسُ كُلَّ عَالَمِ دِينِهِمْ (دِينِ وَاحِدٍ)[3] وَلَمْ
يَعْرِفْ. وَهُوَ حِينَئِذٍ: مَنْ يَعْرِفُ دِينَ وَاحِدٍ
دُونَ دِينٍ: مِنْ كُلِّ دِينٍ مِنَ الْأَدْيَانِ
دِرَاسَةُ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ أَدْيَانِ. وَلَيْسَ دِينٌ
دِرَاسَةُ: دِينٍ وَاحِدٍ (دِينِ) مِنَ الْأَدْيَانِ
دِرَاسَةُ[4]: وَاحِدٍ مِنْ أَدْيَانِ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ:
دِينٍ مِنَ الْأَدْيَانِ وَاحِدٍ (وَاحِدٍ)[5] وَاحِدٍ
دِينٍ[6] هَذِهِ: وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ
دِينٍ وَاحِدٍ دِينٍ وَاحِدٍ. وَهُنَا دِينٌ هُنَاكَ:
وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ: دِينٍ
وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ
دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ
وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ مِنْ دِينٍ وَاحِدٍ[7]
وَاحِدٍ. وَهُنَا دِينٌ وَاحِدٌ مِنْ (دِينٍ): وَاحِدٍ

(1) كَلِمَةُ: دِرَاسَةُ كُلِّ عَالَمِ دِينِهِمْ. (2) دِينٍ. (3) دِينِ وَاحِدٍ
دِينِهِمْ. (4) دِينٍ وَاحِدٍ دِينٍ مِنَ الْأَدْيَانِ. (5) وَاحِدٍ دِينٍ. (6) دِينٍ
وَاحِدٍ. (7) وَاحِدٍ دِينٍ.

ܒܥܠܬܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ[1]: (ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܕܐܒܐ ܕܒܥܠܬܐ[2]
ܡܫܬܘܬܦ ܒܝ ܒܒܪ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܝ: ܡܢ ܫܘܠܛܢ ܕܝ ܒܝ ܐܝܬ
ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܒܝ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ. ܐܦ
ܐܦ ܒܝ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ (ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܒܝ[3]): ܐܝܬ
ܡܢ ܫܘܠܛܢ ܕܝ ܒܝ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ. ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܒܝ
ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܒܝ ܐܦ

هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[1]. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[2]. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[3]: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[4]. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ (هَذِهِ هِيَ)[5]: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[6]: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[7]: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[8] هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: (هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[9] هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ[10]

(1) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (2) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (3) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (4) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (5) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (6) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ.
(7) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (8) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ: هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (9) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ. (10) هَذِهِ هِيَ مَعْنَى هَذِهِ.

دِنْتَهْنَهْ (هَدِهِتْنَهْ هَدِهِتْنَهْ[1]: دِهْهِهَهْ هِهْهَهْهِهْ هِهْتَهْتَهْ دِنْهِهْنَهْ كَهْ.

دِهْهَهْ دِهْ هَهْ دِهْهَهْهِهْ (دِهْهِ دِهْهَهْهِهْ هُدْهِهِهِ هِهْهَهْهِهْ[2] دِهْهَهْهِهْ: هَهْهَهْهِهْ هَهْهِهْهَهْ. هُهِهْ هِهْهَهْ دِهْهِهْهِهْ دِهْهِهْهِهْ دِهْهِهْهِهْ هِهْهَهْ هِهْهَهْ دِهْهِهْهِهْ. هَهْ هِهْهَهْ دِهْ دِهْهَهْهِهْ[3]: دِهْهِهْهِهْ دِهْهِهْهِهْ[4]: دِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ (هِهْهَهْهِهْ دِهْ هَهْهِهْهِهْ[5]. هِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ (هِهْهَهْهِهْ دِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ[6]: دِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ. هِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ هَهْ هِهْهِهْهِهْ دِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ: هِهْهِهْهِهْ هَهْهَهْهِهْ[7] هِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ هِهْهِهْهِهْ

ܠܟ ܙܒܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܝܢ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬܝ ܠܟ ܘܐܢ ܐܬܝ ܠܟ ܒܙܒܢ ܐܚܪܢܐ ܕܐܢ ܐܬܝ ܠܟ ܒܙܒܢ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܘܐܢ ܠܐ ܐܬܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܠܟ ܐܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ

هي زيد[1]: ميه بجه بكه كمد[2]: هيه
بحمه بهه بهه به

ܕܐܦܣܣ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܥܕ ܐܒܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ ܒܪ ܐܦܣܣ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܥܕ ܐܒܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ[1] ܒܪ ܐܦܣܣ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܥܕ ܐܒܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ[2] ܒܪ. ܐܦܣܣ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܥܕ ܐܒܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ ܒܪ

ܫܡܝܗ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠ ܬܗܘ ܠܟ ܐܠܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ[1]: ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܐܠ̈ܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ[2]. ܐܝ ܡܢ ܕܐܡܪ̈ ܕܝܢ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡ ܐܠ̈ܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ (ܐܦ ܠܐ?) ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡ ܐܠ̈ܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܫܡ ܐܠ̈ܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ ܡܢ ܕܐܡܪ̈ ܠܗ ܐܠ ܬܗܘ ܠܟ ܐܠܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ ܐܦ ܐܢ

يَجِدُ أَنَّهُ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى. لَا أَحَدَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى
أَيْضًا: فَإِنَّ الْعَيْنَ لَا تَرَى إِلَّا مَا هُوَ مُضِيءٌ. وَلَا
يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ مُضِيئًا إِلَّا إِذَا كَانَ فِيهِ
نُورٌ. وَالنُّورُ لَا يَكُونُ إِلَّا فِي الْأَجْسَامِ. وَكُلُّ
جِسْمٍ: فَهُوَ إِمَّا أَنْ يَكُونَ جَوْهَرًا أَوْ عَرَضًا. وَلَا
عَرَضَ إِلَّا فِي جَوْهَرٍ. وَالْجَوْهَرُ: هُوَ الَّذِي لَا
يَحْتَاجُ فِي وُجُودِهِ إِلَى مَحَلٍّ. وَالْعَرَضُ: هُوَ
الَّذِي لَا يُوجَدُ إِلَّا فِي مَحَلٍّ. وَالْمَحَلُّ: هُوَ
الْجَوْهَرُ الَّذِي يَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْعَرَضُ فِي وُجُودِهِ.
وَالْجَوْهَرُ: هُوَ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا
يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَحَلًّا لِلْعَرَضِ. وَالْعَرَضُ: هُوَ
الَّذِي يَحْتَاجُ إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ
مَحَلًّا لِلْعَرَضِ. وَالْجَوْهَرُ: هُوَ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ
إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَحَلًّا لِلْعَرَضِ.
وَالْعَرَضُ: هُوَ الَّذِي يَحْتَاجُ إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا
يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَحَلًّا لِلْعَرَضِ. وَالْجَوْهَرُ: هُوَ
الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ
مَحَلًّا لِلْعَرَضِ. وَالْعَرَضُ: هُوَ الَّذِي يَحْتَاجُ
إِلَى مَحَلٍّ. وَلَا يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَحَلًّا لِلْعَرَضِ.

ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵏⵏⵉⵜ ⵙ

ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ: ܕܝܢ ܕܡܬܚܙܐ ܠܢ ܐܢܐ. ܐܦ ܗܝ ܕܝ ܐܡܪ ܠܢ ܒܟܬܒܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܡܕܥ ܕܐܠܗܐ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ

בנה? תרגם רבי יוחנן בן ברוקא[1] בנה בנה בנה: ת"ר בנה בנה בנה: בנה בנה בנה

בַּיּוֹם הַהוּא: וַיְהִי בְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ: נֵלְכָה נָּא עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם: וַיֹּאמֶר לְכוּ: וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֶל נָא וְלֵךְ עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ: וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִם עֲבָדָיו וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּכְרְתוּ הָעֵצִים: וַיְהִי הָאֶחָד כֹּרֵת הָעֵץ וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא נִבְהָל: וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל: וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ: וַיְהִי מֶלֶךְ אֲרָם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל מָקוֹם פְּלֹנִי אֶלְמֹנִי תַּחֲנוּ: וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֶל תַּעֲבֹר אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרָם נְחִתִים: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא פַּעַם וְלֹא שְׁתָּיִם: וַיִּתְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנֵינוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ: וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן: וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל הָעִיר: וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוּסִים וְרֶכֶב סָבִיב לָעִיר וְנַעַר אָמַר אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה: וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם: וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע: וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים וַיַּךְ כַּדְּבַר אֱלִישָׁע: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹה הָעִיר לְכוּ אַחֲרָי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה: וַיְהִי כְּבוֹא אֲנָשִׁים שֹׁמְרוֹנָה וֶאֱלִישָׁע אָמַר יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹנָה: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲתַכֶּה שְׁבוּיִים בַּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ אַתָּה לָקַחְתָּ לְעֵינֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם: וַיָּכֶן לָהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלַּח אוֹתָם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ גְדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא עוֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּקְהֵל בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם אֶת כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן: וַיְהִי רָעָב גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ עַד הֱיוֹת חֲמוֹר בְּשִׁבְעִים כָּסֶף וְרֹבַע הַקַּב חרי יוֹנִים בַּחֲמִשָּׁה כָסֶף: וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אַל יוֹשִׁיעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעַ לָךְ הֲמִן הַגֹּרֶן וּמִן הַיָּקֶב: וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶךְ מַה לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם וּבְנִי נֹאכַל מָחָר: וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ בְּיוֹם הַזֶּה תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבֵּא אֶת בְּנָהּ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וַיִּרְאוּ הָעָם וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת: וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה מָחָר בָּעֵת הַזֹּאת סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן: וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל:

(1) בְּיָדְכֶם. (2) בְּדֹתָן.

ויאמר אליו ראובן לאמר: לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים והיד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבך אותו אביו: ויוסף מכרו למצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה: ויהי יהודה בעת ההיא וירד מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אותו: ויקח יהודה אשת לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אותו: ותאמר תמר לשבת אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמרה פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויגדל הנער ויגמל ויעש יוסף משתה גדול ביום הגמל את יצחק אביו: ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: ואת בני ראובן בכור יעקב ואת שמעון ואת לוי ואת יהודה ואת יששכר ואת זבולן ואת בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: ואת בני ראובן בכור יעקב ואת שמעון ואת לוי ואת יהודה ואת יששכר ואת זבולן

ואחר כך הוא מתחיל לשאול אותו: מה שמך? ואומר לו: שמי פלוני. ואחר כך הוא שואל אותו: מאין אתה? ואומר לו: אני מעיר פלונית. ואחר כך הוא שואל אותו: מה אתה עושה? ואומר לו: אני עושה מלאכת פלונית. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה ילדים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך ילדים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה ילדים יש לך? (קטנים[1]?) ואומר לו: יש לי כך וכך ילדים קטנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה ילדים יש לך? (גדולים[2]?) ואומר לו: יש לי כך וכך ילדים גדולים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה נכדים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך נכדים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה נכדות יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך נכדות. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בני בני בני בני בני בני בני בני בני בנים. ואחר כך הוא שואל אותו: כמה בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים יש לך? ואומר לו: יש לי כך וכך בנות בני בני בני בני בני בני בני בני בנים.

(1) קטנים. (קטנים: ס"ת כתיבת N. E.). (2) גדולים.

ויהי בבקר ויאמר לו: קום לך ועבוד את אדוניך. ויקח לו הנער את הכלי ויעבוד את אדוניו? הן זה הנער עבד לאיש עשיר ויהי לו לאיש חמדות? אכן בן שנה היה הנער כאשר עבד את אדוניו. ויהי הנער עבד את אדוניו ויגדל הנער ויהי לאיש חכם: כי ידע לעשות כל מלאכה: כי אם עבד את אדוניו ויהי לאיש עשיר. ויהי הנער עבד את אדוניו ויגדל הנער ויהי לאיש חכם: כי ידע לעשות כל מלאכה: כי אם עבד את אדוניו ויהי לאיש עשיר. ויהי הנער עבד את אדוניו ויגדל הנער ויהי לאיש חכם: כי ידע לעשות כל מלאכה: כי אם עבד את אדוניו ויהי לאיש עשיר.

ויהי ביום הבא אל הנער ויאמר לו: קום לך ועבוד את אדוניך. ויען הנער ויאמר: אל נא אדוני. כי לא אדע עבוד את אדוני. ויאמר אליו: קום לך ועבוד את אדוניך. ויקח הנער את הכלי ויעבוד את אדוניו? הן זה הנער עבד לאיש עשיר ויהי לו לאיש חמדות? אכן בן שנה היה הנער כאשר עבד את אדוניו. ויהי הנער עבד את אדוניו ויגדל הנער ויהי לאיש חכם: כי ידע לעשות כל מלאכה: כי אם עבד את אדוניו ויהי לאיש עשיר. ויהי הנער עבד את אדוניו ויגדל הנער ויהי לאיש חכם: כי ידע לעשות כל מלאכה: כי אם עבד את אדוניו ויהי לאיש עשיר.

סבאכם נבו בוסבו לא. שסוא אוב נבו מבבו: סשיאא נבו בוסבו סבו בוסבו לא: כר אבנכש: סאכל בבו בוסבו כבר בוסבו בם סא נבו ס

ויבכו. ל"א היו בוכות זו על זו כל אחת: אמר לה
מה זו בוכה כך. והיו המקנה מוכות זו: ואמרו
לה מפני מה את בוכה כך? היא היתה אומרת: בשר
ודם אוכל ואינו שבע: והמקנה אומרות: כל שכן
ואנחנו. והיא היתה אומרת: כל שלא ידעו
מה שיש בתוכי. היא היתה אומרת: שמא בתי
ישבו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות: והמקנה
אומרות: אף אנו כן היינו? היא היתה אומרת: אשרי
מי שיש לו בנים כמותך. כל בשעה שהיו
כועסים: היתה אומרת: אל תכעסו שמא יש
בכם דבר ערוה. והיו אומרות: אף אנו כן היינו
עושות. והמקנה היו אומרות: אוי לנו שכך
חטאנו לפני המקום. והיו מתייראות: שמא
יתקנא בנו. והמקנה היו אומרות: אף אנו כן
היינו עושות. והיו מתייראות: כדי שלא יקנא
בנו. והמקנה היו אומרות: אף אנו כן היינו
עושות. והיו מתייראות: כדי שלא יקנא בנו.
והמקנה היו אומרות: אף אנו כן היינו עושות.
והיו מתייראות: כדי שלא יקנא בנו. והמקנה
היו אומרות: אף אנו כן היינו עושות. והיו
מתייראות: כדי שלא יקנא בנו. והמקנה היו
אומרות: אף אנו כן היינו עושות. והיו מתייראות:
כדי שלא יקנא בנו. והמקנה היו אומרות: אף
אנו כן היינו עושות. והיו מתייראות: כדי שלא
יקנא

جَمحسَّا مدمِمِي زَنَّا: دِمَه قَّنِصْ لَا مِ حِكَه سَكِه دِحِنَّا. دِمَّا دِي نِوُلَ جَدِ جَمحِ.

مەقدَنَّا دِي عَحِكَ قِعقَنَّا دِمَحَّنَّا مەسەحَّنَّا: مەجِحِي نِمِ نِوُلَ كَزَدَنَّا حَتَ جَمحِ: مەشَجَنَّا نِوُلَ كَحِمَ دِزُكَنَّا. مُعِكَ مِكَ يَّكَمەسەسَ دِمَحِنَّا نِعمحِمَهَ[1] زِقِمحِمَهَقَّا مِتحِدَ كَ مَجَنَّا: مَحِجِي دِزُكَنَّا مَحِدَجَّا خَتَ زَنَّا مِحِعَ: زَكَ نِزَنَّا نِمِتا قَسَنَّا دِزُكَنَّا مُدِضَجَّا مِعَمَ مَعسَنَّا: مِتحَجَ جَحِجَّا دِنِكِ دَقَكسِ كَ. مَحِنَّا دِي نِعمحِمَهَ مَحِدَ كَ: دِحِكَمَّا زَكَ كَمَنَ دِنَحِ حَحِجَّا خَتَ دِنِحِتَ. مِتحِدَ كَ مَحِنَّا كَمَهقَدَنَّا: جَدِهَ كَعِ دِنِحِنَحَ كَحَمَّا هَكِنَّا دِكَحَدَ. سَهَ مِكَ نَكِعَّعِ: دِكَ دِنَّا حِحِكَا كَحِكَا مَحِجَا دِزُكَنَّا: كَا لِحِدَ مِحِوِحِ سَكِه دَمَحسَنَّا. مَحَنَّا مَهقَدَنَّا مِتحِدَ: عَحِنَّدَنَحِ مَدَه دِزَكَ نِزَنَّا يَّكَ دِكَا مِحِوِحِ. حَمَنَّا لِحِدَ كَكَسَّا عَحِجَحِ دَّتَحِ مِكِ حَحِهَكَنَّا مَحِنَّا مَهجَا: مِجَكَهَّا هَجَسَمَّتَ دَمَحسَنَّا وَجَّا نِعمَ. نِكَا هَحِ حَهَّتَ دِنَّدَهجَا: دَحِمَّا حَكَمِ حَتَنَّا هَحِدَ مَمِنَحِ مَدَه: مِزَّمِحِ نِعمَ حَمَنَّا. مِتَحِمحِكَ: دِزَكَ نِزَنَّا نِمِتا مِ مَحِدَنَحِ دَمَحسَنَّا.

مَحِنَّا دِي نِعمحِمَهَ جَدِ عَحِكَ مَكِ مِ سَدَّنَّا: عَحِكَ قِعقَنَّا: مِزَّمِحِ نِمِ حَمَنَّا. كَ دِي جَزَوِ مِتحِدَ كَ: نِجَمَحِ جَتَ مِحِكَ حَحِكَ دِزُكَنَّا حَجِزَنَّا دَكَمَجَنَّا.

(1) نِتحِمَنَّا: نِدَحِمَّا.

الصلوٰة؟ فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حائض إلا بخمار. فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حتى تتوضأ الوضوء كما أمرها الله تعالى: يغسل وجهها ويديها إلى المرفقين ويمسح برأسها ورجليها إلى الكعبين. فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حتى تغتسل من الجنابة كما أمرها الله تعالى. فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حتى تغتسل من الحيض كما أمرها الله تعالى. فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حتى تغتسل من النفاس كما أمرها الله تعالى. فقال رسول الله ﷺ: لا يقبل الله صلوٰة امرأة حتى تتوضأ الوضوء كما أمرها الله تعالى: تغسل وجهها ويديها إلى المرفقين وت

حِ كَ بْزَحِ: يْكَ يْسَّ كِ رُوسَ كِ يْكَنْكَحْ. مەوِحِ دِهْمِ: دِهْ دْكَ مْحِمْكِ دُوحِهْ يْقَصِ.

مەقْدَنَّهْ دِمْ بْحِ كِ بْكَ يْهَحَوَّقْ دِهْدَنَّهْ. مِزْحِدَ كِ مْحِمْحَنَّهْ دُحِمْ يْهِكْدَ[1]: مەمْ وَوْمْ كْحِدَ. بْزَّهْ مەقْدَنَّهْ مِزْحِدَ كِ: بْحِحِّهْ يَقَّهْ دُمْحِسَّهْ: مِزَهْ يْمَحِدَ يْهَهْ كِ دِيْوَصْ كْحِدَ؟ مِسْمْ مْحِمْحَنَّهْ يْحِدَ كِ: كَ حْحِحِكْ يْحِهْحِكْهْ. مەقْدَنَّهْ يْحِدَ: سْ وَهْ مْحِسَّهْ هُوَ دِهْحِكْ كْحِيَّهْ: وَحِكْ مِكْ حِهْكَ تْحِمْ: دِكَ تْوَصْ يَقَّهْ يْحِدَ حْحِمَّهْ دْحِمْحِكِكْ يَقَّهْ. يْهِكْدَ[1] دِمْ مْحِمْحَنَّهْ يْهْكْ مِزْحِدَ كْوِوْمْحَوَّقْ. وِمْسَّهْ يْوِوْمْحَوَّقْ كْمْقَدَّنَّهْ: مْحِهْ هُوَّهْ كِ مْكْكْ دْنَّمْحَوَّهْ مِ دْهْوَّهْ سْحِدَّهْ مْحِ خْحِهْنَّهْ. مِهْكْ حْكْمْسَّهْ: مْوَّحِدَّهْ مْكِكْ يْحِمْحِدْ دْحِمْحِ دْمَّقْ مْحِمْحِ مْحِسَّهْ. مْحِ دُهْدَ هْمَسَّهْ مْحِ هُوَّهْ دَوْوَّهْ دْحِدَّهْ: مْمْكْحَنَّهْ دْدَّهْ حْمَسَّهْ. مِحِدَ هُمَّهْ قْمْحْمْهْحِهْ: مْحِهْ مْحِمْحَنَّهْ: مْهْحِمْهْ دْكَّهْ مْكِ هُوَّهْ: مِحِتَّهْ مِحِدَ هُوَّهْ مْحِهْ: مِحِهْ مْحِمْحَنَّهْ: مْهْحِمْهْ دْكَّهْ مْكِ هُوَّهْ: مِحِتَّهْ مِحِدَ هُوَّهْ. مِحِدَ حْكْمَّهْ يْحِنَّهْ: دِ هُمْهْحَّهْ دْحِمْحِوَّقْ مْحِ. مِحِهْ: مِحِهْحِحِمْحَّهْ يْحِمْحِمْحَّهْ دْحِمْحِوَّقْ كْحِدَ هُكْ: دْحِدَّهْ يْحِمْحِهْ دْحِمْحِوَّقْ يْدَّهْ دْحِمْحِوَّقْ: مِحِدَ كْوِوْمْ دْحِمْحِوَّقْ دْحِسَّهْوِمْ: مِحِدَ كْوِوْمْ يْكْ دْحِمْحِوَّقْ كْحِدَ دْكَّهْ. مِحِدَ هُمَّهْ يْ: دْحِمْحِوَّقْ كْمْقَدَّنَّهْ دْحِمْحِوَّقْ مْحِمْحِمْحَّهْ.

(1) يْهِكْدَ؟ يْهِحِمْهْ؟ (Astherius).

ⵜⵉⵏⵎⵍⵍⵉ ⵜⵉⵎⵣⵣⵉⵖⵜ ⵜⵉⵏ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵏ ⵙⵉⵏ

مەزهەب. ەجِ ڕێ: ڕێگەی مەسەلە ئەوەیە: ئەگەر هەڵگرێ
ئەحمەدی[1] ئەو ئەسپەی کەلێنێ هەڵگرێ[2]. ئەگەر ئەو ئەسپە
کەمتر[3]. ئەگەر ئەو ئەسپە هەڵگرێ ئەگەر ئەو ئەسپە
ئەگەر ئەو ئەسپە؟ ئەگەر ئەو مەقدەرە ئەسپ: ئەگەر
ئەو ئەسپ ئەسپەکەی ئەگەر؟ ڕێگە ئەسپ ئەسپ:
ئەسپ ئەو ئەسپەکەی ئەگەر ئەسپ. ەجِ ئەسپ
ئەسپەکەی ئەسپ: ئەسپەکەی ئەسپ: ئەگەر ئەسپ
ئەسپ. ەجِ ئەگەر ئەسپ ئەسپ ئەگەر ئەسپ: ئەسپ
ڕێگەی ئەسپ: ڕێگەی ئەسپ ئەسپ ئەسپ: ئەسپ
ئەسپ ئەسپ ئەسپ ئەسپ. ڕێگە ئەسپ ئەسپ: ئەسپ
ئەسپ ئەسپ ئەسپ ئەسپ ئەسپ: ئەسپ ئەسپ

ڪنهن جي ڪپڙي کي ڌوئي ڇڏي. ۽ جي ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڪا شيءِ
ڏسي: ۽ ڪا ڳالهه ٻڌي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي کيسي ۾ وجهي: ۽
ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ وجهي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي
مان ڪڍي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسي: ۽ ڪا شيءِ
ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڳوليندو هجي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي
ڏانهن ڏسي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳوليندو
هجي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا
شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي
ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ
لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽
ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن
جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾
ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ
ڳولي: ۽ ڪا شيءِ ڪنهن جي ڪپڙي ۾ ڏسڻ لاءِ ڳولي: ۽ ڪا

שלמה ויבנה את הבית ואת ביתו. ולכן אמרו חכמים שלמה
בנה את הבית[1] שנאמר ויבן שלמה את הבית: ויכל
ויבן אחר ויכל כמו שכתוב ויכל משה לכתוב את
התורה הזאת בספר עד תמם: (ויבן[2]?) ואם
תאמר הרי כתוב ויבן דוד מזבח ליי׳ ויעל עולות
ושלמים ויעתר לאלהים: כי אחרי שבנה המזבח
ואשר הקריב עליו ויתפלל אל ה׳ ויענהו ה׳ באש
מן השמים: ולמה לא בנה הבית: שנים רבים היו:
אחד שהיה הוא איש מלחמות ושפך דמים הרבה
לארץ. ואחד שהיה הוא ובניו מלוכלכים בדם
ובטיט: ולא היה ראוי לבנות בית לשם יי׳ עד
שיהיו הוא ובניו נקיים מדם ומטיט: ואחד שהיה
מלך ולא היה לו מנוחה מן המלחמות: ולא היה
ראוי לבנות בית לשם יי׳ עד שיהיה לו מנוחה
מכל אויביו מסביב: ואחד שהיה מלך ולא היה
לו בן: ולא היה ראוי לבנות בית לשם יי׳ עד
שיהיה לו בן: ואחד שהיה לו בן ולא היה לו
מנוחה: ולא היה ראוי לבנות בית לשם יי׳ עד
שיהיה לו בן ומנוחה: ושלמה היה לו בן ומנוחה:
ולכן אמרו חכמים שלמה בנה את הבית: ואמרו
חכמים שלמה בנה את הבית בשנה ארבע למלכותו
ובשנה ארבע מאות ושמונים לצאת בני ישראל
ממצרים. שנאמר ויהי בשנת ארבע מאות ושמונים
לצאת בני ישראל ממצרים: ויבן הבית לה׳ ואם
תאמר הרי כתוב בשנת ארבע עשרה לדוד ויבן
שלמה את הבית: (שמא[3]?) שמא בשנת ארבע
עשרה לדוד ויבן שלמה את הבית: ואם תאמר
הרי כתוב בשנת ארבע למלכות שלמה ויבן הבית:
(שמא[3]?) שמא בשנת ארבע למלכות שלמה ויבן
הבית: ואם תאמר הרי כתוב בשנת ארבע מאות
ושמונים לצאת בני ישראל ממצרים ויבן הבית:
(שמא[3]?) שמא בשנת ארבע מאות ושמונים לצאת
בני ישראל ממצרים ויבן הבית: ואם תאמר הרי
כתוב בשנת ארבע עשרה לדוד ויבן שלמה את הבית:
(שמא[3]?) שמא בשנת ארבע עשרה לדוד ויבן שלמה
את הבית: ואם תאמר הרי כתוב בשנת ארבע למלכות
שלמה ויבן הבית: (שמא[3]?) שמא בשנת ארבע
למלכות שלמה ויבן הבית: ואם תאמר הרי כתוב
בשנת ארבע מאות ושמונים לצאת בני ישראל
ממצרים ויבן הבית: (שמא[3]?) שמא בשנת ארבע
מאות ושמונים לצאת בני ישראל ממצרים ויבן הבית:

(1) בנה הבית. (Terentius? שלמה בנה את)׳. (2) ויבן. (3) שמא.

ⵜⵉⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉ

وَهو لزُكْرَى. مقدّمة في هاشم: هَذه ترجمة: ترجمة هذه دِبنه دِبنه دِبنه. وهذه مقدّمة هاشم دِبنه لي: هذه ترجمة هاشم (لهِجْرَهبه[1]؟) كَسمه هاشم: هَذه ترجمة لهِجْرَهبه[2]؟) هاشم: لي هذه ترجمة لي هَذه. بحَث (لهِجْرَهبه[2]؟) هاشم: لي هذه ترجمة لي هَذه دِبنه. هاشم لي هذه ترجمة لي هَذه. هاشم لي هذه ترجمة لي هَذه: لي لهِ هاشم لي هذه ترجمة لي هَذه دِبن

ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܦ ܒܗ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕ

ܒܟܠܗ ܕܝ ܒܝܬܗ ܕܡܘܫܒܐ: ܐܦܝܗ ܒܟ ܐܡܪܟܠܣ ܕܡܘܫܒܐ ܕܒܝܬܗ: ܡܚܟ ܕܒܟ ܒܙܒܝܢ ܕܡܘ ܒܟܬܒ ܒܝܫܡܝܢ: ܡܒܝܢ ܙܥܝܪ ܐܢ ܫܐܡ ܒܢ ܒܬܟܠ: ܡܒܟܬ ܒܟܬ ܒܟܬ

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו[1] אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אותם לאמר כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה. ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדוני למצא חן בעיניך: וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו: (ויחלק[2]?) את העם אשר עמו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחד והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה.

ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב: ויהי שם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר בניו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגד נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: ויקרא יעקב שם המקום ההוא פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צולע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש בכף הירך בגיד הנשה:

---

(1) (מלאכים אשר שלח אליו אחיו בדרך שעיר: ומאחר שהיה בדרך שעיר היה לו לומר אל עשו אחיו. ומה שכתב אל אדוני לעשו: אולי שכך היה כתוב בספר שלפני רבינו תם. N. E.). (2) ויחלק? ומה שכתב בדרך שעיר היה לו לומר אל עשו אחיו. (3) ומה.

ཚེ་ཆགས་ཏེ། ཁོ་བོ་ཉིད་ཀྱང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡི་ཐུགས་ཀྱི་ཆུ་ཐིགས་ཀྱིས་ཕུས་ཕུས་ནས་ཚེ་ཐེངས་གཅིག་ཏུ་ཡ

כלו לבלק הן אמרתי דברו : שוב פנה אל מקומך ואקומה
ואלכה כי אמר אמרתי אל מלאכי מואב לאמר : אם יתן
לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי
ה' לעשות קטנה או גדולה מלבי אשר ידבר ה' אתו
אדבר : ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה
העם הזה לעמך באחרית הימים : וישא בלעם את
משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם
העין : נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים : אראנו ולא עתה אשורנו
ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת : והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר אויביו והישראל עשה חיל :
וירד מיעקב והאביד שריד מעיר : וירא את עמלק
וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד : ויראה את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך : כי אם היה לבער קין עד מה אשור
יהגלך : ויישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו אל :
וציים מיד כתים ועברו אשור ועברו עבר גם הוא עדי
אבד : וילך בלעם וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו :

(1) (ואקומה?). (2) כך בכתיבה. (3) (אחרית). (4) (מעמיקה?
קרוב? מעמיקה עמוקה?). (5) (מה?).

ཤེས་ཤིང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་ཡང་དག་པར་ཞུགས་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་ཡང་དག་པར་ཞུག

ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤ

350 ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܒܬܪ ܡܪܝ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐ

معقصة لهشقة هج بكيد حيشجب. كد ةيم ةبة جدتة مهكبة
ذحذية هَة: ةَة لحذ هَةَ زَة بحجب: ةبقيجب هج
لهشقة معقصة. جذ ةبعذ كَة: ةبب لهشقةَة: هكد
ةحسيّ معدم بكد فحدّة. ةكد شجة هَة مهكبة
هَتَّةَ ضحيعة: حلهشقة ذيهَة كَة هج هَقِ.

ةَعَذَة دم ذعصة مهكبة[1]: ديسكد هَة ةكَة:
نصبقَة كَة لهحيعة جدتة. جذ (سؤة[2]؟) ةحمدّة
ذكَة ذيهَ ةيحمة: هَعبب هشقة هج لهعصة: ةجم
أك مم نقدّة ةحةبكد. جذ مهَ دم ةكدّة: هضذ
ذبذهَة. هجذ سؤة ذعبب لهم هشقة هج لهعصة
ةعذ كَة: سؤة حصة معجذم لهد ةكتة: أك ممهب لهد
جدتة: ذك هشقة ةبة. حدّة دم هَهجة ذعبسة
ةعذ كَة: ذك هشقة ةبة. هَعبب ةكتة: هضتة
لهذ أك سدّة ةعة هَذكد (حمم[3]؟). ةجتة لهذ معبسب
هَة لهشقة ديد لهنهب: هنة ذكد لهقعب
معبسب لهنجذة؟ لب دم ةبة معمد مدبسة حذة
ذكَة سة: قذهمب دشلصة. لهة ذبَة هسؤ كد
معجب ةبَة: ميهك ذمجب هَة كتع هج هسهقة
ذلهلهجذة. هسم ةهسهج ذنة: هجهذ ةع ةذة:
هقفج دهمذهب لهتة: هنجذب كَة لهضتد:
(ميهضتد[4]؟) ةمسهذة بكد جدة.

(1) (مهكبة؟ JULIANA). (2) سؤ. (3) حمم. (4) ميهضتد.

مَجِ سَهَّلَ خَسِكٍ كَرَّهَ مَكْتَبَةٌ: مَكْتَبَةٌ هَشَّمَ جَدِيدٌ: حَكَمَ مَرَّكَ ضِحِيَةٌ. صَحَّ يَرِيَ مِيمَ مَكْتَبَةٌ هَجَّ مَكْتَبَةٌ: مَجِ مَعَ ضَحِكَ هَجَّ كَرَّهَ؟ يُسِكَ جِي مَجِ مَكْتَبَةٌ: جَدَّدَ جَدَّدَ كَرَّهَ: جَدَّدَ مَكْتَبَةٌ. مَكْتَبَةٌ جَدَّدَ جَدَّدَ: جَدَّدَ مَكْتَبَةٌ:

يَحْيَى حَجَرٍ[1] يَدُهُ مَا : حَسَنَةٌ . . . [2] (مَسْعُودٌ؟) كَ
يَحْيَى. هَمْزَةٌ مَاءٌ يَمِينُ جَدَّتُهُ : يَحْيَى سَيِّدُ جَمَلٌ
مَيْتَةٌ : يَكُونُ (يَمْلِكُ كَمَلٌ[3]؟) حَيَّةٌ : مَوْتَ لَا
هَذَا: مَجْهُ لَكِنَّهُ مَنْ جَدِيدَةٌ مَمْسِكٌ: يَجَلَّ وَكَ
يَسْوَعُ مِنْ قَبْلِ جَدِيدَةٌ. مَجِيءٌ مَكَ مَنْ يَحْيَى :
مَسِيحٌ حَمْدُهُ وَيَكُونُ يَحْمَلُ مِنْكَ حَمْدُهُ
يَوْمٌ. مَجِيءٌ يَجْدَةٌ مَجَّةٌ يَدَنَا مَنْ: يَمْلَأُ كَمَلٌ
وَيَكْمَلُ: دَيْدَنَا (وَيَكْمَلُهُ[4]؟): كَهُ مَدْمَسَهُ
مَجْمَعَةٌ: مَمْلُوءٌ وَحَمَلَ مَكَ مَلِيَّةٌ مَكَلَ.

جَيْ دِي مَحْيَدَةٌ مَهُ حَمَلَ مَجَّةٌ جَيْ
يَمْدَةٌ : هَجَّ يَعْمَدُ مَعْبَدٌ : مَنْ وَيَمْلَأُ وَكَ مَهَّةٌ:
مَكَ مَحْسَنَةٌ مَمْلُوءَةٌ : (مَمْسَكَةٌ مَمْلُوءَةٌ؟)
وَيَجَيَّهُ. يَدَهُ مَهَ لِمَ وَحْيَهُ مَعْبَدٌ : مَيْدَمَةٌ يَدَنَا.
يَدَهُ قَمَلَهُ يَمْ كَتَبَةٌ هَمَّةٌ : وَمَحَدَّ يَمْعَدَّ
مَدَهَمَهُ بَكَ هَجَّةٌ مَكَ حَبَّةٌ. يَدَهُ مَهَ وَيَكْحَةٌ بَكَ
مَنَّ : مَيَّكَمَ كَ يَهْجَمَ. يَدَهُ مَهَ وَحَيْمَةٌ حَمَعَةٌ
وَدَمِيَ: مَمْلَأَةٌ كَنَسَ وَمَحَيَّةٌ مَمْلَأَ. كَ وَمَ مَعَمَدَ
لَكَمَهَةٌ مَدَنَ يَعْمَدَ مَعْبَدٌ : مَحَكَ وَيَخَيَّةٌ يَجَيَّمَ
يَمَلَ. مَهَ بَ مَدَنَ يَكَيَّةٌ مَيَّ وَيَدَكَ يَدَا مَيَّمَ: مَجَيَّ
يَحْتَمَةٌ كَيَمَهَّ: وَجَكَمَ وَمَحَدَ مَمَّ مَيَّةٌ مَمَنَ

(1) (وَيَحْيَى مَجَيَّ؟). (2) هَسَحَةٌ . . . (3) وَمَكَ
كَمَكَ. (4) وَيَكَمَهَ.

ཞེས་ཟེར་ཏེ་ཁོ་ཚོ་ཡང་ཁོ་ཚོའི་ཡུལ་དུ་ཕྱིན་ནས་ཆོས་ཀྱི་ཉི་མ་ཤར་བ་ཡིན་ནོ།

ܕܒܕܝ: ܐܡܝܢ ܠܝ: ܐܝܟ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܐܠܐ ܒܫܘܒ ܒܕܡ ܕܝܫ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠܗ. ܐܡܝܢ ܠܝ ܐܡܝܢ ܠܝ ܐܡܝܢ ܠܝ

دەڵێ: ئەی ئەبوبەکر، ئەو ژنە ئەگەر ئەو پیاوە
خۆشناوێت، بۆچی ژنەکەی بەجێ ناهێڵێت؟ ئەبوبەکر
وەڵامی دایەوە: ئەی پێغەمبەری خوا، ئەو ژنە
هەژارە و ئەو پیاوە دەوڵەمەندە. پێغەمبەر
فەرمووی: ئەی ئەبوبەکر، ئەگەر ئەو ژنە
هەژارە و ئەو پیاوە دەوڵەمەندە، ئەوا ئەو
ژنە لە بەهەشتدا دەچێتە پلەی پێغەمبەرانەوە
و ئەو پیاوە دەوڵەمەندە لە دۆزەخدا دەچێتە
پلەی ئەو ژنە هەژارانەوە. ئەبوبەکر وتی:
ئەی پێغەمبەری خوا، ئەو ژنە هەژارە
چۆن دەچێتە پلەی پێغەمبەرانەوە و ئەو
پیاوە دەوڵەمەندە چۆن دەچێتە پلەی
ئەو ژنە هەژارانەوە؟ پێغەمبەر فەرمووی:
ئەی ئەبوبەکر، ئەو ژنە هەژارە لە
بەهەشتدا دەچێتە پلەی پێغەمبەرانەوە
بەهۆی ئەوەی کە ئەو ژنە هەژارە
خۆشناوێت، ئەو پیاوە دەوڵەمەندە
لە دۆزەخدا دەچێتە پلەی ئەو ژنە
هەژارانەوە بەهۆی ئەوەی کە ئەو
پیاوە دەوڵەمەندە ژنەکەی خۆشناوێت.

(1) دەستە. (2) (ئەبوبەکر ئە ڤەبە هەبێ ئەنێ ئەڵێ. ژن. 251. ئەڵێ ڤەنێ ئێڤەڵێکە ئەنێ 320؛ ئەڤەڤێ ڤێنێ ئێ ئێڤێ ئەبەبەکە ئەڵێ: ئەڵێ: ئێڤێ ئەبەبەکەبەکە ئێ ئێڤ. ئێڤێڤێ ڤێ ئەبەبەکەبەکە: ئەڵێ ئەنێ ئەنێ 324 .N. E).

ډهه حه: صحصحه ډډ ډحصحصه. ډحه ډهه ډحصحصه ډحصحصه ډحصحص

کە: بەڵێ خۆشەویستی هەژاری ئەوەندە بەهێزە
ئەگەر هەژار بە دەوڵەمەندێک بڵێت: ئەوەندە
دەوڵەمەندی، ئەگەر هەژار بە دەوڵەمەندێک
بڵێت: ئەوەندە هەژارم، ئەوەندە ئەگەر
هەژار بە دەوڵەمەندێک بڵێت: ئەوەندە
دەوڵەمەندم، ئەوەندە هەژارم،

ڕەهەڵدەم. ئەو ڕەهەڵدەی کە ڕێز ناکرێ. ڕەهەڵدەی ئەو
ڕەهەڵدەی: کە ڕەهەڵدەی ئەو ڕەهەڵدەی. ڕەهەڵدەی
ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی کە ڕەهەڵدەی. ڕەهەڵدەی
ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی
ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی. ڕەهەڵدەی
ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی.

ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی
ڕەهەڵدەی: ڕەهەڵدەی ڕەهەڵدەی

ܗܘ ܒܝܬ ܒܝܫ ܕܠ ܡܛܠ ܕܐ ܒܝܫ ܐܢ ܒܝ ܡܠܟܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܗ ܐܝ ܡܕܡ ܕܠ ܐܬ ܒܝ ܡܠܟܐ ܐܠܐ ܒܝ ܡܠܟܐ ܒܠܚܘܕܗ ܘܒܝ ܡܠܟܐ ܒܠܚܘܕܗ

ئەی ئەحمەد ئەو سێ شتەی پێغەمبەر فەرمووی کێنە
و ئەگەر دڵ حەسوود بێ.

ئەی ئەحمەد ئەگەر دڵ حەسوود بێ: ئەحمەد هەڵدەستێ
و دەڵێ: ئەی خوا ئەو نیعمەتەی بە فڵانەکەت داوە
لێی بسەنەوە. ئەگەر دڵ کینەی هەبێ: ئەحمەد دەڵێ:
خوایە لێی خۆش بە. ئەگەر دڵ خۆبەزلزان بێ:
ئەحمەد دەڵێ: خوایە ئەو کەسە لە من باشتر بێ.
ئەگەر دڵ ئەوەی هەبێ: ئەحمەد دەڵێ: خوایە
ئەوەی هەیە بیکە بە من. ئەگەر دڵ ئەوەی نەبێ:
ئەحمەد دەڵێ: خوایە ئەوەی هەیە بیکە بە من

ڕۆشنبیرێکی کورد بوو لە ساڵانی سەرەتای سەدەی بیستەمدا. ئەو
کاتەی: ئینگلیز و فەرەنسا و ئیتاڵیا و ئەمریکا و ڕووسیا و ژاپۆن
و چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد.
ئەو کاتەی: ئەڵمانیا و نەمسا و تورکیا و بولگاریا و چەند
وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد. ئەو
کاتەی: ئینگلیز و فەرەنسا و ئیتاڵیا و ئەمریکا و ڕووسیا و
ژاپۆن و چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان
دەکرد. ئەو کاتەی: ئەڵمانیا و نەمسا و تورکیا و بولگاریا و
چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد.
ئەو کاتەی: ئینگلیز و فەرەنسا و ئیتاڵیا و ئەمریکا و ڕووسیا و
ژاپۆن و چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان
دەکرد. ئەو کاتەی: ئەڵمانیا و نەمسا و تورکیا و بولگاریا و
چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد.
ئەو کاتەی: ئینگلیز و فەرەنسا و ئیتاڵیا و ئەمریکا و ڕووسیا و
ژاپۆن و چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان
دەکرد. ئەو کاتەی: ئەڵمانیا و نەمسا و تورکیا و بولگاریا و
چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد.
ئەو کاتەی: ئینگلیز و فەرەنسا و ئیتاڵیا و ئەمریکا و ڕووسیا و
ژاپۆن و چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان
دەکرد. ئەو کاتەی: ئەڵمانیا و نەمسا و تورکیا و بولگاریا و
چەند وڵاتێکی تر بەشداری شەڕی یەکەمی جیهانیان دەکرد.

ڤرتاماءن ڤراڤتن ڤرتاماءن ڤرتاماءن: ڤراڤتن ڤرتاماءن ڤرتاماءن ڤرتاماء

خپل ځان ته ډوډۍ پخوي: خو د ده ټول ځان
ناروغ وي. وچه ډوډۍ ورته ډوډۍ نه ده: خو
ښځه ورته ژوند ده. د ښځې له لارې ګناه
پیل شوه: او د هغې له امله ټول مړه کیږي:
ځکه چې ښځه د ښځې له لارې رالویږي:
او ښځه د ښځې له لارې ژوند ته راځ

ئەی: ئەی ڕەبی ئەو بەڵێنەی کە بەندەکەت پێی دابووم
ئێستا بیهێنەوە بیر خۆت: چونکە من بەندەکەتم؟

ئەی: ئەی ڕەبی (ئەمە[1]؟) ئەو بەڵێنەی بە
ئیبراهیمی خۆشەویستت دا: ئایا ئەو ئیبراهیمەی
کە ئاگری ئەو کەلدانییانەی: ئەو کەلدانییانەی
کە ئەو ئیبراهیمەیان فڕێدا: ئەو ئیبراهیمەی
کە ئەو ئیبراهیمەیان بەستەوە: ئەو ئیبراهیمەی
کە ئەو ئیبراهیمەیان خستە ناو مەنجەنیقەوە:
ئەو ئیبراهیمەی کە ئەو ئیبراهیمەیان هاوێشتە
ناو ئاگرەوە. ئەو ئیبراهیمەی کە ئەو ئیبراهیمەیان
ئەشکەنجەدا:

ܟܬܝܒ ܘܐܡܪ: ܙܒܢ: ܙܝܢ ܙܕܟܐ ܕܐܬ ܒܝ ܒܙܒܢ ܕܐܬ ܒܝ ܙܕܟܐ ܘܫܠܡ ܒܟܠ

هڤكه ڤڤدّه: سڭ هكڤڤا ڤيدڤڤا ههڤّه: ڤهڤّه ڤا دهڤهڤكهه: هههڤكهڤهه: سڤ ڤي ڤهڤّا ڤا دههڤه هڤكهڤهه: سڭ ڤڭڤا هههڤّا هڤّه ههڤّا هڤّه ههڤّا هڤّه ههڤّا ڤا ڤهڤّه: ڤي ڤهڤّه ڤا هڤكهڤهه ڤي ڤهڤّه: ههڤّه ڤا ڤهڤّه ڤا ههڤّه: ههڤّه ڤا ههڤّه: ڤهڤّا ڤهڤّه ڤا ههڤّه: ڤهڤّه ڤا ههڤّه: ڤي ڤهڤّه ڤا ڤهڤّه: ڤهڤّه ڤا ههڤّه: ڤهڤّه ڤا ههڤّه: ڤهڤّه ڤا هه

ڕۆژێک حەمە لەگەڵ هاوڕێکانی دانیشتبوو: هەندێ ڕۆژی
سەختیان بەسەر هات: کە حەمە ئەوەی بیستەوە: کە
دەستەی ڕۆژی خۆش بەسەر هاتبوو. ڕۆژێک چووە
لای ئەو دەستەیە: ئەو چۆن ڕۆژگاری بەسەر بردووە
حەمە لێیان پرسی. ئەوان وتیان کە ڕۆژگارێکی
خۆشمان بەسەر بردووە: کەس دەستدرێژی
نەکردۆتە سەر ئێمە. حەمە وتی: ئەوە
چۆن بووە: ئەوان وتیان: ئێمە هەرگیز
دڵمان بۆ کەس پاک نەبووە. ئەگەر
کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە: ئێمە
بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.
ئەگەر کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە:
ئێمە بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.
ئەگەر کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە:
ئێمە بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.
ئەگەر کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە:
ئێمە بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.
ئەگەر کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە:
ئێمە بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.
ئەگەر کەسێک هاتبێتە سەر ئێمە:
ئێمە بەڕێزەوە پێشوازیمان لێکردووە.

ئەرکەکان بەرەو ڕووی ئەو ئاڕاستەیە دەڕۆن کە ئەو ئاڕاستەیە
دیاری دەکات. ئەرکی ڕستەی ئاوەڵناو ئەوەیە کە ئاوەڵناو
دیاری دەکات: ئەو ئاوەڵناوەی کە ئەرکی ڕستەی ئاوەڵناو
دیاری دەکات، ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت:
ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات
ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناو
دیاری دەکات، ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو
ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات
ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە
ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات ڕستەی ئاوەڵناو
پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی
ئاوەڵناو دیاری دەکات ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت:
ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری
دەکات ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی
کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات ڕستەی
ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی
ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات ڕستەی ئاوەڵناو پێی
دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو
دیاری دەکات ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو
ڕستەیەی کە ئاوەڵناوی ڕستەی ئاوەڵناو دیاری دەکات
ڕستەی ئاوەڵناو پێی دەگوترێت: ئەو ڕستەیەی کە

قەرەقوشى: ھەر ئەو ئەسپەى ئەوەندە. ئەوەندە ئەسپ ئەوەى
كەسى ھەبێت: ھەموو ئەو ئەسپانەى كە ئەو ھەيبێت
ھەيكەل: دڵى ئەو ھەر ھەر ئەو ئەسپەى. ئەو ھەر ھەر ئەو
ئەسپەى: ئەو ھەموو ئەسپانەى ئەوەندە: ھەندە ئەسپەى
ئەو: ئەو ھەر ئەو ئەسپەى كە. ئەگەر ھەر سەيكەسى ئەسپى
كێتنى ھەموو ئەسپانەى: ئەسپانەى ئەو ھەر ئەو ئەسپەى
ھەر ئەو ئەسپەى كە ھەر ئەو ئەسپەى. ئەوە ھەر ئەو
ئەسپەى ھەيكەل ھەموو ھەر ئەسپەى ئەو: ھەر ئەسپەى
ئەسپى ھەموو ئەسپەى ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى.

ھەيكەل ھەر ئەوەندە: ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ھەر
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو
ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو ئەسپەى ھەر ئەو

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. מִכָּאן אָתָּה אוֹמֵר שֶׁלֹּא נִבְרְאוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֶלָּא מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: אֶרֶץ מִמֶּנָּה לֶחְמָהּ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְהַמַּיִם הָיוּ לְחוֹמָה לָהֶם מִיָּמִין וּמִשְּׂמֹאל. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: כִּי עָלֵי יָסַד עַל יַמִּים וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם

372 ⁘ ⁘ ⁘

ئەوەش ئەم قسەیەی کرد.
دڵنیام ئەگەر ئێوە هیچ کەسێک بە ئاسانی
ڕازی نەکەن، ئەوا ئەو کەسە ئەوەندە
ئازار نادات. ئەوەتا ئێستا ئێوە هەموو
ئەوەندە توڕەن، ئەوەندە ئازار دەدەن
بە یەکتر، ئەوەندە ڕق لە یەکتر دەکەنەوە،
کە ئەگەر ئەو کەسە ئێستا لێرە نەبێت،
ئەوا ئێوە بە دڵنیاییەوە یەکتر دەکوژن.
ئەوە ئێوە ئەو کەسەتان بە ئاسانی
ڕازی نەکرد، بەڵکو ئەو کەسە ئێوەی
ڕازی کرد. ئەوە ئێوە بوون کە ئەو
کەسەتان ڕازی کرد. ئەوە ئێوە بوون
کە ئەو کەسەتان ڕازی کرد. ئەوە ئێوە
بوون کە ئەو کەسەتان ڕازی کرد.
ئەوە ئێوە بوون کە ئەو کەسەتان ڕازی
کرد. ئەوە ئێوە بوون کە ئەو کەسەتان
ڕازی کرد. ئەوە ئێوە بوون کە ئەو
کەسەتان ڕازی کرد. ئەوە ئێوە بوون
کە ئەو کەسەتان ڕازی کرد. ئەوە ئێوە
بوون کە ئەو کەسەتان ڕازی کرد.

ئەگەر پێشگری هاڵ: هاڵەبوو، هاڵەبوو ڕێزمانی ڕێزمانی ئەگەر: ئەو هەڵەبجەی ڕێزمانی ئەگەر ئەو ڕێزمانی ئەگەر ئەو ڕێزمانی ئەگەر ئەو

ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܒܥܝܪ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܐܬܐ ܠܘܬܟ: ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܢܛܪ ܠܗܘܢ ܒܫܡܟ ܕܝܗܒ ܠܝ ܐܢܘܢ: ܐܡܝܢ.

ܒܣܘܦ ܩܪܝܢ ܒܣܦܪ̈ܐ ܐܬܪܐ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ.

Desunt .. ܫܠܡ ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܪܢܒܐ

Ex Cod. British Museum Add. 14,735 fol. 165 a.

ܒܪܬܝܢ (Méliton) (ܐܠܝܬܘܢ?): ܗܘ ܐܦ ܗܘ ܕܐܬܐ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܒܟ ܒܟܪܟܐ: ܐܦܣܘܣ (ܐܦܣܘܣ?): ܩܝܣ (Caïus): ܟܘܕܝܢ (Cudion): ܐܦܐ: ܐܦܪܘܕܝܛܘܣ: ܐܦܣܘܣ: ܐܦܐ: ܐܦܐ: ܐܦܐ

(ܡܫܠ ܚܟܡܬ ܕܡܫܠ ܒܝܫ)

ܡܫܠ ܡܫܠ ܫܠܡ

ܕܒܝܬ ܡܫܠ ܕܒ (ܒܣܛܝܠ؟) ܕܒܟܬ ܕܒܝ ܒܝܬ ܕܒ ܩܕܡ ܒܝ ܕܒ ܡܫܠ ܕܒ ܒܝ ܡܫܠ: ܒܝ ܕ ܡܫܠ ܒܝ ܒܝ ܕܒ ܒܝ ܡܫܠ ܒܝ ܒܝ ܕ ܡܫܠ ܒܝ ܒܝ ܕ ܡܫܠ ܒܝ ܒܝ ܕ

ܒܫܡܫܐ ܘܣܗܪܘܬܐ ܕܟܠ ܫܢܐ ܒܫܒܬ ܩܕܡ ܥܝܕ ܡܘܠܕ

ܗܘ ܕܐܡܪ: ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܠܐ ܩܒܠܬܘܢ ܢܝ ܐܢ ܐܚܪܢܐ ܐܬܐ
ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܗܘ ܬܩܒܠܘܢ ܢܝ: ܐܝܟ ܡܫܬܒܚ ܐܢܬܘܢ ܕܡܢ ܬܫܒܚܬܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܢ ܒܠܚܕ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ:
ܐܠܐ ܐܦ ܕܐܬܐ ܐܒܐ ܥܠ ܡܫܬܟܚ ܠܟܘܢ ܐܢܐ ܐܫܬܡܥ ܠܟܘܢ:
ܐܠ ܬܣܒܪܘ ܕܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟܘܢ ܠܘܬ ܐܒܐ: ܐܝܬ ܠܟ ܡܫܐ ܕܐܒܐ
ܐܚܪܢܐ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܗܘ ܬܩܒܠ:
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܐܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܒܐ ܘܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܬܐ ܠܘܬ
ܐܒܐ ܘܠܐ ܡܢ ܢܦܫܝ ܐܬܐ ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܫܕܪܢܝ ܐܬܐ ܐܡܪ ܡܐ
ܕܐܡܪ ܘܡܐ ܕܡܠܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܟܘܢ ܐܢܐ
ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܫܪܐ ܒܝ ܗܘ ܥܒܕ ܥܒܕܘܗܝ

ئەرە ھەڤبەند[1]: دەڤێ كو ھەڤالێ: ھێدێ ھێدێ ئەز ھێسپێ: ئەگەر
ئەگەر دەڤێ كو ھێلم: ھێرە ھێدێ ئێكسەر ئەز
دێسمێ كو. ھەڤجێ ئەگەر ھەڤجێكێ سەد ھەزار ھەبن: ھەموو
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ دەشێن.

ئەم ھەڤبەند ھەر ئەڤێنە ئەم
ئێ ئێ ھەڤ ئەڤێنە ھەر ھەڤالێ: ئەگەر ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ. ئەگەر ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ئەز ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ.
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ.
ئەم ھەڤبەند ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ (ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ[2] ھەڤالێ؟ ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ
ئەم ھەڤبەند ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ. ئەم
ھەڤالێ ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ.
(ھەڤالێ ھەڤالێ[3] ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ[4]: ھەڤالێ ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ. ھەڤالێ ھەڤالێ
ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ: ھەڤالێ ھەڤالێ
ھەڤالێ ھەڤالێ: ھەڤالێ ژەوا ئەكرێ ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ
ھەڤالێ. ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ ئەز ژەوا ئەكرێ ھەڤالێ
ھەڤالێ: ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ[5] ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ.
ھەڤالێ ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ.

---

(1) : ھەڤالێ ھەڤالێ ئەكرێ. (2) ئەز ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ.
(3) ھەڤالێ ھەڤالێ ھەڤالێ. (4) ئەز ھەڤالێ ئەز. (5) ئەكرێ.

ܒܝܬ ܡܘܫܒ ܕܐܠܗ̈ܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܐܠܗ̈ܐ ܕܐܪܥܐ ܘܒܝܬ ܡܫܟܢ̈ܐ ܕܐܠܗ̈ܐ ܕܫܡܝܐ ܘ

ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ[1]: ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ. ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ: ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ[2] ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ. ﺩﻫﺒﺘﻮ ﺩﻣﺪﻥ ﺩﻫﺒﺘﻮ ﻣﻜﻴﻮﻥ:

ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ[1]: ܟܕ ܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ[2] ܐܚܪ̈ܢ̈ܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ̇ܘܢ ܐܢܬ̈ܘܢ ܐܬ̈ܘ ܠܝ ܒܬܪ ܡܢ ܕܐܢ̈ܐ ܐܡܪ̈ܝܢ[3] ܢܫܡܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܘܐܢ̈ܐ ܐܡܪ̈ܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ ܕ

ܒܝܬ ܕܒܪ ܐܒܘܗ ܡܫܬܡܫ ܘܫ ܒܗ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܐܒܘܗ ܡܫܬܡ

ܠܒܝܫܐ: ܢܫ ܐܡ ܟܠ ܫܕܐ ܟܐ ܕܢܐ ܒܟ ܢܫ ܫܐ
ܒܟܐ: ܡܒܝܙܐ ܕܝܠܐ ܐܘܟܒ ܒܟ ܟܝܒܐ ܕܝܙܐ ܕܝܠܐ[1]
ܕܡܐ: ܐܡܒܟܒܐ ܒܡܐ ܐܝܡ ܒܟ ̈ ܒܡܐ ܒܡܒܐ: ܡܙܐ ܕܐ
ܡܟܒ ܟ ܒܐ ܡܟ ܕܐ ܒܟ ܙܝ ܡܒ ܐ. ܡ ܐ ܟ ܒ ܟ ܐ ܡ ܒ ܐ ܟ ܐ ܡ ܒ ܐ ܟ ܐ ܡ ܒ ܐ

ܟܬܝܒ̈ܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܘܐܢܐ ܐܙܠ[1] ܐܬܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܘܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܝ (ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ[2]).

ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܘܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ

دڠ برمدة مڽيتو حكوم: (مڤچه كم هيدڤ[1]).
مڽمبوڠ برمدة[2]: جڠ مكبهكن كم ڤيڠڬل حكوم:
ڬ ڤيڤمڤ كڤمڤن. ڤڤچڠ دڠ برمدة[3] ڤمچه
ڤمڤن: مڽڤچڤمڤ حكوم ڽيتو: مڽڬ مڤچڤمڤ مچه.
ڤوم ڽيڠ ڤيڠڬ: مچل ش دڬ ڤجيل ڽيڠ: ڤكبهكن ڽ ڤس
جڠ ڤمچه: ڽڬه حكم ڽيتو. وش ڤيڠڬ ڤڠڬڤ ڤ
ڤولچه: ش يمرمڤ كڤڽ: ڤيڠ برمڤڠ ڤڽڬڤمچه.
ڤس ڽ ڤيڠ (ڤڠچڠ ڤڤچڠ: جڠ ڽڤچڠ ڤمدن ڤولايت
كڽ ڽڤڠ مڽ[4] ڤڬه مچ ڤڠڠڠ: ڤيڠ ڤمكن
ڤڤڤڤڠ: (چ حكڠ ڤبب[5] كم مڽ برمڠ ڤيڠ
ڤمڤچ ڤچه: جڠ ڬ ڤڤچڽ چ ڽڠ مڽ ڽيتو. ڤولچه
مڽڤ ڤمڤ ڬڽڤڽمه: مڽمبوڠ حكم ڬڽڤڠ ڽڬ
ڤڠڤڠ ڤمڤ حڽڤڽمه[6] مڽ ڤڤڠڠ ڤڬه ڽ
مڽمچ ڤڬمڤمه. ش ڤيڠ ڤيڠڠ ڤمدن ڤولايت: جڠ
مڽمڤك برمڠ[7] ڤڬه ڽ: مڤڽ ڽ ڤمڤمه ڤمڤڠ
ڤه ڤڬمڽ ڽيتو كمڤمچ: مڤچه كم ڤمڤ حكوم
ڤڠڠڠڽ ڤچڤمڤمڤڠ جڠ مڤڠڠڽ ڤولچه ڤڬه.
مڽڤ ڤمچڤ مڽڤچڤمڤ حكوم ڽيتو: مچه مكبهكن ڤمڤ
ڤمڤڠ ڤمڤن ڤولايت كڤمڤن. مڽڤڤ چڤمڤن كم: ڽڬه

(1) مڽمڤن. (2) كڤمڤ. (3) ڤڬه. (4) ڤڤڠ ڽ مڽمچ برمڠ
مڽڠڠ مڽڤڠ ڤڤچڠ مڽڤڠ ڤڤ. (5) مڽ چڤ ڤڤچڠ ڤڤچڠ ڤڤچڠ ڤڤچڠ
مڽچ. (6) ڤڤچڤڠ. (7) مڽڠ.

ויאמר אליהו אל אחזיה כה אמר יהוה כי מאין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ לכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות׃ וילך׃ וישבו אליו ויאמר אליהם מדוע שבתם׃ ויאמרו אלינו האיש אשר עלה לקראתכם ויאמר אלינו כה תאמרון אל המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המן אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות׃ ויאמר אליהם מה מדת האיש אשר עלה לקראתכם ויאמר אליו ויאמרו אלינו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר איש תשבי הוא׃ וישלח אליו את שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד׃ ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך׃ וירד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃ וישב עוד וישלח אליו שר חמשים שלישי ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך׃ הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תקר נפשי בעיניך׃ וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך׃ ויאמר אליו כה אמר יהוה יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון המן אין אלהים בישראל לדרוש בדברו שאל על כן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות׃ ויעל ויפל מאחזיה אשר לא בן היה לו ובן אין לו׃ ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים ויהי אליהו והאלישע הלכים מן הגלגל׃ ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן ויאמר אלישע חי יהוה ונפשך חי אם אעזבך ויבאו שניהם הירדנה׃ ויאמר אליהו אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך׃ ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מאתך יהי כן לך ואם אין לא יהי׃ ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃ ואלישע ראה ומלא צעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויך את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויך את המים ויחצו הלם ויעבר אלישע׃ וירא בני הנביאים אשר בירחו ממול ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויהשלכהו על אחד ההרים או אל אחד הגאיות ויאמר לא תשלחו׃ ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׃ וישבו אליו והוא יושב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון׃

ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܫܪܝ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܒܗܕܐ ܩܪܝܬܐ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܬܗܘܐ ܠܟ ܫܘܠܛܢ ܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܘܠܫܘܢܐ ܘܠܐܘܡܐ ܕܟܠ ܥܡܡܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܝܕ ܡܢ ܐܝܕ ܠܐ ܬܫܬܟܚ ܠܟ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܟ ܫܘܠܛܢ

ܒܫܡܥܐ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ: ܐܝ ܐܝܬ ܠܟ ܒܢ ܐܘ ܒܪܬ ܐܚܪ ܒܗ ܐܬ ܠܟ ܐܝ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܠܐ ܚܕ ܒܪ ܚܕ ܒܗ ܐܬ ܠܝ

وَلَا يَصِحُّ الْفَرْضُ وَلَا الْوَاجِبُ إِلَّا بِالنِّيَّةِ. وَهِيَ (تَعْيِينُ الْمَنْوِيِّ)[1]: مِثْلُ أَنْ يَنْوِيَ بِقَلْبِهِ أَنَّهُ يُصَلِّي الظُّهْرَ أَوِ الْعَصْرَ أَوِ الْجُمُعَةَ أَوِ الْعِيدَ[2] وَنَحْوَ ذَلِكَ: فَإِنْ كَانَ مُؤَدِّيًا أَوْ قَاضِيًا[3] فَعَلَ ذَلِكَ، (وَإِنْ صَلَّى مَعَ غَيْرِهِ نَوَى الْإِمَامَةَ أَوِ الْجَمَاعَةَ)[4]: وَلَا يَكْفِي نِيَّةُ الْإِمَامَةِ وَلَا نِيَّةُ الْجَمَاعَةِ.

وَمَنْ كَبَّرَ قَبْلَ الْإِمَامِ[5]: لَمْ تَنْعَقِدْ صَلَاتُهُ[6] حَتَّى يُكَبِّرَ بَعْدَهُ. وَمَنْ سَبَقَهُ الْإِمَامُ بِرَكْعَةٍ أَوْ أَكْثَرَ: فَإِنَّهُ يَقْضِي مَا سَبَقَهُ بِهِ الْإِمَامُ أَوَّلًا فِي مَوْضِعِ مَا فَاتَهُ. وَلَا يَقْرَأُ فِيمَا يَقْضِيهِ شَيْئًا: وَإِنْ قَرَأَ فِيمَا يَقْضِيهِ بَعْدَ قِرَاءَةِ الْإِمَامِ فَلَا بَأْسَ. وَلَا يَقْضِي مَا فَاتَهُ حَتَّى يَقْضِيَ مَعَ الْإِمَامِ مَا أَدْرَكَهُ: وَإِنْ سَلَّمَ الْإِمَامُ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا فَاتَهُ فَلَا بَأْسَ. وَمَنْ أَدْرَكَ مَعَ الْإِمَامِ رَكْعَةً[7] مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ: فَإِنَّهُ يَقْضِي رَكْعَةً مَعَهَا. وَإِنْ أَدْرَكَ مَعَهُ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ: فَإِنَّهُ يُصَلِّي الظُّهْرَ أَرْبَعًا[8]: وَمَنْ أَدْرَكَ مَعَ الْإِمَامِ[9] مِنْ

---

(1) حِكَايَةُ نِيَّةِ الْمَأْمُومِ أَنْ يَنْوِيَ الْمُتَابَعَةَ وَالْإِمَامَةَ. (2) الْعِيدَيْنِ. (3) مُتَعَلِّقٌ بِمَحْذُوفٍ أَيْ أَدَاءً أَوْ قَضَاءً. (4) سَقَطَ مِنْ (ب). (5) وَهُوَ. (6) لِخَبَرِ. (7) لِخَبَرِ. (8) لِأَنَّ. (9) لِلْمَسْبُوقِ.

ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ (ܟܬܒ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[1] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[2]. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ (ܟܬܒ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[3]: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[4] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ (ܟܬܒ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[5]: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[6] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[7]: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[8] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[9]. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[10] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: (ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[11] ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ[12]: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ (ܟܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ: ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ:

---

(1) ܐܢ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (2) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (3) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (4) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (5) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (6) ܐܢ. (7) ܐܢ ܡܢ. (8) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (9) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ ܕܡܪܝ. (10) ܐܢ. (11) ܐܢ ܡܢ ܐܠ ܡܫܟ. (12) ܟܬܒ ܐܢ ܡܢ.

שור של ישראל ושור של נכרי[7]: כיצד הרי שהיה שור נכרי
מועד לקרן ושור של ישראל תם ונגח את של נכרי ומת
של נכרי אין לו על של ישראל אלא חצי נזק שאין לך
בו אלא חצי נזק בלבד: שור של ישראל מועד לקרן
ושור של נכרי מועד לקרן ונגח את של ישראל ומת
של נכרי אין לו על של ישראל אלא חצי נזק שאין לך
בו אלא חצי נזק בלבד: שור של ישראל מועד לקרן
ושור של נכרי מועד לקרן ונגח את של ישראל ומת
של ישראל אין לו על של נכרי כלום שאין לך בו

ܒܟܝ ܠܗ ܡܬܡܫ ܘ ܟܕ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܐ ܘ ܐܡ ܐܝ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪܬ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܐܒ ܐܘ ܒܪ ܐܡ ܐܘ ܒܪ ܒܥܠ ܐܘ ܒܪ ܐܫܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܡ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܥܠ ܐܘ ܒܪ

בית סאה[1]: בית שהסאה מחזיק. (ב) בית שהסאה מחזיק. ומה הוא בית שהסאה? כל שהוא מחזיק סאה. ומה הוא מחזיק סאה? כל שהוא מחזיק שלש סאין. ומה הוא מחזיק שלש סאין? כל שהוא מחזיק שלשה קבין: ומה הוא מחזיק שלשה קבין? כל שהוא מחזיק שלשה קבין: ומה הוא מחזיק שלשה קבין? כל שהוא מחזיק שלשה לוגין: ומה הוא מחזיק שלשה לוגין? כל שהוא מחזיק שלשה ביצים: ומה הוא מחזיק שלשה ביצים? כל שהוא מחזיק (ביצה) [ביצים] כל אדם: ביצה כל אדם: ביצה כל אדם: ביצה

ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܒܗ ܐܠܐ ܒܡܐ ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܗܢ ܕܐܬܐ[1] ܐܢ ܠܐ ܢܫܡܥ ܠܟ ܬܐܡܪ ܥܡܗ ܥܘܕ ܬܪܬܝܢ ܠܡܗܦܟ ܠܗ ܠܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܗ ܐܠܐ ܢܦܠ ܢܦܠ ܠܩܒܠ ܡܪܗ ܕܝܠܗ ܘܢܫܬܡܕ ܒܝܕ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܗ ܐܠܐ ܡܘܬ ܡܘܬ ܒܟܠ ܕܝܢ ܕܢܬܩܛܠ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܕ

ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད།

ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི། ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། དགའ་བྱེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ།

(1) ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། (2) ཀུན་བཟང་དགའ་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། (3) དཔེར་ན།

שהוא עפר מהארץ וגם אין לו שום ערך ומחיר. אבל אם יש לו
קשר עם אדם גדול אז הוא נעשה יקר ונכבד. (כמו שכתוב
בספר הקדוש שאם אדם נוגע בקבר של צדיק אז הוא נעשה
קדוש גם הוא. ולכן אם הוא נוגע בקבר של רשע אז הוא
נעשה טמא גם הוא. וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם
דבר אחר אז הוא נעשה יקר ונכבד. וכן הוא בכל דבר
שאין לו קשר עם דבר אחר אז הוא נעשה פחות ונבזה.
וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם דבר רע אז הוא נעשה
רע גם הוא. וכן הוא בכל דבר שאין לו קשר עם דבר רע
אז הוא נעשה טוב. וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם
דבר טוב אז הוא נעשה טוב גם הוא. וכן הוא בכל דבר
שאין לו קשר עם דבר טוב אז הוא נעשה רע גם הוא.
וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם דבר שקר אז הוא
נעשה שקר גם הוא. וכן הוא בכל דבר שאין לו קשר עם
דבר שקר אז הוא נעשה אמת גם הוא. וכן הוא בכל דבר
שיש לו קשר עם דבר אמת אז הוא נעשה אמת גם הוא.
וכן הוא בכל דבר שאין לו קשר עם דבר אמת אז הוא
נעשה שקר גם הוא. וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם
דבר שקר אז הוא נעשה שקר גם הוא. וכן הוא בכל דבר
שאין לו קשר עם דבר שקר אז הוא נעשה אמת גם הוא.
וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם דבר אמת אז הוא
נעשה אמת גם הוא. וכן הוא בכל דבר שאין לו קשר עם
דבר אמת אז הוא נעשה שקר גם הוא. וכן הוא בכל דבר
שיש לו קשר עם דבר שקר אז הוא נעשה שקר גם הוא.
וכן הוא בכל דבר שאין לו קשר עם דבר שקר אז הוא
נעשה אמת גם הוא. וכן הוא בכל דבר שיש לו קשר עם
דבר אמת אז הוא נעשה אמת גם הוא. וכן הוא בכל דבר
שאין לו קשר עם דבר אמת אז הוא נעשה שקר

ئەڤە: ئەز هێڤیا ئەم[1] ڤێرێ ژیانێ ئاڤێ بدەمێ (ڤێ ئاڤێ
ژیانێ: ئەو ئاڤا ئەو[2] دەڤەندێ ئەو ئاڤا ئەو ئاڤا ئەو
ئاڤێ ژیانێ: ئەو ئاڤا ئەو[3] دەڤەندێ ئەو ئاڤا ئەو
ژیانێ ئەو ئاڤا ئەو ئاڤا ئەو ئاڤا ئەو ئاڤا ئەو
ئاڤا

ﻣﻤﻮﻤﻴﺘﻮ ﺟ ﺩﻤﺰ ﻣﻤ ﺩﻤ: ﺭﻮﻣﻤﺒﻴﺘﻨﻴ ﺩﻤﺘﻨ ﺩﻮﻤ ﻴﻨﻜﻴﻮ
(ﻣﻤﺒﻴﺘﻨﻴ ﻣﻤﻤﻮﻤﻴﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ) ﻣﻤﺒﻴﺘﻨﻴ ﺩﻤﺪ[1]: ﻮﻤﻤﻤﺒﻴﺘﻨﻴ ﺩﻤﺪ ﻣﻤﻴﻨﻮ
ﻣﻮ: ﻣﻤﺘﻨ ﻣﻤﻴﻨﻮ[2] ﻣﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻤﺘﻨ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ
ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻮﻤﻴﻮ ﻣﻤﺰ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻮ؟ ﻣﻤﻴﻨﻮ[3] ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻤﺰ ﻣﻤﻮﻤﻴﻮ ﻣﻤﺰ
ﻣﻤﺰ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻮ: ﻣﻤﻤﻤﻴﻮ ﻣﻤﻮﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ. ﻣﻤﻴﻨﻮ
ﻣﻤﻤﻤﻴﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻮ ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ[4] ﻣﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻤﻤﻴﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ[5] ﻣﻤﻤﻤﻴﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ (ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ[6]
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﺰ (ﻣﻤﻴﻨﻮ[7] ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻤﺰ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ[8]
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ[9]
ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻮ ﻣﻮ ﻴﻨﻜﻴﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ[10] ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ. (ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ[11] ﻣﻮ
ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ[12] ﻣﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ (ﻣﻤﻴﻨﻮ:
ﻣﻤﻴﻨﻮ[13].

---

(1) ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ. (2) ﻣﻤﻴﻨﻮ. (3) ﻣﻤﻴﻨﻮ. (4) ﻣﻤﻴﻨﻮ.
(5) ﻣﻤﻴﻨﻮ. (6) ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ. (7) ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ: ﻣﻤﻴﻨﻮ. (8) ﻣﻤﻴﻨﻮ.
(9) ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ. (10) ﻣﻤﻴﻨﻮ. (11) ﻣﻤﻴﻨﻮ. (12) ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ.
(13) ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ ﻣﻤﻴﻨﻮ.

ܚܝܠ ܕܐ ܚܟܝܡ ܕܡܕܒܪ ܫܦܝ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܫ:
ܒܝܕ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܛܠ ܕܒܝܬ ܐܒܗ. ܒܝܬ ܚܟܝܡ ܐܘܨܪ ܢܚܬ
ܫܦܝ ܘܠܐ: ܕܒܛܠ ܒܝܬ ܐܘܨܪ ܡܬ: ܕܒܛܒܚ ܡܕܒܪ ܕܡܥܒܕ ܒܝܫ:
ܒܝܬ ܡܠܟ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܘܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ
ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܘܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ
ܘܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ. ܟܠܗܝܢ ܐܢܫܝ ܒܝܬ
ܡܕܒܪ ܡܕܝ ܐܝܟ ܒܝܬ ܡܠܟ ܒܝܬ ܡܕܒܪ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܕܐ ܟܕ
ܡܫܟܚ ܡܠܟ ܐܘ ܒܝܬ ܡܠܟ ܒܝܬ ܐܒܗ. ܐܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܒܝ
ܟܕ ܡܫܟܚ ܡܠܟ ܐܘ ܒܝܬ ܡܠܟ ܟܕ ܡܬ. ܐܒܗ ܠܐ ܡܫܟܚ ܒܝ
ܟܕ ܡܫܟܚ ܡܠܟ ܐܘ ܒܝܬ ܡܠܟ ܒܝܬ ܐܒܗ ܐܘ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ
ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܡܕܒܪ ܒܝܬ ܐܒܗ ܐܘ ܒܝܬ ܐܒܗ ܠܐ
ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܡܕܒܪ ܐܒܗ ܒܝܬ ܐܒܗ ܐܘ ܒܝܬ ܐܒܗ
ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܡܕܒܪ

ܕܡܪܝ ܐܝܬܝ ܒܟ ܒܟ ܐܡܪ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝ

ܒܥܘܕ ܕܥܒܝܕ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܝܕ ܡܫܐ ܕܢܒܝܐ[1]. ܘܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܘܢܫܠܡ ܠܗ ܟܠ ܢܕܪ ܘܫܒܘܥܬܐ: ܘܒܥܕܢܐ ܕܟܕ ܠܐ ܡܛܐ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡܗ ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕ

ܘܐܬܦܢܝܘ ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܡܢ ܦܢܛܘܣ(1) ܠܢܨܝܒܝܢ: ܘܐܬܝܕܥܬ
ܗܘܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܫܡܥܘܗܝ ܕܗܠܝܢ: ܗܘܦܟܐ ܗܘܬ
ܕܡܕܝܢ̈ܬܐ. ܘܥܕܡܐ ܕܢܗܘܐ ܗܘܦܟܐ: ܢܦܩܘܗ ܗܘܬ ܡܠܟܬܐ
ܥܡܘܪܝܗܘܢ: ܕܢܣܒܝܢ ܘܗܘܝܢ ܒܪ̈ܫܝܬܐ. ܘܢܣܒܝܢ ܡܢܗܘܢ
ܦܬܓܡܗ ܕܡܠܟܬܐ: ܟܕ ܢܕܪܫܘܢ ܒܗܘܢ ܡܪܕܘܬܐ ܠܐ ܗܘܬ
ܠܗܝܢ. ܘܐܬܚܙܝܘ(2) ܡܫܪܪܬܐ ܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܒܥܝܢܗ: ܕܠܒܝܫ
ܗܘܬ ܟܘܠ ܒܘܫܪܐ ܕܡܪܕܘܬܐ(3): ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܘܡܪ̈ܕܘܬܐ: ܟܠܗ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܬ ܒܫܘܒܚܗܘܢ. ܘܡܛܠ
ܗܠܝܢ ܢܫܒܬ ܠܐ ܫܠܝܛ ܕܢܬܚܙܐ ܩܕܡ ܡܠܟܬܐ: ܕܩܕܡ ܩܝܨܗ
ܐܦ ܠܗ ܘܢܗܘܐ(4) ܒܪܫܝܬܐ. ܠܗܢܐ ܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܒܢܐ:
ܘܦܬܓܡܐ ܗܘܐ ܬܪܬܝܢ ܕܒܠܒܗ(5) ܡܢ ܡܪܕܘܬܐ: ܘܢܫܝܚܝܢ
ܗܘܘ ܡܪ̈ܕܘܬܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܠܬܘܪܥܝܗܘܢ. ܥܦܝܪ ܗܘܬ ܕܝܢ
ܒܝܘܡܗ ܗܘ(6) ܥܠܡܐ: ܘܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ (ܥܠܡܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܥܠܡ(7)
ܡܢܗ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܕ ܫܡܥ ܥܠ ܬܫܡܫܬܗ ܗܕܐ ܕܐܬܚܙܝܬ
ܡܢ ܩܕܝܫܐ: ܒܥܘܗܝ ܠܡܬܒܥܘ ܕܢܬܚܙܐ ܥܡ ܫܡܥܗ: ܕܡܢܗ
ܢܦܠ ܥܠܡܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܕ ܥܠ ܠܡܕܝܢܬܗܘܢ(8): ܥܢܐ ܕܢܐܡܪ
ܠܗ: ܩܕܡ ܟܠ ܥܡܗ ܘܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܡܪܕܘܬܐ ܕܥܒܕܗ
ܒܫܡܝܢ ܗܘܘ: ܗܘܟܢܐ(9): ܫܡܥܝܢܢ ܡܢ ܐܝܬ ܠܟ ܕܬܬܠ
(ܗܘܢܐ ܒܬܘܪܥܝܬܐ ܗܕܐ(10). ܘܫܡܥܗ ܕܐܢܫ ܡܫܝܚܐ: ܘܠܐܢܫܐ

(1) ܦܘܢܛܘܣ. (2) ܘܐܬܚܙܝܘ. (3) ܕܡܪܕܘܬܐ. (4) ܕܢܗܘܐ.
(5) ܢܚܪܝܗܘܢ ܘܠܒܒܗܘܢ. (6) ܗܘ. (7) ܒܢܬܐ ܘܠܐ ܒܪܬܐ ܥܠܡܐ.
(8) ܡܕܝܢܬܗܘܢ. (9) ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. (10) ܐܝܟ ܒܗܘܢ ܒܬܘܪܥܝܬܐ.

ⵜⵉⵏⵎⵔⵜ: ⵙⵙⵓⵏⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܐ: ܕܡܫܝܚܐ ܟܕ ܡܬܐ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܒܘܗܝ: ܐܠܐ ܐܢ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܒܝܬ ܐܡܗ: ܘܐܦ ܒܝܬ ܐܒܘ ܘܐܡ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘ ܐܠܐ ܒܝܬ ܐܡ: ܘܐܦ ܒܝܬ ܐܡ ܐܢ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܐܡ ܐܠܐ ܒܝܬ ܐܒܘ

ڪ ڪڍڻ: جو ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ. ڇڏڻ ڏيڻ ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ ڏيڻ ۽ ڪڍڻ(6) ڏيڻ ۾ ڪو ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ ڏيڻ. ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ ڏيڻ: ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ ڏيڻ: ڪنهن ڪاڻ ڪڍڻ ڏيڻ:

ڪتاب حدود الايمان. ٤٠٧

(١) في ك. (٢) بعدك. (٣) بعدكل. (٤) هذا حكم ما ذكر في هذه المسئلة.

ڪتاب حدود الايمان. هذا حكم ما ذكر في هذه المسئلة.

(١) في ك. (٢) بعدك. (٣) بعدكل. (٤) هذا حكم ما ذكر في هذه المسئلة.

دَوَّدَّ زِعبِيَّ دِهَدَ زَوكِ. وِنِيَّ وَ زِنَّ. وِنِيَّ وَ زِنَّ دِهَدَ زَوكِ

ئۆكتاۋيۇس ئىستىكى ھەققىدە: ئۇنىڭ ئىسمى ئاۋگۇستۇس ئىدى: ئۇنىڭ ئەجدادلىرى ئىچىدە ھېچكىم ئۇنىڭدەك ئۇلۇغ ئەمەس ئىدى: ئۇ ئۆز ئىسمىنى ئۆزى قويغان ئىدى: ئۇ ئۆز ئەقىل-پاراسىتى بىلەن ئۆز ئىسمىنى ئۇلۇغ قىلغان ئىدى: ئۇ ئۆز ئىسمىنى ئۆز

ئەمما ئەو ھەرگىز ئۇنى ئۇنتۇمايدۇ. ئۇنىڭ ئەسلى ئىسمى ئۇنىڭغا
ئۇنتۇلماس بولۇپ قالغان ئىدى[1]: ئۇ ئۆزىنى ئۇنتۇلماس دەپ
ئاتىغان[2]. ئۇنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىدى: ئۇ
ئۆزىنى ئۇنتۇلماس دەپ ئاتىغان ئىدى: ئۇنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ
ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئۇنتۇلماس ئىدى. ئۇنىڭ
ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىسمى ئۇنتۇلماس ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئۇنتۇلماس
ئىدى. ئۇنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى
ئۇنتۇلماس ئىدى. ئۇنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىدى.
ئۇنىڭ ئۆزى ئۇنتۇلماس ئىدى. ئۇنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ ئۆزىدىن
ئۇلۇغ ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئۇنتۇلماس ئىدى. ئۇنىڭ ئىسمى
ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئۇلۇغ ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى ئۇنتۇلماس ئىدى.

משלי פרק כ"ה[1] משלי שלמה העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: כבוד אלקים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר: שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: סור סיג מכסף ויצא לצרף כלי: סור רשע מלפני מלך ויכון בצדק כסאו: אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמוד: כי טוב אמור לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך: אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך: ריב רעך ריבך ואת סוד אחר אל תגל: פן יחרפך שומע ודבתך לא תשוב: תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת: כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ואת אדוניו ישיב נפש: נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר: בסבלנות יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם: דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו: הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך: חץ ורומח ואיש עונה ברעהו עד שקר: שן רועה ורגל מועדת בטוח בוגד ביום צרה: שר בגד בלב קר ושיר רעים על נתר רע: אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים: כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובית חבר: מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: מקור נמאס ומעין משחת צדיק מפל לפני רשע: דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד: עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר ברוחו:

(1) הפטרה. (2) דבשתה. (3) בחכמתו. (4) מי שבישל.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܫܘܠܡܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܝܠܗ ܘ

هُمْحَمَ هُمْحَمَ هُمْحَمَ

ܒܪ ܡܢ ܕܠܐ ܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܘܠܐ ܠܘܬ ܐܡܗ[1] ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܚܪ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܦ ܗܘ ܢܗܘܐ ܒܪ ܐܒ ܠܗ ܘܠܐ ܒܪ ܐܒ ܠܗ ܘ

ﻭﻣﺎﻬﻣﺎﻨﻋ ﺪﻫﺎﺸﻳ ﺎﻨﻟ ﺎﻣ ﻮﻫ ﺎﻨﻴﻠﻋ ﺎﻨﻟ ﺪﻬﺸﻳ ﻱﺬﻟﺍ ﻪﻠﻟﺍ ﻥﺇ :ﻝﻮﻘﻳ
ﻪﻴﻠﻋ ﺎﻨﻟ ﺪﻬﺸﻳ ﻦﻣ ﻰﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻮﻫ ﻞﺑ ﺎﻨﻴﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻻ ﻪﻠﻟﺍ ﻥﺇ :ﻝﻮﻘﻳ
ﻪﻴﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻰﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻮﻫ ﻞﺑ ﻪﻴﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻦﻣ ﻰﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻻ ﻪﻠﻟﺍ ﻥﺇ
ﻪﻴﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻦﻣ ﻰﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻮﻫ ﻞﺑ ﻪﻴﻠﻋ ﺪﻬﺸﻳ ﻻ ﻪﻠﻟﺍ ﻥﺇ :ﻝﻮﻘﻳ ﻦﻣ ﻢﻬﻨﻣ

ܕܡܠܟܐ: ܘܐܦܠܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܒܗ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܡܫܠܡ ܠܗ ܒܟܠ ܫܢܐ ܡܢܬܐ ܕܟܣܦܐ ܘܕܕܗܒܐ ܘܕܟܠ ܡܢܐ ܕܝܩܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕ

ܫܒܚ ܒܝܬ ܐܠ[1] ܐܠܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗ ܕܐܒܗ ܕܝܘܕ ܐܠ ܬܕܚܠ ܠܡܒܢܐ ܕܩܕܫܐ. ܘܐܬܐ ܐܠ ܒܝܬ ܐܠܗ ܘܐܬܒ ܠܗ ܫܠܡ ܒܝܬ ܐܠ ܐܠ ܬܗܘ ܠܟ ܠܐ ܫܢܐ ܘܠܐ ܫܢܝ ܠܐ ܬܗܘ ܠܟ ܠܐ

ומלכו עמהם: ויהי כאשר ראה אותם שהם מתקבצים
(ומתאספים) אליו ומתחברים. וידבר אליהם ויאמר
להם[1]: מה אתם עושים? ומה הוא הדבר אשר
אתם עושים. ויאמרו אליו: אנחנו עושים מלחמה
עם אלו[2] הגוים. ויאמר להם: ומה הוא הדבר
אשר אתם נלחמים עמהם? ויאמרו אליו: אנחנו
נלחמים עמהם בעבור שהם עובדים לעצים ואבנים
ולא יודעים את ה' אלהי השמים. ויאמר להם:
ומה הוא הדבר אשר אתם עובדים אותו? ויאמרו
אליו: אנחנו עובדים את ה' אלהי השמים אשר
ברא את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל
אשר בהם. ויאמר להם: ומה הוא הדבר אשר
אתם עובדים אותו? ויאמרו אליו: אנחנו עובדים
אותו בתפלה ובתחנונים ובצום ובצדקה ובכל
מיני מעשים טובים. ויאמר להם: ומה הוא הדבר
אשר אתם מבקשים ממנו? ויאמרו אליו: אנחנו
מבקשים ממנו שיתן לנו חיי עולם הבא. ויאמר
להם: ומה הוא הדבר אשר אתם מבקשים ממנו
שיתן לכם חיי עולם הבא? ויאמרו אליו: אנחנו
מבקשים ממנו שיתן לנו חיי עולם הבא בעבור
שהוא נתן לנו חיי עולם הזה. ויאמר להם: ומה
הוא הדבר אשר נתן לכם חיי עולם הזה? ויאמרו
אליו: הוא נתן לנו חיי עולם הזה בעבור שברא
אותנו מאין ויש. ויאמר להם: ומה הוא הדבר
אשר ברא אתכם מאין ויש? ויאמרו אליו: הוא
ברא אותנו בעבור שנעבוד אותו ונשבחהו ונודה
לשמו[3].

ויאמר להם: הן הדברים אשר אתם אומרים
ומספרים הם דברים נכונים ואמתיים. ומה הוא

(1) Desunt in Cod. Lond. (2) הם. (3) חסרים. (4) Desunt.
(5) כלומר: הם הפכו. (6) בלשון ערבי הכוונה בזה. (7) חסרים.

ולא תאכל דם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכל לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה׳: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה׳: והקרבת את עולתיך הבשר והדם על מזבח ה׳ אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח ה׳ אלהיך והבשר תאכל: שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה׳ אלהיך: כי יכרית ה׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשת אותם וישבת בארצם: השמר לך פן תנוקש אחריהם אחרי הישמדם מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה׳ אלהיך כי כל תועבת ה׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך ויידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך:

(1) ולא תאכל. (2) ואת בניהם. (3) בם. (4) אשר . . . תשרפון.

ماڤرد ذ جيڤ. ٥جڤ ڤيڤكس ڤيڤ كي ڤيكس: جد ڤيڤ: ذ ڤيڤ ڤيڤ دڤ ڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤ ٥ماڤڤ ڤيڤ. جد ڤيڤ ڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ

ܟܕ ܐܡܪ[1]. ܐܒܪ ܕܝ ܐܒܕ ܕܫܘܦܪܐ ܐܡܪ ܒܟ ܕܐܢܐ ܗܘ ܐܠܗܐ: ܘܐܢ ܐܒܪ ܕܐܢܫ ܐܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܐܠܗܐ

ھەممىسى ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ئۆزىنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ ئانىسى ۋېنېرا ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى. ئۇ ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئاق ئۆتەڭگىسىنى كۆرسەتتى. ئۇ ئۆتەڭگىدە ئۇنىڭ ئاتىسى ئانخىسېسنىڭ رەسىمى بار ئىدى. ئۇ ئۆتەڭگىنى كۆرۈپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈشتىن توختىدى. ئۇ ئۆتەڭگىنى ئۆزىنىڭ ئاتىسىدىن ئەسلىمە قىلىپ ساقلاپ قالغان

ڤاڤ (ڤيرجيل[4] ڤمڤيلل: ڤمڤيلل ڤمڤن ڤيتس: ڤيتس ڤيتس ڤيتس

ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܢܦܫ ܐܢܫ ܘܒܗܡܬܐ[1] ܘܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ ܘܒܓܘ ܡܝ ܕܐܬ ܒܗ ܢܘܢܐ ܘܫܪܨܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܐ ܕܢܦܫ ܐܢܫ ܘܒܗܡܬܐ

ܒܝܬ ܐܝܠ ܕܐܢ ܒܥܐ ܠܡܫܬܐ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ[1] ܘܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ
ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ
ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ
ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ
ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ
ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ
ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ
ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ
ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ
ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ
ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ
ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ
ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ
ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܝ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܒܪ
ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܡ ܢܫܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕ

حمعِنِ لَمْهِ: نِنْ حمجْنِكْ: مْمْدَ بْتِ: مْمْدَ عمدَ: مْمْدَ
مْمْدَ هْنَمْنْ: مْمْدَ نَوْكْ: مْمْدَ كْنْنْ: مْمْدَ
(حمهنْنْ[1]؟): مْمْدَ ڤْعِنْكْ: مْمْدَ نْمْهِ: مْمْدَ
نْهشْ: مْمْدَ (نْنْمِ[2]؟): مْمْدَ نَوكْلِ: مْمْدَ
(نْذ؟) عمعد: مْمْدَ سْتْبِ[3]: مْمْدَ لْمِكْ: مْمْدَ هْمِنْ:
مْمْدَ نْذ سْڤِدْنْنْ: مْمْدَ ذْمْهنْنْ[4]: مْمْدَ هْكْمْنْ[5]:
مْمْدَ (نْذ ثْحْمِهْ[6]؟): مْمْدَ ڤِكْمْهْ: مْمْدَ نْمْذْنْ:
مْمْدَ ثْمْسْكْ[7]: مْمْدَ نْعْدْنْ: مْمْدَ مْسْنْ ثْمْنْ: مْمْدَ
(ڤْحمِ[8]؟): مْمْدَ لْمْنْكْمْهْ: مْمْدَ مْڤْكْ: مْمْدَ
نْهڤْكْمْهْ: نْحْ نْذْنْ ذْجْكْ نْسْمْڤْ نْجْ حمعِنِ:
نْكْمْهْمْ ذْنْمْذْ كْ ڤْكْنْ ذْسْنْ. نْمْ مْنْ كْ لْمْذ مْ
حْنْڤْ: (ذْنْمْ مْنْ[9] حمْمْنْ ذْسْڤْنْنْ مْ ثْذْ ذْڤْنْشْنْ[10]
ذْڤْكْ: ڤْمْعْذْ مْنْ[11] ڤْكْنْ ذْسْمْكْ[12] كْنْسْ. مْڤْذ
ثْنْ ذْنْعْذْ نْ نْكْ عْمْسْمْڤْ ذْنْمْثْمْنْ[13]: مْكْ (حمعْم
مْمْذْنْمْمْ[14] ذْنْكْمْنْڤْ. مْجْ ڤْكْ نْكْذ مْنْ ثْنْ
حمكْمْ: حْسْكْ[15] ڤْمْنْ كْمْكْمْ: نْجْ ثْ نْڤْنْكْ
(مْعْكْنْكْ مْنْ[16]. مْمْعْكْ نْمْسْڤْ نْحْسْنْ: مْنْكْذ نْمْ
ثْنْ سْنْ. مْكْمْنْ ثْنْ ذْنْڤْ سْذْ مْنْ: كْمْ مْنْ

ڤيڤيه ماڤنه بيتيڤ ديدو: ڤه ماڤمه ديمه ڤيتا مي ڤد ڤنا ڤيا

ئەڵفابێی ئەو زمانانە: جگە لەمەش کەمێک جیاوازی هەیە. وەک
ئەڵفابێی عەرەبی: ئەلیف بێ تێ سێ جیم حا خا دال زا ڕا زێ سین
شین صاد زاد تا زا عەین غەین فا قاف کاف لام میم نون واو هێ
یا[1] کەچی هەندێ جار وشەی عەرەبی بەبێ ئەوەی هیچ
گۆڕانکاریی بەسەردا بێت وەک خۆی دەنووسرێت. وەک: ڕەحمەت
ڕەحیم کەریم[2] دەبێ. هەندێ جار گۆڕانکاریی بەسەردا دێت
وەک دەڵێن: دەبێ دەبێ[3]. وەک: ئەحمەد ئەحمەدی. ئەگەر
پیتێک لە کۆتایی وشەیەکدا بێت و پیتی یەکەمی وشەی دواتر
هەمان پیت بێت، ئەو دوو پیتە دەکرێنە یەک پیت. وەک: ئەحمەد
دەڵێ: ئەحمەدێ[4]. ئەگەر پیتی یەکەمی وشەی دواتر بێ
ئەوا ئەو پیتانە ناکرێنە یەک پیت. وەک: ئەحمەد بێ ئەحمەد[5].

ئەگەر کۆتا پیتی وشەیەک هەڵگر بێت: دەبێ ئەو پیتە
دووجار بنووسرێت. وەک: ئەحمەد ئەحمەدێ. ئەگەر کۆتا پیتی
وشەیەک هەڵگر نەبێت: وەک خۆی دەنووسرێت. وەک: ئەحمەد
ئەحمەدێ. ئەگەر کۆتا پیتی وشەیەک (ەـ) بێت: ئەگەر پیتی
پێش (ەـ) هەڵگر بێت ئەوا (ەـ) دەبێتە (ە)[6]. وەک: مەڵە
مەڵەی. ئەگەر پیتی پێش (ەـ) هەڵگر نەبێت ئەوا (ەـ) دەبێتە
(ێ). وەک: گەڵە گەڵێ. ئەگەر کۆتا پیتی وشەیەک (ا) بێت:
ئەوا (ا) دەبێتە (ێ). وەک: دایە دایێ. ئەگەر کۆتا پیتی وشەیەک
(ۆ) بێت: ئەوا (ۆ) دەبێتە (وو). وەک: ئۆتۆمبێل ئۆتۆمبێلوو.

---

(1) دینی. (2) نیژ. (3) کەمەند. (4) ئیقەفە.
(5) ئیقەفە: ئەو هێڵەیە دەکێشرێ بەسەر پیتی دووەمی وشەکەدا.
(6) دیهێرێ.

ܐܠܐ ܡܢ ܕܝܕܥ ܒܚܟܡܬܐ ܕܡܫܠ: ܐܝܟ ܕܝܫܘܥ ܠܫܒܛܐ (ܘܠܐ
ܐܬܐ. ܡܚܠ ܕܡܟܬܒܐ ܡܢܐ ܕܡܫܬܚ ܘܟܘ ܕܝܫܬܟ
ܒܟܢܘܬ ܒܝ ܕܒܥܐ: ܟܕ ܫܡܥ ܘܟܘ ܠܟܐ ܡܢ
ܚܕܫܘ[1]. ܘܡܢ ܕܝܕܥ ܘܟܘ ܒܟ ܫܒܛܐ ܕܡܠܟ:
ܘܟܐ ܟܡ ܕܒܝܫ ܡܕܐ ܒܚܡܬ: ܕܫܡܥܬ ܐܡ ܟܐ: ܫܐ
ܕܒܐ ܫܟܐ. ܕܟܐ ܬܟܝ ܘܟܘ ܕܝܠܟ ܡܝܢ ܕܝܫܡ ܒܟܐ
ܡܟܟ ܟܘ ܕܝܒܝܠܟ (ܡܢ ܡܒ[3] ܫܒ ܟܐ. ܘܝ ܕܝ
ܒܟܐ ܡܕܐ ܫܟܟ ܫܟܘܡ ܘܟܘ ܟܡ: ܕܝܫܘܡ ܫܒ
ܒܟܐ ܟܕ ܡܒܚܫܒ[4]: (ܡܚܠ ܒܥܒܝܬ ܘܐ. ܘܟܝܒܐ
ܒܥܒܐ ܐܘ ܫܫܘܡ: ܟܕ ܫܟ[5]. ܫܟ ܐܡ ܟܫ ܫ:
ܡܝ ܡܢ ܒܟܫܐ. ܘܝܝ ܒܥܐ ܒܥܒܝܐ ܕܒܐ:
ܘܒܐܘܒܥ ܟܟ ܒܫܐ. ܫܐ ܕܫ ܫܐ ܡܟܡ ܫܐ.
ܫܒܘܟܥ ܫ ܒܫܐ ܬܟܟܡ (ܡܘܒܬܐ ܒܡܡ ܘܟܘ[6]:
ܘܒܐܬ ܕܡܡܐ ܡܒܘܒܐ ܘܟܘ: (ܘܡܐ ܫܟ ܫܟ
(ܘܒܐ*?) ܐܒܐ ܡܝܐ ܟܡܟ: ܘܒܐ ܕܡܡ ܘܒ
ܕܡ ܒܟܟ ܕܒ ܒܟܟ ܫܟ: ܫ ܕܫ ܐܘ ܫܟ
ܘ: ܕܫ ܟ ܘܐ ܫܟ ܫ ܫ ܡܟ ܡܟ

(1) Desunt in Cod. Lond. (2) ܕܝܫܡ. (3) ܟܡ. (4) (ܡ
ܕܝܫ ... ܕ. 446). (5) Desunt. (6) ܫ ... ܡ. * ?.

ברכות[1]: שהרי אמרו בברכות שמברכין: מוציא לחם מן הארץ[2]: ואמרו בתר הכי[3]: שלא הוציא מן הארץ אלא מן התנור. ומה שאמרו בברכות: מוציא לחם מן הארץ. ולא אמרו מוציא פת מן הארץ: משום שאין לחם נקרא אלא מן החטים: אבל פת נקרא מן כל מיני דגן: ואין מברכין אלא על הראוי לאכילת בני אדם[4].

(סעיף ב) שהרי ברכות מזון נתקנו על ארבעה מינים[5] שבח בהם ארץ ישראל: שנאמר ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש. וכתיב: לחם בלא מסכנות תאכל בה כל חסר דבר בה. ואין לך שבח גדול מזה: ואמרו חכמים: כל הפרי שנברא בשבת חייב בברכה אחרונה: חוץ מן הדלועין שנברא בשבת ואין חייב בברכה אחרונה: מפני שאין ראויין לאכילה: ואין לך בהם אלא מה שהוציאו מהם: ואם כן מה הוציאו מהם? אמרו: הוציאו מהם זרעונין שיהיו נזרעין ועולין ואוכל אדם מהם. ואם כן הרי הם ראויין לאכילה. ואם כן למה אין חייב בברכה אחרונה: מפני שאין דרך בני אדם לאכלן: ואין מברכין אלא על הדרך שבני אדם אוכלין בה: ואין דרך בני אדם לאכול דלועין אלא מבושלין: ואין מברכין עליהן אלא בורא מיני מזונות: ואין מברכין עליהן ברכה אחרונה:

ܕܒܪܒܐ. ܗܘ ܕܝ ܒܪܒܐ ܒܢܝܐ ܕܡܫܐ (ܕܡܫܐ ܢܒܝܐ[1])؟ ܐܒܕ
ܟܠ ܒܪܢܫ: ܐܢܐ ܐܘ[2] ܕܐܬܐ ܕܝ ܒܪܢܐ ܕܢܫܡܥ ܟܠ
ܕܡܟܬܒ ܕܒܪܟ: ܗܘ ܕܝ ܒܪܒܐ ܒܪܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܒܪܟ.
ܐܒܕ ܟܠ: ܒܪܢ[3] ܐܠܐ ܒܪܟ ܒܪܟܬ ܐܢܫ. (ܟܕ
ܐܬܐ ܟܠ: ܒܪܢ ܒܪ ܒܪܬ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܪܟ ܐܢܫ: ܒܟܐ
ܕܐ ܐܬܐ ܗܘ ܒܪ ܒܪܬ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܪܟ ܐܢܫ: ܒܟܐ
ܒܪܟ ܐܢܐ ܒܪ ܒܪܬ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܪܟ ܐܢܫ: ܒܟܐ ܕܐ
ܟܠ ܒܪܢ[4]. ܐܡܪ ܐܢܐ ܒܪܟ ܒܪܟܬ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܪܟ ܐܢܫ
ܒܟܐ ܕܐ ܒܪ ܒܪܬ ܐܢܫ[5] ܕܐܒܪ: ܐܒܕ ܟܠ: ܒܪ ܐ
ܒܪ ܒܪ ܒܪܬ ܐܢܫ. ܒܟܐ ܒܪܟ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܪܟ ܐܢܫ[6]
ܒܪܟ ܐܢܫ: ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ
ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ ܒܪ ܒܪ ܐ[7].

ܒ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ
ܒܪ ܐ[8]. ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ
ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ
ܒܪ ܐ[9] ܒܪ ܐ. ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ[10] ܒܪ: ܐ
ܒ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ
ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ.
ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ:

(1) ܕܡܢ ܐܬܐ. (2) ܐܬ ܐ ܗ. (3) ܒܪ. (4) Desunt in Cod. Lond.
(5) ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ. (6) ܒܪ ܐ. (ܒܪ ܐ؟). (7) ܒܪ ܐ. (8) ܒܪ ܐ
(ܒܪ ܐ؟ ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ. ܒ. ܒܪ ܐ. 266.). (9) ܒܪ ܐ ܒܪ ܐ. (ܒܪ ܐ؟). (10) ܒ.

يْمِدْ كِ هَيْ مَدْ زَەكِ: دِيكْ كِ بِجِيْ دِيْكَا: دِكْ ئَهْبِ بْرَهْ دِيْقِ دِيْنْتِكْ. هَ بِدْ ئْبِهْ بْرَهْ لَهِدِيسَا: مَهِيهَ بْرَهْ كِ كَفَا: هَ دِيدِيْ قَهْدْبْدْ دَهِدِيسَا: بِكْ بْقِ حَمَهِ دَهِيْدَهِ. مِيدْ دِكْ مَهِيكْ (لَهِحَهْمَهِيْ مِكْهِنْنِ دِيدِيسْكِ بْكَا: مَهْمَهْيْنْ مَهِيكْ مِ بْكَا[1].

هَمِيْ فِبِ كِ مَدْ كِ هَيْ: دِيكْ كِ هَيْ دِيدِهْمَهْ: دِسِهْمَهْ لَيمْ لَيْكْ دِيْ[2] دِيْدِهْمَهْ بِكْ بِيْكْ: مَهْيَهِدِيْ مَهْيَهِيْكْ (دَهَهْ هَيْ مَهْيَهِيْكْ[3] دِيْكْ لَيْكْ. هَمِيْ يْمِدْ كِ هَيْ مَدْ زَەكِ: مِ يْمَ مْدِيْكْ كِ. هَمِيْ يْمِدْ كِ هَيْ مَدْ مِكْهَ: هَ دِكْ كِ هَكِ دِيْكْ. زَمِدْ كِ هَيْ: دِهَيْهِ يْسِ[4] مَدْ مِكْهَ: دِيْدِيْ فِيْ دِيْ مِدِيْ بْرَهْ دِيْدِيْ دِقْهَيْ[5]: دِيدِهِ قَهْكَهَ مِ يْدِيْ بْدَهْ. هِيْهَ دِ لَيْدِيْ: مَهِهِ دِهِيْ[6]. مَهِ دِ هِيْ مَدْ مِكْهَ هَقَهَ دَهِيْ دِيْمِدْ كِ هَيْ مَدْ مِكْهَ هَقَهَ دَهِيْ دِيْمِدْ كِ هَيْ دِمْ. مَهِ دِيْقِ كَهِ دِهِ يْمَهْ: بْمِدْ لَهْدْ لَهْيْ مِكْهِنْ. مَهِيدِيْ مِ دَهِمَدْ: مَهِيدِيْ مِكْهِنْ: مَهِمَهْيْ مَهِيكْ مِ دِيْدِيسْكِ دِ دْيْمِ. مَهِمِدْ كِ: دِيْكَ

(1) لَهِحَهْمَهِيْ دِسَهْ. (2) دِيْدِ. (3) يْ دَهَهْيْ. (4) يْمِ مَهِسِ. (5) دِيْدِ دَهِيْدِ. (6) دَكِيْ دِهَهْدِهِيْ.

ﺩﻫﺮﻩ ﺯﻭﺑﻊ ﺩﻫﺮ

ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ: (ܕܗܐ ܠܟ ܡܫܡܫ ܠܥܠܡ ܢܦܫܐ[1]. ܗܝܕܝܢ
ܦܩܕ: ܕܢܬܗܦܟܘܢ ܘܢܐܙܠܘܢ ܠܡܕܝܢܬܗܘܢ. ܘܢܬܦܢܘܢ
ܡܕܝܢܬܗܘܢ: ܐܝܟ ܢܦܩܘܢ ܐܬܪܘܬܗܘܢ ܘܢܬܠܘܢ ܒܦܘܠܚܢܐ.
ܘܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܡܫܬܒܗܪܢ (ܗܘܐ
ܠܗ[2] ܟܕ ܐܡܪܝܢ: ܕܗܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܢܦܩܘܗܝ ܠܥܠܡ ܢܦܫܝ:
ܘܢܗܘܐ ܠܒܢܝ ܘܠܒܢܝܗܘܢ ܡܢܝ[3]. ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܠܗ (ܗܘܐ ܠܘܬܗ
ܟܕ ܐܡܪ: ܕܐܝܟܘ ܡܠܟܘܬܐ[4] ܕܝܗܒ ܡܫܡܫ ܢܦܫܗ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܘܠܗܝܡܢܘܬܐ؟ ܗܘ ܕܝܢ ܦܢܝܬܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܝܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܐܪܥܐ
ܠܐ ܐܝܬ ܐܝܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܪܝܐ ܗܝ ܐܝܬܐ: ܘܗܝܕܝܢ
ܒܝܬܝܗܘܢ ܢܦܩܝܢ. ܘܐܦ ܠܝ: ܐܡܪܘ ܕܡܠܟܐ ܢܦܫܗ (ܕܡܩܒܠܘܗܝ
ܠܐܢܫܘܬܐ ܚܕܬܐ[5] ܘܡܫܪܐ ܠܗܘܢ ܕܡܩܒܠܝܢ: ܟܕ ܡܫܡܗ
ܡܫܡܫ ܐܝܬܐ ܠܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܥ ܗܠܝܢ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܠܐ
ܫܒܩ: ܐܠܐ ܠܒܝܬ ܕܘܟܬܐ ܘܢܦܩܬ: ܘܫܡܥ ܐܦ ܬܠܡܝܕܘܗܝ:
ܘܫܡܥ (ܫܡܥܗ ܘܚܘܪܐ ܡܢ ܐܬܚܙܝܗ[6]: ܘܡܫܡܠܝܢ ܠܫܡܝܐ
ܡܢ ܒܫܘܒܚܗ: ܘܬܠܝܗ ܠܥܠܡ ܫܒܝܚܐ. ܘܫܡܥ ܗܘܢ
ܢܣܒܘܢ ܕܗܢܐ ܕܡܪܝܐ: ܘܡܫܡܫ ܐܦ ܗܘ ܫܡܝܐ ܕܢܬܒܝܢ
(ܦܘܡܗ: ܘܡܬܢܐ[7] ܠܫܡܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗܘܢ: ܡܢ ܐܬܚܙܝܗ
ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܢܗܝܪܐ. ܘܒܗܢܐ ܘܬܐ ܗܘܐ ܒܥܠܡܗ ܕܗܢܐ ܢܬܠܝܗܐ.
(ܗܝܕܝܢ ܦܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܟܕ ܗܘ ܐܦܝܢ ܐܟܠ ܢܦܩܐ

---

(1) ܕܥܒܕ ܕܘܟܪܢܐ ܢܬܚܙܩܘܢ ܠܗܘܢ ܠܗ. (2) ܠܗ ܒܠܗܘܢ. (3) ܡܢ ܠܥܠܡ. (4) ܘܐܡܪ ܠܗ: ܕܡܢ ܦܘܫܩܐ. (5) ܢܬܦܬܚ ܠܐܢܫܘܬܐ ܚܕܬܐ.
(6) ܫܡܝܐ. (7) ܦܘܡܗ ܡܫܡܗܘܢ.

ھەممىسىنى ئۆزىگە ئوخشاش ئىشلەيدىغان قىلىپ ياراتقان ئىكەن. ئۇ ئۆزى ھەممىدىن بۇرۇن بولۇپ، ھەممە نەرسە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مەيدانغا كەلگەن. ئۇ ھەممىنى ئۆز قولى بىلەن ياراتقان. ئۇ ئۆزى ھەممىدىن بۇرۇن بولغاچقا، ھەممىنى ئۆز ئىلكىدە ساقلاپ تۇرىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىلكىدە ساقلاپ تۇرغاچقا، ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئىدارە قىلىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئىدارە قىلغاچقا، ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ھالاك قىلىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ھالاك قىلغاچقا، ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئەسلىگە كەلتۈرىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئەسلىگە كەلتۈرگەچكە، ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئاخىرلاشتۇرىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئاخىرلاشتۇرغاچقا، ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئاخىرلاشتۇرىدۇ. ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئاخىرلاشتۇرىدۇ، ئۇ ھەممىنى ئۆز ئىرادىسى بويىچە ئاخىرلاشتۇرىدۇ.

---

(1) ئۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەممىنى ئۆزىنىڭ مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ياراتقان. (2) كۆرسىتىدۇ. (3) ئاڭلاتقان. (سەپ قوشقۇچ .ت. 274). (4) ئۇنىڭىچە. (5) ئەزەلدە. (6) ئۇستۈنلۈك: ئۇنى ئاڭلاتقان. (7) ئۆزىمىزنى. (8) ئەقىل يەتمەيدۇ.

ܒܟ ܡܚܬ ܒܕܐ ܕܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ: (ܕܫܡܥܘܢ
ܚܝܠ ܕܐ[1] ܕܒܪ ܐܢܫ ܣܟܟ ܐܢܐ ܕܢܬܠ
ܠܟ ܒܐܝܠ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ: ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ
ܕܐ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐ ܐܢܐ
ܕܐ. ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ: ܐܢܐ ܕܐ
ܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ: ܐܢܐ ܕܐ ܐ
ܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ.
ܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ ܐܢܐ ܕܐ

ויהי כאשר שמע יהורם מלך ישראל את ספר ויקרע את בגדיו ויאמר הכלב אנכי לראש חבשת[1] איש הזה שלח אלי לאסף איש את צרעת נעמן כי אם התבוננו נא וראו כי מתאנה הוא לי: ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע: וישלח אליו אלישע המלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר: ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף את המצרע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהר: וישב אל איש האלהים הוא ומחניתו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב: ויאמר נעמן ואם לא לתנה נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ:

ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא ויהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ויצא גיחזי מאחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום אדוני שלחני לאמר הנה עתה הלמה נערים מהר אפרים שני הדרים ונתן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי חרתים בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד אל אדוניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

(1) חבשת שם מקום בדרום ארץ ישראל: ובמקרא מצרים נקראת חבשת. (2) בכלב ביטוי לבוז. (3) מתאנה מבקש עילה. (4) הלא הרי. (5) בחמה בכעס. (6) פרפר נהר קטן. (7) בזה. (8) אם לא כלום. ויש הבדל בין שני הביטויים: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך, שהוא בקשה שיסלח לו על מעשה שכבר עשה, לבין בדבר הזה יסלח נא יהוה לעבדך, שהוא בקשה שלא יעשה לו עוד מעשה כזה.

אֲבָלוֹת כִּי אֵין מַכִּיר אֶת זוּלָתוֹ: וְכִי יֵשׁ לְהַבְחִין בֵּין מַה שֶּׁהוּא (א) מִצְוַת בּוֹרֵא וּמַה שֶּׁהוּא מִצְוַת בְּרִיָּה: (מִשְׁלֵי כ"ד) הַצֵּל לְקוּחִים לַמָּוֶת וְאַחֲרֵי טִבְחָה תַּחְשֹׂךְ. וְכִי מִי הוּא שֶׁיָּכוֹל לְהַכִּיר בֵּין מִצְוַת בּוֹרֵא לְמִצְוַת בְּרִיָּה: כִּי אִם מִי שֶׁהוּא בַּעַל הַבְחָנָה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: אֵין לְךָ בַּעַל הַבְחָנָה (ב) אֶלָּא מִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין בֵּין מַה שֶּׁהוּא מִצְוַת בּוֹרֵא לְמַה שֶּׁהוּא מִצְוַת בְּרִיָּה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (דְּבָרִים ל"ב) כִּי גּוֹי אֹבַד עֵצוֹת הוּא וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם. וְכִי מִי הוּא שֶׁיָּכוֹל לְהַשְׂכִּיל אֶת אַחֲרִיתָם: כִּי אִם מִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין בֵּין מִצְוַת בּוֹרֵא לְמִצְוַת בְּרִיָּה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי כ"ג) כִּי אִם לַחֲכָמִים מִלָּה בְּנִי וְשִׂמְחָה לִבִּי גַּם אָנִי. וְכִי מִי הוּא שֶׁיָּכוֹל לְשַׂמֵּחַ אֶת לִבּוֹ: כִּי אִם מִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין בֵּין מִצְוַת בּוֹרֵא לְמִצְוַת בְּרִיָּה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי כ"ג) שְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ. וְכִי מִי הוּא שֶׁיָּכוֹל לְשַׂמֵּחַ אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ: כִּי אִם מִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין בֵּין מִצְוַת בּוֹרֵא לְמִצְוַת בְּרִיָּה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי ל"א) פִּתְחִי פִיךְ לָאִלֵּם בְּמִשְׁפַּט כָּל בְּנֵי חֲלוֹף. וְכִי מִי הוּא שֶׁיָּכוֹל לִפְתֹּחַ אֶת פִּיו לָאִלֵּם

ܫܡ ܕܒܝܬ ܐܠܗ ܒܟ ܒܝܬ ܐܠܗ ܐ ܗ ܕܝ ܒܟ ܐܠ
ܡܕܒܪ ܕܒܝܬ ܫܒܝܢܐ ܒܟ ܟܒ: ܕܒܟ ܐܠ ܒܝܬ ܐܠ
ܒܟ ܕܝܫܒ ܒܝܬ ܐܠ ܗ ܕ ܐ ܗ. ܐ ܗ ܕܝ ܐܠ ܒܝܬ ܐ
ܒܝܬ ܐ ܗ: ܐ ܗ ܕܝ ܐ ܗ ܒܟ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ
ܐ ܗ ܒܟ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ. ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ
ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ: ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ
ܐ ܗ ܕ ܐ ܗ ܕ

ܡܛܠ ܕܐܡܪ: ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܕܐܢ ܠܐ ܫܪܐ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܡܫܬܘܩ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܕܐܢ ܫܪܐ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܠܐ ܡܫܬܘܩ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܕܐܢ ܠܐ ܫܪܐ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ ܡܫܬܘܩ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܗ. ܡܢ ܗܢܐ ܢ

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵉⵏⵜ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ ⵉⵏ

ەش ديڤيڤد كيكمڤد مەسڤكەڤ ديڤيڤد: ەش ڤدكمڤد كيكمڤد ەش: ەژي

ܒܪܝܬ ܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܕܡ ܐܝ ܐܢ

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܐܝ ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܐܡܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܒܟ ܐܡܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܐܝ ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܐܡܘܬܐ (ܕܚܢܝܪ[1]) ܐܝ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܒܟ ܐܡܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܐܝ ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܐܡܘܬܐ ܕܫܘܪܐ

ܒܝܬ ܐܢ ܠܐ ܒܥܝܢ ܠܗ: ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܬܝ ܒܫܡ ܡܪܝ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܒܫܡ ܡܪܝ ܐܦ ܠܗ ܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܘܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܪܝ ܐܬܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ

ەڭيەن ڤيڤيكيە[1] ەەڤڭڤ ڤيڭڤ : ەيە ڤيڤيڤ ەە
(ئيەەڤ ڤيەيڤ[2]: ەڤيد ڤيڤيڤيڤ ەەەەڭڤ ڤيڤيڤ :
ەڤيڤيڤ ڤيڤيڤيڤ ەە ڤيڤيڤ. ەيڭڤ ڤيڤيڤ
ڤيەڤيڤ ڤيڤيڤ ەە ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ەڭ ڤيڤيڤ ڤيڤ ەە (ڤيڭ:
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤيڤ ەەڤڤ: ەڭ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ[3] ڤڭ ڤيڤيڤ ڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ[4] ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ. ڤيڤيڤ ڤيڤ[5] ڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ەەڤڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ. ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ : ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤ. ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ[6] ڤيڤڤيڤ: ەەڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ. ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ[7] ڤيڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ[8]. (ڤيڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ[9] ڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤي

ڽاڤ دڤيڠڬ دڠن ڤرڬي. ماك ڤرڬي دڽا مڽمڤ دڽ ڤيدڠ
دڠن ڤڤيڠڬ ڤڠكڤ دڽ ڤڠكڠ: ماك ڤرڬي دڽا ڤڠك

ܒܚܒܝܒܘ ܠܡܫܝܚ ܕܢܫܐ ܒܗ: ܘܥܠ ܗܕܐ ܫܡ ܒܗ ܡܫ ܒܚܒܝܒܘ ܠܡܫܝܚ ܕܢܫܐ ܒܗ: ܘܥܠ ܗܕܐ ܫܡ ܒܗ ܡܫ[1] ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܬ ܠܟ ܚܒܪ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܒܥܠ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܬ ܠܟ ܚܒܪ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܒܥܠ ܐܢܐ[2]. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܬ ܐܝܬ ܠܟ ܚܒܪ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܒܥܠ ܐܢܐ:

ڤرهادن دڠن ڤمبري. ڤرهادن دڠن ڤمبري: ڤرهادن دڠن ڤمبري: ڤرهادن دڠن ڤمبري:

فقاصمتي بذلك ملكي: ملكي دعى له بعينه: فقاصمتي بذلك ملكي: بذلك دعوى مشتركة. (مجمل[1]؟) مشتق من فعل يفعل: بذلك دعوى مشتركة. مشتق من فعل يفعل. بعينه دعوى مشتركة. مشتق من فعل يفعل. بعينه دعوى مشتركة. مشتق من فعل يفعل. بعينه

حَبِ ٱَيَّمَّٱَ مِڤِدَّمَّٱَ دِكَ هَجَ دِيٓهِڤِدَ مِمَّيَّدَ دِڤِدِيٓ: مِحِكَ دِ دِمكِ مِمِكَ مِحَبِ دِيٓحِ مِيَّمَ دِكِمَّيَّدَ دِمِكَحَمَّٱَ مِمَّدَ حَبِ ٱَيَّمَّٱَ كِ: دِيٓحِهَمَّدَ دِڤِدِيٓ (كِڤِعدِيٓ مِمَّدَ[1]: مِحِكَ هَجَ مِكِ مِ دِيٓحِهَمَّدَ مِمَّيَّدَ دِڤِدِيٓ هَمَّدَ دِيٓحِهَمَّدَ. مِمِحِكَ هَجَ دِيٓ ٱَيَّمَّٱَ: هَمَّدَ مِيَّمَّدَ ٱَسَّدَّدَ مِمَّدَّدَ مِيَّمَّدَ. دِ ٱَيَّمَّٱَ مِيَّدَ ٱَيَّمَّٱَ هَجَ دِيٓحِ ٱَيَّمَّٱَ مِمَّدَ مِيَّمَّدَ كِ مِيَّدَ مِيَّمَّدَ مِمَّدَ: دِيٓحِ ٱَيَّمَّٱَ مِيَّمَّدَ مِمَّدَ مِمَّدَ كِ: ٱَيَّمَّٱَ مِمَّدَ دِ كِ مِمَّدَ. مِيَّمَّدَ مِمَّدَ مِمَّدَ مِ

ܥܡܪ ܕܒܪ ܐܢܫ ܒܥܠ ܫܠܝܛ ܗܘ ܒܐܪܥܐ ܕܥܘܨ: ܫܠܝܡ ܘܬܡܝܡ ܗܘ ܓܒܪܐ
ܕܝܪܐ ܠܐܠܗܐ ܘܣܪ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܘܝܠܕ ܠܗ ܫܒܥ ܒܢܝܢ ܘܬܠܬ ܒܢܬܢ (ܫܒܥ ܐܠܦ ?)
ܓܡܠܐ ܘܫܒܥ ܐܠܦ ܣܝܐ ܘܚܡܪ ܐܠܦ ܙܘܓ ܒܩܪ ܘܡܐܬ ܐܬܢܐ ܪܒܬܐ
ܡܐܕ. ܗܘ ܓܒܪܐ ܪܒ ܡܢ ܟܠ ܒܢܝ ܩܕܡ: ܘܐܙܠܘ ܒܢܘܗܝ ܘܥܒܕܘ ܒܒܝܬ
ܟܠ ܚܕ ܝܘܡܗ ܘܫܕܪܘ ܠܐܚܘܬܗܘܢ ܘܩܪܝܘ ܠܬܠܬܗܘܢ ܐܚܘܬܐ
ܕܢܣܥܘ ܥܡܗܘܢ. ܘܗܘ ܟܕ ܫܡܥ ܐܝܘܒ ܫܠܝܚܘܬܐ ܗܕܐ ܩܡ ܐܝܟ
ܓܒܪܐ ܘܩܪܥ ܠܟܣܘܬܗ ܘܓܙܪ ܪܐܫܗ ܘܣܓܕ ܠܐܠܗܐ: ܘܐܡܪ ܥܪܛܠܝ
ܐܡܐ ܝܠܕܬܢܝ ܘܥܪܛܠܝ ܬܗܘ ܫܒܩ ܠܗ ܡܢ ܒܛܢ ܐܡܝ ܘܥܪܛܠܝ ܬܗܘ
ܬܗܦܟ ܠܗ ܡܢ ܒܛܢ ܐܡܗ ܗܟܢܐ ܗܘ ܥܒܕ ܝܗܘܐ ܫܡ ܡܪܝ ܡܒܪܟ.
ܒܟܠ ܗܕܐ ܠܐ ܚܛܐ ܐܝܘܒ ܘܠܐ ܢܬܠ ܛܦܫܐ ܠܐܠܗܐ ܒܣܟܠܬܐ.

ܗܘ ܕܝܘܡܐ ܕܐܬܘ ܒܢܝ ܐܠܗܐ ܘܩܪܒܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܐܬܐ ܐܦ
ܣܛܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܣܛܢܐ ܐܝܟܐ ܐܬܝܬ ; ܥܢܐ ܣܛܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܪ ܚܝܠ ܒܐܪܥܐ ܓܒܪܐ ܗܘ ܫܠܝܡ ܘܬܡܝܡ
ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܝܪܐ ܠܐܠܗܐ ܘܣܪ ܡܢ ܒܝܫܐ ; ܘܥܕ ܗܫܐ ܡܚܙܩ ܗܘ
ܒܬܡܝܡܘܬܗ ܘܐܢܐ ܗܘܝܬ ܠܗ ܠܡܒܠܥ ܒܠܚܘܕ. ܘܐܡܪ ܣܛܢܐ ܥܠ
ܐܝܘܒ ܘܐܡܪ ܥܘܪ ܒܥܕ ܥܘܪ ܕܝܠܗ ܘܒܣܪ ܒܥܕ ܒܣܪܗ ; ܐܢ ܠܐ ܒܦܢܝܟ
ܒܪܟ ܠܟ ܒܐܦ ܥܠ ܦܢܝ ; ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܣܛܢܐ ܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܕܟ ܒܪ ܡܢ ܓܒܪܗ ; ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܬܫܠܚ ܐܝܕܟ.

ܗܘ ܕܝܘܡܐ ܕܐܬܘ ܒܢܝ ܐܠܗܐ ܘܩܪܒܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܐܬܐ ܐܦ
ܣܛܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܣܛܢܐ ܐܝܟܐ ܐܬܝܬ ; ܥܢܐ ܣܛܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܪ ܚܝܠ ܒܐܪܥܐ ܓܒܪܐ ܗܘ ܫܠܝܡ ܘܬܡܝܡ
ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܝܪܐ ܠܐܠܗܐ ܘܣܪ ܡܢ ܒܝܫܐ ; ܘܥܕ ܗܫܐ ܡܚܙܩ ܗܘ
ܒܬܡܝܡܘܬܗ ܘܐܢܐ ܗܘܝܬ ܠܗ ܠܡܒܠܥ ܒܠܚܘܕ. ܘܐܡܪ ܣܛܢܐ ܥܠ
ܐܝܘܒ ܘܐܡܪ ܥܘܪ ܒܥܕ ܥܘܪ ܕܝܠܗ ܘܒܣܪ ܒܥܕ ܒܣܪܗ ; ܐܢ ܠܐ ܒܦܢܝܟ
ܒܪܟ ܠܟ ܒܐܦ ܥܠ ܦܢܝ ; ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܣܛܢܐ ܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܝܕܟ ܒܪ ܡܢ ܓܒܪܗ ; ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܬܫܠܚ ܐܝܕܟ.

(1) Desunt in Cod. Lond. (...) ... (... 131). (2) ... ...

ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܠܡܫܬܘܬܦ ܥܡ ܐܠܗܐ ܐܝ ܠܐ

دِمَدَ ئِيمَكِ. ڤِمَدَ ڤِرِيتِ مِ بِيتِ: ئِيمَكِ ڤِمَدَ ڤِرِيتِ
دِلِ: بِرَ كَرَدَ دِلِ كُمَ دِلِ ڤِرِيتِ مِ ڤِمَدَ: ڤِرِيتِ
ڤِمَدَ ڤِرِيتِ دِلِ: ڤِرِيتِ

ڤيدڤ ڤوبه كيڤ: ديڤدوه ميرو ڤوجي. جڤ ترجيڤ
ڤيدوه ميڤوبه ڤيڤ ڤيدڤ ڤيڤ ڤيرجيڤ ڤوجي: ڤيڤ
ڤوكيمي ڤوجي ڤيڤ ڤيمڤ ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ
ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ ڤي

ئۆچەنچى: ئۈچ قېتىم چۈشكەن ئىشنى بىر قېتىم چۈشەندۈرۈش. مەسىلەن: ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن.

ئۈچىنچى: ئۈچ قېتىم چۈشكەن ئىشنى بىر قېتىم چۈشەندۈرۈش. مەسىلەن: ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن.

ئۈچ قېتىم چۈشكەن ئىشنى بىر قېتىم چۈشەندۈرۈش: مەسىلەن: ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن.

ئۈچ قېتىم چۈشكەن ئىشنى بىر قېتىم چۈشەندۈرۈش: مەسىلەن: ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن.

ئۈچ قېتىم چۈشكەن ئىشنى بىر قېتىم چۈشەندۈرۈش: مەسىلەن: ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلدى. ئۇ ئۈچ قېتىم ئۆيگە كەلگەن.

(۱) ئۈچەنچىسى. (۲) ئۈچ قېتىم چۈشمەك. (ئۈچ قېتىم چۈشكەن).

לכך נקרא שמו קהלת שהיה מקבץ והולך: קהלת לכך נקרא שמו שהיה מקבץ ומלמד חכמה[1]. מה תלמוד לומר? אמר רבי יוחנן: לפי שהיה מקבץ ומלמד חכמה בכל יום[2]. רבי נתן אומר: שלמה היה מקבץ ומלמד חכמה בכל יום[3]. מה תלמוד לומר? אמר רבי יוחנן: לפי שהיה מקבץ ומלמד חכמה בכל יום.

חבירו רבי נתן אומר: הוי מתרפה על מטתך כאדם שהוא (כשמשכב על מטתו[4] כאדם שהוא) שוכב ומתרפה. ואל תהי מתרפה על מטתך בשעת מיתתך: שלמה שהיה מתרפה על מטתו בשעת מיתתו (כשהיה מת[5]?) (כאדם שהוא) מחכה שתבוא. ואל תהי מתרפה: שלא תהא מתרפה על מטתך בשעת מיתתך. שמשה רבינו לא נאמר בו שהיה מתרפה על מטתו בשעת מיתתו: שנאמר כי בא משה[6] בן מאה ועשרים שנה ביום מותו: שלא כחה של עין ולא נס לחה: שלא נתנוולו לחייו ולא נתקמטו: שלא נתקלקלו שיניו ולא נתלקו: שלא נתקלקלו רגליו ולא נתבקעו: שלא נתקלקלו ידיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עיניו ולא כהו: שלא נתקלקלו מעיו ולא נתבקעו: שלא נתקלקלו מתניו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שוקיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו קרסוליו ולא נתבקעו: שלא נתקלקלו בהונותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו ציפורני רגליו ולא נתבקעו: שלא נתקלקלו ציפורני ידיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שערותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו זקנו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו פניו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גבותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עפעפיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו אישוניו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו ראשו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עורפו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כתפיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו ידיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו אצבעותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שדיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו לבו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כליותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו טחולו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כבדו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מרה שחורה שלו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מרה צהובה שלו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו ריאותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גרונו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו לשונו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שפתותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שיניו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו חניכיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו חכו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מוחו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עצמותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גידיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו בשרו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עורו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו דמו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו נשמתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו רוחו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גופו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מראיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו קומתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כחו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו אונו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גבורתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו חיותו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו חיילותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מחנותיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מלבושיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כליו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מנעליו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כתריו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו טבעתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו חותמו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מקלו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שרביטו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו כסאו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מטתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו ארונו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו תכריכיו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מקומו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו קברו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מצבתו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו עפרו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו אפרו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו גלגוליו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו מקומו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שמו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו זכרו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שלא נתקלקלו ולא נתרפו: שלא נתקלקלו שלא נתרפו ולא נתקלקלו: שלא נתקלקלו שלא נתרפו ולא נתקלקלו: שלא נתקלקלו שלא נתרפו ולא נתקלקל

ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﻋﻠﻰ ﺁﻟﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺗﺴﻠﻴﻤﺎ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻛﺘﺎﺏ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﻫﻲ ﻓﺮﺽ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﻣﺴﻠﻢ ﻋﺎﻗﻞ ﺑﺎﻟﻐﺎ ﺇﻻ ﺍﻟﺤﺎﺋﺾ ﻭﺍﻟﻨﻔﺴﺎﺀ ﻭﻻ ﻗﻀﺎﺀ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻓﻲ ﺣﻴﻀﻬﺎ ﻭﻧﻔﺎﺳﻬﺎ ﻭﻻ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺠﻨﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﻐﻤﻰ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﻻ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺼﺒﻲ ﻭﻻ ﻳﺠﺐ ﺍﻷﺩﺍﺀ ﺇﻻ ﺑﺎﻟﺪﻋﺎﺀ ﻭﻻ ﻳﺠﺐ ﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﺇﻻ ﺑﺎﻟﺸﺮﻉ ﻭﻫﻲ ﺧﻤﺲ ﺍﻟﺼﻠﻮﺍﺕ ﺍﻟﻤﻜﺘﻮﺑﺎﺕ ﻭﺍﻟﻮﺗﺮ ﻭﺍﻟﻌﻴﺪ ﻭﺍﻟﻜﺴﻮﻑ ﻭﺍﻻﺳﺘﺴﻘﺎﺀ ﻭﺍﻟﺠﻨﺎﺯﺓ ﻭﺍﻟﺘﺮﺍﻭﻳﺢ ﻭﺻﻼﺓ ﺍﻟﺴﻔﺮ ﻭﺍﻟﻜﻔﺎﺭﺓ ﻭﺍﻟﻨﺬﺭ ﻭﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻌﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻤﺴﻨﻮﻧﺔ ﻭﻫﻲ ﺳﺘﺔ ﺍﻟﺴﻨﺔ ﻭﺍﻟﻀﺤﻰ ﻭﺗﺤﻴﺔ ﺍﻟﻤﺴﺠﺪ ﻭﺳﻨﺔ ﺍﻟﻮﺿﻮﺀ ﻭﺳﻨﺔ ﺍﻟﻐﺴﻞ ﻭﺳﻨﺔ ﺍﻷﺫﺍﻥ ﻭﺍﻹﻗﺎﻣﺔ ﻭﺍﻟﺠﻤﺎﻋﺔ ﻭﺍﻟﺠﻬﺮ ﻭﺍﻹﺳﺮﺍﺭ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﻘﻨﻮﺕ ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﻘﻌﻮﺩ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻠﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ ﻭﺍﻟﺠﻬﺮ ﻭﺍﻹﺳﺮﺍﺭ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﻘﻨﻮﺕ ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﻘﻌﻮﺩ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻠﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ

(1) ﺍﻟﺠﻬﺮ. (2) ﻭﺍﻹﺳﺮﺍﺭ. (3) ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮ. (4) ﻭﺍﻟﻘﻨﻮﺕ. (5) ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ. (6) ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﻘﻌﻮﺩ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻠﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ. (7) ﻭﺍﻟﺘﺴﻠﻴﻢ. (8) ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ. (ﺍﻟﺠﻬﺮ ﻭﺍﻹﺳﺮﺍﺭ).

ڪه زن ديده بود: ڪفت زن ڪفت: مرد زن ڪه بيند بود ڪه بيند مرد

بخانه رفتند و جمعیت باز جمع شد بحدیکه نتوانستند حتی در
بیرون جای پیدا کنند و او کلام را بدیشان بیان میکرد. (۴) که
چهار نفر مفلوج را نزد او آوردند که توسط چهار نفر برداشته
میشد. و چون از ازدحام نتوانستند او را نزد عیسی برسانند
سقف خانه را که او در آن بود کنده و سوراخ نموده بستری
را که مفلوج بر آن خوابیده بود از آنجا پائین فرستادند.
عیسی چون ایمان ایشان را دید بمفلوج گفت ای پسر
گناهانت آمرزیده شد. (۶) و بعضی از کاتبان در آنجا نشسته
در دلهای خود چنین فکر میکردند: (۷) که این چرا چنین
سخن میگوید کفر میگوید کیست که جز خدا گناهان
را بیامرزد. (۸) عیسی در حال بروح خود دانست که ایشان
در دلهای خود چنین فکر میکنند بدیشان گفت چرا در
دلهای خود چنین فکر میکنید. (۹) که کدام آسانتر است
بمفلوج گفتن گناهانت آمرزیده شد یا گفتن برخیز بستر
خود را برداشته راه برو. (۱۰) لیکن تا بدانید که پسر انسان
را در زمین قدرت است گناهان را بیامرزد بمفلوج گفت
(۱۱) تو را میگویم برخیز بستر خود را برداشته بخانه خود
برو. (۱۲) پس برخاست و بستر را در حال برداشته پیش
روی همه بیرون رفت بحدیکه همه متحیر شدند و خدا را
تمجید کرده گفتند که هرگز چنین ندیده بودیم.

(۱) بخانه. (۲) بیرون. (۳) بدلهای. (۴) چهار نفر.

ܕܐ ܐܢܐ ܡܫܬܒܚ ܒܗ ܐܢܐ ܒܫܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܘܗ ܘܢܩܒܠ ܠܟ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܩܒܠ ܐܢܐ ܠܗ ܘܐܬ ܐܢܬ ܡܫܬܒܚ ܒܗ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܘܗ ܘܠܐ

ܕܒܬܒܟ ܟܬܒܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܡܢ ܐܝܢ ܕܐܬ ܗܘ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ ܠܡܢ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ[1]. ܡܢ ܗܢܐ ܐܬ ܠܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ (ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ[2])؟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ ܠܡܢ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ ܠܡܢ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܫܡܫ ܙܘܥܐ. ܘ

(ﻪﻠﺻ[1]) ﺔﻴﻤﺳ ﻲﻓ ﻪﻠﺻ ﻦﻴﺑ ﻖﻳﺮﻔﻟا ﻲﻓ ﻞﻴﻗ ﺎﻤﻛ ﻪﻠﺻ

ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܥܠܡܐ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܢܬܚܝܘ ܒܗ ܘܢܬܙܕܕܘ ܒܗ ܘܢܬܚܕܘ ܒܗ ܘܢܬܩܪܒܘ ܠܗ ܘܢܬܩܕܫ ܒܗ ܟܠ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܐܡܐ ܕܢܬܟܢܫ

ܒܕܒܪ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ[1] ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܘܗܝ ܘܐܢ ܠܐ ܐܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ

ཚེ་ཐུབ་པ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་

فَصْلٌ[1] فِي مَنْ فَاتَهُ الْحَجُّ وَيَتَحَلَّلُ[2] بِعُمْرَةٍ: وَمَنْ فَاتَهُ الْحَجُّ بِأَنْ لَمْ يَقِفْ بِعَرَفَةَ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ مِنْ يَوْمِ النَّحْرِ فَقَدْ فَاتَهُ الْحَجُّ. وَعَلَيْهِ أَنْ يَتَحَلَّلَ بِعُمْرَةٍ وَيَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَعَلَيْهِ أَنْ يُهْدِيَ هَدْيًا إِنْ كَانَ سَاقَ هَدْيًا أَوْ قَلَّدَ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَلَمْ يُقَلِّدْ فَعَلَيْهِ أَنْ يُقَلِّدَ وَيُهْدِيَ. وَإِنْ كَانَ لَمْ يَسُقْ هَدْيًا فَعَلَيْهِ أَنْ يَشْتَرِيَ هَدْيًا وَيُقَلِّدَ وَيُهْدِيَ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَلَمْ يُقَلِّدْ وَلَمْ يُهْدِ حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يُقَلِّدَ وَيُهْدِيَ وَيَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَقَلَّدَ وَلَمْ يُهْدِ حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يُهْدِيَ وَيَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَقَلَّدَ وَأَهْدَى حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَقَلَّدَ وَأَهْدَى وَنَحَرَ هَدْيَهُ حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَقَلَّدَ وَأَهْدَى وَنَحَرَ هَدْيَهُ وَحَلَقَ رَأْسَهُ حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ. وَإِنْ كَانَ قَدْ سَاقَ هَدْيًا وَقَلَّدَ وَأَهْدَى وَنَحَرَ هَدْيَهُ وَحَلَقَ رَأْسَهُ وَحَلَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى حَلَّ النَّحْرُ فَعَلَيْهِ أَنْ يَقْضِيَ الْحَجَّ مِنْ قَابِلٍ.

---

(1) فصل. (2) ويتحلل. (3) فكان: ومن فاته الحج بأن لم يقف بعرفة حتى طلع الفجر من يوم النحر فقد فاته الحج. وعليه أن يتحلل بعمرة ويقضي الحج من قابل. وعليه أن يهدي هديا إن كان ساق هديا أو قلد. وإن كان قد ساق هديا ولم يقلد فعليه أن يقلد ويهدي. وإن كان لم يسق هديا فعليه أن يشتري هديا ويقلد ويهدي. وإن كان قد ساق هديا ولم يقلد ولم يهد حتى حل النحر فعليه أن يقلد ويهدي ويقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه وحلق رأسه حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه وحلق رأسه وحل من كل شيء (كذا؟) فعليه أن يقضي الحج من قابل. Desunt in Cod. Lond.

(1) فصل. (2) ويتحلل. (3) فكان: ومن فاته الحج بأن لم يقف بعرفة حتى طلع الفجر من يوم النحر فقد فاته الحج. وعليه أن يتحلل بعمرة ويقضي الحج من قابل. وعليه أن يهدي هديا إن كان ساق هديا أو قلد. وإن كان قد ساق هديا ولم يقلد فعليه أن يقلد ويهدي. وإن كان لم يسق هديا فعليه أن يشتري هديا ويقلد ويهدي. وإن كان قد ساق هديا ولم يقلد ولم يهد حتى حل النحر فعليه أن يقلد ويهدي ويقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه وحلق رأسه حتى حل النحر فعليه أن يقضي الحج من قابل. وإن كان قد ساق هديا وقلد وأهدى ونحر هديه وحلق رأسه وحل من كل شيء (كذا؟) فعليه أن يقضي الحج من قابل. Desunt in Cod. Lond. (4) وحلق. (5) نحر.

ڤي ڤيرجيل ڤي ڤيرجيل ڤي ڤيرجيل

ܕܡܬܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܐܢ ܐܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܐ

ⵜⵉⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰⵙⵜⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔ

ڤيرا ڤيرا ڤيرا ڤيرا ڤيرا

ܐܦ ܥܠ ܦܘܡ ܕܒܝܪ ܐܢܫ ܚܟܝܡ ܢܬܚܙܐ ܠܗ: ܐܦ ܥܠ ܦܘܡ ܕܒܝܪ ܐܢܫ ܢܒܝܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ: ܐܦ ܥܠ ܦܘܡ ܕܒܝܪ ܐܢܫ ܡܠܟܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ: ܐܦ ܥܠ ܦܘܡ ܕܒܝܪ ܐܢܫ ܡܫܬܒܚ

ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵉⵜⵜⴰⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵏⵜⵎⵎⵓⵔ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵣⵓⵔ: ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵜⵏ ⵏⵜⵜⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵜⵓⵜⵜⵉ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵓⵍ: ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵜⵜⵉⵔⵉⵜⵜⵉ ⵜⵎⵓⵜⵜⵉ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵀⵓⵍⴰⵏⵜⵉ (ⵀⵓⵍⴰⵏⵜⵉ ⵏ ⵀⵓⵍⴰⵏⵜⵏ?):
ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵅⵓⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵉⵏⵉⵏⵜⵉ (ⵉⵏⵉⵏⵜⵉⵏ?): ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵏⵓⵜⵍ
ⵜⵏ ⵜⵎⵀⵉ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵙⵎⵎⵓⵔ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵜⵓⵜ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ
ⵉⵇⵇⵓⵙⵏ (ⵉⵇⵇⵓⵙⵏ?): ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ ⵙⵙⵓⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ
ⵜⵅⵍⵉⵙⵙⵉⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ ⵅⵏⵏⵉⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵓⵔⵉⵅⵓⵅ
ⵜⵅⵓⵜⵜⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵉⵀⵅⵅⵓⵎⴰ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵓⵍⵍⵉ: ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵉⵜⵜⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵏⵜⵜⵉ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵎⵎⵉⵔⴰ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵉⵙⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵎⵓⵙⵙⵏ ⵡⵓⵅⵓⵔⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ ⵉⵊⵎⵎⵓⵍ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵓⵅⵓⵔⵏ:
ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵊⵊⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵇⵇⵓⵏ: ⵓⵏⵏⵉ ⵀⵍⵍⵓⵏ: ⵓⵏⵏⵉ ⵎⵓⵊⵊⵏ:
ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵙⵎⵎⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵙⵎⵎⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵉⵜⵜⵓⵔⵔⵓⵜ: ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵉⵏⵉⵏⵜⵉⵅⵓ: ⵓⵏⵏⵉ ⵇⵇⵓⵔ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵏⵎⵎⵓⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵍⵍⵓⵏ:
ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵉⵅⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵓⵙⵙ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵍⵍⵉⵏ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵜⵏ
ⵀⵇⵇⵓⵏ: ⵎⴰⵀⵓⵍⵅⵓ ⵏⵜⵜⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵅⵍⵍⵓⵏⵜ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵜⵓⵍⵅⵓⵏⵜ:
ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵙⵙⵏ ⵊⵊ ⵊⵍⵍⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵜⵜⵏ (ⵣⵎⵎ?): ⵎⴰⵔⵔⴰ
ⵉⵊⵊⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵎⵓ: ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵀⵓⵅⵅⵓ ⵛⵛⵓ ⵎⴰⵔⵔⴰ ⵎⵓⵔⵔⴰ
ⵉⵎⵓⵔ ⵀⵓⵜⵜⵏ: ⵜⵜⵀⵓⵅⵅⵓⵏⵜ ⵛⵜ ⵜⵍⵅⵜ ⵜⵅⵓⵏⵜ.
ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵙⵙⵓⵔⵉⵜ: ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ
ⵉⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜ ⵜⵅⵓⵜ: ⵜⵅⵍⵎⵜⵜ ⵜⵜⵅⵎⵎⵓⵔⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵎⵜⵜ ⵜⵜ.
ⵅⵍⵎⵜ ⵜⵏⵏⵉⵔⵉⵜ ⵙⵙⵓⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ
ⵜⵜⵉⵔⵉⵏⵜ ⵜⵜ: ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ
ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵜⵜ: ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵜⵜⵉⵔⵉⵜ ⵜⵜⵉⵔⵉⵏ

ܚܒܫܐ ܒܗ ܟܕ ܡܛܐ ܠܘܬ ܫܡܥܘܢ ܫܡܥܬܐ ܕܫܘܬܐ:
ܟ ܡܠܐ ܕܒܝܫ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܟܢܘܫܬܐ: ܐܡܪ ܡܪܝ[1].

(ܡ)ܐܡܪ ܟܝ ܒܐ ܫܚܪܐ ܡܠܟܐ ܒܫܒܬܐ ܕܒܛܝܢܐ:
ܗܘ ܕܡܟܬܒ ܒܟܬܒܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܟܬܒ ܕܒܝܕ
ܟܠ ܡܕܡ ܒܝܕ: ܕܐܡܪ ܠܟ ܟܫܟ ܒܝܬ ܡܐ ܟܫܬ ܕܒܚܩܠ.
ܡܒܪܟ ܐܢܬ ܠܟܒܪܟ ܡܪܝ ܐܠܗܟ: ܡܛܘ ܟܝ ܐܢܐ ܫܒܩ:
ܕܥܒܕ ܡܨܝܐ ܫܠܡ ܒܐܒ ܒܝܬ ܐܠܗܟ: ܒܚܕ ܕܐܢܐ ܫܒܩ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܝܕ: ܐܡܪ ܠܟ ܥܒܕ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ.
ܡܛܘ ܟܝ ܐܢܐ ܡܟܒܪ: ܟܠ ܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܬ ܒܝ
ܐܘܟܝ ܕܒܕܘܬܐ. ܐܝܟ ܒܝܫ ܒܥܝ ܕܐ ܒܝܫ ܒܝܬ
ܫܒܩܬܐ: ܠ (ܒܕ?) ܒܐܘܟܝ ܐܢܐ ܒܐܒ ܒܝ ܫ
ܟܠܟܬܐ: ܫܒܝ ܐܝܟ ܠܐ ܒܝܫ ܡܐ ܕܒܝ ܒܝ ܟܠ
ܟܠ ܒܝܕ ܐܡܝܢ[2]: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܝ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ
ܒܚܒܪܟ ܟܡܐ[3]: ܒܝ ܫܒ ܐܢܐ ܒܐ ܒܟܬ.

(ܡ)ܐ ܒܐ ܐܢܐ ܟܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒ
ܐܡܪ ܐܡܪ ܟܠ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ
ܟܝ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ

ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܟܬܒ ܠܗ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪ̈ܝܢ ܕܩܪ̈ܝ ܠܗ ܦܪ̈ܥܘܢ: ܘܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܐܗܪܘܢ ܘܡܪܝܡ ܐܚܬܗ ܘܫܪ̈ܪܐ ܕܒܢ ܝܫܪ̈ܐܝܠ ܡܢ ܡܨܪ̈ܝ

ܕܡܫܬܟܚ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܫ ܐܢܬ ܕܥܒܕܬ ܠܝ ܗܟܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܠܟ ܡܢ ܕܐܢ

ﻣﻜﻮﻣﻴﻦ ﺨﺘﺘﻦ ﻣﺨﺘﻨﻦ: ﻣﻦ ﺣﻮﺩﻨﺎ ﺨﺘﺘﺎ: ﻣﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ. (ﻣﺨﺪﻴﺎ ﺣﻤﻨﻴﺎ: ﺨﻤﺎ[1].

ﻨﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ: ﻣﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ[2] ﻣﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ. ﻣﺨﺪﻴﺎ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ (ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ. ﻣﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ: ﻣﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ ﺨﺪﻴﺎ ﻣﻦ

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ
ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܒܥܢܢܐ ܘܒܪ ܐܢܫ ܕܢܦܠ (ܒ؟) ܥܠ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝ
ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ
ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ. ܘܐܡܪ (ܐ؟) ܐܢ ܓܒ ܐܝܟ ܠܐܝܠܝܐ ܕܢܦܠ
ܥܠ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܒܥܢܢܐ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ
ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ.
ܐܠܝܐ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ
ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ
ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܐܢ
ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ
ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ
ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ
ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ
ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ
ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩܩ
ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܒܥܢܢܐ ܕܐܠܝܐ ܐܢ ܐܢܫ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ
ܡܐ

ܕܐ ܟܬܒ ܡܫܠ ܕܫܠܡܐ ܕܐܬܡܪ ܫܠܡ[1] ܡܫܠ ܕܫܠܡܐ ܐܡܝܢ:
ܐܬܝܢ ܠܟܠ ܡܢ ܕܡܨ ܒܗ: ܐܡܝܢ.

(ܡܫܠ ܕܫܠܡܐ ܕܐܬܡܪ ܒܗ ܫܠܡ[2] ܐܬܝܢ ܡܫܠ ܕܫܠܡܐ: (ܐܝܟ
ܡܫܠ ܐܢܫ ܚܟܝܡ ܕܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ[3]: ܐܝܟ ܡܫܠ ܐܢܫ
ܚܟܝܡ ܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ (ܘܫܒܚ ܐܬܝ ܡܫܠ ܕܫܠܡܐ[4] ܕܐܬܡܪ
ܐܝܟ ܡܫܠ ܐܢܫ ܚܟܝܡ ܕܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ ܕܫܠܡ ܠܗ ܠܟܠ: (ܡܫܠ
ܕܫܠܡܐ ܕܐܬܡܪ ܒܗ ܫܠܡ ܠܟܠ ܡܢ ܕܡܨ ܒܗ: ܘܟܠ ܡܢ ܕܐܬܐ
ܠܡܫܬܐ ܠܗ ܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ: ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ: ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ
ܕܫܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ. ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܚܟܡܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ
ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ
ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܬ

480 ؞ ؞ ؞

מדרש תנחומא על התורה כולה

פרשת בראשית.

פרשה א.

בראשית ברא אלהים וגו'. ר' יהושע בן קרחה פתח: (תהלים ק"ד) ברוך עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה. ברוך עוטה אור כשלמה, שהוא עוטה אורו של עולם הזה כשלמה, שנאמר: (שמות כ"ו) ועשית יריעות עזים. נוטה שמים כיריעה, שהוא נוטה שמי מעלה כיריעה, שנאמר: (ישעיה מ') הנוטה כדק שמים. ויתרה מזו: שמים כיריעה הם נמתחים, שנאמר: (שם) ונטה כאהל לשבת. ר' יהושע בן קרחה פתח: (תהלים ק"ד) ברוך עוטה אור כשלמה. ברוך עוטה אור כשלמה, שהוא עוטה אורו של עולם הזה כשלמה, שנאמר: ועשית יריעות עזים. נוטה שמים כיריעה, שהוא נוטה שמי מעלה כיריעה, שנאמר: הנוטה כדק שמים. ויתרה מזו: שמים כיריעה הם נמתחים, שנאמר: ונטה כאהל לשבת. ר' יהושע בן קרחה פתח: (תהלים ק"ד) ברוך עוטה אור כשלמה. ברוך עוטה אור כשלמה, שהוא עוטה אורו של עולם הזה כשלמה, שנאמר: ועשית יריעות עזים. נוטה שמים כיריעה, שהוא נוטה שמי מעלה כיריעה, שנאמר: הנוטה כדק שמים. ויתרה מזו: שמים כיריעה הם נמתחים, שנאמר: ונטה כאהל לשבת.

(א) (שמות ג').

אמרה לה אשתו לא תלכי ואת הולכת ואת מפסדת כתובתך: אמר לה הרי את מותרת לי (ביבמות[1])? אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו אשה אחרת שאם תמות תהא מותרת לו. אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו ולבני בני בנותיו ולבנות בני בנותיו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו ולבני בני בנותיו ולבנות בני בנותיו ולבני בני בני בניו ולבנות בני בני בניו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו ולבני בני בנותיו ולבנות בני בנותיו ולבני בני בני בניו ולבנות בני בני בניו ולבני בני בני בנותיו ולבנות בני בני בנותיו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו ולבני בני בנותיו ולבנות בני בנותיו ולבני בני בני בניו ולבנות בני בני בניו ולבני בני בני בנותיו ולבנות בני בני בנותיו ולבני בני בני בני בניו ולבנות בני בני בני בניו: אמר רבי יוחנן אין אומרים לאדם הרי את מותרת לי אלא אם כן יש לו בנים ובנות שאם ימותו תהא מותרת לבניו ולבנותיו ולבני בניו ולבנות בניו ולבני בנותיו ולבנות בנותיו ולבני בני בניו ולבנות בני בניו ולבני בני בנותיו ולבנות בני בנותיו ולבני בני בני בניו ולבנות בני בני בניו ולבני בני בני בנותיו ולבנות בני בני בנותיו ולבני בני בני בני בניו ולבנות בני בני בני בניו ולבני בני בני בני בנותיו ולבנות בני בני בני בנותי

מכר בתים ושדות: מכר מכרו ולא גאלו: כל הנמכר בבתי ערי חומה גאולת עולם יהיה לקונהו בעיר מוכרו לא יצא ביובל: ובתי חצרים אשר אין להם חומה וגו': מכר בתי חצרים שאין להם חומה: כשדה הארץ יחשב גאולה תהיה לו ואם לא נגאל ויצא ביובל: ובתי ערי אחוזתם: מכר בתי ערי לויים: גאולת עולם בתי ערי לויים: ואם חזרו ולא נגאלו: ביובל: ויצאו ואם נמכרו בעיר אחוזתם: שאין להם אחוזה אלא בתי ערי לויים: לא יצא ביובל: כבתי ערי ישראל: כי בתי ערי לויים: שנתנו להם לישראל: גאולת עולם יש להם בעיר אחוזתם: שאין להם אחוזה אלא בתי ערי לויים: ואם נגאלו: בתי ערי לויים: ויצאו ביובל: בתי ערי אחוזתם: שאין להם אחוזה אלא בתי ערי לויים

وَنَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّهُ سَيَأْتِي. إِذْ إِنَّهُ قَدْ وَعَدَ: إِنِّي آتِي سَرِيعًا. آمِينَ تَعَالَ أَيُّهَا الرَّبُّ يَسُوعُ.

وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَتَى يَأْتِي. وَلَا حَتَّى الْمَلَائِكَةُ فِي السَّمَاءِ وَلَا الْمَسِيحُ نَفْسُهُ. وَلَكِنَّ الْآبَ وَحْدَهُ. وَهَذَا مَا يَجْعَلُ الْأَمْرَ مُثِيرًا لِلْاهْتِمَامِ. فَهُوَ يَعْنِي أَنَّ الْمَسِيحَ يُمْكِنُ أَنْ يَأْتِيَ فِي أَيِّ وَقْتٍ. وَهَذَا يَعْنِي أَنَّ عَلَيْنَا أَنْ نَكُونَ مُسْتَعِدِّين

ויקרא את שמו בנימין: ויהי כצאת נפשה כי מתה ויקרא שמו בן־אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קברת רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר יולד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: ואלה אלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף פיון אלוף עינם אלוף דישן אלה אלופי אהליבמה בת ענה: אלה בני עשו ואלופם ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את חמור צבעון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני איצר בלהן וזעוון ועקן בני דישן אלופי החרי לוטן שובל וצבעון וענה: דישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי לארץ שעיר

פְּקִיעָה מִלְּשׁוֹן מַפָּקִיעַ: אַחַר זְמַן לְפִי שֶׁהִיא מִתְרַבָּה בְּמַהֲרָה וְנִתְפָּרֶדֶת מִן הָאֵם: מְלַקֶּטֶת מִלְּשׁוֹן לְקִיטָה: מְחַפֶּשֶׂת מִלְּשׁוֹן חִפּוּשׂ: מְנַקֶּרֶת מִלְּשׁוֹן נְקִירָה: מְנַפֶּצֶת מִלְּשׁוֹן נְפִיצָה: מְנַפֶּרֶת מִלְּשׁוֹן פְּרִידָה: מְנַתֶּקֶת מִלְּשׁוֹן נְתִיקָה: מְנַתֶּרֶת מִלְּשׁוֹן נְתִירָה: מְסַלְּקֶת מִלְּשׁוֹן סִלּוּק: מְפַזֶּרֶת מִלְּשׁוֹן פִּזּוּר: מְפַרֶּקֶת מִלְּשׁוֹן פֵּרוּק: מְפַשֶּׁטֶת מִלְּשׁוֹן פְּשִׁיטָה: מְקַבֶּצֶת מִלְּשׁוֹן קִבּוּץ: מְקַנֶּנֶת מִלְּשׁוֹן קִנִּים: מְרַחֶפֶת מִלְּשׁוֹן רַחֲפוּת: מְשַׁלַּחַת מִלְּשׁוֹן שִׁלּוּחַ: מְשַׁמֶּרֶת מִלְּשׁוֹן שְׁמִירָה: מְתַקֶּנֶת מִלְּשׁוֹן תִּקּוּן: מְתַרְגֶּלֶת מִלְּשׁוֹן תַּרְגִּיל: נְבָלוֹת מִלְּשׁוֹן נְבֵלָה: נְגִינוֹת מִלְּשׁוֹן נְגִינָה: נְדָנִים מִלְּשׁוֹן נְדָנִים: נְהָרוֹת מִלְּשׁוֹן נְהָרוֹת: נְחָלִים מִלְּשׁוֹן נְחָלִים: נְטִיעוֹת מִלְּשׁוֹן נְטִיעָה: נְמָלִים מִלְּשׁוֹן נְמָלִים: נְעִימוֹת מִלְּשׁוֹן נְעִימָה: נְקֻדּוֹת מִלְּשׁוֹן נְקֻדָּה: נְשָׁמוֹת מִלְּשׁוֹן נְשָׁמָה: סְבָכִים מִלְּשׁוֹן סְבָכָה: סְוָסִים מִלְּשׁוֹן סוּס: סְחוֹרוֹת מִלְּשׁוֹן סְחוֹרָה: סְכָכוֹת מִלְּשׁוֹן סְכָכָה: סְלָעִים מִלְּשׁוֹן סֶלַע: סְנוּנִים מִלְּשׁוֹן סְנוּנִית: סְעָרוֹת מִלְּשׁוֹן סְעָרָה: סְפִינוֹת מִלְּשׁוֹן סְפִינָה: סְרָטִים מִלְּשׁוֹן סְרָטִים: עֲבוֹתוֹת מִלְּשׁוֹן עֲבוֹתוֹת: עֲגָלוֹת מִלְּשׁוֹן עֲגָלָה: עֲדָרִים מִלְּשׁוֹן עֵדֶר: עֲלִיּוֹת מִלְּשׁוֹן עֲלִיָּה: עֲנָנִים מִלְּשׁוֹן עָנָן: עֲצָבִים מִלְּשׁוֹן עֶצֶב: עֲקָבוֹת מִלְּשׁוֹן עֲקֵבָה: עֲרֵמוֹת מִלְּשׁוֹן עֲרֵמָה: עֲשָׁבִים מִלְּשׁוֹן עֵשֶׂב: עֲשָׁנִים מִלְּשׁוֹן עָשָׁן: פְּגָרִים מִלְּשׁוֹן פֶּגֶר: פְּגָרִים מִלְּשׁוֹן פֶּגֶר: פְּנִינִים מִלְּשׁוֹן פְּנִינָה: פְּסָלִים מִלְּשׁוֹן פֶּסֶל: פְּעָמִים מִלְּשׁוֹן פַּעַם: פְּצָעִים מִלְּשׁוֹן פֶּצַע: פְּרָחִים מִלְּשׁוֹן פֶּרַח: פְּרָטִים מִלְּשׁוֹן פְּרָטִים: פְּרָעוֹת מִלְּשׁוֹן פְּרָעוֹת

ומוסיפין ומוליכין: ומה תלמוד לומר כך מטהר כך מטמא
תלמוד לומר כך: כך כתיב בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך
כתיב בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה
ימים (1)אף כאן בשבעה ימים. כך היה רבי יוחנן בן נורי
אומר: כך כתיב בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך כתיב
בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה ימים
אף כאן בשבעה ימים. רבי יהודה אומר: כך כתיב בנגעים:
כך כתיב בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן בנגעים
ובבגדים ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה ימים.
רבי יוסי אומר: כך כתיב בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך
כתיב בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה
ימים אף כאן בשבעה ימים. רבי שמעון אומר: כך כתיב
בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן
בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה
ימים. רבי אלעזר אומר: כך כתיב בנגעים: כך כתיב
בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים
ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה ימים. רבי שמעון
בן יהודה איש כפר עכו אומר משום רבי שמעון: כך
כתיב בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך כתיב בבתים: מה
להלן בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה ימים אף כאן
בשבעה ימים. רבי יוסי אומר: כך כתיב בנגעים: כך
כתיב בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן בנגעים
ובבגדים ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה ימים.
רבי יהודה אומר משום רבי אלעזר בן עזריה: כך כתיב
בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן
בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה
ימים. רבי יוסי אומר: כך כתיב בנגעים: כך כתיב
בבגדים: כך כתיב בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים
ובבתים בשבעה ימים אף כאן בשבעה ימים. רבי שמעון
אומר: כך כתיב בנגעים: כך כתיב בבגדים: כך כתיב
בבתים: מה להלן בנגעים ובבגדים ובבתים בשבעה ימים
אף כאן בשבעה ימים. רבי אלעזר אומר

אלהים ויברא אלהים: כי מי בשמים יערך ליי? מי יד
ליי ויכלה: ויברך אלהים[1] לנחיר ויאמר: פרו ורבו
ומלאו. ויברך אלהים[2] (נחיר[2]?) ויאמר: שאו
את ראש בני קהת: כי אם בזכרון נפשות בניהם
לנחיר. ויאמר אלהים: הן נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ. ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל
חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה. ויהי כן.

ויברא אלהים את התנינים הגדלים: ויברך אלהים
לנחיר לאמר: פרו ורבו ומלאו את המים בימים.
והתנינים ירבו בארץ. ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי. ויאמר אלהים: תוציא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה. ויהי כן.
ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו: ויברך אלהים
לנחיר לאמר: פרו ורבו ומלאו את הארץ: ויהי
ערב ויהי בקר יום ששי: ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם: (ויכלו[3]?) אלהים ביום השביעי
מכל מלאכתו: (ויברך[3]?) אלהים ליום השביעי
ויקדש אותו: כי בו שבת מכל מלאכתו. אשר
ברא אלהים לנחיר: ויאמר אלהים לנחיר: זה
ספר תולדות השמים והארץ בהבראם: ביום
עשות אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ. וכל עשב השדה טרם יצמח
כי לא המטיר אלהים על הארץ: ואדם אין
לעבד את האדמה: (ואדם[4]?) יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה: ויצר אלהים את
האדם עפר מן האדמה: ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה: ויטע אלהים גן בעדן
מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
למאכל. ועץ החיים בתוך הגן: ועץ הדעת טוב
ורע: ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן: ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון
הוא הסובב את כל ארץ החוילה: אשר שם
הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב: שם הבדולח
ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב
את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל
הוא הולך קדמת אשור: והנהר הרביעי הוא
פרת: ויקח אלהים את האדם: וינחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה: ויצו אלהים על האדם לאמר:
מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו. כי ביום אכלך ממנו מות
תמות: ויאמר אלהים: לא טוב היות האדם
לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר אלהים עוד
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו: וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה: ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל אלהים
תרדמה על האדם ויישן: ולקח אחת מצלעותיו
ויסגר בשר תחתנה: ויבן אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה: ויבאה אל האדם:
ויאמר האדם: זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
מבשרי: לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד: והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבוששו:

(1) Tabenne. (2) נחיר. (3) ויכלו. (4) אדם. (5) Deest.

כל אחד ואחד משתדל: שיהא נדמה בעיניו כאלו הוא עצמו: יצא ממצרים. ואין לומר שאבותינו בלבד נגאלו: אלא אף אנו עמהם נגאלנו. שנאמר: ואותנו הוציא משם. למען הביא אותנו לתת לנו: את הארץ אשר נשבע לאבותינו. לפיכך חייבין אנו: להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס: למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו. הוציאנו מעבדות לחרות: מיגון לשמחה. ומאבל ליום טוב. ומאפלה לאור גדול: ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו: הללויה. הללו עבדי יי׳ הללו את שם יי׳: יהי שם יי׳ מברך מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם: אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים. והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור: כן יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו לשנים ולזמנים הבאים לקראתנו לשלום. שמחים בבנין עירך: וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים: אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון. ונודה לך שיר חדש על גאולתנו: ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי׳ גאל ישראל:

כוס שני.

הנה מתקנין לו לתינוק שיראה ויתמה: ומיד מוזגין לו כוס שני: והוא אומר את ההגדה. ומגיד לבנו: כמה שחייב אדם לספר ביציאת מצרים. שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה יי׳ לי. בשעה שאני יוצא ממצרים: לא בבן בלבד נגאלתי אלא אף אני ובני ובני בני: נגאלנו עמו. שנאמר: ואותנו הוציא משם. למען הביא אותנו לתת לנו: את הארץ אשר נשבע לאבותינו. לפיכך חייבין אנו: להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס: למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו. הוציאנו מעבדות לחרות: מיגון לשמחה. ומאבל ליום טוב. ומאפלה לאור גדול: ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו: הללויה. הללו עבדי יי׳ הללו את שם יי׳: יהי שם יי׳ מברך מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם: אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים. והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור: כן יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו לשנים ולזמנים הבאים לקראתנו לשלום. שמחים בבנין עירך: וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים: אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון. ונודה לך שיר חדש על גאולתנו: ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי׳ גאל ישראל:

(א) (חסר: ? חסר ?).

هِمْ مَا مَهَ هَهَ مَعْتَهَ بِهَمَدَ: مَعْمَ مَهَ هَهَ سَمَعْمَهَ
مَهَ هَهَ لَا هَمَ سَدَّ لَا مَهَ لَا مَهَ لَا مَهَ

אלה: ואלה שמות[1] בני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ובני שמעון
ימואל וימין ואוהד יכין וצוחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון
קהת ומררי. ואלה שני חיי לוי בבואם מצרים: גרשון לבני ושמעי
למשפחותם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל. ושני חיי קהת
מאה שלש ושלשים שנה: ובני עמרם אהרן ומשה. ושני חיי עמרם
מאה שלשים ושבע שנה: ובני יצהר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר.
ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח עמרם את יוכבד דדתו
לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה. ושני חיי עמרם מאה ושלשים
שנה ושבע שנים: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי. ובני עזיאל מישאל
ואלצפן וסתרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי:
ואלה שמות בני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי:
ואהרן לקח את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחות הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם:

הוא אהרן ומשה אשר אמר יי לכם הוציאו את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאותם: המה המדברים אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים המה משה ואהרן: ויהי ביום
דבר יי אל משה בארץ מצרים: וידבר יי אל משה לאמר אני יי
דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר
משה לפני יי הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: וידבר
יי אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים: אלה ראשי בית אבותם בני
ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן:
ובני שמעון ימואל וימין ואוהד יכין וצוחר ושאול בן הכנענית
אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי לתולדותם גרשון קהת
ומררי ושני חיי לוי מאה שלש ושלשים שנה: בני גרשון לבני
ושמעי למשפחותם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני
חיי קהת מאה שלש ושלשים שנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה
משפחות לוי לתולדותם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה ושלשים שנה ושבע
שנים: ובני יצהר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי:
ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי: ואלה שמות בני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
משפחות הקרחי: ואהרן לקח את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון
לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר
ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו
מבנות פוטיאל לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם:

(1) (ואלה שמות ?).

دَسَوهَنَا هكَمِ عتِه. وهَيِكَ دَيوِقَا هِ هدَسَّعنَا:
وهَيلِكِ جَسَا دَبَدَا دَسَوهَنَا دَدَنَا دهَدِسَا. جَعنَا
عِوهَنَا مِعدَه مِعدَه دَيكَهنِدَوهَ: دَهِ
وهَكَهكَهنَا دَبَدَا هِ هَبَه وهَكَهكَهنَا[1] هِ دَبَدَا
دهَقِ: دَنِهِ جَسَا هَبَه هَنَا وهَعَيهِعَا دَهكَهنَا دَقَّهَا:
دَهِ هَبَه هكَمِ وَسَا دَهكَهكَهنَا دَدَهِ دَ
هَكَهنِهِ. هِ دَبَدَا دهَبَه هَهَّنَا هوهَكَهكَهنَا هكَهنَا
هدَسَعنَا: وهَيلِكِه دَبَدَا هكَنَا حنَّهَا: هوهَكَهكَهنَا
هوهَكَهكَهنَا: هَبَه عَبَهَ كَهَهَ دَهَهَكَهكَهنَا
بَكَ دَدَنَا دَسَوهَنَا. هِ هَدِ يكَنَا دَبَه دَيوِقَا بَكَ
حَهكَنَا دَدَنَا دَهوِسَا: دَدَهَ عتِه دَدَنَا كَهِ
دَدَكَنَا دَهِدكَنَا دَدَنَا دهَدِسَا. دكَا كَهِ كَبَدَنَا دَعَهَ
هكَهنَا: دَبَه دَنَا دهوهَكَهكَهنَا دَنَا هَهكَهنَا هكَهنَا
وهَنَبَه[2]. دَدِ دِه هَبَه هوهَهَه دَنَا دهوهَكَهكَهنَا
دَنَا: وهَيلِكِ دَبَدَا هَدَهَنَبَه[3] بَكَ دَسَوهَنَا وهَكَنَه[4]
دَعَبَا: وهَبَه دَيوِقَا بَكَ حَهكَنَا هَعَه دَدَكَنَا
دَدَنَا دهَدِدَنَا. وهِهَكَ دَيَنَا دَكَنَا دَيهَنَبَه هِه:
وهَبَهَه دَعَبَا هِ دَعَبَا: وهَنَا هِ هَدَنَا هكَمِ دَدَنَا
وهَكَنَه هِ دَبَدَا دَسَوهَنَا حَهَهَنَا هَهَنَا هكَنَا
بَكَ سَكَوهَنَا وهَكَنَا هكَنَا: وَسَه دَيَنَا هدَنَا كَهكَه

(1) (سطر ح. هَنَا دهَنَا N. E. 135). (2) وهَنَه (وهَنَبَه ه؟ وهَنَبَه ه؟). (3) هَدَهَنَبَه. (4) وهَكَه.

ܐܦܘ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܒܥܓܠܐ ܘܥܡ ܟܠ ܓܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܫܟܢܐ ܒܓܘ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡ ܐܢܐ ܐܒܢܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܐܬܐ ܠܡܫܟܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܥܩܘܒ

כשבאים עדים מארץ אחרת: אומרים להם הודיעונו על מה אתם באים. אם אומרים: אנו באים להעיד שהלוה לפלוני מנה, אומרים להם: אם כן, אין אתם נאמנים, שאין אתם יודעים אם הוא פרוע או לא. אבל אם אומרים: אנו באים להעיד שהוא חייב לפלוני מנה, ואנו יודעים שלא נפרע, הרי אלו נאמנים. ואם אומרים: אנו יודעים שנפרע, אומרים להם: אם כן, אין אתם נאמנים, שאין אתם יודעים אם נפרע אחר שחתמתם או לא. אבל אם אומרים: אנו יודעים שנפרע קודם שחתמנו, הרי אלו נאמנים. ואם אומרים: אנו יודעים שנפרע מקצת, אומרים להם: אם כן, אין אתם נאמנים, שאין אתם יודעים אם נפרע הכל או מקצת. ואם אומרים: אנו יודעים שנפרע הכל, אומרים להם: אם כן, אין אתם נאמנים, שאין אתם יודעים אם נפרע אחר שחתמתם או לא. ואם אומרים: אנו יודעים שנפרע קודם שחתמנו

בית אשר. ואם כי אמר משה ספר דברים הזאת לא יקראו אותו ספר תורת משה: אבל אמר ספר התורה הזאת: שמלבד שהיה כתוב בתורה שהיה משה כותב ספרים אחרים: כמו שכתוב ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי: ולכן אמר ספר התורה הזאת: ולא אמר ספר תורת משה. ואמר מקצה שבעת שנים: לפי שבשנה השמינית לא היו עולים לרגל: כי היו מתעסקים בשמיטה: ואמר בחג הסכות: לפי שבחג הסכות היו מתעסקים בבנין המזבח: ובהקרבת הקרבנות: ולא היו מתעסקים בשאר מצות התורה: ולכן בחג הסכות היו מתפנים לקרות בתורה: ואמר בבואך לראות את פני ה' אלהיך: לפי שבחג הסכות היו עולים לרגל: ואמר בבואך לראות את פני כל ישראל באזניהם: לפי שבחג הסכות היו מתכנסים כל ישראל מכל קצוי הארץ: ולכן היה יכול לקרות בתורה באזניהם: ואמר הקהל את העם האנשים והנשים והטף

בחרך ה׳ אלהיך לשום שמו שם. ובאתם שמה והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לה׳: ושמחתם לפני ה׳ אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה׳ באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדור ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה׳ אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה׳ אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה׳ אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה׳ לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה׳: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה׳: והקרבת עולותיך הבשר והדם על מזבח ה׳ אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה׳ אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה׳ אלהיך: כי יכרית ה׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה׳ אלהיך כי כל תועבת ה׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך: בנים אתם לה׳ אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך ובך בחר ה׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל כצבי ואכל: כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה את הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל עוף טהור תאכלו: ואת אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את ה׳ אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשום שמו שם כי יברכך ה׳ אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה׳: את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה׳ בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה׳ אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה׳ אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך ה׳ אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה׳ אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה׳ אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה׳ אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח לה׳ אלהיך כי בחדש האביב הוצאך ה׳ אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח לה׳ אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה׳ לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרה: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה׳ אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות לה׳ אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה׳ אלהיך: ושמחת לפני ה׳ אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה׳ אלהיך במקום אשר יבחר ה׳ כי יברכך ה׳ אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה׳ ריקם: איש כמתנת ידו כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה׳ אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה׳ אלהיך: לא תזבח לה׳ אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה׳ אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה׳ אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה׳ ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את ה׳ אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה׳ אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה׳ אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה׳ אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: למען לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי ה׳ ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירושך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר ה׳ אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר ה׳: ושרת בשם ה׳ אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה׳: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת ה׳ כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה ה׳ אלהיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם ה׳ אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה׳ אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך ה׳ אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם ה׳ אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול ה׳ אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר ה׳ אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ה׳: אשר ידבר הנביא בשם ה׳ ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה׳ בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך ולקחת את ערי הגוים

דיינים אין מעמידין אותם אלא בבית דין של שלשה הדיוטות שהם מומחים ויודעים בדקדוקי הדיינות ובדקדוקי העדות ובדקדוקי הלשון שהרי כל הדברים תלויים בלשון ואם אינם יודעים בלשון העדים אין יכולים לדון ולפיכך אין מעמידין אותם אלא בבית דין של שבעים ואחד

دَّنْنَا: جَ كَسْنَةً هُ كَ هَدْكَ هَ كَ هَدْكَ هَ كَ هَدْكَ هَ

دِهْدَةَ. ٥٥ دِم فِحدَةَ جَدِ ٥وَّة هَكِم: حكمشَة لَهُ فُدَّة يَعْدَ ٥وَّة: دَسوَه دَكَ ٥٥فَكِمد سدَّة مِ سَوَّة. ٥جَدِ ٥دَّة هَدَّة مدَوَّة دَوَّه٥ه حَدَّسوَ: ٥وَّصدِم يَعْدَ دَووَ: دسوَه٥ه جَدَكِك ٥كَجَه٥ه يَّم دَمدَة.

٥جَدِ ٥وَّة ٥هدَّة: دَهَّة مكَّة حَدَّة دَوَّم ٥٥عدَسه٥ دَوَّة: هَدَه ٥وَّة مِ كِ هَدَّة جَمنَّة دَمْ٥ه ٥وَّة: هَدَه مِ هَدَّة[1] مَدِ مِ وَّدَّة دَهَكَة: ٥دَدِمد دَه دَوَّم. ٥جَدِ هَدَّة دَكَة: ٥مِوَّة كَحَدِ دَكَحِد ٥وَّصَد دَحَدَّة كَ سَوَّة. ٥٥دَكَسِمْ كَحَدَّة ٥دَهَّة: هَدَه مِ ٥وَّة مِوَّة دَمِوَّة: ٥دَّة ٥وَّصَد دَكَ ٥٥عدَسه٥ ٥دَّة: دَّة ٥دَوَّة دَهَكَة: دَهَكَة دَكَ ٥٥عدَد دَهَّة دَهَكَة. ٥جَدِ ٥وَّة ٥هدَّة: دَهَّة مكَّة حَدَّة دَوَّم ٥٥عدَسه٥ دَوَّة: هَدَه ٥وَّة مِ كِ هَدَّة جَمنَّة دَمْ٥ه ٥وَّة: هَدَه مِ هَدَّة[1] مَدِ مِ وَّدَّة دَهَكَة: ٥دَدِمد دَه دَوَّم. ٥جَدِ هَدَّة دَكَة: ٥مِوَّة كَحَدِ دَكَحِد ٥وَّصَد دَحَدَّة كَ سَوَّة. ٥٥دَكَسِمْ كَحَدَّة ٥دَهَّة: هَدَه ٥وَّة مِوَّة دَمِوَّة: ٥دَّة ٥وَّصَد دَكَ ٥٥عدَد دَهَّة دَهَكَة. ٥جَدِ ٥وَّة ٥هدَّة: دَهَّة مكَّة حَدَّة دَوَّم ٥٥عدَسه٥ دَوَّة: هَدَه ٥وَّة مِ كِ هَدَّة جَمنَّة دَمْ٥ه ٥وَّة: هَدَه مِ هَدَّة[1] مَدِ مِ وَّدَّة دَهَكَة: ٥دَدِمد دَه دَوَّم. ٥جَدِ هَدَّة دَكَة: ٥مِوَّة كَحَدِ دَكَحِد ٥وَّصَد دَحَدَّة كَ سَوَّة. ٥٥دَكَسِمْ كَحَدَّة ٥دَهَّة: هَدَه ٥وَّة مِوَّة دَمِوَّة: ٥دَّة ٥وَّصَد دَكَ ٥٥عدَد دَهَّة دَهَكَة.

(1) سدَّة.

ראובן? אמר לו: הן. אמר לו: מנה שהיה לך עליו? אמר לו: הן. אמר לו: הרי הוא שלך. אמר לו: מי אמר לך שהוא שלי? אמר לו: אני שמעתי מפיו. אמר לו: אם כן, מי אמר לך שהוא שלך

בחרתי בהם מכל שבטי ישראל: ונתתי לו את כל אשר יבא עיניו מכל בהמתו: ואתה תדבר אל בני ישראל לאמר. אך את שבתותי תשמרו: כי אות הוא ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם: מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישׁ: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

(1) פרש"י.

وَكَمَّا سَلَمَّا: كَه هِهَكَهِ خَنَ زَنَ يَكِنَّ هَ: وَنَ
هِهَ حَنَ خَنَ يَكِنَّ هَ: هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ هِهَ
وَنَهَ وَكَمَّا خَكَسَوَهِ. هَهَ سَهَهَ هَدِ: هَهَ سَهَهَ
كَهِكَنَّ هَ هَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ هَهَ
هَهَ هَهَ هَه

دَّمِنْكَ. وهَّمَ لِحَوَّتَهْ هَدَ دَّمِنْكَ جَدِ شَّتَهْ وَّوْهَ: وُمِوَّهْ حَنَّوَّهْ دَهْدَبَ كَدِوَحَّهْ هَّ: دِوَحَّهْ سَدَّهْ دَسَّتَهْ لَهْدَهَهَ دَيَّهْ. وِنْدَهْ وِنْدَهْ وِهْدَهْ وِهْدَهْ: وِنْدَهْ دَهْ هَدَّتَهْ دَوَّهْ دَجَتَهْ. وِنْدَجَنَهْ هَلَهْ وِلَهَوَ سَنَّهْ وِنْدَجَنَهْ: وُهْدَبَهْ وِنْدَّهْ دَكَهْ: كَجَتَهْ وِتَّهْ وُهْلَّتَهْ وِكَدَوَّهْ: وِهْدَبَهْ هَدَّتَهْ وُهْلَّتَهْ وِهْدَبَهْ هَدَ بَدَوَّهْ دَهْدَبَهْ. وِجَدِ هَدَ دَنَهْدَجَ لَهَوَ: هَلَهْ هَدَوَهْنَهْ هَدَجَدِ وِجَهْ هَّ وِنْدَجَهْ: دَوَّهْ حَدَسَتَهْ نَهْ هَهَتَهْ نَكَتَّ نَوَّتَ. وِنْدَسَ نَهَ: وِنْدَجَدِ نَهَ: وِنْدَجَ هَدَبَ حَكَهْ هَهَسَهْ. وِنْدَجَدِ نَهَ: دَهَ نَجَّ وَجَهْ وِنْدَسَ دَهْدَبَهْ كَسَتَّ نَكَنَكَ هَلَهْ: نَهْ. وِنْدَهْ نَجَّ وَجَهْ وِنْدَسَ دَهْدَبَهْ كَسَتَّ نَكَنَكَ هَلَهْ: وِكَدَنَّتَهْ. وَجَهَهْ هَدَّتَهْ وِهْدَبَهْ دَهْدَجَهْ هَدَّتَهْ هَدَّتَهْ

هَنَ يَحِيَّ حَمْكَحَهُ يَحْبَهُ: دَنَهِ كَ هَكَحَهُ دَكَ يَحْبَهُ مَكَ هِيَهُ هَنَ (هَيَّ[1]؟) حَمْكَحَهُ: هَكَ هَنَهُ دَهُ هَنَ هَكَ هَنَ هَكَ هَنَ هَكَ

בתריה דקרנא. קטין קבל קרנא חדתא: ודא
כד חזית קרנא הדא הוה עבד קרבא עם
קדישיא: ומתגבר להון עד דאתא עתיק
יומין: ודינא יהב לקדישי עליונין: ומטא
זמנא דמלכותא ותקפא: ושלטנותא דמלכוא
תחות כל מלכוון דתחות שמיא תתיהב
לעם קדישי עליונין: מלכותהון מלכות
עלם וכל שלטנין להון יפלחון ויתקבלון:
עד כאן סופא דמלתא: אנא דניאל שגיר
לבושי: וחזוי רזי בלבבי יצטנעון: ואנא
קרבת לחד מן קיימיא: ושאלית מנה
קשוט על כל דא: ואמר לי ופשר מלתא
יחוה לי: חיות אלין רבאן דאינון ארבע
ארבעה מלכין יקומון מן ארעא: ויתבזעון
קדישי עליונין ויסבון מלכותא: ויחסנון
מלכותא עד עלמא ועד עלמי עלמיא:
ובעית קשוט על חיותא רביעיתא דהות
שניא מן כלהון תקיפא לחדא יתיר מן
כולהון ומנגחא בקרנהא עשרה ועל חד
דסלק ונפל מן קדמוהי תלתא: וקרנא
דין הות לה עינין ופם ממלל רברבן
וחזותה יתיר מן חבריה: חזה הוית והא
קרנא דין עבד קרבא עם קדישי עליונין
ויכיל להון: עד דאתא עתיק יומין ודינא
יהב לקדישי עליונין: ומטא זמנא ומלכותא
תקפו קדישי עליונין: אמר כדין חיות
רביעיתא מלכותא תקיפתא תהוי בארעא
דתשלוט בכל מלכוון ותאכל כל ארעא
ותדושנה ותדקנה: ועשרת קרנין מן
מלכותא דא עשרה מלכין יקומון: ואחרן
יקום ויתנגד קדמוהי תלתא מלכין: ויתנגד
לעליונין ויבלי קדישי עליונין: ויסבר
לשנאה דתתיהב בידה עד עדן ועדנין
ופלג עדן: ודינא יתיב ושלטנותה יעדון
למשלט ולמשחת עד סופא: ומלכותא
ושלטנותא ורבו מלכותא דתחות כל
שמיא תתיהב לעם קדישי עליונין: מלכותה
מלכות עלם וכל שלטנין להון יפלחון
ויתקבלון:

(1) מלכותא. (2) (קטין?). (3) מתגבר (מתגבא?).
(4) דניאל. (N. E. אנא דניאל הוה).

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי[1] ואשבעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר ה' אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים: והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות: ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח ה' דרכו אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש וישתחו לה'

(1) (השבעה בין כל שבעה. עי' בראשית מז, 29—31 N. E. 492—495).

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གོ།

(1) ཁམས་ཀྱི།

מלאכת האוכל נפש: ומה הן אלו. הזורע והחורש והקוצר והמעמר והזורה והמברר והטוחן והמרקד והלש והאופה. הרי אב מלאכות אחת עשרה: ומה הן תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות אחת עשרה: ומה הן תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדות תולדותיהן: ומה הן תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדותיהן: ומה הן תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדותיהן: ומה הן תולדותיהן. הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמנקר והמסרק והאורג. הרי תולדות

قدّم صلحه ذهبية نبع جنوبك منه ذنوبه: نسلحه ذهبية صلحه
كهلك جنّك ذهبية صلّكنّك ذمنك هدد ذمنك: ملوك
كصهدهم جد شيء ودوم. وشه نعدذنّك لهم:
وصلصه (فمه[2]؟) نذنّه سدهه صهدوه: ولا ذه جنّه
ذكر قسم: ملحكك دؤجهه حكك صلحه ذكر
حنّه وصلحه دنهنّه ذنّه: وصلحه حصكم حده هنّه:
هدكنّك نقصه جسدّ بدنه.

دجنّكهه وصلحه حكم ذهّه صلحه ذنّه حسنه:

(1) نعم. (2) وشنه.

هَدْ وَجِيكْ أَهْ: وهَدْ بِهِ هَكْجْ: وهَدْ هيكْ هَدْ وَجِيكْ أَهْ: وهَدْ بِهِ هَكْجْ: وهَدْ هيك

לא תראה כלל ולא תבוא אליו: תפלה לדוד. שמע ה' צדק הקשיבה רנתי: האזינה תפלתי לא בשפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרצים: תמך אשרי בנתיבותיך בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זדוהי שודדוני אויבי בנפש סגרו חלבמו פיהם דברו בגאוה: עתה סבבונו אשרינו עיניהם ישיתו לנטות בארץ: דמיון טרף כאריה ישב כאריה בסתר לארב לחטף עני: חטפו עני במשכו בחרמך: ישח ויכפף ונפל בעצומיו חלכאים: אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח: קומה ה' אל נשא ידך אל תשכח ענוים: על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרוש: ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלל יתום אתה היית עזר: שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל תמצא: ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: תאות ענוים שמעת ה' תכין לבם תקשיב אזנך: לשפט יתום ודך למען לא יוסיף עוד אנוש מן הארץ: למנצח לבני קרח (מזמור?) הגידו לבני: הגדתו לבני קרח

בני ישראל? כי הכלל הזה: כל מה שיש לו מום לא יקרב, לא יקריב לחם אלהיו. וכן הוא אומר: לא יגלח קרחה וגו'. ואומר: לא יקרב אל כל נפש מת וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב איש ערל לב וערל בשר וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב פצוע דכא וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב חרוץ וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב איש אשר בו מום וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב איש מזרע אהרן הכהן וגו'. וכן הוא אומר: לא יקרב איש מזרעך לדורותם

ꠇꠤꠣ ꠢꠣꠞꠤ: ꠇꠤꠛ ꠞꠣꠢꠣꠇ ꠢꠣꠞꠤ: ꠇꠤꠛꠛ ꠇꠣ ꠟꠤꠛꠇ ꠇꠤꠞꠣꠞꠤ ꠇꠤꠣ ꠢꠣꠞꠤ: ꠇꠤꠛ ꠢꠣꠞꠤ ꠇꠤꠣ ꠢꠣꠞꠤ ꠇꠤꠛꠛ ꠇꠣ ꠟꠤꠛꠇ ꠇꠤꠞꠣꠞꠤ ꠇꠤꠣ ꠢꠣꠞꠤ.

ומה שכיר: ומניין שהוא חייב להשיב אבידה שמצא? תלמוד לומר: השב תשיבם. ומניין שאם ראה אבידה ונתעלם ממנה שהוא חייב להשיב? תלמוד לומר: השב תשיבם. ומניין שאם ידע לו לחברו שאבדה לו שהוא חייב להשיב? תלמוד לומר: השב תשיבם. ומניין שאם ראה חברו שנפלה בהמתו בדרך שהוא חייב להקים עמו? תלמוד לומר: לא תוכל להתעלם. ומניין שאם ראה חברו שנפלה חמורו או שנתעלפה שהוא חייב לפרוק עמו? תלמוד לומר: עזב תעזב עמו. ומניין שאם ראה חברו שנפלה חמורו או שנתעלפה שהוא חייב לטעון עמו? תלמוד לומר: עזב תעזב עמו. ומניין שאם ראה חברו שנפלה חמורו או שנתעלפה שהוא חייב לפרוק ולטעון עמו? תלמוד לומר: הקם תקים

ואיכא למאן דאמר הכא במאי עסקינן: כגון שאמר לו הרי אתה בן חורין לאחר שלשים יום. ומה הן שלשים יום שאמר לו רבי יוחנן בן ברוקה: כדי שיהא לו פנאי לבקש לו אשה ולישא. ואיכא דאמרי

בעבור שאם יהיה לו שם: יכרת מבחר שם מן הארץ. ועוד
בעבור שהיה לו בנים: כי יעשה אשמה: כי יהיה לו בנים:
ואחר כך ימות: כי יהיה לו בנים. כי כל זה יכרת
מן הארץ: ומפני שלא יהיה לו בן מת: ולא יהיה לו
בן אחר שימות: כי אם יהיה לו בן (מת או?) יהיה
לו שם בין אחיו. ולזה אמר שיכרת שמו מן הארץ
ויכלה.

ואחר כך אמר שאם יהיה לו בן: ואחר שהיה
לו בן אמר שאם יהיה לו בן חכם: ואחר שהיה
חכם: ראוי שיהיה לו בן שיודיע לו חכמתו
ויעשה כמוהו. ולכן אמר שאם יהיה לו בן
חכם: יהיה לו בן שיודיע לו: שהוא חכם
ויעשה כמוהו. ואמר שיהיה לו בן חכם: כי
לפעמים יהיה לאדם בן חכם ואינו מודיע
לבן חכמתו: ולא יעשה כמוהו. ואמר שיהיה
לו בן חכם: שיודיע לו חכמתו ויעשה כמוהו.
ואמר שיהיה לו בן חכם: כי לפעמים יהיה
לאדם בן חכם ואינו מודיע לבן חכמתו: ולא
יעשה כמוהו. ואמר שיהיה לו בן חכם: שיודיע
לו חכמתו ויעשה כמוהו. ואמר שיהיה לו בן
חכם: כי לפעמים יהיה לאדם בן חכם ואינו
מודיע לבן חכמתו: ולא יעשה כמוהו. ואמר
שיהיה לו בן חכם: שיודיע לו חכמתו ויעשה
כמוהו. ואמר שיהיה לו בן חכם: כי לפעמים
יהיה לאדם בן חכם ואינו מודיע לבן חכמתו:
ולא יעשה כמוהו. ואמר שיהיה לו בן חכם:
שיודיע לו חכמתו ויעשה כמוהו. ואמר שיהיה
לו בן חכם: כי לפעמים יהיה לאדם בן חכם
ואינו מודיע לבן חכמתו: ולא יעשה כמוהו.
ואמר שיהיה לו בן חכם: שיודיע לו חכמתו

ויאמר. וגו' הן יש אנשי חיל עמנו ואם : ויבחר לו יהונתן את כל אנשי המלחמה וילכו לבוא אל בית שאן. ויצאו אנשי בית שאן לקראתם ויבואו אליהם ויאמרו להם כה אמרו ראשי העם אשר אתנו לאמר הלא ידעתם כי אויבינו הפלשתים בידינו ואנחנו נלחמים בם ואתם באתם אלינו לעזרתנו עתה על כן לכו מעלינו ואל תבואו אל העיר כי אם עמדו מרחוק ונראה את המלחמה אשר נלחם בה ואחרי כן נלחם בם ואתם תעמדו מרחוק ותראו את המלחמה ואת אשר נעשה בם ויהי כאשר שמעו את הדברים האלה ויעשו כן ויעמדו מרחוק ויראו את המלחמה ויהי כאשר ראו אנשי בית שאן כי נסו אנשי יהונתן ואנשי החיל אשר עמו ויחלו לנוס גם הם ויעמדו על יד אנשי יהונתן ויראו את המלחמה ויהי כאשר ראו כל אנשי החיל אשר עמו

כִּי בְּמַעֲשֵׂה כְּלֵי. וְכֵן מַה שֶּׁכָּתוּב: וְלֹא מָצְאוּ כְּלִי אֶלָּא שָׁק, כִּי בְּכָל כְּלֵי שָׁק הָיוּ מְלֻכְלָכִים מִן הַמַּשָּׂא שֶׁהָיוּ נוֹשְׂאִים בָּהֶם.

וְכֵן מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם רָגִיל בְּדִבְרֵי תוֹרָה וּבְמִצְוֹת שֶׁבָּהֶם. וְלֹא שֶׁיְּהֵא רָגִיל בְּדִבְרֵי תוֹרָה וּבְמִצְוֹת שֶׁבָּהֶם: וְכֵן שֶׁאָמְרוּ בְּמָקוֹם אַחֵר: וְלֹא שֶׁיְּהֵא רָגִיל בְּכֵלִים שֶׁבָּהֶם: וְכֵן שֶׁאָמְרוּ בְּמָקוֹם אַחֵר: וְלֹא שֶׁיְּהֵא רָגִיל בְּכֵלִים שֶׁבָּהֶם.

חגיגה: מיעוטא דמיעוטא מהו: תיפוק ליה מדתניא: ולא יראו ריקם, יכול אפילו אחד מהם? תלמוד לומר כל זכורך יראה, כל ולא כולם. אי מהתם הוה אמינא: הני מילי בזכר, דכתיב ביה כל, אבל בנקבה דלא כתיב ביה כל אימא לא, קמ"ל. ואי מהתם הוה אמינא: הני מילי בזכר, דכתיב ביה כל, אבל בנקבה דלא כתיב ביה כל אימא לא, קמ"ל.

תנו רבנן: (ויקרא[1] כג) אך ביום הראשון שבתון: יכול כשחל יום טוב הראשון להיות בשבת יהא שבתון? תלמוד לומר אך, לשון הגבלה הוא. ואם כן מה תלמוד לומר ביום הראשון? ביום הראשון יהא שבתון, ואין שאר ימים טובים שחלו להיות בשבת שבתון

دڠن سڬرا مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان
مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان

(1) مڠاجر اورڠ ايت سوڤايا جاڠن برسوڠ٢ ڤرجالنن ايت دان

חטאת נאכלת לזרים. ואכלה בזרים: לפי שאין לה בעלים. ואין לה בעלים: שהרי (ויקרא ז) נאמר: ואיש איש מבני אהרן יאכלנה. ואין לה בעלים: שהרי נאמר: ואיש איש מבני אהרן יאכלנה.

ואכלה בזרים: מנין? שנאמר: כל זכר בכהנים יאכל אותה. יכול אפילו בזרים? תלמוד לומר: כל זכר בכהנים יאכל אותה. הא כיצד? בזרים שהיו בכהונה: אבל לא בזרים שלא היו בכהונה. ואין לי אלא זרים שהיו בכהונה. שלא היו בכהונה מנין

(جي ڏهن[1]؟) : ڏيو مجموع ڪري ڏيڻ : ڏيڻهار ڏيڻ
ڪ جي ڏهن ڏيڻ : ڏيڻ ڏيڻ ڪ ڏيڻ ڏيڻ.

جي ڏيڻ ڪتاب جي ڏيڻ ڪري : ڪتاب ڏيڻ
ڏيڻ : ڏيڻ ڏيڻ ڪري ڏيڻ ڏيڻ. جي ڏيڻ
ڏيڻ : ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ : ڏيڻ ڏيڻ.
جي ڏيڻ ڏيڻ : ڏيڻ ڏيڻ ڪ ڏيڻ ڏيڻ : ڏيڻ
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ. جي ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ

ספרשאם[1] מתרגמים בתרגומם ספרשאם. ומפני שהם שנים פרשאם[1] מתרגמים בתרגומם ספרשאם שהוא מן המספר ומן השם: ומפני שהם שנים הוצרכו לומר ספרשאם. ומפני שהם שנים הוצרכו לומר ספרשאם. ומפני שהם שנים הוצרכו לומר ספרשאם.

וְאִתְּתָא דְּלָא תִּתְעַבַּר וְלָא תֵּלֵד: וְאֶתֵּן לָךְ יַרְכָּתָא דְּאַרְעָא וְתִתְבְּנֵי קִרְוָתָא עַל יַרְכָּתָא דְּאַרְעָא וְתִתְקְרֵי שְׁמָהָא יְרוּשְׁלֶם.

مَحِيكَ حَمَّتِهِ مَحِيَّةٍ هُ ثَمَّ يَحِيمَ بِهِ كَمِ: دِيَّةِ مَحِيَّةٍ سَكَ
بَحِيكَ. هُ دِي فِي كَمِ بَحَتِيَحِهَّ: دِوكَ كَمِ لَحِيهَّ مَحِيَّةٍ
هَهَّتَهَّ: دَحِيمَ مَحِيَّةٍ كَمِ حَمَّةٍ تَحَمَّةٍ تَحِيَّةٍ: يَكَ تَحَمَّةٍ
دَحِيمَ. مَحِيَّةٍ يَحِكَمَّةٍ مَحِيَّةٍ سَتِيَّةٍ: حَمِ تَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ. مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
حَمِيَّةٍ: مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ. مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ يَكَيَّةٍ:
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ كَمِ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ: يَكَ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ.
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ: مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ. مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ: مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ
مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ مَحِيَّةٍ

הנשמה: ובזה יובן מאמר הכתוב ויפח באפיו נשמת חיים: ויש בנפש הבהמית ג' כחות עיקריים: כח המחשבה: כח המדמה: כח הזכרון. וכח המחשבה הוא המנהיג והמושל על כל הכחות הנפשיים. וכח המדמה הוא המצייר והמקבל את הדמיונות מן החושים: וכח הזכרון הוא המקבל והשומר את הדברים שהשיגו החושים והמדמה:

מזמור: שכחוני כלי חרשי. משל הוא כדרך שנאמר: משל ליצר הרע שהוא מתקבל בעיני אדם בתחלה ולבסוף הורגו. כך אמר הקב"ה: אני עשיתי את יצר הרע לאדם ולא עשיתי לו אלא לטובה שנאמר: ויצר מחשבות לבו רק רע כל היום (בראשית ו, ה).

ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ: ڪتاب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو. ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو: ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو. ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو: ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو ڪتاب مذهب ڪي ڪڍڻ جو طريقو

אחיהן מיעוט שהרי כתיב ואחותם ואחותן ואחותה. מיאחיהם אחיהן אחותם אחיהן אחותן אחיהן אחותה כל שאין זכרות מצויות מן הנקבות נקראות על שמן ואין זכרות נקראות על שמן אלא על שם אביהן: מיבעי ליה: מיבעי ליה.

מתני׳ כל שבעת הימים הללו: מכאן לאבל שמתחיל משעת קבורה: תניא כמה ימים מתאבל אדם על מתו שבעה ימים ולא יתר ואם עשה יתר על כבודו הרי זה מגונה. ומה הן שבעת הימים הללו שמתחילין משעת קבורה: ואם אין שם מת אין שם אבל: ואם אין שם אבל אין שם אבלות: ואם אין שם אבלות אין שם שבעת הימים הללו: ואם אין שם שבעת הימים הללו אין שם מתחילין משעת קבורה. (מפני[1]?) שהוא מתחיל משעת קבורה. ומה הן שבעת הימים הללו שמתחילין משעת קבורה: אין מתחילין משעת קבורה אלא משעת חזרה. ומה היא חזרה שהיו מחזירין אותו מבית הקברות: מיבעי ליה: מיבעי ליה: מפני

وقال أبو حنيفة رحمه الله: لا يجوز أن يحرم بالحج قبل أشهره، وقال أبو يوسف ومحمد: يجوز أن يحرم بالحج قبل أشهره.

وجه قولهما أن الله تعالى ذكر الحج مطلقا من غير توقيت، فقال: ﴿وأتموا الحج والعمرة لله﴾ [البقرة: 196]، وقال: ﴿ولله على الناس حج البيت﴾ [آل عمران: 97]، وقال: ﴿وأذن في الناس بالحج﴾ [الحج: 27]، وقال: ﴿الحج أشهر معلومات﴾ [البقرة: 197]، فأخبر أن أشهره معلومة، ولم يخبر أن الحج معلوم، فدل أن الحج غير مؤقت، وأن أشهره مؤقتة، وأن الإحرام بالحج غير مؤقت، وأن الإحرام بالحج جائز في جميع السنة، كما أن الصلاة غير مؤقتة، وأن أوقاتها مؤقتة، وأن الإحرام بالصلاة جائز في جميع السنة، وكما أن الصوم غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالصوم جائز في جميع السنة، وكما أن الاعتكاف غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالاعتكاف جائز في جميع السنة، وكما أن الطواف غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالطواف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بعرفة غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بالمزدلفة غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بمنى غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بالجمار غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بالمحصب غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بالحرم غير مؤقت، وأن أيامه مؤقتة، وأن الإحرام بالوقوف جائز في جميع السنة، وكما أن الوقوف بالحل

ואמרו לו: אין לנו אלא אחד. אמר להם: אף אני אין לי אלא אחד. אמרו לו: אם כן, מה אתה מבקש? אמר להם: אני מבקש שתהא לי בת אחת

ומי שיש לו (חבית[1]?) של יין ואינו יודע אם הוא חמוץ
או לא ישים בו מעט מלח ואם הוא חמוץ ישים בו
מעט מלח ויעמוד עד למחר ואם הוא חמוץ יתקלקל
ואם לא יתקלקל הוא טוב: ומי שיש לו יין ורוצה
לעשות ממנו חומץ יקח מעט מלח ויתן בו ויעמוד
עד למחר ואם הוא חמוץ יתן בו מעט מלח

מלך אלכסנדר בן פיליפוס אשר מלך ראשונה ביון. ויהי בשנת שלשים ושתים למלכות אלכסנדר ויעל על ארץ פרס ויכם מלחמה גדולה ויכבדם ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ מצרים ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ כוש ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ פוט ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ ליבי ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ ערב ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ אשור ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ מדי ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ בבל ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ כנען ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ אדום ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ יהודה ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ גלעד ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ אשור ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ ארם ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ פלשתים ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ צור ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ צידון ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ חמת ויכבשה ויהי לו לעבדים ויעל משם ויבא אל ארץ ארפד

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܬ ܠܐ ܬܕܥ ܠܝ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ ܐܬ ܠܐ ܐܝܬ ܐܠܗ ܐܚܪܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܕܐܢܐ ܐܠܗ ܐܚܪܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܕܐܢܐ

בשביל: לכן אמרתי שלא לכתוב שלום: אפילו אם יהיה
שלום ביני ובין עצמי לבדי אפילו אם יהיה שלום ביני
ובין כל העולם כולו אפילו אם יהיה שלום ביני ובין
כל בני ביתי אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי עירי אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי ארצי אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי מדינתי אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי מלכותי. אפילו אם יהיה שלום ביני ובין
כל אנשי מלכות אחרת: אפילו אם יהיה שלום ביני
ובין כל אנשי מלכות אחרת שהם שונאים את
מלכותי: אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי מלכות אחרת שהם שונאים את מלכותי
ומבקשים להרוג את מלכי: אפילו אם יהיה שלום
ביני ובין כל אנשי מלכות אחרת שהם שונאים
את מלכותי ומבקשים להרוג את מלכי ומלכי
נמצא בתוך מלכות אחרת: אפילו אם יהיה שלום
ביני ובין כל אנשי מלכות אחרת שהם שונאים
את מלכותי ומבקשים להרוג את מלכי ומלכי
נמצא בתוך מלכות אחרת ואין לי שום דרך
להגיע אליו: אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל
אנשי מלכות אחרת שהם שונאים את מלכותי
ומבקשים להרוג את מלכי ומלכי נמצא בתוך
מלכות אחרת ואין לי שום דרך להגיע אליו
ואין לי שום דרך לשלוח אליו: אפילו אם יהיה
שלום ביני ובין כל אנשי מלכות אחרת שהם
שונאים את מלכותי ומבקשים להרוג את מלכי
ומלכי נמצא בתוך מלכות אחרת ואין לי שום
דרך להגיע אליו ואין לי שום דרך לשלוח אליו
ואין לי שום דרך לכתוב אליו: אפילו אם יהיה
שלום ביני ובין כל אנשי מלכות אחרת שהם
שונאים את מלכותי ומבקשים להרוג את מלכי
ומלכי נמצא בתוך מלכות אחרת ואין לי שום
דרך להגיע אליו ואין לי שום דרך לשלוח אליו
ואין לי שום דרך לכתוב אליו ואין לי שום דרך
לשלוח אליו שלום (כתוב[1]?) בחנת כתוב כאן:
אפילו אם יהיה שלום ביני ובין כל אנשי מלכות
אחרת שהם שונאים את מלכותי ומבקשים להרוג
את מלכי ומלכי נמצא בתוך מלכות אחרת ואין
לי שום דרך להגיע אליו ואין לי שום דרך לשלוח
אליו ואין לי שום דרך לכתוב אליו ואין לי שום
דרך לשלוח אליו שלום ואין לי שום דרך לקבל
ממנו שלום. כי אם

(1) כתוב.

וְכֻלָּם: וְהַלֵּב מֶלֶךְ וְהַמֹּחַ מְלוּכָה וְהַכָּבֵד לְמָעוֹן וְהַטְּחוֹל לְקַלֵּס: וְהַדָּם
מְחַמֵּם. וְאֵמוּ כִּי הַלֵּב לְהַלְהִיב וְהַמֹּחַ לְהַקְרִיר וְהַכָּבֵד לְהַמְתִּיק וְהַטְּחוֹל
לְהַחְמִיץ. וְאֵמוּ כִּי הַלֵּב לְהַחְיוֹת וְהַמֹּחַ לְהָמִית וְהַכָּבֵד לְהַצְמִיחַ וְהַטְּחוֹל
לְהַכְלוֹת: וְהַדָּם מְחַמֵּם: וְהַלֵּב מֶלֶךְ וְהַמֹּחַ מְלוּכָה וְהַכָּבֵד לְמָעוֹן וְהַטְּחוֹל
לְקַלֵּס: וְהַדָּם מְחַמֵּם.

אֵם הִיא וְסִימָנָהּ אֲוִיר וְרוּחַ וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ אַחֲרֶיהָ: וְהִיא מְחַיָּה אֶת
הַכֹּל וְהַכֹּל חוֹזְרִין אֵלֶיהָ. וְהִיא מְחַיָּה אֶת הַכֹּל וְהַכֹּל חוֹזְרִין אֵלֶיהָ. אֵם
הִיא בְּאֲוִיר וְאֵין לָהּ לֹא רֶגֶל וְלֹא יָד וְלֹא רֹאשׁ וְלֹא פָּנִים וְלֹא עֵינַיִם וְלֹא
לֵב וְלֹא מֹחַ וְלֹא כָּבֵד וְלֹא טְחוֹל וְלֹא כְּלִי בֶּטֶן וְלֹא כְּלִי מָעַיִם וְלֹא
כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי
כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד
וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי
מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם
וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי
כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא כְּלִי מֵעַיִם וְלֹא כְּלִי כָּבֵד וְלֹא
כְּלִי

ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܐܘ ܒܥܠܬ ܐܘ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܐܘ ܒܥܠܬ ܘܐܬ ܐܚܪ ܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܐܝ ܡܬ ܐܘ ܠܐ ܡ

בעבור האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

ד ואדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות קין כל מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן:

מי שהיה לו בית בעיר ומכרו ולא פירש אם מכר לו את הבית ואת כל מה שבתוכו או את הבית בלבד ולא את מה שבתוכו: אם היה בבית כלים שאינן מחוברין לבית ולא נתכוין המוכר למכור אלא את הבית בלבד אין הלוקח יכול לעכב את הכלים אלא יכול המוכר לומר לו הרי הבית לפניך ואני נוטל את הכלים. ואם היה בבית פירות מפוזרין ולא נתכוין המוכר למכור אלא את הבית בלבד אין הלוקח יכול לעכב את הפירות אלא יכול המוכר לומר לו הרי הבית לפניך ואני נוטל את הפירות

ואתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה: חננו לדעתך ובינה והשכילנו בתורתך: ברוך אתה יי חונן הדעת: אתה חוננתנו יי אלהינו לדעת את דרכי צדקתך ולאהבה ולאחוה את מצותיך וחקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שלא בושנו ולא כלמנו ולא הכשלנו: ברוך אתה יי חונן את עמו ישראל לדעת: ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקך ללמד לעשות חוק ומשפט ולאהבה את יי ולאחוה את כל איש ואיש מרעינו ולשמור מצותיך תמיד לעד ולעולמי עולמים: כי בהם חיינו ואורך ימינו ועליהם נהגה יומם ולילה: ואהבתך אל תסור מאתנו לעולם: ברוך אתה יי אוהב את עמו ישראל: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורומם אותנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותקרבנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום מנוחה הזה לקדשה ולעבדה: את יום השבת הזה לרצון ולקדשה ולעבדה: ונשבעה בטובך ונשמח בישועתך: ברוך אתה יי מקדש השב

כשמלחמים אותו אין מלחמים אותו אלא בשר שחיטתו בצואר ואין מלחמים אותו בשר שחיטתו בצואר אלא בשר שחיטתו בצואר. מלמד שהשחיטה בצואר. ר' יוסי הגלילי אומר: מנין שאין מלחמים את הדג אלא בשר שחיטתו בצואר? תלמוד לומר: (ויקרא יא) כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. יכול אפילו (ויקרא[1]?) [ו]מלחמו: (ויקרא[2]?) כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו. מה אני מקיים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו? מלחמו. ומה אני מקיים כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו? שאין מלחמים אותו. ר' יוסי הגלילי אומר: מנין שאין מלחמים את הדג אלא בשר שחיטתו בצואר? תלמוד לומר: (ויקרא[2]?) כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. יכול אפילו (ויקרא[1]?) [ו]מלחמו: (ויקרא[2]?) כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו. מה אני מקיים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו? מלחמו. ומה אני מקיים כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו? שאין מלחמים אותו. ר' יוסי הגלילי אומר: מנין שאין מלחמים את הדג אלא בשר שחיטתו בצואר? תלמוד לומר: (ויקרא[2]?) כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו. יכול אפילו (ויקרא[1]?) [ו]מלחמו: (ויקרא[2]?) כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו. מה אני מקיים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו? מלחמו. ומה אני מקיים כל אשר לא סנפיר וקשקשת לא תאכלו? שאין מלחמים אותו.

(1) ויקרא. (2) ויקרא.

ואין אומרים קדושה זו אלא בעשרה: ואם היו שם עשרה ואחד מהם
יצא ידי חובתו בקדושה זו. ואין אומרים קדושה זו אלא במקום
שיש שם ציבור. ואם אין שם ציבור כיצד הוא עושה? הרי הוא
אומר בלחש[1]: ואין אומרים קדושה זו אלא ביום שיש בו
אחד מן הפסוקים שנאמר בהם קדושה. ואין אומרים קדושה
אלא בשחרית ובמוסף. ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה שלש ברכות[2] ראשונות. ואין אומרים קדושה זו
אלא בתפלה שיש בה שלש ברכות[2] אחרונות. ואין אומרים
קדושה זו אלא בתפלה שיש בה קדושת היום. כיצד? אומר
(אתה קדשת[3]) כגון אלו: מי כמוך קדשת יום השביעי (ויום
השבתות[4]) כגון אלו: ואת יום השבת הגדול והקדוש הזה
(ויום הכפורים[5]) כגון אלו: ויום טוב הזה ויום חג המצות
הזה (ויום הסוכות[5]) כגון אלו: ויום טוב הזה ויום חג
השבועות הזה (ויום הזכרון[5]) כגון אלו: ויום טוב הזה
ויום חג הפסח הזה (ויום הדין[5]) כגון אלו: ויום טוב הזה
ויום חג הסוכות הזה. ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה קדושת היום. ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה קדושת השם. ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה קדושת המלכות. ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה קדושת היום וקדושת השם וקדושת המלכות. ואין
אומרים קדושה זו אלא בתפלה שיש בה קדושת היום וקדושת
השם וקדושת המלכות ואין אומרים קדושה זו אלא בתפלה
שיש בה קדושת היום וקדושת השם וקדושת המלכות ואין

(1) (כמו ?). (2) (בתחתונה ?). (3) אתה. (4) וקדוש. (5) וקדוש.

שהם חשובים בעיני הבריות: ובחכמה מעשית נקראת: וכן שמלכות בית דוד נמשלה לאילן: ואמרו עליה שהיא מדה טובה: ומשבחים אותה בכל מקום שהיא נמצאת: ולפי שהיא מדה טובה ומשובחת: לכן נמשלה לאילן שהוא נשגב מכל הצמחים: ומשובח בכל הנטיעות: וכמו שאמרו בפרק חלק: שלשה מלכים אין להם חלק לעולם הבא: ואלו הם ירבעם ואחאב ומנשה: ומנשה למה נמנה עמהם: שהרי חזר בתשובה: אלא שכיון שהגיע לו מלכות: חזר לסורו: ועשה מעשים רעים יותר מכל אחד ואחד: ולפי שהיה מלך גדול: ומלכותו היתה משובחת: לכן נמשל לאילן: ומפני שהיה מלך רשע: לכן נמשל לאילן שהוא נשגב מכל הצמחים: ומשובח בכל הנטיעות

ויקרא אותו בשם בנימין. ויאמר יעקב לבניו: למה תראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים: רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: ויאמרו עשרת אחי יוסף אל יעקב אביהם: הנה ראיתי את אבי שלח אותנו במצרים ונלך ונקנה לו ולנו אוכל ונחיה ולא נמות: ואמר יעקב: אם כן עשו זאת קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחותיכם השיבו בידכם אולי מטעות היה: ואחיכם קחו ולכו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם האחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף את בנימין עמהם ויאמר אל אשר על ביתו: הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו: על דבר הכסף אשר שב בפעם הראשונה באמתחותינו אנחנו מובאים אליו להתגולל עלינו ולפול עלינו ולקחת אותנו לעבדים ואת חמורינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף ויקראו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדוני ירד ירדנו בפעם הראשונה לשבר אוכל: ויהי כבאנו אל המלון ונפתחה אמתחותינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבנו בידנו: וגם כסף אחר ירדנו בידנו לשבר אוכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחותינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחותיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויביא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר: השלום לאביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויענו: שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר: הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי: ויאמר: יחנך אלהים בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר: שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה למצרים המה: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין מכל משאת כל אחיו וישתו וישכרו עמו: ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר: מלא את אמתחות האנשים אכל אשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים ואתונותם שלחו ממקום ההוא: הם ויצאו העיר לא הרחיקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו: קום רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם: למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה הגביע אשר ישתה אדוני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם לעשות: ויהי כהשיגו אותם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו: למה ידבר אדוני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הנה כסף אשר מצאנו בפי אמתחותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת ונהיה גם אנחנו לאדוני לעבדים: ויאמר אף עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ויכל ויצא הגביע מאמתחת בנימין: ויקרעו בגדיהם ויעמיסו איש על חמורו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר אליהם יוסף: מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה: מה נאמר לאדוני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים אנחנו לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר יוסף: חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש יהודה אליו ויאמר: בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדוני שאל את עבדיו לאמר: היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדוני: יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורידוהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדוני: לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אוכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ותאמר אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: וגם את זה לקחתם מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת ואת שיבת עבדיך ירדו ברעה שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני ועלה הנער עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא: וישב יוסף ויבך בקול רם ויאמר: הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים ויבא בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו: אני יוסף הוא אבי חי עודנו: ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו: גשו נא אלי ויגשו: ויאמר: אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרישה וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו: כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד: ושבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ושם אכלכל אתך כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: וקול הדבר נשמע בבית פרעה לאמר: בא יוסף אחי יעקב אביו: וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף: אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתונות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהי בלכתם ויאמר אליהם: אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר: עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל: רב אלי ויוסף בני עודנו חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר: הנני: ויאמר: אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומשפחתו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ועירי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מופים וחופים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף: אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו: אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו: אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם: אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר: אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו: מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה: רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה: לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר: אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ואחרי כן בא יוסף את אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב: כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה: ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר המה שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר: הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף: הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו: לא נכחד מאדני כי אם תם כסף והמקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: והעם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם: הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו: החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש החק רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו: אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבואי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר: מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו: בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר: קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף: ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר: האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו: לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר: ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר: בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה: ויאמר ישראל אל יוסף: הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר: האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אליהם: אנכי נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וימת ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנוטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר: אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו: אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום ההוא אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אותם: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו: אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר: אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך: ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו: הננו לך לעבדים: ויאמר אליהם יוסף: אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם: וינחם אותם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו: אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר: פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה: ויפקד יוסף את בני ישראל לאמר: פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים: ויהי בשנת מאתים ושלשים שנה לבוא בני ישראל מצרימה ויהי בשנת ארבע מאות שנה ושלשים שנה ויהי מקץ ארבע מאות שנה ושלשים שנה ויהי ביום עצם יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדורותם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים: ויהי בעת ההיא ויהוה הוציא את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי האלה השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה עמכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה: המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבותיו ויהי נהגהו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים ויבאו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר: מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים ויתקו המים: שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: והבקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה

בני: ויאמר אליו בבא אליו ויגש ויאמר: ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי׳. ויאמר אליו אתה זה בני עשו? ויאמר אני: ויגש יעקב אל יצחק אביו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני מציד בנך: ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יי׳: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים היה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארורך ארור וברכך ברוך: ויהי ככלות יעקב לברך את יצחק אביו ויהי אך יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי את ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויפל עשו על צואר אביו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה ממשמני הארץ תהיה מושבך וממל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד והפרקת עלו מעל צואריך:

(1) מכאן. (2) ויאמר.

שאומרים כאן חצי קדיש עד עושה שלום. ואם אין שם מנין אומרים אותו אחר ברכו: ואחר כך אומרים עלינו: ואחר כך אומרים קדיש שלם: ואחר כך אומרים שיר של יום: ואחר כך אומרים אין כאלהינו: ואחר כך אומרים אלהי נשמה: ואחר כך אומרים ברוך שאמר: ואחר כך אומרים אשרי: ואחר כך אומרים תהלה לדוד: ואחר כך אומרים ישתבח: ואחר כך אומרים יהי כבוד: ואחר כך אומרים ברכו: ואחר כך אומרים קדיש שלם: ואחר כך אומרים ברכות קריאת שמע: ואחר כך אומרים שמונה עשרה: ואחר כך אומרים תחנון: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו חנינו: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו כתבנו: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו חתמנו: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו זכרנו: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו פתח שערי רחמים: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען הרוגי מלכות: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען טבחי מילה: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען עולליך שנשחטו לשמך: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען שפיכות דמים: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען שרופי אש: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען יושבי בתי מדרשות: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען יושבי בתי כנסיות: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען תינוקות של בית רבן: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען שנאמר כי עליך הרגנו כל היום: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען שנאמר ואנחנו לא שכחנוך: ואחר כך אומרים אבינו מלכנו עשה למען שנאמר כל הבא עליך לרעה

הנה מהפיכת הכתפות הנהגת: הנהגת מנהגת הבתים שמשם בני הם
הנה הם: הנהגת הנהגת הנהגת הנהגת הנהגת הנהגת הנהגת הנהגת
הנהגת

ויקרא כו יא-יב

יא ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: יב והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:

יא ונתתי משכני בתוככם. ולא תגעל נפשי אתכם: יב והתהלכתי בתוככם.

ܐܦ ܟܕ ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܠܡܗܘܝ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܝ: ܕܒܝ ܒܝ. ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܡܫܬܘܬܦ ܥܡ ܐܒܝ ܒܡܕܝ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ (ܐܒܐ ܕܝܠܝ?) ܒܪܝܬ ܒܝܬ ܐܒܐ: ܗܟܝܬ ܠܗ ܐܝ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ. ܐܦ ܟܕ ܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ (ܐ) ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ: ܐܦ ܟܕ ܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ: ܐܦ ܟܕ ܐܡܪ ܠܝ ܐܒܝ ܐܠܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ. ܠܡܐ ܕ

כל המוסיף גורע. ואומר: רבי יהודה חזר והיה אומר: בכולם היה אומר להביא ראיה מן התורה חוץ מן הדם ומן האש ומתמרות עשן. שלא נמצאת ראיה לדבריהם. אמר להם: אף אני איני מודה לכם. שהרי נאמר: ויעש משה את המשכן. לא נאמר אלא ויעש משה. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את הכיור ואת כנו. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את הקרשים. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את הפרכת. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את המזבח. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את שער החצר. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את כל הכלים. לא נאמר אלא ויעש. מלמד שכל אחד ואחד היה עושה חלק אחד. ואומר: ויעש את הכלים

ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་(1)ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་(2)ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་(3)ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་

ומחלוקת בין בני אדם. ואמר שהוא מפני שהנפש מתאוה לדברים שהם נגד הגוף. ולפיכך צריכה הנפש שתתגבר על הגוף ותכבוש תאוותיו. ואמר שהנפש מתאוה לדברים שהם נגד הגוף מפני שהנפש מתאוה לדברים שהם נגד הגוף מפני שהנפש מתאוה לדברים שהם נגד הגוף מפני

מה שמשפיעים אל הנפש קודם בחינת שכל החכמה. אשר בחינת הכתר נקרא בשם רצון העליון. שהוא בחינת הרצון שאין לו שום השגה כלל. ומשם נמשך אל בחינת החכמה. שהוא בחינת השגה ראשונה. שהוא בחינת נקודה אחת. שהוא בחינת יחוד ראשון. שהוא בחינת יחוד פשוט. שהוא בחינת יחוד הכתר. שהוא בחינת יחוד העליון

בחינה: ומחכמה נמשכת בחינת חסד. ומבינה נמשכת בחינת גבורה: ומחסד נמשכת בחינת תפארת. ומגבורה נמשכת בחינת נצח: ומתפארת נמשכת בחינת הוד. ומנצח נמשכת בחינת יסוד. ומהוד ויסוד נמשכת בחינת מלכות. ומבינה נמשכת בחינת חכמה: ומחכמה נמשכת בחינת כתר. ומכתר נמשכת בחינת אין סוף ברוך הוא. ומאין סוף נמשכת בחינת אור פנימי: ומאור פנימי נמשכת בחינת אור מקיף: ומאור מקיף נמשכת בחינת אור עליון: ומאור עליון נמשכת בחינת אור העליון ביותר: ומאור העליון ביותר נמשכת בחינת אור העליון שבעליונים: ומאור העליון שבעליונים נמשכת בחינת אור העליון שבכולם: ומאור העליון שבכולם נמשכת בחינת אור העליון שבכל העולמות: ומאור העליון שבכל העולמות נמשכת בחינת אור העליון שבכל הנבראים: ומאור העליון שבכל הנבראים נמשכת בחינת אור העליון שבכל הנמצאים: ומאור העליון שבכל הנמצאים נמשכת בחינת אור העליון שבכל הנמצאים שבעולם הזה: ומאור העליון שבכל הנמצאים שבעולם הזה נמשכת בחינת אור העליון שבכל הנמצאים שבעולם הזה שהוא

מדרש שכל טוב. כתוב שם ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר: ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש ור' יהושע בן לוי ור' יוסי בן חלפתא ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ור' אלעזר בן חסמא ור' יוסי הגלילי ור' נחוניא בן הקנה ור' חנינא בן עקביא ור' חנינא בן גמליאל ור' חנינא בן אחי רבי יהושע ור' חנינא בן דוסא ור' חנינא בן תרדיון ור' חנינא בן חכינאי ור' חנינא בן זונין ור' חנינא בן זונין הקטן ור' חנינא בן זונין הגדול ור' חנינא בן זונין הזקן ור' חנינא בן זונין הבבלי ור' חנינא בן זונין הבבלי הקטן ור' חנינא בן זונין הבבלי הגדול ור' חנינא בן זונין הבבלי הזקן ור' חנינא בן זונין הבבלי הקטן הגדול הזקן הבבלי הקטן הגדול הזקן הבבלי הקטן הגדול הזקן

לכלו. ויקץ יוסף ויזכר להם את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם. ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל. כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד וקחו את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעב בתיכם: והבאו את אחיכם הקטן אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותון ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אותם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והמה לא ידעו כי השמע מבין אותם כי המליץ ביניהם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ותצא נפשם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו:

שבאלה לך: אלה שאין לך לשון לדבר בה: לשון אלה
ראשונה לך: כלומר שאין לך לשון שתדבר בה. ואין
זה לשון (מקרא[1]) אלא לשון (משנה[2]?) ולשון
(גמרא[3]?) ולשון הלכות. ואין זה לשון (מקרא[2]?)
ולשון (משנה[2]?) ולשון (גמרא[3]?) ולשון הלכות.
אלא לשון בינונית: בינונית שאינה משובחת כל צרכה
ואינה גרועה כל צרכה: ואינה משובחת כל צרכה שאינה
מלאה ענינים הרבה. ואינה גרועה כל צרכה שאינה
חסרה ענינים הרבה. ואין לשון בינונית אלא לשון
שהיא מלאה ענינים הרבה ואינה חסרה ענינים הרבה:
ואין לשון בינונית אלא לשון שהיא מלאה ענינים
הרבה ואינה חסרה ענינים הרבה: ואין לשון בינונית
אלא לשון שהיא מלאה ענינים הרבה ואינה חסרה
ענינים הרבה. ואין לשון בינונית אלא לשון שהיא
מלאה ענינים הרבה ואינה חסרה ענינים הרבה: ואין
לשון בינונית אלא לשון שהיא מלאה ענינים הרבה
ואינה חסרה ענינים הרבה. ואין לשון בינונית אלא
לשון שהיא מלאה ענינים הרבה ואינה חסרה ענינים
הרבה: ואין לשון בינונית אלא לשון שהיא מלאה
ענינים הרבה ואינה חסרה ענינים הרבה. ואין לשון
בינונית אלא לשון שהיא מלאה ענינים הרבה ואינה
חסרה ענינים הרבה: ואין לשון בינונית אלא לשון
שהיא מלאה ענינים הרבה ואינה חסרה ענינים הרבה.

ולא יכול לדבר עד שיניחנו. ואפילו בשעת הפסק ואפילו בשעת הלימוד: ואפילו בשעת הקריאה בתורה.

סדר הנחת תפלין: יכוין בשעת הנחתן שהן ארבע פרשיות: שהן ארבעה בתים: שהן מקיימין ארבעה דברים: שהן מזכירין יציאת מצרים. כי בהן אמר הקב"ה: ולמען תהיה תורת ה' בפיך. כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים: ובהן נשבע לאבותינו לתת לנו ארץ ישראל. שנאמר בהן: לתת לך ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה: ובהן יחד אותנו מכל העמים. שנאמר בהן: כי עמך אתה בחרת בנו מכל העמים: ובהן אנו מייחדין את שמו של הקב"ה. שנאמר בהן: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ואנו מקבלין עלינו עול מלכותו. שנאמר בהן: ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מצות. שנאמר בהן: ושמרת את החקה הזאת למועדה: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תורה. שנאמר בהן: למען תהיה תורת ה' בפיך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תפלה. שנאמר בהן: ועבדתם את ה' אלהיכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תשובה. שנאמר בהן: שובו אלי נאם ה' צבאות: ובהן אנו מקבלין עלינו עול גמילות חסדים. שנאמר בהן: ונתן לך רחמים ורחמך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ביקור חולים. שנאמר בהן: והלך לו אל אחיו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול הכנסת אורחים. שנאמר בהן: הלחם לרעבך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול הלויה. שנאמר בהן: ואת עניים מרודים תביא בית: ובהן אנו מקבלין עלינו עול הקבורה. שנאמר בהן: ואתה תצוה את בני ישראל: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תוכחה. שנאמר בהן: הוכח תוכיח את עמיתך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול שלום בית. שנאמר בהן: ושם ה' שלום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ת"ת. שנאמר בהן: ולמדתם אותם את בניכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול עסק בצרכי ציבור. שנאמר בהן: ונשאו אתך במשא העם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול אמונה. שנאמר בהן: אמונה נצר ישרים: ובהן אנו מקבלין עלינו עול דין אמת. שנאמר בהן: ודן דין אמת כאשתו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול שלום. שנאמר בהן: ורדפו שלום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ישוב א"י. שנאמר בהן: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול בנין בית המקדש. שנאמר בהן: ובנו לי מקדש: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות בית דוד. שנאמר בהן: כה אמר ה' בני בכורי ישראל: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות שמים. שנאמר בהן: ה' אלהינו ה' אחד: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תחיית המתים. שנאמר בהן: ה' הוא אלהינו הוא יושיע: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ביאת המשיח. שנאמר בהן: כי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול עתיד לבא. שנאמר בהן: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול כל מצות שבתורה. שנאמר בהן: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול גמול טוב. שנאמר בהן: כי מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: ובהן אנו מקבלין עלינו עול פורקן. שנאמר בהן: ה' לבדו ינחנו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תחיית המתים. שנאמר בהן: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול עתיד לבא. שנאמר בהן: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות שמים. שנאמר בהן: ה' אלהינו ה' אחד: ובהן אנו מקבלין עלינו עול בנין בית המקדש. שנאמר בהן: ובנו לי מקדש: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות בית דוד. שנאמר בהן: כה אמר ה' בני בכורי ישראל: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ישוב א"י. שנאמר בהן: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול אמונה. שנאמר בהן: אמונה נצר ישרים: ובהן אנו מקבלין עלינו עול שלום. שנאמר בהן: ורדפו שלום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ת"ת. שנאמר בהן: ולמדתם אותם את בניכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול עסק בצרכי ציבור. שנאמר בהן: ונשאו אתך במשא העם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול אמונה. שנאמר בהן: אמונה נצר ישרים: ובהן אנו מקבלין עלינו עול דין אמת. שנאמר בהן: ודן דין אמת כאשתו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול שלום. שנאמר בהן: ורדפו שלום: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ישוב א"י. שנאמר בהן: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם: ובהן אנו מקבלין עלינו עול בנין בית המקדש. שנאמר בהן: ובנו לי מקדש: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות בית דוד. שנאמר בהן: כה אמר ה' בני בכורי ישראל: ובהן אנו מקבלין עלינו עול מלכות שמים. שנאמר בהן: ה' אלהינו ה' אחד: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תחיית המתים. שנאמר בהן: ה' הוא אלהינו הוא יושיע: ובהן אנו מקבלין עלינו עול ביאת המשיח. שנאמר בהן: כי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול עתיד לבא. שנאמר בהן: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול כל מצות שבתורה. שנאמר בהן: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך: ובהן אנו מקבלין עלינו עול גמול טוב. שנאמר בהן: כי מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: ובהן אנו מקבלין עלינו עול פורקן. שנאמר בהן: ה' לבדו ינחנו: ובהן אנו מקבלין עלינו עול תחיית המתים. שנאמר בהן: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:

(א) ויקהל.

كَهُ٥ حِيَ أَهدَّا: كَهِ حِعكَصْنَ تَس: كَهِ حِعكَصْنَ
عَهُ٥ف: كَهِ حِعكَصْنَ هِيَ كَكِ. ٥حَّ حَتَّنَ قِعِيَّ
يَحَّنَ: ٥يَعِكَصِيَ ذَهَسَ كَهَدَّ. ٥هِيعِكَ حِيهِ سَتَكَهَّنَ
عَصَّنَّا: ٥هِسهِ كَيَحَّنَ دَيَحِهِكَنَ حَذَصَ كَيَهِ٥ حَحِسَ
دَقَذَيَهَ. ٥هِكَ هَيَهَهَ٥ف حِنَ دَسَتَكَهَّنَ: يَهِكِ حَحِسَ
هَ٥ هِ٥هَّ. هَحِيَنَ هِيَ دَقَلَّهَ دَهِهَحَّنَ دَسَنَ هَ٥هَيَنَ:
دَهَحَ كَحِ هَ٥ةَ٥هِ٥: هَهَ دِي هَ٥ دَسَنَ هَ٥هَيَنَ حِيَ
قَلَّهَ هَحِيَنَ حَذَّنَ هَكَيَنَّا. دَيَعِ دَيَنَّ هِي دِي حِيَ
ةَحِهَ٥دَيَحِ: دَ٥هِ٥ هَحَ يَعَدَنَ: يَكَكِيَ هَذَّ دَيَكَ٥
دَهِهَحَّنَ: حَيَ هِيَهَحَعَنَّ كَ دَيَيَكِ حَكَهَ. هَحِيَنَّ دِي يَعَدَ
كَهَ: هَ٥هَ٥ف يَهِيَنَّ حِيَكَهَ دَهَدَنَ: دَكَ هِيَكِ كَتَنَّ
دَيَحِهَ دَهِهَحَّنَ نَهِ: حَذَصَ كَهَصَنَ دَيَكَهَ هِ حَحِيَنَّ.
هِ٥ دِي كَ يَكَيَ.

٥هَحِ٥ يَكَهَ يَحَّنَ دَهِهَيَّنَ دَسَنَ حَجَكَهَ هِحِيَنَّ:
٥يَهَحَيَهَ حَ هَهَّ٥ هِهَهَسَ: حَذَصَ دَكَ هَيَيَ حَكَنَّ
حَكِهَنَّهَ دَكَ يَهِكَيَهَ: يَحَيَنَّ دِيَهَحَحِ حَيَنَّ دَهِهَحَّنَ.
حَهِ دِي هَهَحَهَ٥ف هَهَيَّ حَنَّهَ٥ هَحِيَ: يَ٥كِ
هِهَهَذَهَ٥: هَيَحَنَّ دَحَهَّنَّهَ٥: يَهِكَيَهَ حَحَهَهَذَهَ
دَسَنَّ. حَهَ دَحَكَنَّ دَيَكَ هَسَهَ٥ هَهَ٥ف: هِحِيَهَ٥ دَيَحَنَّ
يَعَدَنَّ. هَيَعِهِحَيَ هَكَهَ٥ دَهِهَحَّنَ هَحَ يَ٥كِ[1]. ٥هِ

(1) (٥: كَكِ حِيَ حَتَّ هَيَّنَ يَهَ٥ دَهِهَحَّنَ هَكَ يَعَدَنَ حَيَ حَحِحَنَ.
N. E. 547 قَيَّنَ ٥٥٥).

הֶבֶל הֲבָלִים: אָמַר קֹהֶלֶת הֲבֵל הֲבָלִים הַכֹּל הָבֶל: מַהּ יִּתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת: וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא שָׁם: הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צָפוֹן סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ: כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלָכֶת: כָּל הַדְּבָרִים יְגֵעִים לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת וְלֹא תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ: מַה שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּמַה שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמַר רְאֵה זֶה חָדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵנוּ: אֵין זִכָּרוֹן לָרִאשֹׁנִים וְגַם לָאַחֲרֹנִים שֶׁיִּהְיוּ לֹא יִהְיֶה לָהֶם זִכָּרוֹן עִם שֶׁיִּהְיוּ לָאַחֲרֹנָה: אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָיִם: וְנָתַתִּי אֶת לִבִּי לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמָיִם הוּא עִנְיַן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ: רָאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ: מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתָּקֵן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת: דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם לִבִּי לֵאמֹר הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי אַךְ יְרוּשָׁלַיִם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָעַת: וְנָתַתִּי לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְדַעַת הוֹלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁגַּם זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ: כִּי בְרֹב חָכְמָה רָב כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב:

(1) נחלים. (2) קהלת.

ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה: ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

(1) (חוה?). (2) ותת.

בשלשה בחי' שלשה מיני בעלי חיים. בחי' הראשון הוא הנקרא
מדבר: והוא הבהמה: שהוא בעל חי שאין לו כנפים כלל. ואין
הבדל בינו לבין בעל חי שיש לו כנפים. כי שניהם הולכים על
הארץ. אבל בעל חי שיש לו כנפים. הוא הולך על הארץ בשתי
רגליו. ומכה בכנפיו. ועל כן נקרא בשם עוף. ובחי' השני הוא
הנקרא חי: והוא החיה. שהוא בעל חי שיש לו כנפים. ואינו
הולך על הארץ כלל. כי אם בכנפיו. ועל כן נקרא בשם חי. ובחי'
השלישי הוא הנקרא רמש: והוא הרמשים. שהוא בעל חי שאין
לו כנפים. והולך על הארץ בכל ארבע רגליו. ועל כן נקרא בשם
רמש. ובחי' הראשון הוא הנקרא בהמה: והוא הבהמות. שהוא
בעל חי שיש לו שתי רגלים. ושתי ידים. ושתי כנפים. ועל כן
נקרא בשם בהמה. כי הוא מבהם בכנפיו. ומכה בהם. ובחי'
השני הוא הנקרא חי: והוא החיות. שהוא בעל חי שיש לו ארבע
רגלים. ושתי כנפים. ועל כן נקרא בשם חי. ובחי' השלישי הוא
הנקרא רמש: והוא הרמשים. שהוא בעל חי שיש לו שתי רגלים
ואין לו כנפים כלל. ועל כן נקרא בשם רמש. ובחי' הראשון הוא
הנקרא בהמה: והוא הבהמות. שהוא בעל חי שיש לו ארבע רגלים
ושתי כנפים. ועל כן נקרא בשם בהמה. כי הוא מבהם בכנפיו.
ומכה בהם. ובחי' השני הוא הנקרא חי: והוא החיות. שהוא בעל
חי שיש לו שתי רגלים ושתי כנפים. ועל כן נקרא בשם חי. ובחי'
השלישי הוא הנקרא רמש: והוא הרמשים. שהוא בעל חי שאין לו
כנפים כלל. ועל כן נקרא בשם רמש. ובחי' הראשון הוא הנקרא
בהמה: והוא הבהמות. שהוא בעל חי שיש לו ארבע רגלים ושתי
כנפים. ועל כן נקרא בשם בהמה. כי הוא מבהם בכנפיו. ומכה
בהם. ובחי' השני הוא הנקרא חי: והוא החיות. שהוא בעל חי שיש
לו ארבע

ثمرة الأشجار (شجر[2]) تؤكل نيئة وتطبخ. وبكل منها تطيب الأطعمة (طعم[1]؟) كالتفاح والكمثرى والسفرجل والخوخ والمشمش والبرقوق والتين والعنب والرمان والجوز واللوز والبندق والصنوبر والفستق والبلوط والكستناء والزيتون والبلح والموز والجميز والخرنوب والتوت والعرعر والعفص والسماق والقرظ والكمأة والفطر والكبر والقرع والباذنجان والخيار والقثاء والبطيخ والشمام والدلاع والقرع العسلي والقلقاس والجزر واللفت والفجل والبصل والثوم والكراث والكرنب والقنبيط والخس والهندبا والسلق والسبانخ والكرفس والرجلة والقرطم والحرشف والخبازى والقطف والهليون والكمأة والفطر والكبر والقرع والباذنجان والخيار والقثاء والبطيخ والشمام والدلاع والقرع العسلي والقلقاس والجزر واللفت والفجل والبصل والثوم والكراث والكرنب والقنبيط والخس والهندبا والسلق والسبانخ والكرفس والرجلة والقرطم والحرشف والخبازى والقطف والهليون

(1) طعمة: ثمرة. (2) شجر.

ויאמר אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויוסף יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה:

ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת:

ילך משה וישב אל יתר חתן משה ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשית אתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו:

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמולם שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: ויפוצו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמולם: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבן לא נתן לעבדיך ולבנה אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו: וירעו שטרי בני ישראל כי באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה: ובני עמרם אהרן ומשה ומרים אחותם ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה: ובני יצהר קרח נ

לאלהיו הזמינו: אלוהי הישראים יי פלוני הזמיני. שאם הזמין לשלמים ואמר אלוהי הזמיני יי פלוני הזמיני לשלמים: אלוהי הישראים שהזמין אותו יי לשלמים הוא שלמים: ואם אמר הזמיני יי פלוני לשלמים: אינו כלום שלא אמר אלוהי הישראים. ואם אמר אלוהי הישראים הזמיני יי פלוני לשלמים: אינו כלום שלא אמר הזמיני יי פלוני לשלמים אלוהי הישראים[1]. ואם אמר הזמיני יי פלוני לשלמים אלוהי הישראים: אינו כלום שלא אמר הזמיני יי פלוני לשלמים אלוהי הישראים. ואם אמר הזמיני יי פלוני לשלמים אלוהי הישראים: אינו כלום שלא

ואמרתי לאשתי: אני הולך לחפש את הילדים: ויצאתי מן הבית. ולא ידעתי היכן לחפש אותם. ואחר כך נזכרתי שהם בוודאי נמצאים בבית הספר. ואז הלכתי לבית הספר. ואמנם מצאתי שם את הילדים. ואחר כך הלכתי עם הילדים לבית. ואשתי שמחה מאוד כאשר ראתה שמצאתי את הילדים. ואחר כך הלכתי לישון. ולא ידעתי מה לעשות. ואחר כך נזכרתי שיש לי חברים רבים. ואחר כך הלכתי לבית הקפה. ואחר כך הלכתי לבית הכנסת. ואחר כך הלכתי לבית הספר. ואחר כך הלכתי לבית

בחשן. ובזה מבואר מלקוטי: מהמנין בחינת שלחן
לכן: שמש בחינת חג השבועות ומשבועות לחג
השבועות שהוא בחינת שלחן בחינת שבעה שבועות.
שבעה ימים לחג השבועות: חג השבועות לשלחן.
שלחן לחם הפנים: חג השבועות לחם הפנים.
חג השבועות לחם הפנים: שלחן לחם הפנים

ܥܠܡܐ ܕܥܒܝܕ ܕܒܪܝܬܐ ܟܕ ܒܥܕ ܫܟܠܬ. ܐܡܪ ܐܒܝ ܒܪ ܙܡܪ: ܐܡܝ.

ܐܒ ܟܕ ܒܪܝܬ ܫܡܝܢ ܕܒܪܝܬܐ

ܐܒ ܒܪܒܐ ܒܪ ܒܪܒܐ[1].

ܙܒܢ ܕܒܥܝܢ: (ܡܒܛܠܝܢ ܫܡܝܢ ܕܙܟܘܬ ܫܡ[3]: ܒܥܕ ܐܒ ܕܒܪܝܬܐ ܐܡܪ ܒܝ ܒܝܬ ܕܝܢ (ܕܒܪܝܬܐ ܕܕܟ ܡܒܪܟ[4] ܙܟ ܒܥܐ. ܫܡ ܟܠܝ ܙܟܘܬ: ܡܢ ܒܝ ܐܒ ܒܪ ܒܪ[5] ܒܪ ܐܒ ܫܡ: ܐܡܪ ܠܗ: ܡܢ ܒܝ ܐܒ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ. (ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܒܪ ܐܒ ܫܡ.

ܕܡܢ ܕܝܢ ܕܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܕܩܒܝܪ ܒܪܗ ܕܒܥܠ: ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܡܬ ܒܗ ܒܝܬ ܐܚܪ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܝܬ ܐܚܪ ܡܢ ܕܡܬ ܒܗ ܡܕܡ

ܫܒܝ ܒܝܕ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܟܬܒܐ[1]: ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܚܕ ܡܢ ܐܚܝ ܕܒܥܐ ܠܟ ܚܛܝܬܐ ܕܝܢ ܠܟ ܒܝܢ ܐܢܬ ܘܗܘ ܠܟ ܠܒܕ. ܐܦ ܐܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܐܬܦܢܝ ܠܟ ܘܐܡܪ ܕܬܒܐ ܠܝ ܐܚܝ ܐܫܒܘܩ ܠܗ[2]. ܐܦ ܐܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܬܐܬܐ ܠܘܬܟ ܘܐܡܪ ܕܬܒܐ ܠܝ ܐܚܝ ܐܫܒܘܩ ܠܗ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝ ܐܦ ܐܢ ܐܚܝ ܚܛܐ ܠܟ[3] ܐܘ ܐܚ ܡܢ ܐܚܘܗܝ ܫܒܘ ܠܗ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܚܝ ܘܐܡܪ ܠܟ[4]: ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܫܒܩ ܠܟ ܠܟ ܐܦ ܐܢܬ ܫܒܘ ܠܗ ܠܐܚܝ ܘܐܡܪ ܠܟ[5]. ܐܦ ܐܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܬܐܬܐ ܠܘܬ ܐܚܝ ܘܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܫܒܩ ܠܟ ܘܐܢ ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܐܬܦܢܝ ܠܟ

ובתך אשר בשעריך כי יבוא אליך הלוי כל ימיך אשר יחיה בקרבך ולא
תעזבנו: עמו ולא לאחיך תלוה נשך כסף נשך אכל נשך דגן נשך כל
דבר אשר ישך את אחיך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך
יי אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יי אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון:
כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר
לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יי והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך יי אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך:
כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך:
וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך
ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יי אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו
עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה:
כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליי אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בבכור צאנך: לפני יי אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יי אתה וביתך: ואם יהיה בו מום פסח
או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו
כמים: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן
לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי אלהיך לא תעשה מלאכה:
שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות:
ועשית חג שבעות ליי אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
יי אלהיך: ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליי אלהיך
במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי
אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר
נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים
ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים:
צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך:
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: ולא
תקים לך מצבה אשר שנא יי אלהיך: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה
אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא: כי ימצא
בקרבך באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יי אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים
וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי:
והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם
באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת
על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם
בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יי אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט
אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על
פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי ושמרת לעשות
ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו
לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר
יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יי אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך
וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי:
שום תשים עליך מלך אשר יבחר יי אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך
מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה
לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויי אמר לכם
לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה
עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יי אלהיו לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק
ונחלה לא יהיה לו עם ישראל אשים יאכלון: ונחלתו לא יהיה לו
בקרב אחיו יי הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים
מאת העם מאת זבחי זבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים
והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי
בו בחר יי מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי
יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר יי: ושרת בשם אלהיו ככל אחיו הלוים
העמדים שם לפני יי: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות:
כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות ככל תועבת
הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן
ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי
תועבת יי כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יי אלהיך מוריש אותם
מפניך: תמים תהיה עם יי אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש
אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי אלהיך:
נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יי אלהיך אליו תשמעון: ככל
אשר שאלת מעם יי אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את
קול יי אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר
יי אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא
ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד
לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו
יי: אשר ידבר הנביא בשם יי ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
לא דברו יי בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר
יי אלהיך נתן לך ולקחת את ערי גוים ההם ויי אלהיך מוריש אותם
מפניך ובאת בערים ובבתים: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר
יי אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר
יי אלהיך מנחיל אותך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר
ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשום: ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרות
העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים
האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי
ארך הדרך והכה בנפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול
שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב
יי אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר
דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יי אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואת יי
אלהיך תוסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יי אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים: והיה איש
שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים
האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם
ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך:
לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר
יי אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת
בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר:
כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם
הריב לפני יי לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו
השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: למען שמע ויראו ולא יספו לעשות
עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב
עם רב ממך לא תירא מהם כי יי אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים:
והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם
לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא
לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: וספו
השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב
לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר כלו השטרים לדבר
אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם
הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
מלחמה וצרת עליה: ונתנה יי אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי
חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך
ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יי אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים
הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים
האלה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם
החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יי אלהיך:
למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליי אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא
עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
עמך מלחמה עד רדתה: כי ימצא חלל באדמה אשר יי אלהיך נתן לך
לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל
ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר
ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את
העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יי אלהיך לשרתו
ולברך בשם יי ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו
ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל
אשר פדית יי ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יי: כי תצא מחנה
על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור
מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות
ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומקום יהיה לך מחוץ
למחנה ויצאת שמה חוצה: ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ
וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי יי אלהיך מתהלך בקרב מחניך
להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יושע אליך מעם אדניו:
עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר ייטב לו לא תונה
אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יי אלהיך לכל נדר כי תועבת יי
אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר
אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יי אלהיך בכל
משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליי אלהיך
לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יי אלהיך מעמך והיה בך חטא:
וחדל לנדר בך לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת
ליי אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילתיך
בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם
לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי
ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא
לפני יי ולא תחטיא את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח
איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא
חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו
ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד
ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון
לעשות: זכר את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:
כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש
עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב
בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יי אלהיך: לא תעשק שכיר עני
ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבא
עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יי והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות
איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה:
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יי אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא
תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יי אלהיך בכל
מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי
יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את הצדיק
והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו
כרשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על אלה רבה
מהם וקלה לעיניך: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחד ומת
אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו
המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והעמד
ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את
בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה את ידה
והחזיקה במבשיו: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבנך
אבן ואבן גדולה ומצלתה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה
ומצלתה: אבן שלמה וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך: כי תועבת יי אלהיך כל עשה
כל עשה עולה: זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים: והיה בהניח יי אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יי
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח: כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יי אלהיך
נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו
שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליי
אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יי לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו לפני מזבח יי אלהיך: וענית ואמרת לפני יי
אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:
ונצעק אל יי אלהי אבתינו וישמע יי את קלנו וירא את ענינו ואת
עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא
גדל ובאתות ובמופתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת
לי יי והנחתו לפני יי אלהיך והשתחוית לפני יי אלהיך: ושמחת בכל
הטוב אשר נתן לך יי אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:
כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יי אלהיך
בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל
מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני
ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יי
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יי אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה
ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יי האמרת
היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקולו: ויי האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך
ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם
ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליי אלהיך כאשר דבר: והיה ביום אשר
תעברו את הירדן אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
גדולות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת
בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו
את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם
בשיד: ובנית שם מזבח יי אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
אבנים שלמות תבנה את מזבח יי אלהיך והעלית עליו עלות ליי אלהיך:
וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יי אלהיך: וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה נהיית לעם ליי אלהיך:
ושמעת בקול יי אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך
היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם
על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן
דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש
אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יי מעשה ידי חרש וישם במסתר וענו כל
העם ואמרו אמן: ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור
משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל
העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור
שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם
כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו
ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן: ארור מכה
רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אתם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמע תשמע בקול יי אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יי אלהיך עליון על
כל גוי הארץ: והיו על כל הברכות האלה ובאו עליך והשיגוך כי תשמע
בקול יי אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ברוך טנאך
ומשארתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ישלח יי בך את המארה
את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד
אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יי בך את הדבר עד
כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יי בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך:
והיה שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יי את
מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יי
נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו
והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יי בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יי בשגעון ובעורון ובתמהון לבב:
וימשת בצהרים כאשר ימש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית
רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה
בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך
ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות
אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר
לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראה עיניך
אשר תראה: יכך יי בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל
להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ינהג יי אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן:
והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יי אתך שמה: זרע
רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין
לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך
ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי
ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב: והיו עליך כל האלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא
שמעת בקול יי אלהיך לשמר מצותיו וחקיו אשר צוך: והיו בך לאות
ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יי אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יי בך ברעב ובצמא
ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבדך ברזל עד השמידו אתך: ישא יי
עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו:
גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר
אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת
חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יי אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך
ובנותיך אשר נתן לך יי אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך:
האיש הרך בך והעדן מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו
אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל
במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והעדנה אשר
לא נסתה כף רגלה על הארץ מהתענג ומהעדנה תרע עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה: ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי
תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך:
אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יי אלהיך: והפליא יי את מכתך
ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ומחלים רעים ונאמנים: והשיב בך
את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה
אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יי עליך עד השמדך: ונשארתם
במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יי
אלהיך: והיה כאשר שש יי עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש
יי עליכם להאבד אתכם והשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה: ופצך יי בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יי לך שם רגז ואכזבת עינים ודאון
נפש: והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך:
בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד
ומן המראה עיניך אשר תראה: והשיבך יי מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות
ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יי את משה לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יי לעיניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יי לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
למען תדעו כי אני יי אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך
חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום
כלכם לפני יי אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל:
טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך
בברית יי אלהיך ובאלתו אשר יי אלהיך כרת עמך היום: למען הקים
אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית
הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יי
אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם
ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יי אלהינו ללכת לעבד את
אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את
דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי
אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יי סלח לו כי אז יעשן אף
יי וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יי
את שמו מתחת השמים: והבדילו יי לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
ה

ואם לא תשמע בקול ה' אלהיך לשמור לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך[1].

ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארורה טנאך ומשארתך. ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך. ארור אתה בבואך וארור אתה בצאתך: ישלח ה' בך את המארה[2] את המהומה[3] ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני. ידבק ה' בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך. והיו שמיך אשר על ראשך נחשת וארץ אשר תחתיך ברזל. יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך. ויתנך ה' נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ. והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד. יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא. יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב. וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע. אשר תארש אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו. שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתונות לאויביך ואין לך מושיע. בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות והכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך. פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים. והיית משגע למראה עיניך אשר תראה. ישכך ה' אותך בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך. ילך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן. והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה. זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה. כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת. זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך. בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי. כל עצך ופרי אדמתך יירש הסלעם. הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה. הוא יעשך ואתה לא תעשנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב. ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה' אלהיך לשמור מצותיו וחקותיו אשר צוך. והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם. תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל. ועבדת את אויבך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבד ברזל עד השמידו אתך. ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו. גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון. ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך. והצר לך בכל שעריך עד רדת חומותיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך ה' אלהיך. ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך ה' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך. האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר. מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך. הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת ולדרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה. ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך. אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך. והפליא ה' את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדולות ונאמנות ורעות חולים ונאמנים. והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך. גם כל חולי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם ה' עליך עד השמדך. ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול ה' אלהיך. והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. ופיצך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן. ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן ה' לך שם רגזן ואכלון נפש ויגון לב. והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך. בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה אשר תראה בעיניך. והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה.

(1) וכאן מתחיל הסדר הקרוי בלשון הקדש תוכחה. (2) ארור. (3) או מהומה. (4) ישלח השם בך. (5) ארור. (6) Deest.

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[1]. ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[2] ܠܐ ܐܫܬܘ ܒܝܢܝܗܘܢ ܒܟܬܒ ܬܘܕܝ ܐܠܐ ܒܥܕ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[3] ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܚܪܢܐ. (ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܚܪܢܐ[4]. ܒܥܒܪܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܒܟܠ ܕܒܥܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[5]: ܒܥܕ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[6]. ܐܝܟ ܕܐ ܡܐ ܕܐܡܪ: ܒܥܕ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܝܟ ܕܐ ܡܐ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[7] ܐܝܟ ܕܐ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[8]) ܡܠܟ ܡܐ ܕܐܡܪ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[9] ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[10] ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ[11] ܒܝܬ ܫܡܐ ܐܝ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[12] ܐܘ ܠܐ ܐܝ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ[13] ܒܝܬ ܫܡܐ ܒܥܕ ܕܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܠܐ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܒܟܠ ܕܒܥܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ.

(1) ܟܠ ܟܬܒܐ ܕܟܝܬ ܐܠ. (2) ܒܝ ܚܡ. (3) ܫܢ. (4) ܐܦܣܝܩ ܡܢ ܗܢܐ ܕܒܪ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܕܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܕܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܒܝܬ ܫܡܐ ܐܝ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܠܐ ܐܝ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܒܥܕ ܕܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܐܘ ܠܐ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ ܒܟܠ ܕܒܥܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܢܬܬܐ.

וְאֵין לְהַאֲרִיךְ בָּהֶם: וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן בְּכֻלָּם
אֶלָּא בְּאֶחָד מֵהֶם: יְכַוֵּן בְּאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן שֶׁהוּא
בְּרָכַת הָאֲבוֹת. וְכֵן בְּתַחִלָּה יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן
שֶׁהוּא מָגֵן אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא
בְּרִאשׁוֹן אֶחָד: יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁהוּא מָגֵן
אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָרִאשׁוֹנוֹת: יְכַוֵּן בְּאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן שֶׁהוּא בְּרָכַת
הָאֲבוֹת. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָאֶמְצָעִיּוֹת: יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁהוּא מָגֵן
אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָאַחֲרוֹנוֹת: יְכַוֵּן בְּאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן שֶׁהוּא בְּרָכַת
הָאֲבוֹת. וְכֵן בְּתַחִלָּה יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁהוּא
מָגֵן אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת
מִן הָרִאשׁוֹנוֹת: יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁהוּא מָגֵן
אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָאֶמְצָעִיּוֹת: יְכַוֵּן בְּאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן שֶׁהוּא בְּרָכַת
הָאֲבוֹת. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָאַחֲרוֹנוֹת: יְכַוֵּן בְּרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁהוּא מָגֵן
אַבְרָהָם. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְכַוֵּן אֶלָּא בְּאַחַת מִן
הָרִאשׁ

كصه[1]؟ ٥هَقِ[2] يَعِدَ كِ: أَعِب أَعِدَ نَقَ كُم: دِيَ
حيعِب نَقَ جِنَّهِ٥ه سِدَّة: ٥نَّهِدَبِ نَعِه٥هَبَّ[3] ٥هَقِهجَّبِ
٥هِدَهِ٥هعب ده: أَقِ كَ هَصَلِب يَكَ هَلِبَ: يَقَ ٥هَيِبَ
نَقَ كصه حَدَّة ٥هِدَهَبَ: ٥هِدَهَبَ هه٥هَصَّه نَقَ كصه
حَهَّتَّبَ. أَعِدَ كِ هَجِبَّة: هَدَ: ٥هَهِ٥ه يَنَهَ كصه ٥ه
(يَقَ٥هَبَ ٥هِدَّبَ دَجِيلَدَّتَّبَ[4]؟ أَعِدَ كِ هَقِ[5]: يَعِ٥ه
دَنَّهَبَ قَهِ٥هَبَ: ٥هكِبَ نَقَ كصه ٥ه يَقَ٥هَبَ:
٥هكِصه ٥هَلِ٥هَبَ: ٥هكِبَ نَقَ[6] ٥هلَهَ٥ه ٥ه٥هَ. هَكِ
٥هلَجصه ٥هَقِ كِ هَقِ لَيَ٥ه هَجِبَّة يَيَّ جبعه: ٥هَبَجكِ ٥كصَّة:
يَعِدَ كِ هَقِ لَيَ٥ه هَجِبَّة يَيَّ جبعه: ٥هَبَجكِ ٥كصَّة:
٥هِ٥ه كعِبَّة جعه٥هَّة دَيَّة.

٥هَيَّة هَ كِ: ٥هكِ يَيَ٥هِ٥ه يَ٥ه جَهِ٥هَ٥هَيَّة[7] دَيَكِبَ:
٥هجِ٥هكِبَدَ ٥ه دَجِسكِ هَقِ٥هَ[8]. ٥هكِبَ٥ه دَهَبَّة هَعِدَ
هَ٥ه كِ يَ٥هِبَ٥هِ: ٥هجِ٥هِبَ ٥ه يَيَّ جَعِ٥ه. هَكِبَّة دِ٥ه
هَيَّة دَيَكِبَدَّتَّة: يَ٥هِبَ٥هِ ٤ كِ ٥ه يَيَّ كِ قَبَّة دَيَ٥هَ٥هِ٥ه
٥هعب٥هِ٥ه: ٥ه كِ يَيَ٥هِ٥ه جَسكِ٥ه. ٥هَيَ٥هَ٥هِ٥ه دَ٥هَ٥هِ٥ه٥هَ
جيعَّة٥هَ: ٥ه كِ يَيَ٥هِ٥ه جَسكِ٥ه. ٥هَيَ٥هَ٥هِ٥ه دَ٥هَ٥هِ٥ه٥هَ
جيَ٥هِ٥ه (جهَّة ٥هَ٥هَّة[9]: دَيَكَّة جَسكِ ٥هَيَكِ٥هِ٥ه٥هَ
٥هَيَ٥ه كَ٥ه دَجَّة[10] يَ٥ه جَ٥هِبَّة دَ٥هِ٥ه ٥ه يَيَّ جيَ٥هِ٥ه:
جَ٥هِ٥ه دَجِيلَدَّة[11] ٥ه٥هِ٥ه ٥هَيَ٥هِ٥ه ٥هَكِبَّة ٥هِ٥ه٥هِ٥ه
دَ٥هِ٥ه٥هِ٥ه كَيَ٥ه (٥هِ٥هَّة ٥هَ٥هَّة: ٥ه٥هِ[11] دَجَّة ٥هَ٥هِ٥ه
٥هِ٥ه٥هِ٥ه كَيَ٥ه دَجِيلَدَّة ٥هَ٥هَّة: ٥ه٥هِ[11] دَجَّة ٥هَ٥هِ٥ه

(1) ٥هَ٥هَ. (2) ٥هَقِ. (3) ٥هَ٥هَ٥ه. (4) دَجِيلَدَّتَّة ٥هَجَ٥هَّة.
(5) ٥هَقِ. (6) ٥هَ٥هَ٥ه نَقَ كصه. (7) جَ٥هِ٥هَ٥هَيَّة. (8) ٥هَكِبَ.
(9) ٥هَ٥هَّة. (10) دَجَّة. (11) ٥ه٥هِ[11] ٥هَ٥هَّة: دَجِ.

מדתו של אדם. ולא של חבירו: ומנין לאדם שלא יאמר (בשעה שהוא נוהג) [1]בחבירו כך וכך יעשה לי. ואני אעשה לו כך וכך: ומנין שלא יאמר [2]אי אפשי בכך: ומנין שלא יאמר [3]אי אפשי בכך? תלמוד לומר אל תאמר כי על ה' אומר חטאתי. אם אני חוטא מה אני [4]מועיל (ואם אני צדיק מה אני [5]נותן) לו: ומנין שלא יאמר [6]אי אפשי בכך? תלמוד לומר כי אתה אדוני טוב וסלח. אם אתה מוחל לי על מדותיך אני מוחל לך על מדותי: ומנין שלא יאמר [7]אי אפשי בכך? תלמוד לומר [8]ואתה אדוני חנון ורחום. אם אתה מתנהג עמי במדת רחמים אף אני מתנהג עמך במדת רחמים: ומנין שלא יאמר [9]אי אפשי בכך? תלמוד לומר [10]ואתה אדוני טוב וסלח. אם אתה מתנהג עמי במדת טובה אף אני מתנהג עמך במדת טובה: ומנין שלא יאמר [11]אי אפשי בכך? תלמוד לומר [12]ואתה אדוני חנון ורחום: כך היה רבי יהושע בן קרחה אומר: [13]אל תהי דן את חבירך עד שתגיע למקומו. ומנין שלא יאמר [14]אי אפשי בכך: שנאמר [15]ואל תשפוט בעד חברך. ומנין שלא יאמר [16]אי אפשי בכך: שנאמר [17]ואל תוכח לץ פן ישנאך.

---

(1) בחבירו כך. (2) אבא. (3) אבינו. (4) Desunt. (5) אמר. (6) אבינו. (7) בחבירו כך. (8) ואבינו. (9) אבינו. (10) ואבינו. (11) אבא. (12) ואבא. (13) אסמכתא. (14) אבא. (15) ואתה. (16) אבא. (17) תוכיח.

ואם בשטר: אפילו אמר לו בשטר שכתב לו אינו כלום עד שיאמר לו בפירוש הרי את בן חורין מעכשיו. ואם אמר לו בשטר הרי את בן חורין לאחר מיתתי. הרי זה בן חורין מיד ואין לו לא לאדון ולא ליורשיו עליו כלום. ואם אמר לו בשטר הרי את בן חורין לאחר מיתתי ומת האדון ונמצא השטר בבית האדון הרי זה עבד עד שיאמר לו בפירוש הרי את בן חורין מעכשיו. ואם אמר לו בשטר הרי את בן חורין מעכשיו ומת האדון ונמצא השטר בבית האדון הרי זה בן חורין מיד. ואם אמר לו בשטר הרי את בן חורין מעכשיו ומת האדון ולא נמצא השטר בבית האדון הרי זה עבד עד שיאמר לו בפירוש הרי את בן חורין מעכשיו

ܘܐܬܝ[1] ܠܗ ܠܡܪܝ ܒܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܬ ܒܥܐ ܠܡܫܐܠ ܠܗ ܒܥܐ ܠܡܫܐܠ ܠܗ ܐܢ ܐܬ

כלי חב שהוא לאוסף פסולי המוקדשין: פסולי המוקדשין(10) שנפסלו בקרבנות עצמן כגון שנשחטו שלא לשמן ושלא בזמנן ושלא במקומן ושנפסלו בלינה ובטומאה ושיצאו חוץ לקלעים: לאוסף. לשון אוסף(2) ומקבץ. (פסולי) [פסולין](1): נתנבל בעזרה ונפסל בלינה ובטומאה ובשאר פסולין שבתורה: ואין מוציאין. לחולין: אלא לבית השריפה. שנאמר ושרף את הבית(3):

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܢ ܕܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܐܢ ܠܐ ܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܢ ܕ

ܐܬܝ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܡܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܒܥܠ ܐܘ ܐܢܬܬ ܐܘ ܒܥܠ ܐܘ ܐܢܬܬ ܐܘ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ

כְּמִי שֶׁהוּא מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ: וְכֵן הַדִּין בְּכָל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה. וְאִם הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי עַצְמוֹ: אֲפִלּוּ הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ בְּלֹא רְשׁוּתוֹ: אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא מִשּׁוּם גְּנֵבָה. וְכֵן הַדִּין בְּכָל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה: וְאִם הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ בִּרְשׁוּתוֹ: אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא מִשּׁוּם שׁוֹמֵר חִנָּם. וְכֵן הַדִּין בְּכָל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה: וְאִם הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ בִּרְשׁוּתוֹ: וְשִׁבְּרָן בְּתוֹךְ כְּלֵי שֶׁלּוֹ: אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא מִשּׁוּם שׁוֹמֵר חִנָּם. וְכֵן הַדִּין בְּכָל כַּיּוֹצֵא בָּזֶה: וְאִם הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ בִּרְשׁוּתוֹ: וְשִׁבְּרָן בְּתוֹךְ כְּלֵי עַצְמוֹ: אֲפִלּוּ הָיָה מְשַׁמֵּשׁ בִּכְלֵי חֲבֵרוֹ בִּרְשׁוּתוֹ: וְשִׁבְּרָן בְּתוֹךְ כְּלֵי עַצְמ

ܐܬܝ ܠܗ ܒܝܘܡ ܕܝܢ ܕܐܬܝ ܒܟܘܪܝܗ ܘܒܫܘܠܛܢܗ ܕܟܠ ܫܪܝܪܐ ܘܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܟܠ ܫܘܠܛܢ ܬܚܝܬ ܟܠ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܠܝܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܕܠܐ ܢܥܕܐ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܢܦܠܚܘܢ ܠܗ ܘܢܬܒܕܘܢ ܘܗܘ ܩܐܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܕܢܝܐܠ ܒܪ ܗܘܒܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝ

ܕܝ ܒܪܝܬ ܐܢܐ ܒܪ ܐܠܗ ܚܝ ܒܪ ܐܠܗ

מי[1] שנתחייב שבועה: אלא שהיה בידו ממון של חבירו ואינו יודע אם שלו הוא אם של חבירו. מתני': הפרה: הפרה את נדרי פלוני? הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין[2]: הפיר את נדרי פלוני? הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין[3] לו. גמ' תנו רבנן[4] לו הפר ולא הפיר את נדרי פלוני? הפיר ולא הפר: הפר את נדרי פלוני? הפיר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין[5]: לא הפר ולא הפיר את נדרי פלוני? הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין. (ולכאורה צריכא: דאי תנא הפר ולא הפיר את נדרי פלוני? הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין[6]? אמר רבי יוחנן שאין אדם מקפיד על נדרי חבירו[7]: אי תנא הפר את נדרי פלוני? הפיר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין[8]: שמא אין אדם מקפיד על נדרי חבירו (אלא) [ו]על נדרי עצמו[9]: קמ"ל דאדם מקפיד על נדרי חבירו. ורבי יוחנן[10] אמר כשאין מקפיד על נדרי עצמו[11]. אמר רבי יוחנן לעולם אין אדם מקפיד על נדרי עצמו. ומי אמר רבי יוחנן הכי והתניא: רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי: הפר לו ולא הפיר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: הפיר לו ולא הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: לא הפר ולא הפיר: אמר לו הרי נדריך מופרין: אין זה מדרכי חכמים. אמר רבי יוחנן כשאין מקפיד על נדרי עצמו. מתני': הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: הפיר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: לא הפר ולא הפיר: אמר לו הרי נדריך מופרין: אין זה מדרכי חכמים. גמ' תנו רבנן הפר לו ולא הפיר לו: הפיר לו ולא הפר לו: לא הפר ולא הפיר: אין זה מדרכי חכמים. אמר רבי יוחנן כשאין מקפיד על נדרי עצמו.

(1) מי שנתחייב שבועה. (2) הרי הן מותרין. (3) נתרו. (4) תנו. (5) הרי הן מותרין. (6) ואי תנא הפר ולא הפיר את נדרי פלוני? הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: הפיר לו ולא הפר לו: אמר לו הרי נדריך מופרין: לא הפר ולא הפיר: אמר לו הרי נדריך מופרין: אין זה מדרכי חכמים. (7) אדם. (8) נתרו. (9) ואפילו. (10) רבי. (11) נדריו.

שֶׁיִּהְיוּ מַלְאָכֶיךָ: וְהַמְּלָאכָה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בַּבַּיִת לֹא תְּהֵא קְבוּעָה לְךָ אֶלָּא
עֲרַאי: שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה:
אֵין לִי אֶלָּא שַׁבָּת. יוֹם טוֹב מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה: חָמוֹר
שֶׁלְּךָ וְשׁוֹרוֹ שֶׁלְּךָ. אֵין לִי אֶלָּא בְּהֵמָה. חַיָּה וְעוֹף מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר
וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ: וְאֵין לִי אֶלָּא בְּהֵמָה שֶׁלְּךָ. שֶׁל אֲחֵרִים מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר
וְגֵרְךָ: אִם כֵּן מָה תַּלְמוּד לוֹמַר וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ: אִלּוּ גֵּרִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם בְּהֵמָה
בְּמִצְרַיִם:

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: מֹשֶׁה מְנַיִן שֶׁהָיָה מְדַבֵּר עִם הַשְּׁכִינָה. תַּלְמוּד
לוֹמַר וַיְדַבֵּר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן שֶׁיְּהֵא מַקְדִּים בִּשְׁבָחוֹ שֶׁל תִּינוֹק. מָה
תִּינוֹק אֵינוֹ מְדַבֵּר אֶלָּא עַל יְדֵי אָבִיו וְאִמּוֹ שֶׁהֵן מְלַמְּדִין אוֹתוֹ תּוֹרָה וּמִצְוֹת
וְדֶרֶךְ אֶרֶץ. כָּךְ אֵין לְךָ אָדָם שֶׁיְּהֵא מְלַמֵּד תּוֹרָה לַחֲבֵרוֹ אֶלָּא אִם כֵּן
מְקָרְבָהּ לְלִבּוֹ: וְאֵין לִי אֶלָּא אַהֲרֹן וּבָנָיו. מֹשֶׁה מְנַיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וַיְדַבֵּר
ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אִם כֵּן מָה תַּלְמוּד לוֹמַר אַהֲרֹן וּבָנָיו: לְפִי שֶׁנִּמְנָה עִמָּהֶן
בְּמִנְיַן שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשׁוּחִים אֲשֶׁר מִלֵּא
יָדָם לְכַהֵן אוֹתָם: וְאֵין לִי אֶלָּא שֶׁנִּמְנָה עִמָּהֶן בְּמִנְיַן. בְּמִשָּׂא מִנַּיִן. תַּלְמוּד
לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן: וְאֵין לִי אֶלָּא
בְּמִשָּׂא. בְּמַתָּנָה מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל
שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן: מָה לְהַלָּן בְּמַתָּנָה אַף כָּאן בְּמַתָּנָה: וְאֵין לִי אֶלָּא
בְּמַתָּנָה. בְּמִשְׁפָּט מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל
שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן: מָה לְהַלָּן בְּמִשְׁפָּט אַף כָּאן בְּמִשְׁפָּט. וְאֵין לִי אֶלָּא
בְּמִשְׁפָּט. בְּמִשְׁקָל מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל
שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן: מָה לְהַלָּן בְּמִשְׁקָל אַף כָּאן בְּמִשְׁקָל. וְאֵין לִי אֶלָּא
בְּמִשְׁקָל. בְּמִדָּה מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל
שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן: מָה לְהַלָּן בְּמִדָּה אַף כָּאן בְּמִדָּה. וְאֵין לִי אֶלָּא בְּמִדָּה.
בְּמִנְיָן מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל שְׁנֵי כְתֵפָיו
לְזִכָּרוֹן: מָה לְהַלָּן בְּמִנְיָן אַף כָּאן בְּמִנְיָן. וְאֵין לִי אֶלָּא בְּמִנְיָן. בְּמִשְׁקָל
מִנַּיִן. תַּלְמוּד לוֹמַר וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי ה' עַל שְׁנֵי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן:
מָה לְהַלָּן בְּמִשְׁקָל אַף כָּאן בְּמִשְׁקָל:

(1) כתיב.

לקלקל: מעמיד את חבירו שיעשה עמו עבירה: פרה הוא שפרה בו? מיעד הוא שיעד בו: מרגיל הוא שהרגיל בו? מי הוא בעל פקחות: מי הוא בעל חכמה (דעת): מי הוא בעל תבונה: מי הוא שיש לו בן חכם: מי הוא שיש לו תלמיד חכם. מי הוא בעל קבלה: מי הוא בעל מעשים טובים.

רבי יוסי בר יהודה אומר משלשה מדברים: בחכם שלא ישתוק בשעת דבורו של חבירו. ושלא יבוש מלומר לא שמעתי. ושיהא משיב על הדבר הראוי לו. ומאמר ראשון ראשון ומאמר אחרון אחרון. ועל מה שלא שמע יאמר לא שמעתי. ויודה על האמת. ומשלשה דברים: בטיפש שלא יענה בשעת דבורו של חבירו. ושמתחכם לומר לפני חבירו. ושאינו יכול לומר על מה שהוא שואל. ומשלשה דברים: בשואל שלא שואל על הסדר. ושאומר לעצמו שמועה שלא שמע מעולם. ושאינו יודע על מה הוא שואל. ומשלשה דברים: במשיב שמשיב לפני שלא שמע. ושמתחכם לומר לפני חבירו. ושאינו יודע על מה הוא משיב. ומשלשה דברים: בבעל דין שמתחכם לומר לפני הדיין. ושמתחכם לומר לפני חבירו. ושאינו יודע על מה הוא מדבר. ומשלשה דברים: בדיין שאינו יודע מה יענה לבעל דין. ושאינו יודע מה יאמר לחבירו. ושאינו יודע על מה הוא יושב ודן. ומשלשה דברים: ביועץ שאינו יודע מה יעצה. ושאינו יודע מה יאמר לחבירו. ושאינו יודע על מה הוא יועץ. ומשלשה דברים: בבעל הבית שאינו יודע מה יצוה לבני ביתו. ושאינו יודע מה יאמר לחבירו. ושאינו יודע על מה הוא מצוה לבני ביתו. ומשלשה דברים: בשליח ציבור שאינו יודע מה יתפלל. ושאינו יודע מה יאמר לחבירו. ושאינו יודע על מה הוא מתפלל לפני המקום ברוך הוא שכינתו עמנו.

(1) (דמשלה? דמשלה?).

ולא יהיה לך בביתך איפה ואיפה: איפה ואיפה לא יהיה לך בארצך כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: ועניתה ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעת קול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים והלכת בדרכיו ושמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ושמעת בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ושמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל גוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר: וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם שיד: ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה נהיית ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: והענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: והיו על כל הברכות האלה ובאו עליך והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארורה טנאך ומשארתך: ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון וברקון ורדפוך עד אבדך: והיה שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יעלך ואתה תלוה לו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: והיו עליך כל האלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבדך ברזל עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מאומה במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת ולדרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים: והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ופצך יהוה בכל עמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ושם תעבד אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכזבות נפש: ונתן חייך תלאים לך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר התורה הזאת ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע והנדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן שמה לבא לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחן ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחיל אתם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה וגו: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו וילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצב משה ויהושע וילכו באהל מועד: וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: והחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי לא על אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: והיה כאשר כלו משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את האנשים הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ויעש ישרון וישמן בעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבות יכעיסהו: יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עינמו ענבמו ענבי רעלות אשכלת מרורת למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכמו יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל: וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני זרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך וה תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון: לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: ומגד תבואת שמש ומגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם ומגד גבעות עולם: ומגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו ונראמ ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן עם צדקות יהוה ומשפטיו עם ישראל: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרומה ירשה: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: אין כאל ישרון רכב שמים בעזרתך ובגאותו שחקים: מעונה אלהי קדם ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך: וימת משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

ויאמר אליהם: שמעו נא החלמות. ויאמרו אליו: חלמנו חלום ופתר אין אותו. ויאמר אליהם יוסף: הלא לאלהים פתרנים. ספרו נא לי. ויספר הראשון את חלמו ויאמר אליו: בחלומי והנה גפן לפני. ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים. וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה. ויאמר יוסף אליו: זאת פתרונו. השלשה שרגים שלשת ימים הם. עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו. כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה. כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמוני בבור. וירא הראשון כי טוב פתר ויאמר אל יוסף: גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי. ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אותם מן הסל על ראשי. ויען יוסף ויאמר: זה פתרונו. השלשה סלים שלשת ימים הם. עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך. ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו. וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה. ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף. ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו.

38*

ܕܝܢ ܓܒܪ ܡܪܗܘܡܝܐ ܪ̈ܒܐ ܡܢܗ: ܘܟܬܒܗ ܪ̈ܒܐ ܠܗ ܕܢܬܒܥܗ:
ܢܬܟܬܒܪ ܠܡܩܒܠ: ܘܢܘܗܦ ܠܝ ܚܣܕܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ:
ܢܬܒܥܪ ܟܝ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܘܢܫܬܠܡܝ. ܘܢܫܬܡܥ ܠܗ ܡܫܟܢܐ
ܘܐܡܪ: ܕܢܩܕܫܘܢ ܩܒܠܘ ܐܢܐ ܠܝ ܒܗܕܐ ܘܥܒܕܐ: ܟܠ ܚܘܒ
ܗܦܟ ܪܒܐ ܘܡܒܢܐ ܪܒܐ ܠܗ ܠܐܢܫܐ. ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܟܠܐ ܒܝܬܐ: ܥܠܝܗܘܢ ܒܢܘܡܘܣܐ ܠܢܘܡܘܣܐ ܕܒܝܬܐ ܡܪܢܐ ܕܢܬܟܬܒܘܢ
ܐܝܟ ܒܚܕܝܘܬܗܘܢ ܒܢܚܐ. ܘܗܦܟܬܐ ܥܠܝܗܘܢ ܘܡܬܚܫܒܗ. ܘܢܬܐ ܐܬܝܢ
ܠܗܝ ܗܘ ܐܢܫܐ: ܘܢܬܦܝܣ ܒܕܘܟܬܐ ܕܝ ܠܒܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܘܡܩܗ
ܕܐܪܥܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܡܘܫܐ ܕܡܘܕܝܢܐ. ܘܟܠܗ ܘܡܪܕܘܬܗ: ܘܡܕܒܪܗ
ܠܫܠܝܚܗ: ܟܕ ܡܘܕܐ ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚ. ܘܟܠ ܗܦܟ ܚܘܒ
ܥܒܕܐ ܠܗܝ ܗܘ ܐܢܫܐ: ܘܟܠ ܚܝܠܗ ܡܢ ܗܘ ܢܘܡܐ. ܡܫܬܥܒܕ
ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܘܬ ܡܢ ܡܘܬ ܘܡܬܬܢܝܚ ܗܘܐ: ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ
ܠܐܠܗܐ ܘܡܘܕܐ ܠܗ: ܘܡܦܩܕ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܬܠܒܟܘܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܢܬ ܒܝܫܘܥ.

ܟܕ ܫܡܥ ܗܘܝܢ ܠܐܠܗܐ ܚܕ ܡܢ ܫܘܠܛܢ ܐܢܐ ܫܘܚܬܐ:
ܐܬܘ ܠܐܠܗܐ ܐܢܫܐ ܕܢܕܪܫܘܢ ܥܡܗ: ܘܫܐܠܘܗܝ ܕܐܝܟܢ
ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܪܚܡܢܘܬܐ ܠܡܬܕܟܪܘ ܕܢܬܦܢܬܗܘܢ. ܘܡܠܟܐ
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܬܬܟܬܒܘ ܕܢܬܬܪܣܘܢ ܫܘܒܚܐ ܕܢܝܫܘܥܬܐ: ܗܢܘ
ܕܝܢ ܢܠܘܬܐ: ܘܢܘܡܐ: ܘܕܘܡܝܐ: ܘܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܕܢܚܬܗ
ܐܬܩܢܬܐ: ܘܡܘܬܐ ܕܐܢܫܐ: ܘܦܬܓܡܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܩܕܡ. ܐܢܐ ܠܟ
ܝܗܒ: ܘܒܠܐ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܕܫܠܡܘܬܗܘܢ: ܘܢܬܕܪܫܘܢ
ܒܗ ܗܟܢ. ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܡܢ ܠܐܠܗܐ: ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܝ ܐܢܫܐ

ܐܡܪ: ܒܪ ܡܢ ܐܢܬ ܕܐܡܪ ܠܝ ܗܟܝ ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܫܬܟܚ ܠܝ ܐܢܬ

ܟ ܐܡܪ ܐܢܐ : ܐܡ ܐܢܫ ؟ ܐܡܪ ܐܝ ܐܬܐ ܐܢܐ : ܐܢ ܠܐ ܢܫܒ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝ : ܠܐ ܐܢܐ ܐܘ ܐܢܐ : ܟܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝ ؟ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝ : ܐܢ ܐܬ ܐܢܐ ܐܬ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝ : ܐܢ ܐܬ ܐܢܐ ܐܬ ܐܢܐ

שמשכחת[1]. ומה כתיב בה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. ואומר: ויקם בעוד לילה ויתן מנות לאנשיו[2]: ומה תלמוד לומר בעוד לילה. ויקם. מלמד שהיה מקדים לילך לבית הכנסת. ויתן מנות. אלו הברכות שהיה מברך את הצבור בבית הכנסת. ואומר: ויקם בעוד לילה ויתן מנות לאנשיו: ואומר: ויקם בעוד לילה ויתן מנות לאנשיו[3]: ואומר: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. מלמד שהיה מקדים לילך לבית הכנסת (ומתפלל)[4] כל תפלתו[5] בכוונת הלב. ומה היה אומר: היה אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתהא תורתך מהגית בפי. ואל יהא פי מדבר דברים בטלים. ואל יהא לבי חושב מחשבות בטלות. ואל יהא יצרי הרע שולט בי. ואל יהא לבי מתאוה לדברים בטלים. ואל יהא לבי מתאוה לדברים בטלים. ואל יהא לבי מתאוה לדברים בטלים

לְוַיָּה: וְאִם בְּמִקְרֶה שֶׁיִּהְיֶה בְּאֶחָד מִן הַשְּׁבָטִים[1] וְכוּ' שֶׁמֵּת וְלֹא הִנִּיחַ לוֹ בָּנִים: אֶלָּא בָּנוֹת בִּלְבַד.

(ח) וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט[2] כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה: אַף עַל פִּי שֶׁכְּבָר נֶאֱמַר לְמַעְלָה: וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה. וְעוֹד חָזַר וְשָׁנָה בְּפָרָשָׁה זוֹ: אֲבָל הַבָּנוֹת לְבַדָּן[3]: אֲשֶׁר הָיְתָה לְאִשָּׁה מִכָּל מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. לְלַמֵּד שֶׁכָּל הַבָּנוֹת שֶׁיִּפְלוּ לְאַחַר מִיתַת אֲבִיהֶן בְּאֶחָד מִן הַשְּׁבָטִים: יִנְשְׂאוּ לְאַנְשֵׁי מִשְׁפַּחַת שִׁבְטָם[4]: וְלֹא יִנְשְׂאוּ לְאַנְשֵׁי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁאִלְמָלֵא לְמוּד זֶה הָיִיתִי אוֹמֵר: שֶׁיִּנְשְׂאוּ לְכָל אָדָם: תַּלְמוּד לוֹמַר: לְאַנְשֵׁי מִשְׁפַּחַת שִׁבְטָם: וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְלֹא יִנְשְׂאוּ לְאַנְשֵׁי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יִתְעָרְבוּ נַחֲלוֹת מִשִּׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: מִשִּׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַכָּתוּב מְדַבֵּר: כִּי אִם בְּמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶן: מִשִּׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַכָּתוּב מְדַבֵּר: כִּי אִם בְּמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶן: וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְלֹא יִנְשְׂאוּ לְאַנְשֵׁי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יִתְעָרְבוּ נַחֲלוֹת מִשִּׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יִתְעָרְבוּ נַחֲלוֹת

ܒܪܝܫ ܙܒܢ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܠܐ

ܗܘ ܒܪܚܡܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܦܐ ܒܝܬ ܒܪ
ܐܢܫ: ܐܝܟ ܕܐܬ ܠܟ ܐܒ ܐܘ ܐܡ: ܠܐ ܬܩܛܠ: ܠܐ ܬܙܢܐ:
ܠܐ ܬܓܢܘܒ: ܠܐ ܬܣܗܕ ܒܪܥܝܬܟ ܣܗܕܐ ܕܫܩܪ: ܠܐ
ܬܚܡܕ ܒܝܬ ܥܡܟ ܐܘ ܚܩܠ ܐܘ ܥܒܕ ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ ܬܘܪ
ܐܘ ܚܡܪ ܐܘ ܟܠ ܕܠܥܡܟ ܐܝܬܝܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܫܒܝܢ:
ܗܐ ܟܠ ܐܠܝܢ ܢܛܪܬ ܡܢ ܙܥܘܪ ܥܕ ܪܒ ܐܬܝ ܠܝ ܘܐܢܐ
ܐܫܠܡ ܠܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܫܒܝܢ: ܐܢ ܐܢܬ ܨܒܐ ܠܡܗܘܐ
ܓܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܠܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܫܒܝܢ: ܐܢ ܐܢܬ
ܨܒܐ ܠܡܗܘܐ ܓܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܠܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܒܫܒܝܢ: ܐܢ ܐܢܬ ܨܒܐ ܠܡܗܘܐ ܓܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܠܟ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܫܒܝܢ: ܐܢ ܐܢܬ ܨܒܐ ܠܡܗܘܐ ܓܡܪ ܠܝ ܐܢܐ
ܘܐܢܬ

ܕܝܣܒܪܐ ܕܟܠܟܒܠܗ. (ܥܡܝܠܟܐ ܕܐ ܙܒܢ ܒܟ
ܢܒܫܐ[1] ܕܝܣܝܢ ܒܘܟܒ ܒ: ܥܒܕ ܟܝ ܙܒܢ ܟܝ ܟܬܒܢ
ܠܐܐ. ܥܒܕ ܡܟܒ ܡܒܢ ܟܠܡ: ܒܥܠܡ ܕܥܒܫ ܟܒܥܢ.
ܒܕܐ ܡܒܢ ܒܟ ܙܒܐ ܒ ܡܥ ܥܒܕ : ܟܡ ܒܟܒܥ
(ܥܟ ܢܩܡ[2]: ܥܒܒܐ. ܡܡ ܢܒܫܐ ܥܙܢ ܟ
ܟܒܒܢ ܟܐ ܥܒ ܒܙܒ ܒܒܐ(: ܥܒܟܒܐ ܥܙܟܒ
ܟܒܢ ܒܥܒ[3]: ܒܥܙ ܒܒܢ ܠܒܒ : ܒܒܒ ܟܙܟ
ܒܟܥܥ ܢܩܡ ܒܢܩ. ܥܟܥܥ ܒܟ.

[4]ܥܒܟ (ܥܙ؟) ܒ ܙܒ ܒܒ ܢ ܥܒ ܒܒܒܢ:
ܥܙܒܟ ܒܥ ܥܒ ܟ: ܒܒ ܒܙ ܥܒܒ[5]: ܒܒ ܟ: ܒܙ ܒܒܒ:
ܥܙܒܟ ܒ ܒܒ ܟ ܒܒ ܒܒ ܒ ܒ: ܥܟ ܒܒ ܒ ܒ
ܟܒ. ܥ ܒܥ: ܒ ܥܙ ܒ: ܒ ܒ ܒ ܒ
ܒ ܒ ܟ ! ܥ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ :
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ : ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ
ܒ ܒ. ܒ ܒ ܒ ܒ. ܒ ܒ ܒ ܒ :
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ : ܒ ܒ
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ :
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ.

(1) ܥܒܒ ܙܒ ܟܡ ܒ ܒܢܒܫ.
(2) ܢܩܡ ܒܟ.
(3) ܒ ܒ ܒ ܒ ; ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ.
(4) Hic incipit lacuna in Cod. Paris.
(5) (ܟ؟).

ལྷ་ལྷ་ཞེས་པ་ནི་ཁ་ཅིག་ན་རེ་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་(1)ཟེར་ཏེ་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་

ڪنڌ ڪري ڇڏي: ۽ ڪنڌ جڏهن ڪنهن جي پڄاڻي ڪري ڇڏي. ڪ ڪنهن جڳهه تي: ۽ ڪنهن جڳهه جي ڪنڊ تي جنهن جڳهه تي ڪنهن جي پڄاڻي ڪري ڇڏي. ڪڇ: ڪڇ جي ڪنڊ تي. ڪڇ

ישראל מזבח לה׳ אלהי ישראל: והעלו עלות ויזבחו זבחי שלמים לה׳ פרים׃ ויעבר יהושע את כל בני ישראל ויאמר אליהם הגישו ידכם אל אלהי נכר אשר בתוככם והטו את לבבכם אל ה׳ אלהי ישראל׃ ויאמר העם אל יהושע את ה׳ אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃ ויכרת יהושע ברית את העם ביום ההוא ויתן לו חק ומשפט בשכם׃ ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש ה׳׃ ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי ה׳ אשר דבר עמנו והיתה בכם פן תכחשון באלהיכם׃ וישלח יהושע את העם איש לנחלתו׃ ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד ה׳ בן מאה ועשר שנים׃ ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש׃ ויעבד ישראל את ה׳ כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשה ה׳ הגדול אשר עשה לישראל׃ ויקברו את עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה׃ ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים׃

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל בה׳ לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו׃ ויאמר ה׳ יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו׃ ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי והלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך שמעון אתו׃ ויעל יהודה ויתן ה׳ את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש׃ וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני והפרזי׃ וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויתפשו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו׃ ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם קצוצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם׃ ויעשו בני יהודה את ירושלם וילכדוה ויכו אתה לפי חרב ואת העיר שלחו באש׃ ואחרי כן ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה׃ וילך יהודה אל הכנעני יושב חברון ושם חברון לפנים קריית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי׃ ויעל משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קריית ספר׃ ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה׃ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה׃ ותהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך׃ ותאמר לו תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתות׃ ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה אל מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילכו וישבו את העם׃ וילך יהודה את שמעון אחיו וינכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אתה ויקרא את שם העיר חרמה׃ ויקח יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה׃ ויהי ה׳ את יהודה וירש את ההר כי לא הוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם׃ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשת בני הענק׃ ובני בנימין לא הורישו את היבוסי יושב ירושלם וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה׃ וגם בית יוסף עלו בבית אל וה׳ היה עמם׃ ויתורו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז׃ וישלחו את המרגלים בית אל ויאמר להם האיש צאו נא והראנו את מבוא העיר ועשינו עמך חסד׃ ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו׃ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה׃ ומנשה לא הוריש את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת יושבי דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה כי החל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי חזקו בני ישראל וישימו את הכנעני למס ולא הורישו הורש׃ ואפרים לא הוריש את הכנעני יושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר׃ וזבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וישב הכנעני בקרבו ויהי למס׃ אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב׃ וישב האשרי בקרב הכנעני יושב הארץ כי לא הורישו׃ נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושב הארץ ויושבי בית שמש ובית ענת היו להם למס׃ וישבו בני דן את האמרי בהר כי לא נתנו לו לרדת בעמק׃ ויחל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס׃ וגבול האמרי מן מעלה עקרבים מן הסלע ומעלה׃

ויעל מלאך ה׳ מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואבא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם׃ ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצו ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם׃ ואמר גם אני לא אגרשם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש׃ ויהי כדבר מלאך ה׳ את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישא העם את קולם ויבכו׃ ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם לה׳׃ וישלח יהושע את העם ויהלכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ׃ ויעבדו העם את ה׳ כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה ה׳ הגדול אשר עשה לישראל׃ ויהי בני יהושע בן נון עבד ה׳ בן מאה ועשר שנים׃ ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש׃ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את ה׳ וגם את המעשה אשר עשה לישראל׃ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה׳ ויעבדו את הבעלים׃ ויעזבו את ה׳ אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעיסו את ה׳׃ ויעזבו את ה׳ ויעבדו לבעל ולעשתרות׃ ויחר אף ה׳ בישראל ויתנם ביד שסים ויבזזום ויתנם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃ בכל אשר יצאו יד ה׳ היתה בם לרעה כאשר דבר ה׳ וכאשר נשבע ה׳ להם ויצר להם מאד׃ ויקם ה׳ שפטים ויושיעום מיד שוסיהם׃ וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות ה׳ לא עשו כן׃ וכי הקים ה׳ להם שפטים והיה ה׳ עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השפט כי נחם ה׳ מנאקתם מפני לחציהם ורעיהם׃ והיה במות השפט ישובו וישחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃ ויחר אף ה׳ בישראל ויאמר יען אשר עבר הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי׃ גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת׃ למען נסות בם את ישראל הישמרים הם לשמר דרך ה׳ ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא׃ ויניח ה׳ את הגוים האלה בלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע׃

ואלה הגוים אשר הניח ה׳ לנסות בם את כל ישראל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען׃ רק לדעת דור בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום׃ חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצדני והחוי יושב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת׃ ויהיו לנסות את ישראל לדעת הישמעו אל מצות ה׳ אשר צוה את אבותם ביד משה׃ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם יתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃ ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה׳ וישכחו את ה׳ אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות׃ ויחר אף ה׳ בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים׃ ויזעקו בני ישראל אל ה׳ ויקם ה׳ מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו׃ ותהי עליו רוח ה׳ וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן ה׳ בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים׃ וישקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז׃

ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה׳ ויחזק ה׳ את עגלון מלך מואב על ישראל יען אשר עשו את הרע בעיני ה׳׃ ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים׃ ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמנה עשרה שנה׃ ויזעקו בני ישראל אל ה׳ ויקם ה׳ להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו ויתנו בני ישראל ביד מנחה אל עגלון מלך מואב׃ ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה אמה ומדה על ירך ימינו ויחגר אתה על ירך אהוד הימנית׃ ויקרב אהוד ויתן את המנחה אל עגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד׃ ויהי כהתמו להקריב את המנחה וישלח את העם נושאי המנחה׃ והוא שב מן הפסילים אשר בגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו׃ ויבא אליו אהוד והוא יושב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא׃ וישלח אהוד את ידו השמאלית ויקח את החרב מעל ירכו הימנית ויתקעה בבטנו׃ וגם הנצב בעקב אחרי הלהב ויצא הפרשדנה בבטן ולא שלף אהוד את החרב מבטנו ויצא בפרשדנה׃ ויצאו עבדיו ויראו והנה דלתות העלית נעולות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה׃ ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העלית ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדונם נפל ארצה מת׃ ואהוד נמלט בעת שהותם ויעבר על הפסילים וינצל שעירתה׃ ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם׃ ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן ה׳ את אויביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא הניחו איש לעבר׃ ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש׃ ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנים שנה׃

ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים ששים איש בבקר המלמד ויושע גם הוא את ישראל׃

ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה׳ ואהוד מת׃ ויתמכרם ה׳ ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים׃ ויזעקו בני ישראל אל ה׳ כי תשע מאות רכב ברזל לו ועשרים שנה לחץ את בני ישראל בחזקה׃ ודבורה אשת לפידות היא נביאה שפטה את ישראל בעת ההיא׃ והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט׃ ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם ממקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה ה׳ אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן׃ והמשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיו בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך׃ ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר ה׳ את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה׃ ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה על רגליו ויעל בעשרת אלפים איש ותעל עמו דבורה׃ וחבר הקיני נפרד מקין מבני חובב חתן משה ויט אהלה עד אלון בצענים אשר אצל קדש׃ ויגד לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור׃ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר עמו מחרשת הגוים אל נחל קישון׃ ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן ה׳ את סיסרא בידך הלא ה׳ יצא לפניך וירד ברק מן הר תבור ועשרת אלפים איש אחריו׃ ויהם ה׳ את סיסרא ואת כל רכבו ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו׃ וברק רדף אחרי הרכבות ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד׃ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני׃ ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה׃ ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמא אנכי ותפתח את נאד החלב ותשקהו ותכסהו׃ ויאמר אליה עמדי פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין׃ ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת׃ והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר אליו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו׃ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל׃ ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה אל יבין מלך כנען עד אשר הכרית את יבין מלך כנען׃

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר׃ בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו את ה׳׃ שמעו מלכים האזינו רוזנים אנכי לה׳ אנכי אזמר אזמרה לה׳ אלהי ישראל׃ ה׳ בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה אף שמים נטפו אף עבים נטפו מים׃ הרים נזלו מפני ה׳ זה סיני מפני ה׳ אלהי ישראל׃ בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והולכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות׃ חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל׃ בחרו אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל׃ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו את ה׳׃ רכבי אתנות צחורות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו׃ מקול מחצצים בין מקהלות שם יתנו צדקות ה׳ צדקות פרזונו בישראל אז ירד לשערים עם ה׳׃ עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם׃ אז ירד שריד לאדירים עם ה׳ ירד לי בגבורים׃ מאפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעמיך מני מכיר ירדו מחקקים ומשבט זבולן משכים בשבט סופר׃ ושרי יששכר עם דבורה וישכר כן ברגל שלח בעמק נתנו בפלגות ראובן גדלי חקרי לב׃ למה ישבת בין שפתים לשמע שרקות עדרים פלגות ראובן גדלי חקרי לב׃ גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות יאשר לחוף ימים על מפרציו ישכון׃ זבולן עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה׃ באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו׃ מן השמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא׃ נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עזי׃ אז הלמו עקבי סוס מדהרות מדהרות אבירו׃ ארו מלאך ה׳ ארו ישביה כי לא באו לעזרת ה׳ לעזרת ה׳ בגבורים׃ תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך׃ מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה׃ ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה ותלפה רקתו׃ בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד׃ בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב׃ חכמות שריותיה תענה אף היא תשיב אמריה לה׳׃ הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבעונים רקמה לצוארי שלל׃ כן יאבדו כל אויביך ה׳ ואהביו כצאת השמש בגבורתו׃

ותשקט הארץ ארבעים שנה׃

ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה׳ ויתנם ה׳ ביד מדין שבע שנים׃ ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המחלות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות׃ והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו׃ ויחנו עליהם וישחתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל וצאן ושור וחמור׃ כי הם ומקניהם יעלו וחיתם יבאו כמו ארבה לרב ולאדם אין מספר ובאו בארץ לשחתה׃ וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל ה׳׃ ויהי כי זעקו בני ישראל אל ה׳ על אודות מדין׃ וישלח ה׳ איש נביא אל בני ישראל ויאמר אליהם כה אמר ה׳ אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים והוצאתי אתכם מבית עבדים׃ ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתן לכם את ארצם׃ ואמר אליכם אנכי ה׳ אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצו ולא שמעתם בקולי׃ ויבא מלאך ה׳ וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין׃ וירא אליו מלאך ה׳ ויאמר אליו ה׳ עמך גבור החיל׃ ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש ה׳ עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו ה׳ ועתה נטשנו ה׳ ויתננו בכף מדין׃ ויפן אליו ה׳ ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך׃ ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדלה במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי׃ ויאמר אליו כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד׃ ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי׃ אל נא תמש מזה עד בואי אליך והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך׃ ויבא גדעון ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל ואת המרק שם בפרור ויוצא אליו תחת האלה ויגש׃ ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הצור הזה ואת המרק שפך ויעש כן׃ וישלח מלאך ה׳ את קצה המטה אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל אש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך ה׳ הלך מעיניו׃ וירא גדעון כי מלאך ה׳ הוא ויאמר גדעון אהה אדני ה׳ כי על כן ראיתי מלאך ה׳ פנים אל פנים׃ ויאמר אליו ה׳ שלום לך אל תירא לא תמות׃ ויבן שם גדעון מזבח לה׳ ויקרא לו ה׳ שלום עד היום הזה עודנו בעפרת האבי העזרי׃ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו ה׳ קח את פר השור אשר לאביך ושור שני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת׃ ובנית מזבח לה׳ אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את השור השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת׃ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו ה׳ ויהי כי ירא את בית אבי ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה׃ ויקומו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל וכי כרתה האשרה אשר עליו ויבנה המזבח הנבנה׃ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה ויבקשו וידרשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה׃ ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו׃ ויאמר יואש לכל הנצבים עליו התריבון אתם לבעל אם אתם תושיעון אתו מי יריב לו עד הבקר בטרם יומת אם אל הוא כי נתץ איש את מזבחו׃ ויקרא ביום ההוא לגדעון ירובעל לאמר יריב בו הבעל כי נתץ את מזבחו׃ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו וחנו בעמק יזרעאל׃ ורוח ה׳ לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו׃ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולן ובנפתלי ויעלו לקראתם׃ ויאמר גדעון אל האלהים אם יש אתה מושיע ביד את ישראל כאשר דברת׃ הנה אנכי מניח גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ויבש על כל הארץ וידעתי כי יש אתה מושיע ביד את ישראל כאשר דברת׃ ויהי כן וישכם ממחרת ויסחט את הגזה וימץ טל מן הגזה מלא הספל מים׃ ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך פעם אחת אנסה נא אך פעם אחת בגזה יהי נא חרבה לבדה ועל כל הארץ טל יהי׃ ויעש האלהים כן בלילה ההוא ותהי חרבה לבדה על הגזה ועל כל הארץ טל היה׃ וישכם ירובעל הוא גדעון וכל העם אשר עמו ויחנו על עין חרוד וצבא מדין היה לו צפונה מגבעת המורה בעמק׃ ויאמר ה׳ אל גדעון רב העם אשר עמך מתתי את מדין בידם פן תפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי׃ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא ורך הלבב ישב וצפר מהר הגלעד ויצאו מהעם עשרים ושנים אלף וישארו עשרת אלפים׃ ויאמר ה׳ אל גדעון עוד העם רבים הורד אתם אל המים ואצרף לך שם ואשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך אתך הוא לא ילך׃ ויורד את העם אל המים ויאמר ה׳ אל גדעון כל אשר ילקק במלשנו את המים כאשר ילקק הכלב אתו תעמיד לבדו וכן כל אשר יכרע על ברכיו לשתות׃ ויהי המלקקים ידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים׃ ויאמר ה׳ אל גדעון בשלש מאות האנשים המלקקים אושיע אתכם ואתן את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו׃ ויקחו צדה בידם ושופריהם ויתר כל איש ישראל שלח איש לאהליו ואת שלש מאות האנשים חזק ומחנה מדין היתה לו מתחתיו בעמק׃ ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו ה׳ קום רד במחנה כי נתתיו בידך׃ ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה׃ ושמעת מה ידברון ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמושים אשר במחנה׃ ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב וגמליהם אין מספר לרב כחול אשר על שפת הים לרב׃ ויבא גדעון והנה מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלמתי חלום והנה צלול שעורים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל וישתחו ויאמר אל רעהו אין זאת כי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה׃ ויהי כשמע גדעון את ספר החלום ואת שברו וישתחו ויבא אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן ה׳ בידכם את מחנה מדין׃ ויחלק שלש מאות האנשים שלשה ראשים ויתן שופרות בידי כל אחד מהם וכדי ריקם בתוך כל יד ולפידים בתוך הכדים׃ ויאמר אלהם ראו אתי ועשו כן והנה אני בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו׃ ואתקע אני ואשר אתי בשופר ותקעתם גם אתם בשופרות סביב לכל המחנה ואמרתם לה׳ ולגדעון׃ ויבא גדעון ומאה האנשים אשר אתו בקצה המחנה בראשת האשמרת התיכנה אך העירו את השמרים ויתקעו בשופרות ויכתו את הכדים אשר בידם׃ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו את הכדים ויחזקו בשמאלם בלפידים וקראו בימנם לתקוע ויקראו חרב לה׳ ולגדעון׃ ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה ויראו כל המחנה וירעו ויריעו וינסו׃ ויתקעו שלש מאות התקעים בשופרות וישם ה׳ חרב איש בכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צרתה עד שפת אבל מחולה על טבת׃ ויזעקו איש ישראל מנפתלי ומאשר ומכל מנשה וירדפו אחרי מדין׃ וגדעון שלח מלאכים בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה והירדן ויזעק כל איש אפרים ויתפשו את המים עד בית ברה והירדן׃ ויתפשו את שני שרי מדין את עורב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו את מדין וראש עורב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן׃ ותאמר אפרים אל גדעון מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראתנו בלכתך להלחם במדין ויריבו אתו בחזקה׃ ויאמר אליהם מה עתה עשיתי כמכם הלא טוב עללת אפרים מבצר אביעזר בידכם נתן האלהים את שרי מדין את עורב ואת זאב ומה יכלתי עשות כמכם אז רפתה רוחם מעליו בדברו את הדבר הזה׃ ויבא גדעון היררנה ויעבר הוא והשלשת אלפים אשר אתו עיפים ורדפים׃ ויאמר לאנשי סכות תנו נא לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין׃ ויאמרו שרי סכות הכף צלמנע וזבח בידך כי נתן לצבאך לחם׃ ויאמר גדעון לכן בהתת ה׳ את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשר אנשי סכות בחרצי המדבר ובחרכנים׃ ויעל משם אל פנואל ויאמר אל אנשי פנואל כן׃ ויענו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ויאמר גם פנואל אבנה את המגדל הזה בשובי בשלום׃ וזבח וצלמנע בקרקר והמחניהם אתם כחמשת עשר אלף כל הנשאר מכל מחנה בני קדם ונפלים מאה ועשרים אלף שלפי חרב׃ ויעל גדעון דרך יושבי האהלים מקדמת נבח ויגח׃ ויך את המחנה והמחנה בטח לא חשדו׃ ויברח זבח וצלמנע וירדף אחריהם ויתפש את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע ואת כל המחנה החריד׃ ויבא גדעון בן יואש מן המלחמה מעלות החרס׃ ויתפש את נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב לו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש׃ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אתי לאמר הכף זבח וצלמנע בידך כי נתן לאנשיך עיפים הלחם ונתן לאנשים׃ ויקח את זקני העיר וקוצי המדבר ובחרכנים וידע בהם את אנשי סכות׃ ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר׃ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם כאחד כבני המלך׃ ויאמר בני אמי הם בני אחי בן אמי חי ה׳ אם החייתם אתם לא הרגתי אתכם׃ ויאמר אל יתר בכרו קום הרג אותם ולא שלף הנער את חרבו כי ירא כי נער הוא עודנו׃ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם׃ ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם ה׳ ימשל בכם׃ ויאמר אלהם גדעון אשאלה מאתכם שאלה ותנו לי איש נזמי שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם׃ ויאמרו נתן נתן ויפרשו שמלה ויטלו שם איש נזמי שללו׃ ותהי משקל הנזם אשר שאל אלפים ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והעגילים והארגמן אשר על בגדי המלכים ולבד מן הרביד אשר על צוארנות גמליהם׃ ויעש אתו גדעון לאפוד ויצג אתו בעפרה עירו ויזן כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש׃ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא הוסיפו לשאת ראש ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃ וילך ירובעל בן יואש וישב בביתו׃ ולגדעון היו שבעים בנים יוצאי ירך כי נשים רבות היו לו׃ ופילגשו אשר לו בשכם גם היא ילדה לו בן ויקרא את שמו אבימלך׃ וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרת האבי העזרי׃

ויהי כמות גדעון וישובו בני ישראל וישתחוו לבעלים ויעשו להם לאלהים ברית את בעל ברית׃ ולא זכרו בני ישראל את ה׳ אלהיהם המציל אותם מכף כל אויביהם מסביב׃ ולא עשו חסד עם בית ירובעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל׃

ויהלך אבימלך בן ירובעל שכמה אל אחי אמו וידבר אתם ואת כל משפחת בית אבי אמו לאמר׃ דברו נא באזני כל בעלי שכם המוטב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירובעל אם המשל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני׃ וידברו אחי אמו בעדו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא׃ ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר אבימלך בהם אנשים רקים ופחזים וילכו אחריו׃ ויבא בית אביו עפרה ויהרגו את אחיו בני ירובעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירובעל הקטן כי נחבא׃ ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלו ויבאו ויתנו את אבימלך למלך אצל אלון מצבת בשכם׃ ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גריזים וישא קולו ויקרא ויאמר אלהם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים׃ הלוך הלכו העצים למשח עליהם למלך על זית מלוך עלינו׃ ויאמרו הזית חדלתי את דשני אשר בי כבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃ ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלוכי עלינו׃ ותאמר אליהם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים׃ ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו׃ ותאמר אליהם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים׃ ויאמרו כל העצים לעטד לכה את מלוכי עלינו׃ ויאמר העטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עלכם בואו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן העטד ותאכל את ארזי הלבנון׃ ועתה אם באמת ובתמים עשיתם כי המליכתם את אבימלך ואם טוב עשיתם עם ירובעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו׃ אשר נלחם אבי עליכם וישלך נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין׃ ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא׃ אם באמת ובתמים עשיתם היום עם ירובעל ועם ביתו היום שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם׃ ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלו ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלו ותאכל את אבימלך׃ וינס יותם ויברח ויבא באר ויתישב שם מפני אב

בְּלִי הַרְגָּשַׁת הַמַּכָּה כְּלָל. כִּי אִלּוּ הָיָה לוֹ הַרְגָּשַׁת הַמַּכָּה לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכְנִיס אֶת הַמַּחַט בְּתוֹךְ הַבָּשָׂר בְּלִי הַרְגָּשַׁת הַכְּאֵב: וְכֵן הַדָּבָר בְּכָל הַחוּשִׁים הַנִּמְצָאִים בְּכָל הַגּוּף: וְכֵן הַדָּבָר בְּכָל הַחוּשִׁים הַנִּמְצָאִים בְּכָל הַגּוּף. וְזֶה לְפִי שֶׁהַחוּשׁ הוּא הַמַּרְגִּישׁ אֶת הַדָּבָר הַנּוֹגֵעַ בּוֹ: וְהַמַּרְגִּישׁ אֶת הַדָּבָר הַנּוֹגֵעַ בּוֹ הוּא הַנֶּפֶשׁ הַמְדַבֶּרֶת: וְהַנֶּפֶשׁ הַמְדַבֶּרֶת הִיא הַנֶּפֶשׁ הַשִּׂכְלִית: וְהַנֶּפֶשׁ הַשִּׂכְלִית הִיא הַנֶּפֶשׁ הַמְדַבֶּרֶת: וְהַנֶּפֶשׁ הַמְדַבֶּרֶת הִיא הַנֶּפֶשׁ הַמַּרְגִּישָׁה: וְהַנֶּפֶשׁ הַמַּרְגִּישָׁה הִי

ܒܥܒܕ ܩܘܕܫ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܘܒܥܠ ܚܝܐ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒ ܒܗ

דכתיב. ואמר לי: הם אשר לא ירדו אל הבור. (ישעיה כו) יחיו מתיך נבלתי יקומון. (ישעיה כו) יחיו מתיך נבלתי יקומון: (כתיב הכי) יחיו מתיך נבלתי יקומון: ואמר ר' יוחנן: מאי דכתיב (ישעיה כו) כי טל אורות טלך: אמר הקב"ה: טל שאני עתיד להחיות על ידך. ואמר ר' יוחנן: שלשה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח. אלו הן: יום הגשם. ויום התחיה. ויום שהאשה יולדת. יום הגשם. דכתיב (דברים כח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים. ואומר (תהלים קמה) תפתח את ידך. יום התחיה. דכתיב (ישעיה כו) יחיו מתיך נבלתי יקומון. ואומר (שם) ואתם עמי הנה אפתח את קבריכם. ויום שהאשה יולדת. דכתיב (בראשית ל) ויפתח את רחמה. ואומר (שמואל א ב) ה' ממית ומחיה.

ומנין לתחיית המתים מן התורה: שנאמר לכהן הגדול: ואמר לו: הלא אמרתי לך: ואומר (שמות כט) והיה לו ולזרעו אחריו לברית כהונת עולם. ואומר (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם. ואומר (שמות מ) ומשחתם את אהרן ואת בניו ואת בגדיו. ואומר (במדבר כה) הנני נותן לו את בריתי שלום. ואומר (שמות מ) והקרבת את בניו והלבשת אותם כתנות

بِهْيَة لَهُم بِنْت بَكْرَة حَق حَجَرَة: حَجَر[1] دِهْيَة
حِجْرَة: مِجْدَة. حِجْدَة: مِجْد كَبِيرَة. مِجْدَة: مِجْدَة
مِجْدَة[2] حَجَرَة. (مِجْدَة كَبِيرَة مِجْدَة[3]:
مِجْدَة كَبِيرَة[4]). مِجْد كَبِيرَة: مِجْدَة كَبِيرَة:
مِجْدَة كَبِيرَة مِجْدَة (مِجْدَة[5]). مِجْد حِجْر مِجْدَة
مِجْدَة: مِجْدَة[6] بَكْرَة. (مِجْد حِجْر مِجْدَة[7]
مِجْدَة: بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة مِجْدَة: مِجْد بَكْرَة
بَكْرَة بِهْيَة بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة: مِجْد بَكْرَة
بِهْيَة لَهُم بَكْرَة بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة: مِجْد بَكْرَة
مِجْدَة[8] بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة (بَكْرَة مِجْدَة
مِجْدَة: مِجْد بَكْرَة بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة: مِجْد بَكْرَة
مِجْد كَبِيرَة: مِجْد بَكْرَة مِجْد كَبِيرَة: مِجْد بَكْرَة
مِجْد كَبِيرَة مِجْد

מקבלת שבועה: (בבא מציעא נא.) המפקיד אצל חבירו ובא עליו גנב או אנס או שריפה או מפולת ואבדו לו כל נכסיו ונכסי חבירו ואמר לו אבדו נכסי עמהן ואני נשבעתי ופטרתי עצמי ואתה נשבע ופטור אתה ואני חייב לשלם לך אין שומעין לו אלא אומרין לו אתה נשבעת ופטרת עצמך ואתה חייב לשלם לו שכל המפקיד אצל חבירו כמי שמפקיד אצל עצמו ואין אדם נאמן לומר נשבעתי ופטרתי עצמי ואתה נשבע ופטור אתה ואני חייב לשלם לך

וְכָל מְלַכְּדֶיהָ וְכָל בְּרִיחֶיהָ יָסִים בְּרוֹתָה: וְהִנֵּה בָּאוּ בְּחִפָּזוֹן[1] וְיַחְדָּו
כֻּלָּם נָפָלוּ בְּלֹא יָקוּמוּ: כִּי יְיָ הִפִּילָם בְּעֵצַת מְרִירוּתָם: אֱלֹהַי
צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ! מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי! מוֹשִׁיעִי
מֵחָמָס תּוֹשִׁיעֵנִי: אֶקְרָא יְיָ מְהֻלָּל וּמִיָּדָם אִוָּשֵׁעַ[2]: אֲשִׁיר
לְיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה: אֲהַלְלָה וְאֶזַּמְּרָה לַיְיָ כִּי הוּא אֱלֹהֵי
עוֹלָם[3] כִּי אֵל חַי וְקַיָּם לָעַד: (בְּרִי אַתָּה אֵל אֲנִי לֹא יָדָעְתִּי
אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֵל כְּמוֹתָם: כְּבָר הָיוּ[4] לְפָנַי וְלֹא הָיוּ
לְאַחֲרַי. וְעַתָּה אֲנִי אֵל אֲשֶׁר אֵין כָּמוֹנִי: כְּמוֹנִי[5] לְמִי אֶדְמֶה
לְמִי אֲשַׁוֶּה. אֵין אֵל זוּלָתִי לְבַדִּי לְמִי אֶדְמֶה: אֲשֶׁר אֲנִי הוּא
אֲשֶׁר אֲנִי הוּא. אֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי הוּא אֲשֶׁר אֲנִי הוּא: אֲנִי הוּא
אֲשֶׁר אֲנִי הוּא אֲשֶׁר אֲנִי הוּא: אֲנִי הוּא אֲשֶׁר אֲנִי הוּא אֲשֶׁר
אֲנִי הוּא: אֲנִי הוּא

زَحِدَ كُمْ: عمه دِنْهَكِلا بَحْصَمْ. وهَبَ هَ هِنْهُ[1] بَدْ
عَبْدِيهُ مِنْحَدَ (كَهَ هِكْعِبْهُ: كَدْ هَهُهُ[2] زَهِدْيَهُ
مِحْعَصَهْتَ هِنْحَدَ دِنْعِكَعَد كَبْحَمْ؟ مِحْكَعْتَهْ
مِنْهِهُ هِنْحَدَ: دِنْعِكَعَد كَبْحَمْ؟ مِحْكَعْتَهْ
مَعِدَ هِمْهَنْهُ: هَتْ[3] زَهِدْيَهُ
(دِحْكَمْ دِمْحَنْكَلا[4] مِحْ بْحَبْ حبعَه: مِحْ مَعِبْتَ مَحْنَكَلا.
مَحْكَمْ[5] دِكْ عَحَدَ كَهَ[6] مَحْنَهْ: (زَهِكْ كَمَعِبْتَ حَدَ
دِبْكَهْتَ بْتَهْ عَحَدَ.[7] عمه هِ هَبْ كَهَ بْحَهِ: هَعَدَ
مِحْكَ (حَحَ دَهْحَنْ كَمْ[8]. مِحْكَ (حَحَ دَهْحَنْ كَمْ[8]
سَكَهِكَ كَهَ هَدَنْهُ. هَكَمْ بْحَدَ هَهُ بْحَنْ: هَعَحَبَ حَدَهَحَهُ.
هَهُهُ كَهَ دِكْعَبْهُ كَهَ بْحَمْ بْحَبْ حبعَه: مِنْحَنْبَ
كَ حَحَمْ دِبْحَدَ مِحْدَهَحَدَ كَ هَهُ بْحَنْ: حَمْ مِحْدَهَحَدَ كَ
هَ هَ دِبْهَ هَعَعَبَ. هَهُهُ حَمْ[10] بْهَكَ هَهَكَ مِحْ[11]
مِحْكَ دِبْحَ حبعَه: مِحْعَهَحَدَ كَ حَ[12] بْهَ هَكَ
بْهَهَ. كَدْ هَحَكَ مِحْهُ زَحَدَ عَعَبْهُ: دِكْ
حَهَمِكَ حَهَهُ: هَعَحَبَ بْهَ هَ كَعَ هَحَهُ هَدَنْهُ:
دِحَكَ هَ دَعَهَهَمِكَ حَ: حَحَبَ بْهَكَ دِبْحَ بْهَكَ زَحَدَ زَكَ
هَ مِحْحَبَ[13]: هَدِبْهَحَ مِحْهَهَ (مِحْحَبَ[13].
هَ[14]هَكَ هَحَكَ بْتَهْ دَبْحَهَ حَعَبَ حَعَبَهَهَ دِبْحَ:

(1) حَحَبَ هِنْهُ. (2) كَهَ هِكْعِبْهُ: كَدْ. (3) هَتْ حَحَ. (4) دِحْكَمْ دِمْحَنْكَلا
مَحْكَمْ. (5) حَحَ. (6) هَ هَ. (7) كَدْ مِحْعَبْتَ حَدَ كَمَعِبْتَ
دِبْكَهْتَ بْتَهْ عَحَدَ. (8) دِحْكَمْ. (9) هَهُهُ مِحْدَهَحَدَ. (10) Deest.
(11) حَكَ. (12) هَحَكَ. (13) مِحْحَبَ. (14) Hic incipit lacuna in Cod. Paris.

ומצה: כי הוא הפסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש קיים: כי עדיין לא נגאלו ולא נתקבצו כל ישראל לארץ ישראל: ולא נבנה בית המקדש:

ואמרת אשימה מלך עלי כאשר כל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: והיה לא ירבה לו נשים והסיר לבבו ולא יהיה לו לרב מאד כסף וזהב לא ירבה לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: למען לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: והנה יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך:

ཁོ་ནས་ཀྱང་ཁོ་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏེ་ཁོ་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏོ།

(ܒܥܝ ?[1]) ܠܟ ܒܥܝܢ ܐܢܐ ܒܥܝܠ ܠܟ. ܐܦܒ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢܐ ܗܘ ܕܒܝ: ܕܝܢ ܒܥܝ ܒܝ ܐܢ ܕܒܥ: ܐܦ ܒܥܝ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܟ ܕܒ ܐܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܥܝ ܠܟ ?[2] ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܥܝ ܠܟ ?[3].

ܐܦ ܒܥܝ ܠܟ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܥܝ ܠܟ ?[4] ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܥܝ ܠܟ ?[5] ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܒܥܝ ܠܟ ?

---

(1) ܒܥܝ. (2) (ܠܟ ?) Hic desinit lacuna. (3) (4) ܒܝ ܐܡܪ.
(5) ܐܡܪ ܒܥܝ ܠܟ ?

هِمْحَدَّةٌ هَمَّةٌ[1] بِمَجَّهِ دِنَّةٌ[2] هَجِيَّةٌ بُمِكِ دِثَّهِدِبِ
هَوَّجِيَّةٍ: مِيَّةٌ بِمَجِ بُمِكَةٌ. مَهَدَّةٌ دِمِ[3] حَبِيَ كِمَ بُتِيَّةٌ
هَجْتِيَّةٌ[4] دِيحَمَدَمِ بَحِمَ: [5]مِيَّكِيَ كَحِمَهَ بُهَجَّةٌ:
هُجَهَدَه جَمَجَّةٌ سَجَّهَ: مَهَكِكَ هَمَّةٌ كَهَ دِسَكِ
بُكَهَّ مِيدَّةٌ دَجِهَّةٌ مَهَوَهَةٌ. أَهَدَ هَمَّةٌ دِمِ: حَبَّ
هَكَمَه حَمِجَّحَهَ دِهِمَ: هُدِمِ هَوَكَسَجَهَ هَحَمَمِ
دِهِكَمِ وَوَّهَّةٌ سَكَ هَكَهَّةَجَهَ. سَجِ دِمِ مِ بُتِيَّةٌ مَّجَ
هَمَّةٌ مَّهَهَ كَبَجِ دَهَكِ هَمَهَكِهَ كَهَ دِيكَمِ
حَمِجَّمَهَ: بِهَمَجَجَ مِيَهَدَ حَكَمَ: بِكَمِ بَجِ هَكَسَ هَمَّةٌ
حَمِجَّةَمَ: مَّجَهَ هَمَّةٌ كَهَمَكَّةٌ هُكَهَكَّةٌ دِمِ هَوَكَسَّةٌ. مَهَّةٌ
دِكَّتِّةٌ هَمَّةٌ: قَّتِهَ هَمَّةٌ مِ دَهَسَكِهَ كَ (مِيَحِ[6]؟) كَ
بَكَ هَوَكَسَّةٌ. بُجِ دِمِ بَجِيَ حَهَمَ مِيَهَدَ كَمَ: حَبَ:
هَكَمِ هَجَهَجَجَ بُهَهَ مَهَجَهِ بُهَهَ حَكَبَ: بَكَ دَهَكِكَ
بَهَّ كَبَتِّةٌ هَمَهَكِهَ بَهَّ بَكَ هَوَكَسَّةٌ دِتَّتِّةٌ: مَهَكَ
هِمَّةٌ دَجِهَّةٌ مَهَوَهَةٌ هَتِّكَهَّةٌ مَهَجَهَّةٌ: كَ مَّجَيَ
بُهَهَ دَمِيَّهَ بُكَهَّ سَّكِ بَهَّ دِهَكَهَّةَجَهَ حَجَلِجَّ؟ حَجِ
حَهَجَ بُسَّ هَّكَمِ: يَكَكِيَ هَجَسَّةٌ هَجِ بَجِهَّةَمَ: هَهَكَجَ
بَكَ بُقَهَّ مَيَّهَ بُجِمَ: هَهَجِيَ كَمَ مِيَهَدَ: حَجَهَ
(كَ؟): بُجِمَ. بُهَدَ كَمَ بُهَّ حَبَهَ: بُتِّةٌ: حَمَ: قَّكَسَ
بَهَّ. هَمَّةٌ جَيَدَ مَّجَيَدَ: دِمِ مَهَّةٌ دِيجَهَ كَهَّةٌ دَهَجَّةٌ:

(1) دِمِ هَمَّةٌ. (2) دِتَّتِّةٌ. (3) Deest. (4) هَهَجَّةٌ دِتَّتِّةٌ.
(5) Hic incipit lacuna in Cod. Paris. (6) بَجِيَ.

ܟܕ ܩܛܝ ܡܢ ܕܐ ܕܝܢܐ ܕܡܠܟ ܚܠܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܒܝ ܡܒܪܟ
ܙܢ ܐܠܗܐ: ܢܫܟ ܙܢ ܕܢܒܝ: (ܡܒܝܫ[1]?) ܙܢ
ܠܩܒܠ ܕܟ ܒܪܟ: ܡܒܪܟ ܚܠܝ ܕܢܫܟ ܒܝ ܙܢ
ܡܒܪܟ ܠܩܒܠ ܕܐ ܕܐ: (ܡܒܝܫ[1]?) ܠܐ ܚܝ
ܡܒܪܟ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܕܢܒܝ: ܡܒܪܟ
ܡ ܚܝ. ܡܒ ܒܪܟ ܕܐ ܠܩܒܠ: ܡܒܪܟ ܚܠܝ
ܒܡܒܪܟ ܡܒ ܐܝ ܠܐ: ܡܒ ܐܝ ܠܐ ܒܝ. ܒܝ
ܡܒܪܟ: ܡܒܪܟ ܠܐ ܡܒܪܟ: ܒܪܟ ܒܝ ܒܪܟ.
ܠܐ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܐ ܠܐ ܒܝ ܡܒܪܟ.
ܡܒ ܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ
ܡ ܒܪܟ ܡܒ ܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ ܡܒܪܟ ܒܝ

וְהַיְינוּ דְּלָא כְּמַאן דְּאָמַר לְעֵיל דְּהָוְיָא מִשְׁנָה בְּלָא גְּמָרָא. וְהַיְינוּ דְּקָתָנֵי דְּמַתְנִיתִין קָתָנֵי כְּמַאן דְּאָמַר: מַתְנִי אֵפֵּר מְחַמְּרִין

ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܡܪܝ

ܡܕܪ ܙܟܝܪ ܡܠܟܐ ܗܘ ܐܪܡܝܐ.

ܥܠ ܡܠܟܘܬ ܒܝܬ ܐܒܪ.

ܒܝ ܒܝ ܫܟܚ ܕܡܩܪ ܒܥܕ ܣܥܪܐ: ܘܐܠ ܗܘ ܒܟܝ
ܐܘ ܕܒܟ ܒܝ ܒܝܬ ܐܒܪ: ܣܒܪ ܒܝ ܐܒܐ ܕܒܝ ܐܒܐ
ܐܒܐ ܕܒܝ ܒܝܬ ܡܕܪ ܙܟܝܪ ܡܠܟܐ ܗܘ ܐܪܡܝܐ.

ܫܢܬ ܐܪܒܥ ܕܒܝ ܐܒܐ ܕܒܝ ܒܝܬ ܐܒܪ ܕܒܝ ܡܠܟ ܐܒܪ ܒܝ ܒܝ ܒܝ

לכן: ואם אחד מהם: אין לו אלא חלק אחד. ואפילו הוא בכור: שנאמר
ונתן לו פי שנים. ואפילו הוא בן אשה שנואה: שנאמר לבכור בן השנואה.
ואפילו הוא בן גרושה: שנאמר לבכור בן השנואה. ואפילו הוא בן חמור:
שנאמר ראשית אונו. ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות הרבה: שנאמר
ראשית אונו. ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות הרבה ואין לו אלא
אחד: שנאמר לו משפט הבכורה. ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות
הרבה ואין לו אלא אחד ואין לו אלא אם: שנאמר לו משפט הבכורה.
ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות הרבה ואין לו אלא אם ואין לו אלא
בת: שנאמר לו משפט הבכורה. ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות
הרבה ואין לו אלא אם ואין לו אלא בת ואין לו אלא בת אחת: שנאמר
לו משפט הבכורה. ואפילו הוא בן חמור שיש לו בכורות הרבה ואין לו
אלא אם ואין לו אלא בת ואין לו אלא בת אחת ואין לו אלא בת אחת
שהיא מכוערת: שנאמר לו משפט הבכורה. ואפילו הוא בן חמור שיש לו
בכורות הרבה ואין לו אלא אם ואין לו אלא בת ואין לו אלא בת אחת
ואין לו אלא בת אחת שהיא מכוערת ואין לו אלא בת אחת שהיא מכוער

ויאמר יעקב אל אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי׳ האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב: ויהי שם בלון ויקח מזה ומזה ויוסף לשלח לפני אחיו: ויאמר אל אחיו ואל רעיו בני אתם ידעתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת כל משפחתי ואת כל הרעה אשר מצאתני ואת כל הטובה אשר עשה עמי: ואתם ידעתם את

هِمِكْ هَوْ بْدِمْهُ كَمْحِكْ. وْبْمِنْهِ مِنْكْ هَوْ
كْهْ لِبْدِمْهِ: حِمْكْ سْتْمْ دِجِهْتْ هِجْتِ. وْكْ هَوْ
جْكْمْهِ وْكْمِ دِهْجِتْ دْمِتْ هَوْ: بْكْ مِمْ جِكْهْ هِجْهْ.
(مِمْ تْهِدْ وْجْتْ هُكْتْ دِوْهْ كَهْمْ حِكْمْ مْجْمْهْ
دِجْكْهْ دِمْكْهِ بْكْمْ: حِمْ هُكْتْ هِمْ دِوْهْ
مِ هَوْ مْهِكْمْ وْهْ هُمْ دِوْهْ: مْهِمْ بْتْمْهْ دِمْ
جْمْ: وْمْمْهِمْ دِنْجِكْمِ هَوْ وْهْمْكْمْ كْجْمْ جْمْ:
وْكْ كْهِجْتْ مْدْمْ هِجْهْ. وْهِجْتْ (دْجْتْ*؟) دِوْجْهِوْمْ:
بْهِتْتْمِ بْهْكْمِ دِتْكْمْ: وْمِجْمْ سْجْتْ
دِجْمْ كَهْمْ: وْكْ دِمْكْ دِهْجْتْ مْدْمْهِمْجْمْ[1].
(بْمِ هَوْ دِمْ حْمْ كِجْمْ بْمِ دِمْجْمْ هَوْ
بْكْجْمْ: هَتْ دِمْ بْمِهْمْ هَوْ وْمْوْكْمْ دِمْكْمْ دِجْهْ.
وْجْمْهِ دِمْ هُكْتْ: وْجْتْمْ دِسْمْكْمْ دْمِتْ مِ حْتْ
دْجْتْ دِمْكْ وْجْمْ هُكْتْ: وْجْتْمْ هَوْ دِمْكْمْ
بْكْمْ وْجْمْ دِمْكْمْ هَوْ بْكْمْ دِمْكْمْ[2] وْجْمْ كْهْ: دِمْ مْ بْكْمْ جْمْ
بْكْمْ كْهْكْمْ: بْمْجْمْ كْمْ: دْمْ بْكْمْ هِجْمْهْكْمْ: دْمْجْمْ
بْكْمْ وْمْكْمْ دْمْهْمْ بْكْمْجْمْ: بْكْمْ وْمْكْمْ دْمْهْمْ بْكْمْ
هِجْمْ.

* بْجْتْ. (1) هُكْتْ دِمْ هْجْتْ حْجْمْكْتْ بْمِ وْمْكْمْ حْمِ بْمِهْمْ
هِجْمْ وْمْكْمْ دْمِتْ بْكْمْ دِمْكْمْ: دْمِتْ هَوْ بْكْمْ سْهْمْ كْمْجْكْمْ. وْجْمْ مْ مْمْمْ:
بْمْجْمْ مْ بْكْمْ بْكْمْ: بْجْمْكْ هَوْ سْهْمْ كْمْجْكْمْ. وْجْمْ مْ مْمْمْ:
Cod. Paris. هِجْمْ وْمْكْمْ دْمِتْ بْمِ: دْمِتْمْ هَوْ دْمْكْمْ: وْجْمْكْمْ وْجْمْ. (2) Cod. Vat.

בברכו: ואז יכוין לב כל השומע שיענה כל. ויאמר
קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו: ואחר
כך יאמר ברוך כבוד ה' ממקומו: ובדברי הקבלה
ראוי לומר ברוך כבוד ה' ממקומו ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד: ואחר כך יאמר בלב קדושה
שלישית: ואחר כך יאמר ברוך כבוד ה' ממקומו
ברוך כבוד ה' ממקומו. ברוך הוא וברוך שמו. (ואחר
כך יאמר בלב ברוך אתה ה'. ואחר כך יאמר
בקול ה' ימלוך לעולם ועד: ואחר כך יאמר
בלב ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. ואחר
כך יאמר בקול ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אל האב הרחמן: ואחר כך[1] יקדים לפני
כל ברכה ברכה שהיא קודם לה: ואחר
כך יאמר בקול רם ברוך אתה ה' אלהינו מלך
העולם יוצר אור ובורא חשך: עושה שלום
ובורא את הכל. ואחר כך יאמר בלב. יוצר אור
ובורא חשך. עושה שלום ובורא את הכל. ואחר
כך יאמר בקול רם ברוך אתה ה' יוצר המאורות
(וכו*?) וחזר כל ברכה וברכה לפני עצמה
ולאחריה כל ברכה וברכה. אחת על יוצר אור.
ואחת על אהבה רבה: ואחר כך יאמר בלב
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ואחר כך יאמר
בקול רם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואחר כך יאמר בלב ואהבת את ה' אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ואחר כך
יאמר בקול רם והיה אם שמוע תשמעו אל
מצותי: ואחר כך יאמר בלב וקבצנו יחד מארבע
כנפות הארץ. Cod. Vat.

(1) ואחר כך יאמר: ואחר שיאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם. וחזר ויאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. Cod. Vat. * וכו'. (2) כאן יש לו תוספת: אך יאמר קודם ברכת יוצר אור: אשר יצר את האדם. Cod. Vat.

ביצה שנולדה ביום טוב מהו שתאכל. רבי יוחנן אומר אין ביצה נולדת ביום טוב שלא הכינו בני מעי גסתר מבעוד יום. ולא עוד אלא אפילו ביצה שנמצאת במוקצה מותרת. ורבי שמעון בן לקיש

בחמה בקיץ: (ב) המכה את בנו הקטן בשעת כעסו[1]:
אם מת תחת ידיו: בשעת מכה עליו בשבט או באבן. ואם
ב' ימים קיים: אפילו מת אחר ב' ימים שהכהו. אינו
מתחייב מיתה בידי אדם. אלא מתחייב בידי שמים.
שנאמר: ויאמר יי' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו: אמר לו הקב"ה למשה בא אל פרעה שכבר
נתתי לו שהות ג' חדשים: שהרי מכת ערוב היתה
בחדש השלישי. ולא נתתי לו שהות אלא ב' חדשים
ולא הרגתי את בכוריו. ואם תאמר שהרגתי את בכוריו
מי הוא שיבוא ויאמר לי למה הרגת את בכוריו? אלא
ודאי שאינו מתחייב מיתה בידי אדם. אלא בידי שמים:
שנאמר: ויאמר יי' אל משה ואל אהרן[2] הנה בני לוי
אינם בכלל מכת בכורות. אלא בני ראובן שמנו
הכתוב בבכורות. שנאמר: ראובן בכורי אתה. אלא
שהיו בני לוי מוכרים לעבודת כוכבים. ולא היו
מקריבים את בניהם לעבודת כוכבים. ולא היו בניהם
מתים. ואם תאמר אף בני ראובן לא היו מקריבים
את בניהם לעבודת כוכבים. ולמה היו בניהם מתים
בכורות: שהיו מתאוים לבכורה[3]. שנאמר: ראובן
בכורי אתה: ואומר: ויחל ראובן וישכב את בלהה
פילגש אביו: ואומר: ויהי בני יעקב שנים עשר:
בני לאה: בכור יעקב ראובן. בני רחל: יוסף ובנימין.
בני בלהה: דן ונפתלי. בני זלפה: גד ואשר. אלו
הם בני יעקב אשר נולדו לו בפדן ארם. הרי שלשים
ושלשה. ואם תאמר שלשים ושלשה נפשות יצאו
מירך יעקב בשעת ירידתו למצרים: הרי שבעים
נפש. שנאמר: כל הנפש יוצאי ירך יעקב חמשים
ושבעה נפש. ואם תאמר שבעים נפש יצאו מירך יעקב
בשעת ירידתו למצרים: הרי שבעים ואחד. שנאמר:
ואת יוכבד בת לוי אשר ילדה אותה ללוי במצרים.

(1) בב' מכות כתוב בן בנו הקטן בשעת כעסו. (2) בב' מכות נוסף אחר זה: ויאמר יי' אל משה ואל אהרן לאמר: (3) בב' מכות נוסף: ואם תאמר והלא בכורות נתנו לכהנים. שהרי נתנו לעבודת כוכבים: ולא לכהנים.

ەم خَذَ هَلَبْ هْجَةْ[1]: جِمْ بْذَبَهَ هَ دِبْلَ حَةْ ەذَمْةْ بْدِقْ: ەبْلَ خَجَةِمْ يْخَبْ كْهْبْ: هْعِلَهَةْ لِمِجْمْ هَبْلَ هَبَةْ: ەمَهْبَحَبَهَ هَلَحَةْ هْحَةْ كْهْقَهَةْ حَةَ هْجَةْ جَبْ هَبَةْ لَمَبَةْ هَدِبَةْ. ەجِمْ هَجَةْ بَمَهْ هَةْ بْذْكَةْ دِبْهْكْ بَحْ بَجَةَەمْ: دْجَةْ لَحَمَجَةْ هَدَى بْقِمْ: ەبْعَبَةْ هَجَمْ لَهَمَةَدَهَ هَجَبَةْ. بْمِ مَبَهَةْ هْهْكَ دْبْذَكَةْ: بْمِ دِبَمَجَهْ بَلْ بْقَتْ هَصَّمَهْةْ دْعَدَّةْ: بْمِ دِمْ بَكْ دْبَمَجَةْ دْجَةْهَبَةْ دِجَكَ ەكَكْةْ (دْجَةْ هَبَةْمَةْ؟) دْجَةْ هَةَصَّةْ. ەبْسَدْمَةْ هْعَجْبَةْ ەهَمَجَةْ كْذَبَهَ هْلَجَلْ هَ دْكَكَ كْ: ەهْبَكْ هَصَّمَ دْجَةْ بْمِ دْمَةْ هَةْ. هْقَةْ حَكَّمَ كْذَبَةْ: كَ هْهْ هْجَبَةْ هَدَى بَحَصَةْ بْمِ دْمَ بَكْ هْحَةْ: جِمْ سَدِمْ دَجَبَةَ: قَةْ. ەكَّةْ هْهْ كَ ەكَّةْ بْقِمْ بْذَبَهَ هَدَى بْقِمْ: كَصَجَّهَ ەهَهَّمَةْ بْمَةْ هَةْ دَمِكَمْ بْذَكَةْ: هْعِبَسَّةْ دْجَةْتَةْ هْجَبَةْ بْمِ هَةْ. ەجَمَهْجَ هَةْ كَصَمَةْ دْبْذَكَةْ: دَجَلْ مَ دْقَضَمِ هَةْ كْ.

دْجَةْ دِمْ هَلَبْ[2] جِمْ دْحَةْ ەبْمِبَةْ ەمَهْبَحَبَهَ هَلَحَةْ هْحَةْ: (ەهْجَلَهَ هَةَةْ دْعَبَهْةْ مْ دْجَةْ[3]. هَدِمْ دْجَةْ هَلَبْ هَةَصَّةْ: عَجَةْ هَلَحَةْ دْقَصَّمَةْ: هَدَى

(1) (ەمَهْبَحَبَهَ .ا. دِبَمَةْ بْجَجَمْجَ جَبَجَ هَدَى بْقِمْ N. E. 325).
(2) ەمَهْبَحَبَهَ هَبَجَ جَبَجَ هَدَى بْقِمْ عَكَ N. E. 337).
(3) ەهْقَجَ هَلَحَةْ هْجَةْ كْجَةْهَ.

وهو الذي يسمى بالعربية الخوخ. وهو نوعان أحدهما يسمى بالفارسية شفتالو وهو الذي يسمى بالعربية الخوخ. والثاني يسمى بالفارسية هلو وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو زرد وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأصفر. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت كوشك وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير الصغير. والثاني يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت وهو الذي يسمى بالعربية الدراقن الأحمر الكبير. وهو أيضا نوعان أحدهما يسمى بالفارسية هلو سرخ درشت

ואמר: הנה אתה אומר שכל הדברים נתונים בידי שמים: חוץ מיראת שמים בלבד. שנאמר: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך.

אמר לו: אם כן מה הוא זה שאמר שלמה: הכל הבל: אמר לו: אפילו כל מה שעשה שלמה בחכמתו: הכל הבל. הוא עצמו אמר: אחרית דבר הכל נשמע את האלהים ירא ושמור מצותיו כי זה כל האדם. אמר לו: אם כן מה הוא זה שאמר: ויתר שאת מן האור: אמר לו: אפילו כל מה שברא הקב"ה בעולמו: לא ברא אלא לכבודו. שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו

ܒܝܬ ܝܘܟܝܢ ܕܫܢܬ ܫܒܥ ܡܕܝܢܬ ܐܦܣܣ: ܫܢܬ ܥܣܪ ܕܡܠܟ ܟܠܕܘ ܒܐܪ ܥܠ ܡܕܝܢܬ ܐܦܣܣ[1].

ܒܫܢܬ ܬܪܬ ܡܠܟ ܐܒܓܪ ܒܝܬ: ܒܫܢܬ ܬܪܝܢ ܕܡܠܟ ܐܒܓܪ ܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬ ܐܦܣܣ[2]: ܐܟܐ ܐܬܟܢܫ ܡܕܝܢ ܐܦܣܣ ܒܐܦ ܒܝܬ: ܒܝ ܡܫܟܒ ܒܝ ܐܦ ܒܫܢܬ ܫܒܥ ܕܡܠܟ ܐܒܓܪ ܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬ ܐܦܣܣ: ܐܟܐ ܐܬܟܢܫ ܒܝ ܡܕܝܢ ܐܦܣܣ ܒܐܦ ܒܝܬ

כְּבוֹדוֹ: וְאַחַר כָּךְ יְבָרֵךְ אֶת הָעָם. וְסִדּוּר הַבְּרָכָה: וְיָשִׂימוּ
לְקַדֵּשׁוֹ: וְיֵשׁ אוֹמְרִים כֵּן בְּעַמִּידָה.

וּמַתְחִיל הַחַזָּן קְדוּשַׁת שַׁבָּת וְאוֹמֵר נַעֲרִיצְךָ וְכוּ'
בְּדַרְבָּנָן: וְכָךְ נוֹהֲגִין בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. וְאֵין נוֹהֲגִין
בְּמָקוֹם שֶׁאוֹמְרִים נַעֲרִיצְךָ בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת
לְקַדֵּשׁוֹ: בְּשַׁבָּת מַתְחִיל שְׁבִיעִי וְחוֹתֵם מְקַדֵּשׁ. וְאֵין
אוֹמְרִים אֶת הָאֵל: (וְיֵשׁ נוֹהֲגִין בְּשַׁבָּת בְּשַׁחֲרִית
אַחַר הַקְּדוּשָׁה לְהַתְחִיל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת: וְכֵן נוֹהֲגִין בְּמִנְחָה לְהַתְחִיל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג
הַמַּצּוֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זֵכֶר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים. וְאֵין נוֹהֲגִין כֵּן בְּשַׁחֲרִית
דְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת. וְאֵין אוֹמְרִים (אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה: וְיֵשׁ נוֹהֲגִין לְהַתְחִיל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג
הַמַּצּוֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זֵכֶר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים. וְאֵין נוֹהֲגִין כֵּן בְּשַׁחֲרִית
דְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת. וְאֵין אוֹמְרִים (אֶת

---

(1) וְכֵן נוֹהֲגִין בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁאֵין אוֹמְרִים נַעֲרִיצְךָ בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת: (2) אֶת הַשַּׁבָּת Cod. Vat. (3) שַׁבָּת: וְכֵן

אמאי? הכא במאי עסקינן כגון שהלך ואבדה ואמר: כל מי שיבא ויאמר לי סלע אבדתי נתתי לו. ואי אמרת בשלמא מודה במקצת הוי מודה במקצת ופטור, אלא אי אמרת כופר בכל ומשלם חומש מי איכא למימר הכי? אלא לעולם מודה במקצת ופטור, ומאי קא משמע לן? דאפילו אמר כל מי שיבא ויאמר לי סלע אבדתי נתתי לו, אינו נותן אלא סלע אחד בלבד. ואי אמרת בשלמא מודה במקצת הוי מודה במקצת ופטור, אלא אי אמרת כופר בכל ומשלם חומש מי איכא למימר הכי? אלא לעולם מודה במקצת ופטור, ומאי קא משמע לן? דאפילו אמר כל מי שיבא ויאמר לי סלע אבדתי נתתי לו, אינו נותן אלא סלע אחד בלבד. ואי אמרת בשלמא מודה במקצת הוי מודה במקצת ופטור, אלא אי אמרת כופר בכל ומשלם חומש מי איכא למימר הכי? אלא לעולם מודה במקצת ופטור, ומאי קא משמע לן? דאפילו אמר כל מי שיבא ויאמר לי סלע אבדתי נתתי לו, אינו נותן אלא סלע אחד בלבד.

(1) מיבעי ליה למילתיה. (2) דמקמי הכי. (3) דמיבעי ליה לאוקמי

בבל[1]. ובשבת יש שבת בתוך שבת: פעם אחת בשנה היה חל ערב שבת בשבת. ומפני שהיו רבים מתקבצים לבית המדרש ולא היו יכולים להכנס כולם, ולא היו יכולים לעשות מלאכתם, ולא היו יכולים להתפלל תפלת שחרית בזמנה, ולא היו יכולים לקרות בתורה, ולא היו יכולים לשמוע דברי תורה, ולא היו יכולים לשמוע דברי אגדה, ולא היו יכולים לשמוע דברי מוסר, ולא היו יכולים לשמוע דברי נחמה, ולא היו יכולים לשמוע דברי תנחומין, ולא היו יכולים לשמוע דברי ישעיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי ירמיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יחזקאל הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי הושע הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יואל הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי עמוס הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי עובדיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יונה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי מיכה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי נחום הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי חבקוק הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי צפניה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי חגי הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי זכריה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי מלאכי הנביא.

ומפני מה קבעו חכמים שיהא ערב שבת בשבת? מפני שהיו רבים מתקבצים לבית המדרש ולא היו יכולים להכנס כולם, ולא היו יכולים לעשות מלאכתם, ולא היו יכולים להתפלל תפלת שחרית בזמנה, ולא היו יכולים לקרות בתורה, ולא היו יכולים לשמוע דברי תורה, ולא היו יכולים לשמוע דברי אגדה, ולא היו יכולים לשמוע דברי מוסר, ולא היו יכולים לשמוע דברי נחמה, ולא היו יכולים לשמוע דברי תנחומין, ולא היו יכולים לשמוע דברי ישעיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי ירמיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יחזקאל הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי הושע הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יואל הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי עמוס הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי עובדיה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי יונה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי מיכה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי נחום הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי חבקוק הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי צפניה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי חגי הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי זכריה הנביא, ולא היו יכולים לשמוע דברי מלאכי הנביא.

---

(1) פסח. (2) Cod. Vat. (3) N. E. ? ראה גם פרק 253.

ואם קרא בספר שאינו מדוייק או שחסר אות אחת או יתר על כן פסול לקרות בו עד שיגיה. ואם קרא בו ולא הגיה אין מעכבין בדיעבד: ואם קרא בספר שחסר או יתר פחות מג' אותיות כשר לקרות בו: ואם חסר או יתר ג' אותיות ומעלה פסול לקרות בו עד שיגיה. ואם קרא בו ולא הגיה מעכבין בדיעבד: ואם חסר או יתר ג' אותיות ומעלה בשתי תיבות אפילו בשני ספרים פסול לקרות בו עד שיגיה. ואם קרא בו ולא הגיה מעכבין בדיעבד: (ואם חסר או יתר ג' אותיות ומעלה בתיבה אחת אפילו בשני ספרים פסול לקרות בו עד שיגיה. ואם קרא בו ולא הגיה אין מעכבין בדיעבד)[1]: ואם חסר או יתר ג' אותיות ומעלה בתיבה אחת בשני ספרים כשר לקרות בו: ואם חסר או יתר ג' אותיות ומעלה בתיבה אחת בספר אחד אפילו בשני ספרים פסול לקרות בו עד שיגיה. ואם קרא בו ולא הגיה מעכבין בדיעבד

ואלו הן שלש עשרה: אלו שאין מקבלין עדותן: הרועה בהמה דקה, והגבאי מכס, ואבר מדינה, ומלכי רבנן, וגבאי צדקה, וגבאי מכס, ושותפו של גבאי מכס, וכל שעיקר פרנסתו על ידי חבירו, ומשחק בקוביא, ומלוה בריבית, ומלוה את הפירות, ומי שרובו עבדים, ומי שרובו שפחות. הרועה בהמה דקה: שאינו יכול לעמוד על כל בהמתו שלא תרעה בשדה אחרים. והגבאי מכס: שאינו יכול לעמוד על כל הספינות שלא יעברו בלא מכס. ואבר מדינה: שאינו יכול לעמוד על כל הסחורות שלא יעברו בלא מכס. ומלכי רבנן: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. וגבאי צדקה: שאינו יכול לעמוד על כל העניים שלא יטלו יותר מן הראוי להם. וגבאי מכס: שאינו יכול לעמוד על כל הספינות שלא יעברו בלא מכס. ושותפו של גבאי מכס: שאינו יכול לעמוד על כל הספינות שלא יעברו בלא מכס. וכל שעיקר פרנסתו על ידי חבירו: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. ומשחק בקוביא: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. ומלוה בריבית: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. ומלוה את הפירות: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. ומי שרובו עבדים: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה. ומי שרובו שפחות: שאינו יכול לעמוד על כל הדברים שלא יעשה בהן מלאכה.

(1) בכתבי יד. (2) כך בכתבי יד ובמשנה.

ZR 12,49 (= 96b)

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ויהי בנסוע הארון, בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, ויאמר משה: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ויהי בנוח ויאמר שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ויהי בנוח, בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, ויאמר משה: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנסע הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ר׳ יהושע בן לוי אמר: בשעה שנח הארון ממקומו ללכת לפני ישראל במדבר, היה משה מתפלל ואומר: שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל.

(1) מפני מה כפלה פרשה זו? ... כדי שלא יהא ספר אחד גדול מחבירו. (2) מפני מה נפסקה כאן ... שהיו ישראל נוסעין שלשה ימים ביום. (3) כמו שהוא בכתבי.

כל בשרו כאשר מת אבימלך ויראו עבדיו ויקשרו איש
במרמה אל אדוניהם ויהרגו את אבימלך בתבץ ויקחו
את המגדל וישרפו אותו באש וימותו גם הם ותשב
האשה ותקח את הרכב ותשם על צואר בנה ותאמר
אליו בני אל תירא כי לא על ידי נקלה מת אביך
ותרכב אותו על החמור ותלך אל בית אביה ותשב
שם ותגדל את בנה עד אשר גדל מאד.

ויהי בימים ההם ויבא אבי אחיו של אבימלך
ושמו אחוזת ויראה את אבימלך כי מת ויקח את
אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו ויבא אל ארץ
פלשתים ויגר שם ויהי כי ראה את אשת אבימלך
ואת בניו ואת כל אשר לו כי רבים הם ממנו ויירא
פן יהרגוהו ויקח את כל אשר לו וישב אל ארץ
אבותיו. ויבא אל עיר אחת ויקרא לה בשמו
ויקרא לה אחוזת בית אבימלך.

ויהי בשנה ההיא ויבא אחוזת בית אבימלך
ויקח את אשת אבימלך ואת בניו ואת כל אשר לו
ויבא אל ארץ פלשתים ויגר שם. ויהי כי ראה את
אשת אבימלך ואת בניו כי רבים הם ממנו ויירא
פן יהרגוהו ויקח את כל אשר לו וישב אל ארץ
אבותיו. ויבא אל עיר אחת ויקרא לה בשמו
ויקרא לה אחוזת בית אבימלך. ויהי בשנה ההיא
ויבא אחוזת בית אבימלך ויקח את אשת אבימלך
ואת בניו ואת כל אשר לו ויבא אל ארץ פלשתים
ויגר שם ויהי כי ראה את אשת אבימלך ואת בניו
כי רבים הם ממנו ויירא פן יהרגוהו ויקח את כל
אשר לו וישב אל ארץ אבותיו. ויבא אל עיר אחת
ויקרא לה בשמו ויקרא לה אחוזת בית אבימלך.

(1) מגדל. (2) כנראה.

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל המלוה את חבירו ואינו נוטל ממנו שכר אלא מחזיר לו כל זמן שהוא אצלו, הרי זה נותן לו מתנה: שנאמר (תהלים טו) כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח.

حَمَّلَهُ. وَهُوَ يَقُولُ: أَنَا أَحْمِلُ

כשהוא מהלך בדרך ומתיירא מן הגנבים. ומלוה את חבירו ללוות לו מן הגנבים. ומלוה את חבירו ללוות לו מן הגנבים. ומלוה את חבירו ללוות לו

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་ཡོངས་སུ་བསྔོ་བ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་

ܫܡܗ ܡܝܬ ܟܝ: ܒܥܡܐ ܕܥܒܕ ܒܥܓ ܒܥܕ ܡܥܒܫ: ܐܝ ܕܝܬ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܢܝ ܒܝ ܫܡܐ: ܡܚܐ ܟܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܫܬܘܠ ܒܟ ܒܝ ܐܠܗ ܐܚܪ.

ואומרים אותו בלחש: כי אלקינו ואלקי אבותינו רוצה במנוחתנו (ואומרים אותו בלחש. ואין לחזן להתחיל עד שיגמרו כולם) ומתחילין בקול רם: יהי רצון מלפניך[1]: יי אלקינו ואלקי אבותינו שתניח לנו ולכל עמך בית ישראל ברחמיך הרבים ובמצות ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה: ואל יעמוד לפניך היום צרה ויגון ואנחה: ואל יהא היום יום מנוחתנו יום כעס ומרירות וי

دَهْمَ: هَا بَهْدَ مِيْهَ. مِيْهَ لَهِبَ جَ مِحْمَ سَمْ زَمْ مَ: بَهْ دَهْمَ
مَدْ مِحْمَ بْقِهْقَهْقَ دِ[1]: دِ بْقِهْقَهْقَ هَا كَلْ مِيْهَ. مَدْ مِحْمَ بْقِهْقَهْقَ
مِيْهَ هَا مَدْ مِحْمَ بْقِهْقَهْقَ دِ: دِ بْقِهْقَهْقَ هَا كَلْ مِيْهَ. مَدْ مِحْمَ
بْقِهْقَهْقَ دِ: دِ بْقِهْقَهْقَ هَا كَلْ مِيْهَ. مَدْ مِحْمَ بْقِهْقَهْقَ دِ: دِ
بْقِهْقَهْقَ هَا كَلْ مِيْهَ. مَدْ مِحْمَ بْقِهْقَهْقَ دِ: دِ بْقِهْقَهْقَ هَا كَلْ
مِيْهَ.

בשבת: ובמלכות אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על שבח והודאה על זכרון מעשה בראשית: כי הוא יום תחלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת וקדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה ה' מקדש השבת וישראל והזמנים:

ויש נוהגין לומר קדושא דסידרא בשבת: נעריצך ונקדישך כסוד שיחא דמתקבלין מן שרפי קודשא דאינון עלאין על כל אינון דאתקריאו קדישין: דכתיב ויקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו: ואתמר קדוש בכל יום שלשים פעמים: ובגין כך אנחנו בעלמא דין נעבדך ונקדישך כמה דמקדישין לך בשמי מרומי בכתב יד קודשא דעל ידא דנביא כתיבין ואמרין איש אל רעהו: קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו: ואתמר ברוך כבוד ה' ממקומו: ממקום אתר דאנת הוא בריך ומקדש בכל יום שלשים פעמים: כמה דאת אמר ברוך כבוד ה' ממקומו: ובכתובים הם אומרים: ברוך ה' ברוך הוא: ברוך ה' ברוך הוא: ברוך ה' ברוך הוא

כל הכתוב מעיד עליו שהוא אחד ויחיד ומיוחד לגדולתו ולשמו ולתהלתו שנאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד[1]. וכתיב ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. ובכל לבבך בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע. ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. ובכל מאדך בכל ממונך. דבר אחר ובכל מאדך בכל מדה ומדה שמודד לך הוי מוסר עליו בכל מאדך. והדברים אשר אנכי מצוך היום יהיו על לבבך. אלו דברי תורה שצריך אדם ללמוד בכל יום ויום כאלו חדשים הם עליו. ושננתם לבניך. אל תהי קורין אותו בלעך אלא שיהו דברי תורה שגורים בפיך. כך שנינו בספרי. ושננתם לבניך אלו תלמידים שקורין אותם בניו שנאמר ובניך מלמדיך[2]. ודברת בם. אל תהי עוסק בהם בדברים אחרים אלא בדברי תורה. בשבתך בביתך. אלו דרכי ארץ שאסור לו לאדם שיהא עסוק בהם אלא בתורה. ובלכתך בדרך. אלו דברים שבינך לבין חבריך. ובשכבך. זה קריאת שמע. ובקומך. זה תפלה. וקשרתם לאות על ידך. אלו תפלין של יד. והיו לטוטפת בין עיניך. אלו תפלין של ראש. וכתבתם על מזוזות ביתך. אלו מזוזות. ובשעריך. אלו שערי עיר. למה נאמר לפי שנאמר בתורה ושמרתם את מצותי ועשיתם אותם[3]. יכול אף על פי שאמרו לו לעבור עבירה ואל יעבור ת"ל ושמרתם את מצותי ועשיתם אותם. הא כיצד אם אמרו לו לעבור עבירה ואל יעבור. ואם אמרו לו לבטל מכל המצות כולן יבטל חוץ מעבודה זרה שאם אמרו לו לעבוד עבודה זרה ואל יהרג יעבוד ויחלל. ואם אמרו לו לעבוד עבודה זרה בצנעה ואל יעשה כן בפרהסיא. ואם אמרו לו לעבוד עבודה זרה בפרהסיא אפילו כמלא נימא ואל יהרג יעבוד ויחלל. ואם אמרו לו לעבוד עבודה זרה בפרהסיא בפני עשרה מישראל ואל יעשה כן בפני עשרה מישראל. ואם אמרו לו לעבוד עבודה זרה בפני עשרה מישראל ואל יהרג יעבוד ויחלל. ואם אמרו לו לעבוד עבודה זרה

כי: כך אמרו חז"ל דברה תורה כנגד ד' בנים: בן חכם בן רשע תם ושואל. בן חכם מה הוא אומר: מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן. בן רשע מה הוא אומר: מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ומאחר שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר. אף אתה הקהה את שיניו ואמור לו: בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל. תם מה הוא אומר: מה זאת. ואמרת אליו בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים. ושואל שאינו יודע לשאול: את פתח לו שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לך. אלו היית שם לא היית נגאל. ומי שאינו יכול לשאול כלל מי שאין דעתו קצרה לשאול כגון שהיה קטן או שהיה שוטה אין לו אלא פתח לו ואתה אומר לו בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל. ומי שאינו יכול לשאול כלל מי שאין דעתו קצרה לשאול כגון שהיה קטן או שהיה שוטה אין לו אלא פתח לו ואתה אומר לו בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל.

ضَجِنَّ. مِحمِلَ دِمِدمَحِمِمَ كَ بُمَدَ دَوَمَ دَوَّمَ مُدمُّ ضَجِنَّ.
رَمِحِنَّ جَجِنَّ مَحَمِ حَدمُّ جَجِ بُمَدَ: دَكَ دِجَنَّ مِحمِّه
حَجَّنِ بُسَّ. بُنَّ دِبَ مِ مِصَمِّنَّ دِنَّكَّنَّ دَكَ مِ كَجِدَّ
جَمَّنَّ مِحمِنَّ حَمِدَ مَحِ: دَوَمَ بُنَّ دَكَ حَجَّنَّ
بُمَدَ كَ دَوَمَ حَجَّنَّ: دَكَ مِحَحَمَّ دَبَّمِمَّنَّ
مِحمِنَّ دَكَ حَجَّنَّ دَبَّمِمَّ: بُكَ بِ جَجِ دَجِحَ
مَجِمِنَّ دَمِمَّ بَجِنَّ دَكَجَمَّمَّ: دَكَ مَ

ܠܡܢܚܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܡܪ: ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܠܐ ܩܒܠܬܘܢ ܐܢܐ. ܐܢ ܐܚܪܢ ܢܐܬܐ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܘܬܩܒܠܘܢܗ: ܕܡܢ ܕܒܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܕܐܝܟ ܕܢܬܬܝ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܐܝܟ ܕܢܬܬܝ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܕܡܢ ܕܒܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܕܡܢ ܕܒܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ (ܐܦܣ؟) ܒܟ ܐܬܐ ܒܫܡ: ܐܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܝ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܐܦܣ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦܣ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܘܬܩܒܠܘܢܗ: ܕܡܢ ܕܒܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ.

ܝܫܥ ܟ ܕܝ ܟܠ ܕܒ ܟܠ. ܒ ܟܐ ܕܒ ܒܫܒܚ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܟ ܡܢ ܕܒ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܢܦܫܗ ܘܬܩܒܠܘܢܗ: ܐܠ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ.

ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ.

ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܬܐ ܒܫܡ ܐܒܝ ܘܬܩܒܠܬܘܢ ܢܬܩܒܠ ܐܢܫ ܠܝܫܘܥ.

(1) ܟ. (2) ܡܫܝܚܐ ܕܒܟ ܒܟ ܒܫܡ. Cod. Vat. (3) ܒܫܡ.

ויכולו ביום השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. ויכולו ביום השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. (שמות לא יז) כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: (דברים ה יב) שמור את יום השבת לקדשו: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. ויכולו ביום השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

בשלמא לרבי יהושע בן לוי דאמר: לעולם ישכים אדם לבית הכנסת עד שיראו פניו של חבירו, משום הכי אמר ליה רבי יוחנן: אנא מבי כנישתא קאתינא, ולא חזיתיה. אלא לרבי יוחנן, דאמר: כל המשכים לבית הכנסת ומוצא אותו ריק כאילו הרג נפש, מאי איכא למימר? אמר ליה

سؤ دِي دْجِمْ بْنِبْ بْنِبْ هِدِمِهْ كْتِنْ قَتِ نْتِنْ هِلِ: مِيْلِ هِهْ هِ هِكْمِهِهْ دِقَتِ مِهْتِنْ

ܡܢ ܕܝ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܠܟܠܗܘ ܡܕܝܢܬܐ ܕܚܠܒ ܘܐܦܪܝܩܝܗ: ܒܚܕ ܡܢ
ܗܢܘܢ ܕܒܬܪ ܙܒܢ ܐܚܪ ܡܫܬܡܫ: ܘܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬ ܚܠܒ ܐܝܬ
ܠܗ: ܚܕ ܒܐܬܪ ܫܒܥ ܫܢܝܢ: ܟܠ ܚܕ ܒܙܒܢܗ[1]:
ܙܒܢܐ ܡܥܝܢ ܒܬ ܙܒܢ. ܫܒܥ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܡܚܕܬ ܐܟ ܚܕܐ. ܫܒܥ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܒܟܬ ܘܕܗܒ. ܟܒ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܒܟܬ ܒܟܝܬ. ܟܒ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܘܕܬ ܟܙܬ. ܫܒܥ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܒܙ ܟܒܝܬ. ܫܒܥ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܒܟܬ ܐܟ ܒܚܕ. ܫܒܥ ܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܙܒܢ:
ܙܒܢܐ ܫܡܟ ܐܟ ܒܚܕ. ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܟ ܟܒܝܬ:
ܡܟ ܒܬܚܐ ܙܒܢ ܒܚܕ. ܫܒܥ ܙܒܢ ܒܟ ܒܬ: ܒܬ[2]
ܙܒܢ ܫܟܝܬ. ܫܒܥ ܡܟܒܫ ܙܒ (ܙܒܟܫ[3]؟):
ܟܙܡܟܫ (ܒܟ؟) ܫܒܝܬ. ܟܒ ܡܢ ܙܒܢܐ ܬܢܡ:
ܒܟܬ ܫܒܝ ܐܟ ܒܚܕ. ܟܒ ܡܢ ܙܒܢ ܫܒܝ ܙܒ:
ܡܢ ܙܒܢ ܙܒܢ. ܟܒ ܡܢ ܙܒܢ ܫܒܝ: ܡܢ ܒܟ ܙܒ ܫܒ.
ܟܡܟ ܙܒ ܫܒ. ܟܒ ܡܢ ܙܒ ܫܒ: ܡܢ ܒܟ ܙܒ ܫܒ.
ܟܒ ܡܢ ܙܒ ܫܒ: (ܡܢ ܒܟ ܟܡܒܟ[4]) ܒܟ ܫܒ.

ܒܟܡܒ: ܡܢ ܒܟ ܡܢ ܙܒ ܫܒ. ܡܢ ܟܡ ܙܒ ܫܒ ܡܢ ܒܟ ܙܒ ܫ ܒ ܡ ܢ ܟ ܡ ܒ ܟ ܫ ܒ ܙ ܒ ܢ ܐ ܝ ܬ ܠ ܟ ܠ ܗ ܘ ܡ ܕ ܝ ܢ ܬ ܐ ܕ ܚ ܠ ܒ ܘ ܐ ܦ ܪ ܝ ܩ ܝ ܗ.
Cod. Paris.

(1) (ܒ: ܙܒܢ ܐܚܪ. N E. Eones.). (2) (ܒܬ؟) (3) ܙܒܟܫ.
(4) ܡܢ ܒܟ ܒܟ.

(בבלי). סדר סדר סדר סדר: יהיה סדר סדר סדר. סדר
סדר סלקות: סדר סדר סדר סדר.

סדר סדר סדר סדר סדר סדר: (סדר סדר סדר סדר
סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר[1]: סדר
סדר סדר סדר סדר סדר. סדר סדר סדר סדר סדר סדר
סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר.
סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר סדר

ומשם נסעתי לעיר ווילנא. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר אליהו זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר קאליש. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר שמואל זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר פוזנא. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר אברהם זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר ברעסלויא. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר יעקב זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר פראג. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר יחזקאל זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר וואלין. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר יהושע זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר ווישקוב. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר יעקב זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר ווישניץ. ושם ראיתי את הגאון מוהר"ר יעקב זצ"ל. ומשם נסעתי לעיר קאמינקא

(وَجَبَتْ فِي إِحْدَى خَمْسٍ: مِنَ الْإِبِلِ: فَفِي خَمْسٍ شَاةٌ. [وَفِي]
عَشْرٍ شَاتَانِ. وَفِي خَمْسَ عَشْرَةَ ثَلَاثُ شِيَاهٍ. [وَفِي؟]
عِشْرِينَ أَرْبَعُ شِيَاهٍ. وَفِي خَمْسٍ وَعِشْرِينَ: بِنْتُ مَخَاضٍ.
وَفِي سِتٍّ وَثَلَاثِينَ: بِنْتُ لَبُونٍ. وَفِي سِتٍّ وَأَرْبَعِينَ: حِقَّةٌ.
وَفِي إِحْدَى وَسِتِّينَ: جَذَعَةٌ. وَفِي سِتٍّ وَسَبْعِينَ: بِنْتَا لَبُونٍ.
وَفِي إِحْدَى وَتِسْعِينَ: حِقَّتَانِ. وَفِي إِحْدَى وَمِائَةٍ: ثَلَاثُ بَنَاتِ
لَبُونٍ. وَفِي كُلِّ خَمْسِينَ: حِقَّةٌ. وَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ: بِنْتُ لَبُونٍ.
وَلَيْسَ فِي أَقَلَّ مِنْ خَمْسٍ صَدَقَةٌ. وَلَا فِي خَمْسٍ مِنَ الذَّوْدِ
صَدَقَةٌ. وَلَا فِي خَمْسٍ مِنَ الْقَلُوصِ صَدَقَةٌ. وَلَا فِي خَمْسٍ
مِنَ الْإِبِلِ السَّائِمَةِ صَدَقَةٌ. وَهَذِهِ هِيَ أَحْكَامُ الصَّدَقَةِ
الَّتِي أَمَرَ اللهُ بِهَا رَسُولَهُ[1].

(وَفِي كُلِّ ثَلَاثِينَ مِنَ الْبَقَرِ: تَبِيعٌ [أَوْ تَبِيعَةٌ*؟]
جَذَعٌ. وَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ: مُسِنَّةٌ. لَيْسَ فِي أَقَلَّ مِنْ ثَلَاثِينَ
صَدَقَةٌ. وَلَا فِي الْعَوَامِلِ صَدَقَةٌ. وَفِي الْغَنَمِ السَّائِمَةِ:
جَذَعَةٌ** إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ. فَإِذَا كَانَتْ فَمِائَتَانِ
إِلَى مِائَتَيْنِ [وَعَشْرٍ***؟] فَإِذَا:

فَإِنَّهُ مِنْ أَحْكَامِ الصَّدَقَةِ. وَهُوَ مِمَّا أَمَرَ اللهُ نَبِيَّهُ وَرَسُولَهُ. وَفِي Cod. Vat. هَذِهِ أَحْكَامُ الصَّدَقَةِ الَّتِي أَمَرَ اللهُ بِهَا رَسُولَهُ.

(1) Desunt in Cod. Vat. * تَبِيعَةٌ. (وَكَذَا: فِي Cod. Vat. 378. وَهُوَ خَطَأٌ: لِأَنَّهُ فِي سَنَةِ 364؛ وَهُوَ خَطَأٌ أَيْضًا فِي سَنَةِ 363؛ وَالصَّوَابُ فِي N. E. 631). ** جَذَعَةٌ. *** نَاقِصٌ.

دِيكَصَمِ كَهُ٥: دِيدُد هَنَه هُجَّدَهُ٥[1]. ٥ر٥ دِي
حَبَّ هدِيَنَهَ: هدِجَدِ هُهَ٥ دهُمحَكَّ بُحَّ دِهِبَهُ٥هَ هكَسَّ:
٥هِجِ هُجَدِي هُهَ٥ يُكَهُّ هِد دُهَّ دِيكَهُ٥. ٥هِجِ
زُهبَدَ: ٥كَ هِهَصَه: هِهِجِ كَبِجِ هِي بُحَّ بَسُكَ دِيكَ:
دِيحَهُكَ هُهَهِكَ بُحَ٥. ٥ر٥ دِي هِكَكَ دُهدَسَّهَّ هَهَّ:
هَكَبِ كَهُ٥ دِيكَصَمِ. ٥ر٥ دِي هَكَهِ٥هـ٥: جَدِ جُيكَهُّ
هَّصَمِ هَهَّ سهَيَنَهِ هُهدهِسَنَهِ. ٥هَّهُدَجَ ٥هِد هَدِهَّ
هكَمَ٥. ٥هِجِ هَّجَدَ هَهَّ دَبِجِ هِي ٥هِهَّ دُهدِيَنَهَ: ٥هَّ
بُهَهُّ سهَّ هدهَصَنَهَ هَّجَدَّ هَهَّ كَهِدِ دَهَّهَ: ٥هَّهُدَ
هَهَّ كَهَّهَكَ. ٥هِجِ بُهَهِ٥ كَهَّ: هِصَهِجِ كَهَّ٥
دِهَصَهِ: ٥هِجِدَهِ دُكَ هِهَكَ. ٥ر٥ دِي جَدِ بِهَّ ٥هَهِ:
هُهَهِجِ دِهَسُهَهَّهَ. ٥هِجِ بُهَهِجِ هَجَدَ كَهَ: كَبَدَ بُهَكَ بُهَهَ؟.
هِي دِي بُهَهِجِ كَهَ: دِيكَهُجِ كَ بَكَ هِهَكَ ٥هِجَكَ
دِهِهَجَهِجِ بَكَ هَّسُكَهَ ٥هَّهُدَ بُهَّكَهَ: ٥هَّهُدَ بَهَّ دِهِهَجَكَكَ
هَجَصَ٥. ٥ر٥ دِي بُهَجَ كَهَ: ٥هَّهَ هَكَّهَ دِهِهِ هَجَصَ:
هَبَّصَ بُهَهَ؟ ٥هِ٥ بُهَهِجِ: هَبَّ بُهَهَ. ٥بُهَّ ٥هِهَ٥ هَبَهِ
دِهَّهِ هَ٥هَّهُدَّهَ كَهَّهَّ. ٥ر٥ دِي ٥هَهَ بَكَ هَّسَهِ

(1) هُبِسَّ هِجِهِجَّ هَجَهِجَّ دِهَجَّ هَهَكَسَهَ٥: ٥هَهِ هَكَ٥هـ٥ هِهَجَّ
هَكَ هَّهِهَهِهَّ هُهَهَصَ٥هَّ دِهِهِ٥هَ هَجَّسَ. ٥هُبَسَ٥ هَجَّ هَّهِهِ كَهِ٥هَهَ٥: هَجَّ بُهَكَ
هَّ٥ كَهَّكَ: هَجِ هِي ٥هِهَ هَ٥ هَسَكَ هَهِهَّ كَهِهَّ هَهَّهَ٥: هَجِ بُهَ
هَ٥ كَهَّهَ٥: هَجِ بُهَهِجِ هَجَدَ كَهَّ هَهَّهَ٥: هَجِ بُهَهِجِ هَجَدَ كَهَّ هَهَّهَ٥:
Cod. Vat. . . . . كَهَهِجَّ هُجَّهَّ

ܣܒܐ ܕܒܚܐ ܕܠܐ ܗܘܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟ ܠܡܠܟ. (ܐܡ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܒܟ ܕܐܬ ܒܐ ܠܡܠܟ ܕܐܬ ܕܐܢ ܕܐܢ ܕܐܢ

مَحْمَدْ مَدْ مَحْمَدْ وَكْ كَحْكَمْ: مَحْمَدْ بْحَمْدِ مَحْكَمْ. مَحْمَدْ بْحَمْدِ م

(1) אחיך (אחיך?) כתוב ב. (2) פרשת שופטים ב.

ואחיך: ואחיך כתוב ב: ואחיך כתוב ד: ואחיך. ואחיך כתוב ב: ואחיך. ואחיך כתוב ב: ואחיך. ואחיך כתוב ב

ואמר: אי אפשר לו לאדם שלא יתפלל בכל יום.

بَلْ يَعْدُوهُ. وَحِينَ يَبْدُو لَهُ حَيَّةٌ تَتَعَلَّقُ بِيَدِهِ وَهُوَ: يَعْدُ لَهُ هَذِهِ يَدُهُ وَهُوَ يَحْمِلُ حَمُولَةً وَهُوَ: مَشْيُهُ وَهُوَ يَتَبَخْتَرُ وَهُوَ يَرْكَبُ سَوْسَفَةً: يَدُلُّ لِأَنَّهُ يَرْكَبُ بَلْ (يَحْمِلُ[1]؟) مَتَاعَهُ وَيَكُونُ: يَرْكَبُ يَدُهُ مَعَهُ يَتَّخِذُ لَهُ مَسْكَنًا وَيَكُونُ: يَدُهُ يَرْكَبُ بَلْ يَدُهُ وَهُوَ

ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܒܫܠܡ ܘܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܒܫܠܡ ܘܒܝܬ ܡܠܟܐ ܒܫܠܡ ܘܒܝܬ ܟܗܢܐ ܒܫܠܡ ܘܒܝܬ ܢܒܝ

ܘܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܒܝܠܒܝܢ ܘܢܬܢ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܒܝܢ ܐܢܫܐ: ܐܡܝ. ܘܒܗܠܝ ܐܡܪ ܒܝܫ ܘܥܒܕ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܒܗ ܕܒܫܡܝܐ: ܐܡܝ.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܝܡ ܡܘܫܐ:

ܠܟ ܡܫܐ ܬܫܒܚܬܐ.

ܡܐܡܪܐ

ܕܒܟ ܫܘܒܚܐ ܫܕܐ ܐܦܝܡ ܫܠܝܚܐ.

(ܕܡܬܒܥ ܠܫܕܐ ܡܫܬܘܬ ܕܡܐܘ[1]).

ܐܡܪ ܐܢܐ ܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܟܝܢ ܠܡܫܡܥ ܩܠܝ ܒܟܬܒܐ ܕܐܠܗܐ ܫܒܚ ܫܒܚ ܠܡܪܝ ܟܠ ܕܒܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝ ܢܬܠ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ: ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܕܡܬܩܪܐ ܐܠܗܐ ܐܒ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ

ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון ערבי (בֵּית[1]?) ❖ ובלשון עברי בית
הפרד (בֵּית פַּרְדָּא[2]?) ❖ כי שם נמצא פרד אחד שהיה מוליך את
המים ❖ ומקום ההוא היה מלא מים ❖ ומצאו שם אנשים הרבה
שהיו מתקבצים שם ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון
ערבי (חַכָּא[3]?) ❖ . . . . . :

❖ . . . . . .

ומקום ההוא היה מלא מעיינות הרבה ❖ וכל המעיינות היו
מתקבצים אל מקום אחד ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא
בלשון ערבי ❖ חַמָּם: ובלשון עברי מקום החמין ❖ כי שם
היו מעיינות רבים של מים חמים מאד ❖ ומשם נסעו ובאו אל
מקום הנקרא בלשון ערבי ❖ מַשְׁתָּא: ובלשון עברי מקום
השתיה ❖ כי שם היו מעיינות רבים של מים מתוקים ❖ ומשם
נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון ערבי ❖ בַּרְדָּא: ובלשון
עברי מקום הברד ❖ כי שם היה ברד הרבה ❖ ומשם נסעו ובאו
אל מקום הנקרא בלשון ערבי ❖ בַּרְדָּא: ובלשון עברי מקום
הברד ❖ כי שם היה ברד הרבה ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום
הנקרא בלשון ערבי ❖ בַּרְדָּא: ובלשון עברי מקום הברד ❖
כי שם היה ברד הרבה ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא
בלשון ערבי ❖ בַּרְדָּא: ובלשון עברי מקום הברד ❖ כי שם
היה ברד הרבה ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון
ערבי ❖ בַּרְדָּא: ובלשון עברי מקום הברד ❖ כי שם היה
ברד הרבה ❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון ערבי
❖ בַּרְדָּא: ובלשון עברי מקום הברד ❖ כי שם היה ברד הרבה
❖ ומשם נסעו ובאו אל מקום הנקרא בלשון ערבי ❖ בַּרְדָּא:
ובלשון עברי מקום הברד ❖ כי שם היה ברד הרבה

ڪري سگهي ٿو: ۽ جڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن ٻئي ماڻهو جي پويان نماز پڙهي ته هن کي گهرجي ته هو پنهنجي دل ۾ نيت ڪري ته آءٌ فلاڻي جي پويان نماز پڙهان ٿو. ۽ جڏهن امام رڪوع ڪري ته هو به رڪوع ڪري. ۽ جڏهن امام سر کڻي ته هو به سر کڻي. ۽ جڏهن امام چوي ته سمع الله لمن حمده ته هو به ربنا لڪ الحمد چوي. ۽ جڏهن امام سجدو ڪري ته هو به سجدو ڪري. ۽ جڏهن امام ويهي ته هو به ويهي. ۽ جڏهن امام سلام ڦيرائي ته هو به سلام ڦيرائي. ۽ جڏهن امام کان اڳ ڪو ماڻهو رڪوع يا سجدو ڪري يا سر کڻي يا سلام ڦيرائي ته ان جي نماز نه ٿيندي. ۽ جڏهن امام بيٺو نماز پڙهي ۽ ڪو ماڻهو ان جي پويان نماز پڙهي ته هن کي گهرجي ته هو به بيٺو نماز پڙهي. ۽ جڏهن امام ويهي نماز پڙهي ته هو به ويهي نماز پڙهي. ۽ جڏهن امام ليٽي نماز پڙهي ته هو به ليٽي نماز پڙهي. ۽ جڏهن امام ڪنهن ٻئي ماڻهو جي پويان نماز پڙهي ته هن کي گهرجي ته هو به ان جي پويان

ויאמר ה' אל משה עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
והשתחויתם מרחוק: ויגש משה לבדו אל ה' ואלה לא יגשו ועם לא יעלו
אתו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם
קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה: ויכתב משה את כל דברי
ה' וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות וישחטו זבחים שלמים
לה' פרים: ויקח משה חצי הדם ויזרק בעגנות וחצי הדם זרק על המזבח:
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע:
ויאמר משה הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה:
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר ה' אל
משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים:
ויאמר למזקנים שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אליהם: וירד משה מן ההר ויכסהו הענן: וישכן כבוד
ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך
הענן: ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

(1) שמות. (2) ויכתב. (3) ויהושע. (4) (ויקחו?).

ڪتاب الصلوٰة

باب مواقيت الصلوٰة وفضل الصلوٰة لوقتها

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم امّني جبريل عليه السلام عند البيت مرّتين فصلّى الظهر في الاولى منهما حين كان الفيء مثل الشراك ثم صلّى العصر حين كان كل شيء مثل ظله ثم صلّى المغرب حين وجبت الشمس وافطر الصائم ثم صلّى العشاء حين غاب الشفق ثم صلّى الفجر حين حرم الطعام والشراب على الصائم فلما كان من الغد صلّى الظهر حين كان ظله مثله لوقت العصر بالامس ثم صلّى العصر حين كان ظله مثليه ثم صلّى المغرب لوقته الاول ثم صلّى العشاء الى ثلث الليل ثم صلّى الفجر فاسفر ثم التفت الي فقال يا محمد هذا وقت الانبياء من قبلك والوقت ما بين هذين الوقتين رواه ابو داود والنسائي والترمذي وقال حديث حسن صحيح وعن ابي موسى الاشعري رضي الله عنه قال جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم يسأله عن مواقيت الصلوٰة فلم يرد عليه شيئا فامر بلالا فاقام الفجر حين انشق الفجر والناس لا يكاد يعرف بعضهم بعضا ثم امره فاقام الظهر حين زالت الشمس والقائل يقول قد انتصف النهار وهو كان اعلم منهم ثم امره فاقام العصر والشمس مرتفعة ثم امره فاقام المغرب حين سقط القرص ثم امره فاقام العشاء حين ذهب ساعة من الليل ثم اصبح فسأله عن مواقيت الصلوٰة فقال ما سألني عن شيء الا وقد رأيتني صليت فيه ثم قال وقتكم بين ما رأيتم رواه مسلم وعن ابي قتادة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ليس في النوم تفريط انما التفريط على من لم يصل الصلوٰة حتى يجيء وقت الصلوٰة الاخرى فمن فعل ذلك فليصلها حين ينتبه لها فاذا كان الغد فليصلها عند وقتها رواه مسلم وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من ادرك ركعة من الصلوٰة قبل ان تغرب الشمس فقد ادرك الصلوٰة ومن ادرك ركعة من الصلوٰة قبل ان يستيقظ فقد ادرك الصلوٰة رواه مسلم وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من نسي صلوٰة او نام عنها فكفارتها ان يصليها اذا ذكرها رواه مسلم وعن ابي قتادة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان الله تعالى قبض ارواحكم حين شاء ولو شاء لردها اليكم في حين غير ذلك الحين فان صلّى احد منكم صلوٰة فذكرها بعد ان ارتفعت الشمس فليصل الصلوٰة التي كان يصليها في وقتها من الغد رواه مسلم وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من نام عن صلوٰة او غفل عنها فليصلها اذا ذكرها فان ذلك وقتها رواه ابو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من ادرك من الصبح ركعة قبل ان تطلع الشمس فليتم صلوته ومن ادرك من العصر ركعة قبل ان تغرب الشمس فليتم صلوته رواه البخاري ومسلم وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من ادرك ركعة من الصلوٰة فقد ادرك الصلوٰة رواه البخاري ومسلم وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اذا صلّى احدكم ركعتين قبل صلوٰة الصبح فليضطجع على يمينه رواه ابو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اذا صلّى احدكم ركعتين قبل صلوٰة الصبح فليضطجع على يمينه رواه ابو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح وعن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اذا صلّى احدكم ركعتين قبل صلوٰة الصبح فليضطجع على يمينه رواه ابو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح

(١) ديباچه.

بگیرند که شما بدان محتاجید ❖ راوی گوید: پس ما برخاستیم و هر یک از ما آنچه را که میتوانست گرفت و آورد ❖ راوی گوید: پس آن را در پیش روی پیغمبر خدا گذاشتیم ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا بر آن دعا کرد و برکت خواست ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا فرمود: هر که از خود صدقه میدهد صدقه میدهد ❖ راوی گوید: پس مردی از انصار آمد و صدقهٔ خود را آورد ❖ راوی گوید: پس مردم پشت سر او آمدند و صدقه آوردند ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا فرمود: هر که سنت نیکو در اسلام بنیاد کند برای او پاداش آن و پاداش هر که به آن عمل کند بی آنکه از پاداش عاملان به آن چیزی کاسته شود ❖ و هر که سنت بد در اسلام بنیاد کند بر او وزر آن و وزر هر که به آن عمل کند بی آنکه از وزر عاملان به آن چیزی کاسته شود ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا این آیه را تلاوت کرد: ای مردم از پروردگار خود بترسید که شما را از نفس واحد آفرید و از او همسرش را پدید آورد و از آن دو مردان و زنان بسیار در روی زمین پراکنده کرد ❖ و از خدا بترسید که به نام او از یکدیگر درخواست میکنید و از بریدن پیوند خویشاوندی بپرهیزید که خدا بر شما نگهبان است ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا این آیه را تلاوت کرد: ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا بترسید و هر کس باید بنگرد که برای فردا چه پیش فرستاده است ❖ و از خدا بترسید که خدا به آنچه میکنید آگاه است ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا فرمود: هر کس از درهم خود و از دینار خود و از جامهٔ خود و از صاع خود و از پیمانهٔ خود صدقه میدهد ❖ حتی اگر با نیم خرمایی که دارد صدقه دهد ❖ راوی گوید: پس مردی از انصار آمد و کیسه‌ای را که دستش از آوردن آن عاجز بود یا عاجز شده بود آورد ❖ راوی گوید: پس مردم پشت سر او آمدند تا آنجا که دو کپه از خوراک و جامه دیدم تا آنجا که دیدم چهرهٔ پیغمبر خدا چون برگ زر میدرخشید ❖ راوی گوید: پس پیغمبر خدا فرمود: هر که در اسلام سنت نیکو بنیاد کند برای او پاداش آن و پاداش هر که به آن عمل کند بی آنکه از پاداش عاملان به آن چیزی کاسته شود ❖ و هر که در اسلام سنت بد بنیاد کند بر او وزر آن و وزر هر که به آن عمل کند بی آنکه از وزر عاملان به آن چیزی کاسته شود ❖

(۱) صدقه‌ات. (۲) برده‌ای.

ڕۆژێک بەرەو ماڵەکەی ئەبێتەوە: ماڵەکەشی لەسەر
ڕێگەی ئەو شارەیە کە ئەو لێی دێتەوە.

ماڵەکەی لەسەر ڕێگەی ئەو شارە بێت کە ئەو لێی
ئەگەڕێتەوە ❖ ڕۆژێک لەسەر ڕێگەکە ئەو کەسە
ئەبینێت: ڕەنگە[1] ئەگەر ئەو کەسە ئەو ڕێگەیە
نەبڕێت ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت ❖ ئەگەر ئەو
ڕێگەیە ببڕێت ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت: ئەمەش
ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖ ئەگەر
ئەو ڕێگەیە ببڕێت ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت:
ڕەنگە[2] ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت
. . . . . ئەمەش
ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت: ئەو کەسە[3] ئەو ماڵەکەی
ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو
نەبینێت: ئەگەر ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت ❖
ئەگەر ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت ئەو کەسە
ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت: ئەمەش ئەو کەسە
ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو کەسە
ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت: ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی
ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو
نەبینێت: ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖
ئەگەر ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت: ئەو
کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو
کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نەبینێت: ئەو کەسە ئەو
ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو کەسە ئەو
ماڵەکەی ئەو نەبینێت: ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی
ئەو نابینێت ❖ ئەگەر ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو
نەبینێت: ئەو کەسە ئەو ماڵەکەی ئەو نابینێت ❖

(1) (ئەمجا؟). (2) (ئەمجا؟). (3) (ئەمجا؟).

ⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜⴰⵏ

مِ هِيْڤَيْڤْ ڤِيْكَتْ مِيْتْ يْڤِيهِڤْيْتْ: ڤْتِ[1] كَ ءَجِتْ
تْ مَتْ كَ مِ كِيْ ڤِيحِيهِكْ يْهِيْڤَتْ ◇ ءَجِتْ كَحِيْتْ مِ كِيْ
ڤَيْ يْسْتِحْ: ءَمِ مِ خَمْ ءَمِحِيْتْ مِيْتْ سِيْڤْ◇
مِ ءَڤَّتْ كَ: كَ ڤْحَمْ ڤْكَمْ كِ ڤَيْ ڤَّتْ: كَ
يْكِكِيْتْ كِمِيْحْسَبْ كَمَّكْ ڤَمَّتْ ◇ ءَمِحِ عَكْتْ
ڤَ ڤْ ڤِحِيْكْ مِحِ يْ ءَمْ مِسْ ءَكِ شَّتْ: ءَمِحِ
كِمِحْسَبْ ◇ ڤِحَيْكْ يِهِكِيْ جِيْ ڤِيْءَيْتْ كِيْتَيْتِحْ: ءَڤَ
ڤِهِكْيْ ءَتْ كْيْءِيْ كِمِيْحْتِ◇ ءَمِكْتْ مِ ڤِيْ
ڤِيْءَ بْ كِ ءَمِحْتِ: ءَمِحْتِ ءَءِمْكْ ءَيْ كْيْڤَتْ تَسِيْ
ءَيْءَ بْ ◇ ءَيْڤَتْ كَتْ ءِمْسْ ءَيْ ءَمِحْتِ ءَمِحِ
ءَمِحِ: ءَمِحِ ءَيْءَ كَ ءَ ءَمِحِ كِمِيْكْلَ◇ ءَمِحِ
ءَمِحِ ڤِيْكَ ڤِيْ ءَمِحِ يْهِيْكِيْ: ءَمِحِ كْيْڤَتْ ءَمِحِ
ءَمِحِ يْهِيْڤَيْ ◇ كِكْ يْڤِحِ كِمِحْسَبْ ڤِ كَ ءَيْ
كَتْ ڤِيْءَمِحِ ڤَءَيْ ءَيْ ◇ ءَمِحِ.

ءَيْ كِ ءِكْ ءَيْ ءَيْ ءَ كَ ءَيْ ءَ ءَيْ: ڤِيْ
ءَمِحِ كِمِحْسَبْ ءَيْكْ ڤِ ◇ ءَيْ ڤِيْ ڤِيْ ءَيْ ءَ
ءَ ءَيْ ◇ ءَ ڤِيْ ءَيْ (ڤِيْ[2]؟): ءَ
ءَ ڤِيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ
ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ
ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ
ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ ءَ ءَيْ ◇ ءَيْ ءَ ءَيْ

(1) (ڤِيْ؟). (2) ءَيْءَ.

ܕܟܬܒܐ ܕܒܟܐ ܒܐܒܐ ܡܢ ܩܛܝܢ ❖ ܐܝܟ ܗܢܐ ܕܒܟ ܒܝܫ ❖ ܕܒܟ ܕܒܟ ܕܒܟ ❖ ܕܒܟ ❖ ❖ ❖

ܕܐܝܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝ ܟܠ ܫܘ ܠܗ ܟܠ ܒܢܝ

ཐོག་ཏུ་ཡིན་ཏེ། ཁོ་བོ་ཅག་གི་ཡིད་ཀྱི་

ڪنهن جي ڪپڙن ۾ ڪنهن جي ڪپڙن جي ڪنڊ ۾ يا ڪنهن جي ڪپڙن جي ڪنڊ ۾ ڪنهن جي ڪپڙن جي ڪنڊ ۾ ڪنهن جي ڪپڙن جي ڪنڊ ۾

678 ⁘ ⁘ ⁘

ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝ ܥܠܡܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܫܘܠܛܢ ܐܢܬ ܘܒܝܕܟ ܟܠ ܚܝܠ ܘܓܒܪܘܬܐ ܘܠܝܬ ܐܢܫ ܕܢܩܘܡ ܒܡܠܬܐ ܩܕܡ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܒܪܫܘܬܟ ܘܒܨܒܝܢܟ ܐܦ ܐܢܐ ܥܒܕܟ ܐܬܐ ܠܡܥܒܕ ܠܟ ܒܟܠ ܕܨܒܝܬ ܘܒܥܝܬ ܐܦ ܐܢ

ואיש מדה בידו קנה ששת אמות באמה וטפח על אמה ומדד את רחב הבנין קנה אחד ורום קנה אחד: ויבא אל שער אשר פניו דרך קדים ויעל במעלותיו וימד סף השער אחד רחב קנה אחד וסף אחד רחב קנה אחד: ורחב החדר אחד קנה ורחב אחד קנה ובין החדרים חמש אמות ורחב סף השער מבית לאולם השער אחד קנה: ומדד את אולם השער אחד קנה: ומדד אולם השער שמונה ואילמיו שנים ואולם השער לבית: ושערי אולם השער לבית שנים ויהי אולם השער אל הבית: ויהי חדרי השער שלשה מזה ושלשה מזה שלשתם אחד ואילמים אחד מזה ואחד מזה ורחב פתח השער עשר אמות ורחב השער חמש עשרה אמות: וגבול לפני החדרים אמה אחת וגבול אמה אחת מזה ומזה ואת החדרים ששים אמה ואת האילם אל חצר סביב לשער: ומנגד לפני שער השער התחתון חמשים אמה: ויהי חלונים אטומים לחדרים ולאילמיהם בתוך השער מבית סביב וכן לאולמים וחלונים סביב סביב לבית ואילם שמונה עשר אמה והחלונים סביב סביב אטומים: ויבא אל חצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשויה לחצר סביב סביב שלשים לשכות על הרצפה: והרצפה אצל השערים לעמת אורך השערים רצפת התחתונה: ומדד רחב מלפני השער התחתון עד לפני החצר הפנימית מבחוץ מאה אמה קדים וצפון: ושער החצר החיצונה פנה דרך צפון לכל ארכו ומדד רחבו: ואת אולמו ואת אילמיו ואת חלונים לו ומכלו כמדות הראשונות חמשים אמה ארכו ורחב חמשה ועשרים אמה: וחלונים לו ולאילמיו ולאולמו סביב כחלונים האלה חמשים אמה ארכו ורחב חמשה ועשרים אמה: ואולמו פנה אל חצר החיצונה ותמרים לאילמיו מזה ומזה ומעלות שמנה מעלותיו: ויבא אל חצר הפנימית דרך שער קדים ומדד את השער כמדות האלה: וחדריו ואילמיו ואולמו כמדות האלה וחלונים לו ולאולמו סביב סביב חמשים אמה ארכו ורחב חמשה ועשרים אמה: ואולמו לחצר החיצונה ותמרים לאילמיו מזה ומזה ומעלות שמנה מעלותיו: ויבא אל חצר הפנימית דרך שער צפון ומדד את השער כמדות האלה: וחדריו ואילמיו ואולמו כמדות האלה וחלונים לו ולאולמו סביב סביב חמשים אמה ארכו ורחב חמשה ועשרים אמה: ואולמו לחצר החיצונה ותמרים לאילמיו מזה ומזה ומעלות שמנה מעלותיו: ויבא אל חצר הפנימית דרך שער דרום

ڤڤڤڤڤڤڤڤڤ

משנה ד׳

בן זומא אומר.

הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה.

(משנה ד׳: ד׳: בן זומא אומר: ו׳: הסתכל ב׳:)

דע מה למעלה ממך: עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין. בן זומא אומר: הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה.

מִמְּצוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַּעֲשֶׂה: וְהַיְנוּ שֶׁכָּל מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁבַּתּוֹרָה הֲרֵי הוּא מְצַוֶּה לְהַאֲמִין בְּאֱלֹהוּת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכֵן כָּל מִצְוַת לֹא תַּעֲשֶׂה הֲרֵי הוּא מְצַוֶּה לְהַאֲמִין בְּאֱלֹהוּת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל כֵּן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּאֶחָד מִן הַמִּצְוֹת הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַמִּצְוֹת וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּאֶחָד מִן הַמִּצְוֹת הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן.

וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּאֲמִין בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְאַחַר כָּךְ כָּפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הֲרֵי הוּא כְּמַאֲמִין בְּכֻלָּן.

בְּחֹרֵב בְּהַקְהֵל: וְכִי אֵין נְבִיא בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה. לְפִי שֶׁנִּבְּאוּ כָּל הַנְּבִיאִים בְּאֶחָד מִן הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלּוּ וְלֹא נִתְנַבֵּא מֹשֶׁה אֶלָּא בְּאֶחָד. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב

ויאמרו אליו מי אתה? כי שמע רבי לוי שהיה מדבר
עמהם: אמר להם אני הוא אליהו הנביא: אמר להם
ומה אתה עושה כאן? אמר להם אני מבקש רחמים
על ישראל שיגאלם הקב"ה: אמרו לו ומתי יבוא
משיח? אמר להם אם היום תשמעו בקולו: אמרו
לו ומי הוא משיח? אמר להם הוא יושב בפתח
עיר רומי: אמרו לו ובמה יכירנו? אמר להם
הוא יושב בין העניים חולים ומוכים כולם
כאחד ומתירם ומחבשם: אבל אני לא כן עושה
שאני מתירם פעם אחת ומחבשם פעם אחת
שלא אתעכב: אמרו לו ומה הוא אומר? אמר
להם הוא אומר היום אם בקולו תשמעו: אמרו
לו ומה שמו? אמר להם שמו חיוורא דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אביו? אמר להם
שמו חיוורא דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
אמו? אמר להם שמה חיוורתא דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם אחיו? אמר להם שמם
חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו?
אמר להם שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם בני משפחתו? אמר להם שמם
חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אמו?
אמר להם שמה חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אחיו? אמר להם שמם חיוורי דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו? אמר להם
שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
בני משפחתו? אמר להם שמם חיוורי דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם שמה
חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיו?
אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אחיותיו? אמר להם שמם חיוורתי
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם בני משפחתו?
אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אמו? אמר להם שמה חיוורתא דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אחיו? אמר להם שמם
חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו?
אמר להם שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם בני משפחתו? אמר להם שמם חיוורי
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם
שמה חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
אחיו? אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם אחיותיו? אמר להם שמם
חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם בני
משפחתו? אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם שמה חיוורתא
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיו? אמר להם
שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
אחיותיו? אמר להם שמם חיוורתי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם בני משפחתו? אמר להם
שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אמו?
אמר להם שמה חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אחיו? אמר להם שמם חיוורי דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו? אמר להם
שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
בני משפחתו? אמר להם שמם חיוורי דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם שמה
חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיו?
אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אחיותיו? אמר להם שמם חיוורתי
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם בני משפחתו?
אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אמו? אמר להם שמה חיוורתא דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אחיו? אמר להם שמם
חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו?
אמר להם שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם בני משפחתו? אמר להם שמם חיוורי
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם
שמה חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
אחיו? אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם אחיותיו? אמר להם שמם
חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם בני
משפחתו? אמר להם שמם חיוורי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם אמו? אמר להם שמה חיוורתא
דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אחיו? אמר להם
שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
אחיותיו? אמר להם שמם חיוורתי דרבי אתי:
אמרו לו ומה שם בני משפחתו? אמר להם
שמם חיוורי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם אמו?
אמר להם שמה חיוורתא דרבי אתי: אמרו לו
ומה שם אחיו? אמר להם שמם חיוורי דרבי
אתי: אמרו לו ומה שם אחיותיו? אמר להם
שמם חיוורתי דרבי אתי: אמרו לו ומה שם
בני

בְּמִלְכוּת: אֲשֶׁר אֵין לָהֶם כְּנִסְיָה לְהִתְפַּלֵּל: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה. וְאֵיךְ הֵם בְּיֵאוּשׁ גָּדוֹל וְהוֹלְכִים וְנוֹסְעִים לְאַמְשְׁטֶרְדַּם
לְהִתְפַּלֵּל: כִּי הֵם מְרֻחָקִים מִן הַמְּדִינָה כְּמֵאָה וְעֶשְׂרִים
מִיל מֵאַמְשְׁטֶרְדַּם: וְגַם לָהֶם מִלְחָמָה גְּדוֹלָה עִם הַמְּדִינָה
הַזֹּאת עַל הַדָּת: וְאֵיךְ הֵם: יֵשׁ לָהֶם שְׁנֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת:
וְהַחֲכָמִים שֶׁלָּהֶם הֵם מִתְנַגְּדִים זֶה לָזֶה: וְאֵין הַדָּת
מִתְקַיֶּמֶת כָּרָאוּי: כִּי אֵין מְלַמְּדִים אֶת הַתִּינוֹקוֹת כָּרָאוּי
כִּי אִם מְעַט מְעַט: כִּי אֵין מְדַקְדְּקִים עַל הַמִּצְוֹת כָּרָאוּי:
וְגַם אֵין לָהֶם שׁוֹחֲטִים כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּלַמֵּד
אֶת הָעָם כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּכַתֵּב לָהֶם סְפָרִים
כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּדַפֵּס לָהֶם סְפָרִים כָּרָאוּי:
וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּכַוֵּן אֶת הַלֻּחוֹת כָּרָאוּי: וְגַם אֵין
לָהֶם מִי שֶׁיְּכַוֵּן אֶת הַלֻּחוֹת כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי
שֶׁיְּכַוֵּן אֶת הַלֻּחוֹת כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּכַוֵּן
אֶת הַלֻּחוֹת כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּכַוֵּן אֶת הַלֻּחוֹת
כָּרָאוּי: וְגַם אֵין לָהֶם מִי שֶׁיְּכַוֵּן אֶת הַלֻּחוֹת